

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT

Prop. 70 LS

(2023–2024)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonsystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonsystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonsystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT

Prop. 70 LS

(2023–2024)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonsystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonsystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonsystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Innhold

1	Hovedinnholdet i proposisjonen	5	6.3	Departementets vurdering	25
2	Bakgrunn	7	7	Inkorporasjon av forordningene (EU) 2021/ 1150 og (EU) 2021/1152	26
3	Høringen	8	8	Inkorporasjon av VIS-forordningen	27
3.1	Interoperabilitet	8	8.1	Bakgrunn	27
3.2	Visuminformasjonssystemet VIS ..	9	8.2	Gjeldende rett	27
3.3	Endringer i utlendingsloven om biometrisøk i utlendings- registeret	10	8.3	Forslaget i høringsnotatet	28
4	Om rettsaktene	12	8.4	Høringsinstansenes syn	28
4.1	Hovedtrekkene i forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet	12	8.5	Departementets vurdering	29
4.2	Hovedtrekkene i forordningene (EU) 2021/1134 og (EU) 2021/ 1133 om visuminformasjons- systemet VIS	13	9	Forslag til forskriftshjemmel for politiets søk i felles identitetsregister (CIR) for identifiseringsformål	31
4.3	Hovedtrekkene i forordningene (EU) 2021/1150 og (EU) 2021/ 1152 om etablering av vilkår for tilgang til andre EU-informasjons- systemer for ETIAS	15	9.1	Forslaget i høringsnotatet	31
4.4	Nærmere om innholdet i forordningene	15	9.2	Høringsinstansenes syn	31
4.4.1	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817	15	9.3	Departementets vurdering	32
4.4.2	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/818	17	10	Opptak av biometriske opplysninger ved naturkatastrofer, ulykker og terrorhandlinger	33
4.4.3	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1133 ...	17	10.1	Forslaget i høringsnotatet	33
4.4.4	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1134 ...	18	10.2	Høringsinstansenes syn	33
4.4.5	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1150 ...	19	10.3	Departementets vurderinger	33
4.4.6	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1152 ...	20	11	Opptak av biometriske opplysninger ved manglende samarbeid om identitets- avklaring	35
4.5	Vurdering og tilrådning	21	11.1	Forslaget i høringsnotatet	35
5	Forslag til inkorporasjon av interoperabilitets- forordningene i grenseloven	22	11.2	Høringsinstansenes syn	35
5.1	Forslaget i høringsnotatet	22	11.3	Departementets vurdering	35
5.2	Høringsinstansenes syn	22	12	Bruk av biometriske opplysninger ved søk mot EES	37
5.3	Departementets vurderinger	23	12.1	Forslaget i høringsnotatet	37
6	Inkorporasjon av endringer i andre forordninger	25	12.2	Høringsinstansenes syn	38
6.1	Forslaget i høringsnotatet	25	12.3	Departementets vurdering	38
6.2	Høringsinstansenes syn	25	13	Søk med biometriske opplysninger mot utlendings- registeret	39
			13.1	Forslaget i høringsnotatet	39
			13.2	Høringsinstansenes syn	39
			13.3	Departementets vurdering	39

14	Økonomiske og administrative konsekvenser	41	3	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1133 av 7. juli 2021 om endring av forordning (EU) nr. 603/2013, (EU) 2016/794, (EU) 2018/1862, (EU) 2019/816 og (EU) 2019/818 med hensyn til fastsettelse av vilkårene for tilgang til andre EU-informasjons-systemer med henblikk på visum-informasjonsystemet	147
14.1	Interoperabilitetsforordningene ...	41			
14.2	VIS-forordningene	41			
14.3	Lovendringer som ikke gjelder gjennomføringen av forordningene	42			
15	Merknader til bestemmelsene	43			
15.1	Politoloven	43			
15.2	SIS-loven	43	4	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1134 av 7. juli 2021 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EF) nr. 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 og (EU) 2019/1896 og om oppheving av rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS med henblikk på reform av visum-informasjons-systemet	155
15.3	Utlendingsloven	43			
15.4	Grenseloven	44			
A Forslag til lov om endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visum-informasjonsystemet mv.)					
B Forslag til vedtak om samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonsystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonsystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)					
Vedlegg					
1	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817 av 20. mai 2019 om opprettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonsystemer for grenser og visum og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS ..	50	5	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1150 av 7. juli 2021 om endring av forordning (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/818 med hensyn til fastsettelse av vilkårene for tilgang til andre EU-informasjonsystemer med henblikk på det europeiske systemet for reiseinformasjon og fremreisetillatelse	222
2	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/818 av 20. mai 2019 om opprettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonsystemer for politisamarbeid og rettslig samarbeid, asyl og migrasjon og om endring av forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816	101	6	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1152 av 7. juli 2021 om endring av forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2019/1860, (EU) 2019/1861 og (EU) 2019/817 med hensyn til fastsettelse av vilkårene for tilgang til andre EU-informasjonsystemer med henblikk på det europeiske systemet for reiseinformasjon og fremreisetillatelse	227

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT

Prop. 70 LS

(2023–2024)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonsystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonsystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonsystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

*Tilråding fra Justis- og beredskapsdepartementet 5. april 2024,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Støre)*

1 Hovedinnholdet i proposisjonen

I denne proposisjonen foreslås det endringer i flere lover for å gjennomføre to forordninger om interoperabilitet (driftskompatibilitet) mellom felleseuropeiske informasjonssystemer i norsk rett. Dette er forordning (EU) 2019/817 om opprettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonsystemer for grenser og visum, og forordning (EU) 2019/818 om opprettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonsystemer for politisamarbeid og rettslig samarbeid, asyl og migrasjon. Forordningene er en videreutvikling av Schengen-regelverket.

Informasjonssystemene som inngår i interoperabilitetsløsningen er inn- og utreiseprogrammet (EES), visuminformasjonsystemet (VIS), det europeiske systemet for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS), Eurodac (EUs fingeravtrykksdatabase for asylsøkere og irregulære migranter), Schengen informasjonssystem (SIS) og det europeiske strafferegistreringssystemet for tredjelandsborgere (ECRIS-TCN). Norge er ikke tilknyttet ECRIS-TCN. Rettsaktene forutsetter også at det skal kunne søkes mot Europol-opplysninger og Interpol-databaser.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Interoperabilitetsforordningene foreslås gjennomført ved inkorporasjon i grenseloven.

Interoperabilitetsforordningene gjør endringer i en rekke andre forordninger som allerede er inkorporert i norsk rett. EES er gjennomført i grenseloven, SIS er gjennomført i SIS-loven og VIS, ETIAS og Eurodac er gjennomført i utlendingsloven. Forordningene (EU) 2021/1150 og (EU) 2021/1152, om interoperabilitet mellom ETIAS og øvrige EU-informasjonssystemer og Europol-opplysninger, består også av endringer i implementerte rettsakter. Det foreslås derfor også endringer i bestemmelsene i grenseloven, SIS-loven og utlendingsloven som gjennomfører disse forordningene i norsk rett.

I grenseloven foreslås i tillegg en ny forskriftshjemmel som innebærer at den valgfrie adgangen i interoperabilitetsforordningene til å gi politiet mulighet til å søke i det felles identitetsregisteret for identifikasjonsformål, kan gjennomføres i forskrift.

Videre foreslås det en ny hjemmel i politiloven for opptak av biometriske opplysninger i forbindelse med naturkatastrofer, ulykker og terrorhandlinger, for bruk til søk mot det felles identitetsregisteret og politiets foto- og fingeravtrykkregister. Det foreslås også enkelte endringer i reglene i utlendingsloven om opptak og bruk av biometriske opplysninger. Disse forslagene ble hørt samtidig med forslag til regelverksendringer for inkorporering av interoperabilitetsforordningene, men er ikke nødvendig for gjennomføringen av forordningene.

Det foreslås også å endre utlendingsloven § 102 om visuminformasjonssystemet VIS og å oppheve lovens §§ 102 a til f, slik at VIS-forordningen (EF) nr. 767/2008 med endringer gjøres til norsk lov, og at nærmere regulering foretas i forskrift. Videre foreslås det å inkorporere endringsforordningene (EU) 2021/1133 og (EU) 2021/1134, som blant annet innebærer at VIS utvides til også å omfatte opplysninger om søknader om visum for langvarig opphold og oppholdstillatelse, og at VIS knyttes til andre EU-informasjonssystemer for grensekontroll, sikkerhet og migrasjon gjennom interoperabilitetsløsningene. I tillegg til endringene i utlendingsloven § 102, innebærer de nevnte endringsforordningene fra 2021 at det er behov for endringer i flere bestemmelser

i utlendingsloven, grenseloven og SIS-loven som gjennomfører ulike forordninger i norsk rett.

Endelig foreslår departementet endringer i utlendingsloven § 100 b som følger opp en høring fra 2019. Etter gjeldende regelverk kan det opptas ansiktsfoto og fingeravtrykk i utlendingskontrollen, og foretas sammenligningssøk med biometriske opplysninger registrert i oppholdskort eller grenseboerbevis mv. Forslaget innebærer at det også skal kunne foretas søk med biometriske opplysninger mot oppføringer i utlendingsregisteret i slike situasjoner.

De fleste av EUs medlemsstater, samt de Schengen-tilknyttede statene, deltar i Schengen-samarbeidet. Hovedformålet med samarbeidet er fri bevegelighet innenfor Schengen-området ved at personer skal kunne reise uten å måtte vise pass eller andre reisedokumenter når de passerer grensene mellom statene som er tilsluttet samarbeidet. Norge er tilknyttet Schengen-samarbeidet gjennom avtale av 18. mai 1999 om Norges og Islands tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket. Norge skal på selvstendig grunnlag avgjøre om innholdet i rettsakter som er en videreutvikling av Schengen-regelverket, skal godtas fra norsk side og innarbeides i norsk rett. I henhold til Schengen-avtalen artikkel 8 nr. 2 bokstav a har Norge notifisert Rådet for Den europeiske union (Rådet) og Europakommisjonen (Kommisjonen) om at man fra norsk side godtar interoperabilitetsforordningene og de to endringsforordningene om VIS, med forbehold om Stortingets samtykke. Norge vil notifisere Rådet og Kommisjonen om at man fra norsk side godtar endringsforordningene (EU) 2021/1150 og (EU) 2021/1152, med forbehold om Stortingets samtykke, før Stortinget behandler denne proposisjonen.

Ettersom gjennomføringen av interoperabilitetsforordningene, forordningene for å oppnå interoperabilitet for ETIAS, og endringsforordningene om VIS i norsk rett krever lovendringer, har økonomiske konsekvenser og forordningene anses å være en sak av særlig stor viktighet, er Stortingets samtykke til godtakelse av rettsaktene nødvendig i medhold av Grunnloven § 26 annet ledd.

Uoffisielle norske oversettelser av forordningene følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Bakgrunn

Etter terrorangrepene i Paris i november 2015 og i Brussel i mars 2016, publiserte Kommisjonen i april 2016 en melding om sterkere og smartere informasjonssystemer for grenser og sikkerhet (COM(2016) 205 final). Meldingen omhandlet svakhetene i EU-informasjonssystemene for grensekontroll, migrasjonsforvaltning og kriminalitetsbekjempelse, og tiltak for mer effektiv beskyttelse av Schengens yttergrenser og indre sikkerhet. Mer helhetlig informasjonsforvaltning og mer effektiv utnyttelse av eksisterende informasjon ble ansett som sentrale tiltak. I tilknytning til dette ble det identifisert et behov for å lette berørte aktørers tilgang til nødvendig informasjon gjennom utvikling av multifunksjonelle løsninger og enhetlig regulering. Ved å få informasjonssystemene til å kommunisere med hverandre, såkalt interoperabilitet, mente Kommisjonen at informasjonen kunne utnyttes bedre, kvaliteten heves og kostnadene reduseres.

Forordning (EU) 2019/817 om opprettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer for grenser og visum, og forordning (EU) 2019/818 om opprettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer for politisamarbeid og rettslig samarbeid, asyl og migrasjon, ble vedtatt samtidig i 2019, og inneholder i det vesentlige likelydende bestemmelser. Inndelingen i to forordninger skyldes at man på denne måten ivaretar hensynet til at noen av EUs medlemsstater står utenfor Schengen-samarbeidet, mens andre har egne avtaler knyttet til politisamarbeidet.

Forordningene tar sikte på å legge til rette for en mer effektiv utnyttelse av EU-informasjonssystemene som understøtter forvaltningen av grense-, migrasjons- og sikkerhetsområdet. Dette gjøres ved at det opprettes en portal som gjør det mulig for medlemsstatenes systemer å søke i flere EU-informasjonssystemer samtidig. Tilgangen til biografiske og biometriske opplys-

ninger som i dag lagres i enkeltdatabaser, samles, og det etableres muligheter for å identifisere personer som er registrert i flere systemer. Dette vil også styrke muligheten for å oppdage personer som er registrert med ulike identiteter eller som bruker en annens identitet.

Interoperabilitetsforordningene er senere endret ved forordningene (EU) 2021/1133 og (EU) 2021/1134 om endringer i VIS-forordningen mv., samt forordningene (EU) 2021/1150 og (EU) 2021/1152 om fastsettelse av vilkårene for tilgang til andre EU-informasjonssystemer for ETIAS, alle av 7. juli 2021.

Som Schengen-medlem er Norge del av et felles regelverk om visum, som gir tredjelandsborgere fra land med visumplikt adgang til å besøke Schengen-området i inntil 90 dager i løpet av en 180-dagers periode, jf. Visumforordningen (EF) nr. 810/2009. Visumsamarbeidet omfatter også visuminformasjonssystemet (VIS), som er en felles database for visumsøknader. VIS ble i 2021 endret ved forordningene (EU) 2021/1133 og (EU) 2021/1134. Endringene innebærer blant annet at virkeområdet for VIS utvides til at også informasjon om visum for langvarig opphold (utover 90 dager) og oppholdstillatelser skal legges inn i databasen, og at VIS knyttes til andre EU-informasjonssystemer for grensekontroll, sikkerhet og migrasjon gjennom interoperabilitet.

ETIAS utgjør et tillatelsessystem for fremreise for tredjelandsborgere fra visumfrie land som ønsker å krysse Schengens yttergrenser. Forordningene (EU) 2021/1150 og (EU) 2021/1152 endrer ETIAS-forordningen, EES-forordningen, VIS-forordningen, SIS-forordningene og interoperabilitetsforordningene, og fastsetter hvilke løsninger for informasjonsutveksling og -tilgang som skal benyttes i forbindelse med grensekontroll og under behandling av saker om fremreisestillatelse etter ETIAS-forordningen.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

3 Høringen

3.1 Interoperabilitet

Forslag til lovendringer for å gjennomføre interoperabilitetsforordningene i norsk rett ble sendt på høring 21. desember 2023, med høringsfrist 8. februar 2024. Høringsnotatet ble sendt til følgende instanser:

Departementene

Arbeids- og velferdsdirektoratet
 Arkivverket
 Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet
 Barneombudet
 Datatilsynet
 Digitaliseringsdirektoratet
 Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap
 Domstoladministrasjonen
 Folkehelseinstituttet
 Forbrukertilsynet
 Forsvarsstaben
 Generaladvokatembetet
 Helsedirektoratet
 Kommisjonen for gjenopptakelse av straffesaker
 Kontrollutvalget for kommunikasjonssikkerhet
 Kriminalomsorgsdirektoratet
 Kripos
 Likestillings- og diskrimineringsnemnda
 Likestillings- og diskrimineringsombudet
 Nasjonalt ID-senter
 Nasjonal kommunikasjonsmyndighet
 Nasjonal sikkerhetsmyndighet
 Politidirektoratet
 Politiets sikkerhetstjeneste
 Politiets utlendingsenhet
 Regjeringsadvokatembetet
 Riksadvokatembetet
 Sametinget
 Skatteetaten
 Statens barnehus
 Statens sivilrettsforvaltning
 Statistisk sentralbyrå
 Statsadvokatembetene
 Stortingets kontrollutvalg for etterretnings-, overvåkings- og sikkerhetstjeneste

Sysseimesteren på Svalbard

Tolletaten

Utlendingsdirektoratet

Utlendingsnemnda

Økokrim

Norges institusjon for menneskerettigheter

Sivilombudet

Advokatforeningen

Akademikerne

Amnesty International Norge

Antirasistisk senter

Den norske dommerforening

Den norske dataforening

Forsvarets forskningsinstitutt

Forsvarets høyskole

Frelsesarmeen

Helsingforskomiteen

Juridisk rådgivning for kvinner

Jussbuss

Jussformidlingen

Kommunesektorens interesse- og arbeidsgiverorganisasjon

Landsorganisasjonen i Norge

Norges Juristforbund

Norges Politilederlag

Norges Røde Kors

Norsk forening for kriminalreform

Norsk organisasjon for asylsøkere

Norsk Tjenestemannslag

Næringslivets Hovedorganisasjon

Organisasjon mot offentlig diskriminering

Politiets Fellesforbund

Redd Barna

Rettspolitisk forening

Samfunnsviterne

Tekna

UNHCR Stockholm

WayBack

Universitetet i Bergen, Det juridiske fakultet

Universitetet i Oslo, Det juridiske fakultet

Universitetet i Tromsø, Det juridiske fakultet

Politi høyskolen

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Følgende instanser hadde merknader til høringsnotatet:

Datatilsynet
Finnmark politidistrikt
Innlandet politidistrikt
Kripos
Møre og Romsdal politidistrikt
Nasjonalt ID-senter
Oslo statsadvokatembeter
Oslo politidistrikt
Politidirektoratet
Politiets sikkerhetstjeneste
Politiets utlendingsenhet
Riksadvokaten
Tolletaten
Utlendingsdirektoratet
Utlendingsnemnda
Øst politidistrikt

Politi høgskolen

Antirasistisk senter

Følgende instanser har meldt at de ikke har merknader eller ikke ønsker å uttale seg om forslaget:

Nærings- og fiskeridepartementet
Samferdselsdepartementet

Diskrimineringsnemnda
Domstoladministrasjonen
Nasjonal kommunikasjonsmyndighet
Statistisk sentralbyrå
Tilsynsrådet for tvangsreturer og utlendingsinternatet

For detaljer i høringsinstansenes uttalelser vises det til departementets nettsider, hvor alle høringsuttalelsene er tilgjengelige.

3.2 Visuminformasjonssystemet VIS

Forslag til endringer i utlendingsloven og utlendingsforskriften mv. om VIS, ble sendt på høring 6. juni 2023, med høringsfrist 1. september 2023. Høringsnotatet ble sendt til følgende instanser:

Departementene

Arbeids- og velferdsdirektoratet
Barneombudet
Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet

Datatilsynet
Domstoladministrasjonen
Helsedirektoratet
Integrerings- og mangfoldsdirektoratet
Kriminalomsorgsdirektoratet
Likestillings- og diskrimineringsombudet
Nasjonalt ID-senter
Norad
Politidirektoratet
Politiets sikkerhetstjeneste
Regjeringsadvokaten
Riksadvokaten
Språkrådet
Statens helsetilsyn
Statsforvalterne
Utlendingsdirektoratet
Utlendingsnemnda

Norges institusjon for menneskerettigheter
Sivilombudet

Advokatforeningen
Akademikerne
Amnesty International Norge
Antirasistisk Senter
Arbeidsgiverforeningen Spekter
Bispedømmene
Den norske dommerforening
Den norske kirke – Kirkerådet
DROF – Driftsoperatørforum
Fagforbundet
Faglig forum for kommunalt flyktningsarbeid
Flyktningshjelpen
For Fangers Pårørende
Helsingforskomiteen
Hovedorganisasjonen Virke
Human Rights Service
Innvandrerne Landsorganisasjon
Islamsk Råd
Juridisk Rådgivning for Kvinner
Jussbuss
Jussformidlingen
Kommunesektorens interesse- og arbeidsgiverorganisasjon
Kontoret for fri rettshjelp
Kristent Interkulturelt Arbeid
KUN Senter for kunnskap og likestilling
Landsorganisasjonen i Norge
Landsrådet for Norges barne- og ungdomsorganisasjoner
Mennesker i Limbo
MiRA Ressurscenter for innvandrere og flyktningkvinner
Norges Juristforbund
Norges politilederlag

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Norsk Folkehjelp
 Norsk Innvandrerforum
 Norsk organisasjon for asylsøkere
 Norsk senter for menneskerettigheter
 Norsk Tjenestemannslag
 Næringslivets hovedorganisasjon
 Organisasjonen mot offentlig diskriminering
 Politiets Fellesforbund
 Politijuristene
 PRESS – Redd Barna Ungdom
 Redd Barna
 Rettferdighet i asylpolitikken
 Rettspolitisk forening
 Røde Kors
 Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn
 Selvhjelp for innvandrere og flyktninger
 Seniorsaken
 Stiftelsen barnas rettigheter
 Uføres Landsorganisasjon
 UNHCR Stockholm
 Unio – Hovedorganisasjonen for universitets- og høyskoleutdannede
 Vergeforeningen
 Virke Hovedorganisasjonen
 Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund

Arbeiderpartiet
 Demokratene
 Det liberale folkepartiet
 Fremskrittspartiet
 Høyre
 Kristelig Folkeparti
 Kystpartiet
 Miljøpartiet De Grønne
 Norges Kommunistiske Parti
 Pensjonistpartiet
 Rødt
 Senterpartiet
 Sosialistisk Venstreparti
 Venstre

Følgende høringsinstanser hadde merknader til forslaget:

Datatilsynet
 Politidirektoratet
 PST
 Utlendingsdirektoratet
 Utlendingsnemnda

Advokatforeningen

Følgende høringsinstanser innleverte innspill uten merknader:

Helse- og omsorgsdepartementet
 Samferdselsdepartementet
 Domstoladministrasjonen

For detaljer i høringsinstansenes uttalelser vises det til departementets nettsider, hvor alle høringsuttalelsene er tilgjengelige.

3.3 Endringer i utlendingsloven om biometrisk i utlendingsregisteret

Forslaget om å endre utlendingsloven § 100 b slik at det blant annet ved alminnelig utlendingskontroll og grensekontroll kan foretas søk med biometriske opplysninger mot utlendingsregisteret, i tillegg til mot oppholdskort mv., var ett av mange regelverksforslag som inngikk i en høring i 2019 om utvidet bruk av biometri i utlendingssaker. Forslaget ble sendt på høring 15. juli 2019 med høringsfrist 15. oktober 2019. Høringsnotatet ble sendt til følgende instanser:

Departementene

Arbeids- og velferdsdirektoratet
 Barneombudet
 Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet
 Datatilsynet
 Domstoladministrasjonen
 Fylkesmennene
 Helsedirektoratet
 Integrerings- og mangfoldsdirektoratet
 Kriminalomsorgsdirektoratet
 Likestillings- og diskrimineringsombudet
 Nasjonalt ID-senter
 Norad
 Politidirektoratet
 Politiets sikkerhetstjeneste
 Regjeringsadvokaten
 Riksadvokaten
 Språkrådet
 Utlendingsdirektoratet
 Utlendingsnemnda

Norges institusjon for menneskerettigheter
 Sivilombudet

Advokatforeningen
 Akademikerne
 Amnesty International Norge
 Antirasistisk Senter
 Arbeidsgiverforeningen Spekter
 Bispedømmene
 Den norske dommerforening

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Den norske kirke – Kirkerådet	Politiets Fellesforbund
DROF – Driftsoperatørforum	Politijuristene
Fagforbundet	PRESS – Redd Barna Ungdom
Faglig forum for kommunalt flyktningarbeid	Redd Barna
Flyktninghjelpen	Retttferdighet i asylpolitikken
For Fangers Pårørende	Rettspolitisk forening
Helsingforskomiteen	Røde Kors
Hovedorganisasjonen Virke	Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn
Human Rights Service	Selvhjelp for innvandrere og flyktninger
Innvandrerens Landsorganisasjon	Seniorsaken
Islamsk Råd	Stiftelsen barnas rettigheter
Juridisk Rådgivning for Kvinner	Uføre Landsorganisasjon
Jussbuss	UNHCR Stockholm
Jussformidlingen	Unio – Hovedorganisasjonen for universitets- og høyskoleutdannede
Kommunesektorens interesse- og arbeidsgiverorganisasjon	Vergeforeningen
Kontoret for fri rettshjelp	Virke Hovedorganisasjonen
Kristent Interkulturelt Arbeid	Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund
KUN Senter for kunnskap og likestilling	
Landsorganisasjonen i Norge	Arbeiderpartiet
Landsrådet for Norges barne- og ungdomsorganisasjoner	Det liberale folkepartiet
MiRA Ressurssenter for innvandrere- og flyktningkvinner	Fremskrittspartiet
Norges Juristforbund	Høyre
Norges politilederslag	Kristelig Folkeparti
Norsk Folkehjelp	Kystpartiet
Norsk Innvandrersforum	Miljøpartiet De grønne
Norsk organisasjon for asylsøkere	Norgesdemokratene
Norsk senter for menneskerettigheter	Norges Kommunistiske Parti
Norsk Tjenestemannslag	Pensjonistpartiet
Næringslivets hovedorganisasjon	Rødt
Organisasjonen mot offentlig diskriminering	Senterpartiet
	Sosialistisk Venstreparti
	Venstre

4 Om rettsaktene

4.1 Hovedtrekkene i forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet

Interoperabilitetsløsningen etablerer felles funksjoner og infrastruktur for ulike EU-informasjonssystemer. Med interoperabilitet forstås IT-systemers evne til å utveksle data og informasjon. Informasjonssystemene som inngår i interoperabilitetsløsningen er EES, ETIAS, VIS, SIS, Eurodac og ECRIS-TCN. Rettsaktene forutsetter også at det skal kunne søkes mot Europol-opplysninger og Interpol-databaser.

Interoperabilitetsforordningenes regulering av funksjoner som er felles for IT-systemene, innebærer ikke at flere personer blir registrert eller at noen må gi flere opplysninger om seg selv enn det som allerede følger av rettsaktene som regulerer de underliggende systemene.

Interoperabilitetsløsningen skal sikre at sluttbrukerne av de ulike systemene gis rask og enkel tilgang til informasjonen i de underliggende systemene. Eksisterende biometrisk informasjon skal brukes for å sikre at en person identifiseres korrekt, samt hindre misbruk av identitet. For å nå disse målsettingene foreskriver forordningene en interoperabilitetsløsning bestående av fire komponenter:

1. Felles søkeportal (European Search Portal – ESP)
2. Felles biometrisk sammenligningstjeneste (shared Biometric Matching Service – sBMS)
3. Felles identitetsregister (Common Identity Repository – CIR)
4. Fleridentitetsdetektor (Multiple-Identity Detector – MID)

Den felles søkeportalen (ESP) vil være en felles inngang til systemene som omfattes av løsningen. Portalen vil gjøre det mulig å foreta søk i flere systemer samtidig og få et samlet svar tilbake. Myndigheten som foretar slike søk vil som hovedregel ikke få tilgang til mer informasjon enn det som følger av brukertilgangen til de underliggende EU-informasjonssystemene.

Den felles biometriske sammenligningstjenesten (sBMS) skal ha en sentral infrastruktur hvor biometriske maler samles og lagres, til erstatning for systemene for lagring av biometriske maler i EES, VIS, SIS, Eurodac og ECRIS-TCN. En biometrisk mal er en kodebasert representasjon av materialet, i stedet for en hel gjengivelse med alle detaljer. Lagring av maler fremfor fullt ansiktsbilde og fingeravtrykk anses som et mindre inngrep i personvernet, og malene er dessuten godt egnet for elektronisk behandling.

Felles identitetsregister (CIR) skal inneholde biografiske data (navn, fødselsdato, nasjonalitet mv.), opplysninger om reisedokument og biometriske opplysninger (ansiktsbilde, fingeravtrykk) som er registrert om en person i Eurodac, VIS, EES, ETIAS og ECRIS-TCN. Personinformasjon registrert i SIS inngår ikke i CIR. Hovedformålet med registeret er å sikre at en person blir riktig identifisert uansett hvilket system eller systemer det søkes i. De biografiske opplysningene vil bli lagret i CIR i individuelle saksmapper for hver person som er registrert, men opplysningene skal fortsatt tilhøre de enkelte underliggende systemene.

Opprettelsen av CIR gir i utgangspunktet ingen utvidet rett til eller mulighet for søk utover det som følger av myndighetens tilgang til de underliggende informasjonssystemene. Søketreffene avgrenses til systemene enheten har tilgang til etter underliggende rettsgrunnlag og til de formål tilgangsretten gjelder. Et unntak er hvis et søk gir treff på liknende identitetsopplysninger i et annet informasjonssystem, slik at det opprettes en gul eller rød lenke som omtalt nedenfor. I slike tilfeller vil myndigheten med ansvar for manuell kontroll av lenker ha tilgang til opplysningene i de lenkede saksmappene også fra andre informasjonssystemer.

For å forenkle identitetskontroller og bekjempe identitetsbedrageri opprettes en teknisk komponent kalt fleridentitetsdetektor (MID) som skal kunne påvise urettmessig bruk av identiteter. Når en person er registrert i flere informasjonssystemer, blir det opprettet en lenke mellom identitetsopplysningene. Lenkene gis en farge som angir

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

hvorvidt en person anses som korrekt identifisert (hvit), om det er behov for nærmere manuelle undersøkelser (gul), at det er manuelt avklart at opplysningene knytter seg til to ulike faktiske personer (grønn) eller at det er manuelt avklart at samme person opererer med ulike identiteter eller andres identitet på en ubegrunnet måte (rød).

Myndigheten med ansvar for manuell kontroll av lenker om fleridentitet gis for dette formålet tilgang til de lenkede individuelle saksmappene også i andre informasjonssystemer. Når det er lenker mellom ulike informasjonssystemer, opprettes en identitetsbekreftelsesmappe hvor det blant annet skal være en henvisning til hvilke av de underliggende systemene de lenkede opplysningene tilhører.

Personvernforordningen (forordning (EU) 2016/679) gjelder for myndighetenes behandling av opplysninger etter forordningene, med mindre behandlingen foretas av rettshåndhevende myndigheter med sikte på å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold. I disse tilfellene kommer personverndirektivet (direktiv (EU) 2016/680) til anvendelse. I Norge er disse rettsaktene gjennomført i henholdsvis personopplysningsloven og politiregisterloven, som dermed vil gjelde når norske myndigheter behandler opplysninger i henhold til interoperabilitetsforordningene.

Personopplysningene det gis tilgang til gjennom interoperabilitetsløsningen er innhentet med grunnlag i rettsaktene som regulerer de enkelte informasjonssystemene. Interoperabilitetsforordningene angir hvem som vil være behandlingsansvarlig for behandlingen av opplysninger gjennom interoperabilitetsforordningenes nye tekniske komponenter, og fordeler dette ansvaret mellom ulike nasjonale myndigheter og EU-organer, avhengig av bruk.

4.2 Hovedtrekkene i forordningene (EU) 2021/1134 og (EU) 2021/1133 om visuminformasjonssystemet VIS

Utvidet anvendelsesområde

Den viktigste endringen i forordning (EU) 2021/1134, er at VIS nå ikke kun skal inneholde opplysninger om Schengen-visum, som gir mulighet for korttidsbesøk (90 dager i en 180-dagers periode), men også visum for langvarig opphold og oppholdstillatelser i medlemsstatene. Endringen omfatter også lagring av biometriske opplysninger for denne gruppen.

Endringen medfører at et informasjonshull testes om innreise- og oppholdsgrunnlaget for tredjelandsborgere med andre visum og oppholdstillatelser fra en Schengen-stat. På denne måten kan myndigheter i alle Schengen-statene kontrollere tillatelsenes ekthet, at de blir benyttet av rett person, hvorvidt tillatelsesinnehaveren har lovlig opphold i Schengen-området, og eventuelt avdekke om personer som ikke fremlegger id-dokumenter eller annen dokumentasjon, faktisk har oppholdstillatelse i en Schengen-stat.

En annen viktig endring er at det vil bli gjennomført søk i andre EU-informasjonssystemer i forbindelse med både søknader om Schengenvisum, visum for langvarig opphold og oppholdstillatelser. Dette vil støtte søknadsbehandlingen ved at informasjon av betydning for hvorvidt søkeren oppfyller vilkår for visum og tillatelser enkelt kan fremskaffes. På bakgrunn av slike registrerte opplysninger skal en utpekt VIS-myndighet i aktuelle tilfeller avgi en begrunnet uttalelse om hvorvidt søkeren utgjør en trussel mot offentlig sikkerhet.

Ny informasjon skal legges inn

Endringsforordningene medfører internasjonal håndtering av en større mengde personopplysninger. Endringene tetter flere informasjonshull som ble identifisert i evalueringen av VIS, som ble gjennomført i forkant av forslaget. Aldersgrensen for opptak av fingeravtrykk senkes fra tolv til seks år. Det ble vurdert at dette vil styrke oppnåelsen av formålene med VIS, særlig ved å motvirke identitetsmisbruk og ved å strømlinjeforme kontrollen ved grensene. Det er også lagt til grunn at endringen vil kunne styrke forebyggingen og bekjempelsen av brudd på barns rettigheter. Blant annet vil man kunne identifisere barn fra tredjeland innenfor Schengen-området som er savnet, som søker asyl alene eller er ofre for menneskehandel. Det er også lagt inn flere virkemidler for å sikre at barnets beste ivaretas i forbindelse med visumsaksbehandlingen, og for den videre bruken av opplysninger fra barn.

Det skal som hovedregel tas ansiktsbilde av alle søkere over seks år. Kun unntaksvis kan scanet papirfoto aksepteres isteden.

En kopi av siden med personopplysninger i visumsøkers reisedokument skal lagres i VIS for å støtte eventuelle returprosedyrer. Hittil har hver medlemsstat tatt kopi av søkerens pass, men det har ikke vært noen felles regler for utveksling av slik informasjon mellom medlemsstater.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Videre er andre tekniske komponenter av VIS oppgradert, herunder blant annet en ordning for effektiv informasjonsutveksling mellom medlemsstatene (VISMail), og kvalitetskontrollfunksjoner for informasjon som legges inn i systemet.

Endringene er utformet rundt prinsippet om innebygget personvern. Dette innebærer at den tekniske utformingen av VIS hensyntar personvern, blant annet ved at informasjon teknisk sett kun vil være tilgjengelig for behørig autorisert personell. Det er i forordningen også lagt vekt på forholdsmessighet mellom personvern hensyn og legitime formål, siden det ikke kreves innsamling og lagring av flere opplysninger enn det som er absolutt nødvendig for at formålene med VIS skal oppnås.

VIS-forordningen fra 2008 etablerte strenge regler om tilgang til VIS, og nødvendige sikrings tiltak. Forordningen sikret også retten til informasjon, korrigering, sletting og oppreising. Ytterligere sikringstiltak introduseres med endringsforordningen for å dekke spesifikke behov knyttet til de nye datatypene, databehandlingen og personene som nå skal omfattes i VIS.

Rettsakten regulerer detaljert hvilket behørig autorisert personell som skal ha tilgang til informasjonen hos de ulike kompetente myndigheter med ansvar for henholdsvis visum, asyl, grensekontroll, utlendingskontroll, samt forebygging, avdekking og etterforskning av terrorisme og annen alvorlig kriminalitet. Siden internorganiseringen varierer mellom Schengen-statene, er det behov for avklaring på nasjonalt nivå og internt hos relevante myndigheter om hvilke typer personell som gitt deres oppgaver, kompetanse og autorisering skal ha tilgang til hvilken informasjon. Tilgangsstyringen skal være automatisert og styrt på nasjonalt nivå, og ansvaret ligger hos myndigheten som forvalter VIS. Tilgang til opplysninger med formål om forebygging, avdekking og etterforskning av terrorisme og annen alvorlig kriminalitet var tidligere omfattet av en egen rettsakt (rådsbeslutning 633/2008), men bestemmelsene inntas nå i VIS-forordningen, og den tidligere rettsakten oppheves.

For øvrig gjelder reglene i henholdsvis personvernforordningen ((EU) 2016/679) for behandlingen av opplysninger i VIS for myndigheter med ansvar for visum, grenser, asyl og innvandring, og personverndirektivet (direktiv (EU) 2016/680) for behandling som foretas av rettshåndhevende myndigheter med sikte på å forebygge, etterforske, avdekke og straffeforfølge lovbrudd.

Tilgang for nye grupper

Transportører gis tilgang til VIS for å verifisere om den reisende har visum, visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse. VIS vil kun gi transportørene informasjon om at vedkommende kan reise inn eller ikke. Denne tilgangen er knyttet til transportørens forpliktelse til å ta ansvar for og returnere tredjelandborgere uten gyldige reisedokumenter etter Schengen-regelverket.¹

Interoperable søk og oppfølging

Endringen innebærer at VIS kobles til de tekniske komponentene i interoperabilitetsløsningen mellom EU-informasjonssystemene, slik at søk skal utføres mellom systemene av myndigheter med ansvar for visum, grensekontroll, utlendingskontroll, migrasjon, asyl og rettshåndhevelse. Hittil har det kun vært krav om å utføre søk i Schengen informasjonssystem (SIS) for å undersøke hvorvidt visumsøkeren er ilagt innreiseforbud av noen medlemsstater. Med endringsforordningene (EU) 2021/1133 og (EU) 2021/1134 skal det ved registrering av søknad om visum eller oppholdstillatelse utføres automatiske søk i andre europeiske og internasjonale informasjonssystemer om etterlysninger, migrasjon, asyl og grensekontroll (EES, ETIAS, SIS og EURODAC), samt opplysninger fra Europol, og i Interpols databaser for tapte og stjålne reisedokumenter (SLTD), og for reisedokumenter knyttet til meldinger (TDAWN)). Det er regulert i rettsakten hvilke søk som skal utføres i ulike tilfeller, og hvilken informasjon om treff som eventuelt skal lagres.

En eller flere utpekte VIS-myndigheter skal etableres i hver stat, som skal vurdere om treff i andre EU-informasjonssystemer angående etterlysninger med mer innebærer at søkeren utgjør en trussel eller risiko mot offentlig orden og sikkerhet. Vurderingen skal tas i betraktning i visumsaksbehandlingen. I arbeidet med oppfølgingen av treff skal utpekt VIS-myndighet kunne utveksle informasjon med Europol, Interpol og nasjonalt SIRENE-kontor, som har ansvaret for oppfølgingen av treff i SIS.

Listen av godkjente reisedokumenter² skal også legges inn i VIS, slik at søkernes reisedokumenter automatisk kan verifiseres opp mot denne.

¹ Schengenavtalen av 1985 artikkel 26, bindende for Norge gjennom Norges tilknytningsavtale av. 18. mai 1999. Se også vedlegg V, del A, nr. 2 (a) til grenseforordningen ((EU) 2016/399).

² Jf. Europakommisjonens gjennomføringsbeslutning C(2013) 4914 final av 2.8.2013.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Kompetansen til å anerkjenne reisedokumenter ligger hos medlemsstatene.

Risikoprofilering

Visumsaksbehandlingen skal også støttes av spesifikke risikoindikatorer. Disse vil ikke inneholde personopplysninger, men vil etableres ved automatisk analyse av statistikk fra medlemsstatene, samt fra EUs øvrige informasjonssystemer. Fokuset vil blant annet være på unormalt høyt nivå av bortvisning ved grensen eller oversittelse av visumperioden for ulike kategorier tredjelandsborgere, samt risikoer for folkehelsen. Analyseverktøyet for risikoindikatorene vil dra nytte av de store datamengdene som blir tilgjengelige med de oppgraderte informasjonssystemene.

Risikoindikatorene skal utformes og vedlikeholdes av den sentrale VIS-myndigheten, som skal ligge hos Det europeiske grense- og kystvaktbyrået (EBCG/Frontex). Arbeidet med risikoindikatorene skal veiledes og kontrolleres av et VIS-veiledningsråd for grunnleggende rettigheter.

4.3 Hovedtrekkene i forordningene (EU) 2021/1150 og (EU) 2021/1152 om etablering av vilkår for tilgang til andre EU-informasjonssystemer for ETIAS

Forordningene (EU) 2021/1150 og (EU) 2021/1152 fastsetter regler om gjennomføringen av interoperabilitet mellom det sentrale ETIAS-systemet og EUs øvrige informasjonssystemer samt opplysninger fra Europol. Det var tidligere angitt i ETIAS-forordningen artikkel 11 at nærmere regler om dette skulle fastsettes i en egen rettsakt. Saksbehandlingen etter ETIAS-forordningen forutsetter allerede at det gjennomføres automatiserte søk mellom informasjonssystemene, og at den sentrale ETIAS-enheten og nasjonale ETIAS-enheter skal gis tilgang til opplysninger om slike treff. Rettsaktene regulerer hvordan de automatiserte søkene skal gjennomføres, og gir regler om hvem som gis tilgang til opplysninger om treff.

I tillegg gis det regler og tekniske spesifikasjoner om automatisert informasjonsutveksling mellom ETIAS, EES og SIS i visse tilfeller, og at det ved søknad om fremreisetillatelse også skal kunne gjøres treff mot meldinger i SIS om retur og undersøkelseskontroll. Det gis også bestemmelser om såkalte tilbakefallsprosedyrer, dvs. fritak for undersøkelsesplikt, varsling og operativ

støtte for transportører ved teknisk feil i EES og ETIAS.

Endringsforordningene gjør to endringer i privates plikter etter ETIAS-forordningen og EES-forordningen. For det første gjøres det unntak fra transportørers undersøkelsesplikt etter EES-forordningen ved teknisk umulighet, samtidig som transportørene pålegges en varslingsplikt overfor den sentrale ETIAS-enheten dersom det oppstår tekniske feil som over lengre tid gjør det umulig for dem å oppfylle sin undersøkelsesplikt, forutsatt at feilen ikke skyldes EES. For det andre gjøres den endring at søkere skal opplyse om straffbare forhold noe lengre tilbake i tid: Om straffbare forhold inntil 15 år tilbake i tid, istedenfor ti år, men inntil 25 år tilbake i tid hva gjelder terrorhandlinger, mot tidligere 20 år.

For øvrig gjøres det noen spredte og tekniske endringer i ETIAS-forordningens bestemmelser om tilgangsbegrensninger og saksgang.

4.4 Nærmere om innholdet i forordningene

4.4.1 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817

Kapittel I gir alminnelige bestemmelser om formål, virkeområde og definisjoner. Det opprettes en ramme for å sikre interoperabilitet mellom inn- og utreiseprogrammet (EES), visuminformasjonssystemet (VIS), det europeiske systemet for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS), Eurodac, Schengen informasjonssystem (SIS) og det europeiske straffereaksjonssystemet for tredjestatsborgere (ECRIS-TCN). Løsningen omfatter en søkeportal (ESP), en felles biometrisk sammenligningstjeneste (sBMS), et felles identitetsregister (CIR) og en fleridentitetsdetektor (MID). Målet er blant annet å forbedre effektiviteten av inn- og utreisekontrollene ved de ytre grensene og å bidra til å forebygge, avsløre og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare forhold. Dette skal gjøres ved blant annet å sikre korrekt identifisering av personer og bidra til å bekjempe identitetsbedrageri.

Kapittel II handler om Den europeiske søkeportalen (ESP). Portalen skal gjøre det mulig å søke samtidig i EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS og ECRIS-TCN, samt i Europol-opplysninger og Interpol-databaser. Bruken av ESP skal forbeholdes medlemsstatene og byråene som har tilgang til minst ett av EU-informasjonssystemene. Det skal opprettes en profil for hver kategori av brukere av portalen hvor det fremgår hvilke systemer

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

og opplysninger det kan foretas søk i. Svarene på søkene kan som hovedregel bare inneholde opplysningene brukeren har tilgang til. eu-LISA (Den europeiske unions byrå for driftsforvaltning av store IT-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet) skal føre logg over all behandling av opplysninger i ESP. Dette omfatter medlemsstaten eller unionsbyrået som innledet søket og hvilke systemer det er foretatt søk i. Den enkelte medlemsstat skal på sin side føre logg over søk myndighetene og personale hos disse gjennomfører.

Kapittel III regulerer felles biometrisk sammenligningstjeneste (sBMS). Den skal bestå av en sentral infrastruktur for lagring av biometriske maler til erstatning for de sentrale systemene i henholdsvis EES, VIS, SIS, Eurodac og ECRIS-TCN. Hovedformålet med sBMS er å forenkle identifiseringen av en person som er registrert i flere informasjonssystemer ved søk med biometriske opplysninger opp mot en felles teknisk komponent.

Kapittel IV gir regler om det felles identitetsregisteret (CIR). Dette skal bestå av individuelle saksmapper for personer registrert EES, VIS, ETIAS, Eurodac og ECRIS-TCN. Den individuelle saksmappen kan bare lagres i CIR så lenge de tilsvarende opplysningene lagres i minst ett av EU-informasjonssystemene med opplysninger i CIR.

Politimyndigheter kan, dersom det forankres i nasjonal rett, søke i CIR for identifiseringsformål dersom myndigheten ikke kan identifisere en person fordi personen mangler reisedokument eller annet troverdig dokument som beviser personens identitet, dersom det er tvil om identitetsopplysningene som er fremlagt, dersom det er tvil om ektheten av reisedokumentet som er fremlagt, dersom det er tvil om identiteten til innehaveren av et reisedokument, eller dersom personen ikke kan eller vil samarbeide. Det kan også søkes i CIR mot opplysninger lagret i EES, VIS, ETIAS og Eurodac for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold. Slike søk kan foretas dersom det i særlige tilfeller er mistanke om at opplysninger om en mistenkt, en gjerningsperson eller et offer for en terrorhandling eller annet alvorlig straffbart forhold, er lagret i informasjonssystemene. Treff fra slike søk kan brukes til å anmode om tilgang til de aktuelle opplysningene i henhold til de underliggende rettsaktene.

Kapittel V omhandler fleridentitetsdetektoren (MID). Denne skal opprette og lagre identitetsbekreftelsesmapper som inneholder lenker mellom opplysninger i EU-informasjonssystemene som

inngår i CIR og SIS og som gjør det mulig å påvise flere identiteter, både for å forenkle identitetskontroller og bekjempe identitetsbedrageri.

Prosessen innledes ved opprettelse eller ajourføring av individuelle saksmapper gjennom EES, VIS, ETIAS, Eurodac eller SIS, samt ved innføring av biometriske opplysninger i sBMS. Dersom innføring av opplysninger i et informasjonssystem gir treff mot opplysninger i CIR eller SIS, skal det opprettes en lenke mellom opplysningene som har ført til treffet. Det opereres med fire farger på lenkene: hvit, gul, grønn og rød.

Hvite lenker skal etableres automatisk eller etter manuell kontroll hvis identitetsopplysningene fra to eller flere informasjonssystemer bekrefter at man står overfor samme person og at eventuelle avvik mellom de registrerte biografiske opplysningene er begrunnet. Dette omfatter eksempelvis tilfeller hvor like biometriske opplysninger viser til ulike biografiske opplysninger, og hvor denne forskjellen er begrunnet, for eksempel fordi en person har endret navn i forbindelse med ekteskapsinngåelse.

En *gul* lenke opprettes når det er behov for manuell kontroll av opplysningene i ulike informasjonssystemer. Dette vil forekomme når det foreligger ulikhet mellom biografiske eller biometriske opplysninger eller opplysninger om reisedokumenter, eksempelvis hvor like biometriske opplysninger peker til forskjellige identitetsopplysninger.

En *grønn* lenke skal etableres når koblingen mellom opplysningene er manuelt kontrollert og det viser seg at opplysningene knytter seg til to ulike personer. Dette kan eksempelvis forekomme ved navnelikhet, og der det er registrert ulike biometriske opplysninger.

En *rød* lenke skal etableres etter manuell kontroll når registreringene viser at samme person opererer med ulike identiteter eller andres identitet på en ubegrunnet måte. Dette kan være tilfellet hvis like biometriske opplysninger peker mot ulike biografiske opplysninger og disse henviser til samme person på en ubegrunnet måte. Røde lenker etableres også når ulike biometriske opplysninger peker mot samme biografiske opplysninger uten at dette er begrunnet, eller hvor forskjellige identitetsopplysninger peker mot samme reisedokumentopplysninger uten at dette er begrunnet.

Identitetsbekreftelsesmappene skal kun lagres i MID så lenge de lenkede opplysningene er lagret i to eller flere EU-informasjonssystemer. Det er nærmere regulert hvilken myndighet som skal foreta manuell kontroll av lenker om fleriden-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

titet. Til dette formål skal myndigheten ha tilgang til de individuelle saksmappene som er blitt lenket sammen.

Kapittel VI angir tiltak for å støtte interoperabilitet, herunder mekanismer for å sikre kvaliteten på opplysningene som registreres. Det angir også meldingsformatet som skal brukes og pålegger eu-LISA å opprette et sentralt register for rapportering og statistikk.

Kapittel VII inneholder bestemmelser om vern av personopplysninger. Det gis bestemmelser om behandlingsansvarlige, eu-LISAs rolle som databehandler og om krav til internkontroll. Som utgangspunkt skal myndigheter som er behandlingsansvarlige for opplysninger i EES, VIS og SIS, også være det for opplysninger i sBMS og i CIR. Det europeiske grense- og kystvaktbyrå (EBCG/Frontex) skal være behandlingsansvarlig i forbindelse med behandling av personopplysninger som utføres av Den sentrale ETIAS-enheten. Myndigheter som tilføyer og endrer opplysninger i identitetsbekreftelsesmappen skal ha ansvar for behandlingen av disse personopplysningene i MID. eu-LISA gis ansvar for å utarbeide en sikkerhetsplan, en kontinuitetsplan og en katastrofeplan, og det gis bestemmelser om rutiner for rapportering ved sikkerhets hendelser. Medlemsstatene skal påse at misbruk, behandling eller utveksling av opplysninger i strid med forordningen sanksjoneres i samsvar med nasjonal rett. Ulovlig behandling av personopplysninger eller handlinger i strid med forordningen kan videre utløse erstatningsansvar. Det gis også bestemmelser om den enkeltes rett til innsyn i egne opplysninger, og om opprettelsen av en nettportal for å forenkle utøvelsen av retten til innsyn, retting, sletting og begrenning av behandlingen. Videre gis det regler om tilsynsmyndighetenes tilsyn.

Kapittel VIII gir nærmere bestemmelser om eu-LISAs, nasjonale myndigheters og den sentrale ETIAS-enhetens ansvar etter forordningen. eu-LISA har ansvaret for den tekniske infrastrukturen og driften av de sentrale systemene, mens medlemsstatene har ansvaret for integrasjon av de eksisterende nasjonale systemene og infrastrukturene med ESP, CIR og MID.

Kapittel IX omhandler endringer i rettsaktene som regulerer de underliggende systemene for å tilpasse disse etableringen av CIR, sBMS og MID. Dette gjelder VIS-forordningen ((EF) 767/2008), grenseforordningen ((EU) 2016/399), EES-forordningen ((EU) 2017/2226), ETIAS-forordningen ((EU) 2018/1240), eu-LISA-forordningen ((EU) 2018/1726), SIS-forordningen innen gren-

sekontroll ((EU) 2018/1861), rådsvedtak 2004/512/EF om opprettelse av VIS, samt rådsbeslutning 2008/633/JIS om rettshåndhevende myndigheters og Europols tilgang til VIS.

Kapittel X gir sluttbestemmelser, herunder overgangsbestemmelser i forbindelse med innfasingen av interoperabilitetsløsningen. Blant annet åpnes det for at bruken av ESP er frivillig i en toårsperiode fra løsningen er satt i drift. CIR skal brukes når løsningen settes i drift, mens den sentrale ETIAS-enheten blir første bruker av MID i en ettårsperiode før løsningen settes i ordinær drift. Fordelingen av kostnader mellom henholdsvis EU med ulike byråer og medlemsstatene reguleres, og det fremgår at medlemsstatene skal underrette eu-LISA om hvilke myndigheter som kan bruke eller ha tilgang til henholdsvis ESP, CIR og MID.

4.4.2 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/818

Forordningen inneholder i det vesentlige likelidende bestemmelser som forordning (EU) 2019/817.

I kraft av å regulere politisamarbeidet omhandler forordning (EU) 2019/818 blant annet oppgaver som ivaretas av Europol, herunder behandlingsansvar for Europol-opplysninger, samt opplysninger som er registrert i ECRIS-TCN. På den annen side omhandler forordningen eksempelvis ikke oppgavene som ivaretas av Det europeiske grense- og kystvaktbyrå når det gjelder å undersøke lenker i EES.

Kapittel IX omhandler endringer i rettsaktene som regulerer de underliggende systemene for å tilpasse disse etableringen av CIR, sBMS og MID. For denne forordningen gjelder dette eu-LISA-forordningen ((EU) 2018/1726) SIS-forordningen innen politisamarbeid ((EU) 2018/1862) og ECRIS-TCN-forordningen ((EU) 2019/816).

Begge rettsaktene anses som Schengen-relevante, slik at begge vil gjelde for Norge dersom Stortinget samtykker til forslagene som fremmes i denne proposisjonen. For Norge er forskjellene mellom rettsaktene dermed av liten betydning.

4.4.3 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1133

Rettsakten gjelder endring av Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 603/2013, (EU) 2016/794, (EU) 2018/1862, (EU) 2019/816 og (EU) 2019/818 om fastsettelse av vilkårene for tilgang

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

til andre EU-informasjonssystemer for visuminformasjonssystemets formål.

I følge fortalens punkt 15 anses forordningens bestemmelse angående SIS som en videreutvikling av Schengen-samarbeidet. Ettersom Norge har bilaterale tilknytningsavtaler til Eurodac og Europol, vil også bestemmelsene om disse systemene få betydning for Norge.

Artikkel 1 gjør endringer i Eurodac-forordningen (EU) nr. 603/2013. Rettsakten tilføyer ny artikkel 22a om tilgang til Eurodac for visummyndighetene, ny artikkel 22b om interoperabilitet med VIS, samt ny artikkel 28a om registreringer eller føring av logger i forbindelse med interoperabilitet med VIS.

Artikkel 2 gjør endringer i Europol-forordningen (EU) 2016/794. Europol skal avgi uttalelser etter anmodninger om samråd ved interoperabilitetstreff i deres system. Europol skal tilstrebe å etablere et system der VIS-myndigheter skal kunne få tilbakemelding (OK/NOT OK) ved søk om enkeltpersoner som mistenkes for å ha begått eller vil begå straffbare handlinger. Ved treff skal Europol innlede fremgangsmåten for deling av opplysningene som genererte treffet.

Artikkel 3 gjør endringer i forordningen om SIS innen politisamarbeid (EU) 2018/1862. Det sentrale SIS skal kobles til den europeiske søkeportalen (ESP) for å muliggjøre automatisk behandling etter VIS-forordningen artikkel 9a og 22b, og det pålegges en plikt til loggføring for slik behandling. Den nasjonale SIS-myndigheten gis tilgangsrett til opplysninger i SIS for å manuelt verifisere treff i SIS utløst av et automatisk søk fra VIS, og for å vurdere om søkeren kan utgjøre en trussel mot offentlig orden eller offentlig sikkerhet.

Artikkel 4 gjør endringer i forordningen om ECRIS-TCN (EU) 2019/816. Denne forordningen ligger utenfor Schengen-samarbeidet og Norge har ikke tilknytningsavtale til forordningen.

Artikkel 5 gjør endringer i interoperabilitetsforordningen for politisamarbeid og strafferettslig samarbeid, asyl og migrasjon (EU) 2019/818. Den aktuelle endringen gjelder lagring av opplysninger fra VIS i det felles identitetsregisteret (CIR), og behandling i ESP av opplysninger fra VIS kun fra datoen VIS ble tatt i bruk i interoperabilitetsløsningen.

4.4.4 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1134

Rettsakten gjelder endring av Europaparlaments- og rådsforordningene (EF) nr. 767/2008, (EF) nr.

810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 og (EU) 2019/1896 og om oppheving av rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS om endring av visuminformasjonssystemet.

Av forordningens fortalepunkt 61 fremgår det at forordningen for Norges del er å anse som en videreutvikling av Schengen-regelverket.

Artikkel 1 gjør endringer i VIS-forordningen (EF) nr. 767/2008.

Formålsbestemmelsen i VIS-forordningens artikkel 2 utvides til også å omfatte visum for langvarig opphold og oppholdstillatelser, samt identifisering, herunder identifisering av savnede, bortførte eller ofre for menneskehandel.

I artikkel 2a beskrives VIS-arkitektur. Denne regulerer blant annet oppkoblingen til de andre informasjonssystemene, transportørtilgang, oppgavene hos utpekt VIS myndighet og det sentrale tilgangspunktet for opplysninger til rettshåndheving. eu-LISA gis ansvaret for å sikre uavbrutt tilgjengelighet for VIS. I artikkel 5 opplistes hvilke kategorier av opplysninger som registreres i VIS, og i artikkel 5a omtales integrering av listen over anerkjente reisedokumenter i VIS. Artikkel 6 er en oppdatering av reguleringen av tilgangen til å legge inn, endre, slette og søke etter opplysninger, mens forpliktelsene om ikke-diskriminering omtales i ny artikkel 7 nr. 2.

I VIS-forordningens kapittel II gjøres endringer i visummyndighetenes innlegging og bruk av opplysninger om visum, herunder ved ny artikkel 9a om søk i de interoperable systemene. I artiklene 9c-9i omhandles oppfølging ved treff hos visummyndigheter, VIS-utpekt myndighet, nasjonal ETIAS-enhet og SIRENE-kontoret, i samhandling med hverandre og Europol. Artiklene 9j-9l omhandler risikoindikatorer, VIS-screeningråd og VIS-veiledningsrådet for grunnleggende rettigheter. I artikkel 16 gjøres endringer angående bruken av VIS for konsultasjon og anmodning om dokumenter mv.

Overskriften til kapittel III endres til «andre myndigheters tilgang til visumopplysninger». Bestemmelsene om myndigheter med ansvar for grensekontroll og asylsøknaders tilganger til opplysninger i VIS utvides, med referanser til EES og interoperabilitetsfunksjoner.

Nytt kapittel IIIa tilføyes, hvor innlegging og bruk av opplysninger om visum for langvarig opphold og oppholdstillatelse reguleres. Søk og oppfølging av eventuelle treff, samt ulike andre typer myndigheters tilgang for de ulike formål (grensekontroll, utlendingskontroll, asylsaksbehandling,

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

identifisering og rettshåndheving) reguleres som for visum, beskrevet for kapittel II. I artikkel 22q reguleres videre bruken av VIS-opplysninger for å legge inn meldinger i SIS om savnede eller sårbare personer som må hindres i å reise, og tilgang til disse opplysningene. Også Europols tilgang omtales.

I artikkel 23 beskrives nærmere anvendelse av regelen om at søknadsmapper skal lagres i VIS i høyst fem år. Artikkel 24 omhandler endring av opplysninger. I nye artikler 26 og 27a omhandles VIS-systemets operative drift og interoperabilitet med andre EU-informasjonssystemer og Europol-opplysninger. I artiklene 29-31 omhandles ansvar for bruk og kvaliteten på opplysninger, regler for innlegging og overføring av opplysninger til tredjeland eller internasjonale organisasjoner. Endringer i artiklene 32a-37 omhandler sikkerhetshendelser, erstatningsansvar, loggføring, sanksjoner og vern av personopplysninger. Artikkel 38 regulerer retten til innsyn i, retting, utfylling og sletting av personopplysninger og begrensning av behandlingen. Artiklene 39-43 omhandler samarbeid om å sikre personvern mellom nasjonale og europeiske databeskyttelsesmyndigheter, samt aktuelle rettsmidler. I henhold til artikkel 45b skal medlemsstatene underrette Kommisjonen om hvem som er databehandler og hvilke myndigheter som har behandlingskompetanse i VIS.

I artikkel 45 omtales Kommisjonens gjennomføring av endringene, herunder i sekundærlovgivning og tekniske aspekter. Artikkel 45a omhandler bruk av VIS-opplysninger for rapportering og statistikk, mens transportørers tilgang til VIS samt tilgangen for Frontex-personell, reguleres i artikkel 45c-45f. Forordningen og systemet skal evalueres hvert tredje år.

Artikkel 2 gjør endringer i visumforordningen (EF) nr. 810/2009. Dette gjelder endringer om søknadsinnlevering, herunder personlig oppmøte ved opptak av fingeravtrykk og ansiktsbilde. Det stilles særlige krav i forbindelse med søknadsregistrering av barn, for eksempel om opplæring av relevant personell og ledsagelse av voksent familiemedlem. Ved vurdering av søknad skal eventuelle røde lenker, som indikerer at en person er registrert i de interoperable systemene med flere identiteter, jf. interoperabilitetsforordningene artikkel 32, hensyntas. Det skal ikke automatisk treffes beslutning i visumsaker ved treff på risikoindikatorer; i hvert tilfelle skal det foretas en individuell risikovurdering. Opplysninger fra EES skal hensyntas i vurderingen av hvorvidt søkeren vil overstige oppholdstiden i Schengen-området.

Artikkel 3 gjør endringer i grenseforordningen (EU) 2016/399. I artikkel 8 nr. 3 om gjennomføringen av personkontroll ved grensepassering, legges det til at søk skal gjennomføres i VIS for tredjelandsborgere med visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse for å kontrollere identitet og ektheten og gyldigheten av oppholdsgrunnlaget etter VIS-forordningen artikkel 22g. I vedlegg VII nr. 6 angående grensekontroll av mindreårige oppdateres bestemmelser knyttet til opptak av biometriske opplysninger.

Artikkel 4 gjør endringer i forordningen om EES (EU) 2017/2226. I artikkel 8 mv. gjøres det endringer angående verifikasjon i EES på grunnlag av ansiktsbilde opptatt for visumsøknaden. Videre skal interoperabiliteten gjøre det mulig for EES å automatisk underrette VIS dersom en mindreårig reiser ut. I artikkel 13 gjøres endringer knyttet til transportørportalen. I henhold til artikkel 24 nytt nr. 5 skal myndigheter med ansvar for å avgjøre søknader om visum, visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse ha tilgang til EES for manuell verifisering av eventuelle treff. Artikkel 35 nr. 4 omhandler retting av visumrelaterte opplysninger i EES.

Artikkel 5 gjør endringer i forordningen om ETIAS (EU) 2018/1240. Artikkel 8 nr. 2 innfører manuell verifisering og oppfølging av treff fra VIS i ETIAS-overvåkingslisten. Nytt kapittel IXa dekker tilgangen til ETIAS for myndigheter med ansvar for å avgjøre søknader om visum for langvarig opphold og oppholdstillatelse.

Artikkel 6 til 9 gjør endringer i to av forordningene om SIS (returforordningen (EU) 2018/1860 og grensekontrollforordningen (EU) 2018/1861), samt i forordningen om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer for grenser og visum ((EU) 2019/817) og forordningen om Den europeiske grense- og kystvakten ((EU) 2019/1896).

Det sentrale SIS skal kobles til den europeiske søkeportalen (ESP) for å muliggjøre automatisk behandling etter VIS-forordningen artikkel 9a og 22b, og det pålegges en plikt til loggføring for slik behandling. Endringene i interoperabilitetsforordningen justerer bl.a. hvilke opplysninger fra VIS som skal lagres i sBMS og CIR.

Artikkel 11 og 12 gjør endringer i reglene om driftsetting, ikrafttredelse og anvendelse av systemet og forordningen.

4.4.5 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1150

Artikkel 1 gjør endringer i SIS-forordningen innen politisamarbeid ((EU) 2018/1862) for å oppnå

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

interoperabilitet mot ETIAS. Det sentrale SIS skal kobles til ESP for å muliggjøre automatisert behandling etter ETIAS-forordningen, og det pålegges plikt til loggføring for slik behandling. Den sentrale ETIAS-enheten gis tilgang til opplysninger i SIS i henhold til ETIAS-forordningen artikkel 11 nr. 8. Endringene reflekterer endringene i ETIAS-forordningen som gjøres ved forordning (EU) 2021/1152.

Artikkel 2 gjør endringer i forordning (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-systemer for politisamarbeid mv., og viser til at ESP skal settes i drift når betingelsene i ETIAS-forordningen for idriftsetting er oppfylt.

Artikkel 3 gir regler om ikrafttredelse.

4.4.6 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1152

Forordningen endrer ETIAS-forordningen ((EU) 2018/1240), EES-forordningen ((EU) 2017/2226), VIS-forordningen ((EF) 767/2008), SIS-forordningene innen retur og grensekontroll ((EU) 2018/1860 og (EU) 2018/1861) og forordningen om interoperabilitet mellom EU-systemer for grense og visum ((EU) 2019/817). Endringene kan oppsummeres slik:

Det gis utfyllende regler om gjennomføringen av automatiserte søk mellom det sentrale ETIAS-systemet og øvrige informasjonssystemer via ESP etter ETIAS-forordningen artikkel 20, 23, 24 nr. 6 bokstav c (iii), 41 og 54 nr. 1 bokstav b. Videre angis hvilke opplysningskategorier som skal benyttes for slike søk. EES-forordningen og VIS-forordningen tilføyes tabeller som samkjører opplysningskategorier som beskrives ulikt i de tre forordningene. Krav til konstatering av treff etter automatiserte søk skal fastsettes i delegert rettsakt, og den sentrale ETIAS-enheten pålegges å rapportere om falske treff. Når de automatiserte søkene gir treff, etableres det tilgang til opplysningene om treff for den sentrale ETIAS-enheten og den nasjonale ETIAS-enheten for manuell behandling av søknaden om fremreisetillatelse. Det vil gjelde loggføringsplikt. Det tilføyes en hjemmel for gjennomføringsrettsakt om tekniske løsninger for automatiserte søk for å overholde sletteforpliktelser etter ETIAS-forordningen.

Forordningen innfører også en ny automatisert informasjonsutvekslingsprosess gjennom en ny sikker kommunikasjonskanal mellom ETIAS og EES i forbindelse med grensekontroll og registrering av grensepasseringer i EES. For å etablere dette, tilføyes det i formålsbestemmelsene til EES-forordningen og ETIAS-forordningen at begge

rettsakter også har til formål å oppfylle hverandres respektive formål. Opplysninger som kan innhentes av grensekontrollmyndighetene skal nå flyttes automatisk inn i EES. Informasjonsmengden som overføres utvides noe, ved at også saksnummer, tillatelsens utløpsdato og opplysninger om hvorvidt søkeren har en særlig status gjennom familiære bånd, også overføres til EES. Det åpnes også for at det kan gjennomføres automatisert behandling for å kontrollere om en person som anmoder om sletting av fremreisetillatelse allerede er registrert som utreist i EES, som er et vilkår for slik sletting.

Endringsforordningen tilføyer to nye meldingskategorier i SIS som vil kunne gi treff ved søknad om fremreisetillatelse: Meldinger om retur og meldinger om undersøkelseskontroll. Det etableres saksbehandlingsregler for oppfølging av treff mot meldinger om retur for å vurdere sletting i SIS, samt om vurderingen av treffets betydning for søknaden om fremreisetillatelse. Ved å inkludere meldinger om retur, sikres det at forpliktelsen til å slette meldinger om retur når vedkommende har forlatt Schengen-området, lettere kan overholdes av myndighetene. Meldinger om undersøkelseskontroll er en mellomkategori av diskret kontroll og målrettet kontroll, som det allerede skal gis meldinger om fra SIS til ETIAS. Det er mulig å inndra fremreisetillatelser i ETIAS etter at det er registrert nye meldinger i SIS om nektet innreise og opphold, eller nye meldinger om et reisedokument som er rapportert tapt, stjålet, urettmessig tilegnet eller ugyldiggjort. For at SIS automatisk skal informere det sentrale ETIAS-systemet om slike nye meldinger, opprettes en automatisk prosess mellom SIS og ETIAS. Det gis regler som begrenser synbarheten og tilgangen til treff mot meldinger i SIS.

For øvrig gjøres det noen spredte endringer. I søknader om fremreisetillatelse skal søkerens opplysninger om tidligere straffedommer dekke en noe lengre periode tilbake i tid, ved at tidsangivelsen utvides fra ti til 15 år for straffbare handlinger, og fra 20 til 25 år for terrorhandling. I EES-forordningen og ETIAS-forordningen suppleres og fastsettes det nærmere regler om tilbakefallsprosedyrer om fritak fra undersøkelsesplikt, varsling og operativ støtte, dersom det er teknisk umulig for transportører å få tilgang til EES og ETIAS gjennom deres nettjeneste. Reglene for oppfølging av treff etter automatiserte søk mot ETIAS-overvåkingslisten endres, slik at treff ikke sendes til den sentrale ETIAS-enheten for vurdering, men direkte fra det sen-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

trale ETIAS-systemet til vedkommende nasjonale ETIAS-enhet. Ved konsultasjoner mellom nasjonale ETIAS-enheter, skal forhåndsuttalelser kun være synlige og tilgjengelige for de involverte enhetene. Endringsforordningen presiserer at under klagebehandling etter ETIAS-forordningen, skal klageren gis tilgang til opplysninger i søknadsdokumentene i henhold til personvernbestemmelsen i ETIAS-forordningen artikkel 56. Fullmaktsbestemmelsene som gis til å fastsette delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter gjelder avgrensede tema av teknisk karakter.

Endringene i interoperabilitetsforordningen for grense og visum ((EU) 2019/817) tilsvarer endringene i forordning (EU) 2019/818, som er omtalt i forrige punkt.

4.5 Vurdering og tilrådning

Gjennom tilknytningsavtalen til Schengen-samarbeidet er Norge del av et område med felles yttergrense og indre reisefrihet. Schengen-regelverket om politisamarbeid, rettslig samarbeid i straffesaker, visum og personkontroll ved de ytre grensene, skal samlet sett kompensere for utfordringer som følger av at kontrollen er opphevet ved de indre grensene.

Interoperabilitetsforordningene og de øvrige forordningene omtalt over, er del av videreutviklingen av nevnte Schengen-regelverk. Norge har på vanlig måte deltatt i forhandlingene om regelverket på alle nivåer i rådsstrukturen. I henhold til Norges avtale med EU om tilknytning til Schengen-samarbeidet har Norge rett og plikt til å anvende forordningene, likevel slik at Norge på selvstendig grunnlag avgjør om innholdet i rettsakter som er en videreutvikling av Schengen-regelverket skal godtas og innarbeides i norsk rett.

Etablering av interoperabilitetsløsningen letter nasjonale grense-, migrasjons- og rettshåndhevende myndigheters innhenting av informasjon fra ulike EU-informasjonssystemer de allerede har tilgang til, optimaliserer norske myndigheters bruk av systemene, og effektiviserer deres oppgaveutførelse knyttet til migrasjon, grensekontroll og kriminalitetsbekjempelse.

Det er i Norges interesse at yttergrensekontrollen i Schengen-området er effektiv. De nye rettsaktene effektiviserer samarbeidet på områder som dreier seg om grensekontroll, politi og migrasjon. Bruk av falske identiteter og misbruk av andres identitet er en alvorlig sikkerhets- og kriminalitetsutfordring innenfor Schengen-området.

Interoperabilitetsløsningen er et verktøy for å avdekke identitetsbedragerier, og den forventes å ville bidra betydelig til økt samfunnssikkerhet i Schengen-området. Den understøtter også den enkeltes rett til vern mot å få sin identitet misbrukt.

De to endringsforordningene, (EU) 2021/1150 og (EU) 2021/1152, etablerer nødvendige regler for interoperabilitet mellom ETIAS og de øvrige informasjonssystemene. Automatiserte søk mot opplysninger i andre systemer er en forutsetning for behandlingen av søknader om fremreisetillatelse etter ETIAS-forordningen.

VIS er en sentral del av Schengen-samarbeidet for visum og grenser. Utvidelsen av systemet til også å omfatte visum for langvarig opphold og oppholdstillatelse, og sammenkoblingen med andre EU-informasjonssystemer, vil bidra til bedre beslutningsstøtte og mer effektiv saksbehandling, og styrke sikkerheten i Schengen-området, herunder i Norge. Utvidelsen kan også bidra til identifisering av sårbare personer, herunder barn, samt å motvirke irregulær migrasjon. Misbruk av lovlige migrasjonsveier til Schengen-området kan forhindres ved hjelp av endringene i VIS, for eksempel kan man unngå at tredjelandsborgere får etablert seg med flere ulike identiteter i Schengen-området.

Samlet sett innebærer de nye rettsaktene at Schengens yttergrenser og områdets indre sikkerhet blir styrket ved at det legges til rette for en mer effektiv kontroll av registeropplysninger og en mer effektiv innsats mot identitetsbedragerier, både nasjonalt og på tvers av indre Schengen-grenser.

De registrertes rett til innsyn og retting av opplysninger, samt lengste lagringstid, er regulert i de underliggende rettsaktene, supplert av interoperabilitetsforordningene. Forordningene regulerer hvordan behandlingsansvar skal ivaretas i medlemsstatene, og begrenser tilgangen til informasjon til autorisert myndighetspersonell. Retten til vern av personopplysninger og personvern vurderes som balansert mot Schengen-statenes behov for informasjon om personer som ønsker å reise inn i og oppholde seg i Schengen-området.

Selv om Norge i prinsippet skal vurdere selvstendig om rettsakter om endring av Schengen-regelverket skal godtas, er rettsaktene grunnleggende for Norges Schengen-medlemskap.

Justis- og beredskapsdepartementet tilrår godtakelse av forordningene (EU) 2019/817, (EU) 2019/818, (EU) 2021/1133, (EU) 2021/1134, (EU) 2021/1150 og (EU) 2021/1152.

5 Forslag til inkorporasjon av interoperabilitetsforordningene i grenseloven

5.1 Forslaget i høringsnotatet

I høringsnotatet foreslo departementet at interoperabilitetsforordningene gjennomføres i norsk rett ved inkorporasjon, i form av en henvisningsbestemmelse som gjør forordningene til norsk lov uten omskrivninger. En slik bestemmelse ble foreslått inntatt i grenseloven § 8 første ledd nytt nr. 4 og 5.

I høringsnotatet ble det vist til at rammeløsningen for interoperabilitet også omfatter informasjonssystemet ECRIS-TCN, som ikke omfattes av Schengen-samarbeidet og som Norge heller ikke er tilknyttet gjennom egen avtale. Departementet vurderte at det ikke var nødvendig å presisere i inkorporasjonsbestemmelsen at bestemmelser som omhandler dette informasjonssystemet, ikke vil gjelde for Norge.

Departementet viste til at det følger av artikkel 5 i tilknytningsavtalen mellom Schengen-statene og Norge at avtalen ikke gjelder for Svalbard, men for Jan Mayen. Interoperabilitetsforordningene vil få samme virkeområde når disse inkorporeres i grenseloven, jf. grenseloven §§ 3 og 25 nr. 1, jf. grenseforskriften § 1-2. Det innebærer at forordningene vil gjelde på Jan Mayen, men ikke på Svalbard.

5.2 Høringsinstansenes syn

Et flertall av høringsinstansene som har uttalt seg om inkorporasjon av interoperabilitetsforordningene, mener at det bør gis en egen interoperabilitetslov, fremfor at forordningene skal inkorporeres i grenseloven. Dette gjelder *Politidirektoratet*, *Kripos*, *Politiets utlendingsenhet (PU)*, *Oslo politidistrikt*, *Innlandet politidistrikt*, *Øst politidistrikt*, *Møre og Romsdal politidistrikt*, *Utlendingsdirektoratet (UDI)* og *Datatilsynet*. Flere av instansene mener at plassering i grenseloven er lite egnet, siden systemene skal brukes på tvers av utlendingsforvaltning, grensekontroll og politisamarbeid, i tillegg til at de underliggende rettsaktene er inkorporert i ulike lover. Mange av de samme

høringsinstansene mener også at det bør gis mer detaljerte lov- og/eller forskriftsregler enn det departementet har foreslått, for å sikre et mer tilgjengelig og forståelig regelverk som praktiseres i tråd med forordningene.

Politidirektoratet mener det er behov for klare nasjonale reguleringer med nærmere bestemmelser om blant annet formål, definisjoner, informasjonssikkerhet og personvern. Det anføres å være behov for å tydeliggjøre hvilke roller og ansvar de ulike myndighetene får ved gjennomføring av forordningene, ikke bare hva gjelder behandlingsansvar, slik departementet har foreslått. Dersom departementet likevel gjennomfører forordningene ved inkorporasjon i grenseloven, mener direktoratet at det viktig at det utarbeides grundige forarbeider for å gjøre regelverket tilgjengelig og brukervennlig, slik at det blir enklere å utarbeide instruksjer og retningslinjer om systemene og avklare rettstilstanden.

Politidirektoratet savner en tydeligere beskrivelse av når personverndirektivet (LED) får anvendelse for politi og påtalemyndighet i deres ivaretagelse av oppgaver etter forordningene om EUs informasjonssystemer på norsk side. For de registrertes rettigheter er det flere områder som skiller seg fra personvernforordningen (GDPR), blant annet når det gjelder tidsfrister i artikkel 48. Politidirektoratet mener det er viktig for lik håndtering av de registrertes rettigheter at departementet i sitt videre arbeid omtaler disse ulikhetene nærmere. *Datatilsynet* har lignende synspunkter.

PU mener at interoperabilitetsforordningene må inkorporeres i norsk rett i en egen lov som også gir bestemmelser om formålet med forordningene. *PU* ønsker at forordningenes bestemmelser om blant annet materiell og personell kompetanse og om de fire interoperabilitetskomponentene, inntas i lovteksten. Forordningene er omfattende, detaljerte og tekniske, og sentrale deler av forordningene bør derfor fremkomme av lov, hvor forordningenes bestemmelser formuleres i lovteksten med mer forståelig språkbruk. Inkorporering i grenseloven gir mindre forståelse

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

for sammenhengene i regelverket om informasjonsutveksling på tvers av systemene og hva interoperabilitet egentlig er.

UDI er positiv til forslaget om inkorporasjon, men stiller spørsmål ved om grenseloven er riktig sted for gjennomføringen og om forslaget sikrer nødvendig tilgjengelighet. Den foreslåtte forskriften har også et videre virkeområde enn grenseloven og er heller ikke utgangspunkt for utlendingsmyndighetenes virksomhet. UDI mener det er behov for å regulere avgjørende bestemmelser i en egen interoperabilitetslov med blant annet definisjon av de ulike tekniske komponentene, formål og virkeområde, samt bestemmelser om personvern og databehandlersansvar. Loven kan utarbeides på tilsvarende måte som den nye SIS-loven. En egen lov vil gjøre ansvarsfordelingen mellom de ulike oppgavene på utlendingsfeltet, grensekontrollen og politi- og rettshåndhevende myndigheter tydeligere, i tillegg til å være en fordel for brukerne. UDI påpeker at rettsaktene legger opp til omfattende deling og sammenstilling av personopplysninger, og at de vide hjemlene for inngrep tilsier at konsekvensene for den registrertes personvern i enda større grad burde vært underlagt en konkret vurdering i høringsnotatet.

Datatilsynet mener også at forordningene bør gjennomføres i en egen lov, og fremhever betydningen av et klart og tilgjengelig regelverk og klare ansvarsforhold. Tilsynet stiller spørsmål ved om forslaget om å gjennomføre forordningene i grenseloven bidrar til dette. På enkelte punkter mener tilsynet det er behov for mer utfyllende lov- og forskriftsregulering enn det departementet legger opp til. Datatilsynet peker på at hvilket personvernregelverk som kommer til anvendelse vil ha betydning bl.a. for den registrertes rettigheter og Datatilsynets kompetanse og virkemidler. I det videre lovarbeidet bør det derfor klargjøres hvilke behandlinger i interoperabilitetsløsningen som faller inn under politiregisterloven. Datatilsynet fremhever betydningen av klare regler om de registrertes rettigheter, og mener det bør vurderes å innta en bestemmelse om registrertes rettigheter i lov eller forskrift.

Utlendingsnemnda (UNE) mener at direkteinkorporasjon av forordningene i norsk rett i utgangspunktet gir lite informasjon og klarhet i hvilke myndigheter som har hjemmel til hva og når i de ulike informasjonssystemene. Også *Oslo statsadvokatembeter* påpeker at inkorporasjon gjennom henvisninger til rettsaktene gjør at det kan være vanskelig å få oversikt over hva som er gjeldende rett.

Politiets sikkerhetstjeneste (PST) støtter departementets valg av inkorporasjon fremfor transformasjon, og peker på at utfordringer med tilgjengelighet kan kompenseres ved utarbeidelse av retningslinjer mv. for håndhevelse av regelverket. PST har også forståelse for departementets begrunnelse for valg av inkorporering i grenseloven.

Tolletaten oppfatter at endringene som foreslås vil øke kvaliteten på opplysningene i de systemer som reguleres, herunder SIS, noe som vil være nyttig også for Tolletaten.

Antirasistisk senter mener at forslagene i høringsnotatet ikke bør gjennomføres, alternativt bør en gjennomføring følges av nødvendige tiltak som motvirker bekymringene forslaget reiser. De mener forordningene er diskriminerende og har sitt utgangspunkt i ubegrunnede fordommer om en direkte sammenheng mellom migrasjon og kriminalitet. Videre kan forordningene forsterke mistillit mellom minoritets- og majoritetsbefolkningen og føre til mer etnisk profilering. I tillegg undergraver forordningene EUs arbeid for beskyttelse av personlig informasjon, som GDPR.

5.3 Departementets vurderinger

Departementet opprettholder forslaget om at interoperabilitetsforordningene gjennomføres ved inkorporasjon i grenseloven § 8, der flere andre rettsakter er gjennomført. Forordningene vil gjelde som norsk lov uansett i hvilken lov inkorporeringen gjøres. Det er derfor heller ikke av betydning at grenseloven i dag ikke regulerer utlendingsmyndighetenes virksomhet.

Departementet ser at inkorporering gjør regelverket vanskelig tilgjengelig, og at forordningenes struktur, språkform og tekniske detaljnivå avviker fra det som er vanlig i norsk lovgivning. Departementet ser det likevel ikke som aktuelt å gi lovregler som gjentar, omskriver eller sammenfatter flere av forordningenes artikler. Forordninger skal sikre like rettsregler i alle stater tilknyttet Schengen-regelverket. De skal, så langt det ikke eksplisitt er gitt valgfrihet, ensartet følges i alle detaljer og i hele Schengen-området. Å gjengi bestemmelser fra forordningene i norsk lovgivning medfører en risiko for at nasjonal regulering og praksis kan komme til å avvike fra forordningenes krav. Rettsaktens ordlyd vil uansett være bestemmende for hva som gjelder. Av den grunn er det verken ønskelig eller hensiktsmessig med detaljerte lov- og eventuelt forskriftsbestemmelser som gjentar forordningen.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Departementet peker også på at forordningene gir svært lite nasjonal valgfrihet ut over muligheten for å åpne for søk etter artikkel 20, som omtales i proposisjonen punkt 9. Det er dermed svært få forhold som kan reguleres og presiseres i lovs form, og departementet mener at det ikke vil gi større klarhet eller forutberegnelighet om inkorporasjonsbestemmelsen inntas i en egen lov. I det videre arbeidet med forskriften vil departementet vurdere om det er behov for noe mer utfyllende regler enn det som ble foreslått, slik flere høringsinstanser har bedt om. Departementet påpeker likevel at forskriftsregulering ikke nødvendigvis er den rette måten å avklare de spørsmålene høringsinstansene tar opp, men at disse heller må avklares i etatsspesifikke retningslinjer og veiledninger til de som skal benytte systemene.

Departementet viser til at interoperabilitetsforordningene i stor grad regulerer den tekniske samhandlingen mellom ulike informasjonssystemer som er regulert i ulike rettsakter, og som Norge allerede har gjennomført. Personvernkonsekvensene av de enkelte rettsaktene er vurdert ved inkorporeringen. Interoperabilitetsforordningene medfører ikke at det skal behandles flere opplysninger, og opplysningene skal ikke lagres i en lengre periode enn det som allerede

følger av rettsaktene om de underliggende systemene. At systemene kobles mot hverandre for å gi enklere tilgang til opplysninger og å sikre at personer ikke er registrert med ulike identiteter i ulike systemer, vurderes å innebære relativt begrensede personvernkonsekvenser for de registrerte. Konsekvensene er uansett forholdsmessige ut fra forordningenes formål.

Forordningene inneholder også regler som ivaretar den registrertes rettigheter. Personvernforordningen ((EU) 2016/679) og personvern-direktivet ((EU) 2016/680) vil gjelde for behandlingen med de presiseringer som følger av interoperabilitetsforordningene, avhengig av til hvilket formål behandlingen skjer. Datatilsynet vil være tilsynsmyndighet, uavhengig av hvilket personvernregelverk som kommer til anvendelse i det enkelte tilfelle. Departementet ser at det i noen tilfeller kan være uklart hvilket personvernregelverk som kommer til anvendelse, men dette er en utfordring som ikke er ny med interoperabilitetsforordningene. Departementet mener at behovet for å klargjøre hvilket personvernregelverk som gjelder for ulike behandlinger og de registrertes rettigheter uansett ikke bør reguleres i lov, men det vil vurderes om det kan og bør gis noen nærmere presiseringer i den nye forskriften.

6 Inkorporasjon av endringer i andre forordninger

6.1 Forslaget i høringsnotatet

Interoperabilitetsforordningene inneholder en rekke nødvendige endringer i rettsaktene om de underliggende informasjonssystemene som inngår i interoperabilitetsløsningen. De fleste av disse rettsaktene er gjort til norsk lov ved inkorporasjon.

For å gjennomføre interoperabilitetsforordningenes endringer i disse rettsaktene, foreslo departementet endringer i inkorporasjonsbestemmelsene i grenseloven § 8, SIS-loven § 1 og utlendingsloven §§ 9 a og 102.

6.2 Høringsinstansenes syn

Ingen høringsinstanser har uttalt seg direkte om forslaget om å endre inkorporasjonsbestemmelsene for å reflektere endringene interoperabilitetsforordningene gjør i de underliggende rettsaktene om de ulike systemene.

6.3 Departementets vurdering

Departementet opprettholder forslaget om å gjennomføre interoperabilitetsrettsaktens endringer i andre rettsakter i de respektive lovbestemmelsene som gjennomfører disse i norsk rett.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

7 Inkorporasjon av forordningene (EU) 2021/1150 og (EU) 2021/1152

Endringsforordningene (EU) 2021/1150 og (EU) 2021/1152 om fastsettelse av vilkårene for tilgang til andre EU-informasjonssystemer med henblikk på ETIAS endrer forordninger som er gjort til norsk rett gjennom inkorporasjon i grenseloven § 8, SIS-loven § 1 og utlendingsloven §§ 9 a og 102. Forordningene endrer ETIAS-forordningen, EES-forordningen, VIS-forordningen, SIS-forordningene og interoperabilitetsforordningene for å fastsette hvilke løsninger for informasjonsutveksling og -tilgang som skal benyttes i forbindelse med grensekontroll og under behandling av saker om fremreisetillatelse etter ETIAS-forordningen. Forordningene sikrer interoperabilitet mellom

ETIAS og øvrige informasjonssystemer, samt opplysninger fra Europol.

Departementet foreslår at endringsforordningene gjøres til norsk rett ved inkorporasjon, slik at det fremgår at også endringene i de aktuelle forordningene som gjøres ved forordningene (EU) 2021/1150 og (EU) 2021/1152 gjelder som norsk lov.

Gjennomføring av disse to forordningene i norsk rett har ikke vært på høring da det anses åpenbart unødvendig, jf. utredningsinstruksen punkt 3-3. Beslutning om unnlatt høring ble truffet 14. februar 2024.

8 Inkorporasjon av VIS-forordningen

8.1 Bakgrunn

Visuminformasjonssystemet VIS er en felles visumdatabase som alle Schengen-stater er tilknyttet, der medlemsstatenes visummyndigheter registrerer alfanumerisk og biometrisk informasjon om visumsøker og informasjon om visum. Myndigheter med ansvar for asylsaker og andre utlendingssaker, samt grensekontrollen, har også tilgang til informasjonen i VIS for sine formål. Rettshåndhevende myndigheter har også tilgang til informasjon i VIS etter nærmere bestemte kriterier, for å forebygge, avdekke og bekjempe terror og annen alvorlig kriminalitet. Informasjon om visumsøknader og visuminnehavere er tilgjengelig ved å skanne visumetikett, samt med alfanumeriske og biometriske søk (foto og fingeravtrykk).

Formålet med VIS er blant annet å forbedre gjennomføringen av felles visumpolitikk, forenkle informasjonsdeling, forhindre «visumshopping», bekjempe identitetssvindel, bistå i identifikasjon og forenkle kontroll på yttergrensen.

VIS ble i 2021 endret ved forordningene (EU) 2021/1134 og (EU) 2021/1133. Endringene innebærer blant annet at virkeområdet for VIS utvides til at også informasjon om visum for langvarig opphold (utover 90 dager) og oppholdstillatelser skal legges inn i databasen. Samtidig ble det besluttet at VIS-databasen skal kobles til de øvrige EU-informasjonssystemene gjennom interoperabilitetsløsningen. Forordningene har trådt i kraft, men vil først komme til anvendelse når de aktuelle komponentene i VIS, den europeiske søkeportalen og de interoperable systemene er klare og tas i bruk.

I tillegg til de to ovennevnte forordningene fra 2021, innebærer forordning (EU) 2021/1152 om etableringene av vilkår for tilgang til andre informasjonssystemer for ETIAS' formål, enkelte endringer i VIS. Det vises til punkt 7 i proposisjonen der denne forordningen foreslås inntatt i norsk rett gjennom inkorporasjon. I tillegg innebærer forordning (EU) 2023/2667 om digitalisering av visumprosedyren enkelte endringer i VIS, som vil bli fulgt opp i senere prosesser.

8.2 Gjeldende rett

VIS-forordningen er implementert i utlendingsloven § 102 til § 102 f, gjennom transformasjon av enkelte sentrale forhold. Lovens § 102 første ledd beskriver hva VIS er, mens § 102 a angir formålet med VIS.

Lovens § 102 b regulerer hvilke opplysninger som skal registreres i VIS. Opplistingen er ikke uttømmende. Lovens § 102 c omhandler registrering i utlendingsforvaltningens visumsystem NORVIS, som per i dag er det nasjonale brukergrensesnittet for VIS, og tilgang til og behandling av opplysninger i VIS. Lovens § 102 d omhandler behandlingsansvar for NORVIS. Lovens § 102 e regulerer politiets tilgang for politimessige formål. Lovens § 102 f gir hjemmel til å gi forskrift om VIS. Det er ikke fastsatt forskrifter i medhold av denne bestemmelsen.

Det følger av både utlendingsloven § 102 annet ledd og § 80 at personopplysningsloven gjelder med mindre annet er bestemt, mens § 83 a regulerer utlendingsmyndighetenes behandling av personopplysninger, herunder personopplysninger som nevnt i personvernforordningen artikkel 9 og 10. Dette omfatter også opplysninger som registreres i VIS/NORVIS.

Visumforordningen (EF) nr. 810/2009 er inkorporert i utlendingsforskriften § 3-4, ved at forordningen er gjort gjeldende som forskrift. I tillegg regulerer utlendingsloven § 10 og utlendingsforskriften § 3-4a nærmere vilkår for Schengen-visum. I lovens § 10 annet ledd er det presisert at visumutstedelse må være i samsvar med kriteriene for visumutstedelse som følger av Schengen-samarbeidet.

I tillegg berører en rekke bestemmelser i utlendingslovgivningen våre forpliktelser etter Schengen-regelverket, herunder bestemmelser i utlendingsloven kapittel 2 og forskriftens kapittel 3 om visum, kontroll og bortvisning, og i lovens kapittel 12 og forskriftens kapittel 18 om behandling av fingeravtrykk mv. Det vises også til lovens kapittel 11 og forskriftens kapittel 17 om saksbehandlingsregler, som blant annet omhandler behandling av personopplysninger og infor-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

masjonsutveksling med andre norske myndigheter.

8.3 Forslaget i høringsnotatet

Departementet foreslo en ny § 102 i utlendingsloven, som skal erstatte dagens bestemmelser i gjeldende § 102 til § 102 f. Forslag til ny § 102 første ledd fastslo at VIS-forordningen blir inkorporert som lov. Forordningen vil gjelde som lov, så langt denne er bindende for Norge etter Schengen-tilknytningsavtalen og andre bilaterale avtaler. Første ledd beskrev også kortfattet innholdet i VIS-forordningen. Annet ledd beskrev hvilke forhold om VIS som kan forskriftsreguleres. Dette omfattet flere forhold som hittil har vært regulert i lovens §§ 102 b-e, nemlig registrering, overføring av opplysninger, lagring, søk, innsyn, endring, sletting og tilganger for ulike brukergrupper, samt opptak av biometrisk personinformasjon.

I høringsnotatet ble det presisert at personopplysningsloven og personvernforordningen gjelder for behandlingen av opplysninger i VIS, jf. både utlendingsloven og VIS-forordningen artikkel 36a. Hensynet til personvern er ellers fremhevet i en rekke bestemmelser i VIS-forordningen. Datatilsynet er nasjonal tilsynsmyndighet.

I tillegg inneholdt høringsnotatet forslag til endringer i utlendingsforskriften om VIS-forordningen, herunder om ulike myndigheters ansvar etter forordningen, og utlevering, endring og sletting av opplysninger.

8.4 Høringsinstansenes syn

Utlendingsdirektoratet (UDI) er enig i at VIS-forordningen (EF) nr. 767/2008 bør inkorporeres i lov. Samtidig stiller UDI spørsmål ved om utlendingsloven er riktig sted for å hjemle VIS-forordningen, da det er flere likhetstrekk mellom VIS og SIS, enn mellom VIS og EES og ETIAS. UDI foreslår at det opprettes en egen VIS-lov, med SIS-loven, personopplysningsloven og grenseloven som forbilder, hvor også flere deler av forordningen gjengis og reguleres. Eventuelt kan dette reguleres i et eget kapittel i utlendingsloven, slik at det meste av innholdet i utlendingsloven §§ 102 a-f videreføres i lovs form istedenfor å flyttes til forskriften. UDI foreslår at også visumforordningen (EF) nr. 810/2009 inkorporeres i loven.

Overordnet mener UDI for øvrig at det vil være en fordel om det fremtidige regelverket,

som legger en ramme for utveksling av informasjon mellom de interoperable systemene, forankres i en egen lov med en detaljert forskrift. Informasjonsutvekslingen på de ulike områdene; grenseforvaltning, migrasjon, retthåndhevelse og bekjempelse av alvorlig kriminalitet og terrorisme, kan på denne måten falle under én og samme paragraf.

Politidirektoratet (POD) med underliggende enheter (*Kripos*, *Politiets Utlendingsenhet*, *Politihøgskolen* og *Nasjonalt ID-senter*) har forståelse for departementets valg av implementeringsform, særlig hensett til at inkorporasjon med minimal aktiv transformering ved å innta forordningstekst i loven for øvrig, er den vanlige implementeringsformen i nyere tid for Schengen-regelverk.

Samtidig mener POD at det er behov for flere og mer utførlige lovgivningstiltak i nasjonal rett for å sikre gjennomføringen av bestemmelsene, samt for en nærmere omtale av de enkelte bestemmelsene i forarbeidene. POD mener at det er behov for klare lovbestemmelser for konvensjonsbestemmelser som definerer kompetanse hos ulike myndigheter i medlemsstatene, og som derfor må tilpasses de ulike medlemsstatenes organisering, samt bestemmelser om rettigheter og plikter for de registrerte. POD og *Kripos* mener at det er hensiktsmessig med presiseringer i lovverket når det gjelder VIS-myndighetenes bruk av opplysninger fra politiets registre og tilgang til opplysninger i VIS for rettshåndhevende myndigheter.

POD og *Politihøgskolen* uttaler også at implementeringsformen medfører at lovens brukere må forholde seg til flere rettskilder for å avklare sine plikter og rettigheter etter utlendingsregelverket, noe som gjør reglene lite tilgjengelige for brukerne.

Datatilsynet er positiv til inkorporering av VIS-forordningen, og mener det kan være hensiktsmessig å regulere VIS i en egen lov. Videre mener *Datatilsynet* at ansvarsforhold må klargjøres, og at det kan være behov for utfyllende omtale og veiledning til enkelte av bestemmelsene i forarbeidene, siden forordningers struktur, språk og detaljnivå avviker fra norsk lovgivningsteknikk. Det foreslås at «behandlingsansvar» tilføyes i § 102 annet ledd, som hjemler nærmere forskriftsregulering om behandling av opplysninger i VIS.

Advokatforeningen har ikke kommentarer til lovforslaget, men anmoder om at personvernsmessige konsekvenser blir nærmere behandlet i det videre lov- og forskriftsarbeidet.

Politiets sikkerhetstjeneste (PST) ber om en vurdering av om det bør innføres en lov- eller for-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

skriftsendring om at politiet, når de skal gi en vurdering i visumsaker, er forpliktet til å konsultere PST i saker hvor det er risiko for straffbare lovbrudd som nevnt i politiloven § 17b.

8.5 Departementets vurdering

Departementet foreslår endringer i utlendingsloven som innebærer at VIS-forordningen med senere endringer gjøres til norsk lov. Departementet mener forslaget om en kortfattet inkorporering, med noen ytterligere presiseringer i utlendingsforskriften, ivaretar de behov og hensyn som gjør seg gjeldende ved implementering av forordninger knyttet til Schengen-samarbeidet. Departementet mener inkorporeringen bør skje i utlendingsloven, da regelverket om innreise til og opphold i Norge så langt det er mulig bør reguleres samlet, slik at lovanvendere enkelt kan få oversikt over de sammenhenger som foreligger.

Departementet er enig med de høringsinstansene som har påpekt at Schengen-regelverket kan virke lite tilgjengelig. Departementet mener at transformasjon av forordninger må foretas med varsomhet for å unngå tvil om motstrid mellom forordningens ordlyd og ordlyden i norsk regelverk. Reguleringene bør derfor avgrenses til nødvendige avklaringer. Forordningene er vedtatt som en forlengelse av Schengen-samarbeidet, og det er ikke adgang til å tilpasse innholdet i disse i norsk lovgivning i ettertid.

Departementet ser likevel behov for noe ytterligere regulering, både for å sikre at det tas nødvendige nasjonale valg, og for å unngå uklårheter. Blant annet kan det være nødvendig å avklare fordeling av ansvar mellom ulike nasjonale myndigheter, herunder for behandling av personopplysninger. Det vil kunne være behov for å oppklare ulike begrepsbruk i hhv. VIS-forordningen og nasjonal rett, og for eksempel avklare hvilke oppholdstillatelser etter utlendingsloven som skal registreres i VIS. Det kan også være behov for utfyllende omtale og veiledning til enkelte av bestemmelsene i VIS for å gjøre regelverket mer tilgjengelig. Departementet mener at dette kan ivaretas i forskrift og rundskriv/retningslinjer, både som følge av detaljeringsnivå, og som følge av at bl.a. organiseringen av myndighetene på feltet kan endres. Det foreslås at det kan gis forskrifter om behandling av opplysninger i VIS, herunder registrering, overføring av opplysninger, lagring, søk, innsyn, endring, sletting, tilgang og behandlingsansvar, samt om opptak av biometrisk personinformasjon.

Den nasjonale fordelingen av roller og oppgaver etter forordningen fremgår i stor grad av eksisterende nasjonalt regelverk på utlendingsfeltet, og er særlig regulert i utlendingsloven, grenseloven og politiloven, med tilhørende forskrifter. Forordningens bestemmelser om tilganger for rettmessig autorisert personell må ved nasjonal gjennomføring forstås i lys av disse lov- og forskriftsbestemmelsene. Det vil pålegge de ulike myndighetene å håndheve bestemmelsene korrekt internt. Internorganiseringen hos underliggende etater bør ikke reguleres for omfattende i lovs form, av hensyn til behovet for organisatorisk fleksibilitet. Departementet vil vurdere om det er behov for ytterligere presiseringer av roller og ansvarsfordeling i det etterfølgende forskriftsarbeidet. Det vil også være behov for at myndighetene med kompetanse innen de relevante områdene etter forordningen utarbeider interne instruksjoner for korrekt etterlevelse av forordningene. Dersom det oppstår tvil om tolkningen på noen områder, kan departementet konsulteres.

Departementet bemerker at det utformes offisielle oversettelser av alle EU rettsakter på alle EU-statenes språk, og oversettelsene er likestilte. Mange av personene som berøres av regelverket om VIS og visum vil uansett tilnærme seg regelverket på andre språk enn norsk. Uoffisielle oversettelser til norsk er utarbeidet i forbindelse med Stortingets godtakelse av forordningene. Konsolidert versjon av VIS-forordningen med senere endringer er publisert på EUs offisielle nettside, eur-lex.europa.eu.

Utvidelsen av VIS-forordningen til også å omfatte personer som søker om oppholdstillatelse, innebærer registrering og utveksling av personopplysninger om et større antall personer. Behandling og vern av personopplysninger er regulert i en rekke bestemmelser i VIS-forordningen og endringsforordningene (se særlig artikkel 36a til artikkel 43), og er omtalt i forordningenes fortaler. Hensynet til personvern er også nærmere omtalt i forordningens bakgrunnsnotat («explanatory memorandum») av 16. mai 2018 (COM (2018) 302 final). Som tidligere omtalt følger det av utlendingsloven § 80 at personopplysningsloven gjelder, med mindre annet er bestemt i eller i medhold av lov. Personopplysningsloven § 1 fastslår at personvernforordningen gjelder som lov. Utlendingsloven § 83 a regulerer utlendingsmyndighetenes behandling av personopplysninger, herunder personopplysninger som nevnt i personvernforordningen artikkel 9 og 10, når dette er nødvendig for å utøve myndighet eller utføre andre

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

oppgaver etter utlendingsloven. Dette omfatter behandling av personopplysninger i VIS og i det nasjonale grensesnittet, og vil omfatte opplysninger som er regulert i VIS endringsforordninger når disse gjøres til norsk lov. Det er derfor ikke behov for ytterligere lovfesting av personvern hensyn i tilknytning til inkorporeringsbestemmelsen for VIS. Hva angår behandling av personopplysninger lagret i VIS for rettshåndhevelsesformål, gjelder politiregisterloven og politiregisterforskriften, jf. personverndirektivet (EU) 2016/680 og VIS-forordningen artikkel 36a.

I tillegg til å gjøre endringer i VIS-forordningen, gjør forordning (EU) 2021/1134 endringer i blant annet Visumforordningen, SIS-forordningen om politisamarbeid, og grenseforordningen, samt i EES- og ETIAS-forordningene. De to sistnevnte forordningene har ikke trådt i kraft. Forordning (EU) 2021/1133 gjør endringer i blant annet Eurodac-forordningen og SIS-forordningene om grensekontroll og retur. Endringene er knyttet til innføringen av interoperabilitet mellom VIS og disse systemene. Det foreslås derfor

endringer i utlendingsloven § 9 a om ETIAS, utlendingsloven § 101 om Eurodac, samt i SIS-loven § 1 og i grenseloven § 8, hvor de nevnte forordningene er inkorporert, slik at også endringene som gjøres i forordningene (EU) 2021/1133 og (EU) 2021/1134 vil gjelde som norsk lov.

Inkorporasjonsbestemmelsen om VIS med tilhørende forskriftsendringer vil tre i kraft samtidig som de aktuelle komponentene i VIS, den europeiske søkeportalen og de interoperable systemene er klare og tas i bruk, jf. forordning (EU) 2021/1134 artikkel 11 og 12, og forordning (EU) 2021/1133 artikkel 6. Etter planen skulle VIS med endringene av 2021 tas i bruk i desember 2023. eu-LISA har imidlertid varslet om forsinkelser i systemutviklingen, og ny foreløpig dato for innføring av endringene av VIS vedtatt i 2021 er satt til 2026. Det er uansett viktig for fremdriften at nødvendig nasjonal lovgivning for implementering av de aktuelle forordningene og systemene kommer raskt på plass.

9 Forslag til forskriftshjemmel for politiets søk i felles identitetsregister (CIR) for identifiseringsformål

9.1 Forslaget i høringsnotatet

Interoperabilitetsforordningene artikkel 20 åpner for at politimyndigheter kan gis adgang til å søke i CIR med biometriske opplysninger for identifiseringsformål når:

- politimyndigheten ikke kan identifisere en person fordi vedkommende mangler identifikasjonspapirer,
- det er tvil om identitetsopplysningene som en person har framlagt,
- det er tvil om ektheten av reisedokumentet eller et annet troverdig dokument som en person har fremlagt,
- det er tvil om identiteten til innehaveren av et reisedokument eller et annet troverdig dokument, eller
- personen ikke kan eller vil samarbeide.

Forutsetningen for politimyndighetenes søk er at det skjer ved bruk av biometriske opplysninger som er opptatt under en identitetskontroll, og at prosedyren er innledet i personens nærvær. Der som personens biometriske opplysninger ikke kan brukes eller søket med disse opplysningene mislykkes, skal søket utføres med personens identitetsopplysninger i kombinasjon med reisedokumentopplysninger eller identitetsopplysningene som personen har gitt.

Søk gir tilgang til konkrete opplysningskategorier, herunder navn, statsborgerskap, fødselsdato, kjønn, reisedokumentdetaljer, ansiktsbilder og fingeravtrykk, i tillegg til informasjon om hvilket underliggende system informasjonen er hentet fra.

Artikkelen åpner for at politimyndigheter også kan gis søkeadgang for å identifisere ukjente personer som er ute av stand til å legitimere seg og uidentifiserte menneskelige levninger etter naturkatastrofer, ulykker eller terrorangrep.

Bruk av søkeadgangen etter artikkel 20 forutsetter hjemmel i medlemsstatenes nasjonale rett, og forordningene stiller nærmere krav til innholdet i den nasjonale reguleringen.

Departementet foreslo i høringsnotatet en hjemmel i grenseloven for å gi bestemmelse i forskrift om at politiet skal kunne gjøre identifiseringsøk mot CIR. Forslaget ga ikke i seg selv hjemmel for å oppta biometriske opplysninger, kun for å bestemme i forskrift at biometriske opplysninger opptatt med hjemmel i andre bestemmelser kan benyttes til søk mot CIR for identifiseringsformål. I høringsnotatet ble det også foreslått en forskriftsbestemmelse om blant annet formål, kriterier og fremgangsmåter for søk.

9.2 Høringsinstansenes syn

Politidirektoratet uttaler at politiets mulighet for å søke i CIR i henhold til forordningenes artikkel 20 vil gi økt kvalitet i alle prosesser som berører ID-kontroll og avdekking av personer som opererer med flere identiteter.

Politiets utlendingsenhet (PU) mener at den foreslåtte forskriftsbestemmelsen som gjennomfører artikkel 20 bør inntas i en egen interoperabilitetslov.

Riksadvokaten uttaler at søk med grunnlag i artikkel 20 er for «identifiseringsformål». Det vil oppstå spørsmål om resultatet av et slikt søk kan benyttes som grunnlag for opprettelse av, og som bevis i, sak om f.eks. bruk av falsk identitet eller brudd på innreiseforbud. Det er ønskelig at dette omhandles og avklares i forarbeidene.

Politiets sikkerhetstjeneste (PST) bemerker at det i forslaget til forskriftsbestemmelse gis søkeadgang for politiet, men at definisjonen av kompetent myndighet i LED artikkel 3 nr. 7 åpner for et videre anvendelsesområde enn politiet og at dette er et nasjonalt valg.

Datatilsynet kommenterer ikke forskriftshjemmelen spesifikt, men er positiv til den foreslåtte bestemmelsen i forskriften § 2 annet ledd, som åpner for at politiet kan søke i CIR for identifiseringsformål når det er innhentet biometriske opplysninger i medhold av politiloven § 12 nytt sjette ledd.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

9.3 Departementets vurdering

Departementet opprettholder forslaget om å lovfeste en hjemmel i grenseloven for å kunne gjennomføre artikkel 20 i forskrift. Det er få høringsinstanser som direkte har uttalt seg om forslaget om å åpne for å gjennomføre artikkel 20 i forskrift, men det støttes av Politidirektoratet som mener slike søk som artikkelen åpner for, vil gi økt kvalitet i alle prosesser som berører ID-kontroll og avdekking av personer som opererer med flere identiteter. Innspill til forskriftsbestemmelsen vil

bli vurdert i det videre arbeidet med den nye forskriften.

Forskriftshjemmelen legger ikke begrensninger på adgangen til å bruke resultatet av søk i en eventuell straffesak. Departementet bemerker også at PST er del av politiet og er underlagt de samme regler som politiet ellers, med enkelte særregler. Også PST vil dermed kunne benytte seg av søkeadgangen artikkel 20 åpner for dersom tjenesten opptar biometriske opplysninger etter noen av bestemmelsene forskriftsbestemmelsen viser til.

10 Opptak av biometriske opplysninger ved naturkatastrofer, ulykker og terrorhandlinger

10.1 Forslaget i høringsnotatet

Departementet foreslo en hjemmel i politiloven § 12 nytt sjette ledd for opptak av biometriske opplysninger til bruk for identifisering ved naturkatastrofer, ulykker og terrorhandlinger, jf. interoperabilitetsforordningene artikkel 20 nr. 4.

Det ble foreslått at politiet i slike situasjoner skal kunne oppta biometriske opplysninger for å identifisere ukjente personer ute av stand til å legitimere seg og uidentifiserte menneskelige levninger. Departementet mente at politiet i slike ekstreme situasjoner bør ha muligheten for opptak av biometriske opplysninger for å kunne identifisere vedkommende. Opplysningene skulle bare kunne brukes til å søke i CIR og politiets foto- og fingeravtrykkregister for identifiseringsformål. Det ble understreket at den nye bestemmelsen ikke gir hjemmel for lagring av opplysningene, som derfor skal slettes så snart søket er gjennomført.

I høringsnotatet ble det også foreslått en ny bestemmelse som åpnet for at politiet kan oppta biometriske opplysninger i tilfeller hvor personer ikke oppfyller identifikasjonsplikten overfor politiet, når vilkårene for innbringelse i politiloven § 8 første ledd nr. 3 er oppfylt. Etter forslaget skulle opptaket være betinget av at personen samtykket. Dette forslaget følges ikke opp i denne proposisjonen, og omtales derfor ikke nærmere.

10.2 Høringsinstansenes syn

Nasjonalt ID-senter (NID), Kripos, Politiets utlendingsenhet (PU) og Oslo statsadvokatembeter støtter forslaget. *Politidirektoratet* er i hovedsak enig i departementets vurderinger og forslag, men mener at det også bør åpnes for søk i nasjonale registre, som pass- og ID-kortregistrene og utlendingsregisteret.

Oslo statsadvokatembeter peker på at det må være en forutsetning for innhenting av biometrisk data at personen antas å kunne identifiseres ved

søk i CIR, det vil si at vedkommende er eller mistenkes for å være tredjestatsborger.

Datatilsynet har ikke innvendinger mot forslaget, og merker seg at det ikke gir hjemmel for å lagre opplysningene og at disse skal slettes straks søket er gjennomført.

PU mener at også Kystvakten bør få anledning til søk etter denne bestemmelsen, ettersom Kystvakten kan være blant de første myndighetene som kommer over personer eller levninger som har vært utsatt for en ulykke til havs.

10.3 Departementets vurderinger

Departementet opprettholder forslaget om at politiet bør få mulighet til å oppta biometriske opplysninger ved naturkatastrofer, ulykker og terrorhandlinger av ukjente personer som ikke er i stand til å legitimere seg og av uidentifiserte menneskelige levninger. I slike ekstreme situasjoner bør politiet ha muligheten til å oppta biometriske opplysninger for å identifisere vedkommende. Det er heller ingen høringsinstanser som har hatt innvendinger mot forslaget.

Departementet er enig med *PU* i at det kan være behov for at Kystvakten kan benytte søkeadgangen i forbindelse med ulykker til havs, og vil derfor vurdere å innta Kystvakten i forskriftsbestemmelsen som skal gjennomføre interoperabilitetsforordningene artikkel 20.

Det vil ikke være noe krav om at politiet antar at personen er utlending for å oppta biometriske opplysninger etter den nye bestemmelsen. Forslaget åpner både for søk i CIR og i politiets foto- og fingeravtrykkregister. Sistnevnte register inneholder også opplysninger om norske borgere og EØS-borgere, så fremt de er straffedømt.

Bestemmelsen er justert slik at det ikke åpnes for søk mot sporregisteret i foto- og fingeravtrykkregisteret. Sporregisteret inneholder fingeravtrykk og fotografi av personer med ukjent identitet som antas å ha tilknytning til uoppklart straffesak, jf. politiregisterloven § 13 første ledd annet

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

punktum. Formålet med søk etter de nye bestemmelsene er identifisering, ikke etterforskning for å finne ukjente gjerningspersoner. I forslaget i proposisjonen her henvises det derfor til politiregisterloven § 13 første ledd *første punktum*. Dette innebærer at søkeadgangen mot politiets foto- og fingeravtrykkregister er begrenset til de tilfellene hvor de biometriske opplysningene er innhentet med hjemmel i straffeprosessloven § 160 og påtaleinstruksen.

Bruk av biometriske opplysninger opptatt med hjemmel i forslaget til politiloven § 12 nytt sjette ledd til søk mot andre nasjonale registre har ikke vært på høring. Departementet mener derfor at det er behov for ytterligere utredninger før det eventuelt åpnes for søk med biometriske opplysninger som er opptatt etter den nye bestemmelsen i disse registrene.

11 Opptak av biometriske opplysninger ved manglende samarbeid om identitetsavklaring

11.1 Forslaget i høringsnotatet

Utlendingsloven § 100 første ledd hjemler opptak av biometrisk personinformasjon i form av ansiktsfoto og fingeravtrykk av en utlending, blant annet dersom vedkommende ikke kan dokumentere sin identitet eller mistenkes for å oppgi uriktig identitet, jf. bokstav a. I høringsnotatet foreslo departementet å endre bokstav a til eksplisitt også å dekke tilfeller der vedkommende ikke medvirker til å klarlegge sin identitet i samsvar med § 21 om alminnelig utlendingskontroll og § 83 om utlendingens møte- og opplysningsplikt.

Departementet foreslo i tillegg å presisere at § 100 første ledd bokstav a også gjelder når det er usikkert om personen er utlending. Endringen var ment som en klargjøring av gjeldende regelverk, for å reflektere at hjemmelen for opptak av biometriske opplysninger også gjelder når det ikke kan stadfestes om personen det gjelder er utenlandsk statsborger grunnet personens manglende evne eller vilje til å identifisere seg. Endringene var ikke ment å innebære noen utvidelse av adgangen til å oppta biometriske opplysninger, men en presisering av gjeldende rett.

11.2 Høringsinstansenes syn

Politidirektoratet, Politiets utlendingsenhet (PU), Utlendingsdirektoratet (UDI) og Oslo politidistrikt støtter forslaget til endring i § 100 første ledd bokstav a.

Nasjonalt ID-senter (NID) støtter forslagene til presiseringer, men viser til at utlendingsloven § 21 første ledd bygger på beviskravet «grunn til å anta» som må leses i sammenheng med ny § 100 første ledd bokstav a.

Politidirektoratet viser til *Øst politidistrikt* sitt innspill til forslaget til nytt annet ledd om at det er viktig at bestemmelsen ikke endres på en slik måte at den fremstår som å gi grunnlag for kontroll med norske borgere, og foreslår at i stedet for «usikkert» kan for eksempel «grunn til å anta at personen er utlending» lette vurderingen av

hvilket beviskrav som ligger til grunn. Også *Politiets sikkerhetstjeneste (PST)* og *UDI* mener at det kan være mer hensiktsmessig med «grunn til å anta» enn «usikkert». *UDI* påpeker at det ikke fremkommer av høringsnotatet hvor langt den nye bestemmelsen vil rekke, og i hvilke situasjoner man ser for seg at den skal anvendes.

Øst politidistrikt mener presiseringen er unødvendig og ikke egnet til å klargjøre regelverket. Dersom det likevel er ønskelig med en presisering, bør ordlyden endres til for eksempel at hjemmelen også gjelder «når det er grunn til å undersøke om personen er utlending» eller «for å avklare om personen er utlending». *Oslo politidistrikt* har lignende synspunkter.

Datatilsynet har ikke innvendinger mot forslaget.

PU mener at det i utlendingsloven § 100 også bør gis en bestemmelse om adgang til søk mot CIR, jf. interoperabilitetsforordningene artikkel 20 nr. 1.

11.3 Departementets vurdering

Departementet merker seg at ingen høringsinstanser har hatt innvendinger mot forslaget til endring av § 100 første ledd bokstav a. Departementet opprettholder forslaget.

Forslaget til nytt annet ledd var ment som en presisering av gjeldende rett. Høringsinnspillene viser imidlertid at den foreslåtte ordlyden var egnet til å skape uklarhet om bestemmelsens rekkevidde, snarere enn å klargjøre. Departementet er i tvil om behovet for annet ledd, særlig i lys av at det i forslaget til første ledd bokstav a uttrykkelig vises til utlendingsloven § 21, hvor det fremgår at vilkåret for utlendingskontroll er at det er «grunn til å anta» at personen er utlending. Denne endringen vil etter departementets syn gjøre det tilstrekkelig klart at bestemmelsen hjemler opptak av biometriske opplysninger også i tilfeller der det er usikkerhet om personen er utlending. Departementet følger derfor ikke opp dette forslaget.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Når det gjelder PU sitt innspill om at det også bør åpnes for søk mot CIR etter interoperabilitetsforordningene artikkel 20 med opplysninger som er opptatt i medhold av § 100, vises det til at artikkel 20 åpner for søk for «politimyndigheter». Interoperabilitetsforordningene artikkel 4 nr. 19 definerer «politimyndighet» som kompetent myndighet som definert i artikkel 3 nr. 7 i direktiv (EU) 2016/680 (personverndirektivet (LED)). Når politiet opptar biometriske opplysninger i

medhold av § 100 skjer det i kraft av å være utlendingsmyndighet. Artikkel 20 åpner ikke for å gi utlendingsmyndigheter søkeadgang i CIR for identifiseringsformål. Politiet vil som utlendingsmyndighet få tilgang til lenkede opplysninger i CIR i forbindelse med behandling av lenker om fleridentitet etter artikkel 21, og for øvrig ha tilgang til opplysninger i henhold til sine tilgangsrrettigheter til det enkelte EU-informasjonssystem.

12 Bruk av biometriske opplysninger ved søk mot EES

12.1 Forslaget i høringsnotatet

Departementet foreslo at biometriske opplysninger opptatt med hjemmel i utlendingsloven § 100 også skal kunne brukes til søk mot inn- og utreisepolis (EES) i tråd med forordning (EU) 2017/2226 artikkel 26, 27 og 35. Forslaget innebar ingen utvidelse av adgangen til å oppta biometriske opplysninger, men ville være en viss utvidelse av behandlingen av opplysningene. Det ble understreket at søkene mot EES ikke innebærer at biometriske opplysninger opptatt i medhold av utlendingsloven § 100 registreres i EES.

EES-forordningen artikkel 26 åpner for at innvandringsmyndighetene kan foreta et søk i EES med biometriske opplysninger som ledd i personkontroll for å verifisere identitet og lovlig innreise og opphold i Norge. Grensemyndighetene eller innvandringsmyndighetene kan i tillegg foreta søk med biometriske opplysninger for å identifisere en person som kan ha vært registrert med en annen identitet tidligere, eller som ikke lenger fyller vilkårene for innreise eller opphold på medlemsstatenes territorium, jf. artikkel 27. Departementet viste til at formålet etter utlendingsloven § 100 er sammenfallende med EES-forordningen artikkel 26 og 27, det vil si identifisering og verifisering av identitet. Departementet vurderte derfor at det ikke kreves særlig hjemmel for å gjennomføre søk etter artikkel 26 og 27 med biometriske opplysninger opptatt etter utlendingsloven § 100, men at en slik hjemmel likevel var hensiktsmessig.

Det følger av sletteregele i EES-forordningen artikkel 35 nr. 6 at en persons individuelle saksmappe og tilknyttede registrering skal slettes fra inn- og utreisepolis umiddelbart og under enhver omstendighet senest fem virkedager regnet fra den datoen tredjestatsborgeren er innvilget langtidsvisum, oppholdstillatelse eller statsborgerskap i en medlemsstat. Det er behov for automatiserte søk mot EES for å etterleve slettekravet, ettersom utlendingsmyndighetene ikke vil ha kjennskap til hvorvidt en tredjestats-

borger er registrert i EES uten å foreta systematiske søk ved innvilgelse av søknader eller utstedelse av tillatelser i slike saker.

Departementet viste til at plikten til å slette opplysningene innen fem virkedager tilsier at sletteprosessen automatiseres, og at det følger av EES-håndboken at det skal foretas en automatisk sletting av opplysninger. For å sikre korrekt sletting av opplysninger tilknyttet riktig person ved hjelp av automatiserte løsninger, anså departementet det nødvendig å legge opp til søk med alfanumeriske og biometriske opplysninger.

Departementet viste til at personvernforordningen artikkel 6 nr. 4 gir et snevert handlingsrom for bruk av biometriske opplysninger utover det umiddelbare formålet de er innsamlet for. Bruk av opplysningene for å slette opplysninger i EES etter artikkel 35 ble ansett som et noe annet, men etter departementets syn beslektet, formål sammenlignet med det opprinnelige formålet de ble innhentet for etter utlendingsloven § 100. Hensynet til å ivareta EES-forordningens sletteregele, som i seg selv ivaretar personvernformål, ble vurdert som legitimt og tungtveiende. Departementet mente derfor at det var behov for en hjemmel for bruk av biometriske opplysninger i forbindelse med søk i EES for å oppfylle slettefristene i EES-forordningen artikkel 35 nr. 6.

Departementet mente videre at den foreslåtte hjemmelen var forenlig med personvernforordningen artikkel 9 nr. 2 bokstav g. Det ble vist til at de personvernrettslige hensynene som sletteregele i EES-forordningen artikkel 35 skal ivareta, utgjør en viktig allmenn interesse som kan begrunne behandling av biometriske opplysninger, og at behandlingen står i et rimelig forhold til det mål som søkes oppnådd, er forenlig med det grunnleggende innholdet i retten til vern av personopplysninger, og sikrer egnede og særlige tiltak for å verne den registrertes grunnleggende rettigheter og interesser. Endelig ble det lagt vekt på at bruk av allerede registrerte biometriske opplysninger for å sikre at personen slettes i EES, vil være en fordel for den registrerte.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

12.2 Høringsinstansenes syn

Politidirektoratet viser til at den foreslåtte ordlyden er svært vid, og kan tilsi et videre anvendelsesområde enn det som beskrives i høringsnotatet. En henvisning til EES artikkel 35, eventuelt til formålet om å slette personopplysninger i EES, vil være oppklarende.

Nasjonalt ID-senter (NID) støtter forslaget om en uttrykkelig lovhjemmel for bruk av biometriske personopplysninger opptatt etter utlendingsloven § 100 for behandlingen av opplysninger etter EES-forordningen. NID viser til at det er tvilsomt om utlendingsforskriften § 17-7 a hjemler behandling av biometriske opplysninger med det formål å foreta systematiske søk i EES for å overholde slettereglene i EES-forordningen artikkel 35 nr. 6.

Også *Datatilsynet* merker seg at det ikke er helt klart i hvilken grad utlendingsforskriften § 17-7 a dekker behandlingen av biometriske opplysninger ved søk etter EES-forordningen artikkel 26, 27 og 35. Tilsynet har ikke innvendinger mot forslaget.

12.3 Departementets vurdering

Ingen høringsinstanser har hatt innvendinger mot at det åpnes for at biometriske opplysninger i utlendingsregisteret kan brukes til behandling etter EES-forordningen, og forslaget opprettholdes. Departementet foreslår imidlertid at bestemmelsen avgrenses til de aktuelle artiklene i forordningen, det vil si artikkel 26, 27 og 35.

13 Søk med biometriske opplysninger mot utlendingsregisteret

13.1 Forslaget i høringsnotatet

Det følger av utlendingsloven § 100 b at utlendingsmyndighetene i forbindelse med grensekontroll, jf. grenseloven § 15, eller alminnelig utlendingskontroll, jf. utlendingsloven § 21, eller i forbindelse med behandlingen av en sak etter loven, kan innhente ansiktsfoto og fingeravtrykk til kontroll av fremlagt oppholdskort, grenseboerbevis mv. Det er fastslått i § 100 b annet ledd at bestemmelsen i § 100 sjette ledd om opptak av fingeravtrykk og foto med tvang, gjelder tilsvarende. Videre følger det av tredje ledd at den innhentede personinformasjonen skal slettes så snart som mulig etter at utlendingens identitet er verifisert mot oppholdskortet mv.

I høringsnotatet fra 2019 ble det foreslått å utvide utlendingsloven § 100 b til også å omfatte søk med biometriske opplysninger mot utlendingsregisteret.

13.2 Høringsinstansenes syn

Politidirektoratet og Politiets utlendingsenhet støttet departementets forslag om endring i utlendingsloven § 100 b. Ingen andre høringsinstanser kommenterte forslaget spesifikt.

13.3 Departementets vurdering

Departementet mener det er behov for en hjemmel for at det blant annet ved gjennomføring av alminnelig utlendingskontroll og grensekontroll kan søkes mot biometriske opplysninger som er registrert i utlendingsregisteret.

Dagens regel om søk med biometriske opplysninger mot fysiske oppholdskort mv. er bare til hjelp dersom utlendingen faktisk er i besittelse av et slikt kort. Om myndighetene også kan søke mot utlendingsregisteret, vil det forenkle kontrollene og sannsynligvis føre til at det avdekkes flere tilfeller av ID-juks. Politidirektoratet har bekreftet

overfor departementet at behovet for hjemmelen som ble foreslått i 2019, fremdeles er til stede.

Departementet mener at den foreslåtte hjemmelen er forenlig med personvernforordningen artikkel 9. Artikkelen fastslår at det i utgangspunktet er forbudt å behandle «særlige kategorier av personopplysninger», herunder «biometriske opplysninger med det formål å entydig identifisere en fysisk person», jf. nr. 1. Unntak følger av nr. 2, og departementet mener den foreslåtte bestemmelsen er forenlig med unntaket i bokstav g om behandling som er forankret i nasjonal rett og «nødvendig av hensyn til viktige allmenne interesser». Formålet med bestemmelsen er i tråd med utlendingsregelverkets generelle regler om behandling av personopplysninger, jf. særlig utlendingsloven § 83 a og utlendingsforskriften § 17-7 a om legitime og sentrale formål for behandling av personopplysninger. De samme formål og hensyn som ligger bak dagens regel om kontroll av biometriske opplysninger opp mot oppholdskort mv. – og lovens øvrige regler for opptak og bruk av biometriske opplysninger, som i dag innebærer at det for kontroll- og gjenbruksformål tas opp biometriske opplysninger i bortimot alle utlendingssaker – taler for at det også bør kontrolleres mot utlendingsregisteret. Dette er et inngrep som etter departementets syn klart står i et rimelig forhold til de mål som søkes oppnådd, jf. personvernforordningen artikkel 9 nr. 2 bokstav g. Departementet kan ikke se at det er vesentlige betenkeligheter med å gi adgang til kontroll mot utlendingsregisteret i tillegg til oppholdskort mv. Det kan i særdeleshet ikke være problematisk å åpne for kontroll av dem som ikke er i besittelse av oppholdskort. Tvert imot har kontrollbehovet en enda tydeligere begrunnelse i mange av disse tilfellene.

Departementet foreslår med grunnlag i dette en endring i utlendingsloven § 100 b, slik at den generelle adgangen til kontroll mot de biometriske opplysningene som er lagret i oppholdskortet mv., utvides slik at det også kan kontrolleres mot utlendingsregisteret.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Forslaget vil også gi en tydelig hjemmel for søk med biometriske opplysninger mot utlendingsregisteret i forbindelse med grensekontroll. Dette vil blant annet være viktig når en utlending vurderes bortvist eller utvist i forbindelse med grensepassering fordi vedkommende ikke oppfyller innreisevilkårene. I slike situasjoner gjøres det i dag søk med alfanumeriske data som navn og fødselsdato, noe som i mange tilfeller er lite treffsikkert.

Departementet bemerker for ordens skyld at forslaget om endringer i § 100 b ikke påvirker vilkårene og reglene for når utlendingskontroller kan gjennomføres. Alminnelige utlendingskontroller etter utlendingsloven § 21 kan for eksempel bare gjennomføres når «det er grunn til å anta at vedkommende er utenlandsk statsborger, og tid, sted og situasjon gir grunn til slik kontroll».

I en slik kontroll må vedkommende vise legitimasjon og «om nødvendig gi opplysninger for å bringe identiteten og lovligheten av oppholdet i riket på det rene». Forslaget om regelendring innebærer at det blir mulig å gjennomføre søk med biometriske opplysninger opp mot utlendingsregisteret, i tillegg til eventuell kontroll opp mot oppholdskort mv. Det understrekes videre at fingeravtrykk og ansiktsfoto som opptas for utlendingskontroll, fortsatt skal slettes så snart som mulig etter at utlendingens identitet er verifisert mot utlendingsregisteret eller oppholdskortet mv., jf. forslaget til tilpasset § 100 b tredje ledd. Det samme gjelder ved søk i utlendingsregisteret i forbindelse med grensekontroll. Denne slette-regelen, og andre personverngarantier som tilgangsstyring mv., skal ivaretas i de tekniske løsninger som benyttes.

14 Økonomiske og administrative konsekvenser

14.1 Interoperabilitetsforordningene

Interoperabilitetsforordningene medfører at politiet og utlendingsforvaltningen må gjennomføre vesentlige tekniske systemendringer for å kunne knytte seg til den systemoverbyggende løsningen for interoperabilitet mellom ulike EU-informasjonssystemer som er omfattet. Interoperabilitetsløsningen innebærer blant annet nasjonal tilrettelegging for etableringen av en felles søkeportal (ESP), en felles biometrisk sammenligningstjeneste (sBMS), et felles identitetsregister (CIR) og en fleridentitetsdetektor (MID).

For dette arbeidet har EU fastsatt en felles fremdriftsplan med felles milepæler, med krav til samtidig implementering for alle Schengen-statene. Etterlevelse av rettsaktene krever at en rekke løsninger i dagens systemer i politiet og utlendingsforvaltningen må tilpasses og videreutvikles.

Innføring og utvikling av interoperabilitetssystemet vil påvirke arbeidsprosessene for flere ulike aktører på tvers av politiet og utlendingsforvaltningen. Endringene medfører blant annet at det ved kontroll av dokumenter og personer skal utføres automatiske søk som gjør oppslag i EU-informasjonssystemene via ESP, i tillegg til systemstøtten for å fange opp forsøk på bruk av falske identiteter og misbruk av ekte identiteter (impostere).

Stortinget vedtok i forbindelse med behandlingen av Prop. 1 S (2022–2023) en felles kostnadsramme for investeringene knyttet til å implementere Schengen IT-systemene for interoperabilitet, SIS, VIS og Eurodac i politiet og UDI, hvor også kostnader til etterlevelse av interoperabilitetsforordningene inngår. Kostnadsrammen for prosjektporteføljen er 2 187 millioner kroner inkl. mva. (P85, 2023-kroner). Varige driftskostnader for interoperabilitetssystemet fra 2028 er for politiet anslått til om lag 90 mill. kroner og om lag 25 mill. kroner for utlendingsforvaltningen. Driftskostnadene er hovedsakelig knyttet til behov for opplæring, økte ressurser for å håndtere en økt arbeidsmengde, og drift av IT-løsningene. I valg av strategi og konsept er det lagt til grunn at det ikke gjennomføres tiltak utover det som er strengt

nødvendig for å møte Norges forpliktelser etter Schengen-avtalen eller andre tilknytningsavtaler.

Det forventes at Norge kan benytte midler som mottas gjennom EUs grenseforvaltnings- og visumfinansieringsordning (BMVI-fondet) til utvikling av interoperabilitetsløsningen, jf. Prop. 38 S (2023–2024). Tildelinger fra BMVI-fondet bevilges over kap. 440, post 48, jf. Prop. 1 S (2023–2024).

I tillegg pålegges Datatilsynet, som kompetent tilsynsmyndighet etter personvernforordningen og personverndirektivet, visse plikter etter interoperabilitetsforordningene. Dette omfatter blant annet visse tilsyns- og samarbeidsplikter, i tillegg til at tilsynet senest hver sjettede måned skal kontrollere logger fra søk i CIR for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold.

14.2 VIS-forordningene

Norges tilslutning til VIS og endringene som følger av forordningene (EU) 2021/1133 og (EU) 2021/1134 med flere, innebærer behov for nasjonale investeringer.

Det sentrale VIS utvikles av eu-LISA, men det vil også påløpe kostnader som må dekkes av medlemsstatene. Det kreves blant annet tilpasninger og drift av nasjonale saksbehandlingssystemer og anskaffelse av utstyr. Det forutsettes videre at det utpekes dedikerte myndigheter for å håndtere treff i andre EU-informasjonssystemer (SIS, EES, ETIAS og Eurodac), samt Europol-opplysninger og Interpol-databaser. Hos berørte etater vil det også påløpe merkostnader knyttet til opplæring ved innføring av nye rutiner, oppfølging av treff, informasjonsutveksling, kvalitetssikring av informasjon og vurderinger.

Investerings- og driftskostnader for politiet og UDI knyttet til VIS inngår i Stortingets vedtatte kostnadsramme på 2 187 mill. kroner inkl. mva. (P85, 2023-kroner) for Schengen IT-systemene, jf. Prop. 1 S (2022–2023) og omtale i forrige punkt. Varige driftskostnader for VIS har blitt anslått til om lag 30 mill. kroner årlig for politiet og om lag

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

15 mill. kroner årlig for utlendingsforvaltningen fra systemet er i drift (p.t. planlagt driftsstart ultimo 2026). Fremdriften i de nasjonale prosjektene avhenger av sentral systemutvikling i EU og øvrige medlemsstater. I valg av strategi og konsept er det lagt til grunn at det ikke gjennomføres tiltak utover det som er strengt nødvendig for å møte Norges forpliktelser.

Personvernforordningen får anvendelse ved medlemsstatenes behandling av personopplysninger i VIS, mens rettshåndhevende myndigheters behandling av personopplysninger som er lagret i VIS, er omfattet av personverndirektivet. Data-tilsynet fører tilsyn med norske myndigheters bruk av VIS, som nasjonal tilsynsmyndighet, og

utvidelsen av VIS vil følgelig medføre utvidede oppgaver for tilsynsmyndigheten.

14.3 Lovendringer som ikke gjelder gjennomføringen av forordningene

Forslaget om endring i utlendingsloven § 100 b ventes å medføre noe økt ressursbruk til utlendingskontroll, og til å følge opp tilfeller av ID-juks. Øvrige lovforslag antas ikke å medføre økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning.

15 Merknader til bestemmelsene

15.1 Politiloven

Til § 12

Nytt *sjette ledd første punktum* åpner for at politiet kan oppta biometriske opplysninger i forbindelse med en naturkatastrofe, en ulykke eller et terrorangrep. Adgangen gjelder bare biometriske opplysninger fra ukjente personer som er ute av stand til å legitimere seg og fra uidentifiserte menneskelige levninger. Dette kan for eksempel være skadde personer som ikke har med seg identitetsdokumenter, og døde etter en slik hendelse.

De biometriske opplysningene kan bare brukes til søk i det felles identitetsregisteret (CIR) etter interoperabilitetsforordningene artikkel 20 nr. 4 og foto- og fingeravtrykkregisteret for å fastslå vedkommendes identitet, jf. *annet punktum*. Søk i foto- og fingeravtrykkregisteret er begrenset til foto og fingeravtrykk innhentet med hjemmel i straffeprosessloven § 160 og påtaleinstruksen, og det åpnes ikke for søk i sporregisteret. Hjemmelen for søk i CIR vil reguleres i forskrift med hjemmel i grenseloven § 25 ny nr. 13. Etter *tredje punktum* skal opplysningene slettes straks søket er gjennomført. De biometriske opplysningene vil dermed ikke lagres verken i CIR eller noen av politiets registre.

15.2 SIS-loven

Til § 1

Endringene i *nr. 1, 2 og 3* er en følge av at SIS-forordningene er endret ved flere senere forordninger, herunder de to interoperabilitetsforordningene og VIS-endringsforordningene. Endringen innebærer at også endringene i SIS-forordningene som er gjort i senere rettsakter gjelder som norsk lov.

15.3 Utlendingsloven

Til § 9 a (ikke iverksatt bestemmelse)

Endringen i *første ledd* er en følge av at ETIAS-forordningen er endret ved flere senere forordninger, herunder interoperabilitetsforordningene og endringsforordningene for VIS. Endringen innebærer at også endringene i ETIAS-forordningen som er gjort i senere rettsakter gjelder som norsk lov.

Til § 100

I *første ledd bokstav a* presiseres det at det kan opptas biometrisk informasjon i form av ansiktsfoto og fingeravtrykk av utlendinger som ikke medvirker til å klarlegge sin identitet i forbindelse med alminnelig utlendingskontroll etter § 21, eller som ikke oppfyller den alminnelige opplysningsplikten etter § 83. Endringen er kun en tydeliggjøring av gjeldende rett og innebærer ikke realitetsendringer.

I *femte ledd nytt annet punktum* tilføyes at biometrisk personinformasjon som er opptatt i medhold av første ledd kan brukes til behandling etter EES-forordningen. Dette omfatter behandling til verifisering av identitet etter artikkel 26 og til identifisering etter artikkel 27, samt for å sikre at slettefristen etter artikkel 35 nr. 6 etterleves.

Til § 100 b

I *overskriften og første ledd* er det tilføyd at biometrisk personinformasjon som opptas i utlendingskontroll og grensekontroll mv., kan kontrolleres med søk mot utlendingsregisteret i tillegg til kontroll mot oppholdskort mv. Referansen i overskriften til §§ 64 a og 100 a (om Schengen-standardisert oppholdskort) tas bort, for å reflektere at bestemmelsen får et videre innhold. *Tredje ledd* om sletting av biometriske opplysninger opptatt i utlendingskontroll mv. er justert tilsvarende. I *annet ledd* er «fotografi» endret til «ansiktsfoto». Dette er en terminologisk presisering som ikke

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

innebærer realitetsendringer. Det vises til de generelle merknadene i proposisjonen punkt 13.3.

Til § 101

Endringen innebærer at endringer i Eurodac II-forordningen, jf. endringsforordning for VIS (EU) 2021/1133, gjelder som norsk lov.

Til § 102

Første ledd første punktum gir VIS-forordningen, med senere endringer, status som norsk lov. *Annet punktum* gir en kortfattet beskrivelse av forordningens hovedinnhold. I *annet ledd* beskrives nærmere hvilke forhold angående VIS som kan reguleres i forskrift. Dette omfatter blant annet forholdene som hittil har vært dekket i utlendingsloven §§ 102 a til 102 f. Lovens §§ 102 a til 102 f oppheves.

15.4 Grenseloven

Til § 8

Endringene i første ledd *nr. 1 og 2* inkorporerer senere endringer i grenseforordningen og EES-forordningen i norsk rett. Både grenseforordningen og EES-forordningen med senere endringer vil gjelde som norsk lov.

Første ledd nytt *nr. 4 og 5* gjennomfører interoperabilitetsforordningene med senere endringer i norsk rett ved inkorporasjon.

Til § 12

Nytt *nr. 13* åpner for at det kan gis forskrifter om gjennomføring av interoperabilitetsforordningene artikkel 20, som åpner for at politimyndigheter kan søke i felles identitetsregister (CIR) for identifiseringsformål i nærmere bestemte tilfeller. Det vises til de generelle merknadene i proposisjonen punkt 9.3.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Justis- og beredskapsdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket).

Vi **HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og vedtak om samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket) i samsvar med et vedlagt forslag.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

A Forslag

til lov om endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.)

I

I lov 4. august 1995 nr. 53 om politiet skal § 12 nytt sjettede ledd lyde:

I forbindelse med en naturkatastrofe, en ulykke eller et terrorangrep kan politiet oppta biometriske opplysninger i form av ansiktsfoto og fingeravtrykk fra ukjente personer ute av stand til å legitimere seg og fra uidentifiserte menneskelige levninger. Opplysningene kan bare brukes til å fastslå vedkommendes identitet med søk som angitt i artikkel 20 nr. 4 i forordning (EU) 2019/817 og i artikkel 20 nr. 4 i forordning (EU) 2019/818, jf. grenseloven § 8 første ledd nr. 4 og 5, og til søk i foto- og fingeravtrykkregisteret, jf. politiregisterloven § 13 første ledd første punktum. Opplysningene skal slettes straks søket er gjennomført.

II

I lov 16. juli 1999 nr. 66 om Schengen informasjonssystem (SIS) skal § 1 lyde:

§ 1 Gjennomføring av forordninger om Schengen informasjonssystem (SIS)

Følgende forordninger gjelder som lov:

1. *Forordning (EU) 2018/1862 om opprettelse, drift og bruk av Schengen-informasjonssystem (SIS) innenfor politisamarbeid og strafferettslig samarbeid (politisamarbeidsforordningen), som endret ved forordning (EU) 2019/818, forordning (EU) 2021/1133 og forordning (EU) 2021/1150*
2. *Forordning (EU) 2018/1861 om opprettelse, drift og bruk av Schengen-informasjonssystem (SIS) på området inn- og utreisekontroll (grensekontrollforordningen), som endret ved forordning (EU) 2019/817, forordning (EU) 2021/1134 og forordning (EU) 2021/1152*
3. *Forordning (EU) 2018/1860 om bruk av Schengen-informasjonssystem i forbindelse med retur av tredjestatsborgere med ulovlig opphold (returforordningen), som endret ved for-*

ordning (EU) 2021/1134 og forordning (EU) 2021/1152.

III

I lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og dere opphold her gjøres følgende endringer:

§ 100 første ledd bokstav a skal lyde:

- a. ikke kan dokumentere sin *identitet*, som det er grunn til å mistenke for å oppgi uriktig identitet, eller som *ikke medvirker til å klarlegge sin identitet*, jf. §§ 21 og 83,

§ 100 femte ledd nytt annet punktum skal lyde:

Biometrisk personinformasjon opptatt i medhold av første ledd kan også brukes til behandling etter forordning (EU) 2017/2226 artikkel 26, 27 og 35, jf. grenseloven § 8 første ledd nr. 2.

§ 100 b overskriften og første til tredje ledd skal lyde:

§ 100 b Innhentning av biometrisk personinformasjon til kontroll mot utlendingsregisteret og mot standardiserte oppholdskort mv.

I forbindelse med kontroll etter § 21 eller grenseloven § 15, eller i forbindelse med behandlingen av en sak etter utlendingsloven, kan politiet, Utlendingsdirektoratet, Utlendingsnemnda, Utenriksdepartementet, utenriksstasjon eller andre med kontrollmyndighet etter § 22 eller grenseloven innhente biometrisk personinformasjon i form av ansiktsfoto og fingeravtrykk til kontroll mot *utlendingsregisteret eller mot* fremlagt oppholdskort *eller annet* kort med registrert biometrisk personinformasjon etter § 100 a første og annet ledd. Utlendingen har plikt til å medvirke til opp- tak av slik biometrisk personinformasjon.

Bestemmelsen i § 100 sjettede ledd om opptak av fingeravtrykk og *ansiktsfoto* med tvang gjelder tilsvarende.

Biometrisk personinformasjon innhentet i henhold til første ledd skal slettes så snart som mulig

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

etter at utlendingens identitet er verifisert mot *utlendingsregisteret*, oppholdskortet eller kort med registrert biometrisk personinformasjon etter § 100 a annet ledd.

§ 101 første ledd første punktum skal lyde:

Forordning (EU) nr. 603/2013 (Eurodac II-forordningen), som endret ved forordning (EU) 2021/1133, jf. artikkel 4 i Norges tilknytningsavtale til Dublin-samarbeidet og artikkel 1 i tilleggsprotokoll om tilgang til Eurodac med henblikk på rettsåndhevelse, gjelder som lov, med unntak av henvisningen til Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter i forordningen artikkel 3 nr. 5.

§ 102 skal lyde:

§ 102 *Visuminformasjonssystemet VIS*

Forordning (EU) nr. 767/2008 om visuminformasjonssystemet VIS (VIS-forordningen), som endret ved forordning (EF) nr. 810/2009, forordning (EU) nr. 610/2013, forordning (EU) 2017/2226, forordning (EU) 2019/817, forordning (EU) 2021/1134 og forordning (EU) 2021/1152, gjelder som lov. VIS-forordningen regulerer blant annet registrering, lagring og deling av opplysninger mellom statene i Schengen-samarbeidet, om visum og oppholdstillatelser.

Kongen kan gi forskrift om behandling av opplysninger i VIS, herunder om registrering, overføring av opplysninger, lagring, søk, innsyn, endring, sletting, tilgang og behandlingsansvar, samt om opptak av biometrisk personinformasjon.

§§ 102 a til 102 f oppheves.

IV

I lov 20. april 2018 nr. 8 om grensetilsyn og grensekontroll av personer gjøres følgende endringer:

§ 8 første ledd skal lyde:

Følgende rettsakter gjelder som lov:

1. *Forordning (EU) 2016/399 om bevegelsen av personer over grenser (grenseforordningen), som endret ved forordning (EU) 2017/2225, forordning (EU) 2017/458, forordning (EU) 2018/1240, forordning (EU) 2019/817 og forordning (EU) 2021/1134*
2. *Forordning (EU) 2017/2226 om etableringen av inn- og utreiseprogrammet (EES-forordningen), som endret ved forordning (EU) 2018/*

1240, forordning (EU) 2019/817, forordning (EU) 2021/1134 og forordning (EU) 2021/1152

3. Rådskonferansen 2004/82/EF om transportselskapers plikt til å fremsende opplysninger om passasjerer (API-direktivet)
4. *Forordning (EU) 2019/817 om opprettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer for grenser og visum, som endret ved forordning (EU) 2021/1134 og forordning (EU) 2021/1152*
5. *Forordning (EU) 2019/818 om opprettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer for politisamarbeid og rettslig samarbeid, asyl og migrasjon, som endret ved forordning (EU) 2021/1133 og forordning (EU) 2021/1150.*

§ 25 nr. 11, 12 og ny 13 skal lyde:

11. bruk av teknisk overvåkingsutstyr, jf. § 23,
12. gjennomføringen av rettsakter som nevnt i § 8 første ledd, blant annet om behandling av opplysninger,
13. gjennomføringen av forordning (EU) 2019/817 artikkel 20 og forordning (EU) 2019/818 artikkel 20.

V

I lov 29. april 2022 nr. 26 om endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.) skal utlendingsloven ny § 9 a i del I lyde:

§ 9 a Fremreisetillatelse

Forordning (EU) 2018/1240 om etableringen av fremreiseprogrammet (ETIAS-forordningen), som endret ved forordning (EU) 2019/817, forordning (EU) 2021/1134 og forordning (EU) 2021/1152, gjelder som lov.

Kongen kan gi forskrift om gjennomføringen av forordningen, blant annet om saksbehandlingen for søknader om fremreisetillatelse og hvem som er klageinstans.

VI

I lov 20. desember 2023 nr. 110 om endringer i konfliktrådsloven, straffeloven og straffeprosessloven mv. oppheves endringen i utlendingsloven § 100 b annet ledd i del XI nr. 11.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

VII

1. Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til ulik tid.
 2. Del VI trer i kraft straks.
 3. Kongen kan gi nærmere overgangsregler.
-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

B

Forslag

til vedtak om samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

I

Stortinget samtykker til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om opprettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer, forordningene (EU) 2021/1133 og (EU) 2021/1134 om endringer i

visuminformasjonssystemet mv. og forordningene (EU) 2021/1150 og (EU) 2021/1152 om betingelser for tilgang til og søk i andre EU-informasjonssystemer for formålene til ETIAS (videreutvikling av Schengen-regelverket).

Vedlegg 1

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817 av 20. mai 2019 om opprettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer for grenser og visum og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 16 nr. 2, artikkel 74 og artikkel 77 nr. 2 bokstav a), b), d) og e),

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹,

etter samråd med Regionkomiteen, etter den ordinære regelverksprosedyren², og ut fra følgende betraktninger:

1. Kommisjonen understreket i sin melding av 6. april 2016 med tittelen «Stronger and Smarter Information Systems for Borders and Security» behovet for å forbedre Unionens struktur for behandling av opplysninger for grenseforvaltning og sikkerhet. Meldingen innledet en prosess for å oppnå interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer for sikkerhets-, grense- og migrasjonsforvaltning med henblikk på å avhjelpe de strukturelle manglene i disse systemene som hindrer de nasjonale myndighetenes arbeid, og for å sikre at grensevakter, tollmyndigheter, polititjenester og rettsmyndigheter har tilgang til nødvendige opplysninger.
2. I sitt veikart for styrking av informasjonsutveksling og informasjonsforvaltning, herunder interoperabilitetsløsninger for rettslige og indre anliggender, av 6. juni 2016 kartla Rådet

forskjellige rettslige, tekniske og driftsmessige utfordringer i forbindelse med interoperabiliteten mellom EU-informasjonssystemer og oppfordret til å finne løsninger.

3. Europaparlamentet oppfordret i sin beslutning av 6. juli 2016 om de strategiske prioriteringene for Kommisjonens arbeidsprogram for 2017³ til å fremme forslag til å forbedre og utvikle eksisterende EU-informasjonssystemer, løse problemet med manglende opplysninger og gå i retning av interoperabilitet og forslag om obligatorisk informasjonsutveksling på EU-plan ledsaget av nødvendige personvernbestemmelser.
4. Det europeiske råd oppfordret i sine konklusjoner av 15. desember 2016 til at arbeidet skulle fortsette med å levere interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og -databaser.
5. Ekspertgruppen på høyt nivå for informasjonssystemer og interoperabilitet konkluderte i sin sluttrapport av 11. mai 2017 at det var nødvendig og teknisk gjennomførbart å arbeide for praktiske interoperabilitetsløsninger, og at interoperabilitet i prinsippet både kan gi driftsmessige gevinster og innføres i samsvar med personvernkravene.
6. Kommisjonen fastsatte i sin melding av 16. mai 2017 med tittelen «Seventh progress report towards an effective and genuine Security Union», i samsvar med sin melding av 6. april 2016 og resultatene og anbefalingene fra ekspertgruppen på høyt nivå for informasjonssystemer og interoperabilitet en ny strategi for forvaltning av opplysninger for grenser, sikkerhet og migrasjon der alle EU-informasjonssystemer for sikkerhets-, grense- og migra-

¹ EUT C 283 av 10.8.2018, s. 48.

² Europaparlamentets holdning av 16. april 2019 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 14. mai 2019.

³ EUT C 101 av 16.3.2018, s. 116.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- sjonsforvaltning vil være interoperable på en måte som fullt ut overholder de grunnleggende rettigheter.
7. Rådet oppfordret i sine konklusjoner av 9. juni 2017 om veien til å forbedre informasjonsutvekslingen og sikre interoperabiliteten mellom EU-informasjonssystemer Kommisjonen til å prøve å oppnå interoperabilitetsløsningene som ekspertgruppen på høyt nivå hadde foreslått.
 8. Det europeiske råd understreket i sine konklusjoner av 23. juni 2017 behovet for å forbedre interoperabiliteten mellom databaser og oppfordret Kommisjonen til snarest mulig å utarbeide utkast til lovgivning på grunnlag av forslagene fra ekspertgruppen på høyt nivå for informasjonssystemer og interoperabilitet.
 9. Med henblikk på å forbedre formålstjenligheten og effektiviteten av kontrollene ved de ytre grensene, bidra til å forebygge og bekjempe ulovlig innvandring og bidra til et høyt sikkerhetsnivå innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet i Unionen, herunder opprettholde den offentlige sikkerhet og den offentlige orden og ivareta sikkerheten på medlemsstatenes territorier, forbedre gjennomføringen av den felles visumpolitikken, bistå ved gjennomgåelsen av søknader om internasjonal beskyttelse, bidra til å forebygge, avsløre og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare forhold, forenkle identifiseringen av ukjente personer som er ute av stand til å legitimere seg, eller uidentifiserte menneskelige levninger ved en naturkatastrofe, en ulykke eller et terrorangrep, med det formål å opprettholde allmennhetens tillit til Unionens migrasjons- og asylsystem, Unionens sikkerhetstiltak og Unionens evne til å forvalte de ytre grensene, bør det skapes interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemene, dvs. inn- og utreisesystemet (EES), visuminformasjonssystemet (VIS), det europeiske systemet for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS), Eurodac, Schengen-informasjonssystemet (SIS) og det europeiske strafferegisterinformasjonssystemet for tredjestatsborgere (ECRIS-TCN), slik at disse EU-informasjonssystemene og opplysningene i dem utfyller hverandre, samtidig som enkeltmenneskets grunnleggende rettigheter, særlig retten til vern av personopplysninger, respekteres. For å oppnå dette bør det opprettes en europeisk søkeportal (ESP), en felles biometrisk sammenligningstjeneste (sBMS), et felles identitetsregister (CIR) og en fleridentitetsdetektor (MID) som interoperabilitetskomponenter.
 10. Interoperabiliteten mellom EU-informasjonssystemer bør gjøre det mulig for disse systemene å utfylle hverandre for å forenkle korrekt identifisering av personer, herunder ukjente personer ute av stand til å legitimere seg eller uidentifiserte menneskelige levninger, bidra til å bekjempe identitetsbedrageri, forbedre og harmonisere kravene til opplysningenes kvalitet i de enkelte EU-informasjonssystemene, forenkle medlemsstatenes tekniske og praktiske implementering av EU-informasjonssystemer, styrke datasikkerheten og personvernbestemmelsene som gjelder for de enkelte EU-informasjonssystemer, effektivisere tilgang til EES, VIS, ETIAS og Eurodac med det formål å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold, og støtte formålene med EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS og ECRIS-TCN.
 11. Interoperabilitetskomponentene bør omfatte EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS og ECRIS-TCN. De bør også omfatte Europol-opplysninger, men bare i det omfang det gir mulighet til å søke Europol-opplysninger samtidig med disse EU-informasjonssystemene.
 12. Interoperabilitetskomponentene bør behandle personopplysningene for personer hvis personopplysninger behandles i de underliggende EU-informasjonssystemene og av Europol.
 13. ESP bør opprettes for teknisk å forenkle medlemsstatenes myndigheters og unionsbyråenes raske, smidige, effektive, systematiske og kontrollerte tilgang til EU-informasjonssystemene, Europol-opplysninger og Den internasjonale kriminalpolitiorganisasjons (Interpols) databaser, i det omfang dette er nødvendig for at de kan utføre sine oppgaver i samsvar med sine tilgangsrettigheter. ESP bør også opprettes for å støtte målene med EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS, ECRIS-TCN og Europol-opplysninger. Ved å gjøre det mulig å søke parallelt i alle relevante EU-informasjonssystemer, Europol-opplysninger og Interpol-databasene bør ESP fungere som et felles kontaktpunkt eller en «meldingsformidler» for å søke i de forskjellige sentrale systemene og problemfritt trekke ut de nødvendige opplysningene, idet de underliggende systemenes tilgangskontroll og personvernkrav fullt ut respekteres.
 14. Utformingen av ESP bør sikre at opplysningene som ved et søk i Interpol-databasene brukes av en ESP-bruker til å innlede et søk, ikke deles med eierne av Interpol-opplysninger. Utformingen av ESP bør også sikre at det

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

søkes i Interpol-databasene bare i samsvar med gjeldende unionsrett og nasjonal rett.

15. Interpols database over stjålne og forsvunne reisedokumenter (SLTD-databasen) gjør det mulig for kompetente enheter med ansvar for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold i medlemsstatene, herunder immigrasjons- og grensekontrollmyndigheter, å fastslå om et reisedokument er gyldig. Via ETIAS søkes det i SLTD-databasen og Interpols database over reisedokumenter med tilknyttede meldinger (TDAWN-databasen) for å vurdere om det er sannsynlig at en person som søker om fremreisettillatelse, for eksempel vil bli en irregulær migrant eller utgjøre en trussel mot sikkerheten. ESP bør gjøre det mulig å søke i SLTD- og TDAWN-databasene ved hjelp av en persons identitetsopplysninger eller reisedokumentopplysninger. Dersom personopplysninger overføres fra Unionen til Interpol via ESP, bør bestemmelsene om internasjonale overføringer i kapittel V i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679⁴ eller de nasjonale bestemmelsene som innarbeider kapittel V i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/680⁵, få anvendelse. Dette bør ikke berøre de særlige reglene fastsatt i rådets felles standpunkt 2005/69/JIS⁶ og rådsbeslutning 2007/533/JIS⁷.
16. ESP bør utvikles og innrettes slik at det bare er mulig å foreta slike søk med opplysninger som gjelder personer eller reisedokumenter som finnes i et EU-informasjonssystem, i Europol-opplysninger eller i Interpol-databasene.
17. For å sikre systematisk bruk av de relevante EU-informasjonssystemene bør ESP brukes til å søke i CIR, EES, VIS, ETIAS, Eurodac og

ECRIS-TCN. En nasjonal tilkøpling til de forskjellige EU-informasjonssystemene bør imidlertid opprettholdes som et teknisk alternativ. Unionsbyråene bør likeledes bruke ESP til å søke i det sentrale SIS i samsvar med sine tilgangsrettigheter og for å utføre sine oppgaver. ESP bør være et ytterligere middel til å søke i det sentrale SIS, Europol-opplysninger og Interpol-databasene som supplement til de eksisterende særlige grensesnittene.

18. Biometriske opplysninger, for eksempel fingeravtrykk og ansiktsbilder, er unike og derfor langt mer pålitelige enn alfanumeriske opplysninger for det formål å identifisere en person. sBMS bør være et teknisk hjelpemiddel til å styrke og forenkle de relevante EU-informasjonssystemenes og de andre interoperabilitetskomponentenes funksjon. Hovedformålet med sBMS bør være å forenkle identifisering av en person som er registrert i flere databaser, ved å bruke en enkelt teknologisk komponent til å sammenligne denne personens biometriske opplysninger mellom forskjellige systemer i stedet for å bruke flere komponenter. sBMS bør bidra til sikkerheten og gi fordel når det gjelder økonomi, vedlikehold og drift. Alle automatiserte fingeravtryksidentifiseringssystemer, herunder slike som for øyeblikket brukes til Eurodac, VIS og SIS, bruker biometriske maler som består av opplysninger som utledes av trekk fra faktiske biometriske prøver. sBMS bør samle og lagre alle disse biometriske malene – logisk atskilt i samsvar med informasjonssystemet opplysningene stammer fra – på et enkelt sted for på den måten å forenkle sammenligninger mellom systemer ved hjelp av biometriske maler og gi stordriftsfordeler ved utvikling og vedlikehold av de sentrale EU-systemene.

19. De biometriske malene som er lagret i sBMS, bør bestå av opplysninger som er utledet av trekk fra faktiske biometriske prøver, og opprettes på en slik måte at det ikke er mulig å reversere utledningsprosessen. Biometriske maler bør opprettes på bakgrunn av biometriske opplysninger, men det bør ikke være mulig å opprette disse biometriske opplysningene på bakgrunn av de biometriske malene. Ettersom håndflateavtryksopplysninger og DNA-profiler bare lagres i SIS og ikke kan brukes til å utføre kryssjekk mot opplysninger i andre informasjonssystemer, bør sBMS i henhold til nødvendighets- og forholdsmessighetsprinsippet ikke lagre DNA-profiler eller bio-

⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning) (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 1).

⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/680 av 27. april 2016 om fysiske personers vern i forbindelse med kompetente myndigheters behandling av personopplysninger med sikte på å forebygge, etterforske, avsløre eller rettsforfølge straffbare handlinger eller fullbyrde straffrettslige sanksjoner og om fri utveksling av slike opplysninger og opphevelse av Rådets rammebeslutning 2008/977/JIS (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 89).

⁶ Rådets felles standpunkt 2005/69/JIS av 24. januar 2005 om utveksling av visse opplysninger med Interpol (EUT L 27 av 29.1.2005, s. 61).

⁷ Rådsbeslutning 2007/533/JIS av 12. juni 2007 om opprettelse, drift og bruk av annen generasjon av Schengen-informasjonssystemet (SIS II) (EUT L 205 av 7.8.2007, s. 63).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- metriske maler som skriver seg fra håndflate-avtrykksopplysninger.
20. Biometriske opplysninger utgjør sensitive personopplysninger. Denne forordning bør fastsette grunnlaget og vernetiltakene for behandling av slike opplysninger med det formål entydig å identifisere de berørte personene.
 21. EES, VIS, ETIAS, Eurodac og ECRIS-TCN krever nøyaktig identifisering av personer hvis personopplysninger er lagret i dem. CIR bør derfor forenkle korrekt identifisering av personer som er registrert i disse systemene.
 22. Personopplysninger som lagres i disse EU-informasjonssystemene, kan vedrøre de samme personene, men under forskjellige eller ufullstendige identiteter. Medlemsstatene har effektive metoder til å identifisere sine borgere eller registrerte fastboende personer på sitt territorium. Interoperabiliteten mellom EU-informasjonssystemer bør bidra til korrekt identifisering av personer som er registrert i disse systemene. CIR bør lagre personopplysninger som er nødvendige for å foreta en mer presis identifisering av personer hvis opplysninger er lagret i disse systemene, herunder deres identitetsopplysninger, reisedokumentopplysninger og biometriske opplysninger, uansett hvilket system opplysningene opprinnelig ble samlet inn i. Bare personopplysninger som er absolutt nødvendige for å foreta en nøyaktig identitetskontroll, bør lagres i CIR. Personopplysninger som er registrert i CIR, bør ikke lagres lenger enn absolutt nødvendig for de underliggende systemenes formål og bør slettes automatisk når opplysningene slettes fra de underliggende systemene i samsvar med den logiske atskillelsen.
 23. En ny behandling som består i å lagre slike opplysninger i CIR i stedet for å lagre dem i hvert av de særskilte systemene, er nødvendig for at det skal være mulig å forbedre identifiseringens nøyaktighet via automatisert sammenligning og matching av opplysninger. Det forhold at identitetsopplysninger, reisedokumentopplysninger og biometriske opplysninger lagres i CIR, bør ikke på noen måte hindre behandlingen av opplysninger i forbindelse med EES, VIS, ETIAS, Eurodac eller ECRIS-TCN, ettersom CIR bør være en ny felles komponent i disse underliggende systemene.
 24. Det er derfor nødvendig å opprette en individuell saksmappe i CIR for hver person som registreres i EES, VIS, ETIAS, Eurodac eller ECRIS-TCN for å oppfylle formålet med korrekt identifisering av personer innenfor Schengen-området og for å støtte MID med det dobbelte formål å forenkle identitetskontroller for lovlig reisende og bekjempe identitetsbedrageri. Den individuelle saksmappen bør lagre på et enkelt sted alle de identitetsopplysninger som er knyttet til en person, og gi sluttbrukere med behørig fullmakt tilgang til dem.
 25. CIR bør således forenkle og effektivisere tilgang for myndigheter med ansvar for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold til de EU-informasjonssystemer som ikke er opprettet utelukkende med det formål å forebygge, avsløre eller etterforske alvorlig kriminalitet.
 26. CIR bør være et felles register for identitetsopplysninger, reisedokumentopplysninger og biometriske opplysninger for personer som er registrert i EES, VIS, ETIAS, Eurodac og ECRIS-TCN. Det bør være en del av den tekniske arkitekturen for disse systemene og fungere som den felles komponenten mellom dem for å lagre og søke i identitetsopplysningene, reisedokumentopplysningene og de biometriske opplysningene.
 27. Alle registreringer i CIR bør atskilles logisk ved at hver registrering automatisk merkes med navnet på det underliggende systemet som registreringen ligger i. Tilgangskontrollene til CIR bør bruke disse merkelappene til å avgjøre om det skal gis tilgang til registreringen.
 28. Dersom en medlemsstats politimyndighet ikke kan identifisere en person fordi det mangler et reisedokument eller et annet troverdig dokument som beviser personens identitet, eller dersom det hersker tvil om identitetsopplysningene personen framlegger, eller om reisedokumentets ekthet eller innehaverens identitet, eller dersom personen ikke kan eller vil samarbeide, bør den aktuelle politimyndigheten kunne foreta et søk i CIR for å identifisere personen. For disse formål bør politiet registrere fingeravtrykk ved hjelp av teknikker for direkte skanning av fingeravtrykk, forutsatt at framgangsmåten ble innledet i den berørte persons nærvær. Slike søk i CIR bør ikke tillates for identifisering av mindreårige under 12 år, med mindre det er i barnets interesse.
 29. Dersom en persons biometriske opplysninger ikke kan brukes eller et søk med disse opplysningene mislykkes, bør søket foretas med personens identitetsopplysninger i kombinasjon med reisedokumentopplysninger. Dersom søket viser at opplysninger om denne personen

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

er lagret i CIR, bør medlemsstatenes myndigheter ha tilgang til CIR for å konsultere denne personens identitetsopplysninger og reisedokumentopplysninger, uten at det i CIR angis hvilket EU-informasjonssystem opplysningene tilhører.

30. Medlemsstatene bør vedta nasjonale lovgivningstiltak for å utpeke kompetente myndigheter for å utføre identitetskontroller ved hjelp av CIR og fastsette framgangsmåter, vilkår og kriterier for slike kontroller, som bør følge forholdsmissighetsprinsippet. Særlig bør den fullmakt en ansatt hos disse myndighetene har til å oppta biometriske opplysninger under en identitetskontroll av en person, fastsettes i nasjonal rett.
31. Ved denne forordning bør det også innføres en ny mulighet til effektivisert tilgang til andre opplysninger enn identitetsopplysninger og reisedokumentopplysninger i EES, VIS, ETIAS eller Eurodac for medlemsstatenes utpekte myndigheter med ansvar for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold og for Europol. Slike opplysninger kan være nødvendige for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold i en konkret sak der det er rimelig grunn til å anta at en konsultasjon av dem vil bidra til å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlingen eller andre aktuelle alvorlige straffbare forhold, særlig dersom det er mistanke om at en mistenkt, en gjerningsperson eller et offer for en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold er en person hvis opplysninger er lagret i EES, VIS, ETIAS eller Eurodac.
32. Full tilgang til opplysninger i EES VIS, ETIAS eller Eurodac som er nødvendige for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold, i tillegg til tilgang til identitetsopplysninger eller reisedokumentopplysninger i CIR, bør fortsatt være omfattet av de relevante rettslige instrumentene. De utpekte myndighetene med ansvar for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold og Europol vet ikke på forhånd hvilket EU-informasjonssystem som inneholder opplysninger om personene de har behov for å foreta søk om. Dette fører til forsinkelser og ineffektivitet. En sluttbruker som har fått fullmakt av den utpekte myndigheten, bør derfor ha rett til å se i hvilket av disse EU-informasjonssystemene opplysningene som tilsva-

rer resultatet av et søk, er registrert. Det berørte systemet vil dermed bli merket etter den automatiske kontrollen av at det finnes et treff i systemet (en såkalt funksjon for flagging av treff).

33. I denne sammenheng bør et svar fra CIR ikke tolkes eller brukes som grunnlag for å trekke en konklusjon om eller iverksette tiltak i forbindelse med en person, men bør bare brukes til å inngi en anmodning om tilgang til de underliggende EU-informasjonssystemene på vilkårene og etter framgangsmåtene fastsatt i respektive rettslige instrumenter om slik tilgang. Enhver slik anmodning om tilgang bør være underlagt kapittel VII i denne forordning og eventuelt forordning (EU) 2016/679, direktiv (EU) 2016/680 eller europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725⁸.
34. Som hovedregel bør de utpekte myndighetene eller Europol anmode om full tilgang til minst ett av de berørte EU-informasjonssystemene dersom en flagging av treff angir at opplysningene er registrert i EES, VIS, ETIAS eller Eurodac. Dersom det unntaksvis ikke anmodes om slik full tilgang, f.eks. fordi de utpekte myndighetene eller Europol allerede har fått opplysningene på annen måte eller det ikke lenger er tillatt å samle inn opplysningene i henhold til nasjonal rett, bør begrunnelsen for ikke å anmode om tilgang registreres.
35. Loggene over søk i CIR bør vise formålet med søkene. Dersom et slikt søk ble utført ved hjelp av tottrinnsmetoden, bør loggene inneholde en henvisning til den nasjonale saksmappen for etterforskningen eller saken og dermed angi at søket ble foretatt for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold.
36. Utpekte myndigheters og Europols søk i CIR for å få et svar i form av en flagging av treff som angir at opplysningene finnes i EES, VIS, ETIAS eller Eurodac, krever automatisert behandling av personopplysninger. En flagging av treff bør ikke vise andre personopplysninger om den berørte personen enn en angivelse av at visse opplysninger om vedkommende er lagret i et av systemene. Sluttbrukeren med behørig fullmakt bør ikke treffe en negativ

⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725 av 23. oktober 2018 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer og om fri utveksling av slike opplysninger og om oppheving av forordning (EF) nr. 45/2001 og beslutning nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 39).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- beslutning om den berørte personen bare fordi et søk ga en flagging av treff. Sluttbrukerens tilgang til en flagging av treff vil derfor utgjøre et svært begrenset inngrep i den berørte persons rett til beskyttelse av personopplysninger, samtidig som det vil gi de utpekte myndighetene og Europol mulighet til å anmode om tilgang til personopplysninger mer effektivt.
37. MID bør opprettes for å støtte CIRs funksjon og målene med EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS og ECRIS-TCN. For effektivt å kunne oppfylle sine mål krever alle disse EU-informasjonssystemene nøyaktig identifisering av personer hvis personopplysninger er lagret i dem.
38. For bedre å oppfylle målene med EU-informasjonssystemene bør myndighetene som bruker disse systemene, kunne utføre en tilstrekkelig pålitelig kontroll av identiteten til personer hvis opplysninger er lagret i de forskjellige systemene. Identitetsopplysningene eller reisedokumentopplysningene som er lagret i et bestemt individuelt system, kan være feilaktige, ufullstendig eller falske, og det er for øyeblikket ingen mulighet til å avsløre feilaktige, ufullstendige eller falske identitetsopplysninger eller reisedokumentopplysninger ved å sammenligne opplysninger som er lagret i et annet system. For å avhjelpe denne situasjonen er det nødvendig på EU-plan å ha et teknisk instrument som gjør det mulig å identifisere personer nøyaktig for disse formål.
39. MID bør opprette og lagre lenker mellom opplysninger i de forskjellige EU-informasjonssystemene med henblikk på å avdekke flere identiteter, både for å forenkle identitetskontrollen av lovlig reisende og bekjempe identitetsbedrageri. MID bør bare inneholde lenker mellom opplysninger om personer som er registrert i mer enn ett EU-informasjonssystem. De lenkede opplysningene bør være strengt begrenset til nødvendige opplysninger for å kontrollere at en person er registrert på en begrunnet eller ubegrunnet måte med forskjellige identiteter i forskjellige systemer, eller for å presisere at to personer med lignende identitetsopplysninger kanskje ikke er den samme personen. Behandling av opplysninger via ESP og sBMS for å knytte sammen individuelle saksmapper mellom forskjellige systemer bør holdes på et absolutt minimum og derfor begrenses til avdekking av flere identiteter på det tidspunkt nye opplysninger tilføyes i et av systemene som har opplysninger lagret i CIR, eller tilføyes i SIS. MID bør omfatte vernetiltak mot potensiell forskjellsbehandling og ufordelaktige beslutninger mot personer med flere lovlige identiteter.
40. I denne forordning fastsettes bestemmelser om nye typer behandling av opplysninger for korrekt identifisering av de berørte personene. Dette utgjør et inngrep i deres grunnleggende rettigheter som beskyttet av artikkel 7 og 8 i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter. Ettersom EU-informasjonssystemene er avhengige av at de berørte personene identifiseres korrekt for å fungere effektivt, er dette inngrepet begrunnet i samme mål som hvert av disse systemene ble opprettet for, nemlig effektiv forvaltning av Unionens grenser, Unionens indre sikkerhet og effektiv gjennomføring av Unionens asyl- og visumpolitikk.
41. ESP og sBMS bør sammenligne opplysninger om personer i CIR og SIS når en nasjonal myndighet eller et unionsbyrå oppretter eller laster opp nye opplysninger. Denne sammenligningen bør automatiseres. CIR og SIS bør bruke sBMS til å oppdage mulige lenker på grunnlag av biometriske opplysninger. CIR og SIS bør bruke ESP til å oppdage mulige lenker på grunnlag av alfanumeriske opplysninger. CIR og SIS bør kunne identifisere de samme eller lignende opplysninger om en person som er lagret i flere systemer. Når det er tilfelle, bør det opprettes en lenke som angir at det er den samme personen. CIR og SIS bør innrettes slik at små translittererings- eller stavefeil oppdages på en slik måte at det ikke skaper noen ubegrunnet hindring for den berørte personen.
42. Den nasjonale myndigheten eller unionsbyrået som registrerte opplysningene i det respektive EU-informasjonssystemet, bør bekrefte eller endre lenkene. Denne nasjonale myndigheten eller dette unionsbyrået bør ha tilgang til opplysningene som er lagret i CIR eller SIS og i MID for manuell verifisering av forskjellige identiteter.
43. En manuell verifisering av forskjellige identiteter bør sikres av myndigheten som har opprettet eller ajourført opplysningene som førte til et treff som ga opphav til en lenke til opplysninger som er lagret i et annet EU-informasjonssystem. Myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter bør vurdere om det er flere identiteter som på en begrunnet eller ubegrunnet måte henviser til den samme personen. En slik vurdering bør om mulig utføres i den berørte persons nærvær og om nødvendig ved å kreve ytterligere presiseringer eller opplysninger. Vurderingen bør utføres uten ugrunnet opphold og i sam-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

svar med de lovfestede kravene til opplysningsnøyaktighet i henhold til unionsretten og nasjonal rett. Særlig ved grensene vil de berørte personenes bevegelsesfrihet være begrenset i kontrollperioden, som derfor ikke bør vare ved på ubestemt tid. Forekomsten av en gul lenke i MID bør ikke i seg selv utgjøre en grunn til nektet innreise, og enhver beslutning om å tillate eller nekte innreise bør treffes utelukkende på grunnlag av de relevante bestemmelsene i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399⁹.

44. For lenker som er opprettet via SIS med meldinger om personer som er etterlyst for pågrep og overlevering eller utlevering, savnede eller utsatte personer, personer som er etterlyst i forbindelse med rettslig prosedyre, og personer omfattet av diskret kontroll, undersøkelleskontroll eller målrettet kontroll, bør myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter være SIRENE-kontoret i medlemsstaten som har opprettet meldingen. Disse kategoriene av SIS-meldinger er sensitive og bør ikke nødvendigvis deles med myndighetene som opprettet eller ajourførte opplysninger som er lenket til dem i et av de andre EU-informasjonssystemene. Opprettelsen av en lenke til SIS-opplysninger bør ikke berøre tiltakene som skal iverksettes i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1860¹⁰, (EU) 2018/1861¹¹ og (EU) 2018/1862¹².
45. Opprettelsen av slike lenker krever åpenhet overfor de berørte personene. For å forenkle gjennomføringen av de nødvendige vernetiltak i samsvar med Unionens relevante personvern-

bestemmelser bør personer som det er opprettet en rød lenke eller en hvit lenke for etter manuell verifisering av forskjellige identiteter, underrettes skriftlig, med forbehold mot begrensninger med henblikk på å ivareta sikkerheten og den offentlige orden, forebygge kriminalitet og garantere at nasjonale etterforskinger ikke settes i fare. Disse personene bør få et enkelt identifiseringsnummer som gjør det mulig å identifisere myndigheten de bør henvende seg til for å utøve sine rettigheter.

46. Dersom det opprettes en gul lenke, bør myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter ha tilgang til MID. Dersom det er en rød lenke, bør medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråene med tilgang til minst ett EU-informasjonssystem i CIR eller til SIS ha tilgang til MID. En rød lenke bør vise at en person ubegrunnet bruker forskjellige identiteter, eller at en person bruker en annen persons identitet.
47. Dersom det er en hvit eller grønn lenke mellom opplysninger fra to EU-informasjonssystemer, bør medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråene ha tilgang til MID, dersom den berørte myndigheten eller det berørte byrået har tilgang til begge informasjonssystemene. En slik tilgang bør gis bare med det formål å gjøre det mulig for denne myndigheten eller dette byrået å oppdage potensielle tilfeller der opplysninger er feilaktig lenket eller behandlet i MID, CIR og SIS i strid med denne forordning, og iverksette tiltak for å avhjelpe situasjonen og ajourføre eller slette lenken.
48. Den europeiske unions byrå for driftsforvaltning av store IT-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet (eu-LISA) bør opprette automatiserte mekanismer for kontroll av opplysningenes kvalitet og felles indikatorer for opplysningenes kvalitet. eu-LISA bør ha ansvar for å utvikle en sentral overvåkingskapasitet for opplysningenes kvalitet og regelmessig utarbeide rapporter for analyse av opplysninger for å forbedre kontrollen med medlemsstatenes implementering av EU-informasjonssystemene. De felles indikatorene for opplysningenes kvalitet bør omfatte minstekvalitetsstandarder for lagring av opplysninger i EU-informasjonssystemene eller interoperabilitetskomponentene. Målet med slike standarder for opplysningers kvalitet bør være at EU-informasjonssystemene og interoperabilitetskomponentene automatisk kan finne tilsynelatende feilaktige eller inkonsekvente registreringer av opplysninger, slik at medlemsstaten

⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 av 9. mars 2016 om et unionsregelverk som regulerer bevegelse av personer over grensene (grenseforordningen) (EUT L 77 av 23.3.2016, s. 1).

¹⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1860 av 28. november 2018 om bruk av Schengen-informasjonssystem i forbindelse med retur av tredjestatsborgere med ulovlig opphold (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 1).

¹¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1861 av 28. november 2018 om opprettelse, drift og bruk av Schengen-informasjonssystem (SIS) på området inn- og utreisekontroll, om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og om endring og oppheving av forordning (EF) nr. 1987/2006 (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 14).

¹² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1862 av 28. november 2018 om opprettelse, drift og bruk av Schengen-informasjonssystem (SIS) innenfor politisamarbeid og strafferettslig samarbeid, om endring og oppheving av rådsbeslutning 2007/533/JIS og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1986/2006 og kommisjonsbeslutning 2010/261/EU (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 56).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- opplysningene kommer fra, kan kontrollere opplysningene og iverksette nødvendige avhjelpende tiltak.
49. Kommisjonen bør evaluere eu-LISAs kvalitetsrapporter og gi anbefalinger til medlemsstatene dersom det er relevant. Medlemsstatene bør ha ansvar for å utarbeide en handlingsplan som beskriver tiltak for å avhjelpe eventuelle mangler i opplysningenes kvalitet, og bør regelmessig framlegge rapport om framskrittene.
50. Det universelle meldingsformatet (UMF) bør være en standard for strukturert, grenseoverskridende informasjonsutveksling mellom informasjonssystemer, myndigheter eller organisasjoner for rettslige og indre anliggender. UMF bør fastsette et felles ordforråd og logiske strukturer for alminnelig utvekslede opplysninger, med det formål å forenkle interoperabiliteten ved å gjøre det mulig å opprette og lese innholdet av utvekslede opplysninger på en konsekvent og semantisk likeverdig måte.
51. Det kan vurderes å innføre UMF-standarden i VIS, SIS og i andre eksisterende eller nye modeller for grenseoverskridende informasjonsutveksling og informasjonssystemer innenfor rettslige og indre anliggender som medlemsstatene utvikler.
52. Det bør opprettes et sentralt register for rapportering og statistikk (CRRS) for å generere statistiske opplysninger og analytisk rapportering mellom systemene av hensyn til politikk, drift og opplysningenes kvalitet i samsvar med gjeldende rettslige instrumenter. eu-LISA bør opprette, gjennomføre og drifte CRRS på sine tekniske anlegg. Det bør inneholde anonymiserte statistiske opplysninger fra EU-informasjonssystemene, CIR, MID og sBMS. Opplysningene i CRRS bør ikke gjøre det mulig å identifisere enkeltpersoner. eu-LISA bør automatisk anonymisere opplysningene og registrere de anonymiserte opplysningene i CRRS. Anonymiseringsprosessen bør automatiseres, og eu-LISAs personale bør ikke gis direkte tilgang til personopplysninger som er lagret i EU-informasjonssystemene eller i interoperabilitetskomponentene.
53. Forordning (EU) 2016/679 får anvendelse for nasjonale myndighetenes behandling av personopplysninger med interoperabilitetsformål i henhold til denne forordning, med mindre behandlingen utføres av medlemsstatenes utpekte myndigheter eller sentrale tilgangspunkter for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold.
54. Dersom medlemsstatenes behandling av personopplysninger utføres av kompetente myndigheter for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold til interoperabilitetsformål i henhold til denne forordning, får direktiv (EU) 2016/680 anvendelse.
55. Forordning (EU) 2016/679, forordning (EU) 2018/1725 eller eventuelt direktiv (EU) 2016/680 får anvendelse på enhver overføring av personopplysninger til tredjestater eller internasjonale organisasjoner som utføres i henhold til denne forordning. Uten at det berører grunnene til overføring i henhold til kapittel V i forordning (EU) 2016/679 eller eventuelt direktiv (EU) 2016/680, bør en dom i en domstol eller et vedtak av en administrativ myndighet i en tredjestat som krever at en behandlingsansvarlig eller en databehandler overfører eller utleverer personopplysninger, anerkjennes eller iverksettes på en eller annen måte bare dersom dommen eller vedtaket bygger på en gjeldende internasjonal avtale mellom den anmodende tredjestaten og Unionen eller en medlemsstat.
56. De særlige bestemmelsene om personvern i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226¹³, (EF) nr. 767/2008¹⁴, (EU) 2018/1240¹⁵ og forordning (EU) 2018/1861 får anvendelse på behandlingen av personopplysninger i systemer som reguleres ved disse forordningene.
57. Forordning (EU) 2018/1725 får anvendelse på behandling av personopplysninger som utføres av eu-LISA og Unionens andre institusjoner og organer når de oppfyller sine forpliktelser i

¹³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226 av 30. november 2017 om etablering av et inn- og utreise-system (EES) for registrering av inn- og utreiseopplysninger og opplysninger om nektet innreise for tredjestatsborgere som passerer medlemsstatenes ytre grenser, om fastsettelse av vilkårene for tilgang til inn- og utreiseprogrammet for rettshåndhevende formål og om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EES-forordningen) (EUT L 327 av 9.12.2017, s. 20).

¹⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008 av 9. juli 2008 om visuminformasjonssystemet (VIS) og utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene om visum for kortvarig opphold (VIS-forordningen) (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 60).

¹⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240 av 12. september 2018 om etablering av et europeisk system for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS) og om endring av forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EU L 236 av 19.9.2018, s. 1).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

henhold til denne forordning, uten at det berører europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794¹⁶, som får anvendelse på Europols behandling av personopplysninger.

58. Tilsynsmyndighetene nevnt i forordning (EU) 2016/679 eller direktiv (EU) 2016/680 bør overvåke lovligheten av medlemsstatenes behandling av personopplysninger. EUs datatilsyn bør overvåke unionsinstitusjonenes og -organenes behandling av personopplysninger. EUs datatilsyn og tilsynsmyndighetene bør samarbeide om å overvåke interoperabilitetskomponentenes behandling av personopplysninger. For at EUs datatilsyn skal kunne utføre sine oppgaver i samsvar med denne forordning, kreves tilstrekkelige ressurser, både menneskelige og økonomiske.
59. EUs datatilsyn er blitt rådspurt i samsvar med artikkel 28 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001¹⁷ og avga uttalelse 16. april 2018.¹⁸
60. Artikkel 29-gruppen for personvern avga uttalelse 11. april 2018.
61. Både medlemsstatene og eu-LISA bør ha sikkerhetsplaner for å forenkle gjennomføringen av sikkerhetsforpliktelser og bør samarbeide innbyrdes om å ta hånd om sikkerhetsspørsmål. eu-LISA bør også sikre at den nyeste teknologiske utviklingen utnyttes kontinuerlig for å sikre dataintegritet ved utvikling, utforming og forvaltning av interoperabilitetskomponentene. eu-LISAs forpliktelser i denne sammenheng bør omfatte vedtakelse av nødvendige tiltak for å hindre at uvedkommende, f.eks. personale hos eksterne tjenesteleverandører, får tilgang til personopplysninger som behandles via interoperabilitetskomponentene. Når medlemsstatene og eu-LISA tildeler kontrakter om levering av tjenester, bør de vurdere alle nødvendige tiltak for å sikre at lover eller bestemmelser om vern av personopplysninger og personvern overholdes, eller for å ivareta vesentlige sikkerhetsinteresser i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) 2018/1046¹⁹ og relevante internasjonale kon-

vensjoner. eu-LISA bør anvende prinsippene om innbygd personvern og personvern som standard under utviklingen av interoperabilitetskomponentene.

62. Gjennomføringen av interoperabilitetskomponentene fastsatt i denne forordning vil ha en påvirkning på hvordan kontroller utføres ved grenseovergangene. Påvirkningen vil være resultatet av den kombinerte anvendelsen av de eksisterende reglene i forordning (EU) 2016/399 og reglene om interoperabilitet fastsatt i denne forordning.
63. Som følge av denne kombinerte anvendelse av reglene bør ESP utgjøre det viktigste tilgangspunktet for obligatorisk, systematisk søk i databaser når det gjelder personer ved grenseoverganger fastsatt i forordning (EU) 2016/399. Dessuten bør grensevakter ta hensyn til identitetsopplysningene eller reisedokumentopplysningene som har ført til at en lenke i MID ble klassifisert som en rød lenke når de vurderer om en person oppfyller vilkårene for innreise fastsatt i forordning (EU) 2016/399. Forekomsten av en rød lenke bør imidlertid ikke i seg selv utgjøre en grunn til nektet innreise, og de eksisterende grunnene til nektet innreise som angis i forordning (EU) 2016/399, bør derfor ikke endres.
64. Den praktiske håndboken for grensevakter bør ajourføres for uttrykkelig å presisere dette.
65. Dersom et søk i MID via ESP fører til en gul lenke eller viser en rød lenke, bør grensevakten søke i CIR eller SIS eller begge for å vurdere opplysningene om personen som kontrolleres for manuelt å kontrollere personens identitetsopplysninger og ved behov tilpasse lenkens farge.
66. For å støtte både statistikk og rapportering er det nødvendig å gi personale med behørig fullmakt hos de kompetente myndigheter, unionsinstitusjoner og unionsbyråer nevnt i denne forordning tilgang til visse opplysninger om visse interoperabilitetskomponenter uten å gjøre det mulig å identifisere enkeltpersoner.
67. For at medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråene skal kunne tilpasse seg de nye kravene til bruk av ESP, er det nødvendig å fast-

¹⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794 av 11. mai 2016 om Den europeiske unions byrå for politisamarbeid (Europol) og erstatning og oppheving av rådsbeslutning 2009/371/JIS, 2009/934/JIS, 2009/935/JIS, 2009/936/JIS og 2009/968/JIS (EUT L 135 av 24.5.2016, s. 53).

¹⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1).

¹⁸ EUT C 233 av 4.7.2018, s. 12.

¹⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) 2018/1046 av 18. juli 2018 om finansielle regler for Unionsens alminnelige budsjett, om endring av forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og beslutning nr. 541/2014/EU og om oppheving av forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 av 30.7.2018, s. 1).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

sette en overgangsperiode. Likeledes bør det fastsettes overgangstiltak for at MID skal fungere konsekvent og optimalt når driften startes.

68. Ettersom målet for denne forordning, nemlig å fastsette en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer, ikke i tilstrekkelig grad kan nås av medlemsstatene, men på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsnivå, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union (TEU). I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.
69. Det gjenstående beløpet på budsjettet øremerket smarte grenser i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 515/2014²⁰ bør omfordes til denne forordning i henhold til artikkel 5 nr. 5 bokstav b) i forordning (EU) nr. 515/2014 for å dekke kostnadene ved utvikling av interoperabilitetskomponentene.
70. For å utfylle visse detaljerte tekniske aspekter i denne forordning bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) delegeres til Kommisjonen i forbindelse med
- forlengelse av overgangsperioden for bruk av ESP,
 - forlengelse av overgangsperioden for avdekking av flere identiteter som utføres av den sentrale ETIAS-enheten,
 - framgangsmåtene for å fastslå tilfeller der identitetsopplysningene kan anses som de samme eller lignende,
 - reglene for driften av CRRS, herunder særlige vernetiltak for behandling av personopplysninger og sikkerhetsregler for registrert, og
 - nærmere regler om driften av nettportalen.
- Det er særlig viktig at Kommisjonen gjennomfører relevante høringer under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at disse høringene gjennomføres i samsvar med prinsippene i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming²¹. For å sikre lik deltakelse i utarbeidelsen av de-

legerte rettsakter mottar Europaparlamentet og Rådet alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes eksperter, og deres eksperter har systematisk tilgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som arbeider med forberedelse av delegerte rettsakter.

71. For å sikre enhetlige vilkår for gjennomføringen av denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette datoene ESP, sBMS, CIR, MID og CRRS skal settes i drift.
72. Kommisjonen bør også tillegges gjennomføringsmyndighet i forbindelse med vedtakelse av nærmere regler for tekniske detaljer for ESP-brukerprofilene, spesifikasjoner for den tekniske løsningen som vil gjøre det mulig å utføre søk i EU-informasjonssystemene, Euro-pol-opplysninger og Interpol-databasene via ESP, og formatet til ESP-svarene, de tekniske reglene for opprettelse av lenker i MID mellom opplysninger fra forskjellige EU-informasjonssystemer, innholdet og utformingen av skjemaet som skal brukes til å informere den registrerte når det opprettes en rød lenke, kravene til og overvåking av sBMS' resultater, mekanismer, framgangsmåter og indikatorer for automatisert kontroll av opplysningenes kvalitet, utvikling av UMF-standarden, samarbeidsframgangsmåten som skal brukes ved brudd på personopplysningssikkerheten, og spesifikasjonene for den tekniske løsningen for medlemsstatenes forvaltning av tilgangsanmodninger fra brukere. Disse fullmaktene bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011²².
73. Ettersom interoperabilitetskomponentene vil omfatte behandling av betydelige mengder sensitive personopplysninger, er det viktig at personer hvis opplysninger behandles via disse komponentene, effektivt kan utøve sine rettigheter som registrerte i henhold til forordning (EU) 2016/679, direktiv (EU) 2016/680 og forordning (EU) 2018/1725. De registrerte bør ha tilgang til en nettportal som gjør det lettere for dem å utøve sin rett til tilgang til og retting av, sletting av og begrensning av behandlingen av sine personopplysninger. eu-LISA bør opprette og forvalte en slik nettportal.
74. Et av hovedprinsippene for personvern er data-minimering: I henhold til artikkel 5 nr. 1 bok-

²⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 515/2014 av 16. april 2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til de ytre grenser og visum som en del av fondet for indre sikkerhet, og om oppheving av beslutning nr. 574/2007/EF (EUT L 150 av 20.5.2014, s. 143).

²¹ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

²² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- stav c) i forordning (EU) 2016/679 skal behandlingen av personopplysninger være tilstrekkelig, relevant og begrenset til formålene de behandles for. Interoperabilitetskomponentene bør derfor ikke lagre nye personopplysninger med unntak av lenkene som vil bli lagret i MID, og som utgjør det nødvendige minimum i henhold til denne forordning.
75. Denne forordning bør inneholde klare bestemmelser om erstatningsansvar og retten til erstatning for ulovlig behandling av personopplysninger og for enhver annen handling som er i strid med denne forordning. Slike bestemmelser bør ikke berøre retten til erstatning fra den behandlingsansvarlige eller databehandleren, og deres erstatningsansvar, i henhold til forordning (EU) 2016/679, direktiv (EU) 2016/680 og forordning (EU) 2018/1725. eu-LISA bør ha ansvar for enhver skade som byrået har forårsaket i egenskap av databehandler dersom det ikke har oppfylt forpliktelsene som det uttrykkelig er pålagt i henhold til denne forordning, eller dersom det har unnlatt å følge eller har handlet i strid med lovfestede instruksjoner fra medlemsstaten som er behandlingsansvarlig.
76. Denne forordning berører ikke anvendelsen av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF.²³
77. I henhold til artikkel 1 og 2 i protokoll nr. 22 om Danmarks stilling, vedlagt TEU og TEUV, deltar Danmark ikke i vedtakelsen av denne forordning, som ikke er bindende for og ikke får anvendelse i Danmark. Ettersom denne forordning er en utvikling av Schengen-regelverket, skal Danmark, i samsvar med artikkel 4 i protokollen, innen seks måneder etter at Rådet har truffet beslutning om denne forordning, beslutte om landet skal gjennomføre denne forordning i sin nasjonale rett.
78. Denne forordning utgjør en utvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket som Det forente kongeriket Storbritannia og Nord-Irland ikke deltar i etter rådsbeslutning 2000/365/EF²⁴; Det forente kongeriket Storbritannia og Nord-Irland deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne forordning, som ikke er bindende for og ikke får anvendelse i Det forente kongeriket Storbritannia og Nord-Irland.
79. Denne forordning utgjør en utvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket som Irland ikke deltar i etter rådsbeslutning 2002/192/EF²⁵; Irland deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne forordning, som ikke er bindende for og ikke får anvendelse i Irland.
80. Når det gjelder Island og Norge, utgjør denne forordning, i henhold til avtalen mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om disse to states tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket²⁶ som er omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav A), B), C) og G) i rådsbeslutning 1999/437/EF²⁷.
81. Når det gjelder Sveits, utgjør denne forordning, i henhold til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket²⁸, en utvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket som er omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav A), B), C) og G) i beslutning 1999/437/EF sammenlignet med artikkel 3 i rådsbeslutning 2008/146/EF.²⁹
82. Når det gjelder Liechtenstein, utgjør denne forordning, i henhold til protokollen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltrædelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske eds-

²⁵ Rådsbeslutning 2002/192/EF av 28. februar 2002 om anmodning fra Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket (EUT L 64 av 7.3.2002, s. 20).

²⁶ EUT L 176 av 10.7.1999, s. 36.

²⁷ Rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsbestemmelser til den avtale som Rådet for Den europeiske union har inngått med Republikken Island og Kongeriket Norge om disse to states tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 176 av 10.7.1999, s. 31).

²⁸ EUT L 53 av 27.2.2008, s. 52.

²⁹ Rådsbeslutning 2008/146/EF av 28. januar 2008 om inngåelse, på Det europeiske fellesskaps vegne, av avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 53 av 27.2.2008, s. 1).

²³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF av 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers rett til å ferdes og oppholde seg fritt på medlemsstatenes territorium, om endring av forordning (EØF) nr. 1612/68 og om oppheving av direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 av 30.4.2004, s. 77).

²⁴ Rådsbeslutning 2000/365/EF av 29. mai 2000 om anmodning fra Det forente kongeriket Storbritannia og Nord-Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket (EUT L 131 av 1.6.2000, s. 43).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

forbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, en utvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket³⁰ som er omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav A), B), C) og G) i beslutning 1999/437/EF sammenlignet med artikkel 3 i rådsbeslutning 2011/350/EU³¹.

83. Denne forordning respekterer de grunnleggende rettigheter og overholder prinsippene som er anerkjent særlig i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter, og bør anvendes i samsvar med disse rettigheter og prinsipper.
84. For at denne forordning skal passe inn i den eksisterende rettslige rammen, bør forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, og rådsbeslutning 2004/512/EF³² og rådsbeslutning 2008/633/JIS³³ endres i samsvar med dette.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Formål

1. Ved denne forordning sammen med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/818³⁴

³⁰ EUT L 160 av 18.6.2011, s. 21.

³¹ Rådsbeslutning 2011/350/EU av 7. mars 2011 om inngåelse, på Den europeiske unions vegne, av protokollen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltredelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, når det gjelder avskaffelse av kontroller ved de indre grenser og bevegelse av personer (EUT L 160 av 18.6.2011, s. 19).

³² Rådsvedtak 2004/512/EF av 8. juni 2004 om opprettelse av visuminformasjonssystemet (VIS) (EUT L 213 av 15.6.2004, s. 5).

³³ Rådsbeslutning 2008/633/JIS av 23. juni 2008 om tilgang til søk i visuminformasjonssystemet (VIS) for de utpekte myndigheter i medlemsstatene og for Europol for å forebygge, avsløre og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare forhold (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 129).

³⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/818 av 20. mai 2019 om opprettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer for politisamarbeid og rettslig samarbeid, asyl og migrasjon, og om endring av forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 85).

opprettetes det en ramme for å sikre interoperabilitet mellom inn- og utreiseprogrammet (EES), visuminformasjonssystemet (VIS), det europeiske systemet for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS), Eurodac, Schengen-informasjonssystemet (SIS) og det europeiske strafferegisterinformasjonssystemet for tredjestatsborgere (ECRIS-TCN).

2. Denne rammen skal omfatte følgende interoperabilitetskomponenter:
- en europeisk søkeportal (ESP),
 - en felles biometrisk sammenligningstjeneste (sBMS),
 - et felles identitetsregister (CIR),
 - en fleridentitetsdetektor (MID).
3. Ved denne forordning fastsettes også bestemmelser om krav til opplysningenes kvalitet, et universelt meldingsformat (UMF), et sentralt register for rapportering og statistikk (CRRS) og om ansvaret til medlemsstatene og Det europeiske byrå for driftsforvaltning av store IT-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet (eu-LISA) når det gjelder utformingen, utviklingen og driften av interoperabilitetskomponentene.
4. Ved denne forordning tilpasses også framgangsmåtene og vilkårene for at de utpekte myndighetene og Den europeiske unions byrå for politisamarbeid (Europol) skal få tilgang til EES, VIS, ETIAS og Eurodac for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold.
5. Ved denne forordning fastsettes også en ramme for verifisering av personers identitet og for identifisering av personer.

Artikkel 2

Mål

1. Ved å sikre interoperabilitet har denne forordning følgende mål:
- forbedre formålstjenligheten og effektiviteten av inn- og utreisekontrollene ved de ytre grensene,
 - bidra til å forebygge og bekjempe ulovlig innvandring,
 - bidra til et høyt sikkerhetsnivå innenfor frihet, sikkerhet og rettferdighet i Unionen, herunder opprettholde den offentlige sikkerhet og den offentlige orden og ivareta sikkerheten på medlemsstatenes territorier,
 - forbedre gjennomføringen av den felles visumpolitikken,

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- (e) bistå ved gjennomgåelsen av søknader om internasjonal beskyttelse,
- (f) bidra til å forebygge, avsløre og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare forhold,
- (g) gjøre det enklere å identifisere ukjente personer ute av stand til å legitimere seg eller uidentifiserte menneskelige levninger ved en naturkatastrofe, en ulykke eller et terrorangrep,

2. Målene i nr. 1 skal oppnås ved å

- (a) sikre korrekt identifisering av personer,
- (b) bidra til å bekjempe identitetsbedrageri,
- (c) forbedre opplysningenes kvalitet og harmonisere kvalitetskravene til opplysninger som lagres i EU-informasjonssystemene, samtidig som kravene til behandling av opplysninger i de rettslige instrumentene for de enkelte systemene og standardene og prinsippene for personvern, oppfylles,
- (d) forenkle og støtte medlemsstatenes tekniske og praktiske implementering av EU-informasjonssystemer,
- (e) styrke og forenkle de vilkår for datasikkerhet og personvern som regulerer de respektive EU-informasjonssystemene, og gjøre dem mer enhetlige, uten at det påvirker det særlige vernet og de særlige beskyttelsestiltakene som gjelder for visse kategorier av opplysninger,
- (f) effektivisere vilkårene for utpekte myndigheters tilgang til EES, VIS, ETIAS og Eurodac, og samtidig sikre nødvendige og forholdsmessige vilkår for denne tilgangen,
- (g) støtte formålene med EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS og ECRIS-TCN.

Artikkel 3

Virkeområde

1. Denne forordning får anvendelse på EES, VIS, ETIAS og SIS.
2. Denne forordning får anvendelse på personer hvis personopplysninger kan behandles i EU-informasjonssystemene nevnt i nr. 1 i denne artikkel, og hvis opplysninger samles inn for formålene fastsatt i artikkel 1 og 2 i forordning (EF) nr. 767/2008, artikkel 1 i forordning (EU) 2017/2226, artikkel 1 og 4 i forordning (EU) 2018/1240, artikkel 1 i forordning (EU) 2018/1860 og artikkel 1 i forordning (EU) 2018/1861.

Artikkel 4

Definisjoner

I denne forordning menes med

- (1) «ytre grenser» ytre grenser som definert i artikkel 2 nr. 2 i forordning (EU) 2016/399,
- (2) «inn- og utreisekontroller» inn- og utreisekontroller som definert i artikkel 2 nr. 11 i forordning (EU) 2016/399,
- (3) «grensemyndighet» grensevakten som i samsvar med nasjonal rett er utpekt til å foreta inn- og utreisekontroller,
- (4) «tilsynsmyndigheter» tilsynsmyndigheten nevnt i artikkel 51 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679 og tilsynsmyndigheten nevnt i artikkel 41 nr. 1 i direktiv (EU) 2016/680,
- (5) «verifikasjon» sammenligning av sett av opplysninger for å fastslå om en påstått identitet er ekte (kontroll ved sammenligning av to sett av opplysninger),
- (6) «identifisering» fastsettelse av en persons identitet via et databasesøk på grunnlag av flere sett av opplysninger (kontroll ved sammenligning av mange sett av opplysninger),
- (7) «alfanumeriske opplysninger» opplysninger som gjengis med bokstaver, sifre, spesialtegn, mellomrom og skilletegn,
- (8) «identitetsopplysninger» opplysningene nevnt i artikkel 27 nr. 3 bokstav a)–e),
- (9) «fingeravtrykksopplysninger» bilder av fingeravtrykk og bilder av fingeravtrykksspør som på grunn av sin unike karakter og referansepunktene i dem gjør det mulig å foreta nøyaktige og entydige sammenligninger for å fastslå en persons identitet,
- (10) «ansiktsbilde» digitale bilder av ansiktet,
- (11) «biometriske opplysninger» fingeravtrykksopplysninger eller ansiktsbilder, eller begge,
- (12) «biometrisk mal» en matematisk gjengivelse som oppnås ved å utlede trekk fra biometriske opplysninger, og som er begrenset til egenskaper som er nødvendige for å utføre identifiseringer og kontroller,
- (13) «reisedokument» et pass eller annet tilsvarende dokument som gir innehaveren rett til å passere de ytre grensene, og som kan forsynes med visum,
- (14) «reisedokumentopplysninger» reisedokumentets type, nummer og utstedelsesland, siste gyldighetsdato og koden på tre bokstaver for det landet som utstedte reisedokumentet,
- (15) «EU-informasjonssystemer» EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS og ECRIS-TCN,
- (16) «Europol-opplysninger» personopplysninger behandlet av Europol for formålet nevnt i

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- artikkel 18 nr. 2 bokstav a), b) og c) i forordning (EU) 2016/794,
- (17) «Interpol-databaser» Interpols database over stjålne og forsvunne reisedokumenter (SLTD-databasen) og Interpols database over reisedokumenter med tilknyttede meldinger (TDAWN-databasen),
- (18) «treff» det forhold at det konstateres et samsvar som følge av en automatisert sammenligning mellom personopplysninger som er eller holder på å bli registrert i et informasjonssystem eller en database,
- (19) «politimyndighet» kompetent myndighet som definert i artikkel 3 nr. 7 i direktiv (EU) 2016/680,
- (20) «utpekte myndigheter» medlemsstatenes utpekte myndigheter som definert i artikkel 3 nr. 1 (26) i forordning (EU) 2017/2226, artikkel 2 nr. 1 bokstav e) i beslutning 2008/633/JIS og artikkel 3 nr. 1 (21) i forordning (EU) 2018/1240,
- (21) «terrorhandling» et straffbart forhold i henhold til nasjonal rett som tilsvarende eller er likestilt med et av de straffbare forholdene i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/541³⁵,
- (22) «alvorlig straffbart forhold» et straffbart forhold som tilsvarende eller er likestilt med et av de straffbare forholdene nevnt i artikkel 2 nr. 2 i rådsrammebeslutning 2002/584/JIS³⁶ dersom det i henhold til nasjonal rett kan straffes med frihetsstraff eller et annet frihetsberøvende tiltak i minst tre år,
- (23) «inn- og utreisepolis» eller «EES» inn- og utreisepolis systemet opprettet ved forordning (EU) 2017/2226,
- (24) «visuminformasjonssystem» eller «VIS» visuminformasjonssystemet opprettet ved forordning (EF) nr. 767/2008,
- (25) «europeisk system for reiseinformasjon og fremreisetillatelse» eller «ETIAS» det europeiske systemet for reiseinformasjon og fremreisetillatelse opprettet ved forordning (EU) 2018/1240,

³⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/541 av 15. mars 2017 om bekjempelse av terrorisme og om erstatning av rådsrammebeslutning 2002/475/JIS og endring av rådsrammebeslutning 2005/671/JIS (EUT L 88 av 31.3.2017, s. 6).

³⁶ Rådsrammebeslutning 2002/584/JIS av 13. juni 2002 om den europeiske arrestordre og om framgangsmåtene for overlevering mellom medlemsstater (EUT L 190 av 18.7.2002, s. 1).

- (26) «Eurodac» Eurodac opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 603/2013³⁷,
- (27) «Schengen-informasjonssystem» eller «SIS» Schengen-informasjonssystemet opprettet ved forordning (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861 og (EU) 2018/1862,
- (28) «ECRIS-TCN» det sentraliserte systemet for identifisering av medlemsstater som innehar opplysninger om straffedommer mot tredjestatsborgere og statsløse personer opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/816³⁸.

Artikkel 5

Likebehandling og grunnleggende rettigheter

Behandling av personopplysninger i samsvar med denne forordning skal ikke føre til forskjellsbehandling av personer på noen grunnlag, f.eks. kjønn, rase, hudfarge, etnisk eller sosial opprinnelse, genetiske anlegg, språk, religion eller overbevisning, politiske eller andre oppfatninger, tilhørighet til en nasjonal minoritet, formuesforhold, fødsel, funksjonsnedsettelse, alder eller seksuell orientering. Behandlingen skal fullt ut respektere menneskeverdet og menneskets integritet og de grunnleggende rettigheter, herunder retten til respekt for privatliv og vern av personopplysninger. Det skal tas særlig hensyn til barn, eldre, personer med funksjonsnedsettelse og personer med behov for internasjonal beskyttelse. Barnets beste skal være et grunnleggende hensyn.

³⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 603/2013 av 26. juni 2013 om opprettelse av «Eurodac» for sammenligning av fingeravtrykk med henblikk på effektiv anvendelse av forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsettelse av kriterier og ordninger for å avgjøre hvilken medlemsstat som har ansvaret for behandling av en søknad om internasjonal beskyttelse inngitt i en medlemsstat av en tredjestatsborger eller en statsløs, og om medlemsstatenes rettshåndhevermyndigheters og Europols tilgang til å anmode om sammenligning med Eurodac-opplysninger med henblikk på rettshåndhevelse, og om endring av forordning (EU) nr. 1077/2011 om opprettelse av et europeisk byrå for driftsforvaltning av store it-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet (EUT L 180 av 29.6.2013, s. 1).

³⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/816 av 17. april 2019 om opprettelse av et sentralisert system for identifisering av medlemsstater som innehar opplysninger om straffedommer mot tredjestatsborgere og statsløse personer (ECRIS-TCN) for å utfylle og støtte det europeiske strafferegisterinformasjonssystemet og om endring av forordning (EU) 2018/1726 (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 1).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Kapittel II

Europeisk søkeportal

Artikkel 6

Europeisk søkeportal

1. Det opprettes en europeisk søkeportal (ESP) for å tilrettelegge for medlemsstatenes myndigheters og unionsbyråenes mulighet til å få rask, kontinuerlig, effektiv, systematisk og kontrollert tilgang til EU-informasjonssystemene, Europol-opplysninger og Interpol-databasene for at de skal kunne utføre sine oppgaver i samsvar med sine tilgangsrettigheter og målene og formålene med EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS og ECRIS-TCN.
2. ESP skal bestå av følgende:
 - (a) en sentral infrastruktur, herunder en søkeportal som gjør det mulig samtidig å søke i EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS og ECRIS-TCN og i Europol-opplysninger og Interpol-databasene,
 - (b) en sikker kommunikasjonskanal mellom ESP, medlemsstatene og unionsbyråene som har rett til å bruke søkeportalen,
 - (c) en sikker kommunikasjonsinfrastruktur mellom ESP og EES, VIS, ETIAS, Eurodac, det sentrale SIS, ECRIS-TCN, Europol-opplysninger og Interpol-databasene og mellom ESP og de sentrale infrastrukturene for CIR og MID.
3. eu-LISA skal utvikle ESP og sikre den tekniske forvaltningen.

Artikkel 7

Bruk av den europeiske søkeportalen

1. Bruken av ESP skal forbeholdes medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråene som har tilgang til minst ett av EU-informasjonssystemene i samsvar med de rettslige instrumentene for disse EU-informasjonssystemene, til CIR og MID i samsvar med denne forordning, til Europol-opplysninger i samsvar med forordning (EU) 2016/794 eller til Interpol-databasene i samsvar med unionsretten eller nasjonal rett som regulerer slik tilgang.

Disse medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråene kan bruke ESP og opplysningene som gis gjennom den, bare for målene og formålene fastsatt i de rettslige instrumentene for disse EU-informasjonssystemene, i forordning (EU) 2016/794 og i denne forordning.
2. Medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråene nevnt i nr. 1 skal bruke ESP til å søke på

opplysninger om personer eller deres reisedokumenter i de sentrale systemene i EES, VIS og ETIAS i samsvar med sine tilgangsrettigheter som nevnt i de rettslige instrumentene for disse EU-informasjonssystemene og nasjonal rett. De skal også bruke ESP til å søke i CIR i samsvar med sine tilgangsrettigheter i samsvar med denne forordning for formålene nevnt i artikkel 20, 21 og 22.

3. Medlemsstatenes myndigheter nevnt i nr. 1 kan bruke ESP til å søke på opplysninger om personer eller deres reisedokumenter i det sentrale SIS nevnt i forordning (EU) 2018/1860 og (EU) 2018/1861.
4. Når det er fastsatt i unionsretten, skal unionsbyråene nevnt i nr. 1 bruke ESP til å søke på opplysninger om personer eller deres reisedokumenter i det sentrale SIS.
5. Medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråene nevnt i nr. 1 kan bruke ESP til å søke på opplysninger om reisedokumenter i Interpol-databasene når det er fastsatt i og er i samsvar med deres tilgangsrettigheter i samsvar med unionsretten og nasjonal rett.

Artikkel 8

Profiler for brukerne av ESP

1. For at det skal være mulig å bruke ESP, skal eu-LISA i samarbeid med medlemsstatene opprette en profil for hver kategori av ESP-bruker og for formålene de har med søkene, i samsvar med de tekniske detaljene og tilgangsrettighetene nevnt i nr. 2. Hver profil skal i samsvar med unionsretten og nasjonal rett omfatte følgende opplysninger:
 - (a) feltene med opplysninger som skal brukes ved søk,
 - (b) EU-informasjonssystemene, Europol-opplysninger og Interpol-databasene som det skal foretas søk i, de som det kan foretas søk i, og de som skal gi brukeren et svar,
 - (c) de spesifikke opplysningene i EU-informasjonssystemene, Europol-opplysninger og Interpol-databasene som det kan foretas søk i,
 - (d) de kategorier av opplysninger som kan gis i hvert svar.
2. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for nærmere å angi de tekniske detaljene for profilene nevnt i nr. 1 i samsvar med ESP-brukernes tilgangsrettigheter i henhold til de rettslige instrumentene for EU-informasjonssystemene og nasjonal rett. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangs-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

måten med undersøkelseskomité i artikkel 74 nr. 2.

3. Profilene nevnt i nr. 1 skal regelmessig gjennomgå av eu-LISA i samarbeid med medlemsstatene, minst én gang i året, og ajourføres om nødvendig.

Artikkel 9

Søk

1. Brukerne av ESP skal innlede et søk ved å sende alfanumeriske eller biometriske opplysninger til ESP. Dersom et søk er innledet, skal ESP samtidig søke i EES, ETIAS, VIS, SIS, Eurodac, ECRIS-TCN og CIR og i Europol-opplysninger og Interpol-databasene med opplysningene som brukeren benyttet i søket, og i samsvar med brukerprofilen.
2. De kategorier av opplysninger som brukes til å innlede et søk via ESP, skal tilsvare kategoriene av opplysninger knyttet til personer eller reisedokumenter som kan brukes til å søke i de forskjellige EU-informasjonssystemene, Europol-opplysninger og Interpol-databasene i samsvar med de rettslige instrumentene som regulerer dem.
3. eu-LISA skal i samarbeid med medlemsstatene utvikle et grensesnittkontrolldokument for ESP på grunnlag av det universelle meldingsformatet nevnt i artikkel 38.
4. Når et søk innledes av en ESP-bruker, skal EES, ETIAS, VIS, SIS, Eurodac, ECRIS-TCN, CIR og MID og Europol-opplysninger og Interpol-databasene gi opplysninger de besitter som svar på søket.

Uten at det berører artikkel 20, skal det i svaret fra ESP angis hvilket EU-informasjonssystem eller hvilken database opplysningene tilhører.

ESP skal ikke gi informasjon om opplysninger i EU-informasjonssystemene, Europol-opplysninger og Interpol-databasene som brukeren mangler tilgang til i henhold til gjeldende unionsrett og nasjonal rett.

5. Alle søk i Interpol-databasene via ESP skal utføres på en slik måte at ingen opplysninger avsløres for eieren av Interpol-meldingen.
6. ESP skal så snart opplysninger er tilgjengelige, gi brukeren svar fra et av EU-informasjonssystemene, Europol-opplysninger eller Interpol-databasene. Disse svarene skal bare inneholde opplysningene som brukeren har tilgang til i henhold til unionsretten og nasjonal rett.

7. Kommisjonen skal vedta en gjennomføringsrettsakt for å spesifisere den tekniske framgangsmåten for ESPs søk i EU-informasjonssystemene, Europol-opplysningene og Interpol-databasene og formatet for ESPs svar. Denne gjennomføringsrettsakten skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 74 nr. 2.

Artikkel 10

Føring av logger

1. Uten at det berører artikkel 46 i forordning (EU) 2017/2226, artikkel 34 i forordning (EF) nr. 767/2008, artikkel 69 i forordning (EU) 2018/1240 og artikkel 12 og 18 i forordning (EU) 2018/1861, skal eu-LISA føre logg over all behandling av opplysninger i ESP. Disse loggene skal omfatte følgende:
 - (a) medlemsstaten eller unionsbyrået som innledet søket, og ESP-profilen som brukes,
 - (b) dato og tidspunkt for søket,
 - (c) EU-informasjonssystemene og Interpol-databasene som det er foretatt søk i.
2. Hver medlemsstat skal føre logg over søk som myndighetene og personale hos disse myndighetene med behørig fullmakt til å bruke ESP utfører. Hvert unionsbyrå skal føre logg over søk som personale med behørig fullmakt utfører.
3. Loggene i nr. 1 og 2 kan brukes bare til å overvåke personvern, herunder kontrollere om et søk er tillatt, og om opplysninger er behandlet på lovlig måte og til å ivareta datasikkerheten og dataintegriteten. Disse loggene skal ved hjelp av egnede tiltak beskyttes mot tilgang for uvedkommende og skal slettes ett år etter at de er opprettet. Dersom de trengs for kontrollprosedyrer som allerede er innledet, skal de imidlertid slettes så snart loggene ikke lenger trengs for kontrollprosedyrene.

Artikkel 11

Alternative framgangsmåter dersom det er teknisk umulig å bruke den europeiske søkeportalen

1. Dersom det er teknisk umulig å bruke ESP til å søke i ett eller flere EU-informasjonssystemer eller i CIR på grunn av en feil i ESP, skal ESP-brukerne automatisk underrettes av eu-LISA.
2. Dersom det er teknisk umulig å bruke ESP til å søke i ett eller flere EU-informasjonssystemer eller i CIR på grunn av en feil i en

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

medlemsstats nasjonale infrastruktur, skal denne medlemsstaten automatisk underrette eu-LISA og Kommisjonen.

3. I tilfellene nevnt i nr. 1 og 2 i denne artikkel, og til den tekniske feilen er utbedret, får forpliktelsen nevnt i artikkel 7 nr. 2 og nr. 4 ikke anvendelse, og medlemsstatene skal ha tilgang til EU-informasjonssystemene eller CIR direkte dersom det er nødvendig i henhold til unionsretten eller nasjonal rett.
4. Dersom det er teknisk umulig å bruke ESP til å søke i ett eller flere EU-informasjonssystemer eller i CIR på grunn av en feil i et unionsbyrås infrastruktur, skal dette byrået automatisk underrette eu-LISA og Kommisjonen.

Kapittel III

Felles biometrisk sammenligningstjeneste

Artikkel 12

Felles biometrisk sammenligningstjeneste

1. Det skal opprettes en felles biometrisk sammenligningstjeneste (sBMS) for å lagre biometriske maler som er opprettet fra de biometriske opplysningene nevnt i artikkel 13 lagret i CIR og SIS, og som gjør det mulig å søke med biometriske opplysninger i flere EU-informasjonssystemer for å støtte CIR og MID og målene med EES, VIS, Eurodac, SIS og ECRIS-TCN.
2. sBMS skal bestå av følgende:
 - (a) en sentral infrastruktur som skal erstatte de sentrale systemene i henholdsvis EES, VIS, SIS, Eurodac og ECRIS-TCN i det omfang at den skal lagre biometriske maler og gjøre det mulig å søke med biometriske opplysninger,
 - (b) en sikker kommunikasjonsinfrastruktur mellom sBMS, det sentrale SIS og CIR.
3. eu-LISA skal utvikle sBMS og sikre den tekniske forvaltningen.

Artikkel 13

Lagring av biometriske maler i den felles biometriske sammenligningstjenesten

1. sBMS skal lagre de biometriske malene som den skal få fra følgende biometriske opplysninger:
 - (a) opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 1 bokstav d), artikkel 17 nr. 1 bokstav b) og c) og

artikkel 18 nr. 2 bokstav a), b) og c) i forordning (EU) 2017/2226,

- (b) opplysningene nevnt i artikkel 9 nr. 6 i forordning (EF) nr. 767/2008,
- (c) opplysningene nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav w) og x) i forordning (EU) 2018/1861, med unntak av håndflateavtrykksopplysninger,
- (d) opplysningene nevnt i artikkel 4 nr. 1 bokstav u) og v) i forordning (EU) 2018/1860, med unntak av håndflateavtrykksopplysninger.

De biometriske malene skal lagres logisk adskilt i sBMS i samsvar med EU-informasjonssystemet som opplysningene skriver seg fra.

2. For hvert sett opplysninger nevnt i nr. 1 skal hver biometriske mal i sBMS inneholde en henvisning til EU-informasjonssystemene som de tilsvarende biometriske opplysningene lagres i, og en henvisning til de konkrete registreringene i disse EU-informasjonssystemene.
3. Biometriske maler skal registreres i sBMS bare etter en automatisk kvalitetskontroll av de biometriske opplysningene som registreres i et av EU-informasjonssystemene, som utføres av sBMS for å sikre at en minstestandard for opplysningenes kvalitet oppfylles.
4. Lagringen av opplysningene i nr. 1 skal oppfylle kvalitetsstandardene i artikkel 37 nr. 2.
5. Kommisjonen skal ved en gjennomføringsrettsakt fastsette ytelseskrav og praktiske ordninger for å overvåke sBMS' ytelse, med henblikk på å sikre at effektiviteten i de biometriske søkene respekterer tidskritiske framgangsmåter, f.eks. inn- og utreisekontroller og identifiseringer. Denne gjennomføringsrettsakten skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 74 nr. 2.

Artikkel 14

Søk på biometriske opplysninger med den felles biometriske sammenligningstjenesten

For å søke på de biometriske opplysningene som er lagret i CIR og SIS, skal CIR og SIS bruke de biometriske malene som er lagret i sBMS. Søk med biometriske opplysninger skal finne sted i samsvar med formålene angitt i denne forordning og i forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Artikkel 15

Lagring av opplysninger i den felles biometriske sammenligningstjenesten

Opplysningene nevnt i artikkel 13 nr. 1 og artikkel 13 nr. 2 skal bare lagres i sBMS så lenge tilsvarende biometriske opplysninger lagres i CIR eller SIS. Opplysningene skal slettes automatisk fra sBMS.

Artikkel 16

Føring av logger

1. Uten at det berører artikkel 46 i forordning (EU) 2017/2226, artikkel 34 i forordning (EF) nr. 767/2008 og artikkel 12 og 18 i forordning (EU) 2018/1861, skal eu-LISA føre logg over all behandling av opplysninger i sBMS. Disse loggene skal omfatte følgende:
 - (a) medlemsstaten eller unionsbyrået som innledet søket,
 - (b) historikken for opprettelsen og lagringen av biometriske maler,
 - (c) EU-informasjonssystemene der det er foretatt søk med de biometriske malene som er lagret i sBMS,
 - (d) dato og tidspunkt for søket,
 - (e) typen biometriske opplysninger som brukes til å innlede søket,
 - (f) resultatene av søket og dato og tidspunkt for resultatet.
2. Hver medlemsstat skal føre logg over søk som myndighetene og personalet hos disse myndighetene med behørig fullmakt til å bruke sBMS utfører. Hvert unionsbyrå skal føre logg over søk som personale med behørig fullmakt utfører.
3. Loggene i nr. 1 og 2 kan brukes bare til å overvåke personvern, herunder kontrollere om et søk er tillatt, og om opplysninger er behandlet på lovlig måte og til å ivareta datasikkerheten og dataintegriteten. Disse loggene skal ved hjelp av egnede tiltak beskyttes mot tilgang for uvedkommende og skal slettes ett år etter at de er opprettet. Dersom de trengs for kontrollprosedyre som allerede er innledet, skal de imidlertid slettes så snart loggene ikke lenger trengs for kontrollprosedyrene.

Kapittel IV

Felles identitetsregister

Artikkel 17

Felles identitetsregister

1. Det skal opprettes et felles identitetsregister (CIR) med en individuell saksmappe for hver person som er registrert i EES, VIS, ETIAS, Eurodac eller ECRIS-TCN, og med opplysningene nevnt i artikkel 18, for å forenkle og bistå med korrekt identifisering av personer som er registrert i EES, VIS, ETIAS, Eurodac og ECRIS-TCN i samsvar med artikkel 20, støtte driften av MID i samsvar med artikkel 21 og forenkle og effektivisere de utpekte myndighetenes og Europols tilgang til EES, VIS, ETIAS og Eurodac, dersom det er nødvendig for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold i samsvar med artikkel 22.
2. CIR skal bestå av følgende:
 - (a) en sentral infrastruktur som skal erstatte de sentrale systemene i EES, VIS, ETIAS, Eurodac og ECRIS-TCN i det omfang at den skal lagre opplysningene nevnt i artikkel 18,
 - (b) en sikker kommunikasjonskanal mellom CIR, medlemsstatene og unionsbyråene som har rett til å bruke CIR i samsvar med unionsretten og nasjonal rett,
 - (c) en sikker kommunikasjonsinfrastruktur mellom CIR og EES, VIS, ETIAS, Eurodac og ECRIS-TCN og de sentrale infrastrukturene i ESP, sBMS og MID.
3. eu-LISA skal utvikle CIR og sikre den tekniske forvaltningen.
4. Dersom det på grunn av en feil i CIR er teknisk umulig å søke i CIR med det formål å identifisere en person i samsvar med artikkel 20, for å avdekke flere identiteter i henhold til artikkel 21, eller med det formål å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold i henhold til artikkel 22, skal CIR-brukerne automatisk underrettes av eu-LISA.
5. eu-LISA skal i samarbeid med medlemsstatene utvikle et grensesnittkontrolldokument for CIR på grunnlag av det universelle meldingsformatet nevnt i artikkel 38.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Artikkel 18

Opplysninger i det felles identitetsregisteret

1. CIR skal lagre følgende opplysninger, logisk atskilt i samsvar med informasjonssystemet som opplysningene skriver seg fra:
 - (a) opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 1 bokstav a)–d), artikkel 17 nr. 1 bokstav a), b) og c) og artikkel 18 nr. 1 og artikkel 18 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2226,
 - (b) opplysningene nevnt i artikkel 9 nr. 4 bokstav a)–c), artikkel 9 nr. 5 og artikkel 9 nr. 6 i forordning (EF) nr. 767/2008,
 - (c) opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav a)–e) i forordning (EU) 2018/1240.
2. For hvert sett opplysninger nevnt i nr. 1 skal CIR inneholde en henvisning til EU-informasjonssystemene som opplysningene tilhører.
3. Myndighetene som har tilgang til CIR, skal handle i samsvar med sine tilgangsrettigheter i henhold til de rettslige instrumentene for EU-informasjonssystemene og nasjonal rett og i samsvar med sine tilgangsrettigheter i henhold til denne forordning for formålene nevnt i artikkel 20, 21 og 22.
4. For hvert sett opplysninger nevnt i nr. 1 skal CIR inneholde en henvisning til den konkrete registreringen i EU-informasjonssystemene som opplysningene tilhører.
5. Lagringen av opplysningene i nr. 1 skal oppfylle kvalitetsstandardene i artikkel 37 nr. 2.

Artikkel 19

Tilføyelse, endring og sletting av opplysninger i det felles identitetsregisteret

1. Dersom opplysninger tilføyes, endres eller slettes i EES, VIS og ETIAS, skal opplysningene nevnt i artikkel 18 og lagret i den individuelle saksmappen i CIR automatisk tilføyes, endres eller slettes.
2. Dersom en hvit eller en rød lenke opprettes i MID i samsvar med artikkel 32 eller 33 mellom opplysninger fra to eller flere av EU-informasjonssystemene som utgjør CIR, skal CIR i stedet for å skape en ny individuell saksmappe tilføye de nye opplysningene i den individuelle saksmappen som inneholder de lenkede opplysningene.

Artikkel 20

Tilgang til det felles identitetsregisteret for identifiseringsformål

1. Søk i CIR skal utføres av en politimyndighet i samsvar med nr. 2 og 5 bare under følgende omstendigheter:
 - (a) dersom en politimyndighet ikke kan identifisere en person ettersom det mangler et reisedokument eller et annet troverdig dokument som beviser personens identitet,
 - (b) dersom det er tvil om identitetsopplysningene som en person har framlagt,
 - (c) dersom det er tvil om ektheten av det reisedokumentet eller et annet troverdig dokument som en person har framlagt,
 - (d) dersom det er tvil om identiteten til innehaveren av et reisedokument eller et annet troverdig dokument, eller
 - (e) dersom en person ikke kan eller vil samarbeide.

Slike søk skal ikke tillates når det gjelder mindreårige under 12 år, dersom det ikke skjer i barnets interesse.
2. Dersom noen av omstendighetene angitt i nr. 1 oppstår og en politimyndighet har fått fullmakt ved de nasjonale lovgivningstiltakene nevnt i nr. 5, kan myndigheten, bare med det formål å identifisere en person, søke i CIR med denne personens biometriske opplysninger som er registrert direkte under en identitetskontroll, forutsatt at framgangsmåten er innledet i den berørte personens nærvær.
3. Dersom søket viser at opplysninger om denne personen er lagret i CIR, skal politimyndigheten ha tilgang for å konsultere opplysningene nevnt i artikkel 18 nr. 1.

Dersom personens biometriske opplysninger ikke kan brukes eller søket med disse opplysningene mislykkes, skal søket utføres med vedkommendes identitetsopplysninger i kombinasjon med reisedokumentopplysninger eller med identitetsopplysningene som personen har gitt.
4. Dersom en politimyndighet har fått fullmakt ved de nasjonale lovgivningstiltakene nevnt i nr. 6, kan den ved en naturkatastrofe, en ulykke eller et terrorangrep og bare for å identifisere ukjente personer ute av stand til å legitimere seg eller uidentifiserte menneskelige levninger, søke i CIR med disse personenes biometriske opplysninger.
5. Medlemsstater som vil benytte muligheten i nr. 2, skal vedta nasjonale lovgivningstiltak. Medlemsstatene skal i den forbindelse ta hen-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

syn til at det ikke må forekomme forskjellsbehandling av tredjestatsborgere. I slike lovgivningstiltak skal de eksakte formålene med identifiseringen angis i henhold til artikkel 2 nr. 1 bokstav b) og c). Kompetente politimyndigheter skal utpekes, og framgangsmåter, vilkår og kriterier for slike kontroller skal fastsettes i disse lovgivningstiltakene.

6. Medlemsstater som vil benytte muligheten i nr. 4, skal vedta nasjonale lovgivningstiltak som fastsetter framgangsmåtene, vilkårene og kriteriene.

Artikkel 21

Tilgang til det felles identitetsregisteret for avdekking av flere identiteter

1. Dersom et søk i CIR fører til en gul lenke i samsvar med artikkel 28 nr. 4, skal myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter i samsvar med artikkel 29 bare for dette verifiseringsformålet ha tilgang til opplysningene nevnt i artikkel 18 nr. 1 og nr. 2 som er lagret i CIR og som er koplet sammen via en gul lenke.
2. Dersom et søk i CIR fører til en rød lenke i samsvar med artikkel 32, skal myndighetene nevnt i artikkel 26 nr. 2 bare med det formål å bekjempe identitetsbedrageri ha tilgang til opplysningene nevnt i artikkel 18 nr. 1 og nr. 2, som er lagret i CIR, og som er koplet sammen via en rød lenke.

Artikkel 22

Søk i det felles identitetsregisteret med det formål å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold

1. Dersom det i et særlig tilfelle er rimelig grunn til å anta at et søk i EU-informasjonssystemer vil bidra til å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold, særlig dersom det finnes mistanker om at en mistenkt, en gjerningsperson eller et offer for en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold er en person hvis opplysninger er lagret i EES, VIS eller ETIAS, kan de utpekte myndighetene og Europol søke i CIR for å få informasjon om hvorvidt det finnes opplysninger om en bestemt person i EES, VIS eller ETIAS.
2. Dersom et svar på et søk i CIR viser at det finnes opplysninger om den personen i EES, VIS eller ETIAS, skal CIR gi de utpekte myndighe-

tene og Europol et svar i form av en henvisning nevnt i artikkel 18 nr. 2 som angir hvilke av disse EU-informasjonssystemene som inneholder tilsvarende opplysninger. CIR skal svare på en slik måte at opplysningenes sikkerhet ikke settes i fare.

Svaret om at det foreligger opplysninger om den aktuelle personen i noen av EU-informasjonssystemene nevnt i nr. 1, kan brukes bare med det formål å inngi en anmodning om full tilgang på vilkårene og etter framgangsmåtene fastsatt i respektive rettslige instrumenter for slik tilgang.

I tilfelle ett eller flere treff skal den utpekte myndigheten eller Europol anmode om full tilgang til minst ett av informasjonssystemene der det var et treff.

Dersom det unntaksvis ikke anmodes om slik full tilgang, skal de utpekte myndighetene registrere begrunnelsen til at det ikke er inngitt en anmodning, som skal kunne spores til den nasjonale saksmappen. Europol skal registrere begrunnelsen i den relevante saksmappen.

3. Full tilgang til opplysningene i EES, VIS eller ETIAS for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold er fortsatt underlagt vilkårene og framgangsmåtene fastsatt i de respektive rettslige instrumentene for slik tilgang.

Artikkel 23

Lagring av opplysninger i det felles identitetsregisteret

1. Opplysningene nevnt i artikkel 18 nr. 1, nr. 2 og nr. 4 skal automatisk slettes fra CIR i samsvar med bestemmelsene om lagring av opplysninger i henholdsvis forordning (EU) 2017/2226, (EF) nr. 767/2008 og (EU) 2018/1240.
2. Den individuelle saksmappen skal lagres i CIR bare så lenge de tilsvarende opplysningene lagres i minst ett av EU-informasjonssystemene med opplysninger i CIR. Opprettelsen av en lenke skal ikke påvirke lagringstiden for hvert element av de lenkede opplysningene.

Artikkel 24

Føring av logger

1. Uten at det berører artikkel 46 i forordning (EU) 2017/2226, artikkel 34 i forordning (EF) nr. 767/2008 og artikkel 69 i forordning (EU) 2018/1240, skal eu-LISA føre logg over all

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- behandling av opplysninger i CIR i samsvar med nr. 2, 3 og 4 i denne artikkel.
2. eu-LISA skal føre logg over all behandling av opplysninger i henhold til artikkel 20 i CIR. Disse loggene skal omfatte følgende:
 - (a) medlemsstaten eller unionsbyrået som innledet søket,
 - (b) formålet med brukerens tilgang for å søke via CIR,
 - (c) dato og tidspunkt for søket,
 - (d) typen av opplysninger som brukes til å innlede søket,
 - (e) resultatene av søket.
 3. eu-LISA skal føre logg over all behandling av opplysninger i henhold til artikkel 21 i CIR. Disse loggene skal omfatte følgende:
 - (a) medlemsstaten eller unionsbyrået som innledet søket,
 - (b) formålet med brukerens tilgang for å søke via CIR,
 - (c) dato og tidspunkt for søket,
 - (d) dersom det opprettes en lenke, opplysningene som brukes til å innlede søket og søkets resultater med angivelse av EU-informasjonssystemet som opplysningene ble mottatt fra.
 4. eu-LISA skal føre logg over all behandling av opplysninger i henhold til artikkel 22 i CIR. Disse loggene skal omfatte følgende:
 - (a) dato og tidspunkt for søket,
 - (b) opplysningene som brukes til å innlede søket,
 - (c) resultatene av søket,
 - (d) medlemsstaten eller unionsbyrået som søker i CIR.

Loggene over slik tilgang skal kontrolleres regelmessig av kompetent tilsynsmyndighet i samsvar med artikkel 41 i direktiv (EU) 2016/680 eller av EUs datatilsyn i samsvar med artikkel 43 i forordning (EU) 2016/794, med høyst seks måneders mellomrom, for å kontrollere om framgangsmåtene og vilkårene i artikkel 22 nr. 1 og nr. 2 i denne forordning er oppfylt.
 5. Hver medlemsstat skal føre logg over søk som myndighetene og personale hos disse myndighetene med behørig fullmakt til å bruke CIR utfører i samsvar med artikkel 20, 21 og 22. Hvert unionsbyrå skal føre logg over søk som personale med behørig fullmakt utfører i samsvar med artikkel 21 og 22.

For all tilgang til CIR i henhold til artikkel 22 skal hver medlemsstat dessuten føre logg over følgende:

 - (a) henvisningen til den nasjonale saksmappen,
 - (b) formålet med tilgangen,
 - (c) i samsvar med nasjonale regler, den unike brukeridentiteten for tjenestemannen som utførte søket, og for tjenestemannen som bestilte søket.
 6. I samsvar med forordning (EU) 2016/794, skal Europol ved all tilgang til CIR i samsvar med artikkel 22 i denne forordning føre logg over den unike brukeridentiteten for tjenestemannen som utførte søket, og for tjenestemannen som bestilte søket.
 7. Loggene nevnt i nr. 2–6 kan bare brukes til å overvåke personvernet, herunder kontrollere om et søk er tillatt, og om opplysninger er behandlet på lovlig måte, og til å ivareta data-sikkerheten og dataintegriteten. Disse loggene skal ved hjelp av egnede tiltak beskyttes mot tilgang for uvedkommende og skal slettes ett år etter at de er opprettet. Dersom de trengs for kontrollprosedyrer som allerede er innledet, skal de imidlertid slettes så snart loggene ikke lenger trengs for kontrollprosedyrene.
 8. eu-LISA skal lagre loggene over historikken for opplysningene i individuelle saksmapper. eu-LISA skal automatisk slette slike logger så snart opplysningene slettes.

Kapittel V

Fleridentitetsdetektor

Artikkel 25

Fleridentitetsdetektor

1. Det skal opprettes en fleridentitetsdetektor (MID) som oppretter og lagrer identitetsbekreftelsesmapper som nevnt i artikkel 34, som inneholder lenker mellom opplysninger i EU-informasjonssystemene som inngår i CIR og SIS, og som gjør det mulig å avdekke flere identiteter, både for å forenkle identitetskontroller og bekjempe identitetsbedrageri, og støtte CIRs funksjoner og målene med EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS og ECRIS-TCN.
2. MID skal bestå av følgende:
 - (a) en sentral infrastruktur som lagrer lenker og henvisninger til EU-informasjonssystemer,
 - (b) en sikker kommunikasjonsinfrastruktur som kopler MID til SIS og de sentrale infrastrukturene i ESP og CIR.
3. eu-LISA skal utvikle MID og sikre den tekniske forvaltningen.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Artikkel 26

Tilgang til MID

1. For den manuelle verifiseringen av forskjellige identiteter nevnt i artikkel 29 skal det gis tilgang til opplysningene nevnt i artikkel 34 og som er lagret i MID til
 - (a) kompetente myndigheter utpekt i samsvar med artikkel 9 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2226 ved opprettelse eller ajourføring av en individuell saksmappe i EES i samsvar med artikkel 14 i nevnte forordning,
 - (b) visummyndighetene nevnt i artikkel 6 nr. 1 i forordning (EF) nr. 767/2008 ved opprettelse eller ajourføring av en søknadsmappe i VIS i samsvar med nevnte forordning,
 - (c) den sentrale ETIAS-enheten og de nasjonale ETIAS-enhetene når de utfører behandlingen nevnt i artikkel 22 og 26 i forordning (EU) 2018/1240,
 - (d) SIRENE-kontoret i medlemsstaten som oppretter eller ajourfører en melding i SIS i samsvar med forordning (EU) 2018/1860 og (EU) 2018/1861.
2. Medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråene som har tilgang til minst ett av EU-informasjonssystemene i CIR eller til SIS, skal ha tilgang til opplysningene nevnt i artikkel 34 bokstav a) og b) når det gjelder alle røde lenker nevnt i artikkel 32.
3. Medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråene skal ha tilgang til de hvite lenkene nevnt i artikkel 33 dersom de har tilgang til de to EU-informasjonssystemene som inneholder opplysninger som den hvite lenken ble opprettet mellom.
4. Medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråene skal ha tilgang til de grønne lenkene nevnt i artikkel 31 dersom de har tilgang til de to EU-informasjonssystemene som inneholder opplysninger som den grønne lenken ble opprettet mellom, og et søk i disse informasjonssystemene har gitt et treff med de to settene lenkede opplysninger.
 - (b) det opprettes eller ajourføres en søknadsmappe i VIS i samsvar med forordning (EF) nr. 767/2008,
 - (c) det opprettes eller ajourføres en søknadsmappe i ETIAS i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) 2018/1240,
 - (d) det opprettes eller ajourføres en melding om en person i SIS i samsvar med artikkel 3 i forordning (EU) 2018/1860 og kapittel V i forordning (EU) 2018/1861.
2. Dersom opplysningene i et EU-informasjonssystem nevnt i nr. 1 inneholder biometriske opplysninger, skal CIR og det sentrale SIS bruke sBMS til å utføre en avdekking av flere identiteter. sBMS skal sammenligne de biometriske malene som er opprettet fra nye biometriske opplysninger med de biometriske malene som allerede finnes i sBMS med det formål å kontrollere om opplysninger som tilhører samme person, allerede er lagret i CIR eller i det sentrale SIS.
3. I tillegg til framgangsmåten nevnt i nr. 2 skal CIR og det sentrale SIS bruke ESP til å søke i opplysninger som er lagret i henholdsvis det sentrale SIS og CIR ved hjelp av følgende opplysninger:
 - (a) etternavn (familienavn), fornavn, fødselsdato, statsborgerskap og kjønn i samsvar med artikkel 16 nr. 1 bokstav a), artikkel 17 nr. 1 og artikkel 18 nr. 1 i forordning (EU) 2017/2226,
 - (b) etternavn (familienavn), fornavn, fødselsdato, kjønn, fødested, fødeland og statsborgerskap i samsvar med artikkel 9 nr. 4 bokstav a) og aa) i forordning (EF) nr. 767/2008,
 - (c) etternavn (familienavn), fornavn, etternavn ved fødselen, aliasnavn, fødselsdato, fødested, kjønn og nåværende statsborgerskap i samsvar med artikkel 17 nr. 2 i forordning (EU) 2018/1240,
 - (d) etternavn, fornavn, navn ved fødsel, tidligere anvendte navn og aliasnavn, fødested, fødselsdato, kjønn og samtlige statsborgerskap i samsvar med artikkel 20 nr. 2 i forordning (EU) 2018/1861,
 - (e) etternavn, fornavn, navn ved fødsel, tidligere anvendte navn og aliasnavn, fødested, fødselsdato, kjønn og samtlige statsborgerskap i samsvar med artikkel 4 i forordning (EU) 2018/1860.
4. I tillegg til framgangsmåten nevnt i nr. 2 og 3 skal CIR og det sentrale SIS bruke ESP til å søke på opplysninger som er lagret henholds-

Artikkel 27

Avdekking av flere identiteter

1. Avdekking av flere identiteter skal iverksettes i CIR og i SIS dersom
 - (a) det opprettes eller ajourføres en individuell saksmappe i EES i samsvar med artikkel 14 i forordning (EU) 2017/2226,

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

vis i det sentrale SIS og CIR ved hjelp av reise-dokumentopplysninger.

5. Avdekking av flere identiteter skal bare iverksettes for å sammenligne tilgjengelige opplysninger i et EU-informasjonssystem med tilgjengelige opplysninger i andre EU-informasjonssystemer.

Artikkel 28

Resultater av avdekking av flere identiteter

1. Dersom søkene nevnt i artikkel 27 nr. 2, nr. 3 og nr. 4 ikke gir treff, skal framgangsmåtene nevnt i artikkel 27 nr. 1 fortsette i samsvar med de rettslige instrumentene for dem.
2. Dersom søket nevnt i artikkel 27 nr. 2, nr. 3 og nr. 4 gir ett eller flere treff, skal CIR og eventuelt SIS opprette en lenke mellom opplysningene som brukes til å innlede søket, og opplysningene som førte til treffet.
Ved flere treff skal det opprettes en lenke mellom alle opplysningene som har ført til treffet. Dersom opplysningene allerede er lenket, skal den eksisterende lenken utvides til å omfatte opplysningene som ble brukt til å innlede søket.
3. Dersom søket nevnt i artikkel 27 nr. 2, nr. 3 og nr. 4 gir ett eller flere treff og identitetsopplysningene i de lenkede dokumentene er de samme eller lignende, skal det opprettes en hvit lenke i samsvar med artikkel 33.
4. Dersom søket nevnt i artikkel 27 nr. 2, nr. 3 og nr. 4 gir ett eller flere treff og identitetsopplysningene i de lenkede dokumentene ikke kan anses å være lignende, skal det opprettes en gul lenke i samsvar med artikkel 30, og framgangsmåten nevnt i artikkel 29 får anvendelse.
5. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 73 for å fastsette framgangsmåtene for å avgjøre saker der identitetsopplysninger kan anses å være de samme eller lignende.
6. Lenkene skal lagres i identitetsbekreftelsesmappen nevnt i artikkel 34.
7. Kommisjonen skal, i samarbeid med eu-LISA, fastsette de tekniske reglene for å opprette lenker mellom opplysninger fra forskjellige EU-informasjonssystemer ved hjelp av gjennomføringsrettsakter. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 74 nr. 2.

Artikkel 29

Manuell verifisering av forskjellige identiteter og ansvarlige myndigheter

1. Uten at det berører nr. 2, skal myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter være følgende:
 - (a) kompetent myndighet utpekt i henhold til artikkel 9 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2226 for treff som forekom ved opprettelse eller ajourføring av en individuell saksmappe i EES i samsvar med nevnte forordning,
 - (b) visummyndighetene nevnt i artikkel 6 nr. 1 i forordning (EF) nr. 767/2008 for treff som forekom ved opprettelse eller ajourføring av en søknadsmappe i VIS i samsvar med nevnte forordning,
 - (c) den sentrale ETIAS-enheten og de nasjonale ETIAS-enhetene for treff som forekom ved opprettelse eller ajourføring av en søknadsmappe i samsvar med forordning (EU) 2018/1240,
 - (d) SIRENE-kontoret i medlemsstaten for treff som forekom ved opprettelse eller ajourføring av en melding i SIS i samsvar med forordning (EU) 2018/1860 og (EU) 2018/1861.
MID skal angi myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter i identitetsbekreftelsesmappen.
2. Myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter i identitetsbekreftelsesmappen skal være SIRENE-kontoret i medlemsstaten som opprettet meldingen dersom det opprettes en lenke til opplysningene i en melding om
 - (a) personer som er etterlyst med henblikk på pågrep og overlevering eller utlevering i henhold til artikkel 26 i forordning (EU) 2018/1862,
 - (b) savnede eller sårbare personer i henhold til artikkel 32 i forordning (EU) 2018/1862,
 - (c) personer som er etterlyst i forbindelse med rettslig prosedyre i henhold til artikkel 34 i forordning (EU) 2018/1862,
 - (d) personer med sikte på diskret kontroll, undersøkelseskontroll eller målrettet kontroll i henhold til artikkel 36 i forordning (EU) 2018/1862.
3. Uten at det berører nr. 4 i denne artikkel, skal myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter ha tilgang til de lenkede opplysningene i den relevante identitetsbekreftelsesmappen og til identitetsopplysningene som er lenket i CIR og eventuelt i SIS.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Den skal uten ugrunnet opphold vurdere de forskjellige identitetene. Når vurderingen er avsluttet, skal den oppdatere lenken i samsvar med artikkel 31, 32 og 33 og uten ugrunnet opphold tilføye den i identitetsbekreftelsesmappen.

4. Dersom myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter i identitetsbekreftelsesmappen er kompetent myndighet som er utpekt i samsvar med artikkel 9 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2226, og som oppretter eller ajourfører en individuell saksmappe i EES i samsvar med artikkel 14 i nevnte forordning og det opprettes en gul lenke, skal denne myndigheten utføre ytterligere kontroller. Myndigheten skal bare for dette formål ha tilgang til de tilknyttede opplysningene som finnes i den relevante identitetsbekreftelsesmappen. Den skal vurdere de forskjellige identitetene, oppdatere lenken i samsvar med artikkel 31, 32 og 33 i denne forordning og tilføye den i identitetsbekreftelsesmappen.

Slik manuell verifisering av forskjellige identiteter skal innledes i nærvær av den berørte personen, som skal gis mulighet til å forklare omstendighetene for den ansvarlige myndigheten, som skal ta hensyn til disse forklaringene.

Dersom den manuelle verifiseringen av forskjellige identiteter finner sted ved grensen, skal den om mulig finne sted innen 12 timer fra det er opprettet en gul lenke i henhold til artikkel 28 nr. 4.

5. Dersom det opprettes mer enn én lenke, skal myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter vurdere hver lenke for seg.
6. Dersom opplysninger som gir et treff, allerede var lenket, skal myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter ta hensyn til de eksisterende lenkene ved vurderingen av opprettelsen av nye lenker.

Artikkel 30

Gul lenke

1. Når en manuell verifisering av forskjellige identiteter ennå ikke har funnet sted, skal en lenke mellom opplysninger fra to eller flere EU-informasjonssystemer klassifiseres som gul i alle følgende tilfeller:
 - (a) De lenkede opplysningene inneholder de samme biometriske opplysningene, men har lignende eller forskjellige identitetsopplysninger.

- (b) De lenkede opplysningene har forskjellige identitetsopplysninger, men inneholder de samme reisedokumentopplysningene, og minst ett av EU-informasjonssystemene mangler biometriske opplysninger om den berørte personen.

- (c) De lenkede opplysningene inneholder de samme identitetsopplysningene, men har forskjellige biometriske opplysninger.

- (d) De lenkede opplysningene har lignende eller forskjellige identitetsopplysninger og inneholder de samme reisedokumentopplysningene, men har forskjellige biometriske opplysninger.

2. Dersom en lenke klassifiseres som gul i samsvar med nr. 1, får framgangsmåten i artikkel 29 anvendelse.

Artikkel 31

Grønn lenke

1. En lenke mellom opplysninger fra to eller flere EU-informasjonssystemer skal klassifiseres som grønn dersom

- (a) de lenkede opplysningene har forskjellige biometriske opplysninger, men inneholder de samme identitetsopplysningene, og myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter har konkludert at de lenkede opplysningene henviser til to forskjellige personer,

- (b) de lenkede opplysningene har forskjellige biometriske opplysninger, har lignende eller forskjellige identitetsopplysninger, inneholder de samme reisedokumentopplysningene, og myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter, har konkludert at de lenkede opplysningene henviser til to forskjellige personer,

- (c) de lenkede opplysningene har forskjellige identitetsopplysninger, men inneholder de samme reisedokumentopplysningene, minst et av EU-informasjonssystemene mangler biometriske opplysninger om den berørte personen, og myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter har konkludert at de lenkede opplysningene henviser til to forskjellige personer.

2. Dersom det foretas et søk i CIR eller SIS og det er en grønn lenke mellom opplysninger fra to eller flere av EU-informasjonssystemene, skal MID angi at identitetsopplysningene i de

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

lenkede opplysningene ikke gjelder den samme personen.

3. Dersom en myndighet i en medlemsstat har dokumentasjon som tyder på at en grønn lenke er registrert feilaktig i MID, at en grønn lenke er foreldet, eller at opplysninger er behandlet i MID eller EU-informasjonssystemene i strid med denne forordning, skal den kontrollere de berørte opplysningene i CIR og SIS og om nødvendig uten ugrunnet opphold rette eller slette lenken fra MID. Myndigheten i medlemsstaten skal uten ugrunnet opphold underrette medlemsstaten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter.

Artikkel 32

Rød lenke

1. En lenke mellom opplysninger fra to eller flere EU-informasjonssystemer skal klassifiseres som rød i alle følgende tilfeller:
 - (a) De lenkede opplysningene inneholder de samme biometriske opplysningene, men har lignende eller forskjellige identitetsopplysninger, og myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter har konkludert at de lenkede opplysningene henviser til den samme personen på en ubegrunnet måte.
 - (b) De lenkede opplysningene har de samme, lignende eller forskjellige identitetsopplysninger og har de samme reisedokumenttopplysningene, men forskjellige biometriske opplysninger, og myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter har konkludert at de lenkede opplysningene henviser til to forskjellige personer, hvorav minst én person bruker det samme reisedokumentet på en ubegrunnet måte.
 - (c) De lenkede opplysningene inneholder de samme identitetsopplysningene, men har forskjellige biometriske opplysninger og forskjellige eller ingen reisedokumentopplysninger, og myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter har konkludert at de lenkede opplysningene henviser til to forskjellige personer på en ubegrunnet måte.
 - (d) De lenkede opplysningene har forskjellige identitetsopplysninger, men inneholder de samme reisedokumentopplysningene, minst ett av EU-informasjonssystemene mangler biometriske opplysninger om den berørte personen, og myndigheten med

ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter har konkludert at de lenkede opplysningene henviser til den samme personen på en ubegrunnet måte.

2. Dersom det foretas søk i CIR eller SIS, og dersom det er en rød lenke mellom opplysninger i to eller flere av EU-informasjonssystemene, skal MID angi opplysningene nevnt i artikkel 34. En oppfølging av en rød lenke skal skje i samsvar med unionsretten og nasjonal rett, og eventuelle rettslige følger for den berørte personen skal bygge utelukkende på de relevante opplysningene om den aktuelle personen. Det skal ikke være noen rettslige følger for den berørte personen bare fordi det finnes en rød lenke.
3. Dersom det opprettes en rød lenke mellom opplysninger i EES, VIS, ETIAS, Eurodac eller ECRIS-TCN, skal den individuelle saksmappen som er lagret i CIR, ajourføres i samsvar med artikkel 19 nr. 2.
4. Uten at det berører bestemmelsene om behandling av meldinger i SIS i forordning (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861 og (EU) 2018/1862, og uten at det berører begrensninger som er nødvendige for å ivareta sikkerheten og den offentlige orden, forebygge kriminalitet og garantere at ingen nasjonale etterforskinger settes i fare, skal myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter, ved opprettelsen av en rød lenke, underrette den berørte personen om forekomsten av flere ulovlige identitetsopplysninger, og skal gi den aktuelle personen det enkeltstående identifiseringsnummeret nevnt i artikkel 34 bokstav c) i denne forordning, en henvisning til myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter nevnt i artikkel 34 bokstav d) i denne forordning og nettadressen til nettportalen som er opprettet i samsvar med artikkel 49 i denne forordning.
5. Myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter skal skriftlig gi opplysningene nevnt i nr. 4 i form av et standard skjema. Kommisjonen skal ved gjennomføringsrettsakter fastsette skjemaets innhold og utforming. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 74 nr. 2.
6. Dersom det opprettes en rød lenke, skal MID automatisk underrette myndighetene med ansvar for de lenkede opplysningene.
7. Dersom en myndighet i en medlemsstat eller et unionsbyrå med tilgang til CIR eller SIS har dokumentasjon som tyder på at en rød lenke

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

er registrert feilaktig i MID, eller at opplysninger er behandlet i MID, CIR eller SIS i strid med denne forordning, skal denne myndigheten eller dette byrået kontrollere relevante opplysninger som lagres i CIR og SIS, og skal

- (a) dersom lenken gjelder en av meldingene i SIS nevnt i artikkel 29 nr. 2, umiddelbart underrette det berørte SIRENE-kontoret i medlemsstaten som opprettet meldingen i SIS,
- (b) i alle andre tilfeller, umiddelbart rette eller slette lenken fra MID.

Dersom et SIRENE-kontor kontaktes i samsvar med bokstav a) i første ledd, skal det kontrollere dokumentasjonen som er framlagt av medlemsstatens myndighet eller unionsbyrået og eventuelt umiddelbart rette eller slette lenken fra MID.

Medlemsstatens myndighet som innhenter dokumentasjonen, skal uten ugrunnet opphold underrette medlemsstatens myndighet med ansvar for manuell kontroll av forskjellige identiteter og angi eventuelle relevante rettelser eller slettinger av en rød lenke.

Artikkel 33

Hvit lenke

1. En lenke mellom opplysninger fra to eller flere EU-informasjonssystemer skal klassifiseres som hvit i alle følgende tilfeller:
 - (a) De lenkede opplysningene inneholder de samme biometriske opplysningene og de samme eller lignende identitetsopplysninger.
 - (b) De lenkede opplysningene inneholder de samme eller lignende identitetsopplysninger og de samme reisedokumentopplysningene, og minst ett av EU-informasjonssystemene mangler biometriske opplysninger om den berørte personen.
 - (c) De lenkede opplysningene inneholder de samme biometriske opplysningene, de samme reisedokumentopplysningene og lignende identitetsopplysninger.
 - (d) De lenkede opplysningene inneholder de samme biometriske opplysningene, men har lignende eller forskjellige identitetsopplysninger, og myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter har konkludert at de lenkede opplysningene henviser til den samme personen på en begrunnet måte.
2. Dersom det foretas søk i CIR eller SIS og det er en hvit lenke mellom opplysninger i to eller

flere av EU-informasjonssystemene, skal MID angi at identitetsopplysningene i de lenkede opplysningene gjelder den samme personen. EU-informasjonssystemene som er gjenstand for søk, skal svare ved eventuelt å angi alle lenkede opplysninger om personen, som på denne måten fører til et treff mot opplysningene som er lenket gjennom den hvite lenken, dersom myndigheten som innledet søket, har tilgang til de lenkede opplysningene i samsvar med unionsretten eller nasjonal rett.

3. Dersom det opprettes en hvit lenke mellom opplysninger i EES, VIS, ETIAS, Eurodac eller ECRIS-TCN, skal den individuelle saksmappen som er lagret i CIR, ajourføres i samsvar med artikkel 19 nr. 2.
4. Uten at det berører bestemmelsene om behandling av meldinger i SIS i forordning (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861 og (EU) 2018/1862, og uten at det berører begrensninger som er nødvendige for å ivareta sikkerheten og den offentlige orden, forebygge kriminalitet og garantere at nasjonale etterforskinger ikke settes i fare, skal myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter, ved opprettelsen av en hvit lenke etter en manuell verifisering av flere identiteter, underrette den berørte personen om forekomsten av lignende eller forskjellige identitetsopplysninger, og skal gi den aktuelle personen det enkeltstående identifiseringsnummeret nevnt i artikkel 34 bokstav c) i denne forordning, en henvisning til myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter nevnt i artikkel 34 bokstav d) i denne forordning og nettadressen til nettportalen som er opprettet i samsvar med artikkel 49 i denne forordning.
5. Dersom en myndighet i en medlemsstat har dokumentasjon som tyder på at en hvit lenke er registrert feilaktig i MID, at en hvit lenke er foreldet, eller at opplysninger er behandlet i MID eller EU-informasjonssystemene i strid med denne forordning, skal den kontrollere de berørte opplysningene i CIR og SIS og om nødvendig uten ugrunnet opphold rette eller slette lenken fra MID. Myndigheten i medlemsstaten skal uten ugrunnet opphold underrette medlemsstaten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter.
6. Myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter skal skriftlig gi opplysningene nevnt i nr. 4 i form av et standard skjema. Kommisjonen skal ved gjennomføringsrettsakter fastsette skjemaets innhold

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

og utforming. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 74 nr. 2.

Artikkel 34

Identitetsbekreftelsesmappe

Identitetsbekreftelsesmappen skal inneholde følgende opplysninger:

- (a) lenkene nevnt i artikkel 30–33,
- (b) en henvisning til EU-informasjonssystemene der de lenkede opplysningene lagres,
- (c) et enkeltstående identifiseringsnummer som gjør det mulig å hente de lenkede opplysningene fra de tilsvarende EU-informasjonssystemene,
- (d) myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter,
- (e) dato for opprettelse av lenken eller ajourføring av den.

Artikkel 35

Lagring av opplysninger i fleridentitetsdetektoren

Identitetsbekreftelsesmappene og opplysningene i dem, herunder lenkene, skal lagres i MID bare så lenge de lenkede opplysningene er lagret i to eller flere EU-informasjonssystemer. De skal slettes automatisk fra MID.

Artikkel 36

Føring av logger

1. eu-LISA skal føre logg over all behandling av opplysninger i MID. Disse loggene skal omfatte følgende:
 - (a) medlemsstaten som innledet søket,
 - (b) formålet med brukerens tilgang,
 - (c) dato og tidspunkt for søket,
 - (d) typen av opplysninger som brukes til å innlede søket,
 - (e) henvisning til de lenkede opplysningene,
 - (f) historikken for identitetsbekreftelsesmappen.
2. Hver medlemsstat skal føre logg over søk som myndighetene og personale hos disse myndighetene med behørig fullmakt til å bruke MID utfører. Hvert unionsbyrå skal føre logg over søk som personale med behørig fullmakt utfører.
3. Loggene i nr. 1 og 2 kan brukes bare til å overvåke personvern, herunder kontrollere om et søk er tillatt, og om opplysninger er behandlet på lovlig måte og til å ivareta datasikkerheten

og dataintegriteten. Disse loggene skal ved hjelp av egnede tiltak beskyttes mot tilgang for uvedkommende og skal slettes ett år etter at de er opprettet. Dersom de trengs for kontrollprosedyrer som allerede er innledet, skal de imidlertid slettes så snart loggene ikke lenger trengs for kontrollprosedurene.

Kapittel VI

Tiltak til støtte for interoperabilitet

Artikkel 37

Opplysningenes kvalitet

1. Uten at det berører medlemsstatenes ansvar for kvaliteten på opplysningene som registreres i systemene, skal eu-LISA opprette automatiske mekanismer og framgangsmåter for kontroll av opplysningenes kvalitet for opplysningene som lagres i EES, VIS, ETIAS, SIS, sBMS og CIR.
2. eu-LISA skal innføre mekanismer for evaluering av sBMS' nøyaktighet, felles indikatorer for opplysningenes kvalitet og minstekvalitetsstandarder for lagring av opplysninger i EES, VIS, ETIAS, SIS, sBMS og CIR.

Bare opplysninger som oppfyller minstekvalitetsstandardene, kan registreres i EES, VIS, ETIAS, SIS, sBMS, CIR og MID.
3. eu-LISA skal regelmessig fremlegge rapporter om de automatiske mekanismene og framgangsmåtene for kontroll av opplysningenes kvalitet og de felles indikatorene for opplysningenes kvalitet for medlemsstatene. eu-LISA skal også regelmessig framlegge rapport for Kommisjonen om problemer som har oppstått, og hvilke medlemsstater som er berørt. eu-LISA skal også oversende denne rapporten til Europaparlamentet og Rådet på anmodning. Ingen rapporter som framlegges i samsvar med dette nummer, skal inneholde personopplysninger.
4. De nærmere detaljene om de automatiske mekanismene og framgangsmåtene for kontroll av opplysningenes kvalitet, de felles indikatorene for opplysningenes kvalitet og minstekvalitetsstandardene for lagring av opplysninger i EES, VIS, ETIAS, SIS, sBMS og CIR, særlig når det gjelder biometriske opplysninger, skal fastsettes i gjennomføringsrettsakter. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 74 nr. 2.
5. Ett år etter opprettelsen av de automatiske mekanismene og framgangsmåtene for kon-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

troll av opplysningenes kvalitet, de felles indikatorene for opplysningenes kvalitet og minstestandardene for opplysningenes kvalitet, og hvert år deretter, skal Kommisjonen evaluere medlemsstatenes gjennomføring av opplysningenes kvalitet og gi nødvendige anbefalinger. Medlemsstatene skal utarbeide en handlingsplan til Kommisjonen for å avhjelpe manglene som er konstatert i evalueringsrapporten og særlig problemer med opplysningenes kvalitet som skriver seg fra feilaktige opplysninger i EU-informasjonssystemer. Medlemsstatene skal regelmessig framlegge rapport for Kommisjonen om hvilke framskritt som er gjort med denne handlingsplanen til den er fullt ut gjennomført.

Kommisjonen skal oversende evalueringsrapporten til Europaparlamentet, Rådet, EUs datatilsyn, Det europeiske personvernråd og Den europeiske unions byrå for grunnleggende rettigheter opprettet ved rådsforordning (EF) nr. 168/2007³⁹.

Artikkel 38

Universelt meldingsformat

1. Det opprettes herved en standard for det universelle meldingsformatet (UMF). Via UMF fastsettes standarder for visse innholdselementer av den grenseoverskridende informasjonsutvekslingen mellom informasjonssystemer, myndigheter eller organisasjoner for rettslige og indre anliggender.
2. UMF-standardene skal brukes ved utviklingen av EES, ETIAS, ESP, CIR, MID og, dersom det er relevant, eu-LISAs eller andre unionsbyråers utvikling av nye modeller for informasjonsutveksling og informasjonssystemer innenfor rettslige og indre anliggender.
3. Kommisjonen skal vedta en gjennomføringsrettsakt for å fastsette og utvikle UMF-standardene nevnt i nr. 1 i denne artikkel. Denne gjennomføringsrettsakten skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 74 nr. 2.

Artikkel 39

Sentralt register for rapportering og statistikk

1. Det skal opprettes et sentralt register for rapportering og statistikk (CRRS) for å støtte

målene med EES, VIS, ETIAS og SIS i samsvar med de respektive rettslige instrumentene for disse systemene, og for å levere statistiske opplysninger og analytisk rapportering mellom systemene av hensyn til politikk, drift og opplysningenes kvalitet.

2. eu-LISA skal opprette, gjennomføre og drifte CRRS på sine tekniske anlegg, som inneholder opplysningene og statistikken nevnt i artikkel 63 i forordning (EU) 2017/2226, artikkel 17 i forordning (EF) nr. 767/2008, artikkel 84 i forordning (EU) 2018/1240, artikkel 60 i forordning (EU) 2018/1861 og artikkel 16 i forordning (EU) 2018/1860, som holdes logisk atskilt etter EU-informasjonssystem. Tilgang til CRRS skal gis via kontrollert, sikret tilgang og spesifikke brukerprofiler, bare for rapportering og statistikk, til myndighetene nevnt i artikkel 63 i forordning (EU) 2017/2226, artikkel 17 i forordning (EF) nr. 767/2008, artikkel 84 i forordning (EU) 2018/1240 og artikkel 60 i forordning (EU) 2018/1861.
3. eu-LISA skal anonymisere opplysningene og registrere de anonymiserte opplysningene i CRRS. Framgangsmåten for å anonymisere opplysningene skal automatiseres. Opplysningene i CRRS skal ikke gjøre det mulig å identifisere enkeltpersoner.
4. CRRS skal bestå av følgende:
 - (a) nødvendige verktøy for anonymisering av opplysninger,
 - (b) en sentral infrastruktur som består av et dataregister med anonymiserte opplysninger,
 - (c) en sikker kommunikasjonsinfrastruktur for å kople CRRS til EES, VIS, ETIAS og SIS og de sentrale infrastrukturene i sBMS, CIR og MID.
5. Kommisjonen skal vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 73 for å fastsette nærmere regler for driften av CRRS, herunder særlige vernetiltak for behandling av personopplysninger i henhold til nr. 2 og 3 i denne artikkel og sikkerhetsreglene som gjelder for registeret.

Kapittel VII

Vern av personopplysninger

Artikkel 40

Behandlingsansvarlig

1. Når det gjelder behandling av opplysninger i sBMS, skal medlemsstatenes myndigheter

³⁹ Rådsforordning (EF) nr. 168/2007 av 15. februar 2007 om opprettelse av Den europeiske unions byrå for grunnleggende rettigheter (EUT L 53 av 22.2.2007, s. 1).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

som er behandlingsansvarlige for henholdsvis EES, VIS og SIS, være behandlingsansvarlige i samsvar med artikkel 4 nr. 7 i forordning (EU) 2016/679 eller artikkel 3 nr. 8 i direktiv (EU) 2016/680 for de biometriske malene som er opprettet på bakgrunn av opplysningene nevnt i artikkel 13 i denne forordning, og som de registrerer i de underliggende systemene, og skal ha ansvar for behandlingen av de biometriske malene i sBMS.

2. Når det gjelder behandling av opplysninger i CIR, skal medlemsstatenes myndigheter som er behandlingsansvarlige for henholdsvis EES, VIS og ETIAS, være behandlingsansvarlige i samsvar med artikkel 4 nr. 7 i forordning (EU) 2016/679 for opplysningene nevnt i artikkel 18 i denne forordning, og som de registrerer i de underliggende systemene, og skal ha ansvar for behandlingen av disse personopplysningene i CIR.
3. Når det gjelder behandling av opplysninger i MID, skal følgende gjelde:
 - (a) Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal være behandlingsansvarlig i henhold til artikkel 3 nr. 8 i forordning (EU) 2018/1725 i forbindelse med behandling av personopplysninger som utføres av Den sentrale ETIAS-enheten.
 - (b) Medlemsstatenes myndigheter som tilfører eller endrer opplysninger i identitetsbekreftelsesmappen, skal være behandlingsansvarlige i henhold til artikkel 4 nr. 7 i forordning (EU) 2016/679 eller artikkel 3 nr. 8 i direktiv (EU) 2016/680 og skal ha ansvar for behandlingen av personopplysninger i MID.
4. For å overvåke personvernet, herunder kontrollere om et søk er tillatt, og om opplysninger er behandlet på lovlig måte, skal de behandlingsansvarlige ha tilgang til loggene nevnt i artikkel 10, 16, 24 og 36 for internkontroll som nevnt i artikkel 44.

Artikkel 41

Databehandler

Når det gjelder behandling av personopplysninger i sBMS, CIR og MID, skal eu-LISA være databehandler i henhold til artikkel 3 nr. 12 bokstav a) i forordning (EU) 2018/1725.

Artikkel 42

Informasjonssikkerhet

1. eu-LISA, den sentrale ETIAS-enheten, Europol og medlemsstatenes myndigheter skal ivareta sikkerheten ved behandlingen av personopplysninger som finner sted i samsvar med denne forordning. eu-LISA, den sentrale ETIAS-enheten, Europol og medlemsstatenes myndigheter skal samarbeide om sikkerhetsrelaterte oppgaver.
2. Uten at det berører artikkel 33 i forordning (EU) 2018/1725, skal eu-LISA iverksette nødvendige tiltak for å ivareta interoperabilitetskomponentenes og den relaterte kommunikasjonsinfrastrukturens sikkerhet.
3. eu-LISA skal særlig iverksette nødvendige tiltak, herunder en sikkerhetsplan, en kontinuitetsplan og en katastrofeplan, for
 - (a) fysisk å verne opplysninger, herunder ved å utarbeide beredskapsplaner for beskyttelse av viktig infrastruktur,
 - (b) å hindre at uvedkommende får tilgang til utstyr og anlegg for behandling av opplysninger,
 - (c) å hindre at uvedkommende leser, kopierer, endrer eller sletter datamedier,
 - (d) å hindre at uvedkommende registrerer opplysninger, og at uvedkommende får innsyn i, endrer eller sletter registrerte personopplysninger,
 - (e) å hindre at uvedkommende behandler opplysninger, og at uvedkommende kopierer, endrer eller sletter opplysninger,
 - (f) å hindre at uvedkommende bruker automatiserte systemer for behandling av opplysninger ved hjelp av dataoverføringsutstyr,
 - (g) å sikre at personer med tilgangsrett til interoperabilitetskomponentene bare har tilgang til opplysninger omfattet av tilgangsretten ved hjelp av individuelle og entydige brukeridentiteter og fortrolige tilgangsmetoder,
 - (h) å sikre at det er mulig å kontrollere og fastslå hvilke organer personopplysninger kan overføres til via dataoverføringsutstyr,
 - (i) å sikre at det er mulig å kontrollere og fastslå hvilke opplysninger som er blitt behandlet i interoperabilitetskomponentene, når det er skjedd, hvem som har gjort det, og til hvilket formål,
 - (j) å hindre at uvedkommende leser, kopierer, endrer eller sletter personopplysninger under overføring av personopplysninger til eller fra interoperabilitetskomponentene

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- eller under transport av datamedier, særlig ved hjelp av egnede krypteringsteknikker,
- (k) å sikre at de installerte systemene ved avbrudd kan gjenopprettes til normal drift,
- (l) å sikre pålitelighet ved å sørge for at eventuelle funksjonsfeil i interoperabilitetskomponentene rapporteres på riktig måte,
- (m) å overvåke at sikkerhetstiltakene i dette nummer er effektive, og iverksette nødvendige organisatoriske tiltak for intern overvåking for å sikre at denne forordning overholdes, og for å vurdere disse sikkerhetstiltakene på bakgrunn av utviklingen av ny teknologi.
4. Medlemsstatene, Europol og den sentrale ETIAS-enheten skal iverksette tiltak som er likeverdige med tiltakene nevnt i nr. 3 når det gjelder sikkerheten ved behandling av personopplysninger som utføres av myndighetene som har rett til tilgang til noen av interoperabilitetskomponentene.

Artikkel 43

Brudd på personopplysningssikkerheten

1. Alle hendelser som har eller kan ha innvirkning på interoperabilitetskomponentenes sikkerhet, og som kan forårsake skade på eller tap av opplysninger som er lagret i dem, skal anses som brudd på personopplysningssikkerheten, særlig dersom uvedkommende kan ha fått tilgang til opplysninger, eller dersom opplysningenes tilgjengelighet, integritet og konfidensialitet er satt i fare eller kan ha blitt satt i fare.
2. Brudd på personopplysningssikkerheten skal håndteres slik at en rask, effektiv og passende reaksjon sikres.
3. Uten at det berører melding av og underrettelser om brudd på personopplysningssikkerheten i henhold til artikkel 33 i forordning (EU) 2016/679, artikkel 30 i direktiv (EU) 2016/680, eller begge, skal medlemsstatene uten ugrunnet opphold underrette Kommisjonen, eu-LISA, kompetente tilsynsmyndigheter og EUs datatilsyn om alle brudd på personopplysningssikkerheten.

Uten at det berører artikkel 34 og 35 i forordning (EU) 2018/1725 og artikkel 34 i forordning (EU) 2016/794, skal den sentrale ETIAS-enheten og Europol uten ugrunnet opphold underrette Kommisjonen, eu-LISA og EUs datatilsyn om alle brudd på personopplysningssikkerheten.

Dersom det inntreffer et brudd på personopplysningssikkerheten i forbindelse med in-

teroperabilitetskomponentenes sentrale infrastruktur, skal eu-LISA uten ugrunnet opphold underrette Kommisjonen og EUs datatilsyn.

4. Opplysninger om brudd på personopplysningssikkerheten som har eller kan ha innvirkning på interoperabilitetskomponentenes funksjon eller opplysningenes tilgjengelighet, integritet og konfidensialitet, skal uten ugrunnet opphold gis medlemsstatene, den sentrale ETIAS-enheten og Europol og rapporteres i samsvar med den hendelsesstyringsplanen som eu-LISA skal utarbeide.
5. De berørte medlemsstatene, den sentrale ETIAS-enheten, Europol og eu-LISA skal samarbeide dersom det inntreffer et brudd på personopplysningssikkerheten. Kommisjonen skal fastsette retningslinjene for dette samarbeidet ved gjennomføringsrettsakter. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 74 nr. 2.

Artikkel 44

Internkontroll

Medlemsstatene og de relevante unionsbyråene skal påse at hver myndighet som har tilgang til interoperabilitetskomponentene, iverksetter nødvendige tiltak for å overvåke overholdelsen av denne forordning og om nødvendig samarbeider med tilsynsmyndighetene.

De behandlingsansvarlige nevnt i artikkel 40 skal iverksette nødvendige tiltak for å overvåke at behandlingen av opplysninger skjer i samsvar med denne forordning, herunder ved hyppig kontroll av loggene nevnt i artikkel 10, 16, 24 og 36, og om nødvendig samarbeide med tilsynsmyndighetene og med EUs datatilsyn.

Artikkel 45

Sanksjoner

Medlemsstatene skal påse at misbruk av opplysninger eller behandling eller utveksling av opplysninger i strid med denne forordning straffes i samsvar med nasjonal rett. Sanksjonene skal være effektive, forholdsmessige og avskrekkende.

Artikkel 46

Erstatningsansvar

1. Uten at det berører retten til erstatning fra den behandlingsansvarlige eller databehandleren og dennes erstatningsansvar i henhold til forordning (EU) 2016/679, direktiv (EU) 2016/

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

680 og forordning (EU) 2018/1725, skal følgende gjelde:

- (a) Hver person eller medlemsstat som har lidt materiell eller immateriell skade som følge av en ulovlig behandling av personopplysninger eller enhver annen handling fra en medlemsstats side som er i strid med denne forordning, skal ha rett til erstatning fra den berørte medlemsstaten.
- (b) Hver person eller medlemsstat som har lidt materiell eller immateriell skade som følge av en handling fra Europols, Det europeiske grense- og kystvaktbyrås eller eu-LISAs side som er i strid med denne forordning, skal ha rett til erstatning fra det aktuelle byrået.

Den berørte medlemsstaten, Europol, Det europeiske grense- og kystvaktbyrå eller eu-LISA skal helt eller delvis unntas fra sitt erstatningsansvar i samsvar med første ledd dersom de beviser at de ikke er ansvarlige for hendelsen som forårsaket skaden.

2. Dersom en medlemsstats unnlattelse av å utføre sine forpliktelser i samsvar med denne forordning skader interoperabilitetskomponentene, skal medlemsstaten være ansvarlig for denne skaden så sant ikke og i den grad eu-LISA eller en annen medlemsstat som er bundet av denne forordning, har unnlatt å iverksette rimelige tiltak for å hindre skaden i å oppstå eller for å begrense dens omfang.
3. Erstatningskrav mot en medlemsstat for skade nevnt i nr. 1 og 2 skal reguleres etter den innklagede medlemsstatens nasjonale rett. Erstatningskrav mot den behandlingsansvarlige eller eu-LISA for skaden nevnt i nr. 1 og 2 er underlagt vilkårene fastsatt i traktatene.

Artikkel 47

Rett til opplysninger

1. Myndigheten som samler inn personopplysningene som skal lagres i sBMS, CIR eller MID, skal gi personer hvis opplysninger samles inn, opplysningene som er påkrevd i samsvar med artikkel 13 og 14 i forordning (EU) 2016/679, artikkel 12 og 13 i forordning (EU) 2016/680 og artikkel 15 og 16 i forordning (EU) 2018/1725. Myndigheten skal gi opplysningene når slike opplysninger samles inn.
2. Alle opplysninger skal stilles til rådighet ved hjelp av et klart og tydelig språk i en språkversjon som den berørte personen forstår eller med rimelighet kan forventes å forstå. Dette skal innebære at opplysninger gis på en måte

som er tilpasset alderen på registrerte personer som er mindreårige.

3. Personer hvis opplysninger er registrert i EES, VIS eller ETIAS, skal underrettes om behandlingen av personopplysninger i henhold til denne forordning i samsvar med nr. 1 i følgende tilfeller:
 - (a) Det opprettes eller ajourføres en individuell saksmappe i EES i samsvar med artikkel 14 i forordning (EU) 2017/2226.
 - (b) Det opprettes eller ajourføres en søknadsmappe i VIS i samsvar med artikkel 8 i forordning (EF) nr. 767/2008.
 - (c) Det opprettes eller ajourføres en søknadsmappe i ETIAS i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) 2018/1240.

Artikkel 48

Rett til innsyn i, retting og sletting av personopplysninger lagret i MID og begrensning av behandlingen

1. For å utøve sine rettigheter i samsvar med artikkel 15–18 i forordning (EU) 2016/679, artikkel 17–20 i forordning (EU) 2018/1725 og artikkel 14, 15 og 16 i direktiv (EU) 2016/680 skal hver person ha rett til å henvende seg til kompetent myndighet i hvilken som helst medlemsstat, som skal gjennomgå og besvare anmodningen.
2. Medlemsstaten som gjennomgår en slik anmodning, skal svare uten ugrunnet opphold og senest innen 45 dager fra mottak av anmodningen. Denne perioden kan ved behov forlenges med ytterligere 15 dager, av hensyn til anmodningenes kompleksitet og antall. Medlemsstaten som gjennomgår anmodningen, skal underrette den registrerte om en slik forlengelse innen 45 dager fra mottak av anmodningen og angi årsakene til forsinkelsen. Medlemsstatene kan beslutte at disse svarene skal gis av sentralenheter.
3. Dersom en anmodning om retting eller sletting av personopplysninger inngis til en annen medlemsstat enn medlemsstaten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter, skal medlemsstaten som anmodningen er inngitt til, innen sju dager kontakte myndighetene i medlemsstaten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter. Medlemsstaten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter skal uten ugrunnet opphold og senest innen 30 dager fra en slik kontakt kontrollere om opplysningene er korrekte, og om de er behandlet på lovlig

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- måte. Denne perioden kan ved behov forlenges med ytterligere 15 dager, av hensyn til anmodningenes kompleksitet og antall. Medlemsstaten med ansvar for verifisering kontroll av forskjellige identiteter skal underrette medlemsstaten som kontaktet denne om en slik forlengelse og årsakene til forsinkelsen. Den berørte personen skal underrettes av medlemsstaten som kontaktet myndigheten i medlemsstaten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter om den videre prosedyren.
4. Dersom det inngis en anmodning om retting eller sletting av personopplysninger til en medlemsstat der den sentrale ETIAS-enheten hadde ansvar for manuell kontroll av forskjellige identiteter, skal medlemsstaten som anmodningen ble inngitt til, kontakte den sentrale ETIAS-enheten innen sju dager og kreve at den avgir uttalelse. Den sentrale ETIAS-enheten skal avgi uttalelse uten ugrunnet opphold og senest innen 30 dager etter at den ble kontaktet. Denne perioden kan ved behov forlenges med ytterligere 15 dager, av hensyn til anmodningenes kompleksitet og antall. Den berørte personen skal underrettes om den videre prosedyren av medlemsstaten som kontaktet den sentrale ETIAS-enheten.
 5. Dersom det etter en gjennomgåelse viser seg at opplysningene som ble lagret i MID, er uriktige eller er registrert på ulovlig måte, skal medlemsstaten som hadde ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter, eller – dersom det ikke ble funnet noen medlemsstat som hadde ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter, eller dersom den sentrale ETIAS-enheten hadde ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter – medlemsstaten som anmodningen er inngitt til, uten ugrunnet opphold rette eller slette disse opplysningene. Den berørte personen skal underrettes skriftlig om at vedkommendes opplysninger er rettet eller slettet.
 6. Dersom opplysninger lagret i MID endres av en medlemsstat i løpet av lagringstiden, skal medlemsstaten utføre behandlingen angitt i artikkel 27 og eventuelt artikkel 29 for å avgjøre om de endrede opplysningene skal lenkes. Dersom behandlingen ikke gir noen treff, skal denne medlemsstaten slette opplysningene fra identitetsbekreftelsesmappen. Dersom den automatiske behandlingen gir ett eller flere treff, skal medlemsstaten opprette eller oppdatere den relevante lenken i samsvar med de relevante bestemmelsene i denne forordning.
 7. Dersom medlemsstaten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter eller eventuelt medlemsstaten som anmodningen er inngitt til, ikke er enig i at opplysninger lagret i MID er uriktige eller er registrert på ulovlig måte, skal denne medlemsstaten uten ugrunnet opphold treffe en administrativ beslutning med en skriftlig forklaring til den berørte personen om hvorfor den ikke er villig til å rette eller slette opplysninger som gjelder vedkommende.
 8. Beslutningen nevnt i nr. 7 skal også gi den berørte personen opplysninger om muligheten til å reise innvendinger mot beslutningen som ble truffet i forbindelse med anmodningen om tilgang til, retting, sletting eller begrensning av behandling av personopplysninger og eventuelt opplysninger om hvordan krav eller klage kan inngis til kompetente myndigheter eller domstoler og muligheten til å få bistand, også fra tilsynsmyndighetene.
 9. En anmodning om tilgang til, retting, sletting eller begrensning av behandling av personopplysninger skal inneholde nødvendige opplysninger for at den berørte personen skal kunne identifiseres. Disse opplysningene skal brukes utelukkende for at rettighetene nevnt i denne artikkel skal kunne utøves, og skal deretter umiddelbart slettes.
 10. Medlemsstaten som har ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter, eller eventuelt medlemsstaten som anmodningen er inngitt til, skal registrere skriftlig at det er inngitt en anmodning om tilgang til, retting, sletting eller begrensning av behandling av personopplysninger, og hvordan den er behandlet, og skal uten ugrunnet opphold stille registreringen til rådighet for tilsynsmyndighetene.
 11. Denne artikkel berører ikke begrensninger og innskrenkninger av rettighetene fastsatt i denne artikkel i samsvar med forordning (EU) 2016/679 og direktiv (EU) 2016/680.
- Artikkel 49*
- Nettportal**
1. Det opprettes en nettportal for å forenkle utøvelse av retten til tilgang til, retting, sletting eller begrensning av behandling av personopplysninger.
 2. Nettportalen skal inneholde informasjon om rettighetene og prosedyrene nevnt i artikkel 47 og 48 og et brukergrensesnitt som gjør det mulig for personer hvis opplysninger behand-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

les i MID, og som er underrettet om forekomsten av en rød lenke i samsvar med artikkel 32 nr. 4, til å få kontaktopplysningene til kompetent myndighet i medlemsstaten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter.

3. For å få kontaktopplysningene til kompetent myndighet i medlemsstaten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter bør personen hvis opplysninger behandles i MID, angi henvisningen til myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter som nevnt i artikkel 34 bokstav d). Nettportalen skal bruke denne henvisningen til å hente kontaktopplysningene til kompetent myndighet i medlemsstaten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter. Nettportalen skal også inneholde en mal for e-postmelding for å forenkle kommunikasjonen mellom portalbrukeren og kompetent myndighet i medlemsstaten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter. Denne e-postmeldingen skal inneholde et felt for det enkeltstående identifiseringsnummeret nevnt i artikkel 34 bokstav c), slik at kompetent myndighet i medlemsstaten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter kan identifisere de berørte opplysningene.
4. Medlemsstatene skal gi eu-LISA kontaktopplysninger til alle myndigheter med fullmakt til å gjennomgå og besvare hver slik anmodning nevnt i artikkel 47 og 48 og skal regelmessig vurdere om disse kontaktopplysningene er oppdaterte.
5. eu-LISA skal utvikle nettportalen og sikre den tekniske forvaltningen.
6. Kommisjonen skal vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 73 for å fastsette nærmere regler for driften av nettportalen, herunder brukergrensesnittet, språkene som nettportalen skal være tilgjengelig på, og e-postmalen.

Artikkel 50

Overføring av personopplysninger til tredjestater, internasjonale organisasjoner og private parter

Uten at det berører artikkel 65 i forordning (EU) 2018/1240, artikkel 25 og 26 i forordning (EU) 2016/794, artikkel 41 i forordning (EU) 2017/2226, artikkel 31 i forordning (EF) nr. 767/2008 eller søk via ESP i samsvar med artikkel 9 nr. 5 i denne forordning i Interpol-databasene som oppfyller bestemmelsene i kapittel V i forordning

(EU) 2018/1725 og kapittel V i forordning (EU) 2016/679, skal personopplysninger som lagres eller behandles i interoperabilitetskomponentene, eller som interoperabilitetskomponentene har fått tilgang til, ikke overføres til eller stilles til rådighet for tredjestater, internasjonale organisasjoner eller private parter.

Artikkel 51

Tilsynsmyndighetenes tilsyn

1. Hver medlemsstat skal sikre at tilsynsmyndighetene på en uavhengig måte overvåker lovligheten av den berørte medlemsstatens behandling av personopplysninger i samsvar med denne forordning, herunder overføringen av dem til og fra interoperabilitetskomponentene.
2. Hver medlemsstat skal sikre at de nasjonale lovene og forskriftene som vedtas i henhold til direktiv (EU) 2016/680, ved behov får anvendelse også på politimyndigheters og utpekte myndigheters tilgang til interoperabilitetskomponentene, også i forbindelse med rettighetene for personer hvis opplysninger tilgangen gjelder.
3. Tilsynsmyndighetene skal påse at en revisjon av den behandling av personopplysninger som utføres av de ansvarlige nasjonale myndighetene i henhold til denne forordning, utføres i samsvar med relevante internasjonale revisjonsstandarder minst hvert fjerde år.
Tilsynsmyndighetene skal hvert år offentliggjøre antallet anmodninger om retting, sletting eller begrensning av behandling av personopplysninger, tiltak som er iverksatt som følge av dette, og antallet rettinger, slettinger eller begrensninger av behandling som er utført som følge av anmodninger fra de berørte personene.
4. Medlemsstatene skal påse at deres tilsynsmyndigheter har de ressurser og den ekspertise som kreves for å utføre oppgavene de pålegges i henhold til denne forordning.
5. Medlemsstatene skal gi alle opplysninger som det anmodes om av en slik tilsynsmyndighet nevnt i artikkel 51 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679, og skal særlig forsyne den med opplysninger om virksomhet som drives i samsvar med deres ansvar i henhold til denne forordning. Medlemsstatene skal gi tilsynsmyndighetene nevnt i artikkel 51 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679 tilgang til loggene nevnt i artikkel 10, 16, 24 og 36 i denne forordning og til begrunnelsene nevnt i artikkel 22 nr. 2 i denne forordning og når som helst gi dem tilgang til

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

alle sine lokaler som brukes til interoperabilitetsformål.

Artikkel 52

Revisjoner ved EUs datatilsyn

EUs datatilsyn skal sikre at en revisjon av eu-LISAs, den sentrale ETIAS-enhetens og Europols behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning utføres i samsvar med relevante internasjonale revisjonsstandarder minst hvert fjerde år. En rapport om revisjonen skal oversendes til Europaparlamentet, Rådet, eu-LISA, Kommisjonen, medlemsstatene og det berørte unionsbyrået. eu-LISA, den sentrale ETIAS-enheten og Europol skal gis mulighet til å framsette kommentarer før rapportene vedtas.

eu-LISA, den sentrale ETIAS-enheten og Europol skal gi EUs datatilsyn anmodet informasjon, gi EUs datatilsyn tilgang til alle anmodede dokumenter og tilgang til sine logger som nevnt i artikkel 10, 16, 24 og 36 og når som helst gi EUs datatilsyn tilgang til alle sine lokaler.

Artikkel 53

Samarbeid mellom tilsynsmyndigheter og EUs datatilsyn

1. Tilsynsmyndighetene og EUs datatilsyn, som hver handler innen rammen av sine respektive fullmakter, skal aktivt samarbeide innen rammen av sine respektive ansvarsområder og sikre et samordnet tilsyn med bruken av interoperabilitetskomponentene og anvendelsen av andre bestemmelser i denne forordning, særlig dersom EUs datatilsyn eller en tilsynsmyndighet oppdager store forskjeller mellom praksis i medlemsstatene eller oppdager eventuelt ulovlige overføringer via interoperabilitetskomponentenes kommunikasjonskanaler.
2. I tilfellene nevnt i nr. 1 i denne artikkel skal et samordnet tilsyn sikres i samsvar med artikkel 62 i forordning (EU) 2018/1725.
3. Det europeiske personvernråd skal senest 12. juni 2021, og deretter annethvert år, sende en felles rapport om sine aktiviteter i henhold til denne artikkel til Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen, Europol, Det europeiske grense- og kystvaktbyrå og eu-LISA. Denne rapporten skal inneholde et kapittel om hver medlemsstat som den berørte medlemsstatens tilsynsmyndighet har utarbeidet.

Kapittel VIII

Ansvar

Artikkel 54

eu-LISAs ansvar under utformings- og utviklingsfasen

1. eu-LISA skal sikre at de sentrale infrastrukturene i interoperabilitetskomponentene drives i samsvar med denne forordning.
2. Interoperabilitetskomponentene skal driftes av eu-LISA på dets tekniske anlegg og skal levere funksjonene fastsatt i denne forordning i samsvar med vilkårene for sikkerhet, tilgjengelighet, kvalitet og ytelse angitt i artikkel 55 nr. 1.
3. eu-LISA skal ha ansvar for interoperabilitetskomponentenes utvikling og for tilpasningene som kreves for å opprette interoperabilitet mellom de sentrale systemene i EES, VIS, ETIAS, SIS, Eurodac, ECRIS-TCN, ESP, sBMS, CIR, MID og CRRS.

Uten at det berører artikkel 66, skal eu-LISA ikke ha tilgang til noen av personopplysningene som behandles i ESP, sBMS, CIR eller MID.

eu-LISA skal fastsette utformingen av interoperabilitetskomponentenes fysiske arkitektur, herunder deres kommunikasjonsinfrastrukturer og de tekniske spesifikasjonene og deres utvikling når det gjelder den sentrale infrastrukturen og den sikre kommunikasjonsinfrastrukturen, som skal vedtas av styret, med forbehold om en positiv uttalelse fra Kommisjonen. eu-LISA skal også foreta alle nødvendige tilpasninger av EES, VIS, ETIAS eller SIS som følger av opprettelsen av interoperabilitet, og som fastsettes i denne forordning.

eu-LISA skal utvikle og gjennomføre interoperabilitetskomponentene snarest mulig etter at denne forordning er trådt i kraft og Kommisjonen har vedtatt tiltakene angitt i artikkel 8 nr. 2, artikkel 9 nr. 7, artikkel 28 nr. 5 og nr. 7, artikkel 37 nr. 4, artikkel 38 nr. 3, artikkel 39 nr. 5, artikkel 43 nr. 5 og artikkel 78 nr. 10.

Utviklingen skal bestå i å utarbeide og gjennomføre de tekniske spesifikasjonene, utprøvingene og den overordnede prosjektledelsen og prosjektsamordningen.

4. I utformings- og utviklingsfasen skal det nedsettes et programstyringsråd som består av høyst ti medlemmer. Det skal bestå av sju medlemmer som utpekes av eu-LISAs styre blant dets medlemmer eller stedfortredere, lederen for den rådgivende gruppen for interoperabilitet

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

nevnt i artikkel 75, et medlem som representerer eu-LISA, og som utpekes av den administrerende direktøren, og et medlem som utpekes av Kommisjonen. Medlemmer som utpekes av eu-LISAs styre, skal velges bare fra medlemsstater som i samsvar med unionsretten er fullt ut bundet av de rettslige instrumentene for utvikling, opprettelse, drift og bruk av alle EU-informasjonssystemer, og som vil delta i interoperabilitetskomponentene.

5. Programstyringsrådet skal møtes regelmessig og minst tre ganger per kvartal. Det skal sikre en hensiktsmessig styring av interoperabilitetskomponentenes utformings- og utviklingsfase.

Programstyringsrådet skal hver måned framlegge skriftlige rapporter for eu-LISAs styre om prosjektets framskritt. Programstyringsrådet skal verken ha fullmakt til å treffe beslutning eller mandat til å representere medlemmene i eu-LISAs styre.

6. eu-LISAs styre skal fastsette programstyringsrådets forretningsorden, som særlig skal inneholde regler for
 - (a) lederskap,
 - (b) møtesteder,
 - (c) forberedelse av møter,
 - (d) eksperters tilgang til møtene,
 - (e) kommunikasjonsplaner for å sikre at fraværende medlemmer av styret er fullt ut underrettet.

Lederskapet skal innehas av en medlemsstat som i henhold til unionsretten er fullt ut bundet av de rettslige instrumentene for utvikling, opprettelse, drift og bruk av alle EU-informasjonssystemer, og som vil delta i interoperabilitetskomponentene.

Medlemmene i programstyringsrådet skal få alle sine utgifter til reise og opphold dekket av eu-LISA, og artikkel 10 i eu-LISAs forretningsorden får tilsvarende anvendelse. eu-LISA yter sekretariatsbistand til programstyringsrådet.

Den rådgivende gruppen for interoperabilitet nevnt i artikkel 75 skal møtes regelmessig til interoperabilitetskomponentene settes i drift. Den skal etter hvert møte framlegge rapport for programstyringsrådet. Den skal yte teknisk ekspertise til støtte for programstyringsrådets oppgaver og følge opp medlemsstatenes forberedelser.

Artikkel 55

eu-LISAs ansvar etter idriftsettingen

1. Etter at hver interoperabilitetskomponent er satt i drift, skal eu-LISA ha ansvar for den tekniske forvaltningen av den sentrale infrastrukturen i interoperabilitetskomponentene, herunder vedlikeholdet av dem og den tekniske utviklingen. I samarbeid med medlemsstatene skal byrået påse at beste tilgjengelige teknologi brukes, med forbehold om en nytte- og kostnadsanalyse. eu-LISA skal også ha ansvar for den tekniske forvaltningen av kommunikasjonsinfrastrukturen nevnt i artikkel 6, 12, 17, 25 og 39.

Den tekniske forvaltningen av interoperabilitetskomponentene skal bestå av alle de oppgaver og tekniske løsninger som kreves for at interoperabilitetskomponentene skal kunne fungere og gi medlemsstatene og unionsbyråene uavbrutte tjenester døgnet rundt alle dager i uken i samsvar med denne forordning. Den skal omfatte nødvendig vedlikehold og teknisk utvikling for at komponentene skal fungere med tilfredsstillende teknisk kvalitet, særlig når det gjelder svartiden ved søk i de sentrale infrastrukturene i samsvar med de tekniske spesifikasjonene.

Alle interoperabilitetskomponenter skal utvikles og forvaltes på en måte som sikrer rask, smidig, effektiv og kontrollert tilgang og fullstendig og uavbrutt tilgjengelighet til komponentene og opplysningene som er lagret i MID, sBMS og CIR, og en svartid i tråd med medlemsstatenes myndigheters og unionsbyråenes driftsmessige behov.

2. Uten at det berører artikkel 17 i vedtektene for Den europeiske unions tjenestemenn, skal eu-LISA anvende egnede regler for taushetsplikt eller tilsvarende fortrolighetsplikt på alt personale som arbeider med opplysninger som er lagret i interoperabilitetskomponentene. Denne forpliktelsen skal gjelde også etter at den aktuelle ansatte har fratrudd sin stilling eller opphørt med sin virksomhet.

Uten at det berører artikkel 66, skal eu-LISA ikke ha tilgang til noen av personopplysningene som behandles i ESP, sBMS, CIR og MID.

3. eu-LISA skal utvikle og opprettholde en mekanisme og framgangsmåter for å gjennomføre kvalitetskontroller av opplysningene som er lagret i sBMS og CIR i samsvar med artikkel 37.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

4. eu-LISA skal også utføre oppgaver i forbindelse med opplæring i teknisk bruk av interoperabilitetskomponentene.

Artikkel 56

Medlemsstatenes ansvar

1. Hver medlemsstat skal ha ansvaret for
 - (a) forbindelsen til kommunikasjonsinfrastrukturen i ESP og CIR,
 - (b) integrasjon av de eksisterende nasjonale systemene og infrastrukturene med ESP, CIR og MID,
 - (c) organisasjon, forvaltning, drift og vedlikehold av den eksisterende nasjonale infrastrukturen og forbindelsen til interoperabilitetskomponentene,
 - (d) forvaltning av og ordninger for tilgang for personale med behørig fullmakt hos kompetente nasjonale myndigheter til ESP, CIR og MID i samsvar med denne forordning og opprettelse og regelmessig ajourføring av en liste over dette personalet og dets profiler,
 - (e) vedtakelse av lovgivningstiltakene nevnt i artikkel 20 nr. 5 og 6 for å få tilgang til CIR for identifiseringsformål,
 - (f) manuell verifisering av forskjellige identiteter nevnt i artikkel 29,
 - (g) oppfyllelse av kravene til opplysningenes kvalitet fastsatt i unionsretten,
 - (h) overholdelse av reglene for hvert EU-informasjonssystem vedrørende personopplysningenes sikkerhet og integritet,
 - (i) utbedring av eventuelle mangler som er konstatert i Kommisjonens evalueringsrapport om opplysningenes kvalitet nevnt i artikkel 37 nr. 5.
2. Hver medlemsstat skal kople sine utpekte myndigheter til CIR.

Artikkel 57

Den sentrale ETIAS-enhetens ansvar

Den sentrale ETIAS-enheten skal ha ansvar for følgende:

- (a) manuell verifisering av forskjellige identiteter i samsvar med artikkel 29,
- (b) gjennomføring av avdekking av flere identiteter blant opplysningene som er lagret i EES, VIS, Eurodac og SIS i samsvar med artikkel 69.

Kapittel IX

Endring av andre unionsinstrumenter

Artikkel 58

Endring av forordning (EF) nr. 767/2008

I forordning (EF) nr. 767/2008 gjøres følgende endringer:

- (1) I artikkel 1 skal nytt ledd lyde:

«Ved å lagre identitetsopplysninger, reisedokumentopplysninger og biometriske opplysninger i det felles identitetsregisteret (CIR) opprettet ved artikkel 17 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817⁴⁰ bidrar VIS til å forenkle og støtte korrekt identifi- sering av personer registrert i VIS på vilkårene og for formålene nevnt i artikkel 20 i nevnte for- ordning.»
- (2) I artikkel 4 skal nye numre lyde:
 - «12) «VIS-opplysninger» alle opplysninger lagret i det sentrale VIS-systemet og i CIR i samsvar med artikkel 9–14,
 - 13) «identitetsopplysninger» opplysningene nevnt i artikkel 9 nr. 4 bokstav a) og aa),
 - 14) «fingeravtrykksopplysninger» opplysnin- ger om de fem fingeravtrykkene av pekefin- geren, langfingeren, ringfingeren, lillefin- geren og tommelen fra høyre hånd og event- uelt fra venstre hånd,»
- (3) I artikkel 5 skal nytt nummer lyde:

«1a. CIR skal inneholde opplysningene nevnt i artikkel 9 nr. 4 bokstav a)–c), nr. 5 og nr. 6. De gjenstående opplysningene i VIS skal la- gres i det sentrale VIS-systemet.»
- (4) I artikkel 6 skal nr. 2 lyde:

«2. Tilgang til VIS for å søke på opplysnin- gene skal utelukkende forbeholdes personale med behørig fullmakt hos de nasjonale myndigheter i hver medlemsstat som er kom- petente for formålene angitt i artikkel 15–22, og personale med behørig fullmakt hos de nasjo- nale myndighetene i hver medlemsstat og uni- onsbyråene som er kompetente for formålene angitt i artikkel 20 og 21 i forordning (EU) 2019/817. Denne tilgangen skal være begren- set til opplysningene er nødvendige for å utføre

⁴⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817 av 20. mai 2019 om opprettelse av en ramme for interoperabili- tet mellom EU-informasjonssystemer for grenser og visum og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, rådsved- tak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 27).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

oppgavene for disse formålene, og skal stå i rimelig forhold til målene som etterstrebes.»

(5) I artikkel 9 nr. 4 skal bokstav a)–c) og ny bokstav lyde:

- «a) etternavn (familienavn), fornavn, fødselsdato, kjønn,
- aa) fødenavn (tidligere etternavn), fødested og fødeland, nåværende statsborgerskap og statsborgerskap ved fødsel,
- b) reisedokumentets eller -dokumentenes type og nummer og koden på tre bokstaver for staten som har utstedt reisedokumentet eller -dokumentene,
- c) reisedokumentets eller -dokumentenes siste gyldighetsdato,
- ca) myndigheten som utarbeidet reisedokumentet og utstedelsesdatoen,»

Artikkel 59

Endring av forordning (EU) 2016/399

I artikkel 8 skal nytt nummer lyde:

«4a. Dersom søket i relevante databaser ved inn- eller utreise, herunder fleridentitetsdetektoren via den europeiske søkeportalen opprettet ved artikkel 25 nr. 1 og artikkel 6 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817,⁴¹ henholdsvis fører til en gul lenke og viser en rød lenke, skal grensevakten konsultere det felles identitetsregisteret opprettet ved artikkel 17 nr. 1 i nevnte forordning eller SIS eller begge for å vurdere forskjellene i de lenkede identitetsopplysningene eller reisedokumentopplysningene. Grensevakten skal utføre all ytterligere kontroll som kreves for å treffe en beslutning om lenkens status og farge.

I samsvar med artikkel 69 nr. 1 i forordning (EU) 2019/817 får dette nummer anvendelse fra fleridentitetsdetektoren settes i drift i henhold til artikkel 72 nr. 4 i nevnte forordning.»

Artikkel 60

Endring av forordning (EU) 2017/2226

I forordning (EU) 2017/2226 gjøres følgende endringer:

(1) I artikkel 1 skal nytt ledd lyde:

«3. Ved å lagre identitetsopplysninger, reisedokumentopplysninger og biometriske opplysninger i det felles identitetsregisteret (CIR) opprettet ved artikkel 17 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817⁴² bidrar EES til å forenkle og støtte korrekt identifisering av personer som registreres i EES på vilkårene og for formålene angitt i artikkel 20 i nevnte forordning.»

(2) I artikkel 3 nr. 1 gjøres følgende endringer:

(a) Nr. 22 skal lyde:

«22) «EES-opplysninger» alle opplysninger lagret i det sentrale EES-systemet og i CIR i samsvar med artikkel 15–20,»

(b) Nytt nummer skal lyde:

«22a) «identitetsopplysninger» opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 1 bokstav a) og de relevante opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 1 og artikkel 18 nr. 1,»

(c) Nye numre skal lyde:

«32) «ESP» den europeiske søkeportalen opprettet ved artikkel 6 nr. 1 i forordning (EU) 2019/817,

33) «CIR» det felles identitetsregisteret opprettet ved artikkel 17 nr. 1 i forordning (EU) 2019/817.»

(3) I artikkel 6 nr. 1 skal ny bokstav lyde:

«j) sikre korrekt identifisering av personer.»

(4) I artikkel 7 gjøres følgende endringer:

(a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:

(i) Nytt nummer skal lyde:

«aa) den sentrale infrastrukturen for CIR nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav a) i forordning (EU) 2019/817,»

(ii) Bokstav f) skal lyde:

«f) en sikker kommunikasjonsinfrastruktur mellom det sentrale EES-systemet og de sentrale infrastrukturene i ESP og CIR.»

(b) Nytt nummer skal lyde:

«1a. CIR skal inneholde opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 1 bokstav a)–d), artikkel 17 nr. 1 bokstav a), b) og c) og artikkel 18 nr. 1 og nr. 2. Gjenstående EES-opplysninger skal lagres i det sentrale EES-systemet.»

⁴¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817 av 20. mai 2019 om opprettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer for grenser og visum og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 27).

⁴² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817 av 20. mai 2019 om opprettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer for grenser og visum og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 27).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

(5) I artikkel 9 skal nytt nummer lyde:

«4. Tilgang til EES-opplysningene som lagres i CIR, skal utelukkende forbeholdes personale med behørig fullmakt hos de nasjonale myndighetene i hver medlemsstat og personale med behørig fullmakt hos unionsbyråene som er kompetente for formålene angitt i artikkel 20 og 21 i forordning (EU) 2019/817. Denne tilgangen skal være begrenset til opplysningene er nødvendige for å utføre oppgavene for disse formålene, og skal stå i rimelig forhold til målene som etterstrebes.»

(6) I artikkel 21 gjøres følgende endringer:

(a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Dersom det er teknisk umulig å registrere opplysninger i det sentrale EES-systemet eller CIR, eller ved feil på det sentrale EES-systemet eller CIR, skal opplysningene nevnt i artikkel 16–20 midlertidig lagres i det enhetlige nasjonale grensesnittet. Dersom dette ikke er mulig, skal opplysningene midlertidig lagres lokalt i et elektronisk format. I begge tilfeller skal opplysningene registreres i det sentrale EES-systemet eller CIR så snart det er teknisk mulig eller feilen er utbedret. Medlemsstatene skal iverksette egnede tiltak og levere den infrastruktur, det utstyr og de ressurser som kreves for å sikre at slik midlertidig lokal lagring kan utføres når som helst og ved alle grenseoverganger.»

(b) I nr. 2 skal første ledd lyde:

«2. Uten at det berører plikten til å utføre inn- og utreisekontroller i samsvar med forordning (EU) 2016/399, skal grensemyndigheten, i de unntakstilfeller der det er teknisk umulig å registrere opplysninger i enten det sentrale EES-systemet og CIR eller i det enhetlige nasjonale grensesnittet og teknisk umulig midlertidig å lagre opplysningene lokalt i elektronisk format, manuelt lagre opplysninger nevnt i artikkel 16–20 i denne forordning, med unntak av biometriske opplysninger, og påføre tredjestatsborgerens reisedokument et innreise- eller utreisestempel. Disse opplysningene skal registreres i det sentrale EES-systemet og CIR så snart det er teknisk mulig.»

(7) I artikkel 23 gjøres følgende endringer:

(a) Nytt nummer skal lyde:

«2a. For kontrollene angitt i nr. 1 i denne artikkel skal grensemyndigheten innlede et søk ved å bruke ESP til å sammenligne opplysningene om tredjestatsborgeren

med de relevante opplysningene i EES og VIS.»

(b) I nr. 4 skal første ledd lyde:

«4. Dersom søket på grunnlag av de alfanumeriske opplysningene i nr. 2 i denne artikkel viser at opplysninger om tredjestatsborgeren ikke er registrert i EES, dersom kontrollen av tredjestatsborgeren i samsvar med nr. 2 i denne artikkel ikke lykkes, eller dersom det er uklare om tredjestatsborgerens identitet, skal grensemyndighetene ha tilgang til opplysninger for identifisering i samsvar med artikkel 27 med det formål å opprette eller ajourføre en individuell saksmappe i samsvar med artikkel 14.»

(8) I artikkel 32 skal nytt nummer lyde:

«1a. I de tilfeller de utpekte myndighetene har innledet et søk i CIR i samsvar med artikkel 22 i forordning (EU) 2019/817, kan de ha tilgang til EES for søk, dersom vilkårene fastsatt i denne artikkel er oppfylt, og dersom det oppnådde svaret nevnt i artikkel 22 nr. 2 i forordning (EU) 2019/817 viser at det finnes opplysninger i EES.»

(9) I artikkel 33 skal nytt nummer lyde:

«1a. I de tilfeller Europol har innledet et søk i CIR i samsvar med artikkel 22 i forordning (EU) 2019/817, kan byrået ha tilgang til EES for søk, dersom vilkårene fastsatt i denne artikkel er oppfylt, og dersom det oppnådde svaret nevnt i artikkel 22 nr. 2 i forordning (EU) 2019/817 viser at det finnes opplysninger i EES.»

(10) I artikkel 34 gjøres følgende endringer:

(a) I nr. 1 og 2 erstattes «i det sentrale EES-systemet» med «i CIR og i det sentrale EES-systemet».

(b) I nr. 5 erstattes «fra det sentrale EES-systemet» med «fra det sentrale EES-systemet og CIR».

(11) I artikkel 35 skal nr. 7 lyde:

«7. Det sentrale EES-systemet og CIR skal umiddelbart underrette alle medlemsstater om sletting av opplysninger i EES eller CIR og eventuelt fjerne dem fra listen over identifiserte personer nevnt i artikkel 12 nr. 3.»

(12) I artikkel 36 erstattes «det sentrale EES-systemet» med «det sentrale EES-systemet og CIR».

(13) I artikkel 37 gjøres følgende endringer:

(a) I nr. 1 skal første ledd lyde:

«1. eu-LISA skal ha ansvar for utviklingen av det sentrale EES-systemet og CIR, de enhetlige nasjonale grensesnittene, kommunikasjonsinfrastrukturen og den

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

sikre kommunikasjonskanalen mellom det sentrale EES-systemet og det sentrale VIS-systemet. eu-LISA skal også ha ansvar for utviklingen av netjtjenesten nevnt i artikkel 13 i samsvar med de nærmere reglene nevnt i artikkel 13 nr. 7 og spesifikasjonene og vilkårene som er vedtatt i henhold til artikkel 36 første ledd bokstav h) og for utviklingen av dataregisteret nevnt i artikkel 63 nr. 2.»

(b) I nr. 3 skal første ledd lyde:

«3. eu-LISA skal ha ansvar for driftsforvaltningen av det sentrale EES-systemet og CIR, de enhetlige nasjonale grensesnittene, den sikre kommunikasjonskanalen mellom det sentrale EES-systemet og det sentrale VIS-systemet. eu-LISA skal i samarbeid med medlemsstatene og med forbehold om en nytte- og kostnadsanalyse sikre at beste tilgjengelige teknologi alltid brukes i det sentrale EES-systemet og CIR, de enhetlige nasjonale grensesnittene, kommunikasjonsinfrastrukturen, den sikre kommunikasjonskanalen mellom det sentrale EES-systemet og det sentrale VIS-systemet, netjtjenesten nevnt i artikkel 13 og dataregisteret nevnt i artikkel 63 nr. 2. eu-LISA skal også ha ansvar for driftsforvaltningen av kommunikasjonsinfrastrukturen mellom det sentrale EES-systemet og de enhetlige nasjonale grensesnittene, netjtjenesten nevnt i artikkel 13 og dataregisteret nevnt i artikkel 63 nr. 2.»

(14) I artikkel 46 nr. 1 skal ny bokstav lyde:

«f) en henvisning til bruken av ESP for søk i EES som nevnt i artikkel 7 nr. 2 i forordning (EU) 2019/817.»

(15) I artikkel 63 gjøres følgende endringer:

(a) Nr. 2 skal lyde:

«2. I henhold til nr. 1 i denne artikkel skal eu-LISA lagre opplysningene nevnt i det punktet i det sentrale registeret for rapportering og statistikk nevnt i artikkel 39 i forordning (EU) 2019/817.»

(b) I nr. 4 skal nytt ledd lyde:

«Den daglige statistikken skal lagres i det sentrale registeret for rapportering og statistikk.»

(1) I artikkel 1 skal nytt nummer lyde:

«3. Ved å lagre identitetsopplysninger og reisedokumentopplysninger i det felles identitetsregisteret (CIR) opprettet ved artikkel 17 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817⁴³ bidrar ETIAS til å forenkle og støtte korrekt identifisering av personer som er registrert i ETIAS på vilkårene og for formålene angitt i artikkel 20 i nevnte forordning.»

(2) I artikkel 3 nr. 1 skal nye numre lyde:

«(23) «CIR» det felles identitetsregisteret opprettet ved artikkel 17 nr. 1 i forordning (EU) 2019/817.

(24) «ESP» den europeiske søkeportalen opprettet ved artikkel 6 nr. 1 i forordning (EU) 2019/817,

(25) «Det sentrale ETIAS-systemet» det sentrale systemet nevnt i artikkel 6 nr. 2 bokstav a), sammen med CIR i den grad CIR inneholder opplysningene nevnt i artikkel 6 nr. 2a).

(26) «identitetsopplysninger» opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav a), b) og c).

(27) «reisedokumentopplysninger» opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav d) og e) og koden på tre bokstaver for staten som utstedte reisedokumentet som nevnt i artikkel 19 nr. 3 bokstav c).»

(3) I artikkel 4 skal ny bokstav lyde:

«g) bidra til korrekt identifisering av personer.»

(4) I artikkel 6 gjøres følgende endringer:

(a) I nr. 2 gjøres følgende endringer:

i) Ny bokstav a) skal lyde:

«a) et sentralt system, herunder ETIAS-overvåkingslisten nevnt i artikkel 34,»

ii) Ny bokstav skal lyde:

«aa) CIR,»

(iii) Ny bokstav d) skal lyde:

«d) en sikker kommunikasjonsinfrastruktur mellom det sentrale systemet og de sentrale infrastrukturene i ESP og CIR,»

(b) Nytt nummer skal lyde:

«2a. CIR skal inneholde identitetsopplysninger og reisedokumentopplysninger. De gjenstående opplysningene skal lagres i det sentrale systemet.»

Artikkel 61

Endring av forordning (EU) 2018/1240

I forordning (EU) 2018/1240 gjøres følgende endringer:

⁴³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817 av 20. mai 2019 om opprettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer for grenser og visum og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 27).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

(5) I artikkel 13 gjøres følgende endringer:

(a) Nytt nummer skal lyde:

«4a. Tilgang til identitets- og reisedokumentopplysningene i ETIAS som lagres i CIR, skal også utelukkende forbeholdes personale med behørig fullmakt hos de nasjonale myndighetene i hver medlemsstat og personale med behørig fullmakt hos unionsbyråene som er kompetent for formålene angitt i artikkel 20 og 21 i forordning (EU) 2019/817. Denne tilgangen skal være begrenset til opplysningene er nødvendige for å utføre oppgavene for disse formålene, og skal stå i rimelig forhold til målene som etterstrebtes.»

(b) Nr. 5 skal lyde:

«5. Hver medlemsstat skal utpeke kompetente nasjonale myndigheter nevnt i nr. 1, 2, 4 og 4a i denne artikkel og skal uten ugrunnet opphold oversende en liste over disse myndighetene til eu-LISA i samsvar med artikkel 87 nr. 2. På denne listen skal det angis for hvilke formål personalet med behørig fullmakt hos hver myndighet skal få tilgang til opplysningene i ETIAS-informasjonssystemet i samsvar med nr. 1, 2, 4 og 4a i denne artikkel.»

(6) I artikkel 17 nr. 2 gjøres følgende endringer:

(a) Bokstav a) skal lyde:

«a) etternavn (familienavn), fornavn, fødenavn, fødselsdato, fødested, kjønn, nåværende statsborgerskap,»

(b) Ny bokstav skal lyde:

«aa)fødeland, søkerens foreldres fornavn.»

(7) I artikkel 19 nr. 4 erstattes «artikkel 17 nr. 2 bokstav a)» med «artikkel 17 nr. 2 bokstav a) og aa)».

(8) I artikkel 20 gjøres følgende endringer:

(a) I nr. 2 skal første ledd lyde:

«2. Det sentrale ETIAS-systemet skal innlede et søk ved å bruke ESP til å sammenligne de relevante opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav a), aa), b), c), d), f), g), j), k) og m) og nr. 8 med opplysningene i et register, en mappe eller en melding i en søknadsmappe i det sentrale ETIAS-systemet, SIS, EES, VIS, Eurodac, Europol-opplysninger og Interpol-databasene SLTD og TDAWN.»

(b) I nr. 4 erstattes «artikkel 17 nr. 2 bokstav a), b), c), d), f), g), j), k) og m)» med «artikkel 17 nr. 2 bokstav a), aa), b), c), d), f), g), j), k) og m)».

(c) I nr. 5 erstattes «artikkel 17 nr. 2 bokstav a), c), f), h) og i)» med «artikkel 17 nr. 2 bokstav a), aa), c), f), h) og i)».

(9) I artikkel 23 skal nr. 1 lyde:

«1. Det sentrale ETIAS-systemet skal innlede et søk ved å bruke ESP til å sammenligne de relevante opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav a), aa), b) og d) med opplysninger i SIS for å avgjøre om søkeren er gjenstand for noen av følgende meldinger:

- a) en melding om savnede personer,
- b) en melding om personer som er etterlyst i forbindelse med rettslig prosedyre,
- c) en melding om personer med sikte på diskret kontroll eller målrettet kontroll.»

(10) I artikkel 52 skal nytt nummer lyde:

«1a. I de tilfeller der de utpekte myndighetene har innledet et søk i CIR i samsvar med artikkel 22 i forordning (EU) 2019/817, kan de ha tilgang til søknadsmapper i det sentrale ETIAS-systemet i samsvar med denne artikkel for søk dersom det oppnådde svaret nevnt i artikkel 22 nr. 2 i forordning (EU) 2019/817 viser at det finnes opplysninger i søknadsprogrammene i det sentrale ETIAS-systemet.»

(11) I artikkel 53 skal nytt nummer lyde:

«1a. I de tilfeller der Europol har innledet et søk i CIR i samsvar med artikkel 22 i forordning (EU) 2019/817, kan byrået ha tilgang til søknadsmapper i det sentrale ETIAS-systemet i samsvar med denne artikkel for søk dersom det oppnådde svaret nevnt i artikkel 22 nr. 2 i forordning (EU) 2019/817 viser at det finnes opplysninger i søknadsprogrammene i det sentrale ETIAS-systemet.»

(12) I artikkel 65 nr. 3 femte ledd erstattes «artikkel 17 nr. 2 bokstav a), b), d), e) og f)» med «artikkel 17 nr. 2 bokstav a), aa), b), d), e) og f)».

(13) I artikkel 69 nr. 1 skal ny bokstav lyde:

«(ca) dersom det er relevant, en henvisning til at ESP er brukt til søk i det sentrale ETIAS-systemet som nevnt i artikkel 7 nr. 2 i forordning (EU) 2019/817»

(14) I artikkel 73 nr. 2 erstattes «det sentrale dataregisteret» med «det sentrale registeret for rapportering og statistikk nevnt i artikkel 39 i forordning (EU) 2019/817, i den grad det inneholder opplysninger fra det sentrale ETIAS-systemet i samsvar med artikkel 84 i denne forordning».

(15) I artikkel 74 nr. 1 skal første ledd lyde:

«1. Når ETIAS er satt i drift, skal eu-LISA ha ansvaret for den tekniske forvaltningen av det sentrale ETIAS-systemet og de nasjonale ens-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

artede grensesnittene. eu-LISA skal også ha ansvaret for all teknisk utprøving som kreves for å opprette og ajourføre ETIAS-screeningreglene. Byrået skal i samarbeid med medlemsstatene med forbehold om en nytte- og kostnadsanalyse sikre at beste tilgjengelige teknologi alltid brukes. eu-LISA skal også ha ansvar for den tekniske forvaltningen av kommunikasjonsinfrastrukturen mellom det sentrale ETIAS-systemet og de enhetlige nasjonale grensesnittene og for det offentlige nettstedet, appen for mobile enheter, e-posttjenesten, den sikre kontotjenesten, kontrollverktøyet for søkere, samtykkeverktøyet for søkere, vurderingsverktøyet for ETIAS-overvåkingslisten, nettportalen for transportører, nettjenesten og programvaren for å behandle søknadene.»

(16) I artikkel 84 nr. 2 skal første ledd lyde:

«2. I henhold til nr. 1 i denne artikkel skal eu-LISA lagre opplysningene nevnt i det nummer i det sentrale registeret for rapportering og statistikk nevnt i artikkel 39 i forordning (EU) 2019/817. I samsvar med artikkel 39 nr. 1 i nevnte forordning skal systemovergripende statistiske opplysninger og analyserapporter gi myndighetene nevnt i nr. 1 i denne artikkel mulighet til å få tilpassede rapporter og statistikk, for å støtte gjennomføringen av ETIAS-screeningreglene nevnt i artikkel 33, for bedre å kunne vurdere sikkerhetsrisikoen, risikoen for ulovlig innvandring og den høye epidemirisikoen, for å effektivisere inn- og utreisekontroller og for å hjelpe den sentrale ETIAS-enheten og de nasjonale ETIAS-enhetene med å behandle søknader om fremreisetillatelse.»

(17) I artikkel 84 nr. 4 skal nytt ledd lyde:

«Den daglige statistikken skal lagres i det sentrale registeret for rapportering og statistikk nevnt i artikkel 39 i forordning (EU) 2019/817.»

Artikkel 62

Endring av forordning (EU) 2018/1726

I forordning (EU) 2018/1726 gjøres følgende endringer:

(1) Artikkel 12 skal lyde:

«Artikkel 12

Opplysningenes kvalitet

1. Uten at det berører medlemsstatenes ansvar for opplysningene som registreres i systemene under Byråets driftsmessige

ansvar, skal Byrået, i tett samarbeid med sine rådgivende grupper, for alle systemer under Byråets driftsmessige ansvar opprette automatiske mekanismer og framgangsmåter for kontroll av opplysningenes kvalitet, felles indikatorer for opplysningenes kvalitet og minstekvalitetsstandarder for lagring av opplysninger i samsvar med de relevante bestemmelsene i de rettslige instrumentene for informasjonssystemene og i artikkel 37 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817⁴⁴ og (EU) 2019/818⁴⁵.

2. Byrået skal opprette et sentralt register som inneholder bare anonymiserte opplysninger for rapportering og statistikk i samsvar med artikkel 39 i forordning (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818, som omfattes av særlige bestemmelser i de rettslige instrumentene for utvikling, opprettelse, drift og bruk av store it-systemer som Byrået forvalter.»

(2) I artikkel 19 nr. 1 gjøres følgende endringer:

(a) Nytt nummer skal lyde:

«eea) vedta rapporter om status over utviklingen av interoperabilitetskomponentene i henhold til artikkel 78 nr. 2 i forordning (EU) 2019/817 og artikkel 74 nr. 2 i forordning (EU) 2019/818,»

(b) Bokstav ff) skal lyde:

«ff) vedta rapporter om den tekniske driften av SIS i samsvar med artikkel 60 nr. 7 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1861⁴⁶ og artikkel 74 nr. 8 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1862,⁴⁷ av VIS i samsvar med artikkel 50 nr. 3 i forordning (EF) nr. 767/2008 og artikkel 17 nr. 3 i rådsbeslutning 2008/633/JIS, av EES i samsvar med artikkel 72 nr. 4 i forordning (EU) 2017/2226, av ETIAS i

⁴⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817 av 20. mai 2019 om opprettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer for grenser og visum og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 27).

⁴⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/818 av 20. mai 2019 om opprettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer for politisamarbeid og rettslig samarbeid, asyl og migrasjon, og om endring av forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 85).

⁴⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1861 av 28. november 2018 om opprettelse, drift og bruk av Schengen-informasjonssystemet (SIS) for inn- og utreisekontroller, om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og om endring og oppheving av forordning (EF) nr. 1987/2006 (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 14).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

samsvar med artikkel 92 nr. 4 i forordning (EU) 2018/1240, av ECRIS-TCN og av ECRIS-referansegjennomføringen i samsvar med artikkel 36 nr. 8 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/816⁴⁸ og av interoperabilitetskomponentene i samsvar med artikkel 78 nr. 3 i forordning (EU) 2019/817 og artikkel 74 nr. 3 i forordning (EU) 2019/818.»

(c) Bokstav hh) skal lyde:

«hh) vedta formelle kommentarer om EUs datatilsyns revisjonsrapporter i henhold til artikkel 56 nr. 2 i forordning (EU) 2018/1861, artikkel 42 nr. 2 i forordning (EF) nr. 767/2008, artikkel 31 nr. 2 i forordning (EU) nr. 603/2013, artikkel 56 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2226, artikkel 67 i forordning (EU) 2018/1240, artikkel 29 nr. 2 i forordning (EU) 2019/816 og artikkel 52 i forordning (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818, og sikre egnet oppfølging av revisjonene.»

(d) Bokstav mm) skal lyde:

«mm) årlig offentliggjøre listen over kompetente myndigheter som er autorisert til direkte å søke opplysninger i SIS i henhold til artikkel 41 nr. 8 i forordning (EU) 2018/1861 og artikkel 56 nr. 7 i forordning (EU) 2018/1862, sammen med listen over kontorene i de nasjonale SIS-systemene (N.SIS) og SIRENE-kontorene i henhold til henholdsvis artikkel 7 nr. 3 i forordning (EU) 2018/1861 og artikkel 7 nr. 3 i forordning (EU) 2018/1862 og listen over kompetente myndigheter i henhold til artikkel 65 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2226, listen over kompetente myndigheter i henhold til artikkel 87 nr. 2 i forordning (EU) 2018/1240, listen over sentrale myndigheter i henhold til artikkel 34 nr. 2 i forordning (EU) 2019/816 og listen over myndigheter i samsvar med artikkel 71 nr. 1 i forordning

(EU) 2019/817 og artikkel 67 nr. 1 i forordning (EU) 2019/818.»

(3) I artikkel 22 skal nr. 4 lyde:

«4. Europol og Eurojust kan delta i styrets møter som observatører når et spørsmål om SIS II i forbindelse med anvendelsen av beslutning 2007/533/JIS står på dagsordenen.

Det europeiske grense- og kystvaktbyrå kan delta i styrets møter som observatør når et spørsmål om SIS i forbindelse med anvendelsen av forordning (EU) 2016/1624 står på dagsordenen.

Europol kan delta i styrets møter som observatør når et spørsmål om VIS i forbindelse med anvendelsen av beslutning 2008/633/JIS eller et spørsmål om Eurodac i forbindelse med anvendelsen av forordning (EU) nr. 603/2013 står på dagsordenen.

Europol kan delta i styrets møter som observatør når et spørsmål om EES i forbindelse med anvendelsen av forordning (EU) 2017/2226 står på dagsordenen, eller når et spørsmål om ETIAS i forbindelse med anvendelsen av forordning (EU) 2018/1240 står på dagsordenen.

Det europeiske grense- og kystvaktbyrå kan delta i styrets møter som observatør når et spørsmål om ETIAS i forbindelse med anvendelsen av forordning (EU) 2018/1240 står på dagsordenen.

Eurojust, Europol og den europeiske påtalemyndigheten kan delta i styrets møter som observatører når et spørsmål om forordning (EU) 2019/816 står på dagsordenen.

Europol, Eurojust og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå kan delta i styrets møter som observatører når et spørsmål om forordning (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 står på dagsordenen.

Styret kan invitere alle andre personer med meninger som kan være av interesse, til å delta som observatører ved møtene.»

(4) I artikkel 24 nr. 3 skal bokstav p) lyde:

«p) Uten at det berører artikkel 17 i vedtekene for Den europeiske unions tjenestemenn, fastsette krav til konfidensiell behandling som stemmer overens med artikkel 17 i forordning (EF) nr. 1987/2006, artikkel 17 i beslutning 2007/533/JIS, artikkel 26 nr. 9 i forordning (EF) nr. 767/2008, artikkel 4 nr. 4 i forordning (EU) nr. 603/2013, artikkel 37 nr. 4 i forordning (EU) 2017/2226, artikkel 74 nr. 2 i forordning (EU) 2018/1240, artikkel 11 nr. 16 i forordning (EU) 2019/816 og artikkel 55 nr. 2 i forordning (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818.»

⁴⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1862 av 28. november 2018 om opprettelse, drift og bruk av Schengen-informasjonssystemet (SIS) for politisamarbeid og strafferettslig samarbeid, om endring og oppheving av rådsbeslutning 2007/533/JIS og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1986/2006 og kommisjonsbeslutning 2010/261/EU (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 56).

⁴⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/816 av 17. april 2019 om opprettelse av et sentralisert system for identifisering av medlemsstater som innehar opplysninger om straffedommer mot tredjestatsborgere og statsløse personer (ECRIS-TCN) for å utfylle og støtte det europeiske strafferegisterinformasjonssystemet og om endring av forordning (EU) 2018/1726 (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 1).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

(5) I artikkel 27 gjøres følgende endringer:

(a) I nr. 1 skal ny bokstav lyde:

«da) den rådgivende gruppen for interoperabilitet.»

(b) Nr. 3 skal lyde:

«3. Europol, Eurojust og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå kan utnevne hver sin representant i den rådgivende gruppen for SIS II.

Europol kan også utnevne en representant i de rådgivende gruppene for VIS, Eurodac og EES og ETIAS.

Det europeiske grense- og kystvaktbyrå kan også utnevne en representant i den rådgivende gruppen for EES og ETIAS.

Eurojust, Europol og den europeiske påtalemyndigheten kan utnevne hver sin representant i den rådgivende gruppen for ECRIS-TCN.

Europol, Eurojust og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå kan utnevne hver sin representant i den rådgivende gruppen for interoperabilitet.»

datasystemene som står i forbindelse med det sentrale SIS, herunder minst en nasjonal eller felles reserve for N.SIS,

c) en kommunikasjonsinfrastruktur mellom CS-SIS, en reserve for CS-SIS og NI-SIS («kommunikasjonsinfrastrukturen») med et kryptert virtuelt nettverk for SIS-opplysninger og utveksling av opplysninger mellom SIRENE-kontorene omhandlet i artikkel 7 nr. 2, og

d) en sikker kommunikasjonsinfrastruktur mellom CS-SIS og de sentrale infrastrukturene i ESP, sBMS og MID.»

(b) Nye numre skal lyde:

«8. Uten at det berører nr. 1–5, kan søk i SIS-opplysninger også gjøres via ESP.

9. Uten at det berører nr. 1–5, kan SIS-opplysninger også overføres via den sikre kommunikasjonsinfrastrukturen nevnt i nr. 1 bokstav d). Disse overføringene skal begrens til opplysningene som er nødvendige i henhold til forordning (EU) 2019/817.»

(3) I artikkel 7 skal nytt nummer lyde:

«2a. SIRENE-kontorene skal også sikre manuell verifisering av forskjellige identiteter i samsvar med artikkel 29 i forordning (EU) 2019/817. I det omfang som er nødvendig for å utføre denne oppgaven, skal SIRENE-kontorene ha tilgang til opplysningene i CIR og MID for formålene fastsatt i artikkel 21 og 26 i forordning (EU) 2019/817.»

(4) I artikkel 12 skal nr. 1 lyde:

«1. Medlemsstater skal sikre at enhver tilgang til og utveksling av personopplysninger i CS-SIS logges i N.SIS for å kontrollere om søket var lovlig, overvåke at behandlingen av opplysninger er lovlig, utføre internkontroll, sikre at N.SIS fungerer tilfredsstillende, og garantere opplysningenes integritet og sikkerhet. Dette kravet gjelder ikke de automatiske prosessene i artikkel 4 nr. 6 bokstav a), b) og c).

Medlemsstatene skal sikre at enhver tilgang til personopplysninger via ESP også logges for å kontrollere om søket var lovlig, overvåke at behandlingen av opplysninger er lovlig, utføre internkontroll og garantere opplysningenes integritet og sikkerhet.»

(5) I artikkel 34 nr. 1 skal ny bokstav lyde:

«g) kontroll av forskjellige identiteter og bekjempelse av identitetsbedrageri i samsvar med kapittel V i forordning (EU) 2019/817.»

(6) I artikkel 60 skal nr. 6 lyde:

«6. I henhold til artikkel 15 nr. 4 og nr. 3, 4 og 5 i denne artikkel skal eu-LISA lagre opplys-

Artikkel 63

Endring av forordning (EU) 2018/1861

I forordning (EU) 2018/1861 gjøres følgende endringer:

(1) I artikkel 3 skal nye numre lyde:

«(22) «ESP» den europeiske søkeportalen opprettet ved artikkel 6 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817,⁴⁹

(23) «sBMS» den felles biometriske sammenligningstjenesten opprettet ved artikkel 12 nr. 1 i forordning (EU) 2019/817,

(24) «CIR» det felles identitetsregisteret opprettet ved artikkel 17 nr. 1 i forordning (EU) 2019/817,

(25) «MID» fleridentitetsdetektoren opprettet ved artikkel 25 nr. 1 i forordning (EU) 2019/817.»

(2) I artikkel 4 gjøres følgende endringer:

(a) I nr. 1 skal bokstav b) og c) og ny bokstav lyde:

«b) et nasjonalt system (N.SIS) i hver av medlemsstatene, bestående av de nasjonale

⁴⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817 av 20. mai 2019 om opprettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer for grenser og visum og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 27).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

ningene nevnt i artikkel 15 nr. 4 og i nr. 3 i denne artikkel, noe som ikke skal muliggjøre identifisering av enkeltpersoner, i det sentrale registeret for rapportering og statistikk nevnt i artikkel 39 i forordning (EU) 2019/817.

eu-LISA skal la Kommisjonen og organene nevnt i nr. 5 i denne artikkel få tilpasset rapportering og statistikk. På anmodning skal eu-LISA gi medlemsstatene, Kommisjonen, Europol og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå tilgang til det sentrale registeret for rapportering og statistikk i samsvar med artikkel 39 i forordning (EU) 2019/817.»

Artikkel 64

Endring av rådsvedtak 2004/512/EF

I rådsvedtak 2004/512/EF skal artikkel 1 nr. 2 lyde:

- «2. Visuminformasjonssystemet skal være basert på en sentralisert struktur og bestå av
- den sentrale infrastrukturen i det felles identitetsregisteret nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav a) i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817,⁵⁰
 - et sentralt informasjonssystem, heretter kalt «det sentrale visuminformasjonssystemet» (CS-VIS),
 - et grensesnitt i hver medlemsstat, heretter kalt det «nasjonale grensesnittet» (NI-VIS), som skal utgjøre en forbindelse med den berørte sentrale nasjonale myndigheten i den respektive medlemsstaten,
 - en kommunikasjonsinfrastruktur mellom det sentrale visuminformasjonssystemet og de nasjonale grensesnittene,
 - en sikker kommunikasjonskanal mellom det sentrale EES-systemet og CS-VIS,
 - en sikker kommunikasjonsinfrastruktur mellom det sentrale VIS-systemet og den sentrale infrastrukturen i den europeiske søkeportalen opprettet ved artikkel 6 nr. 1 i forordning (EU) 2019/817 og det felles identitetsregisteret opprettet ved artikkel 17 nr. 1 i forordning (EU) 2019/817.»

⁵⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817 av 20. mai 2019 om opprettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer for grenser og visum og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 27).

Artikkel 65

Endringer av rådsbeslutning 2008/633/JIS

I rådsbeslutning 2008/633/JIS gjøres følgende endringer:

- (1) I artikkel 5 skal nytt nummer lyde:

«1a. Dersom de utpekte myndighetene har innledet et søk i det felles identitetsregisteret (CIR) i samsvar med artikkel 22 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817⁵¹ og vilkårene for tilgang fastsatt i denne artikkel er oppfylt, kan de få tilgang til VIS for søk dersom svaret som oppnås i samsvar med artikkel 22 nr. 2 i nevnte forordning, viser at det finnes opplysninger i VIS.»

- (2) I artikkel 7 skal nytt nummer lyde:

«1a. I de tilfeller Europol har innledet et søk i CIR i samsvar med artikkel 22 i forordning (EU) 2019/817, kan byrået ha tilgang til VIS for søk, dersom vilkårene fastsatt i denne artikkel er oppfylt, og dersom det oppnådde svaret nevnt i artikkel 22 nr. 2 i forordning (EU) 2019/817 viser at det finnes opplysninger i VIS.»

Kapittel X

Sluttbestemmelser

Artikkel 66

Rapportering og statistikk

- Personale med behørig fullmakt hos medlemsstatenes kompetente myndigheter, Kommisjonen og eu-LISA skal ha tilgang for å søke på følgende opplysninger vedrørende ESP, men bare for rapporterings- og statistikkformål:
 - antall anmodninger per ESP-brukerprofil,
 - antall anmodninger til hver av Interpol-databasene.
 Opplysningene skal ikke gjøre det mulig å identifisere enkeltpersoner.
- Personale med behørig fullmakt hos medlemsstatenes kompetente myndigheter, Kommisjonen og eu-LISA skal ha tilgang for å søke på følgende opplysninger vedrørende CIR, men bare for rapporterings- og statistikkformål:

⁵¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817 av 20. mai 2019 om opprettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer for grenser og visum og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 27).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonsystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonsystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonsystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- (a) antall anmodninger med henblikk på artikkel 20, 21 og 22,
- (b) personens statsborgerskap, kjønn og fødselsår,
- (c) reisedokumentets type og koden på tre bokstaver for den utstedende staten,
- (d) antallet søk foretatt med og uten biometriske opplysninger.

Opplysningene skal ikke gjøre det mulig å identifisere enkeltpersoner.

3. Personale med behørig fullmakt hos medlemsstatenes kompetente myndigheter, Kommisjonen og eu-LISA skal ha tilgang for å søke på følgende opplysninger vedrørende MID, men bare for rapporterings- og statistikkformål:
 - (a) antall søk foretatt med og uten biometriske opplysninger,
 - (b) antall av hver type lenke og EU-informasjonsystemene som inneholder de lenkede opplysningene,
 - (c) tidsperioden der det var en gul og en rød lenke i systemet.
 Opplysningene skal ikke gjøre det mulig å identifisere enkeltpersoner.
4. Personale med behørig fullmakt hos Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal ha tilgang for å søke på opplysningene nevnt i nr. 1, 2 og 3 i denne artikkel med det formål å utføre risikoanalysene og sårbarhetsanalysene nevnt i artikkel 11 og 13 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1624⁵².
5. Europols personale med behørig fullmakt skal ha tilgang til opplysningene nevnt i nr. 2 og 3 i denne artikkel med det formål å utføre strategiske, tematiske og driftsmessige analyser som nevnt i artikkel 18 nr. 2 bokstav b) og c) i forordning (EU) 2016/794.
6. I henhold til nr. 1, 2 og 3 skal eu-LISA lagre opplysningene nevnt i disse numrene i CRRS. Opplysningene som inngår i CRRS, skal ikke gjøre det mulig å identifisere enkeltpersoner, men opplysningene skal gjøre det mulig for myndighetene i nr. 1, 2 og 3 å få tilpassede rapporter og tilpasset statistikk for å effektivisere inn- og utreisekontroller, hjelpe myndighetenes behandling av visumsøknader og støtte evidensbasert beslutningstaking om migrering og sikkerhet i Unionen.

7. På anmodning skal Kommisjonen stille relevante opplysninger til rådighet for Den europeiske unions byrå for grunnleggende rettigheter med det formål å evaluere denne forordnings innvirkning på de grunnleggende rettighetene.

Artikkel 67

Overgangsperiode for bruk av den europeiske søkeportalen

1. I en toårsperiode fra den dato ESP settes i drift, får forpliktelsene nevnt i artikkel 7 nr. 2 og nr. 4 ikke anvendelse, og det skal være frivillig å bruke ESP.
2. Kommisjonen gis fullmakt til å vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 73 for å endre denne forordning ved å forlenge perioden nevnt i nr. 1 i denne artikkel én gang med høyst ett år, dersom en vurdering av gjennomføringen av ESP viser at en slik forlengelse er nødvendig, særlig på bakgrunn av konsekvensene som idriftsettingen av ESP vil ha for organiseringen og varigheten av inn- og utreisekontroller.

Artikkel 68

Overgangsperiode for bestemmelsene om tilgang til det felles identitetsregisteret med det formål å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold

Artikkel 22, artikkel 60 nr. 8 og nr. 9, artikkel 61 nr. 10 og nr. 11 og artikkel 65 får anvendelse fra datoen for idriftsetting av CIR nevnt i artikkel 72 nr. 3.

Artikkel 69

Overgangsperiode for avdekking av flere identiteter

1. I en ettårsperiode etter eu-LISAs underretning om at utprøvingen av MID nevnt i artikkel 72 nr. 4 bokstav b) er avsluttet, og før MID settes i drift, skal den sentrale ETIAS-enheten ha ansvar for å utføre avdekking av flere identiteter med bruk av opplysningene lagret i EES, VIS, Eurodac og SIS. Avdekkingene av flere identiteter skal utføres bare ved hjelp av biometriske opplysninger.
2. Dersom søket gir ett eller flere treff og identitetsopplysningene i de lenkede saksmappene er de samme eller lignende, skal det opprettes en hvit lenke i samsvar med artikkel 33.

⁵² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1624 av 14. september 2016 om den europeiske grense- og kystvakt og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 863/2007, rådsforordning (EF) nr. 2007/2004 og rådsbeslutning 2005/267/EF (EUT L 251 av 16.9.2016, s. 1).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Dersom søket gir ett eller flere treff og identitetsopplysningene i de lenkede dokumentene ikke kan anses å være lignende, skal det opprettes en gul lenke i samsvar med artikkel 30, og framgangsmåten nevnt i artikkel 29 får anvendelse.

Ved flere treff skal det opprettes en lenke mellom alle opplysninger som har ført til treffet.

3. Dersom det opprettes en gul lenke, skal MID gi den sentrale ETIAS-enheten tilgang til identitetsopplysningene i de forskjellige EU-informasjonssystemene.
4. Dersom det opprettes en lenke til en annen melding i SIS enn en melding opprettet i henhold til artikkel 3 i forordning (EU) 2018/1860, artikkel 24 og 25 i forordning (EU) 2018/1861 eller artikkel 38 i forordning (EU) 2018/1862, skal MID gi SIRENE-kontoret i medlemsstaten som opprettet meldingen, tilgang til identitetsopplysningene i de forskjellige informasjonssystemene.
5. Den sentrale ETIAS-enheten eller, i tilfellene nevnt i nr. 4 i denne artikkel, SIRENE-kontoret i medlemsstaten som opprettet meldingen, skal ha tilgang til opplysningene i identitetsbekreftelsesmappen og skal vurdere de forskjellige identitetene og ajourføre lenken i samsvar med artikkel 31, 32 og 33 og tilføye den i identitetsbekreftelsesmappen.
6. Den sentrale ETIAS-enheten skal underrette Kommisjonen i samsvar med artikkel 71 nr. 3 først etter at alle gule lenker er kontrollert manuelt og status for dem er ajourført til enten grønne, hvite eller røde lenker.
7. Medlemsstatene skal om nødvendig bistå den sentrale ETIAS-enheten med å utføre avdekking av flere identiteter i samsvar med denne artikkel.
8. Kommisjonen gis fullmakt til å vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 73 for å endre denne forordning ved å forlenge perioden nevnt i nr. 1 i denne artikkel med seks måneder, noe som kan forlenges to ganger med seks måneder om gangen. En slik forlengelse skal innvilges først etter en vurdering av den anslåtte tiden for fullføring av avdekking av flere identiteter i samsvar med denne artikkel som viser at avdekking av flere identiteter ikke kan fullføres før utløpet av perioden som gjenstår, enten i samsvar med nr. 1 i denne artikkel eller en pågående forlengelse, av grunner som ligger utenfor den sentrale ETIAS-enhetens kontroll, og at det ikke kan anvendes avhjelpende tiltak. Vurderingen skal

utføres senest tre måneder før utløpet av en slik periode eller av en pågående forlengelse.

Artikkel 70

Kostnader

1. Kostnadene til opprettelse og drift av ESP, sBMS, CIR og MID skal dekkes over Unions alminnelige budsjett.
2. Kostnadene til integrering av eksisterende nasjonale infrastrukturer og deres tilkopling til de enhetlige nasjonale grensesnittene og til drifting av de enhetlige nasjonale grensesnittene skal dekkes over Unions alminnelige budsjett.

Følgende kostnader dekkes ikke:

 - (a) medlemsstatenes prosjektledelseskantor (møter, tjenestereiser, kontorer),
 - (b) drifting av nasjonale IT-systemer (lokaler, gjennomføring, elektrisitet, kjøling),
 - (c) drift av nasjonale IT-systemer (operatører og støtteavtaler),
 - (d) utforming, utvikling, gjennomføring, drift og vedlikehold av nasjonale kommunikasjonsnettverk.
3. Uten at det berører ytterligere finansiering for dette formål fra andre kilder i Den europeiske unions alminnelige budsjett, skal et beløp på 32 077 000 EUR overtas fra finansieringsrammen på 791 000 000 EUR som tildeles i artikkel 5 nr. 5 bokstav b) i forordning (EU) nr. 515/2014 for å dekke kostnadene til gjennomføring av denne forordning i samsvar med nr. 1 og 2 i denne artikkel.
4. Av finansieringsrammen nevnt i nr. 3 skal 22 861 000 EUR tildeles eu-LISA, 9 072 000 EUR Europol og 144 000 EUR Den europeiske unions byrå for politiutdanning (Cepol) for å hjelpe disse byråene med å utføre deres respektive oppgaver i samsvar med denne forordning. Denne finansieringen skal gjennomføres under indirekte forvaltning.
5. De utpekte myndighetenes kostnader skal dekkes av de respektive utpekende medlemsstatene. Kostnadene til tilkopling av hver utpekt myndighet til CIR skal dekkes av hver medlemsstat.

Europols kostnader, herunder kostnadene til tilkopling til CIR, skal dekkes av Europol.

Artikkel 71

Underretninger

1. Medlemsstatene skal underrette eu-LISA om myndighetene nevnt i artikkel 7, 20, 21 og 26

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

som kan bruke eller ha tilgang til henholdsvis ESP, CIR og MID.

En konsolidert liste over disse myndighetene skal offentliggjøres i Den europeiske unions tidende innen tre måneder fra den dato hver interoperabilitetskomponent ble satt i drift i samsvar med artikkel 72. Dersom listen endres, skal eu-LISA én gang i året offentliggjøre en ajourført konsolidert liste.

2. eu-LISA skal underrette Kommisjonen om at utprøvingene nevnt i artikkel 72 nr. 1 bokstav b), nr. 2 bokstav b), nr. 3 bokstav b), nr. 4 bokstav b), nr. 5 bokstav b) og nr. 6 bokstav b) er avsluttet på tilfredsstillende måte.
3. Den sentrale ETIAS-enheten skal underrette Kommisjonen om at overgangsperioden nevnt i artikkel 69 er avsluttet på tilfredsstillende måte.
4. Kommisjonen skal gjøre de meldte opplysningene i samsvar med nr. 1 tilgjengelige for medlemsstatene og allmennheten via et kontinuerlig oppdatert offentlig nettsted.

Artikkel 72

Idriftsetting

1. Kommisjonen skal fastsette den dato ESP skal settes i drift ved en gjennomføringsrettsakt så snart følgende vilkår er oppfylt:
 - (a) Tiltakene nevnt i artikkel 8 nr. 2, artikkel 9 nr. 7 og artikkel 43 nr. 5 er vedtatt.
 - (b) eu-LISA har erklært at en omfattende prøving av ESP, som skal gjennomføres av eu-LISA i samarbeid med medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråene som kan bruke ESP, er avsluttet på tilfredsstillende måte.
 - (c) eu-LISA har godkjent de tekniske og rettslige tiltakene for å samle inn og overføre opplysningene nevnt i artikkel 8 nr. 1 og har underrettet Kommisjonen om dette.

ESP skal søke i Interpol-databasene først når de tekniske tiltakene gjør det mulig å oppfylle kravene nevnt i artikkel 9 nr. 5. Dersom det ikke er mulig å oppfylle kravene i artikkel 9 nr. 5, skal det føre til at ESP ikke søker i Interpol-databasene, men det skal ikke forsinke idriftsettingen av ESP.

Kommisjonen skal fastsette datoen i første ledd til senest 30 dager etter at gjennomføringsrettsakten er vedtatt.
2. Kommisjonen skal fastsette den dato sBMS skal settes i drift ved en gjennomføringsrettsakt så snart følgende vilkår er oppfylt:

- (a) Tiltakene nevnt i artikkel 13 nr. 5 og artikkel 43 nr. 5 er vedtatt.
- (b) eu-LISA har erklært at en omfattende utprøving av sBMS, som skal gjennomføres av eu-LISA i samarbeid med medlemsstatenes myndigheter, er avsluttet på tilfredsstillende måte.
- (c) eu-LISA har godkjent de tekniske og rettslige tiltakene for å samle inn og overføre opplysningene nevnt i artikkel 13 og har underrettet Kommisjonen om dette.
- (d) eu-LISA har erklært at utprøvingen i nr. 5 bokstav b) er avsluttet på tilfredsstillende måte.

Kommisjonen skal fastsette datoen i første ledd til senest 30 dager etter at gjennomføringsrettsakten er vedtatt.

3. Kommisjonen skal fastsette den dato CIR skal settes i drift ved en gjennomføringsrettsakt så snart følgende vilkår er oppfylt:
 - (a) Tiltakene nevnt i artikkel 43 nr. 5 og artikkel 78 nr. 10 er vedtatt.
 - (b) eu-LISA har erklært at en omfattende utprøving av CIR, som skal gjennomføres av eu-LISA i samarbeid med medlemsstatenes myndigheter, er avsluttet på tilfredsstillende måte.
 - (c) eu-LISA har godkjent de tekniske og rettslige tiltakene for å samle inn og overføre opplysningene nevnt i artikkel 18 og har underrettet Kommisjonen om dette.
 - (d) eu-LISA har erklært at utprøvingen i nr. 5 bokstav b) er avsluttet på tilfredsstillende måte.

Kommisjonen skal fastsette datoen i første ledd til senest 30 dager etter at gjennomføringsrettsakten er vedtatt.
4. Kommisjonen skal fastsette den dato MID skal settes i drift ved en gjennomføringsrettsakt så snart følgende vilkår er oppfylt:
 - (a) Tiltakene nevnt i artikkel 28 nr. 5, artikkel 28 nr. 7, artikkel 32 nr. 5, artikkel 33 nr. 6, artikkel 43 nr. 5 og artikkel 49 nr. 6 er vedtatt.
 - (b) eu-LISA har erklært at en omfattende utprøving av MID, som skal gjennomføres av eu-LISA i samarbeid med medlemsstatenes myndigheter og den sentrale ETIAS-enheten, er avsluttet på tilfredsstillende måte.
 - (c) eu-LISA har godkjent de tekniske og rettslige tiltakene for å samle inn og overføre opplysningene nevnt i artikkel 34 og har underrettet Kommisjonen om dette.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

(d) Den sentrale ETIAS-enheten har underrettet Kommisjonen i samsvar med artikkel 71 nr. 3.

(e) eu-LISA har erklært at utprøvingene nevnt i nr. 1 bokstav b), nr. 2 bokstav b), nr. 3 bokstav b) og nr. 5 bokstav b) er avsluttet på tilfredsstillende måte.

Kommisjonen skal fastsette datoen i første ledd til senest 30 dager etter at gjennomføringsrettsakten er vedtatt.

5. Kommisjonen skal ved gjennomføringsrettsakter fastsette den dato de automatiske mekanismene og framgangsmåtene for kontroll av opplysningenes kvalitet, de felles indikatorene for opplysningenes kvalitet og minstestandardene for opplysningenes kvalitet skal begynne å brukes så snart følgende vilkår er oppfylt:

(a) Tiltakene nevnt i artikkel 37 nr. 4 er vedtatt.

(b) eu-LISA har erklært at en omfattende utprøving av de automatiske mekanismene og framgangsmåtene for kontroll av opplysningenes kvalitet, de felles indikatorene for opplysningenes kvalitet og minstestandardene for opplysningenes kvalitet, som skal gjennomføres av eu-LISA i samarbeid med medlemsstatenes myndigheter, er avsluttet på tilfredsstillende måte.

Kommisjonen skal fastsette datoen i første ledd til senest 30 dager etter at gjennomføringsrettsakten er vedtatt.

6. Kommisjonen skal fastsette den dato CRRS skal settes i drift ved en gjennomføringsrettsakt så snart følgende vilkår er oppfylt:

(a) Tiltakene nevnt i artikkel 39 nr. 5 og artikkel 43 nr. 5 er vedtatt.

(b) eu-LISA har erklært at en omfattende utprøving av CRRS, som skal gjennomføres av eu-LISA i samarbeid med medlemsstatenes myndigheter, er avsluttet på tilfredsstillende måte.

(c) eu-LISA har godkjent de tekniske og rettslige tiltakene for å samle inn og overføre opplysningene nevnt i artikkel 39 og har underrettet Kommisjonen om dette.

Kommisjonen skal fastsette datoen i første ledd til senest 30 dager etter at gjennomføringsrettsakten er vedtatt.

7. Kommisjonen skal underrette Europaparlamentet og Rådet om resultatene av utprøvingene som er gjennomført i samsvar med nr. 1 bokstav b), nr. 2 bokstav b), nr. 3 bokstav b), nr. 4 bokstav b), nr. 5 bokstav b) og nr. 6 bokstav b).

8. Medlemsstatene, den sentrale ETIAS-enheten og Europol skal begynne å bruke hver av

interoperabilitetskomponentene fra den dato Kommisjonen har fastsatt i samsvar med henholdsvis nr. 1, 2, 3 og 4.

Artikkel 73

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen på vilkårene fastsatt i denne artikkel.
2. Fullmakten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 28 nr. 5, artikkel 39 nr. 5, artikkel 49 nr. 6, artikkel 67 nr. 2 og artikkel 69 nr. 8 skal gis Kommisjonen for en periode på fem år fra 11. juni 2019. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest ni måneder før utløpet av femårsperioden. Den delegerte myndigheten skal stilltende forlenges med perioder av samme lengde, dersom ikke Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg en slik forlengelse senest tre måneder før utløpet av hver periode.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 28 nr. 5, artikkel 39 nr. 5, artikkel 49 nr. 6, artikkel 67 nr. 2 og artikkel 69 nr. 8 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. Beslutningen om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Beslutningen trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende, eller på et senere tidspunkt som er angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Før vedtakelsen av en delegert rettsakt skal Kommisjonen rådføre seg med eksperter som er utpekt av hver enkelt medlemsstat i samsvar med prinsippene i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming.
5. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
6. En delegert rettsakt som vedtas i samsvar med artikkel 28 nr. 5, artikkel 39 nr. 5, artikkel 49 nr. 6, artikkel 67 nr. 2 og artikkel 69 nr. 8, skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innvendinger mot den delegerte rettsakten innen en periode på to måneder fra den dato rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet, før utløpet av den perioden, har underrettet Kommisjonen om at de ikke vil gjøre innvendinger.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Denne perioden skal forlenges med to måneder på initiativ fra Europaparlamentet eller Rådet.

Artikkel 74

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av en komité. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Dersom komiteen ikke avgir uttalelse, skal Kommisjonen ikke vedta utkastet til gjennomføringsrettsakten, og artikkel 5 nr. 4 tredje ledd i forordning (EU) nr. 182/2011 får anvendelse.

Artikkel 75

Rådgivende gruppe

eu-LISA skal opprette en rådgivende gruppe for interoperabilitet. Under interoperabilitetskomponentenes utformings- og utviklingsfase får artikkel 54 nr. 4, 5 og 6 anvendelse.

Artikkel 76

Opplæring

eu-LISA skal utføre oppgaver i forbindelse med opplæring i den tekniske bruken av interoperabilitetskomponentene i samsvar med forordning (EU) 2018/1726.

Medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråene skal gi sitt personale med fullmakt til å behandle opplysninger ved hjelp av interoperabilitetskomponentene et egnet opplæringsprogram innenfor datasikkerhet, opplysningenes kvalitet, personvern, framgangsmåtene for behandling av opplysninger og forpliktelsen til å underrette i samsvar med artikkel 32 nr. 4, artikkel 33 nr. 4 og artikkel 47.

Dersom det er relevant, skal det organiseres felles kurs i disse emnene på unionsplan for å forbedre samarbeidet og utvekslingen av beste praksis mellom personale hos medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråer som har tillatelse til å behandle opplysninger ved hjelp av interoperabilitetskomponentene. Det skal legges særlig vekt på prosessen for avdekking av flere identiteter, herunder den manuelle verifiseringen av forskjellige identiteter og det medfølgende behovet for å opprettholde egnede vernetiltak for de grunnleggende rettigheter.

Artikkel 77

Praktisk håndbok

Kommisjonen skal i tett samarbeid med medlemsstatene, eu-LISA og andre relevante unionsbyråer utarbeide en håndbok om gjennomføringen og forvaltningen av interoperabilitetskomponentene. Den praktiske håndboken skal inneholde tekniske og driftsmessige retningslinjer, anbefalinger og beste praksis. Kommisjonen skal vedta den praktiske håndboken i form av en rekommandasjon.

Artikkel 78

Overvåking og evaluering

1. eu-LISA skal sikre at det finnes framgangsmåter for å overvåke utviklingen av interoperabilitetskomponentene og deres tilkoping til det enhetlige nasjonale grensesnittet på bakgrunn av målene for planlegging og kostnader og for å overvåke interoperabilitetskomponentenes funksjon på bakgrunn av målene for tekniske resultater, kostnadseffektivitet, sikkerhet og tjenestens kvalitet.
2. Senest 12. desember 2019 og deretter hver sjettede måned i interoperabilitetskomponentenes utviklingsfase skal eu-LISA framlegge rapport for Europaparlamentet og Rådet om hvordan utviklingen av interoperabilitetskomponentene og deres tilkoping til det enhetlige nasjonale grensesnittet forløper. Så snart utviklingen er avsluttet, skal det framlegges rapport for Europaparlamentet og Rådet med en inngående forklaring av hvordan målene for særlig planlegging og kostnader har blitt oppfylt, og angi årsakene til eventuelle avvik.
3. Fire år etter at hver interoperabilitetskomponent er satt i drift i samsvar med artikkel 72 og deretter hvert fjerde år, skal eu-LISA framlegge rapport for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om interoperabilitetskomponentenes tekniske funksjon, herunder deres sikkerhet.
4. I tillegg skal Kommisjonen ett år etter hver rapport fra eu-LISA utarbeide en overordnet evaluering av interoperabilitetskomponentene, herunder
 - (a) en vurdering av hvordan denne forordning får anvendelse,
 - (b) en gjennomgåelse av oppnådde resultater i forbindelse med målene i denne forordning og innvirkningen på grunnleggende rettigheter, herunder særlig en vurdering av interoperabilitetskomponentenes innvirkning på retten til likebehandling,

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- (c) en vurdering av hvordan nettportalen fungerer, herunder tall om bruken av nettportalen og antallet anmodninger som er behandlet,
- (d) en vurdering av hvorvidt forutsetningene som ligger til grunn for interoperabilitetskomponentene, fortsatt er gyldige,
- (e) en vurdering av sikkerheten i interoperabilitetskomponentene,
- (f) en vurdering av bruken av CIR med henblikk på identifisering,
- (g) en vurdering av bruken av CIR for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold,
- (h) en vurdering av eventuelle konsekvenser, herunder eventuell uforholdsmessig stor innvirkning på trafikkstrømmen ved grenseoverganger, og konsekvenser for Unionsens alminnelige budsjett,
- (i) en vurdering av søk i Interpol-databasene via ESP, herunder opplysninger om antallet treff i Interpol-databasene og opplysninger om eventuelle problemer.
- Den overordnede evalueringen i henhold til dette nummer første ledd skal omfatte eventuelle nødvendige anbefalinger. Kommisjonen skal oversende evalueringsrapporten til Europaparlamentet, Rådet, EUs datatilsyn og Den europeiske unions byrå for grunnleggende rettinger.
5. Senest 12. juni 2020 og deretter hvert år fram til Kommisjonen har vedtatt gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 72 skal Kommisjonen framlegge rapport for Europaparlamentet og Rådet om situasjonen når det gjelder forbedrelsene for en fullstendig gjennomføring av denne forordning. Denne rapporten skal også inneholde nærmere opplysninger om de påløpte utgiftene og opplysninger om eventuell risiko som kan ha innvirkning på de samlede kostnadene.
 6. To år etter at MID er satt i drift i samsvar med artikkel 72 nr. 4, skal Kommisjonen gjennomgå hvordan MID påvirker retten til likebehandling. Etter denne første rapporten skal gjennomgåelsen av hvordan MID påvirker retten til likebehandling, være en del av gjennomgåelsen nevnt i nr. 4 bokstav b) i denne artikkel.
 7. Medlemsstatene og Europol skal gi eu-LISA og Kommisjonen nødvendige opplysninger for å utarbeide rapportene nevnt i nr. 3–6. Disse opplysningene skal ikke skade arbeidsmetoder eller omfatte opplysninger som avslører kilder, ansatte eller undersøkelser hos de utpekte myndighetene.
 8. eu-LISA skal gi Kommisjonen opplysningene den trenger for å utarbeide den overordnede evalueringen nevnt i nr. 4.
 9. Hver medlemsstat og Europol skal i tråd med bestemmelsene i nasjonal rett om offentliggjøring av sensitive opplysninger, og uten at det berører nødvendige begrensninger for å ivareta sikkerheten og den offentlige orden, forebygge straffbare forhold og garantere at nasjonale etterforskinger ikke settes i fare, utarbeide årsrapporter om effektiviteten av tilgang til opplysninger som lagres i CIR for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold, som inneholder informasjon og statistikk om
 - (a) de nøyaktige formålene med søkene, herunder hva slags terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold det var snakk om,
 - (b) de rimelige grunnene til å tro at en mistenkt, en gjerningsperson eller et offer er omfattet av forordning (EU) 2017/2226, forordning (EF) nr. 767/2008 eller forordning (EU) 2018/1240,
 - (c) antallet anmodninger om tilgang til CIR for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold,
 - (d) antall og type saker som har ført til korrekt identifisering,
 - (e) behovet for og anvendelsen av unntakene for hastesaker, herunder saker der den hastende karakter ikke ble godtatt ved den etterfølgende kontrollen foretatt av det sentrale tilgangspunktet.

Medlemsstatenes og Europolis årsrapporter skal oversendes til Kommisjonen senest 30. juni det etterfølgende året.
 10. Det skal stilles en teknisk løsning til rådighet for medlemsstatene med det formål å forvalte tilgangsanmodninger som nevnt i artikkel 22 og forenkle innsamlingen av opplysninger i henhold til nr. 7 og 9 i denne artikkel for å generere rapportene og statistikken nevnt i disse numrene. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette spesifikasjonene for den tekniske løsningen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 74 nr. 2.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Artikkel 79

Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende.

De bestemmelser i denne forordning som gjelder ESP, får anvendelse fra den dato Kommisjonen fastsetter i samsvar med artikkel 72 nr. 1.

De bestemmelser i denne forordning som gjelder sBMS, får anvendelse fra den dato Kommisjonen fastsetter i samsvar med artikkel 72 nr. 2.

De bestemmelser i denne forordning som gjelder CIR, får anvendelse fra den dato Kommisjonen fastsetter i samsvar med artikkel 72 nr. 3.

De bestemmelser i denne forordning som gjelder MID, får anvendelse fra den dato Kommisjonen fastsetter i samsvar med artikkel 72 nr. 4.

De bestemmelser i denne forordning som gjelder de automatiske mekanismene og framgangsmåtene for kontroll av opplysningenes kvalitet, de felles indikatorene for opplysningenes kvalitet og

minstestandardene for opplysningenes kvalitet, får anvendelse fra den dato Kommisjonen fastsetter i samsvar med artikkel 72 nr. 5.

De bestemmelser i denne forordning som gjelder CRRS, får anvendelse fra den dato Kommisjonen fastsetter i samsvar med artikkel 72 nr. 6.

Artikkel 6, 12, 17, 25, 38, 42, 54, 56, 57, 70, 71, 73, 74, 75, 77 og 78 nr. 1 får anvendelse fra 11. juni 2019.

Denne forordning får med hensyn til Eurodac anvendelse fra den dato omarbeidingen av forordning (EU) nr. 603/2013 får anvendelse.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater i samsvar med traktatene.

Utferdiget i Brussel, 20. mai 2019.

For Europaparlamentet

A. TAJANI

President

For Rådet

G. CIAMBA

Formann

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/818 av 20. mai 2019 om opprettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer for politisamarbeid og rettslig samarbeid, asyl og migrasjon og om endring av forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/ 1862 og (EU) 2019/816

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

Under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 16 nr. 2, artikkel 74, artikkel 78 nr. 2 bokstav e), artikkel 79 nr. 2 bokstav c), artikkel 82 nr. 1 bokstav d), artikkel 85 nr. 1, artikkel 87 nr. 2 bokstav a) og artikkel 88 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter den ordinære regelverksprosedyren², og ut fra følgende betraktninger:

1. Kommisjonen understreket i sin melding av 6. april 2016 med tittelen «Stronger and Smarter Information Systems for Borders and Security» behovet for å forbedre Unionens struktur for behandling av opplysninger for grenseforvaltning og sikkerhet. Meldingen innledet en prosess for å oppnå interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer for sikkerhets-, grense- og migrasjonsforvaltning med henblikk på å avhjelpe de strukturelle manglene i disse systemene som hindrer de nasjonale myndighetenes arbeid, og for å sikre at grensevakter, tollmyndigheter, politibetjenter og rettsmyndigheter har tilgang til nødvendige opplysninger.
2. I sitt veikart for styrking av informasjonsutveksling og informasjonsforvaltning, herunder interoperabilitetsløsninger for rettslige og

indre anliggender, av 6. juni 2016 kartla Rådet forskjellige rettslige, tekniske og driftsmessige utfordringer i forbindelse med interoperabiliteten mellom EU-informasjonssystemer og oppfordret til å finne løsninger.

3. Europaparlamentet oppfordret i sin beslutning av 6. juli 2016 om de strategiske prioriteringene for Kommisjonens arbeidsprogram for 2017³ til å fremme forslag til å forbedre og utvikle eksisterende EU-informasjonssystemer, løse problemet med manglende opplysninger og gå i retning av interoperabilitet og forslag om obligatorisk informasjonsutveksling på EU-plan ledsaget av nødvendige personvernbestemmelser.
4. Det europeiske råd oppfordret i sine konklusjoner av 15. desember 2016 til at arbeidet skulle fortsette med å levere interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og -databaser.
5. Ekspertgruppen på høyt nivå for informasjonssystemer og interoperabilitet konkluderte i sin sluttrapport av 11. mai 2017 at det var nødvendig og teknisk gjennomførbart å arbeide for praktiske interoperabilitetsløsninger, og at interoperabilitet i prinsippet både kan gi driftsmessige gevinster og innføres i samsvar med personvernkravene.
6. Kommisjonen fastsatte i sin melding av 16. mai 2017 med tittelen «Seventh progress report towards an effective and genuine Security Union», i samsvar med sin melding av 6. april 2016 og resultatene og anbefalingene fra ekspertgruppen på høyt nivå for informasjonssystemer og interoperabilitet en ny strategi for forvaltning av opplysninger for grenser, sikkerhet og migrasjon der alle EU-informasjonssystemer for sikkerhets-, grense- og migra-

¹ EUT C 283 av 10.8.2018, s. 48.

² Europaparlamentets holdning av 16. april 2019 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 14. mai 2019.

³ EUT C 101 av 16.3.2018, s. 116.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- sjonsforvaltning vil være interoperable på en måte som fullt ut overholder de grunnleggende rettigheter.
7. Rådet oppfordret i sine konklusjoner av 9. juni 2017 om veien til å forbedre informasjonsutvekslingen og sikre interoperabiliteten mellom EU-informasjonssystemer. Kommisjonen til å prøve å oppnå interoperabilitetsløsningene som ekspertgruppen på høyt nivå hadde foreslått.
 8. Det europeiske råd understreket i sine konklusjoner av 23. juni 2017 behovet for å forbedre interoperabiliteten mellom databaser og oppfordret Kommisjonen til så snart som mulig å utarbeide utkast til lovgivning på grunnlag av forslagene fra ekspertgruppen på høyt nivå for informasjonssystemer og interoperabilitet.
 9. Med henblikk på å forbedre formålstjenligheten og effektiviteten av kontrollene ved de ytre grensene, bidra til å forebygge og bekjempe ulovlig innvandring og bidra til et høyt sikkerhetsnivå innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet i Unionen, herunder opprettholde den offentlige sikkerhet og den offentlige orden og ivareta sikkerheten på medlemsstatenes territorier, forbedre gjennomføringen av den felles visumpolitikken, bistå ved gjennomgåelsen av søknader om internasjonal beskyttelse, bidra til å forebygge, avsløre og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare forhold, forenkle identifiseringen av ukjente personer som er ute av stand til å legitimere seg, eller uidentifiserte menneskelige levninger ved en naturkatastrofe, en ulykke eller et terrorangrep, med det formål å opprettholde allmennhetens tillit til Unionens migrasjons- og asylsystem, Unionens sikkerhetstiltak og Unionens evne til å forvalte de ytre grensene, bør det skapes interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemene, dvs. inn- og utreisepolitikken (EES), visuminformasjonssystemet (VIS), det europeiske systemet for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS), Eurodac, Schengen-informasjonssystemet (SIS) og det europeiske strafferegisterinformasjonssystemet for tredjestatsborgere (ECRIS-TCN), slik at disse EU-informasjonssystemene og opplysningene i dem utfyller hverandre, samtidig som enkeltmenneskets grunnleggende rettigheter, særlig retten til vern av personopplysninger, respekteres. For å oppnå dette bør det opprettes en europeisk søkeportal (ESP), en felles biometrisk sammenligningstjeneste (sBMS)), et felles identitetsregister (CIR) og en fleridentitetsdetektor (MID) som interoperabilitetskomponenter.
 10. Interoperabiliteten mellom EU-informasjonssystemer bør gjøre det mulig for disse systemene å utfylle hverandre for å forenkle korrekt identifisering av personer, herunder ukjente personer ute av stand til å legitimere seg eller uidentifiserte menneskelige levninger, bidra til å bekjempe identitetsbedrageri, forbedre og harmonisere kravene til opplysningenes kvalitet i de enkelte EU-informasjonssystemene, forenkle medlemsstatenes tekniske og praktiske implementering av EU-informasjonssystemer, styrke datasikkerheten og personvernbestemmelsene som gjelder for de enkelte EU-informasjonssystemer, effektivisere tilgang til EES, VIS, ETIAS og Eurodac med det formål å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold, og støtte formålene med EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS og ECRIS-TCN.
 11. Interoperabilitetskomponentene bør omfatte EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS og ECRIS-TCN. De bør også omfatte Europol-opplysninger, men bare i det omfang det gir mulighet til å søke Europol-opplysninger samtidig med disse EU-informasjonssystemene.
 12. Interoperabilitetskomponentene bør behandle personopplysningene for personer hvis personopplysninger behandles i de underliggende EU-informasjonssystemene og av Europol.
 13. ESP bør opprettes for teknisk å forenkle medlemsstatenes myndigheters og unionsbyråenes raske, smidige, effektive, systematiske og kontrollerte tilgang til EU-informasjonssystemene, Europol-opplysninger og Den internasjonale kriminalpolitiorganisasjons (Interpols) databaser, i det omfang dette er nødvendig for at de kan utføre sine oppgaver i samsvar med sine tilgangsrettigheter. ESP bør også opprettes for å støtte målene med EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS, ECRIS-TCN og Europol-opplysninger. Ved å gjøre det mulig å søke parallelt i alle relevante EU-informasjonssystemer, Europol-opplysninger og Interpol-databasene bør ESP fungere som et felles kontaktpunkt eller en «meldingsformidler» for å søke i de forskjellige sentrale systemene og problemfritt trekke ut de nødvendige opplysningene, idet de underliggende systemenes tilgangskontroll og personvernkrav fullt ut respekteres.
 14. Utformingen av ESP bør sikre at opplysningene som ved et søk i Interpol-databasene brukes av en ESP-bruker til å innlede et søk, ikke deles med eierne av Interpol-opplysninger. Utformingen av ESP bør også sikre at det

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- søkes i Interpol-databasene bare i samsvar med gjeldende unionsrett og nasjonal rett.
15. De ESP-brukere som har tilgang til Europapol-opplysningene i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794⁴, bør kunne søke i Europapol-opplysningene samtidig som EU-informasjonssystemene som de har tilgang til. Enhver ytterligere behandling av opplysninger etter et slikt søk bør finne sted i samsvar med forordning (EU) 2016/794, herunder begrensninger på tilgang eller bruk som dataleverandøren har fastsatt.
 16. ESP bør utvikles og innrettes slik at det bare er mulig å foreta slike søk med opplysninger som gjelder personer eller reisedokumenter som finnes i et EU-informasjonssystem, i Europapol-opplysninger eller i Interpol-databasene.
 17. For å sikre systematisk bruk av de relevante EU-informasjonssystemene bør ESP brukes til å søke i CIR, EES, VIS, ETIAS, Eurodac og ECRIS-TCN. En nasjonal tilkøpling til de forskjellige EU-informasjonssystemene bør imidlertid opprettholdes som et teknisk alternativ. Unionsbyråene bør likeledes bruke ESP til å søke i det sentrale SIS i samsvar med sine tilgangsrettigheter og for å utføre sine oppgaver. ESP bør være et ytterligere middel til å søke i det sentrale SIS, Europapol-opplysninger og Interpol-databasene som supplement til de eksisterende særlige grensesnittene.
 18. Biometriske opplysninger, for eksempel fingeravtrykk og ansiktsbilder, er unike og derfor langt mer pålitelige enn alfanumeriske opplysninger for det formål å identifisere en person. Den felles biometriske sammenligningstjenesten (sBMS) bør være et teknisk hjelpemiddel til å styrke og forenkle de relevante EU-informasjonssystemenes og de andre interoperabilitetskomponentenes funksjon. Hovedformålet med sBMS bør være å forenkle identifisering av en person som er registrert i flere databaser, ved å bruke en enkelt teknologisk komponent til å sammenligne denne persons biometriske opplysninger mellom forskjellige systemer i stedet for å bruke flere komponenter. sBMS bør bidra til sikkerheten og gi fordeler når det gjelder økonomi, vedlikehold og drift. Alle automatiserte fingeravtrykk-identifiseringssystemer, herunder slike som for øyeblikket brukes til Eurodac, VIS og SIS, bruker biometriske maler som består av opplysninger som utledes av trekk fra faktiske biometriske prøver. sBMS bør samle og lagre alle disse biometriske malene – logisk atskilt i samsvar med informasjonssystemet opplysningene stammer fra – på et enkelt sted for på den måten å forenkle sammenligninger mellom systemer ved hjelp av biometriske maler og gi stordriftsfordeler ved utvikling og vedlikehold av de sentrale EU-systemene.
 19. De biometriske malene som er lagret i sBMS, bør bestå av opplysninger som er utledet av trekk fra faktiske biometriske prøver, og opprettes på en slik måte at det ikke er mulig å reversere utledningsprosessen. Biometriske maler bør opprettes på bakgrunn av biometriske opplysninger, men det bør ikke være mulig å opprette disse biometriske opplysningene på bakgrunn av de biometriske malene. Ettersom håndflateavtrykksopplysninger og DNA-profiler bare lagres i SIS og ikke kan brukes til å utføre kryssjekk mot opplysninger i andre informasjonssystemer, bør sBMS i henhold til nødvendighets- og forholdsmessighetsprinsippet ikke lagre DNA-profiler eller biometriske maler som skriver seg fra håndflateavtrykksopplysninger.
 20. Biometriske opplysninger utgjør sensitive personopplysninger. Denne forordning bør fastsette grunnlaget og sikkerhetstiltakene for behandling av slike opplysninger med det formål entydig å identifisere de berørte personene.
 21. EES, VIS, ETIAS, Eurodac og ECRIS-TCN krever nøyaktig identifisering av personer hvis personopplysninger er lagret i dem. CIR bør derfor forenkle korrekt identifisering av personer som er registrert i disse systemene.
 22. Personopplysninger som lagres i disse EU-informasjonssystemene, kan vedrøre de samme personene, men under forskjellige eller ufullstendige identiteter. Medlemsstatene har effektive metoder til å identifisere sine borgere eller registrerte fastboende personer på sitt territorium. Interoperabiliteten mellom EU-informasjonssystemer bør bidra til korrekt identifisering av personer som er registrert i disse systemene. CIR bør lagre personopplysninger som er nødvendige for å foreta en mer presis identifisering av personer hvis opplysninger er lagret i disse systemene, herunder deres identitetsopplysninger, reisedokumentopplysninger og biometriske opplysninger, uansett hvilket system opplysningene opprinnelig ble samlet inn i. Bare personopplysninger

⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794 av 11. mai 2016 om Den europeiske unions byrå for politisamarbeid (Europol) og erstatning og oppheving av rådsbeslutning 2009/371/JIS, 2009/934/JIS, 2009/935/JIS, 2009/936/JIS og 2009/968/JIS (EUT L 135 av 24.5.2016, s. 53).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- som er absolutt nødvendige for å foreta en nøyaktig identitetskontroll, bør lagres i CIR. Personopplysninger som er registrert i CIR, bør ikke lagres lenger enn absolutt nødvendig for de underliggende systemenes formål og bør slettes automatisk når opplysningene slettes fra de underliggende systemene i samsvar med den logiske atskillelsen.
23. En ny behandling som består i å lagre slike opplysninger i CIR i stedet for å lagre dem i hvert av de særskilte systemene, er nødvendig for at det skal være mulig å forbedre identifiseringsnøyaktighet via automatisert sammenligning og matching av opplysninger. Det forhold at identitetsopplysninger, reisedokumentopplysninger og biometriske opplysninger lagres i CIR, bør ikke på noen måte hindre behandlingen av opplysninger i forbindelse med EES, VIS, ETIAS, Eurodac eller ECRIS-TCN, ettersom CIR bør være en ny felles komponent i disse underliggende systemene.
 24. Det er derfor nødvendig å opprette en individuell saksmappe i CIR for hver person som registreres i EES, VIS, ETIAS, Eurodac eller ECRIS-TCN for å oppfylle formålet med korrekt identifisering av personer innenfor Schengen-området og for å støtte MID med det dobbelte formål å forenkle identitetskontroller for lovlig reisende og bekjempe identitetsbedrageri. Den individuelle saksmappen bør lagre på et enkelt sted alle de identitetsopplysninger som er knyttet til en person, og gi sluttbrukere med behørig fullmakt tilgang til dem.
 25. CIR bør således forenkle og effektivisere tilgang for myndigheter med ansvar for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold til de EU-informasjonssystemer som ikke er opprettet utelukkende med det formål å forebygge, avsløre eller etterforske alvorlig kriminalitet.
 26. CIR bør være et felles register for identitetsopplysninger, reisedokumentopplysninger og biometriske opplysninger for personer som er registrert i EES, VIS, ETIAS, Eurodac og ECRIS-TCN. Det bør være en del av den tekniske arkitekturen for disse systemene og fungere som den felles komponenten mellom dem for å lagre og søke i identitetsopplysningene, reisedokumentopplysningene og de biometriske opplysningene.
 27. Alle registreringer i CIR bør atskilles logisk ved at hver registrering automatisk merkes med navnet på det underliggende systemet som registreringen ligger i. Tilgangskontrolene til CIR bør bruke disse merkelappene til å avgjøre om det skal gis tilgang til registreringen.
 28. Dersom en medlemsstats politimyndighet ikke kan identifisere en person fordi det mangler et reisedokument eller et annet troverdig dokument som beviser personens identitet, eller dersom det hersker tvil om identitetsopplysningene personen framlegger, eller om reisedokumentets ekthet eller innehaverens identitet, eller dersom personen ikke kan eller vil samarbeide, bør den aktuelle politimyndigheten kunne foreta et søk i CIR for å identifisere personen. For disse formål bør politiet registrere fingeravtrykk ved hjelp av teknikker for direktelesning av fingeravtrykk, forutsatt at framgangsmåten ble innledet i den berørte persons nærvær. Slike søk i CIR bør ikke tillates for identifisering av mindreårige under 12 år, med mindre det er i barnets interesse.
 29. Dersom en persons biometriske opplysninger ikke kan brukes eller et søk med disse opplysningene mislykkes, bør søket foretas med personens identitetsopplysninger i kombinasjon med reisedokumentopplysninger. Dersom søket viser at opplysninger om denne personen er lagret i CIR, bør medlemsstatenes myndigheter ha tilgang til CIR for å konsultere denne personens identitetsopplysninger og reisedokumentopplysninger, uten at det i CIR angis hvilket EU-informasjonssystem opplysningene tilhører.
 30. Medlemsstatene bør vedta nasjonale lovgivningstiltak for å utpeke kompetente myndigheter for å utføre identitetskontroller ved hjelp av CIR og fastsette framgangsmåter, vilkår og kriterier for slike kontroller, som bør følge forholdsmessighetsprinsippet. Særlig bør den fullmakt en ansatt hos disse myndighetene har til å oppta biometriske opplysninger under en identitetskontroll av en person, fastsettes i nasjonal rett.
 31. Ved denne forordning bør det også innføres en ny mulighet til effektivisert tilgang til andre opplysninger enn identitetsopplysninger og reisedokumentopplysninger i EES, VIS, ETIAS eller Eurodac for medlemsstatenes utpekte myndigheter med ansvar for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold og for Europol. Slike opplysninger kan være nødvendige for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold i en konkret sak der det er rimelig grunn til å anta at en konsultasjon av dem vil

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- bidra til å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlingen eller andre aktuelle alvorlige straffbare forhold, særlig dersom det er mistanke om at en mistenkt, en gjerningsperson eller et offer for en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold er en person hvis opplysninger er lagret i EES, VIS, ETIAS eller Eurodac.
32. Full tilgang til opplysninger i EU-informasjonssystemene som er nødvendige for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold, i tillegg til tilgang til identitetsopplysninger eller reisedokumentopplysninger i CIR, bør fortsatt være omfattet av de relevante rettslige instrumentene. De utpekte myndighetene med ansvar for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold og Europol vet ikke på forhånd hvilket EU-informasjonssystem som inneholder opplysninger om personene de har behov for å foreta søk om. Dette fører til forsinkelser og ineffektivitet. En sluttbruker som har fått fullmakt av den utpekte myndigheten, bør derfor ha rett til å se i hvilket av disse EU-informasjonssystemene opplysningene som tilsvarer resultatet av et søk, er registrert. Det berørte systemet vil dermed bli merket etter den automatiske kontrollen av at det finnes et treff i systemet (en såkalt funksjon for flagging av treff).
33. I denne sammenheng bør et svar fra CIR ikke tolkes eller brukes som grunnlag for å trekke en konklusjon om eller iverksette tiltak i forbindelse med en person, men bør bare brukes til å inngi en anmodning om tilgang til de underliggende EU-informasjonssystemene på vilkårene og etter framgangsmåtene fastsatt i respektive rettslige instrumenter om slik tilgang. Enhver slik anmodning om tilgang bør være underlagt kapittel VII i denne forordning og eventuelt europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679⁵, europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/680⁶ eller europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725⁷.
34. Som hovedregel bør de utpekte myndighetene eller Europol anmode om full tilgang til minst ett av de berørte EU-informasjonssystemene dersom en flagging av treff angir at opplysningene er registrert i Eurodac. Dersom det unntaksvis ikke anmodes om slik full tilgang, f.eks. fordi de utpekte myndighetene eller Europol allerede har fått opplysningene på annen måte eller det ikke lenger er tillatt å samle inn opplysningene i henhold til nasjonal rett, bør begrunnelsen for ikke å anmode om tilgang registreres.
35. Loggene over søk i CIR bør vise formålet med søkene. Dersom et slikt søk ble utført ved hjelp av tottrinnsmetoden, bør loggene inneholde en henvisning til den nasjonale saksmappen for etterforskningen eller saken og dermed angi at søket ble foretatt for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold.
36. Utpekte myndigheters og Europols søk i CIR for å få et svar i form av en flagging av treff som angir at opplysningene finnes i EES, VIS, ETIAS eller Eurodac, krever automatisert behandling av personopplysninger. En flagging av treff bør ikke vise andre personopplysninger om den berørte personen enn en angivelse av at visse opplysninger om vedkommende er lagret i et av systemene. Sluttbrukeren med behørig fullmakt bør ikke treffe en negativ beslutning om den berørte personen bare fordi et søk ga en flagging av treff. Sluttbrukerens tilgang til en flagging av treff vil derfor utgjøre et svært begrenset inngrep i den berørte persons rett til beskyttelse av personopplysninger, samtidig som det vil gi de utpekte myndighetene og Europol mulighet til å anmode om tilgang til personopplysninger mer effektivt.
37. MID bør opprettes for å støtte CIRs funksjon og målene med EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS og ECRIS-TCN. For effektivt å kunne oppfylle sine mål krever alle disse EU-informasjonssystemene nøyaktig identifisering av personer hvis personopplysninger er lagret i dem.
38. For bedre å oppfylle målene med EU-informasjonssystemene bør myndighetene som bru-

⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning) (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 1).

⁶ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/680 av 27. april 2016 om fysiske personers vern i forbindelse med kompetente myndigheters behandling av personopplysninger med sikte på å forebygge, etterforske, avsløre eller rettsforfølge straffbare handlinger eller fullbyrde straffrettslige sanksjoner og om fri utveksling av slike opplysninger og opphevelse av Rådets rammebeslutning 2008/977/JIS (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 89).

⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725 av 23. oktober 2018 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer og om fri utveksling av slike opplysninger og om oppheving av forordning (EF) nr. 45/2001 og beslutning nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 39).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- ker disse systemene, kunne utføre en tilstrekkelig pålitelig kontroll av identiteten til personer hvis opplysninger er lagret i de forskjellige systemene. Identitetsopplysningene eller reisedokumentopplysningene som er lagret i et bestemt individuelt system, kan være feilaktige, ufullstendig eller falske, og det er for øyeblikket ingen mulighet til å avsløre feilaktige, ufullstendige eller falske identitetsopplysninger eller reisedokumentopplysninger ved å sammenligne opplysninger som er lagret i et annet system. For å avhjelpe denne situasjonen er det nødvendig på EU-plan å ha et teknisk instrument som gjør det mulig å identifisere personer nøyaktig for disse formål.
39. MID bør opprette og lagre lenker mellom opplysninger i de forskjellige EU-informasjonssystemene med henblikk på å avdekke flere identiteter, både for å forenkle identitetskontrollen av lovlig reisende og bekjempe identitetsbedrageri. MID bør bare inneholde lenker mellom opplysninger om personer som er registrert i mer enn ett EU-informasjonssystem. De lenkede opplysningene bør være strengt begrenset til nødvendige opplysninger for å kontrollere at en person er registrert på en begrunnet eller ubegrunnet måte med forskjellige identiteter i forskjellige systemer, eller for å presisere at to personer med lignende identitetsopplysninger kanskje ikke er den samme personen. Behandling av opplysninger via ESP og sBMS for å knytte sammen individuelle saksmapper mellom forskjellige systemer bør holdes på et absolutt minimum og derfor begrenses til avdekking av flere identiteter på det tidspunkt nye opplysninger tilføyes i et av systemene som har opplysninger lagret i CIR, eller tilføyes i SIS. MID bør omfatte sikkerhetstiltak mot potensiell forskjellsbehandling og ufordelaktige beslutninger mot personer med flere lovlige identiteter.
40. I denne forordning fastsettes bestemmelser om nye typer behandling av opplysninger for korrekt identifisering av de berørte personene. Dette utgjør et inngrep i deres grunnleggende rettigheter som beskyttet av artikkel 7 og 8 i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter. Ettersom EU-informasjonssystemene er avhengige av at de berørte personene identifiseres korrekt for å fungere effektivt, er dette inngrepet begrunnet i samme mål som hvert av disse systemene ble opprettet for, nemlig effektiv forvaltning av Unionens grenser, Unionens indre sikkerhet og effektiv gjennomføring av Unionens asyl- og visumpolitikk.
41. ESP og sBMS bør sammenligne opplysninger om personer i CIR og SIS når en nasjonal myndighet eller et unionsbyrå oppretter eller laster opp nye opplysninger. Denne sammenligningen bør automatiseres. CIR og SIS bør bruke sBMS til å oppdage mulige lenker på grunnlag av biometriske opplysninger. CIR og SIS bør bruke ESP til å oppdage mulige lenker på grunnlag av alfanumeriske opplysninger. CIR og SIS bør kunne identifisere de samme eller lignende opplysninger om en person som er lagret i flere systemer. Når det er tilfelle, bør det opprettes en lenke som angir at det er den samme personen. CIR og SIS bør innrettes slik at små translittererings- eller stavefeil oppdages på en slik måte at det ikke skaper ubegrunnet hindring for den berørte personen.
42. Den nasjonale myndigheten eller unionsbyrået som registrerte opplysningene i det respektive EU-informasjonssystemet, bør bekrefte eller endre lenkene. Denne nasjonale myndigheten eller dette unionsbyrået bør ha tilgang til opplysningene som er lagret i CIR eller SIS og i MID for manuell verifisering av forskjellige identiteter.
43. En manuell verifisering av forskjellige identiteter bør sikres av myndigheten som har opprettet eller ajourført opplysningene som førte til et treff som ga opphav til en lenke til opplysninger som er lagret i et annet EU-informasjonssystem. Myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter bør vurdere om det er flere identiteter som på en begrunnet eller ubegrunnet måte henviser til den samme personen. En slik vurdering bør om mulig utføres i den berørte personens nærvær og om nødvendig ved å kreve ytterligere presiseringer eller opplysninger. Vurderingen bør utføres uten ugrunnet opphold og i samsvar med de lovfestede kravene til opplysningers nøyaktighet i henhold til unionsretten og nasjonal rett.
44. For lenker som er opprettet via SIS med meldinger om personer som er etterlyst for pågripelse og overlevering eller utlevering, savnede eller utsatte personer, personer som er etterlyst i forbindelse med en rettslig prosedyre, og personer omfattet av diskret kontroll, undersøkelserkontroll eller målrettet kontroll, bør myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter være SIRENEkontoret i medlemsstaten som har opprettet meldingen. Disse kategoriene av SIS-meldinger er sensitive og bør ikke nødvendigvis deles med myndighetene som opprettet eller ajour-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- førte opplysninger som er lenket til dem i et av de andre EU-informasjonssystemene. Opprettelsen av en lenke til SIS-opplysninger bør ikke berøre tiltakene som skal iverksettes i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1860⁸, (EU) 2018/1861⁹ og (EU) 2018/1862¹⁰.
45. Opprettelsen av slike lenker krever åpenhet overfor de berørte personene. For å forenkle gjennomføringen av de nødvendige garantier i samsvar med Unionens relevante personvernbestemmelser bør personer som det er opprettet en rød lenke eller en hvit lenke for etter manuell verifisering av forskjellige identiteter, underrettes skriftlig, med forbehold mot begrensninger med henblikk på å ivareta sikkerheten og den offentlige orden, forebygge kriminalitet og garantere at nasjonale etterforskinger ikke settes i fare. Disse personene bør få et enkelt identifiseringsnummer som gjør det mulig å identifisere myndigheten de bør henvende seg til for å utøve sine rettigheter.
46. Dersom det opprettes en gul lenke, bør myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter ha tilgang til MID. Dersom det er en rød lenke, bør medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråene med tilgang til minst ett EU-informasjonssystem i CIR eller til SIS ha tilgang til MID. En rød lenke bør vise at en person ubegrunnet bruker forskjellige identiteter, eller at en person bruker en annen persons identitet.
47. Dersom det er en hvit eller grønn lenke mellom opplysninger fra to EU-informasjonssystemer, bør medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråene ha tilgang til MID, dersom den berørte myndigheten eller det berørte byrået har tilgang til begge informasjonssystemene. En slik tilgang bør gis bare med det formål å gjøre det mulig for denne myndighe-
- ten eller dette byrået å oppdage potensielle tilfeller der opplysninger er feilaktig lenket eller behandlet i MID, CIR og SIS i strid med denne forordning, og iverksette tiltak for å avhjelpe situasjonen og ajourføre eller slette lenken.
48. Den europeiske unions byrå for driftsforvaltning av store IT-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet (eu-LISA) bør opprette automatiserte mekanismer for kontroll av opplysningenes kvalitet og felles indikatorer for opplysningenes kvalitet. eu-LISA bør ha ansvar for å utvikle en sentral overvåkingskapasitet for opplysningenes kvalitet og regelmessig utarbeide rapporter for analyse av opplysninger for å forbedre kontrollen med medlemsstatenes implementering av EU-informasjonssystemene. De felles indikatorene for opplysningenes kvalitet bør omfatte minstekvalitetsstandarder for lagring av opplysninger i EU-informasjonssystemene eller interoperabilitetskomponentene. Målet med slike standarder for opplysningers kvalitet bør være at EU-informasjonssystemene og interoperabilitetskomponentene automatisk kan finne tilsynelatende feilaktige eller inkonsekvente registreringer av opplysninger, slik at medlemsstaten opplysningene kommer fra, kan kontrollere opplysningene og iverksette nødvendige avhjelpende tiltak.
49. Kommisjonen bør evaluere eu-LISAs kvalitetsrapporter og gi anbefalinger til medlemsstatene dersom det er relevant. Medlemsstatene bør ha ansvar for å utarbeide en handlingsplan som beskriver tiltak for å avhjelpe eventuelle mangler i opplysningenes kvalitet, og bør regelmessig framlegge rapport om framskrittene.
50. Det universelle meldingsformatet (UMF) bør være en standard for strukturert, grenseoverskridende informasjonsutveksling mellom informasjonssystemer, myndigheter eller organisasjoner for rettslige og indre anliggender. UMF bør fastsette et felles ordforråd og logiske strukturer for alminnelig utvekslede opplysninger, med det formål å forenkle interoperabiliteten ved å gjøre det mulig å opprette og lese innholdet av utvekslede opplysninger på en konsekvent og semantisk likeverdig måte.
51. Det kan vurderes å innføre UMF-standarder i VIS, SIS og i andre eksisterende eller nye modeller for grenseoverskridende informasjonsutveksling og informasjonssystemer innenfor rettslige og indre anliggender som medlemsstatene utvikler.

⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1860 av 28. november 2018 om bruk av Schengen informasjonssystem i forbindelse med retur av tredjestatsborgere med ulovlig opphold (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 1).

⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1861 av 28. november 2018 om opprettelse, drift og bruk av Schengen-informasjonssystem (SIS) på området inn- og utreisekontroll, om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og om endring og oppheving av forordning (EF) nr. 1987/2006 (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 14).

¹⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1862 av 28. november 2018 om opprettelse, drift og bruk av Schengen-informasjonssystem (SIS) innenfor politisamarbeid og strafferettslig samarbeid, om endring og oppheving av rådsbeslutning 2007/533/JIS og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1986/2006 og kommisjonsbeslutning 2010/261/EU (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 56).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

52. Det bør opprettes et sentralt register for rapportering og statistikk (CRRS) for å generere statistiske opplysninger og analytisk rapportering mellom systemene av hensyn til politikk, drift og opplysningenes kvalitet i samsvar med gjeldende rettslige instrumenter. eu-LISA bør opprette, gjennomføre og drifte CRRS på sine tekniske anlegg. Det bør inneholde anonymiserte statistiske opplysninger fra EU-informasjonssystemene, CIR, MID og sBMS. Opplysningene i CRRS bør ikke gjøre det mulig å identifisere enkeltpersoner. eu-LISA bør automatisk anonymisere opplysningene og registrere de anonymiserte opplysningene i CRRS. Anonymiseringsprosessen bør automatiseres, og eu-LISAs personale bør ikke gis direkte tilgang til personopplysninger som er lagret i EU-informasjonssystemene eller i interoperabilitetskomponentene.
53. Forordning (EU) 2016/679 får anvendelse for nasjonale myndighetenes behandling av personopplysninger med interoperabilitetsformål i henhold til denne forordning, med mindre behandlingen utføres av medlemsstatenes utpekte myndigheter eller sentrale tilgangspunkter for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold.
54. Dersom medlemsstatenes behandling av personopplysninger utføres av kompetente myndigheter for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold til interoperabilitetsformål i henhold til denne forordning, får direktiv (EU) 2016/680 anvendelse.
55. Forordning (EU) 2016/679, forordning (EU) 2018/1725 eller eventuelt direktiv (EU) 2016/680 får anvendelse på enhver overføring av personopplysninger til tredjestater eller internasjonale organisasjoner som utføres i henhold til denne forordning. Uten at det berører grunnene til overføring i henhold til kapittel V i forordning (EU) 2016/679 eller eventuelt direktiv (EU) 2016/680, bør en dom i en domstol eller et vedtak av en administrativ myndighet i en tredjestat som krever at en behandlingsansvarlig eller en databehandler overfører eller utleverer personopplysninger, anerkjennes eller iverksettes på en eller annen måte bare dersom dommen eller vedtaket bygger på en gjeldende internasjonal avtale mellom den anmodende tredjestaten og Unionen eller en medlemsstat.
56. De særlige bestemmelsene om personvern i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1862 og forordning (EU) 2019/816¹¹ får anvendelse på behandlingen av personopplysninger i systemer som reguleres ved disse forordningene.
57. Forordning (EU) 2018/1725 får anvendelse på behandling av personopplysninger som utføres av eu-LISA og Unionens andre institusjoner og organer når de oppfyller sine forpliktelser i henhold til denne forordning, uten at det berører forordning (EU) 2016/794, som får anvendelse på Europols behandling av personopplysninger.
58. Tilsynsmyndighetene nevnt i forordning (EU) 2016/679 eller direktiv (EU) 2016/680 bør overvåke lovligheten av medlemsstatenes behandling av personopplysninger. EUs datatilsyn bør overvåke unionsinstitusjonenes og -organenes behandling av personopplysninger. EUs datatilsyn og tilsynsmyndighetene bør samarbeide om å overvåke interoperabilitetskomponentenes behandling av personopplysninger. For at EUs datatilsyn skal kunne utføre sine oppgaver i samsvar med denne forordning, kreves tilstrekkelige ressurser, både menneskelige og økonomiske.
59. EUs datatilsyn er blitt rådspurt i samsvar med artikkel 28 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001¹² og avga uttalelse 16. april 2018¹³.
60. Artikkel 29-gruppen for personvern avga uttalelse 11. april 2018.
61. Både medlemsstatene og eu-LISA bør ha sikkerhetsplaner for å forenkle gjennomføringen av sikkerhetsforpliktelser og bør samarbeide innbyrdes om å ta hånd om sikkerhetsspørsmål. eu-LISA bør også sikre at den nyeste teknologiske utviklingen utnyttes kontinuerlig for å sikre dataintegritet ved utvikling, utforming og forvaltning av interoperabilitetskomponentene. eu-LISAs forpliktelser i denne sammenheng bør omfatte vedtakelse av nødvendige tiltak for å hindre at uvedkommende, f.eks. personale hos eksterne tjenesteleverandører, får tilgang til personopplysninger som behandles

¹¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/816 av 17. april 2019 om opprettelse av et sentralisert system for identifisering av medlemsstater som innehar opplysninger om straffedommer mot tredjestatsborgere og statsløse personer (ECRIS-TCN) for å utfylle og støtte det europeiske strafferegisterinformasjonssystemet og om endring av forordning (EU) 2018/1726 (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 1).

¹² Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1).

¹³ EUT C 233 av 4.7.2018, s. 12.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

via interoperabilitetskomponentene. Når medlemsstatene og eu-LISA tildeler kontrakter om levering av tjenester, bør de vurdere alle nødvendige tiltak for å sikre at lover eller bestemmelser om vern av personopplysninger og personvern overholdes, eller for å ivareta vesentlige sikkerhetsinteresser i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1046¹⁴ og relevante internasjonale konvensjoner. EU-LISA bør anvende prinsippene om innbygd personvern og personvern som standard under utviklingen av interoperabilitetskomponentene.

62. For å støtte både statistikk og rapportering er det nødvendig å gi personale med behørig fullmakt hos de kompetente myndigheter, unionsinstitusjoner og unionsbyråer nevnt i denne forordning tilgang til visse opplysninger om visse interoperabilitetskomponenter uten å gjøre det mulig å identifisere enkeltpersoner.
63. For at medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråene skal kunne tilpasse seg de nye kravene til bruk av ESP, er det nødvendig å fastsette en overgangsperiode. Likeledes bør det fastsettes overgangstiltak for at MID skal fungere konsekvent og optimalt når driften starter.
64. Ettersom målet for denne forordning, nemlig å fastsette en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer, ikke i tilstrekkelig grad kan nås av medlemsstatene, men på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsnivå, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union (TEU). I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.
65. Det gjenstående beløpet på budsjettet øremerket smarte grenser i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 515/2014¹⁵ bør omfordres til denne forordning i henhold til artikkel

5 nr. 5 bokstav b) i forordning (EU) nr. 515/2014 for å dekke kostnadene ved utvikling av interoperabilitetskomponentene.

66. For å utfylle visse detaljerte tekniske aspekter i denne forordning bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) delegeres til Kommisjonen i forbindelse med
- forlengelse av overgangsperioden for bruk av ESP,
 - forlengelse av overgangsperioden for avdekking av flere identiteter som utføres av den sentrale ETIAS-enheten,
 - framgangsmåtene for å fastslå tilfeller der identitetsopplysningene kan anses som de samme eller lignende,
 - reglene for driften av CRRS, herunder særlige sikkerhetstiltak for behandling av personopplysninger og sikkerhetsregler for registeret, og
 - nærmere regler om driften av nettportalen.
- Det er særlig viktig at Kommisjonen gjennomfører relevante høringer under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at disse høringene gjennomføres i samsvar med prinsippene i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming¹⁶. For å sikre lik deltakelse i utarbeidelsen av delegerede rettsakter mottar Europaparlamentet og Rådet alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes eksperter, og deres eksperter har systematisk tilgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som arbeider med forberedelse av delegerede rettsakter.
67. For å sikre enhetlige vilkår for gjennomføringen av denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette datoene ESP, sBMS, CIR, MID og CRRS skal settes i drift.
68. Kommisjonen bør også tillegges gjennomføringsmyndighet i forbindelse med vedtakelse av nærmere regler for tekniske detaljer for ESP-brukerprofilene, spesifikasjoner for den tekniske løsningen som vil gjøre det mulig å utføre søk i EU-informasjonssystemene, Europol-opplysninger og Interpol-databasene via ESP, og formatet til ESP-svarene, de tekniske reglene for opprettelse av lenker i MID mellom opplysninger fra forskjellige EU-informasjonssystemer, innholdet og utformingen av skjemaet som skal brukes til å informere den registrerte når det opprettes en rød lenke, kravene

¹⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) 2018/1046 av 18. juli 2018 om finansielle regler for Unionens alminnelige budsjett, om endring av forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og beslutning nr. 541/2014/EU og om oppheving av forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 av 30.7.2018, s. 1).

¹⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 515/2014 av 16. april 2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til de ytre grenser og visum som en del av fondet for indre sikkerhet, og om oppheving av beslutning nr. 574/2007/EF (EUT L 150 av 20.5.2014, s. 143).

¹⁶ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- til og overvåking av sBMS' resultater, mekanismer, framgangsmåter og indikatorer for automatisert kontroll av opplysningenes kvalitet, utvikling av UMF-standarden, samarbeidsframgangsmåten som skal brukes ved sikkerhetshendelser, og spesifikasjonene for den tekniske løsningen for medlemsstatenes forvaltning av tilgangsanmodninger fra brukere. Disse fullmaktene bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011¹⁷.
69. Ettersom interoperabilitetskomponentene vil omfatte behandling av betydelige mengder sensitive personopplysninger, er det viktig at personer hvis opplysninger behandles via disse komponentene, effektivt kan utøve sine rettigheter som registrerte i henhold til forordning (EU) 2016/679, direktiv (EU) 2016/680 og forordning (EU) 2018/1725. De registrerte bør ha tilgang til en nettportal som gjør det lettere for dem å utøve sin rett til tilgang til og retting av, sletting av og begrensning av behandlingen av sine personopplysninger. eu-LISA bør opprette og forvalte en slik nettportal.
70. Et av hovedprinsippene for personvern er data-minimering: I henhold til artikkel 5 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU) 2016/679 skal behandlingen av personopplysninger være tilstrekkelig, relevant og begrenset til formålene de behandles for. Interoperabilitetskomponentene bør derfor ikke lagre nye personopplysninger med unntak av lenkene som vil bli lagret i MID, og som utgjør det nødvendige minimum i henhold til denne forordning.
71. Denne forordning bør inneholde klare bestemmelser om erstatningsansvar og retten til erstatning for ulovlig behandling av personopplysninger og for enhver annen handling som er i strid med denne forordning. Slike bestemmelser bør ikke berøre retten til erstatning fra den behandlingsansvarlige eller databehandleren, og deres erstatningsansvar, i henhold til forordning (EU) 2016/679, direktiv (EU) 2016/680 og forordning (EU) 2018/1725. eu-LISA bør ha ansvar for enhver skade som byrået har forårsaket i egenskap av databehandler dersom det ikke har oppfylt forpliktelsene som det uttrykkelig er pålagt i henhold til denne forordning, eller dersom det har unnlatt å følge eller har
- handlet i strid med lovfestede instruksjoner fra medlemsstaten som er behandlingsansvarlig.
72. Denne forordning berører ikke anvendelsen av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF¹⁸.
73. I henhold til artikkel 1 og 2 i protokoll nr. 22 om Danmarks stilling, vedlagt TEU og TEUV, deltar Danmark ikke i vedtakelsen av denne forordning, som ikke er bindende for og ikke får anvendelse i Danmark. Ettersom denne forordning, i den grad dens bestemmelser vedrører SIS som regulert av forordning (EU) 2018/1862, er en utvikling av Schengen-regelverket, skal Danmark, i samsvar med artikkel 4 i protokollen, innen seks måneder etter at Rådet har truffet beslutning om denne forordning, beslutte om landet skal gjennomføre denne forordning i sin nasjonale rett.
74. I den grad dens bestemmelser vedrører SIS som regulert av forordning (EU) 2018/1862, deltar Det forente kongeriket Storbritannia og Nord-Irland i denne forordning i samsvar med artikkel 5 nr. 1 i protokoll nr. 19 om Schengen-regelverket som integrert i Den europeiske union vedlagt TEU og TEUV og artikkel 8 nr. 2 i rådsbeslutning 2000/365/EF¹⁹. I den grad dens bestemmelser vedrører Eurodac og ECRIS-TCN i samsvar med artikkel 3 i protokoll nr. 21 om Det forente kongeriket Storbritannia og Nord-Irlands og Irlands stilling når det gjelder området frihet, sikkerhet og rettferdighet, vedlagt TEU og TEUV, har Det forente kongeriket Storbritannia og Nord-Irland dessuten i brev av 18. mai 2018 underrettet om at det ønsker å delta i vedtakelsen og anvendelsen av denne forordning.
75. I den grad dens bestemmelser vedrører SIS som regulert av forordning (EU) 2018/1862, kan Irland i prinsippet delta i denne forordning i samsvar med artikkel 5 nr. 1 i protokoll nr. 19 om Schengen-regelverket som integrert i Den europeiske union vedlagt TEU og TEUV og artikkel 6 nr. 2 i rådsbeslutning 2002/192/EF²⁰. I den grad dens bestemmelser vedrører

¹⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

¹⁸ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF av 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers rett til å ferdes og oppholde seg fritt på medlemsstatenes territorium, om endring av forordning (EØF) nr. 1612/68 og om oppheving av direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 av 30.4.2004, s. 77).

¹⁹ Rådsbeslutning 2000/365/EF av 29. mai 2000 om anmodning fra Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket (EUT L 131 av 1.6.2000, s. 43).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- Eurodac og ECRIS-TCN i samsvar med artikkel 1 og 2 i protokoll nr. 21 om Det forente kongeriket Storbritannia og Nord-Irland og Irlands stilling når det gjelder området frihet, sikkerhet og rettferdighet, vedlagt TEU og TEUV, og uten at det berører artikkel 4 i denne protokollen, deltar Irland videre ikke i vedtakelsen av denne forordning, som ikke er bindende for og ikke får anvendelse i Irland. Ettersom det under disse omstendigheter ikke er mulig å sikre at denne forordning får anvendelse i Irland i alle enkeltheter som fastsatt i artikkel 288 i TEUV, deltar Irland ikke i vedtakelsen av denne forordning, som ikke er bindende for og ikke får anvendelse i Irland, uten at dette berører Irlands rettigheter i henhold til protokoll nr. 19 og 21.
76. Når det gjelder Island og Norge, utgjør denne forordning, i den grad den vedrører SIS som regulert av forordning (EU) 2018/1862, i henhold til avtalen mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om disse to statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, en utvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket²¹ som er omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav G) i rådsbeslutning 1999/437/EF²².
77. Når det gjelder Sveits, utgjør denne forordning, i den grad den vedrører SIS som regulert av forordning (EU) 2018/1862, i henhold til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket²³, en utvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket som er omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav G) i beslutning 1999/437/EF sammenlignet med artikkel 3 i rådsbeslutning 2008/149/JIS²⁴.
78. Når det gjelder Liechtenstein, utgjør denne forordning, i den grad den vedrører SIS som regulert av forordning (EU) 2018/1862, i henhold til protokollen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltredelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket²⁵ som er omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav G) i beslutning 1999/437/EF sammenlignet med artikkel 3 i rådsbeslutning 2011/350/EU²⁶.
79. Denne forordning respekterer de grunnleggende rettigheter og overholder prinsippene som er anerkjent særlig i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter, og bør anvendes i samsvar med disse rettigheter og prinsipper.
80. For at denne forordning skal passe inn i den eksisterende rettslige rammen, bør forordning (EU) 2018/1726²⁷ og forordning (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 endres i samsvar med dette.

²⁰ Rådsbeslutning 2002/192/EF av 28. februar 2002 om anmodning fra Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket (EUT L 64 av 7.3.2002, s. 20).

²¹ EUT L 176 av 10.7.1999, s. 36.

²² Rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsbestemmelser til den avtale som Rådet for Den europeiske union har inngått med Republikken Island og Kongeriket Norge om disse to staters tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 176 av 10.7.1999, s. 31).

²³ EUT L 53 av 27.2.2008, s. 52.

²⁴ Rådsbeslutning 2008/149/JIS av 28. januar 2008 om inngåelse, på Den europeiske unions vegne, av avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 53 av 27.2.2008, s. 50).

²⁵ EUT L 160 av 18.6.2011, s. 21.

²⁶ Rådsbeslutning 2011/350/EU av 7. mars 2011 om inngåelse, på Den europeiske unions vegne, av protokollen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltredelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, når det gjelder avskaffelse av kontroller ved de indre grenser og bevegelse av personer (EUT L 160 av 18.6.2011, s. 19).

²⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1726 av 14. september 2018 om Den europeiske unions byrå for driftsforvaltning av store IT-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet (eu-LISA), og om endring av forordning (EF) nr. 1987/2006 og rådsbeslutning 2007/533/JIS og om oppheving av forordning (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 99).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Formål

1. Ved denne forordning sammen med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817²⁸ opprettes det en ramme for å sikre interoperabilitet mellom inn- og utreise-systemet (EES), visuminformasjonssystemet (VIS), det europeiske systemet for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS), Eurodac, Schengen-informasjonssystemet (SIS) og det europeiske strafferegisterinformasjonssystemet for tredjestatsborgere (ECRIS-TCN).
2. Denne rammen skal omfatte følgende interoperabilitetskomponenter:
 - (a) en europeisk søkeportal (ESP),
 - (b) en felles biometrisk sammenligningstjeneste (sBMS),
 - (c) et felles identitetsregister (CIR),
 - (d) en fleridentitetsdetektor (MID).
3. Ved denne forordning fastsettes også bestemmelser om krav til opplysningenes kvalitet, et universelt meldingsformat (UMF), et sentralt register for rapportering og statistikk (CRRS) og om ansvaret til medlemsstatene og Det europeiske byrå for driftsforvaltning av store IT-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet (eu-LISA) når det gjelder utformingen, utviklingen og driften av interoperabilitetskomponentene.
4. Ved denne forordning tilpasses også framgangsmåtene og vilkårene for at de utpekte myndighetene og Den europeiske unions byrå for politisamarbeid (Europol) skal få tilgang til EES, VIS, ETIAS og Eurodac for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold.
5. Ved denne forordning fastsettes også en ramme for verifisering av personers identitet og for identifisering av personer.

Artikkel 2

Mål

1. Ved å sikre interoperabilitet har denne forordning følgende mål:
 - (a) forbedre formålstjenligheten og effektiviteten av inn- og utreisekontrollene ved de ytre grensene,
 - (b) bidra til å forebygge og bekjempe ulovlig innvandring,
 - (c) bidra til et høyt sikkerhetsnivå innenfor frihet, sikkerhet og rettferdighet i Unionen, herunder opprettholde den offentlige sikkerhet og den offentlige orden og ivareta sikkerheten på medlemsstatenes territorier,
 - (d) forbedre gjennomføringen av den felles visumpolitikken,
 - (e) bistå ved gjennomgåelsen av søknader om internasjonal beskyttelse,
 - (f) bidra til å forebygge, avsløre og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare forhold,
 - (g) gjøre det enklere å identifisere ukjente personer ute av stand til å kunne legitimere seg eller uidentifiserte menneskelige levninger ved en naturkatastrofe, en ulykke eller et terrorangrep,
2. Målene i nr. 1 skal oppnås ved å
 - (a) sikre korrekt identifisering av personer,
 - (b) bidra til å bekjempe identitetsbedrageri,
 - (c) forbedre opplysningenes kvalitet og harmonisere kvalitetskravene til opplysninger som lagres i EU-informasjonssystemene, samtidig som kravene til behandling av opplysninger i de rettslige instrumentene som regulerer de enkelte systemene og standardene og prinsippene for personvern, oppfylles,
 - (d) forenkle og støtte medlemsstatenes tekniske og praktiske implementering av EU-informasjonssystemer,
 - (e) styrke og forenkle de vilkår for datasikkerhet og personvern som regulerer de respektive EU-informasjonssystemene, og gjøre dem mer enhetlige, uten at det påvirker det særlige vernet og de særlige beskyttelsestiltakene som gjelder for visse kategorier av opplysninger,
 - (f) effektivisere vilkårene for utpekte myndigheters tilgang til EES, VIS, ETIAS og Eurodac, og samtidig sikre nødvendige og forholdsmessige vilkår for denne tilgangen,
 - (g) støtte formålene med EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS og ECRIS-TCN.

²⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817 av 20. mai 2019 om opprettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer for grenser og visum og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 27).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Artikkel 3

Virkeområde

1. Denne forordning får anvendelse på Eurodac, SIS og ECRIS-TCN.
2. Denne forordning gjelder også for Europol-opplysninger, i det omfang det gir mulighet til å søke i dem samtidig som EU-informasjonssystemene nevnt i nr. 1.
3. Denne forordning får anvendelse på personer hvis personopplysninger kan behandles i EU-informasjonssystemene nevnt i nr. 1 og i Europol-opplysningene nevnt i nr. 2.

Artikkel 4

Definisjoner

I denne forordning menes med

- (1) «ytre grenser» ytre grenser som definert i artikkel 2 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399²⁹,
- (2) «inn- og utreisekontroller» inn- og utreisekontroller som definert i artikkel 2 nr. 11 i forordning (EU) 2016/399,
- (3) «grensemyndighet» grensevakten som i samsvar med nasjonal rett er utpekt til å foreta inn- og utreisekontroller,
- (4) «tilsynsmyndigheter» tilsynsmyndigheten nevnt i artikkel 51 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679 og tilsynsmyndigheten nevnt i artikkel 41 nr. 1 i direktiv (EU) 2016/680,
- (5) «verifikasjon» sammenligning av sett av opplysninger for å fastslå om en påstått identitet er ekte (kontroll ved sammenligning av to sett av opplysninger),
- (6) «identifisering» fastsettelse av en persons identitet via et databasesøk på grunnlag av flere sett av opplysninger (kontroll ved sammenligning av mange sett av opplysninger),
- (7) «alfanumeriske opplysninger» opplysninger som gjengis med bokstaver, sifre, spesialtegn, mellomrom og skilletegn,
- (8) «identitetsopplysninger» opplysningene nevnt i artikkel 27 nr. 3 bokstav a)–e),
- (9) «fingeravtrykksopplysninger» bilder av fingeravtrykk og bilder av fingeravtrykksspør som på grunn av sin unike karakter og referansepunktene i dem gjør det mulig å foreta nøyaktige og entydige sammenligninger for å fastslå en persons identitet,

²⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 av 9. mars 2016 om et unionsregelverk som regulerer bevegelse av personer over grensene (grenseforordningen) (EUT L 77 av 23.3.2016, s. 1).

- (10) «ansiktsbilde» digitale bilder av ansiktet,
- (11) «biometriske opplysninger» fingeravtrykksopplysninger eller ansiktsbilder, eller begge,
- (12) «biometrisk mal» en matematisk gjengivelse som oppnås ved å utlede trekk fra biometriske opplysninger, og som er begrenset til egenskaper som er nødvendige for å utføre identifiseringer og kontroller,
- (13) «reisedokument» et pass eller annet tilsvarende dokument som gir innehaveren rett til å passere de ytre grensene, og som kan forsynes med visum,
- (14) «reisedokumentopplysninger» reisedokumentets type, nummer og utstedelsesland, siste gyldighetsdato og koden på tre bokstaver for det landet som utstedte reisedokumentet,
- (15) «EU-informasjonssystemer» EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS og ECRIS-TCN,
- (16) «Europol-opplysninger» personopplysninger behandlet av Europol for formålet nevnt i artikkel 18 nr. 2 bokstav a), b) og c) i forordning (EU) 2016/794,
- (17) «Interpol-databaser» Interpols database over stjålne og forsvunne reisedokumenter (SLTD-databasen) og Interpols database over reisedokumenter med tilknyttede meldinger (TDAWN-databasen),
- (18) «treff» det forhold at det konstateres et samsvar som følge av en automatisert sammenligning mellom personopplysninger som er eller holder på å bli registrert i et informasjonssystem eller en database,
- (19) «politimyndighet» kompetent myndighet som definert i artikkel 3 nr. 7 i direktiv (EU) 2016/680,
- (20) «utpekte myndigheter» medlemsstatenes utpekte myndigheter som definert i artikkel 3 nr. 1 (26) i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226³⁰, artikkel 2 nr. 1 bokstav e) i rådsbeslutning 2008/633/JIS³¹ og

³⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226 av 30. november 2017 om etablering av et inn- og utreise-system (EES) for registrering av inn- og utreiseopplysninger og opplysninger om nektet innreise for tredjestatsborgere som passerer medlemsstatenes ytre grenser, om fastsettelse av vilkårene for tilgang til inn- og utreiseprogrammet for rettshåndhevende formål og om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EES-forordningen) (EUT L 327 av 9.12.2017, s. 20).

³¹ Rådsbeslutning 2008/633/JIS av 23. juni 2008 om tilgang til søk i visuminformasjonssystemet (VIS) for de utpekte myndigheter i medlemsstatene og for Europol for å forebygge, avsløre og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare forhold (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 129).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

artikkel 3 nr. 1 (21) i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240³²,

- (21) «terrorhandling» et straffbart forhold i henhold til nasjonal rett som tilsvarende eller er likestilt med et av de straffbare forholdene i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/541³³,
- (22) «alvorlig straffbart forhold» et straffbart forhold som tilsvarende eller er likestilt med et av de straffbare forholdene nevnt i artikkel 2 nr. 2 i rådsrammebeslutning 2002/584/JIS³⁴ dersom det i henhold til nasjonal rett kan straffes med frihetsstraff eller et annet frihetsberøvende tiltak i minst tre år,
- (23) «inn- og utreisepasssystem» eller «EES» inn- og utreisepasssystemet opprettet ved forordning (EU) 2017/2226,
- (24) «visuminformasjonssystem» eller «VIS» visuminformasjonssystemet opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008³⁵,
- (25) «europeisk system for reiseinformasjon og fremreisetillatelse» eller «ETIAS» det europeiske systemet for reiseinformasjon og fremreisetillatelse opprettet ved forordning (EU) 2018/1240,
- (26) «Eurodac» Eurodac opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 603/2013³⁶,
- (27) «Schengen-informasjonssystem» eller «SIS» Schengen-informasjonssystemet opprettet ved forordning (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861 og (EU) 2018/1862,
- (28) «ECRIS-TCN» det sentraliserte systemet for identifisering av medlemsstater som innehar opplysninger om straffedommer mot tredjestatsborgere og statsløse personer opprettet ved forordning (EU) 2019/816.

³² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240 av 12. september 2018 om etablering av et europeisk system for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS) og om endring av forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EU L 236 av 19.9.2018, s. 1).

³³ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/541 av 15. mars 2017 om bekjempelse av terrorisme og om erstatning av rådsrammebeslutning 2002/475/JIS og endring av rådsrammebeslutning 2005/671/JIS (EUT L 88 av 31.3.2017, s. 6).

³⁴ Rådsrammebeslutning 2002/584/JIS av 13. juni 2002 om den europeiske arrestordre og om framgangsmåtene for overlevering mellom medlemsstater (EUT L 190 av 18.7.2002, s. 1).

³⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008 av 9. juli 2008 om visuminformasjonssystemet (VIS) og utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene om visum for kortvarig opphold (VIS-forordningen) (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 60).

Artikkel 5

Likebehandling og grunnleggende rettigheter

Behandling av personopplysninger i samsvar med denne forordning skal ikke føre til forskjellsbehandling av personer på noen grunnlag, f.eks. kjønn, rase, hudfarge, etnisk eller sosial opprinnelse, genetiske anlegg, språk, religion eller overbevisning, politiske eller andre oppfatninger, tilhørighet til en nasjonal minoritet, formuesforhold, fødsel, funksjonsnedsettelse, alder eller seksuell orientering. Behandlingen skal fullt ut respektere menneskeverdet og menneskets integritet og de grunnleggende rettigheter, herunder retten til respekt for privatliv og vern av personopplysninger. Det skal tas særlig hensyn til barn, eldre, personer med funksjonsnedsettelse og personer med behov for internasjonal beskyttelse. Barnets beste skal være et grunnleggende hensyn.

Kapittel II

Europeisk søkeportal

Artikkel 6

Europeisk søkeportal

1. Det opprettes en europeisk søkeportal (ESP) for å tilrettelegge for medlemsstatenes myndigheters og unionsbyråenes mulighet til å få rask, kontinuerlig, effektiv, systematisk og kontrollert tilgang til EU-informasjonssystemene, Europol-opplysninger og Interpol-databasene for at de skal kunne utføre sine oppgaver i samsvar med sine tilgangsrettigheter og målene og formålene med EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS og ECRIS-TCN.
2. ESP skal bestå av følgende:
 - (a) en sentral infrastruktur, herunder en søkeportal som gjør det mulig samtidig å søke i EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS og ECRIS-TCN og i Europol-opplysninger og Interpol-databasene,

³⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 603/2013 av 26. juni 2013 om opprettelse av «Eurodac» for sammenligning av fingeravtrykk med henblikk på effektiv anvendelse av forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsettelse av kriterier og ordninger for å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av en søknad om internasjonal beskyttelse inngitt i en medlemsstat av en tredjestatsborger eller en statsløs, og om medlemsstatenes rettshåndhevede myndigheters og Europols tilgang til å anmode om sammenligning med Eurodac-data med henblikk på retts-håndhevelse, og om endring av forordning (EU) nr. 1077/2011 om opprettelse av et europeisk byrå for driftsforvaltning av store it-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet (EUT L 180 av 29.6.2013, s. 1).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- (b) en sikker kommunikasjonskanal mellom ESP, medlemsstatene og unionsbyråene som har rett til å bruke søkeportalen,
 - (c) en sikker kommunikasjonsinfrastruktur mellom ESP og EES, VIS, ETIAS, Eurodac, det sentrale SIS, ECRIS-TCN, Europol-opplysninger og Interpol-databasene og mellom ESP og de sentrale infrastrukturene for CIR og MID.
3. eu-LISA skal utvikle ESP og sikre den tekniske forvaltningen.

Artikkel 7

Bruk av den europeiske søkeportalen

1. Bruken av ESP skal forbeholdes medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråene som har tilgang til minst ett av EU-informasjonssystemene i samsvar med de rettslige instrumentene for disse EU-informasjonssystemene, til CIR og MID i samsvar med denne forordning, til Europol-opplysninger i samsvar med forordning (EU) 2016/794 eller til Interpol-databasene i samsvar med unionsretten eller nasjonal rett som regulerer slik tilgang.

Disse medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråene kan bruke ESP og opplysningene som gis gjennom den, bare for målene og formålene fastsatt i de rettslige instrumentene for disse EU-informasjonssystemene, i forordning (EU) 2016/794 og i denne forordning.
2. Medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråene nevnt i nr. 1 skal bruke ESP til å søke på opplysninger om personer eller deres reisedokumenter i de sentrale systemene i Eurodac og ECRIS-TCN i samsvar med sine tilgangsrettigheter som nevnt i de rettslige instrumentene for disse EU-informasjonssystemene og nasjonal rett. De skal også bruke ESP til å søke i CIR i samsvar med sine tilgangsrettigheter i samsvar med denne forordning for formålene nevnt i artikkel 20, 21 og 22.
3. Medlemsstatenes myndigheter nevnt i nr. 1 kan bruke ESP til å søke på opplysninger om personer eller deres reisedokumenter i det sentrale SIS nevnt i forordning (EU) 2018/1860 og (EU) 2018/1861.
4. Når det er fastsatt i unionsretten, skal unionsbyråene nevnt i nr. 1 bruke ESP til å søke på opplysninger om personer eller deres reisedokumenter i det sentrale SIS.
5. Medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråene nevnt i nr. 1 kan bruke ESP til å søke på opplysninger om personer eller deres reisedokumenter i Europol-opplysningene i samsvar

med deres tilgangsrettigheter i samsvar med unionsretten og nasjonal rett.

Artikkel 8

Profiler for brukerne av ESP

1. For at det skal være mulig å bruke ESP, skal eu-LISA i samarbeid med medlemsstatene opprette en profil for hver kategori av ESP-bruker og for formålene de har med søkene, i samsvar med de tekniske detaljene og tilgangsrettighetene nevnt i nr. 2. Hver profil skal i samsvar med unionsretten og nasjonal rett omfatte følgende opplysninger:
 - (a) feltene med opplysninger som skal brukes ved søk,
 - (b) EU-informasjonssystemene, Europol-opplysninger og Interpol-databasene som det skal foretas søk i, de som det kan foretas søk i, og de som skal gi brukeren et svar,
 - (c) de spesifikke opplysningene i EU-informasjonssystemene, Europol-opplysninger og Interpol-databasene som det kan foretas søk i.
 - (d) de kategorier av opplysninger som kan gis i hvert svar.
2. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for nærmere å angi de tekniske detaljene for profilene nevnt i nr. 1 i samsvar med ESP-brukernes tilgangsrettigheter i henhold til de rettslige instrumentene for EU-informasjonssystemene og nasjonal rett. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 70 nr. 2.
3. Profilene nevnt i nr. 1 skal regelmessig gjennomgå av eu-LISA i samarbeid med medlemsstatene, minst én gang i året, og ajourføres om nødvendig.

Artikkel 9

Søk

1. Brukerne av ESP skal innlede et søk ved å sende alfanumeriske eller biometriske opplysninger til ESP. Dersom et søk er innledet, skal ESP samtidig søke i EES, ETIAS, VIS, SIS, Eurodac, ECRIS-TCN og CIR og i Europol-opplysninger og Interpol-databasene med opplysningene som brukeren benyttet i søket, og i samsvar med brukerprofilen.
2. De kategorier av opplysninger som brukes til å innlede et søk via ESP, skal tilsvare kategoriene av opplysninger knyttet til personer eller reisedokumenter som kan brukes til å søke i

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

de forskjellige EU-informasjonssystemene, Europol-opplysninger og Interpol-databasene i samsvar med de rettslige instrumentene som regulerer dem.

3. eu-LISA skal i samarbeid med medlemsstatene utvikle et grensesnittkontrolldokument for ESP på grunnlag av det universelle meldingsformatet nevnt i artikkel 38.
4. Når et søk innledes av en ESP-bruker, skal EES, ETIAS, VIS, SIS, Eurodac, ECRIS-TCN, CIR og MID og Europol-opplysninger og Interpol-databasene gi opplysninger de besitter som svar på søket.

Uten at det berører artikkel 20, skal det i svaret fra ESP angis hvilket EU-informasjonssystem eller hvilken database opplysningene tilhører.

ESP skal ikke gi informasjon om opplysninger i EU-informasjonssystemene, Europol-opplysninger og Interpol-databasene som brukeren mangler tilgang til i henhold til gjeldende unionsrett og nasjonal rett.

5. Alle søk i Interpol-databasene via ESP skal utføres på en slik måte at ingen opplysninger avsløres for eieren av Interpol-meldingen.
6. ESP skal så snart opplysninger er tilgjengelige, gi brukeren svar fra et av EU-informasjonssystemene, Europol-opplysninger eller Interpol-databasene. Disse svarene skal bare inneholde opplysningene som brukeren har tilgang til i henhold til unionsretten og nasjonal rett.
7. Kommisjonen skal vedta en gjennomføringsrettsakt for å spesifisere den tekniske framgangsmåten for ESPs søk i EU-informasjonssystemene, Europol-opplysningene og Interpol-databasene og formatet for ESPs svar. Denne gjennomføringsrettsakten skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 70 nr. 2.

Artikkel 10

Føring av logger

1. Uten at det berører artikkel 12 og 18 i forordning (EU) 2018/1862, artikkel 29 i forordning (EU) 2019/816 og artikkel 40 i forordning (EU) 2016/794, skal eu-LISA føre logg over all behandling av opplysninger i ESP. Disse loggene skal omfatte følgende:

- (a) medlemsstaten eller unionsbyrået som innledet søket, og ESP-profilen som brukes,
 - (b) dato og tidspunkt for søket,
 - (c) EU-informasjonssystemene og Europol-opplysningene som det er foretatt søk i.
2. Hver medlemsstat skal føre logg over søk som myndighetene og personale hos disse myndighetene med behørig fullmakt til å bruke ESP utfører. Hvert unionsbyrå skal føre logg over søk som personale med behørig fullmakt utfører.
 3. Loggene i nr. 1 og 2 kan brukes bare til å overvåke personvern, herunder kontrollere om et søk er tillatt, og om opplysninger er behandlet på lovlig måte og til å ivareta datasikkerheten og dataintegriteten. Disse loggene skal ved hjelp av egnede tiltak beskyttes mot tilgang for uvedkommende og skal slettes ett år etter at de er opprettet. Dersom de trengs for kontrollprosedyrer som allerede er innledet, skal de imidlertid slettes så snart loggene ikke lenger trengs for kontrollprosedyrene.

Artikkel 11

Alternative framgangsmåter dersom det er teknisk umulig å bruke den europeiske søkeportalen

1. Dersom det er teknisk umulig å bruke ESP til å søke i ett eller flere EU-informasjonssystemer eller i CIR på grunn av en feil i ESP, skal ESP-brukerne automatisk underrettes av eu-LISA.
2. Dersom det er teknisk umulig å bruke ESP til å søke i ett eller flere EU-informasjonssystemer eller i CIR på grunn av en feil i en medlemsstats nasjonale infrastruktur, skal denne medlemsstaten automatisk underrette eu-LISA og Kommisjonen.
3. I tilfellene nevnt i nr. 1 og 2 i denne artikkel, og til den tekniske feilen er utbedret, får forpliktelsen nevnt i artikkel 7 nr. 2 og nr. 4 ikke anvendelse, og medlemsstatene skal ha tilgang til EU-informasjonssystemene eller CIR direkte dersom det er nødvendig i henhold til unionsretten eller nasjonal rett.
4. Dersom det er teknisk umulig å bruke ESP til å søke i ett eller flere EU-informasjonssystemer eller i CIR på grunn av en feil i et unionsbyrås infrastruktur, skal dette byrået automatisk underrette eu-LISA og Kommisjonen.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Kapittel III

Felles biometrisk sammenligningstjeneste

Artikkel 12

Felles biometrisk sammenligningstjeneste

1. Det skal opprettes en felles biometrisk sammenligningstjeneste (sBMS) for å lagre biometriske maler som er opprettet fra de biometriske opplysningene nevnt i artikkel 13 lagret i CIR og SIS, og som gjør det mulig å søke med biometriske opplysninger i flere EU-informasjonssystemer for å støtte CIR og MID og målene med EES, VIS, Eurodac, SIS og ECRIS-TCN.
2. sBMS skal bestå av følgende:
 - (a) en sentral infrastruktur som skal erstatte de sentrale systemene i henholdsvis EES, VIS, SIS, Eurodac og ECRIS-TCN i det omfang at den skal lagre biometriske maler og gjøre det mulig å søke med biometriske opplysninger,
 - (b) en sikker kommunikasjonsinfrastruktur mellom sBMS, det sentrale SIS og CIR.
3. eu-LISA skal utvikle sBMS og sikre den tekniske forvaltningen.

Artikkel 13

Lagring av biometriske maler i den felles biometriske sammenligningstjenesten

1. sBMS skal lagre de biometriske malene som den skal få fra følgende biometriske opplysninger:
 - (a) opplysningene nevnt i artikkel 20 nr. 3 bokstav w) og y) i forordning (EU) 2018/1862, med unntak av opplysninger om håndflateavtrykk,
 - (b) opplysningene nevnt i artikkel 5 nr. 1 bokstav b) og nr. 2 i forordning (EU) 2019/816.
 De biometriske malene skal lagres logisk atskilt i sBMS i samsvar med EU-informasjonssystemet som opplysningene skriver seg fra.
2. For hvert sett opplysninger nevnt i nr. 1 skal hver biometrisk mal i sBMS inneholde en henvisning til EU-informasjonssystemene som de tilsvarende biometriske opplysningene lagres i, og en henvisning til de konkrete registreringene i disse EU-informasjonssystemene.
3. Biometriske maler skal registreres i sBMS bare etter en automatisk kvalitetskontroll av de biometriske opplysningene som registreres i et av EU-informasjonssystemene, som utfø-

res av sBMS for å sikre at en minstestandard for opplysningenes kvalitet oppfylles.

4. Lagringen av opplysningene i nr. 1 skal oppfylle kvalitetsstandardene i artikkel 37 nr. 2.
5. Kommisjonen skal ved en gjennomføringsrettsakt fastsette ytelseskrav og praktiske ordninger for å overvåke sBMS' ytelse, med henblikk på å sikre at effektiviteten i de biometriske søkene respekterer tidskritiske framgangsmåter, f.eks. inn- og utreisekontroller og identifiseringer. Denne gjennomføringsrettsakten skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 70 nr. 2.

Artikkel 14

Søk på biometriske opplysninger med den felles biometriske sammenligningstjenesten

For å søke på de biometriske opplysningene som er lagret i CIR og SIS, skal CIR og SIS bruke de biometriske malene som er lagret i sBMS. Søk med biometriske opplysninger skal finne sted i samsvar med formålene angitt i denne forordning og i forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816.

Artikkel 15

Lagring av opplysninger i den felles biometriske sammenligningstjenesten

Opplysningene nevnt i artikkel 13 nr. 1 og artikkel 13 nr. 2 skal bare lagres i sBMS så lenge tilsvarende biometriske opplysninger lagres i CIR eller SIS. Opplysningene skal slettes automatisk fra sBMS.

Artikkel 16

Føring av logger

1. Uten at det berører artikkel 12 og 18 i forordning (EU) 2018/1862 og artikkel 29 i forordning (EU) 2019/816 skal eu-LISA føre logg over all behandling av opplysninger i sBMS. Disse loggene skal omfatte følgende:
 - (a) medlemsstaten eller unionsbyrået som innledet søket,
 - (b) historikken for opprettelsen og lagringen av biometriske maler,
 - (c) EU-informasjonssystemene der det er foretatt søk med de biometriske malene som er lagret i sBMS,
 - (d) dato og tidspunkt for søket,
 - (e) typen biometriske opplysninger som brukes til å innlede søket,

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- (f) resultatene av søket og dato og tidspunkt for resultatet.
2. Hver medlemsstat skal føre logg over søk som myndighetene og personalet hos disse myndighetene med behørig fullmakt til å bruke sBMS utfører. Hvert unionsbyrå skal føre logg over søk som personale med behørig fullmakt utfører.
 3. Loggene i nr. 1 og 2 kan brukes bare til å overvåke personvern, herunder kontrollere om et søk er tillatt, og om opplysninger er behandlet på lovlig måte og til å ivareta datasikkerheten og dataintegriteten. Disse loggene skal ved hjelp av egnede tiltak beskyttes mot tilgang for uvedkommende og skal slettes ett år etter at de er opprettet. Dersom de trengs for kontrollprosedyrer som allerede er innledet, skal de imidlertid slettes så snart loggene ikke lenger trengs for kontrollprosedyrene.
 3. eu-LISA skal utvikle CIR og sikre den tekniske forvaltningen.
 4. Dersom det på grunn av en feil i CIR er teknisk umulig å søke i CIR med det formål å identifisere en person i samsvar med artikkel 20, for å avdekke flere identiteter i henhold til artikkel 21, eller med det formål å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold i henhold til artikkel 22, skal CIR-brukerne automatisk underrettes av eu-LISA.
 5. eu-LISA skal i samarbeid med medlemsstatene utvikle et grensesnittkontrolldokument for CIR på grunnlag av det universelle meldingsformatet nevnt i artikkel 38.

Artikkel 18

Opplysninger i det felles identitetsregisteret

Kapittel IV

Felles identitetsregister

Artikkel 17

Felles identitetsregister

1. Det skal opprettes et felles identitetsregister (CIR) med en individuell saksmappe for hver person som er registrert i EES, VIS, ETIAS, Eurodac eller ECRIS-TCN, og med opplysningene nevnt i artikkel 18, for å forenkle og bistå med korrekt identifisering av personer som er registrert i EES, VIS, ETIAS, Eurodac og ECRIS-TCN i samsvar med artikkel 20, støtte driften av MID i samsvar med artikkel 21 og forenkle og effektivisere de utpekte myndighetenes og Europols tilgang til EES, VIS, ETIAS og Eurodac, dersom det er nødvendig for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold i samsvar med artikkel 22.
2. CIR skal bestå av følgende:
 - (a) en sentral infrastruktur som skal erstatte de sentrale systemene i EES, VIS, ETIAS, Eurodac og ECRIS-TCN i det omfang at den skal lagre opplysningene nevnt i artikkel 18,
 - (b) en sikker kommunikasjonskanal mellom CIR, medlemsstatene og unionsbyråene som har rett til å bruke CIR i samsvar med unionsretten og nasjonal rett,
 - (c) en sikker kommunikasjonsinfrastruktur mellom CIR og EES, VIS, ETIAS, Eurodac og ECRIS-TCN og de sentrale infrastrukturene i ESP, sBMS og MID.
1. CIR skal lagre følgende opplysninger, logisk atskilt etter hvilket informasjonssystem opplysningene skriver seg fra: opplysningene nevnt i artikkel 5 nr. 1 bokstav b) og nr. 2, og følgende opplysninger angitt i artikkel 5 nr. 1 bokstav a) i forordning (EU) 2019/816: etternavn, fornavn, fødselsdato, fødested (sted og land), statsborgerskap, kjønn, eventuelle tidligere navn, pseudonymer eller aliasnavn og, dersom de finnes, opplysninger på reisedokumenter.
2. For hvert sett opplysninger nevnt i nr. 1 skal CIR inneholde en henvisning til EU-informasjonssystemene som opplysningene tilhører.
3. Myndighetene som har tilgang til CIR, skal handle i samsvar med sine tilgangsrettigheter i henhold til de rettslige instrumentene for EU-informasjonssystemene og nasjonal rett og i samsvar med sine tilgangsrettigheter i henhold til denne forordning for formålene nevnt i artikkel 20, 21 og 22.
4. For hvert sett opplysninger nevnt i nr. 1 skal CIR inneholde en henvisning til den konkrete registreringen i EU-informasjonssystemene som opplysningene tilhører.
5. Lagringen av opplysningene i nr. 1 skal oppfylle kvalitetsstandardene i artikkel 37 nr. 2.

Artikkel 19

Tilføyelse, endring og sletting av opplysninger i det felles identitetsregisteret

1. Dersom opplysninger tilføyes, endres eller slettes i Eurodac eller ECRIS-TCN, skal opplysningene nevnt i artikkel 18 og lagret i den individuelle saksmappen i CIR automatisk tilføyes, endres eller slettes.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

2. Dersom en hvit eller en rød lenke opprettes i MID i samsvar med artikkel 32 eller 33 mellom opplysninger fra to eller flere av EU-informasjonssystemene som utgjør CIR, skal CIR i stedet for å skape en ny individuell saksmappe tilføye de nye opplysningene i den individuelle saksmappen som inneholder de lenkede opplysningene.

Artikkel 20

Tilgang til det felles identitetsregisteret for identifiseringsformål

1. Søk i CIR skal utføres av en politimyndighet i samsvar med nr. 2 og 5 bare under følgende omstendigheter:
 - (a) dersom en politimyndighet ikke kan identifisere en person ettersom det mangler et reisedokument eller et annet troverdig dokument som beviser personens identitet,
 - (b) dersom det er tvil om identitetsopplysningene som en person har framlagt,
 - (c) dersom det er tvil om ektheten av det reisedokumentet eller et annet troverdig dokument som en person har framlagt,
 - (d) dersom det er tvil om identiteten til innehaveren av et reisedokument eller et annet troverdig dokument, eller
 - (e) dersom en person ikke kan eller vil samarbeide.

Slike søk skal ikke tillates når det gjelder mindreårige under 12 år, dersom det ikke skjer i barnets interesse.
2. Dersom noen av omstendighetene angitt i nr. 1 oppstår og en politimyndighet har fått fullmakt ved de nasjonale lovgivningstiltakene nevnt i nr. 5, kan myndigheten, bare med det formål å identifisere en person, søke i CIR med denne personens biometriske opplysninger som er registrert direkte under en identitetskontroll, forutsatt at framgangsmåten er innledet i den berørte personens nærvær.
3. Dersom søket viser at opplysninger om denne personen er lagret i CIR, skal politimyndigheten ha tilgang for å konsultere opplysningene nevnt i artikkel 18 nr. 1.

Dersom personens biometriske opplysninger ikke kan brukes eller søket med disse opplysningene mislykkes, skal søket utføres med vedkommendes identitetsopplysninger i kombinasjon med reisedokumentopplysninger eller med identitetsopplysningene som personen har gitt.
4. Dersom en politimyndighet har fått fullmakt ved de nasjonale lovgivningstiltakene nevnt i

nr. 6, kan den ved en naturkatastrofe, en ulykke eller et terrorangrep og bare for å identifisere ukjente personer ute av stand til å legitimere seg eller uidentifiserte menneskelige levninger, søke i CIR med disse personenes biometriske opplysninger.

5. Medlemsstater som vil benytte muligheten i nr. 2, skal vedta nasjonale lovgivningstiltak. Medlemsstatene skal i den forbindelse ta hensyn til at det ikke må forekomme forskjellsbehandling av tredjestatsborgere. I slike lovgivningstiltak skal de eksakte formålene med identifiseringen angis i henhold til artikkel 2 nr. 1 bokstav b) og c). Kompetente politimyndigheter skal utpekes, og framgangsmåter, vilkår og kriterier for slike kontroller skal fastsettes i disse lovgivningstiltakene.
6. Medlemsstater som vil benytte muligheten i nr. 4, skal vedta nasjonale lovgivningstiltak som fastsetter framgangsmåtene, vilkårene og kriteriene.

Artikkel 21

Tilgang til det felles identitetsregisteret for avdekking av flere identiteter

1. Dersom et søk i CIR fører til en gul lenke i samsvar med artikkel 28 nr. 4, skal myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter i samsvar med artikkel 29 bare for dette verifiseringsformålet ha tilgang til opplysningene nevnt i artikkel 18 nr. 1 og nr. 2 som er lagret i CIR og som er koplet sammen via en gul lenke.
2. Dersom et søk i CIR fører til en rød lenke i samsvar med artikkel 32, skal myndighetene nevnt i artikkel 26 nr. 2 bare med det formål å bekjempe identitetsbedrageri ha tilgang til opplysningene nevnt i artikkel 18 nr. 1 og nr. 2, som er lagret i CIR, og som er koplet sammen via en rød lenke.

Artikkel 22

Søk i det felles identitetsregisteret med det formål å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold

1. Dersom det i et særlig tilfelle er rimelig grunn til å anta at et søk i EU-informasjonssystemer vil bidra til å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold, særlig dersom det finnes mistanker om at en mistenkt, en gjerningsperson eller et offer for en terror-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

handling eller et annet alvorlig straffbart forhold er en person hvis opplysninger er lagret i Eurodac, kan de utpekte myndighetene og Europol søke i CIR for å få informasjon om hvorvidt det finnes opplysninger om en bestemt person i Eurodac.

2. Dersom et svar på et søk i CIR viser at det finnes opplysninger om den personen i Eurodac, skal CIR gi de utpekte myndighetene og Europol et svar i form av en henvisning nevnt i artikkel 18 nr. 2 som angir at Eurodac inneholder tilsvarende opplysninger. CIR skal svare på en slik måte at opplysningenes sikkerhet ikke settes i fare.

Svaret om at det foreligger opplysninger om den aktuelle personen i Eurodac, skal brukes bare med det formål å inngi en anmodning om full tilgang på vilkårene og etter framgangsmåtene fastsatt i de rettslige instrumentene for slik tilgang.

I tilfelle ett eller flere treff skal den utpekte myndigheten eller Europol anmode om full tilgang til minst ett av informasjonssystemene der det var et treff.

Dersom det unntaksvis ikke anmodes om slik full tilgang, skal de utpekte myndighetene registrere begrunnelsen til at det ikke er inngitt en anmodning, som skal kunne spores til den nasjonale saksmappen. Europol skal registrere begrunnelsen i den relevante saksmappen.

3. Full tilgang til opplysningene i Eurodac for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold er fortsatt underlagt vilkårene og framgangsmåtene fastsatt i det rettslige instrumentet for slik tilgang.

Artikkel 23

Lagring av opplysninger i det felles identitetsregisteret

1. Opplysningene nevnt i artikkel 18 nr. 1, nr. 2 og nr. 4 skal automatisk slettes fra CIR i samsvar med bestemmelsene om lagring av opplysninger i forordning (EU) 2019/816.
2. Den individuelle saksmappen skal lagres i CIR bare så lenge de tilsvarende opplysningene lagres i minst ett av EU-informasjonssystemene med opplysninger i CIR. Opprettelsen av en lenke skal ikke påvirke lagringstiden for hvert element av de lenkede opplysningene.

Artikkel 24

Føring av logger

1. Uten at det berører artikkel 29 i forordning (EU) 2019/816, skal eu-LISA føre logg over all behandling av opplysninger i CIR i samsvar med nr. 2, 3 og 4 i denne artikkel.
2. eu-LISA skal føre logg over all behandling av opplysninger i henhold til artikkel 20 i CIR. Disse loggene skal omfatte følgende:
 - (a) medlemsstaten eller unionsbyrået som innledet søket,
 - (b) formålet med brukerens tilgang for å søke via CIR,
 - (c) dato og tidspunkt for søket,
 - (d) typen av opplysninger som brukes til å innlede søket,
 - (e) resultatene av søket.
3. eu-LISA skal føre logg over all behandling av opplysninger i henhold til artikkel 21 i CIR. Disse loggene skal omfatte følgende:
 - (a) medlemsstaten eller unionsbyrået som innledet søket,
 - (b) formålet med brukerens tilgang for å søke via CIR,
 - (c) dato og tidspunkt for søket,
 - (d) dersom det opprettes en lenke, opplysningene som brukes til å innlede søket og søkets resultater med angivelse av EU-informasjonssystemet som opplysningene ble mottatt fra.
4. eu-LISA skal føre logg over all behandling av opplysninger i henhold til artikkel 22 i CIR. Disse loggene skal omfatte følgende:
 - (a) dato og tidspunkt for søket,
 - (b) opplysningene som brukes til å innlede søket,
 - (c) resultatene av søket,
 - (d) medlemsstaten eller unionsbyrået som søker i CIR.

Loggene over slik tilgang skal kontrolleres regelmessig av kompetent tilsynsmyndighet i samsvar med artikkel 41 i direktiv (EU) 2016/680 eller av EUs datatilsyn i samsvar med artikkel 43 i forordning (EU) 2016/794, med høyst seks måneders mellomrom, for å kontrollere om framgangsmåtene og vilkårene i artikkel 22 nr. 1 og nr. 2 i denne forordning er oppfylt.

5. Hver medlemsstat skal føre logg over søk som myndighetene og personale hos disse myndighetene med behørig fullmakt til å bruke CIR utfører i samsvar med artikkel 20, 21 og 22. Hvert unionsbyrå skal føre logg over søk som personale med behørig fullmakt utfører i samsvar med artikkel 21 og 22.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

For all tilgang til CIR i henhold til artikkel 22 skal hver medlemsstat dessuten føre logg over følgende:

- (a) henvisningen til den nasjonale saksmappen,
 - (b) formålet med tilgangen,
 - (c) i samsvar med nasjonale regler, den unike brukeridentiteten for tjenestemannen som utførte søket, og for tjenestemannen som bestilte søket.
6. I samsvar med forordning (EU) 2016/794, skal Europol ved all tilgang til CIR i samsvar med artikkel 22 i denne forordning føre logg over den unike brukeridentiteten for tjenestemannen som utførte søket, og for tjenestemannen som bestilte søket.
 7. Loggene nevnt i nr. 2–6 kan bare brukes til å overvåke personvernet, herunder kontrollere om et søk er tillatt, og om opplysninger er behandlet på lovlig måte, og til å ivareta data-sikkerheten og dataintegriteten. Disse loggene skal ved hjelp av egnede tiltak beskyttes mot tilgang for uvedkommende og skal slettes ett år etter at de er opprettet. Dersom de trengs for kontrollprosedyrer som allerede er innledet, skal de imidlertid slettes så snart loggene ikke lenger trengs for kontrollprosedyrene.
 8. eu-LISA skal lagre loggene over historikken for opplysningene i individuelle saksmapper. eu-LISA skal automatisk slette slike logger så snart opplysningene slettes.

Kapittel V

Fleridentitetsdetektor

Artikkel 25

Fleridentitetsdetektor

1. Det skal opprettes en fleridentitetsdetektor (MID) som oppretter og lagrer identitetsbekreftelsesmapper som nevnt i artikkel 34, som inneholder lenker mellom opplysninger i EU-informasjonssystemene som inngår i CIR og SIS, og som gjør det mulig å avdekke flere identiteter, både for å forenkle identitetskontroller og bekjempe identitetsbedrageri, og støtte CIRs funksjoner og målene med EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS og ECRIS-TCN.
2. MID skal bestå av følgende:
 - (a) en sentral infrastruktur som lagrer lenker og henvisninger til EU-informasjonssystemer,

(b) en sikker kommunikasjonsinfrastruktur som kopler MID til SIS og de sentrale infrastrukturene i ESP og CIR.

3. eu-LISA skal utvikle MID og sikre den tekniske forvaltningen.

Artikkel 26

Tilgang til MID

1. For den manuelle verifiseringen av forskjellige identiteter nevnt i artikkel 29 skal det gis tilgang til opplysningene nevnt i artikkel 34 og som er lagret i MID til
 - (a) SIRENE-kontoret i medlemsstaten som oppretter eller ajourfører en melding i samsvar med forordning (EU) 2018/1862,
 - (b) de sentrale myndighetene i den dømmende medlemsstat ved registrering eller endring av opplysninger i ECRIS-TCN i samsvar med artikkel 5 eller 9 i forordning (EU) 2019/816.
2. Medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråene som har tilgang til minst ett av EU-informasjonssystemene i CIR eller til SIS, skal ha tilgang til opplysningene nevnt i artikkel 34 bokstav a) og b) når det gjelder alle røde lenker nevnt i artikkel 32.
3. Medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråene skal ha tilgang til de hvite lenkene nevnt i artikkel 33 dersom de har tilgang til de to EU-informasjonssystemene som inneholder opplysninger som den hvite lenken ble opprettet mellom.
4. Medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråene skal ha tilgang til de grønne lenkene nevnt i artikkel 31 dersom de har tilgang til de to EU-informasjonssystemene som inneholder opplysninger som den grønne lenken ble opprettet mellom, og et søk i disse informasjonssystemene har gitt et treff med de to settene lenkede opplysninger.

Artikkel 27

Avdekking av flere identiteter

1. Avdekking av flere identiteter skal iverksettes i CIR og i SIS dersom
 - (a) Det opprettes eller ajourføres en melding om en person i SIS i samsvar med kapittel VI–IX i forordning (EU) 2018/1862.
 - (b) Det opprettes eller endres en registrering i ECRIS-TCN i samsvar med artikkel 5 eller 9 i forordning (EU) 2019/816.
2. Dersom opplysningene i et EU-informasjonssystem nevnt i nr. 1 inneholder biometriske

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

opplysninger, skal CIR og det sentrale SIS bruke sBMS til å utføre en avdekking av flere identiteter. sBMS skal sammenligne de biometriske malene som er opprettet fra nye biometriske opplysninger med de biometriske malene som allerede finnes i sBMS med det formål å kontrollere om opplysninger som tilhører samme person, allerede er lagret i CIR eller i det sentrale SIS.

3. I tillegg til framgangsmåten nevnt i nr. 2, skal CIR og det sentrale SIS bruke ESP til å søke i opplysninger som er lagret i henholdsvis det sentrale SIS og CIR ved hjelp av følgende opplysninger:

(a) etternavn, fornavn, navn ved fødsel, tidligere anvendte navn og aliasnavn, fødested, fødselsdato, kjønn og samtlige statsborgerskap i samsvar med artikkel 20 nr. 3 i forordning (EU) 2018/1862,

(b) etternavn (familienavn), fornavn, fødselsdato, fødselssted (sted og land), statsborgerskap og kjønn i samsvar med artikkel 5 nr. 1 bokstav a) i forordning (EU) 2019/816.

4. I tillegg til framgangsmåten nevnt i nr. 2 og 3 skal CIR og det sentrale SIS bruke ESP til å søke på opplysninger som er lagret henholdsvis i det sentrale SIS og CIR ved hjelp av reisedokumentopplysninger.

5. Avdekking av flere identiteter skal bare iverksettes for å sammenligne tilgjengelige opplysninger i et EU-informasjonssystem med tilgjengelige opplysninger i andre EU-informasjonssystemer.

Artikkel 28

Resultater av avdekking av flere identiteter

1. Dersom søkene nevnt i artikkel 27 nr. 2, nr. 3 og nr. 4 ikke gir treff, skal framgangsmåtene nevnt i artikkel 27 nr. 1 fortsette i samsvar med de rettslige instrumentene for dem.

2. Dersom søket nevnt i artikkel 27 nr. 2, nr. 3 og nr. 4 gir ett eller flere treff, skal CIR og eventuelt SIS opprette en lenke mellom opplysningene som brukes til å innlede søket, og opplysningene som førte til treffet.

Ved flere treff skal det opprettes en lenke mellom alle opplysningene som har ført til treftef. Dersom opplysningene allerede er lenket, skal den eksisterende lenken utvides til å omfatte opplysningene som ble brukt til å innlede søket.

3. Dersom søket nevnt i artikkel 27 nr. 2, nr. 3 og nr. 4 gir ett eller flere treff og identitetsopplysningene i de lenkede dokumentene er de

samme eller lignende, skal det opprettes en hvit lenke i samsvar med artikkel 33.

4. Dersom søket nevnt i artikkel 27 nr. 2, nr. 3 og nr. 4 gir ett eller flere treff og identitetsopplysningene i de lenkede dokumentene ikke kan anses å være lignende, skal det opprettes en gul lenke i samsvar med artikkel 30, og framgangsmåten nevnt i artikkel 29 får anvendelse.

5. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 69 for å fastsette framgangsmåtene for å avgjøre saker der identitetsopplysninger kan anses å være de samme eller lignende.

6. Lenkene skal lagres i identitetsbekreftelsesmappen nevnt i artikkel 34.

7. Kommisjonen skal, i samarbeid med eu-LISA, fastsette de tekniske reglene for å opprette lenker mellom opplysninger fra forskjellige EU-informasjonssystemer ved hjelp av gjennomføringsrettsakter.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 70 nr. 2.

Artikkel 29

Manuell verifisering av forskjellige identiteter og ansvarlige myndigheter

1. Uten at det berører nr. 2, skal myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter være følgende:

(a) SIRENE-kontoret i medlemsstaten for treff som forekom ved opprettelse eller ajourføring av en melding i SIS i samsvar med forordning (EU) 2018/1862,

(b) de sentrale myndighetene i den dømmende medlemsstaten for treff som forekom i forbindelse med registrering eller endring av opplysninger i ECRIS-TCN i samsvar med artikkel 5 eller 9 i forordning (EU) 2019/816.

MID skal angi myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter i identitetsbekreftelsesmappen.

2. Myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter i identitetsbekreftelsesmappen skal være SIRENE-kontoret i medlemsstaten som opprettet meldingen dersom det opprettes en lenke til opplysningene i en melding om

(a) personer som er etterlyst med henblikk på pågrep og overlevering eller utlevering i henhold til artikkel 26 i forordning (EU) 2018/1862,

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- (b) savnede eller sårbare personer i henhold til artikkel 32 i forordning (EU) 2018/1862,
 - (c) personer som er etterlyst i forbindelse med en rettslig prosedyre i henhold til artikkel 34 i forordning (EU) 2018/1862,
 - (d) personer med sikte på diskret kontroll, undersøkelseskontroll eller målrettet kontroll i henhold til artikkel 36 i forordning (EU) 2018/1862.
3. Myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter skal ha tilgang til de lenkede opplysningene i den relevante identitetsbekreftelsesmappen og til identitetsopplysningene som er lenket i CIR og eventuelt i SIS. Den skal uten ugrunnet opphold vurdere de forskjellige identitetene. Når vurderingen er avsluttet, skal den oppdatere lenken i samsvar med artikkel 31, 32 og 33 og uten ugrunnet opphold tilføye den i identitetsbekreftelsesmappen.
 4. Dersom det opprettes mer enn én lenke, skal myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter vurdere hver lenke for seg.
 5. Dersom opplysninger som gir et treff, allerede var lenket, skal myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter ta hensyn til de eksisterende lenkene ved vurderingen av opprettelsen av nye lenker.

Artikkel 30

Gul lenke

1. Når en manuell verifisering av forskjellige identiteter ennå ikke har funnet sted, skal en lenke mellom opplysninger fra to eller flere EU-informasjonssystemer klassifiseres som gul i alle følgende tilfeller:
 - (a) De lenkede opplysningene inneholder de samme biometriske opplysningene, men har lignende eller forskjellige identitetsopplysninger.
 - (b) De lenkede opplysningene har forskjellige identitetsopplysninger, men inneholder de samme reisedokumentopplysningene, og minst ett av EU-informasjonssystemene mangler biometriske opplysninger om den berørte personen.
 - (c) De lenkede opplysningene inneholder de samme identitetsopplysningene, men har forskjellige biometriske opplysninger.
 - (d) De lenkede opplysningene har lignende eller forskjellige identitetsopplysninger og inneholder de samme reisedokumentopp-

lysningene, men har forskjellige biometriske opplysninger.

2. Dersom en lenke klassifiseres som gul i samsvar med nr. 1, får framgangsmåten i artikkel 29 anvendelse.

Artikkel 31

Grønn lenke

1. En lenke mellom opplysninger fra to eller flere EU-informasjonssystemer skal klassifiseres som grønn dersom
 - (a) de lenkede opplysningene har forskjellige biometriske opplysninger, men inneholder de samme identitetsopplysningene, og myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter har konkludert at de lenkede opplysningene henviser til to forskjellige personer,
 - (b) de lenkede opplysningene har forskjellige biometriske opplysninger, har lignende eller forskjellige identitetsopplysninger, inneholder de samme reisedokumentopplysningene, og myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter, har konkludert at de lenkede opplysningene henviser til to forskjellige personer,
 - (c) de lenkede opplysningene har forskjellige identitetsopplysninger, men inneholder de samme reisedokumentopplysningene, minst et av EU-informasjonssystemene mangler biometriske opplysninger om den berørte personen, og myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter har konkludert at de lenkede opplysningene henviser til to forskjellige personer.
2. Dersom det foretas et søk i CIR eller SIS og det er en grønn lenke mellom opplysninger fra to eller flere av EU-informasjonssystemene, skal MID angi at identitetsopplysningene i de lenkede opplysningene ikke gjelder den samme personen.
3. Dersom en myndighet i en medlemsstat har dokumentasjon som tyder på at en grønn lenke er registrert feilaktig i MID, at en grønn lenke er foreldet, eller at opplysninger er behandlet i MID eller EU-informasjonssystemene i strid med denne forordning, skal den kontrollere de berørte opplysningene i CIR og SIS og om nødvendig uten ugrunnet opphold rette eller slette lenken fra MID. Myndigheten i medlemsstaten skal uten ugrunnet opphold

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

underrette medlemsstaten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter.

Artikkel 32

Rød lenke

1. En lenke mellom opplysninger fra to eller flere EU-informasjonssystemer skal klassifiseres som rød i alle følgende tilfeller:

- (a) De lenkede opplysningene inneholder de samme biometriske opplysningene, men har lignende eller forskjellige identitetsopplysninger, og myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter har konkludert at de lenkede opplysningene henviser til den samme personen på en ubegrunnet måte.
- (b) De lenkede opplysningene har de samme, lignende eller forskjellige identitetsopplysninger og har de samme reisedokumentopplysningene, men forskjellige biometriske opplysninger, og myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter har konkludert at de lenkede opplysningene henviser til to forskjellige personer, hvorav minst én person bruker det samme reisedokumentet på en ubegrunnet måte.
- (c) De lenkede opplysningene inneholder de samme identitetsopplysningene, men har forskjellige biometriske opplysninger og forskjellige eller ingen reisedokumentopplysninger, og myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter har konkludert at de lenkede opplysningene henviser til to forskjellige personer på en ubegrunnet måte.
- (d) De lenkede opplysningene har forskjellige identitetsopplysninger, men inneholder de samme reisedokumentopplysningene, minst ett av EU-informasjonssystemene mangler biometriske opplysninger om den berørte personen, og myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter har konkludert at de lenkede opplysningene henviser til den samme personen på en ubegrunnet måte.

2. Dersom det foretas søk i CIR eller SIS, og dersom det er en rød lenke mellom opplysninger i to eller flere av EU-informasjonssystemene, skal MID angi opplysningene nevnt i artikkel 34. En oppfølging av en rød lenke skal skje i samsvar med unionsretten og nasjonal rett, og eventuelle rettslige følger for den berørte personen skal bygge utelukkende på de relevante

opplysningene om den aktuelle personen. Det skal ikke være noen rettslige følger for den berørte personen bare fordi det finnes en rød lenke.

3. Dersom det opprettes en rød lenke mellom opplysninger i EES, VIS, ETIAS, Eurodac eller ECRIS-TCN, skal den individuelle saksmappen som er lagret i CIR, ajourføres i samsvar med artikkel 19 nr. 2.
4. Uten at det berører bestemmelsene om behandling av meldinger i SIS i forordning (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861 og (EU) 2018/1862, og uten at det berører begrensninger som er nødvendige for å ivareta sikkerheten og den offentlige orden, forebygge kriminalitet og garantere at ingen nasjonale etterforskinger settes i fare, skal myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter, ved opprettelsen av en rød lenke, underrette den berørte personen om forekomsten av flere ulovlige identitetsopplysninger, og skal gi den aktuelle personen det enkeltstående identifiseringsnummeret nevnt i artikkel 34 bokstav c) i denne forordning, en henvisning til myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter nevnt i artikkel 34 bokstav d) i denne forordning og nettadressen til nettportalen som er opprettet i samsvar med artikkel 49 i denne forordning.
5. Myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter skal skriftlig gi opplysningene nevnt i nr. 4 i form av et standardskjema. Kommisjonen skal ved gjennomføringsrettsakter fastsette skjemaets innhold og utforming. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 70 nr. 2.
6. Dersom det opprettes en rød lenke, skal MID automatisk underrette myndighetene med ansvar for de lenkede opplysningene.
7. Dersom en myndighet i en medlemsstat eller et unionsbyrå med tilgang til CIR eller SIS har dokumentasjon som tyder på at en rød lenke er registrert feilaktig i MID, eller at opplysninger er behandlet i MID, CIR eller SIS i strid med denne forordning, skal denne myndigheten eller dette byrået kontrollere relevante opplysninger som lagres i CIR og SIS, og skal
 - (a) dersom lenken gjelder en av meldingene i SIS nevnt i artikkel 29 nr. 2, umiddelbart underrette det berørte SIRENE-kontoret i medlemsstaten som opprettet meldingen i SIS,
 - (b) i alle andre tilfeller, umiddelbart rette eller slette lenken fra MID.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Dersom et SIRENE-kontor kontaktes i samsvar med bokstav a) i første ledd, skal det kontrollere dokumentasjonen som er framlagt av medlemsstatens myndighet eller unionsbyrået og eventuelt umiddelbart rette eller slette lenken fra MID.

Medlemsstatens myndighet som innhenter dokumentasjonen, skal uten ugrunnet opphold underrette medlemsstatens myndighet med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter og angi eventuelle relevante rettelser eller slettinger av en rød lenke.

Artikkel 33

Hvit lenke

1. En lenke mellom opplysninger fra to eller flere EU-informasjonssystemer skal klassifiseres som hvit i alle følgende tilfeller:
 - (a) De lenkede opplysningene inneholder de samme biometriske opplysningene og de samme eller lignende identitetsopplysninger.
 - (b) De lenkede opplysningene inneholder de samme eller lignende identitetsopplysninger og de samme reisedokumentopplysningene, og minst ett av EU-informasjonssystemene mangler biometriske opplysninger om den berørte personen.
 - (c) De lenkede opplysningene inneholder de samme biometriske opplysningene, de samme reisedokumentopplysningene og lignende identitetsopplysninger.
 - (d) De lenkede opplysningene inneholder de samme biometriske opplysningene, men har lignende eller forskjellige identitetsopplysninger, og myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter har konkludert at de lenkede opplysningene henviser til den samme personen på en begrunnet måte.
2. Dersom det foretas søk i CIR eller SIS og det er en hvit lenke mellom opplysninger i to eller flere av EU-informasjonssystemene, skal MID angi at identitetsopplysningene i de lenkede opplysningene gjelder den samme personen. EU-informasjonssystemene som er gjenstand for søk, skal svare ved eventuelt å angi alle lenkede opplysninger om personen, som på denne måten fører til et treff mot opplysningene som er lenket gjennom den hvite lenken, dersom myndigheten som innledet søket, har tilgang til de lenkede opplysningene i samsvar med unionsretten eller nasjonal rett.

3. Dersom det opprettes en hvit lenke mellom opplysninger i EES, VIS, ETIAS, Eurodac eller ECRIS-TCN, skal den individuelle saksmappen som er lagret i CIR, ajourføres i samsvar med artikkel 19 nr. 2.
4. Uten at det berører bestemmelsene om behandling av meldinger i SIS i forordning (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861 og (EU) 2018/1862, og uten at det berører begrensninger som er nødvendige for å ivareta sikkerheten og den offentlige orden, forebygge kriminalitet og garantere at nasjonale etterforskinger ikke settes i fare, skal myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter, ved opprettelsen av en hvit lenke etter en manuell verifisering av flere identiteter, underrette den berørte personen om forekomsten av lignende eller forskjellige identitetsopplysninger, og skal gi den aktuelle personen det enkeltstående identifiseringsnummeret nevnt i artikkel 34 bokstav c) i denne forordning, en henvisning til myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter nevnt i artikkel 34 bokstav d) i denne forordning og nettadressen til nettportalen som er opprettet i samsvar med artikkel 49 i denne forordning.
5. Dersom en myndighet i en medlemsstat har dokumentasjon som tyder på at en hvit lenke er registrert feilaktig i MID, at en hvit lenke er foreldet, eller at opplysninger er behandlet i MID eller EU-informasjonssystemene i strid med denne forordning, skal den kontrollere de berørte opplysningene i CIR og SIS og om nødvendig uten ugrunnet opphold rette eller slette lenken fra MID. Myndigheten i medlemsstaten skal uten ugrunnet opphold underrette medlemsstaten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter.
6. Myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter skal skriftlig gi opplysningene nevnt i nr. 4 i form av et standard skjema. Kommisjonen skal ved gjennomføringsrettsakter fastsette skjemaets innhold og utforming. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 70 nr. 2.

Artikkel 34

Identitetsbekreftelsesmappe

Identitetsbekreftelsesmappen skal inneholde følgende opplysninger:

- (a) lenkene nevnt i artikkel 30–33,

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- (b) en henvisning til EU-informasjonssystemene der de lenkede opplysningene lagres,
- (c) et enkeltstående identifiseringsnummer som gjør det mulig å hente de lenkede opplysningene fra de tilsvarende EU-informasjonssystemene,
- (d) myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter,
- (e) dato for opprettelse av lenken eller ajourføring av den.

Artikkel 35

Lagring av opplysninger i fleridentitets-detektoren

Identitetsbekreftelsesmappene og opplysningene i dem, herunder lenkene, skal lagres i MID bare så lenge de lenkede opplysningene er lagret i to eller flere EU-informasjonssystemer. De skal slettes automatisk fra MID.

Artikkel 36

Føring av logger

1. eu-LISA skal føre logg over all behandling av opplysninger i MID. Disse loggene skal omfatte følgende:
 - (a) medlemsstaten som innledet søket,
 - (b) formålet med brukerens tilgang,
 - (c) dato og tidspunkt for søket,
 - (d) typen av opplysninger som brukes til å innlede søket,
 - (e) henvisning til de lenkede opplysningene,
 - (f) historikken for identitetsbekreftelsesmappen.
2. Hver medlemsstat skal føre logg over søk som myndighetene og personale hos disse myndighetene med behørig fullmakt til å bruke MID utfører. Hvert unionsbyrå skal føre logg over søk som personale med behørig fullmakt utfører.
3. Loggene i nr. 1 og 2 kan brukes bare til å overvåke personvern, herunder kontrollere om et søk er tillatt, og om opplysninger er behandlet på lovlig måte og til å ivareta datasikkerheten og dataintegriteten. Disse loggene skal ved hjelp av egnede tiltak beskyttes mot tilgang for uvedkommende og skal slettes ett år etter at de er opprettet. Dersom de trengs for kontrollprosedyrer som allerede er innledet, skal de imidlertid slettes så snart loggene ikke lenger trengs for kontrollprosedyrene.

Kapittel VI

Tiltak til støtte for interoperabilitet

Artikkel 37

Opplysningenes kvalitet

1. Uten at det berører medlemsstatenes ansvar for kvaliteten på opplysningene som registreres i systemene, skal eu-LISA opprette automatiske mekanismer og framgangsmåter for kontroll av opplysningenes kvalitet for opplysningene som lagres i SIS, Eurodac, ECRIS-TCN, sBMS og CIR.
2. eu-LISA skal innføre mekanismer for evaluering av sBMS' nøyaktighet, felles indikatorer for opplysningenes kvalitet og minstekvalitetsstandarder for lagring av opplysninger i SIS, Eurodac, ECRIS-TCN, sBMS og CIR.

Bare opplysninger som oppfyller minstekvalitetsstandardene, kan registreres i SIS, Eurodac, ECRIS-TCN, sBMS, CIR og MID.
3. eu-LISA skal regelmessig fremlegge rapporter om de automatiske mekanismene og framgangsmåtene for kontroll av opplysningenes kvalitet og de felles indikatorene for opplysningenes kvalitet for medlemsstatene. eu-LISA skal også regelmessig framlegge rapport for Kommisjonen om problemer som har oppstått, og hvilke medlemsstater som er berørt. eu-LISA skal også oversende denne rapporten til Europaparlamentet og Rådet på anmodning. Ingen rapporter som framlegges i samsvar med dette nummer, skal inneholde personopplysninger.
4. De nærmere detaljene om de automatiske mekanismene og framgangsmåtene for kontroll av opplysningenes kvalitet, de felles indikatorene for opplysningenes kvalitet og minstekvalitetsstandardene for lagring av opplysninger i SIS, Eurodac, ECRIS-TCN, sBMS og CIR, særlig når det gjelder biometriske opplysninger, skal fastsettes i gjennomføringsrettsakter. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 70 nr. 2.
5. Ett år etter opprettelsen av de automatiske mekanismene og framgangsmåtene for kontroll av opplysningenes kvalitet, de felles indikatorene for opplysningenes kvalitet og minstekvalitetsstandardene for opplysningenes kvalitet, og hvert år deretter, skal Kommisjonen evaluere medlemsstatenes gjennomføring av opplysningenes kvalitet og gi nødvendige anbefalinger. Medlemsstatene skal utarbeide en handlings-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

plan til Kommisjonen for å avhjelpe manglene som er konstatert i evalueringsrapporten og særlig problemer med opplysningenes kvalitet som skriver seg fra feilaktige opplysninger i EU-informasjonssystemer. Medlemsstatene skal regelmessig framlegge rapport for Kommisjonen om hvilke framskritt som er gjort med denne handlingsplanen til den er fullt ut gjennomført.

Kommisjonen skal oversende evalueringsrapporten til Europaparlamentet, Rådet, EUs datatilsyn, Det europeiske personvernråd og Den europeiske unions byrå for grunnleggende rettigheter opprettet ved rådsforordning (EF) nr. 168/2007³⁷.

Artikkel 38

Universelt meldingsformat

1. Det opprettes herved en standard for det universelle meldingsformatet (UMF). Via UMF fastsettes standarder for visse innholdselementer av den grenseoverskridende informasjonsutvekslingen mellom informasjonssystemer, myndigheter eller organisasjoner for rettslige og indre anliggender.
2. UMF-standarden skal brukes ved utviklingen av Eurodac, ECRIS-TCN, ESP, CIR, MID og, dersom det er relevant, eu-LISAs eller andre unionsbyråers utvikling av nye modeller for informasjonsutveksling og informasjonssystemer for rettslige og indre anliggender.
3. Kommisjonen skal vedta en gjennomføringsrettsakt for å fastsette og utvikle UMF-standarden nevnt i nr. 1 i denne artikkel. Denne gjennomføringsrettsakten skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 70 nr. 2.

Artikkel 39

Sentralt register for rapportering og statistikk

1. Det skal opprettes et sentralt register for rapportering og statistikk (CRRS) for å støtte målene med SIS, Eurodac og ECRIS-TCN i samsvar med de respektive rettslige instrumentene for disse systemene, og for å levere statistiske opplysninger og analytisk rapportering mellom systemene av hensyn til politikk, drift og opplysningenes kvalitet.

2. eu-LISA skal opprette, gjennomføre og drifte CRRS på sine tekniske anlegg, som inneholder opplysningene og statistikken nevnt i artikkel 74 i forordning (EU) 2018/1862 og artikkel 32 i forordning (EU) 2019/816, som holdes logisk atskilt etter EU-informasjonssystem. Tilgang til CRRS skal gis via kontrollert, sikret tilgang og spesifikke brukerprofiler, bare for rapportering og statistikk, til myndighetene nevnt i artikkel 74 i forordning (EU) 2018/1862 og artikkel 32 i forordning (EU) 2019/816.
3. eu-LISA skal anonymisere opplysningene og registrere de anonymiserte opplysningene i CRRS. Framgangsmåten for å anonymisere opplysningene skal automatiseres. Opplysningene i CRRS skal ikke gjøre det mulig å identifisere enkeltpersoner.
4. CRRS skal bestå av følgende:
 - (a) nødvendige verktøy for anonymisering av opplysninger,
 - (b) en sentral infrastruktur som består av et dataregister med anonymiserte opplysninger,
 - (c) en sikker kommunikasjonsinfrastruktur for å kople CRRS til SIS, Eurodac og ECRIS-TCN og de sentrale infrastrukturene i sBMS, CIR og MID.
5. Kommisjonen skal vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 69 for å fastsette nærmere regler for driften av CRRS, herunder særlige vernetiltak for behandling av personopplysninger i henhold til nr. 2 og 3 i denne artikkel og sikkerhetsreglene som gjelder for registeret.

Kapittel VII

Vern av personopplysninger

Artikkel 40

Behandlingsansvarlig

1. Når det gjelder behandling av opplysninger i sBMS, skal medlemsstatenes myndigheter som er behandlingsansvarlige for henholdsvis Eurodac, SIS og ECRIS-TCN, være behandlingsansvarlige i samsvar med artikkel 4 nr. 7 i forordning (EU) 2016/679 eller artikkel 3 nr. 8 i direktiv (EU) 2016/680 for de biometriske malene som er opprettet på bakgrunn av opplysningene nevnt i artikkel 13 i denne forordning, og som de registrerer i de underliggende systemene, og skal ha ansvar for behandlingen av de biometriske malene i sBMS.

³⁷ Rådsforordning (EF) nr. 168/2007 av 15. februar 2007 om opprettelse av Den europeiske unions byrå for grunnleggende rettigheter (EUT L 53 av 22.2.2007, s. 1).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

2. Når det gjelder behandling av opplysninger i CIR, skal medlemsstatenes myndigheter som er behandlingsansvarlige for henholdsvis Eurodac og ECRIS-TCN, være behandlingsansvarlige i samsvar med artikkel 4 nr. 7 i forordning (EU) 2016/679 eller direktiv (EU) 2016/680 i artikkel 3 nr. 8 for opplysningene nevnt i artikkel 18 i denne forordning, og som de registrerer i de underliggende systemene, og skal ha ansvar for behandlingen av disse personopplysningene i CIR.
 3. Når det gjelder behandling av opplysninger i MID, skal følgende gjelde:
 - (a) Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal være behandlingsansvarlig i henhold til artikkel 3 nr. 8 i forordning (EU) 2018/1725 i forbindelse med behandling av personopplysninger som utføres av Den sentrale ETIAS-enheten.
 - (b) Medlemsstatenes myndigheter som tilfører eller endrer opplysninger i identitetsbekreftelsesmappen, skal være behandlingsansvarlige i henhold til artikkel 4 nr. 7 i forordning (EU) 2016/679 eller artikkel 3 nr. 8 i direktiv (EU) 2016/680 og skal ha ansvar for behandlingen av personopplysninger i MID.
 4. For å overvåke personvernet, herunder kontrollere om et søk er tillatt, og om opplysninger er behandlet på lovlig måte, skal de behandlingsansvarlige ha tilgang til loggene nevnt i artikkel 10, 16, 24 og 36 for internkontroll som nevnt i artikkel 44.
- Artikkel 41*
- Databehandler**
- Når det gjelder behandling av personopplysninger i sBMS, CIR og MID, skal eu-LISA være databehandler i henhold til artikkel 3 nr. 12 bokstav a) i forordning (EU) 2018/1725.
- Artikkel 42*
- Informasjonssikkerhet**
1. eu-LISA, den sentrale ETIAS-enheten, Europol og medlemsstatenes myndigheter skal ivareta sikkerheten ved behandlingen av personopplysninger som finner sted i samsvar med denne forordning. eu-LISA, den sentrale ETIAS-enheten, Europol og medlemsstatenes myndigheter skal samarbeide om sikkerhetsrelaterte oppgaver.
 2. Uten at det berører artikkel 33 i forordning (EU) 2018/1725, skal eu-LISA iverksette nødvendige tiltak for å ivareta interoperabilitetskomponentenes og den relaterte kommunikasjonsinfrastrukturens sikkerhet.
 3. eu-LISA skal særlig iverksette nødvendige tiltak, herunder en sikkerhetsplan, en kontinuitetsplan og en katastrofeplan, for
 - (a) fysisk å verne opplysninger, herunder ved å utarbeide beredskapsplaner for beskyttelse av viktig infrastruktur,
 - (b) å hindre at uvedkommende får tilgang til utstyr og anlegg for behandling av opplysninger,
 - (c) å hindre at uvedkommende leser, kopierer, endrer eller sletter datamedier,
 - (d) å hindre at uvedkommende registrerer opplysninger, og at uvedkommende får innsyn i, endrer eller sletter registrerte personopplysninger,
 - (e) å hindre at uvedkommende behandler opplysninger, og at uvedkommende kopierer, endrer eller sletter opplysninger,
 - (f) å hindre at uvedkommende bruker automatiserte systemer for behandling av opplysninger ved hjelp av dataoverføringsutstyr,
 - (g) å sikre at personer med tilgangsrett til interoperabilitetskomponentene bare har tilgang til opplysninger omfattet av tilgangsretten ved hjelp av individuelle og entydige brukeridentiteter og fortrolige tilgangsmetoder,
 - (h) å sikre at det er mulig å kontrollere og fastslå hvilke organer personopplysninger kan overføres til via dataoverføringsutstyr,
 - (i) å sikre at det er mulig å kontrollere og fastslå hvilke opplysninger som er blitt behandlet i interoperabilitetskomponentene, når det er skjedd, hvem som har gjort det, og til hvilket formål,
 - (j) å hindre at uvedkommende leser, kopierer, endrer eller sletter personopplysninger under overføring av personopplysninger til eller fra interoperabilitetskomponentene eller under transport av datamedier, særlig ved hjelp av egnede krypteringsteknikker,
 - (k) å sikre at de installerte systemene ved avbrudd kan gjenopprettes til normal drift,
 - (l) å sikre pålitelighet ved å sørge for at eventuelle funksjonsfeil i interoperabilitetskomponentene rapporteres på riktig måte,
 - (m) å overvåke at sikkerhetstiltakene i dette nummer er effektive, og iverksette nødvendige organisatoriske tiltak for intern overvåking for å sikre at denne forordning overholdes, og for å vurdere disse sikkerhetstil-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

takene på bakgrunn av utviklingen av ny teknologi.

4. Medlemsstatene, Europol og den sentrale ETIAS-enheten skal iverksette tiltak som er likeverdige med tiltakene nevnt i nr. 3 når det gjelder sikkerheten ved behandling av personopplysninger som utføres av myndighetene som har rett til tilgang til noen av interoperabilitetskomponentene.

Artikkel 43

Brudd på personopplysningssikkerheten

1. Alle hendelser som har eller kan ha innvirkning på interoperabilitetskomponentenes sikkerhet, og som kan forårsake skade på eller tap av opplysninger som er lagret i dem, skal anses som brudd på personopplysningssikkerheten, særlig dersom uvedkommende kan ha fått tilgang til opplysninger, eller dersom opplysningenes tilgjengelighet, integritet og konfidensialitet er satt i fare eller kan ha blitt satt i fare.
2. Brudd på personopplysningssikkerheten skal håndteres slik at en rask, effektiv og passende reaksjon sikres.
3. Uten at det berører melding av og underrettelser om brudd på personopplysningssikkerheten i henhold til artikkel 33 i forordning (EU) 2016/679, artikkel 30 i direktiv (EU) 2016/680, eller begge, skal medlemsstatene uten ugrunnet opphold underrette Kommisjonen, eu-LISA, kompetente tilsynsmyndigheter og EUs datatilsyn om alle brudd på personopplysningssikkerheten.

Uten at det berører artikkel 34 og 35 i forordning (EU) 2018/1725 og artikkel 34 i forordning (EU) 2016/794, skal den sentrale ETIAS-enheten og Europol uten ugrunnet opphold underrette Kommisjonen, eu-LISA og EUs datatilsyn om alle brudd på personopplysningssikkerheten.

Dersom det inntreffer et brudd på personopplysningssikkerheten i forbindelse med interoperabilitetskomponentenes sentrale infrastruktur, skal eu-LISA uten ugrunnet opphold underrette Kommisjonen og EUs datatilsyn.

4. Opplysninger om brudd på personopplysningssikkerheten som har eller kan ha innvirkning på interoperabilitetskomponentenes funksjon eller opplysningenes tilgjengelighet, integritet og konfidensialitet, skal uten ugrunnet opphold gis medlemsstatene, den sentrale ETIAS-enheten og Europol og rapporteres i

samsvar med den hendelsesstyringsplanen som eu-LISA skal utarbeide.

5. De berørte medlemsstatene, den sentrale ETIAS-enheten, Europol og eu-LISA skal samarbeide dersom det inntreffer et brudd på personopplysningssikkerheten. Kommisjonen skal fastsette retningslinjene for dette samarbeidet ved gjennomføringsrettsakter. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 70 nr. 2.

Artikkel 44

Internkontroll

Medlemsstatene og de relevante unionsbyråene skal påse at hver myndighet som har tilgangsrett til interoperabilitetskomponentene, iverksetter nødvendige tiltak for å overvåke overholdelsen av denne forordning og om nødvendig samarbeider med tilsynsmyndighetene.

De behandlingsansvarlige nevnt i artikkel 40 skal iverksette nødvendige tiltak for å overvåke at behandlingen av opplysninger skjer i samsvar med denne forordning, herunder ved hyppig kontroll av loggene nevnt i artikkel 10, 16, 24 og 36, og om nødvendig samarbeide med tilsynsmyndighetene og med EUs datatilsyn.

Artikkel 45

Sanksjoner

Medlemsstatene skal påse at misbruk av opplysninger eller behandling eller utveksling av opplysninger i strid med denne forordning straffes i samsvar med nasjonal rett. Sanksjonene skal være effektive, forholdsmessige og avskrekkende.

Artikkel 46

Erstatningsansvar

1. Uten at det berører retten til erstatning fra den behandlingsansvarlige eller databehandleren og dennes erstatningsansvar i henhold til forordning (EU) 2016/679, direktiv (EU) 2016/680 og forordning (EU) 2018/1725, skal følgende gjelde:
 - (a) Hver person eller medlemsstat som har lidt materiell eller immateriell skade som følge av en ulovlig behandling av personopplysninger eller enhver annen handling fra en medlemsstats side som er i strid med denne forordning, skal ha rett til erstatning fra den berørte medlemsstaten.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

(b) Hver person eller medlemsstat som har lidt materiell eller immateriell skade som følge av en handling fra Europols, Det europeiske grense- og kystvaktbyrås eller eu-LISAs side som er i strid med denne forordning, skal ha rett til erstatning fra det aktuelle byrået.

Den berørte medlemsstaten, Europol, Det europeiske grense- og kystvaktbyrå eller eu-LISA skal helt eller delvis unntas fra sitt erstatningsansvar i samsvar med første ledd dersom de beviser at de ikke er ansvarlige for hendelsen som forårsaket skaden.

2. Dersom en medlemsstats unnlattelse av å utføre sine forpliktelser i samsvar med denne forordning skader interoperabilitetskomponentene, skal medlemsstaten være ansvarlig for denne skaden så sant ikke og i den grad eu-LISA eller en annen medlemsstat som er bundet av denne forordning, har unnlatt å iverksette rimelige tiltak for å hindre skaden i å oppstå eller for å begrense dens omfang.
3. Erstatningskrav mot en medlemsstat for skade nevnt i nr. 1 og 2 skal reguleres etter den innklagede medlemsstatens nasjonale rett. Erstatningskrav mot den behandlingsansvarlige eller eu-LISA for skaden nevnt i nr. 1 og 2 er underlagt vilkårene fastsatt i traktatene.

Artikkel 47

Rett til opplysninger

1. Myndigheten som samler inn personopplysningene som skal lagres i sBMS, CIR eller MID, skal gi personer hvis opplysninger samles inn, opplysningene som er påkrevd i samsvar med artikkel 13 og 14 i forordning (EU) 2016/679, artikkel 12 og 13 i forordning (EU) 2016/680 og artikkel 15 og 16 i forordning (EU) 2018/1725. Myndigheten skal gi opplysningene når slike opplysninger samles inn.
2. Alle opplysninger skal stilles til rådighet ved hjelp av et klart og tydelig språk i en språkversjon som den berørte personen forstår eller med rimelighet kan forventes å forstå. Dette skal innebære at opplysninger gis på en måte som er tilpasset alderen på registrerte personer som er mindreårige.
3. Reglene om retten til opplysninger i gjeldende personvernregler i Unionen får anvendelse på personopplysningene som er registrert i ECRIS-TCN og behandles i henhold til denne forordning.

Artikkel 48

Rett til innsyn i, retting og sletting av personopplysninger lagret i MID og begrensning av behandlingen

1. For å utøve sine rettigheter i samsvar med artikkel 15–18 i forordning (EU) 2016/679, artikkel 17–20 i forordning (EU) 2018/1725 og artikkel 14, 15 og 16 i direktiv (EU) 2016/680 skal hver person ha rett til å henvende seg til kompetent myndighet i hvilken som helst medlemsstat, som skal gjennomgå og besvare anmodningen.
2. Medlemsstaten som gjennomgår en slik anmodning, skal svare uten ugrunnet opphold og senest innen 45 dager fra mottak av anmodningen. Denne perioden kan ved behov forlenges med ytterligere 15 dager, av hensyn til anmodningenes kompleksitet og antall. Medlemsstaten som gjennomgår anmodningen, skal underrette den registrerte om en slik forlengelse innen 45 dager fra mottak av anmodningen og angi årsakene til forsinkelsen. Medlemsstatene kan beslutte at disse svarene skal gis av sentralenheter.
3. Dersom en anmodning om retting eller sletting av personopplysninger inngis til en annen medlemsstat enn medlemsstaten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter, skal medlemsstaten som anmodningen er inngitt til, innen sju dager kontakte myndighetene i medlemsstaten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter. Medlemsstaten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter skal uten ugrunnet opphold og senest innen 30 dager fra en slik kontakt kontrollere om opplysningene er korrekte, og om de er behandlet på lovlig måte. Denne perioden kan ved behov forlenges med ytterligere 15 dager, av hensyn til anmodningenes kompleksitet og antall. Medlemsstaten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter skal underrette medlemsstaten som kontaktet denne om en slik forlengelse og årsakene til forsinkelsen. Den berørte personen skal underrettes av medlemsstaten som kontaktet myndigheten i medlemsstaten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter om den videre prosedyren.
4. Dersom det inngis en anmodning om retting eller sletting av personopplysninger til en medlemsstat der den sentrale ETIAS-enheten hadde ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter, skal medlemsstaten som

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- anmodningen ble inngitt til, kontakte den sentrale ETIAS-enheten innen sju dager og kreve at den avgir uttalelse. Den sentrale ETIAS-enheten skal avgis uttalelse uten ugrunnet opphold og senest innen 30 dager etter at den ble kontaktet. Denne perioden kan ved behov forlenges med ytterligere 15 dager, av hensyn til anmodningenes kompleksitet og antall. Den berørte personen skal underrettes om den videre prosedyren av medlemsstaten som kontaktet den sentrale ETIAS-enheten.
5. Dersom det etter en gjennomgåelse viser seg at opplysningene som ble lagret i MID, er uriktige eller er registrert på ulovlig måte, skal medlemsstaten som hadde ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter, eller – dersom det ikke ble funnet noen medlemsstat som hadde ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter, eller dersom den sentrale ETIAS-enheten hadde ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter – medlemsstaten som anmodningen er inngitt til, uten ugrunnet opphold rette eller slette disse opplysningene. Den berørte personen skal underrettes skriftlig om at vedkommendes opplysninger er rettet eller slettet.
 6. Dersom opplysninger lagret i MID endres av en medlemsstat i løpet av lagringstiden, skal medlemsstaten utføre behandlingen angitt i artikkel 27 og eventuelt artikkel 29 for å avgjøre om de endrede opplysningene skal lenkes. Dersom behandlingen ikke gir noen treff, skal denne medlemsstaten slette opplysningene fra identitetsbekreftelsesmappen. Dersom den automatiske behandlingen gir ett eller flere treff, skal medlemsstaten opprette eller oppdatere den relevante lenken i samsvar med de relevante bestemmelsene i denne forordning.
 7. Dersom medlemsstaten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter eller eventuelt medlemsstaten som anmodningen er inngitt til, ikke er enig i at opplysninger lagret i MID er uriktige eller er registrert på ulovlig måte, skal denne medlemsstaten uten ugrunnet opphold treffe en administrativ beslutning med en skriftlig forklaring til den berørte personen om hvorfor den ikke er villig til å rette eller slette opplysninger som gjelder vedkommende.
 8. Beslutningen nevnt i nr. 7 skal også gi den berørte personen opplysninger om muligheten til å reise innvendinger mot beslutningen som ble truffet i forbindelse med anmodningen om tilgang til, retting, sletting eller begrensning av behandling av personopplysninger og eventuelt opplysninger om hvordan krav eller klage kan inngis til kompetente myndigheter eller domstoler og muligheten til å få bistand, også fra tilsynsmyndighetene.
 9. En anmodning om tilgang til, retting, sletting eller begrensning av behandling av personopplysninger skal inneholde nødvendige opplysninger for at den berørte personen skal kunne identifiseres. Disse opplysningene skal brukes utelukkende for at rettighetene nevnt i denne artikkel skal kunne utøves, og skal deretter umiddelbart slettes.
 10. Medlemsstaten som har ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter, eller eventuelt medlemsstaten som anmodningen er inngitt til, skal registrere skriftlig at det er inngitt en anmodning om tilgang til, retting, sletting eller begrensning av behandling av personopplysninger, og hvordan den er behandlet, og skal uten ugrunnet opphold stille registreringen til rådighet for tilsynsmyndighetene.
 11. Denne artikkel berører ikke begrensninger og innskrenkninger av rettighetene fastsatt i denne artikkel i samsvar med forordning (EU) 2016/679 og direktiv (EU) 2016/680.

Artikkel 49

Nettportal

1. Det opprettes en nettportal for å forenkle utøvelse av retten til tilgang til, retting, sletting eller begrensning av behandling av personopplysninger.
2. Nettportalen skal inneholde informasjon om rettighetene og prosedyrene nevnt i artikkel 47 og 48 og et brukergrensesnitt som gjør det mulig for personer hvis opplysninger behandles i MID, og som er underrettet om forekomsten av en rød lenke i samsvar med artikkel 32 nr. 4, til å få kontaktopplysningene til kompetent myndighet i medlemsstaten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter.
3. For å få kontaktopplysningene til kompetent myndighet i medlemsstaten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter bør personen hvis opplysninger behandles i MID, angi henvisningen til myndigheten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter som nevnt i artikkel 34 bokstav d). Nettportalen skal bruke denne henvisningen til å hente kontaktopplysningene til kompetent myndighet i medlemsstaten med ansvar for

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- manuell verifisering av forskjellige identiteter. Nettportalen skal også inneholde en mal for e-postmelding for å forenkle kommunikasjonen mellom portalbrukeren og kompetent myndighet i medlemsstaten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter. Denne e-postmeldingen skal inneholde et felt for det enkeltstående identifiseringsnummeret nevnt i artikkel 34 bokstav c), slik at kompetent myndighet i medlemsstaten med ansvar for manuell verifisering av forskjellige identiteter kan identifisere de berørte opplysningene.
4. Medlemsstatene skal gi eu-LISA kontaktopplysninger til alle myndigheter med fullmakt til å gjennomgå og besvare hver slik anmodning nevnt i artikkel 47 og 48 og skal regelmessig vurdere om disse kontaktopplysningene er oppdaterte.
 5. eu-LISA skal utvikle nettportalen og sikre den tekniske forvaltningen.
 6. Kommisjonen skal vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 69 for å fastsette nærmere regler for driften av nettportalen, herunder brukergrensesnittet, språkene som nettportalen skal være tilgjengelig på, og e-postmalen.

Artikkel 50

Overføring av personopplysninger til tredjestater, internasjonale organisasjoner og private parter

Uten at det berører artikkel 31 i forordning (EU) 767/2008, artikkel 25 og 26 i forordning (EU) 2016/794, artikkel 41 i forordning (EU) 2017/2226, artikkel 65 i forordning (EU) 2018/1240 eller søk via ESP i samsvar med artikkel 9 nr. 5 i denne forordning i Interpol-databasene som oppfyller bestemmelsene i kapittel V i forordning (EU) 2018/1725 og kapittel V i forordning (EU) 2016/679, skal personopplysninger som lagres eller behandles i interoperabilitetskomponentene, eller som interoperabilitetskomponentene har fått tilgang til, ikke overføres til eller stilles til rådighet for tredjestater, internasjonale organisasjoner eller private parter.

Artikkel 51

Tilsynsmyndighetenes tilsyn

1. Hver medlemsstat skal sikre at tilsynsmyndighetene på en uavhengig måte overvåker lovligheten av den berørte medlemsstatens behandling av personopplysninger i samsvar med denne forordningen, herunder overføringen

av dem til og fra interoperabilitetskomponentene.

2. Hver medlemsstat skal sikre at de nasjonale lovene og forskriftene som vedtas i henhold til direktiv (EU) 2016/680, ved behov får anvendelse også på politimyndigheters og utpekte myndigheters tilgang til interoperabilitetskomponentene, også i forbindelse med rettighetene for personer hvis opplysninger tilgangen gjelder.
3. Tilsynsmyndighetene skal påse at en revisjon av den behandling av personopplysninger som utføres av de ansvarlige nasjonale myndighetene i henhold til denne forordning, utføres i samsvar med relevante internasjonale revisjonsstandarder minst hvert fjerde år.

Tilsynsmyndighetene skal hvert år offentliggjøre antallet anmodninger om retting, sletting eller begrensning av behandling av personopplysninger, tiltak som er iverksatt som følge av dette, og antallet rettinger, slettinger eller begrensninger av behandling som er utført som følge av anmodninger fra de berørte personene.
4. Medlemsstatene skal påse at deres tilsynsmyndigheter har de ressurser og den ekspertise som kreves for å utføre oppgavene de pålegges i henhold til denne forordning.
5. Medlemsstatene skal gi alle opplysninger som det anmodes om av en slik tilsynsmyndighet nevnt i artikkel 51 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679, og skal særlig forsyne den med opplysninger om virksomhet som drives i samsvar med deres ansvar i henhold til denne forordning. Medlemsstatene skal gi tilsynsmyndighetene nevnt i artikkel 51 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679 tilgang til loggene nevnt i artikkel 10, 16, 24 og 36 i denne forordning og til begrunnelsene nevnt i artikkel 22 nr. 2 i denne forordning og når som helst gi dem tilgang til alle sine lokaler som brukes til interoperabilitetsformål.

Artikkel 52

Revisjoner ved EUs datatilsyn

EUs datatilsyn skal sikre at en revisjon av eu-LISAs, den sentrale ETIAS-enhetens og Europols behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning utføres i samsvar med relevante internasjonale revisjonsstandarder minst hvert fjerde år. En rapport om revisjonen skal oversendes til Europaparlamentet, Rådet, eu-LISA, Kommisjonen, medlemsstatene og det berørte unionsbyrået. eu-LISA, den sentrale ETIAS-enheten og

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Europol skal gis mulighet til å framsette kommentarer før rapportene vedtas.

eu-LISA, den sentrale ETIAS-enheten og Europol skal gi EUs datatilsyn anmodet informasjon, gi EUs datatilsyn tilgang til alle anmodede dokumenter og tilgang til sine logger som nevnt i artikkel 10, 16, 24 og 36 og når som helst gi EUs datatilsyn tilgang til alle sine lokaler.

Artikkel 53

Samarbeid mellom tilsynsmyndigheter og EUs datatilsyn

1. Tilsynsmyndighetene og EUs datatilsyn, som hver handler innen rammen av sine respektive fullmakter, skal aktivt samarbeide innen rammen av sine respektive ansvarsområder og sikre et samordnet tilsyn med bruken av interoperabilitetskomponentene og anvendelsen av andre bestemmelser i denne forordning, særlig dersom EUs datatilsyn eller en tilsynsmyndighet oppdager store forskjeller mellom praksis i medlemsstatene eller oppdager eventuelt ulovlige overføringer via interoperabilitetskomponentenes kommunikasjonskanaler.
2. I tilfellene nevnt i nr. 1 i denne artikkel skal et samordnet tilsyn sikres i samsvar med artikkel 62 i forordning (EU) 2018/1725.
3. Det europeiske personvernråd skal senest 12. juni 2021, og deretter annethvert år, sende en felles rapport om sine aktiviteter i henhold til denne artikkel til Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen, Europol, Det europeiske grense- og kystvaktbyrå og eu-LISA. Denne rapporten skal inneholde et kapittel om hver medlemsstat som den berørte medlemsstatens tilsynsmyndighet har utarbeidet.

Kapittel VIII

Ansvar

Artikkel 54

eu-LISAs ansvar under utformings- og utviklingsfasen

1. eu-LISA skal sikre at de sentrale infrastrukturene i interoperabilitetskomponentene drives i samsvar med denne forordning.
2. Interoperabilitetskomponentene skal driftes av eu-LISA på dets tekniske anlegg og skal levere funksjonene fastsatt i denne forordning i samsvar med vilkårene for sikkerhet, tilgjengelighet, kvalitet og ytelse angitt i artikkel 55 nr. 1.

3. eu-LISA skal ha ansvar for interoperabilitetskomponentenes utvikling og for tilpasningene som kreves for å opprette interoperabilitet mellom de sentrale systemene i EES, VIS, ETIAS, SIS, Eurodac, ECRIS-TCN, ESP, sBMS, CIR, MID og CRRS.

Uten at det berører artikkel 62, skal eu-LISA ikke ha tilgang til noen av personopplysningene som behandles i ESP, sBMS, CIR eller MID.

eu-LISA skal fastsette utformingen av interoperabilitetskomponentenes fysiske arkitektur, herunder deres kommunikasjonsinfrastrukturer og de tekniske spesifikasjonene og deres utvikling når det gjelder den sentrale infrastrukturen og den sikre kommunikasjonsinfrastrukturen, som skal vedtas av styret, med forbehold om en positiv uttalelse fra Kommisjonen. eu-LISA skal også foreta alle nødvendige tilpasninger av SIS, Eurodac eller ECRIS-TCN som følger av opprettelsen av interoperabilitet, og som fastsettes i denne forordning.

eu-LISA skal utvikle og gjennomføre interoperabilitetskomponentene snarest mulig etter at denne forordning er trådt i kraft og Kommisjonen har vedtatt tiltakene angitt i artikkel 8 nr. 2, artikkel 9 nr. 7, artikkel 28 nr. 5 og nr. 7, artikkel 37 nr. 4, artikkel 38 nr. 3, artikkel 39 nr. 5, artikkel 43 nr. 5 og artikkel 74 nr. 10.

Utviklingen skal bestå i å utarbeide og gjennomføre de tekniske spesifikasjonene, utprøvingene og den overordnede prosjektledelsen og prosjektsamordningen.

4. I utformings- og utviklingsfasen skal det nedsettes et programstyringsråd som består av høyst ti medlemmer. Det skal bestå av sju medlemmer som utpekes av eu-LISAs styre blant dets medlemmer eller stedfortredere, lederen for den rådgivende gruppen for interoperabilitet nevnt i artikkel 71, et medlem som representerer eu-LISA, og som utpekes av den administrerende direktøren, og et medlem som utpekes av Kommisjonen. Medlemmer som utpekes av eu-LISAs styre, skal velges bare fra medlemsstater som i samsvar med unionsretten er fullt ut bundet av de rettslige instrumentene for utvikling, opprettelse, drift og bruk av alle EU-informasjonssystemer, og som vil delta i interoperabilitetskomponentene.
5. Programstyringsrådet skal møtes regelmessig og minst tre ganger per kvartal. Det skal sikre en hensiktsmessig styring av interoperabilitetskomponentenes utformings- og utviklingsfase.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Programstyringsrådet skal hver måned framlegge skriftlige rapporter for eu-LISAs styre om prosjektets framskritt. Programstyringsrådet skal verken ha fullmakt til å treffe beslutning eller mandat til å representere medlemmene i eu-LISAs styre.

6. eu-LISAs styre skal fastsette programstyringsrådets forretningsorden, som særlig skal inneholde regler for
 - (a) lederskap,
 - (b) møtesteder,
 - (c) forberedelse av møter,
 - (d) eksperters tilgang til møtene,
 - (e) kommunikasjonsplaner for å sikre at fraværende medlemmer av styret er fullt ut underrettet.

Lederskapet skal innehas av en medlemsstat som i henhold til unionsretten er fullt ut bundet av de rettslige instrumentene for utvikling, opprettelse, drift og bruk av alle EU-informasjonssystemer, og som vil delta i interoperabilitetskomponentene.

Medlemmene i programstyringsrådet skal få alle sine utgifter til reise og opphold dekket av eu-LISA, og artikkel 10 i eu-LISAs forretningsorden får tilsvarende anvendelse. eu-LISA yter sekretariatsbistand til programstyringsrådet.

Den rådgivende gruppen for interoperabilitet nevnt i artikkel 71 skal møtes regelmessig til interoperabilitetskomponentene settes i drift. Den skal etter hvert møte framlegge rapport for programstyringsrådet. Den skal yte teknisk ekspertise til støtte for programstyringsrådets oppgaver og følge opp medlemsstatenes forberedelser.

Artikkel 55

eu-LISAs ansvar etter idriftsettingen

1. Etter at hver interoperabilitetskomponent er satt i drift, skal eu-LISA ha ansvar for den tekniske forvaltningen av den sentrale infrastrukturen i interoperabilitetskomponentene, herunder vedlikeholdet av dem og den tekniske utviklingen. I samarbeid med medlemsstatene skal byrået påse at beste tilgjengelige teknologi brukes, med forbehold om en nytte- og kostnadsanalyse. eu-LISA skal også ha ansvar for den tekniske forvaltningen av kommunikasjonsinfrastrukturen nevnt i artikkel 6, 12, 17, 25 og 39.

Den tekniske forvaltningen av interoperabilitetskomponentene skal bestå av alle de oppgaver og tekniske løsninger som kreves for at

interoperabilitetskomponentene skal kunne fungere og gi medlemsstatene og unionsbyråene uavbrutte tjenester døgnet rundt alle dager i uken i samsvar med denne forordning. Den skal omfatte nødvendig vedlikehold og teknisk utvikling for at komponentene skal fungere med tilfredsstillende teknisk kvalitet, særlig når det gjelder svartiden ved søk i de sentrale infrastrukturene i samsvar med de tekniske spesifikasjonene.

Alle interoperabilitetskomponenter skal utvikles og forvaltes på en måte som sikrer rask, smidig, effektiv og kontrollert tilgang og fullstendig og uavbrutt tilgjengelighet til komponentene og opplysningene som er lagret i MID, sBMS og CIR, og en svartid i tråd med medlemsstatenes myndigheters og unionsbyråenes driftsmessige behov.

2. Uten at det berører artikkel 17 i vedtektene for Den europeiske unions tjenestemenn, skal eu-LISA anvende egnede regler for taushetsplikt eller tilsvarende fortrolighetsplikt på alt personale som arbeider med opplysninger som er lagret i interoperabilitetskomponentene. Denne forpliktelsen skal gjelde også etter at den aktuelle ansatte har fratrudd sin stilling eller opphørt med sin virksomhet.

Uten at det berører artikkel 62, skal eu-LISA ikke ha tilgang til noen av personopplysningene som behandles i ESP, sBMS, CIR og MID.

3. eu-LISA skal utvikle og opprettholde en mekanisme og framgangsmåter for å gjennomføre kvalitetskontroller av opplysningene som er lagret i sBMS og CIR i samsvar med artikkel 37.
4. eu-LISA skal også utføre oppgaver i forbindelse med opplæring i teknisk bruk av interoperabilitetskomponentene.

Artikkel 56

Medlemsstatenes ansvar

1. Hver medlemsstat skal ha ansvaret for
 - (a) forbindelsen til kommunikasjonsinfrastrukturen i ESP og CIR,
 - (b) integrasjon av de eksisterende nasjonale systemene og infrastrukturene med ESP, CIR og MID,
 - (c) organisasjon, forvaltning, drift og vedlikehold av den eksisterende nasjonale infrastrukturen og forbindelsen til interoperabilitetskomponentene,
 - (d) forvaltning av og ordning for tilgang for personale med behørig fullmakt hos kom-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

petente nasjonale myndigheter til ESP, CIR og MID i samsvar med denne forordning og opprettelse og regelmessig ajourføring av en liste over dette personalet og dets profiler,

- (e) vedtakelse av lovgivningstiltakene nevnt i artikkel 20 nr. 5 og 6 for å få tilgang til CIR for identifiseringsformål,
 - (f) manuell verifisering av forskjellige identiteter nevnt i artikkel 29,
 - (g) oppfyllelse av kravene til opplysningenes kvalitet fastsatt i unionsretten,
 - (h) overholdelse av reglene for hvert EU-informasjonssystem vedrørende personopplysningenes sikkerhet og integritet,
 - (i) utbedring av eventuelle mangler som er konstatert i Kommisjonens evalueringsrapport om opplysningenes kvalitet nevnt i artikkel 37 nr. 5.
2. Hver medlemsstat skal kople sine utpekte myndigheter til CIR.

Artikkel 57

Europols ansvar

1. Europol skal sikre behandlingen av søk i Europol-opplysningene fra ESP. Europol skal tilpasse grensesnitt til sitt søkesystem (QUEST) til opplysninger på grunnleggende vernnivå (BPL) i samsvar med dette.
2. Europol skal ha ansvar for å forvalte og tilrettelegge bruk av og tilgang til ESP og CIR i henhold til denne forordning for personale med behørig fullmakt og for å føre og regelmessig ajourføre en liste over dette personalet og deres profiler.

Artikkel 58

Den sentrale ETIAS-enhetens ansvar

Den sentrale ETIAS-enheten skal ha ansvar for følgende:

- (a) manuell verifisering av forskjellige identiteter i samsvar med artikkel 29,
- (b) gjennomføring av avdekking av flere identiteter blant opplysningene som er lagret i EES, VIS, Eurodac og SIS i samsvar med artikkel 65.

Kapittel IX

Endring av andre unionsinstrumenter

Artikkel 59

Endring av forordning (EU) 2018/1726

I forordning (EU) 2018/1726 gjøres følgende endringer:

- (1) Artikkel 12 skal lyde:

«Artikkel 12

Opplysningenes kvalitet

1. Uten at det berører medlemsstatenes ansvar for opplysningene som registreres i systemene under Byråets driftsmessige ansvar, skal Byrådet, i tett samarbeid med sine rådgivende grupper, for alle systemer under Byråets driftsmessige ansvar opprette automatiske mekanismer og framgangsmåter for kontroll av opplysningenes kvalitet, felles indikatorer for opplysningenes kvalitet og minstekvalitetsstandarder for lagring av opplysninger i samsvar med de relevante bestemmelsene i de rettslige instrumentene for informasjonssystemene og i artikkel 37 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817³⁸ og (EU) 2019/818.³⁹
2. Byrådet skal opprette et sentralt register som inneholder bare anonymiserte opplysninger for rapportering og statistikk i samsvar med artikkel 39 i forordning (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818, som omfattes av særlige bestemmelser i de rettslige instrumentene for utvikling, opprettelse, drift og bruk av store it-systemer som Byrådet forvalter.»

- (2) I artikkel 19 nr. 1 gjøres følgende endringer:

- (a) Nytt nummer skal lyde:

«eea) vedta rapporter om status over utviklingen av interoperabilitetskomponentene i henhold til artikkel 78 nr. 2 i forord-

³⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817 av 20. mai 2019 om opprettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer for grenser og visum og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS (EUT L 135, 22.5.2019, s. 27).

³⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/818 av 20. mai 2019 om opprettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer for politisamarbeid og rettslig samarbeid, asyl og migrasjon, og om endring av forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 85).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

ning (EU) 2019/817 og artikkel 74 nr. 2 i forordning (EU) 2019/818,»

(b) Bokstav ff) skal lyde:

«ff) vedta rapporter om den tekniske driften av SIS i samsvar med artikkel 60 nr. 7 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1861⁴⁰ og artikkel 74 nr. 8 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1862,⁴¹ av VIS i samsvar med artikkel 50 nr. 3 i forordning (EF) nr. 767/2008 og artikkel 17 nr. 3 i vedtak 2008/633/JIS, av EES i samsvar med artikkel 72 nr. 4 i forordning (EU) 2017/2226, av ETIAS i samsvar med artikkel 92 nr. 4 i forordning (EU) 2018/1240, av ECRIS-TCN og av ECRIS-referansegjennomføringen i samsvar med artikkel 36 nr. 8 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/816⁴² og av interoperabilitetskomponentene i samsvar med artikkel 78 nr. 3 i forordning (EU) 2019/817 og artikkel 74 nr. 3 i forordning (EU) 2019/818.»

(c) Bokstav hh) skal lyde:

«hh) vedta formelle kommentarer om EUs datatilsyns revisjonsrapporter i henhold til artikkel 56 nr. 2 i forordning (EU) 2018/1861, artikkel 42 nr. 2 i forordning (EF) nr. 767/2008, artikkel 31 nr. 2 i forordning (EU) nr. 603/2013, artikkel 56 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2226, artikkel 67 i forordning (EU) 2018/1240, artikkel 29 nr. 2 i forordning (EU) 2019/816 og artikkel 52 i forordning (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818, og sikre egnet oppfølging av revisjonene.»

(d) Bokstav mm) skal lyde:

«mm) årlig offentliggjøre listen over kompetente myndigheter som er autorisert til direkte å søke opplysninger i SIS i henhold til artikkel 41 nr. 8 i forordning (EU) 2018/1861 og artikkel 56 nr. 7 i forordning (EU) 2018/1862, sammen med listen over kontorene i de nasjonale SIS-systemene (N.SIS) og SIRENE-kontorene i henhold til henholdsvis artikkel 7 nr. 3 i forordning (EU) 2018/1861 og artikkel 7 nr. 3 i forordning (EU) 2018/1862 og listen over kompetente myndigheter i henhold til artikkel 65 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2226, listen over kompetente myndigheter i henhold til artikkel 87 nr. 2 i forordning (EU) 2018/1240, listen over sentrale myndigheter i henhold til artikkel 34 nr. 2 i forordning (EU) 2019/816 og listen over myndigheter i samsvar med artikkel 71 nr. 1 i forordning (EU) 2019/817 og artikkel 67 nr. 1 i forordning (EU) 2019/818.»

(3) I artikkel 22 skal nr. 4 lyde:

«4. Europol og Eurojust kan delta i styrets møter som observatører når et spørsmål om SIS II i forbindelse med anvendelsen av beslutning 2007/533/JIS står på dagsordenen.

Det europeiske grense- og kystvaktbyrå kan delta i styrets møter som observatør når et spørsmål om SIS i forbindelse med anvendelsen av forordning (EU) 2016/1624 står på dagsordenen.

Europol kan delta i styrets møter som observatør når et spørsmål om VIS i forbindelse med anvendelsen av beslutning 2008/633/JIS eller et spørsmål om Eurodac i forbindelse med anvendelsen av forordning (EU) nr. 603/2013 står på dagsordenen.

Europol kan delta i styrets møter som observatør når et spørsmål om EES i forbindelse med anvendelsen av forordning (EU) 2017/2226 står på dagsordenen, eller når et spørsmål om ETIAS i forbindelse med anvendelsen av forordning (EU) 2018/1240 står på dagsordenen.

Det europeiske grense- og kystvaktbyrå kan delta i styrets møter som observatør når et spørsmål om ETIAS i forbindelse med anvendelsen av forordning (EU) 2018/1240 står på dagsordenen.

Eurojust, Europol og den europeiske påtalemyndigheten kan delta i styrets møter som observatører når et spørsmål om forordning (EU) 2019/816 står på dagsordenen.

Europol, Eurojust og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå kan delta i styrets mø-

⁴⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1861 av 28. november 2018 om opprettelse, drift og bruk av Schengen-informasjonssystemet (SIS) for inn- og utreisekontroller, om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og om endring og oppheving av forordning (EF) nr. 1987/2006 (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 14).

⁴¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1862 av 28. november 2018 om opprettelse, drift og bruk av Schengen-informasjonssystemet (SIS) for politisamarbeid og strafferettslig samarbeid, om endring og oppheving av rådsbeslutning 2007/533/JIS og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1986/2006 og kommisjonsbeslutning 2010/261/EU (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 56).

⁴² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/816 av 17. april 2019 om opprettelse av et sentralisert system for identifisering av medlemsstater som innehar opplysninger om straffedommer mot tredjestatsborgere og statsløse personer (ECRIS-TCN) for å utfylle og støtte det europeiske strafferegisterinformasjonssystemet og om endring av forordning (EU) 2018/1726 (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 1).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

ter som observatører når et spørsmål om forordning (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 står på dagsordenen.

Styret kan invitere alle andre personer med meninger som kan være av interesse, til å delta som observatører ved møtene.»

(4) I artikkel 24 nr. 3 skal bokstav p) lyde:

«p) Uten at det berører artikkel 17 i vedtektene for Den europeiske unions tjenestemenn, fastsette krav til konfidensiell behandling som stemmer overens med artikkel 17 i forordning (EF) nr. 1987/2006, artikkel 17 i beslutning 2007/533/JIS, artikkel 26 nr. 9 i forordning (EF) nr. 767/2008, artikkel 4 nr. 4 i forordning (EU) nr. 603/2013, artikkel 37 nr. 4 i forordning (EU) 2017/2226, artikkel 74 nr. 2 i forordning (EU) 2018/1240, artikkel 11 nr. 16 i forordning (EU) 2019/816 og artikkel 55 nr. 2 i forordning (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818.»

(5) I artikkel 27 gjøres følgende endringer:

(a) I nr. 1 skal ny bokstav lyde:

«da) den rådgivende gruppen for interoperabilitet.»

(b) Nr. 3 skal lyde:

«3. Eurojust, Eurojust og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå kan utnevne hver sin representant i den rådgivende gruppen for SIS II.

Eurojust og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå kan utnevne en representant i de rådgivende gruppene for VIS, Eurodac og ETIAS.

Det europeiske grense- og kystvaktbyrå kan også utnevne en representant i den rådgivende gruppen for EES og ETIAS.

Eurojust, Eurojust og den europeiske påtalemyndigheten kan utnevne hver sin representant i den rådgivende gruppen for ECRIS-TCN.

Eurojust og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå kan utnevne hver sin representant i den rådgivende gruppen for interoperabilitet.»

Artikkel 60

Endring av forordning (EU) 2018/1862

I forordning (EU) 2018/1862 gjøres følgende endringer:

(1) I artikkel 3 skal nye numre lyde:

«(18) «ESP» den europeiske søkeportalen opprettet ved artikkel 6 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/818⁴³,

(19) «sBMS» den felles biometriske sammenligningstjenesten opprettet ved artikkel 12 nr. 1 i forordning (EU) 2019/818,

(20) «CIR» det felles identitetsregisteret opprettet ved artikkel 17 nr. 1 i forordning (EU) 2019/818,

(21) «MID» fleridentitetsdetektoren opprettet ved artikkel 25 nr. 1 i forordning (EU) 2019/818.»

(2) I artikkel 4 gjøres følgende endringer:

(a) I artikkel 1 skal bokstav b og c og ny bokstav lyde:

«b) et nasjonalt system (N.SIS) i hver av medlemsstatene, bestående av de nasjonale datasystemene som står i forbindelse med det sentrale SIS, herunder minst en nasjonal eller felles reserve for N.SIS,

c) en kommunikasjonsinfrastruktur mellom CS-SIS, en reserve for CS-SIS og NI-SIS («kommunikasjonsinfrastrukturen») med et kryptert virtuelt nettverk for SIS-opplysninger og utveksling av opplysninger mellom SIRENE-kontorene omhandlet i artikkel 7 nr. 2, og

d) en sikker kommunikasjonsinfrastruktur mellom CS-SIS og de sentrale infrastrukturene i ESP, den felles BMS og MID.»

(b) Nye numre skal lyde:

«8. Uten at det berører nr. 1–5, kan søk i SIS-opplysninger vedrørende personer og identitetsdokumenter også gjøres via ESP.

9. Uten at det berører nr. 1–5, kan SIS-opplysninger vedrørende personer og identitetsdokumenter også overføres via den sikre kommunikasjonsinfrastrukturen nevnt i nr. 1 bokstav d). Disse overføringsene skal begrenses til opplysningene som er nødvendige i henhold til forordning (EU) 2019/818.»

(3) I artikkel 7 skal nytt nummer lyde:

«2a. SIRENE-kontorene skal også sikre manuell kontroll av forskjellige identiteter i samsvar med artikkel 29 i forordning (EU) 2019/818. I det omfang som er nødvendig for å utføre denne oppgaven, skal SIRENE-kontorene ha tilgang til opplysningene i CIR og MID for formålene fastsatt i artikkel 21 og 26 i forordning (EU) 2019/818.»

(4) I artikkel 12 nr. 1 skal nytt ledd lyde:

«Medlemsstatene skal sikre at enhver tilgang til personopplysninger via ESP også log-

⁴³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/818 av 20. mai 2019 om opprettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer for politisamarbeid og rettslig samarbeid, asyl og migrasjon, og om endring av forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 85).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

ges for å kontrollere om søket var lovlig, overvåke at behandlingen av opplysninger er lovlig, utføre egenkontroll og garantere opplysningenes integritet og sikkerhet.»

(5) I artikkel 44 nr. 1 skal ny bokstav lyde:

«f) kontroll av forskjellige identiteter og bekjempelse av identitetsbedrageri i samsvar med kapittel V i forordning (EU) 2019/818.»

(6) I artikkel 74 skal nr. 7 lyde:

«7. I henhold til artikkel 15 nr. 4 og nr. 3, 4 og 6 i denne artikkel skal eu-LISA lagre opplysningene nevnt i artikkel 15 nr. 4 og i nr. 3 i denne artikkel, noe som ikke skal muliggjøre identifisering av enkeltpersoner, i det sentrale registeret for rapportering og statistikk nevnt i artikkel 39 i forordning (EU) 2019/818.

eu-LISA skal la Kommisjonen og organene nevnt i nr. 6 i denne artikkel få tilpasset rapportering og statistikk. På anmodning skal eu-LISA gi medlemsstatene, Kommisjonen, Europol og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå tilgang til det sentrale registeret for rapportering og statistikk i samsvar med artikkel 39 i forordning (EU) 2019/818.»

Artikkel 61

Endring av forordning (EU) 2019/816

I forordning (EU) 2019/816 gjøres følgende endringer:

(1) I artikkel 1 skal ny bokstav lyde:

«c) fastsettes vilkårene som ECRIS-TCN bidrar til å forenkle og bistå med korrekt identifisering av personer registrert i ECRIS-TCN på vilkårene og for formålene angitt i artikkel 20 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/818⁴⁴ ved å lagre identitetsopplysninger, reisedokumentopplysninger og biometriske opplysninger i CIR.»

(2) Artikkel 2 skal lyde:

«Artikkel 2

Virkeområde

Denne forordning får anvendelse på behandling av identitetsopplysninger om tredjestatsborgere som har vært gjenstand for straffedommer i medlemsstatene med det formål å identifisere i hvilke

medlemsstater slike straffedommer ble avsagt. Med unntak av artikkel 5 nr. 1 bokstav b) punkt ii) får de bestemmelser i denne forordning som får anvendelse på tredjestatsborgere, også anvendelse på unionsborgere som også er statsborgere i en tredjestat, og som har vært gjenstand for straffedommer i medlemsstatene. Denne forordning forenkler og bidrar også til korrekt identifisering av personer i samsvar med denne forordning og forordning (EU) 2019/818.»

(3) I artikkel 3 gjøres følgende endringer:

(a) Nr. 8 utgår.

(b) Nye numre skal lyde:

«19) «CIR» det felles identitetsregisteret opprettet ved artikkel 17 nr. 1 i forordning (EU) 2019/818,

20) «ECRIS-TCN-opplysninger» alle opplysningene som i samsvar med artikkel 5 er lagret i det sentrale systemet og i CIR,

21) «ESP» den europeiske søkeportalen opprettet ved artikkel 6 nr. 1 i forordning (EU) 2019/818.»

(4) I artikkel 4 nr. 1 gjøres følgende endringer:

(a) Bokstav a) skal lyde:

«a) et sentralt system,»

(b) Ny bokstav skal lyde:

«aa) CIR,»

(c) Ny bokstav skal lyde:

«e) en sikker kommunikasjonsinfrastruktur mellom det sentrale systemet og de sentrale infrastrukturene i ESP og CIR,»

(5) I artikkel 5 gjøres følgende endringer:

(a) I nr. 1 skal innledningen lyde:

«1. For hver domfelt tredjestatsborger skal den sentrale myndigheten i den dømmende medlemsstaten opprette en registrering i ECRIS-TCN. Registreringen skal inneholde:»

(b) Nytt nummer skal lyde:

«1a. CIR skal inneholde opplysningene nevnt i nr. 1 bokstav b) og følgende opplysninger i nr. 1 bokstav a): etternavn, fornavn, fødselsdato, fødested (by og land), statsborgerskap, kjønn, eventuelle tidligere navn, dersom de finnes, pseudonymer eller aliasnavn, dersom det finnes type og nummer på personens reisedokumenter og navnet på den utstedende myndigheten. CIR kan inneholde opplysningene nevnt i nr. 3. De gjenstående ECRIS-TCN-opplysningene skal lagres i det sentrale systemet.»

(6) I artikkel 8 gjøres følgende endringer:

(a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Hver registrering skal lagres i det sentrale systemet og i CIR så lenge opplys-

⁴⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/818 av 20. mai 2019 om opprettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer for politisamarbeid og rettslig samarbeid, asyl og migrasjon, og om endring av forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 85).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

ningene vedrørende den berørte personens straffedommer lagres i strafferegisteret.»

(b) Nr. 2 skal lyde:

«2. Ved utløp av lagringstiden nevnt i nr. 1 skal den sentrale myndigheten i den dømmende medlemsstaten slette registreringen, herunder fingeravtrykksopplysninger og ansiktsbilder, fra det sentrale systemet og fra CIR. Slettingen skal skje automatisk, dersom det er mulig, og under alle omstendigheter senest én måned etter utløpet av lagringstiden.»

(7) I artikkel 9 gjøres følgende endringer:

(a) I nr. 1 erstattes «ECRIS-TCN» med «det sentrale systemet og CIR».

(b) I nr. 2, 3 og 4 erstattes «sentrale systemet» med «sentrale systemet og CIR».

(8) I artikkel 10 nr. 1 utgår bokstav j).

(9) I artikkel 12 nr. 2 erstattes «sentrale systemet» med «sentrale systemet og CIR».

(10) I artikkel 13 nr. 2 erstattes «sentrale systemet» med «sentrale systemet, CIR».

(11) I artikkel 23 nr. 2 erstattes «sentrale systemet» med «sentrale systemet og CIR».

(12) I artikkel 24 gjøres følgende endringer:

(a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Opplysningene som er registrert i det sentrale systemet og i CIR, skal bare behandles med henblikk på identifisering av hvilke medlemsstater som innehar strafferegisteropplysninger om tredjestatsborgere. Opplysningene som er registrert i CIR, skal også behandles i samsvar med forordning (EU) 2019/818 for å bidra til å forenkle og bistå med korrekt identifisering av personer registrert i ECRIS-TCN i samsvar med denne forordning.»

(b) Nytt nummer skal lyde:

«3. Uten at det berører nr. 2, skal tilgang til søk i opplysningene som er lagret i CIR, dessuten forbeholdes personale med behørig fullmakt hos de nasjonale myndighetene i hver medlemsstat og personale med behørig fullmakt hos unionsbyråene som er kompetente for formålene angitt i artikkel 20 og 21 i forordning (EU) 2019/818. Denne tilgangen skal være begrenset til opplysningene er nødvendige for å utføre oppgavene for disse formålene, og skal stå i rimelig forhold til målene som etterstrebes.»

(13) I artikkel 32 skal nr. 2 lyde:

«2. I henhold til nr. 1 i denne artikkel skal eu-LISA lagre opplysningene nevnt i det nummer i det sentrale registeret for rapportering

og statistikk nevnt i artikkel 39 i forordning (EU) 2019/818».

(14) I artikkel 33 nr. 1 erstattes «sentrale systemet» med «sentrale systemet, CIR og».

(15) I artikkel 41 skal nr. 2 lyde:

«2. Med hensyn til straffedommer avsagt før datoen for påbegynnelse av innlesning av opplysninger i samsvar med artikkel 35 nr. 1 skal de sentrale myndighetene opprette de enkelte registreringene i det sentrale systemet og CIR som følger:

(a) alfanumeriske opplysninger som skal registreres i det sentrale systemet og CIR ved utgangen av perioden nevnt i artikkel 35 nr. 2,

(b) fingeravtrykksopplysninger som skal registreres i CIR innen to år etter idriftsettelsen i samsvar med artikkel 35 nr. 4.»

Kapittel X

Sluttbestemmelser

Artikkel 62

Rapportering og statistikk

1. Personale med behørig fullmakt hos medlemsstatenes kompetente myndigheter, Kommisjonen og eu-LISA skal utelukkende ha tilgang for å konsultere antall søk per ESP-brukerprofil med henblikk på rapporterings- og statistikkformål.

Opplysningene skal ikke gjøre det mulig å identifisere enkeltpersoner.

2. Personale med behørig fullmakt hos medlemsstatenes kompetente myndigheter, Kommisjonen og eu-LISA skal ha tilgang for å søke på følgende opplysninger vedrørende CIR, men bare for rapporterings- og statistikkformål:

(a) antall anmodninger med henblikk på artikkel 20, 21 og 22,

(b) personens statsborgerskap, kjønn og fødselsår,

(c) reisedokumentets type og koden på tre bokstaver for den utstedende staten,

(d) antallet søk foretatt med og uten biometriske opplysninger.

Opplysningene skal ikke gjøre det mulig å identifisere enkeltpersoner.

3. Personale med behørig fullmakt hos medlemsstatenes kompetente myndigheter, Kommisjonen og eu-LISA skal ha tilgang for å søke på følgende opplysninger vedrørende MID, men bare for rapporterings- og statistikkformål:

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- (a) antallet søk foretatt med og uten biometriske opplysninger,
- (b) antall av hver type lenke og EU-informasjonssystemene som inneholder de lenkede opplysningene,
- (c) tidsperioden der det var en gul og en rød lenke i systemet.

Opplysningene skal ikke gjøre det mulig å identifisere enkeltpersoner.

4. Personale med behørig fullmakt hos Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal ha tilgang for å søke på opplysningene nevnt i nr. 1, 2 og 3 i denne artikkel med det formål å utføre risikoanalysene og sårbarhetsanalysene nevnt i artikkel 11 og 13 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1624⁴⁵.
5. Europols personale med behørig fullmakt skal ha tilgang til opplysningene nevnt i nr. 2 og 3 i denne artikkel med det formål å utføre strategiske, tematiske og driftsmessige analyser som nevnt i artikkel 18 nr. 2 bokstav b) og c) i forordning (EU) 2016/794.
6. I henhold til nr. 1, 2 og 3 skal eu-LISA lagre opplysningene nevnt i disse numrene i CRRS. Opplysningene som inngår i CRRS, skal ikke gjøre det mulig å identifisere enkeltpersoner, men opplysningene skal gjøre det mulig for myndighetene i nr. 1, 2 og 3 å få tilpassede rapporter og tilpasset statistikk for å effektivisere inn- og utreisekontroller, hjelpe myndighetenes behandling av visumsøknader og støtte evidensbasert beslutningstaking om migrering og sikkerhet i Unionen.
7. På anmodning skal Kommisjonen stille relevante opplysninger til rådighet for Den europeiske unions byrå for grunnleggende rettigheter med det formål å evaluere denne forordnings innvirkning på de grunnleggende rettighetene.

Artikkel 63

Overgangsperiode for bruk av den europeiske søkeportalen

1. I en toårsperiode fra den dato ESP settes i drift, får forpliktelsene nevnt i artikkel 7 nr. 2 og nr. 4 ikke anvendelse, og det skal være frivillig å bruke ESP.

⁴⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1624 av 14. september 2016 om den europeiske grense- og kystvakt og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 863/2007, rådsforordning (EF) nr. 2007/2004 og rådsvedtak 2005/267/EF (EUT L 251 av 16.9.2016, s. 1).

2. Kommisjonen gis fullmakt til å vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 69 for å endre denne forordning ved å forlenge perioden nevnt i nr. 1 i denne artikkel én gang med høyst ett år, dersom en vurdering av gjennomføringen av ESP viser at en slik forlengelse er nødvendig, særlig på bakgrunn av konsekvensene som idriftsettingen av ESP vil ha for organiseringen og varigheten av inn- og utreisekontroller.

Artikkel 64

Overgangsperiode for bestemmelsene om tilgang til det felles identitetsregisteret med det formål å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold

Artikkel 22 får anvendelse fra datoen for idriftsetting av CIR nevnt i artikkel 68 nr. 3.

Artikkel 65

Overgangsperiode for avdekking av flere identiteter

1. I en ettårsperiode etter eu-LISAs underretning om at utprøvingen av MID nevnt i artikkel 68 nr. 4 bokstav b) er avsluttet, og før MID settes i drift, skal den sentrale ETIAS-enheten ha ansvar for å utføre avdekking av flere identiteter med bruk av opplysningene lagret i EES, VIS, Eurodac og SIS. Avdekkingene av flere identiteter skal utføres bare ved hjelp av biometriske opplysninger.
2. Dersom søket gir ett eller flere treff og identitetsopplysningene i de lenkede saksmappene er de samme eller lignende, skal det opprettes en hvit lenke i samsvar med artikkel 33.

Dersom søket gir ett eller flere treff og identitetsopplysningene i de lenkede dokumentene ikke kan anses å være lignende, skal det opprettes en gul lenke i samsvar med artikkel 30, og framgangsmåten nevnt i artikkel 29 får anvendelse.

Ved flere treff skal det opprettes en lenke mellom alle opplysninger som har ført til trefet.

3. Dersom det opprettes en gul lenke, skal MID gi den sentrale ETIAS-enheten tilgang til identitetsopplysningene i de forskjellige EU-informasjonssystemene.
4. Dersom det opprettes en lenke til en annen melding i SIS enn en melding opprettet i henhold til artikkel 3 i forordning (EU) 2018/1860, artikkel 24 og 25 i forordning (EU)

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- 2018/1861 eller artikkel 38 i forordning (EU) 2018/1862, skal MID gi SIRENE-kontoret i medlemsstaten som opprettet meldingen, tilgang til identitetsopplysningene i de forskjellige informasjonssystemene.
5. Den sentrale ETIAS-enheten eller, i tilfellene nevnt i nr. 4 i denne artikkel, SIRENE-kontoret i medlemsstaten som opprettet meldingen, skal ha tilgang til opplysningene i identitetsbekreftelsesmappen og skal vurdere de forskjellige identitetene og ajourføre lenken i samsvar med artikkel 31, 32 og 33 og tilføye den i identitetsbekreftelsesmappen.
 6. Den sentrale ETIAS-enheten skal underrette Kommisjonen i samsvar med artikkel 67 nr. 3 først etter at alle gule lenker er kontrollert manuelt og status for dem er ajourført til enten grønne, hvite eller røde lenker.
 7. Medlemsstatene skal om nødvendig bistå den sentrale ETIAS-enheten med å utføre avdekking av flere identiteter i samsvar med denne artikkel.
 8. Kommisjonen gis fullmakt til å vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 69 for å endre denne forordning ved å forlenge perioden nevnt i nr. 1 i denne artikkel med seks måneder, noe som kan forlenges to ganger med seks måneder om gangen. En slik forlengelse skal innvilges først etter en vurdering av den anslåtte tiden for fullføring av avdekking av flere identiteter i samsvar med denne artikkel som viser at avdekking av flere identiteter ikke kan fullføres før utløpet av perioden som gjenstår, enten i samsvar med nr. 1 i denne artikkel eller en pågående forlengelse, av grunner som ligger utenfor den sentrale ETIAS-enhetens kontroll, og at det ikke kan anvendes avhjelpende tiltak. Vurderingen skal utføres senest tre måneder før utløpet av en slik periode eller av en pågående forlengelse.
- (a) medlemsstatenes prosjektledelseskantor (møter, tjenestereiser, kontorer),
 - (b) drifting av nasjonale IT-systemer (lokaler, gjennomføring, elektrisitet, kjøling),
 - (c) drift av nasjonale IT-systemer (operatører og støtteavtaler),
 - (d) utforming, utvikling, gjennomføring, drift og vedlikehold av nasjonale kommunikasjonsnettverk.
3. Uten at det berører ytterligere finansiering for dette formål fra andre kilder i Den europeiske unions alminnelige budsjett, skal et beløp på 32 077 000 EUR overtas fra finansieringsrammen på 791 000 000 EUR som tildeles i artikkel 5 nr. 5 bokstav b) i forordning (EU) nr. 515/2014 for å dekke kostnadene til gjennomføring av denne forordning i samsvar med nr. 1 og 2 i denne artikkel.
 4. Av finansieringsrammen nevnt i nr. 3 skal 22 861 000 EUR tildeles eu-LISA, 9 072 000 EUR Europol og 144 000 EUR Den europeiske unions byrå for politiutdanning (Cepol) for å hjelpe disse byråene med å utføre deres respektive oppgaver i samsvar med denne forordning. Denne finansieringen skal gjennomføres under indirekte forvaltning.
 5. De utpekte myndighetenes kostnader skal dekkes av de respektive utpekende medlemsstatene. Kostnadene til tilkoping av hver utpekt myndighet til CIR skal dekkes av hver medlemsstat.
Europols kostnader, herunder kostnadene til tilkoping til CIR, skal dekkes av Europol.

Artikkel 66

Kostnader

1. Kostnadene til opprettelse og drift av ESP, sBMS, CIR og MID skal dekkes over Unionens alminnelige budsjett.
2. Kostnadene til integrering av eksisterende nasjonale infrastrukturer og deres tilkoping til de enhetlige nasjonale grensesnittene og til drifting av de enhetlige nasjonale grensesnittene skal dekkes over Unionens alminnelige budsjett.

Følgende kostnader dekkes ikke:

Artikkel 67

Underretninger

1. Medlemsstatene skal underrette eu-LISA om myndighetene nevnt i artikkel 7, 20, 21 og 26 som kan bruke eller ha tilgang til henholdsvis ESP, CIR og MID.
En konsolidert liste over disse myndighetene skal offentliggjøres i Den europeiske unions tidende innen tre måneder fra den dato hver interoperabilitetskomponent ble satt i drift i samsvar med artikkel 68. Dersom listen endres, skal eu-LISA én gang i året offentliggjøre en ajourført konsolidert liste.
2. eu-LISA skal underrette Kommisjonen om at utprøvingene nevnt i artikkel 68 nr. 1 bokstav b), nr. 2 bokstav b), nr. 3 bokstav b), nr. 4 bokstav b), nr. 5 bokstav b) og nr. 6 bokstav b) er avsluttet på tilfredsstillende måte.
3. Den sentrale ETIAS-enheten skal underrette Kommisjonen om at overgangsperioden nevnt

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

i artikkel 65 er avsluttet på tilfredsstillende måte.

4. Kommisjonen skal gjøre de meldte opplysningene i samsvar med nr. 1 tilgjengelige for medlemsstatene og allmennheten via et kontinuerlig oppdatert offentlig nettsted.

Artikkel 68

Idriftsetting

1. Kommisjonen skal fastsette den dato ESP skal settes i drift ved en gjennomføringsrettsakt så snart følgende vilkår er oppfylt:

- (a) Tiltakene nevnt i artikkel 8 nr. 2, artikkel 9 nr. 7 og artikkel 43 nr. 5 er vedtatt.
- (b) eu-LISA har erklært at en omfattende prøving av ESP, som skal gjennomføres av eu-LISA i samarbeid med medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråene som kan bruke ESP, er avsluttet på tilfredsstillende måte.
- (c) eu-LISA har godkjent de tekniske og rettslige tiltakene for å samle inn og overføre opplysningene nevnt i artikkel 8 nr. 1 og har underrettet Kommisjonen om dette.

ESP skal søke i Interpol-databasene først når de tekniske tiltakene gjør det mulig å oppfylle kravene nevnt i artikkel 9 nr. 5. Dersom det ikke er mulig å oppfylle kravene i artikkel 9 nr. 5, skal det føre til at ESP ikke søker i Interpol-databasene, men det skal ikke forsinke idriftsettingen av ESP.

Kommisjonen skal fastsette datoen i første ledd til senest 30 dager etter at gjennomføringsrettsakten er vedtatt.

2. Kommisjonen skal fastsette den dato sBMS skal settes i drift ved en gjennomføringsrettsakt så snart følgende vilkår er oppfylt:

- (a) Tiltakene nevnt i artikkel 13 nr. 5 og artikkel 43 nr. 5 er vedtatt.
- (b) eu-LISA har erklært at en omfattende utprøving av sBMS, som skal gjennomføres av eu-LISA i samarbeid med medlemsstatenes myndigheter, er avsluttet på tilfredsstillende måte.
- (c) eu-LISA har godkjent de tekniske og rettslige tiltakene for å samle inn og overføre opplysningene nevnt i artikkel 13 og har underrettet Kommisjonen om dette.
- (d) eu-LISA har erklært at utprøvingen i nr. 5 bokstav b) er avsluttet på tilfredsstillende måte.

Kommisjonen skal fastsette datoen i første ledd til senest 30 dager etter at gjennomføringsrettsakten er vedtatt.

3. Kommisjonen skal fastsette den dato CIR skal settes i drift ved en gjennomføringsrettsakt så snart følgende vilkår er oppfylt:

- (a) Tiltakene nevnt i artikkel 43 nr. 5 og artikkel 74 nr. 10 er vedtatt.
- (b) eu-LISA har erklært at en omfattende utprøving av CIR, som skal gjennomføres av eu-LISA i samarbeid med medlemsstatenes myndigheter, er avsluttet på tilfredsstillende måte.
- (c) eu-LISA har godkjent de tekniske og rettslige tiltakene for å samle inn og overføre opplysningene nevnt i artikkel 18 og har underrettet Kommisjonen om dette.
- (d) eu-LISA har erklært at utprøvingen i nr. 5 bokstav b) er avsluttet på tilfredsstillende måte.

Kommisjonen skal fastsette datoen i første ledd til senest 30 dager etter at gjennomføringsrettsakten er vedtatt.

4. Kommisjonen skal fastsette den dato MID skal settes i drift ved en gjennomføringsrettsakt så snart følgende vilkår er oppfylt:

- (a) Tiltakene nevnt i artikkel 28 nr. 5, artikkel 28 nr. 7, artikkel 32 nr. 5, artikkel 33 nr. 6, artikkel 43 nr. 5 og artikkel 49 nr. 6 er vedtatt.
- (b) eu-LISA har erklært at en omfattende utprøving av MID, som skal gjennomføres av eu-LISA i samarbeid med medlemsstatenes myndigheter og den sentrale ETIAS-enheten, er avsluttet på tilfredsstillende måte.
- (c) eu-LISA har godkjent de tekniske og rettslige tiltakene for å samle inn og overføre opplysningene nevnt i artikkel 34 og har underrettet Kommisjonen om dette.
- (d) Den sentrale ETIAS-enheten har underrettet Kommisjonen i samsvar med artikkel 67 nr. 3.
- (e) eu-LISA har erklært at utprøvingene nevnt i nr. 1 bokstav b), nr. 2 bokstav b), nr. 3 bokstav b) og nr. 5 bokstav b) er avsluttet på tilfredsstillende måte.

Kommisjonen skal fastsette datoen i første ledd til senest 30 dager etter at gjennomføringsrettsakten er vedtatt.

5. Kommisjonen skal ved gjennomføringsrettsakter fastsette den dato de automatiske mekanismene og framgangsmåtene for kontroll av opplysningenes kvalitet, de felles indikatorene for opplysningenes kvalitet og minstestandardene for opplysningenes kvalitet skal begynne å brukes så snart følgende vilkår er oppfylt:

- (a) Tiltakene nevnt i artikkel 37 nr. 4 er vedtatt.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

(b) eu-LISA har erklært at en omfattende utprøving av de automatiske mekanismene og framgangsmåtene for kontroll av opplysningenes kvalitet, de felles indikatorene for opplysningenes kvalitet og minstestandardene for opplysningenes kvalitet, som skal gjennomføres av eu-LISA i samarbeid med medlemsstatenes myndigheter, er avsluttet på tilfredsstillende måte.

Kommisjonen skal fastsette datoen i første ledd til senest 30 dager etter at gjennomføringsrettsakten er vedtatt.

6. Kommisjonen skal fastsette den dato CRRS skal settes i drift ved en gjennomføringsrettsakt så snart følgende vilkår er oppfylt:

(a) Tiltakene nevnt i artikkel 39 nr. 5 og artikkel 43 nr. 5 er vedtatt.

(b) eu-LISA har erklært at en omfattende utprøving av CRRS, som skal gjennomføres av eu-LISA i samarbeid med medlemsstatenes myndigheter, er avsluttet på tilfredsstillende måte.

(c) eu-LISA har godkjent de tekniske og rettslige tiltakene for å samle inn og overføre opplysningene nevnt i artikkel 39 og har underrettet Kommisjonen om dette.

Kommisjonen skal fastsette datoen i første ledd til senest 30 dager etter at gjennomføringsrettsakten er vedtatt.

7. Kommisjonen skal underrette Europaparlamentet og Rådet om resultatene av utprøvingene som er gjennomført i samsvar med nr. 1 bokstav b), nr. 2 bokstav b), nr. 3 bokstav b), nr. 4 bokstav b), nr. 5 bokstav b) og nr. 6 bokstav b).

8. Medlemsstatene, den sentrale ETIAS-enheten og Europol skal begynne å bruke hver av interoperabilitetskomponentene fra den dato Kommisjonen har fastsatt i samsvar med henholdsvis nr. 1, 2, 3 og 4.

den. Den delegerte myndigheten skal stilltende forlenges med perioder av samme lengde, dersom ikke Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg en slik forlengelse senest tre måneder før utløpet av hver periode.

3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 28 nr. 5, artikkel 39 nr. 5, artikkel 49 nr. 6, artikkel 63 nr. 2 og artikkel 65 nr. 8 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. Beslutningen om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Beslutningen trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende, eller på et senere tidspunkt som er angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.

4. Før vedtakelsen av en delegert rettsakt skal Kommisjonen rådføre seg med eksperter som er utpekt av hver enkelt medlemsstat i samsvar med prinsippene i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming.

5. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.

6. En delegert rettsakt som vedtas i samsvar med artikkel 28 nr. 5, artikkel 39 nr. 5, artikkel 49 nr. 6, artikkel 63 nr. 2 og artikkel 65 nr. 8, skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innvendinger mot den delegerte rettsakten innen en periode på to måneder fra den dato rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet, før utløpet av den perioden, har underrettet Kommisjonen om at de ikke vil gjøre innvendinger. Denne perioden skal forlenges med to måneder på initiativ fra Europaparlamentet eller Rådet.

Artikkel 69

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen på vilkårene fastsatt i denne artikkel.
2. Fullmakten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 28 nr. 5, artikkel 39 nr. 5, artikkel 49 nr. 6, artikkel 63 nr. 2 og artikkel 65 nr. 8 skal gis Kommisjonen for en periode på fem år fra 11. juni 2019. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest ni måneder før utløpet av femårsperio-

Artikkel 70

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av en komité. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Dersom komiteen ikke avgir uttalelse, skal Kommisjonen ikke vedta utkastet til gjennomføringsrettsakten, og artikkel 5 nr. 4 tredje ledd i forordning (EU) nr. 182/2011 får anvendelse.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Artikkel 71

Rådgivende gruppe

eu-LISA skal opprette en rådgivende gruppe for interoperabilitet. Under interoperabilitetskomponentenes utformings- og utviklingsfase får artikkel 54 nr. 4, 5 og 6 anvendelse.

Artikkel 72

Opplæring

eu-LISA skal utføre oppgaver i forbindelse med opplæring i den tekniske bruken av interoperabilitetskomponentene i samsvar med forordning (EU) 2018/1726.

Medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråene skal gi sitt personale med fullmakt til å behandle opplysninger ved hjelp av interoperabilitetskomponentene et egnet opplæringsprogram innenfor datasikkerhet, opplysningenes kvalitet, personvern, framgangsmåtene for behandling av opplysninger og forpliktelsen til å underrette i samsvar med artikkel 32 nr. 4, artikkel 33 nr. 4 og artikkel 47.

Dersom det er relevant, skal det organiseres felles kurs i disse emnene på unionsplan for å forbedre samarbeidet og utvekslingen av beste praksis mellom personale hos medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråer som har tillatelse til å behandle opplysninger ved hjelp av interoperabilitetskomponentene. Det skal legges særlig vekt på prosessen for avdekking av flere identiteter, herunder den manuelle verifiseringen av forskjellige identiteter og det medfølgende behovet for å opprettholde egnede sikkerhetstiltak for de grunnleggende rettigheter.

Artikkel 73

Praktisk håndbok

Kommisjonen skal i tett samarbeid med medlemsstatene, eu-LISA og andre relevante unionsbyråer utarbeide en håndbok om implementeringen og forvaltningen av interoperabilitetskomponentene. Den praktiske håndboken skal inneholde tekniske og driftsmessige retningslinjer, anbefalinger og beste praksis. Kommisjonen skal vedta den praktiske håndboken i form av en rekommandasjon.

Artikkel 74

Overvåking og evaluering

1. eu-LISA skal sikre at det finnes framgangsmåter for å overvåke utviklingen av interoperabilitetskomponentene og deres tilkoping til det

enhetlige nasjonale grensesnittet på bakgrunn av målene for planlegging og kostnader og for å overvåke interoperabilitetskomponentenes funksjon på bakgrunn av målene for tekniske resultater, kostnadseffektivitet, sikkerhet og tjenestens kvalitet.

2. Senest 12. desember 2019 og deretter hver sjette måned i interoperabilitetskomponentenes utviklingsfase skal eu-LISA framlegge rapport for Europaparlamentet og Rådet om hvordan utviklingen av interoperabilitetskomponentene og deres tilkoping til det enhetlige nasjonale grensesnittet forløper. Så snart utviklingen er avsluttet, skal det framlegges rapport for Europaparlamentet og Rådet med en inngående forklaring av hvordan målene for særlig planlegging og kostnader har blitt oppfylt, og angi årsakene til eventuelle avvik.
3. Fire år etter at hver interoperabilitetskomponent er satt i drift i samsvar med artikkel 68 og deretter hvert fjerde år, skal eu-LISA framlegge rapport for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om interoperabilitetskomponentenes tekniske funksjon, herunder deres sikkerhet.
4. I tillegg skal Kommisjonen ett år etter hver rapport fra eu-LISA utarbeide en overordnet evaluering av interoperabilitetskomponentene, herunder
 - (a) en vurdering av hvordan denne forordning får anvendelse,
 - (b) en gjennomgåelse av oppnådde resultater i forbindelse med målene i denne forordning og innvirkningen på grunnleggende rettigheter, herunder særlig en vurdering av interoperabilitetskomponentenes innvirkning på retten til likebehandling,
 - (c) en vurdering av hvordan nettportalen fungerer, herunder tall om bruken av nettportalen og antallet anmodninger som er behandlet,
 - (d) en vurdering av hvorvidt forutsetningene som ligger til grunn for interoperabilitetskomponentene, fortsatt er gyldige,
 - (e) en vurdering av sikkerheten i interoperabilitetskomponentene,
 - (f) en vurdering av bruken av CIR med henblikk på identifisering,
 - (g) en vurdering av bruken av CIR for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold,
 - (h) en vurdering av eventuelle praktiske konsekvenser, herunder eventuell uforholdsmessig stor innvirkning på trafikkstrømmen

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

ved grenseoverganger, og konsekvenser for Unionens alminnelige budsjett,

- (i) en vurdering av søk i Interpol-databasene via ESP, herunder opplysninger om antallet treff i Interpol-databasene og opplysninger om eventuelle problemer.

Den overordnede evalueringen i henhold til dette nummer første ledd skal omfatte eventuelle nødvendige anbefalinger. Kommisjonen skal oversende evalueringsrapporten til Europaparlamentet, Rådet, EUs datatilsyn og Den europeiske unions byrå for grunnleggende rettinger.

5. Senest 12. juni 2020 og deretter hvert år fram til Kommisjonen har vedtatt gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 68 skal Kommisjonen framlegge rapport for Europaparlamentet og Rådet om situasjonen når det gjelder forbedrelsene for en fullstendig gjennomføring av denne forordning. Denne rapporten skal også inneholde nærmere opplysninger om de påløpte utgiftene og opplysninger om eventuell risiko som kan ha innvirkning på de samlede kostnadene.
6. To år etter at MID er satt i drift i samsvar med artikkel 68 nr. 4, skal Kommisjonen gjennomgå hvordan MID påvirker retten til likebehandling. Etter denne første rapporten skal gjennomgåelsen av hvordan MID påvirker retten til likebehandling, være en del av gjennomgåelsen nevnt i nr. 4 bokstav b) i denne artikkel.
7. Medlemsstatene og Europol skal gi eu-LISA og Kommisjonen nødvendige opplysninger for å utarbeide rapportene nevnt i nr. 3–6. Disse opplysningene skal ikke skade arbeidsmetoder eller omfatte opplysninger som avslører kilder, ansatte eller undersøkelser hos de utpekte myndighetene.
8. eu-LISA skal gi Kommisjonen opplysningene den trenger for å utarbeide den overordnede evalueringen nevnt i nr. 4.
9. Hver medlemsstat og Europol skal i tråd med bestemmelsene i nasjonal rett om offentliggjøring av sensitive opplysninger, og uten at det berører nødvendige begrensninger for å ivareta sikkerheten og den offentlige orden, forebygge straffbare forhold og garantere at nasjonale etterforskinger ikke settes i fare, utarbeide årsrapporter om effektiviteten av tilgang til opplysninger som lagres i CIR for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold, som inneholder informasjon og statistikk om

- (a) de eksakte formålene med søket, herunder hva slags terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold det var snakk om,
- (b) de rimelige grunnene til å tro at en mistenkt, en gjerningsperson eller et offer er omfattet av forordning (EU) 603/2013,
- (c) antallet anmodninger om tilgang til CIR for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold,
- (d) antall og type saker som har ført til korrekt identifisering,
- (e) behovet for og anvendelsen av unntakene for hastesaker, herunder saker der den hastende karakter ikke ble godtatt ved den etterfølgende kontrollen foretatt av det sentrale tilgangspunktet.

Medlemsstatenes og Europols årsrapporter skal oversendes til Kommisjonen senest 30. juni det etterfølgende året.

10. Det skal stilles en teknisk løsning til rådighet for medlemsstatene med det formål å forvalte tilgangsanmodninger som nevnt i artikkel 22 og forenkle innsamlingen av opplysninger i henhold til nr. 7 og 9 i denne artikkel for å generere rapportene og statistikken nevnt i disse numrene. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette spesifikasjonene for den tekniske løsningen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 70 nr. 2.

Artikkel 75

Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende.

De bestemmelser i denne forordning som gjelder ESP, får anvendelse fra den dato Kommisjonen fastsetter i samsvar med artikkel 68 nr. 1.

De bestemmelser i denne forordning som gjelder sBMS, får anvendelse fra den dato Kommisjonen fastsetter i samsvar med artikkel 68 nr. 2.

De bestemmelser i denne forordning som gjelder CIR, får anvendelse fra den dato Kommisjonen fastsetter i samsvar med artikkel 68 nr. 3.

De bestemmelser i denne forordning som gjelder MID, får anvendelse fra den dato Kommisjonen fastsetter i samsvar med artikkel 68 nr. 4.

De bestemmelser i denne forordning som gjelder de automatiske mekanismene og framgangsmåtene for kontroll av opplysningenes kvalitet, de

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

felles indikatorene for opplysningenes kvalitet og minstestandardene for opplysningenes kvalitet, får anvendelse fra den dato Kommisjonen fastsetter i samsvar med artikkel 68 nr. 5.

De bestemmelser i denne forordning som gjelder CRRS, får anvendelse fra den dato Kommisjonen fastsetter i samsvar med artikkel 68 nr. 6.

Artikkel 6, 12, 17, 25, 38, 42, 54, 56, 58, 66, 67, 69, 70, 71, 73 og 74 nr. 1 får anvendelse fra 11. juni 2019.

Denne forordning får med hensyn til Eurodac anvendelse fra den dato omarbeidingen av forordning (EU) nr. 603/2013 får anvendelse.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater i samsvar med traktatene.

Utferdiget i Brussel, 20. mai 2019.

For Europaparlamentet

A. TAJANI

Formann

For Rådet

G. CIAMBA

Formann

Vedlegg 3

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1133 av 7. juli 2021 om endring av forordning (EU) nr. 603/2013, (EU) 2016/794, (EU) 2018/1862, (EU) 2019/816 og (EU) 2019/ 818 med hensyn til fastsettelse av vilkårene for tilgang til andre EU-informasjonssystemer med henblikk på visuminformasjonssystemet

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 78 nr. 2 bokstav e), artikkel 82 nr. 1 bokstav d), artikkel 87 nr. 2 bokstav a) og artikkel 88 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹,

etter samråd med Regionkomiteen, etter den ordinære regelverksprosedyren², og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Visuminformasjonssystemet (VIS) ble opprettet ved rådsbeslutning 2004/512/EF³ for å fungere som den teknologiske løsningen for utveksling av visumopplysninger mellom medlemsstatene. I europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008⁴ fastsettes formålet med, funksjonene og ansvarsområdene for VIS, samt vilkårene og framgangsmåtene for utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene om visum for kortvarig opphold for å lette behandlingen av søknader om visum for

kortvarig opphold og tilhørende beslutninger. Ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 810/2009⁵ er det fastsatt regler for registrering av biometriske identifikatorer i VIS. Ved rådsbeslutning 2008/633/JIS⁶ ble det fastsatt at medlemsstatenes rettshåndhevende myndigheter og Den europeiske unions byrå for politisamarbeid (Europol) skal ha tilgang til VIS. Den nevnte beslutningen bør integreres i forordning (EF) nr. 767/2008 for å bringe den i samsvar med de nåværende traktatens rammer.

- 2) Interoperabiliteten mellom visse informasjonssystemer i EU ble fastsatt ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817⁷ og (EU) 2019/818⁸, slik at disse systemene og opplysningene i dem utfyller hverandre med henblikk på å forbedre effektiviteten av gren-

¹ EUT C 440 av 6.12.2018, s. 154.

² Europaparlamentets holdning av 13. mars 2019 (EUT C 23 av 21.1.2021, s. 286) og Rådets holdning ved første behandling 27. mai 2021 (EUT C 227 av 14.6.2021, s. 20). Europaparlamentets holdning av 7. juli 2021 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

³ Rådsvedtak 2004/512/EF av 8. juni 2004 om opprettelse av visuminformasjonssystemet (VIS) (EUT L 213 av 15.6.2004, s. 5).

⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008 av 9. juli 2008 om visuminformasjonssystemet (VIS) og utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene om visum til kortvarig opphold (VIS-forordningen) (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 60).

⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 810/2009 av 13. juli 2009 om innføring av fellesskapsregler for visum (visumforordningen) (EUT L 243 av 15.9.2009, s. 1).

⁶ Rådsbeslutning 2008/633/JIS av 23. juni 2008 om tilgang til søk i visuminformasjonssystemet (VIS) for de myndigheter medlemsstatene har utpekt og for Europol med sikte på å forebygge, avdekke og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare handlinger (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 129).

⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817 av 20. mai 2019 om fastsettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EUs informasjonssystemer på området grenser og visum og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 27).

⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/818 av 20. mai 2019 om fastsettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EUs informasjonssystemer på området politisamarbeid og samarbeid mellom rettshåndhevende myndigheter, asyl og migrasjon og om endring av forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 85).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

sekontrollen ved Unionens ytre grenser, bidra til å forebygge og bekjempe ulovlig innvandring og bidra til et høyt sikkerhetsnivå innenfor Unionens område for frihet, sikkerhet og rettferdighet, herunder opprettholdelse av den offentlige sikkerhet og den offentlige orden og ivaretagelse av sikkerheten på medlemsstatenes territorium.

- 3) Interoperabilitet mellom informasjonssystemene i EU gjør det mulig for disse systemene å utfylle hverandre for å gjøre det lettere å identifisere personer, bidra til å bekjempe identitetssvindel, forbedre og harmonisere datakvalitetskravene i de relevante informasjonssystemene i EU, lette medlemsstatenes tekniske og operative gjennomføring av eksisterende og framtidige informasjonssystemer i EU, styrke og forenkle sikringstiltakene for datasikkerhet og vern av personopplysninger som gjelder for de relevante informasjonssystemene i EU, strømlinjeforme rettshåndhevende myndigheters tilgang til VIS, systemet for inn- og utreise (EES), det europeiske systemet for reiseinformasjon og framreisetillatelse (ETIAS) og Eurodac, og støtte formålene med VIS, Schengen-informasjonssystemet (SIS), EES, ETIAS, Eurodac og det europeiske systemet for opplysninger om strafferegistre vedrørende tredjelandborgere (ECRIS-TCN).
- 4) Interoperabilitetskomponentene omfatter VIS, SIS, EES, ETIAS, Eurodac og ECRIS-TCN samt Europol-opplysninger slik at det er mulig å søke samtidig etter opplysninger fra Europol og disse EU-informasjonssystemene. Det er derfor hensiktsmessig å bruke disse interoperabilitetskomponentene til å utføre automatiserte forespørsler og i forbindelse med tilgang til VIS for rettshåndhevingsformål. Den europeiske søkeportalen (ESP), opprettet ved forordning (EU) 2019/818, bør brukes til å sikre rask, sømløs, effektiv, systematisk og kontrollert tilgang for medlemsstatenes myndigheter til EUs informasjonssystemer, Europol-opplysninger og Interpols databaser som er nødvendige for å utføre deres oppgaver, i samsvar med deres tilgangsrettigheter, og til å støtte målene for VIS.
- 5) ESP vil gjøre det mulig å foreta parallelle søk i opplysninger som er lagret i VIS og opplysninger som er lagret i de andre berørte EU-informasjonssystemene.
- 6) Sammenligningen av opplysninger som er lagret i VIS opp mot opplysninger i andre informasjonssystemer og databaser, bør automatiseres. Dersom en slik sammenligning viser at

det er samsvar, et såkalt «treff», mellom noen av personopplysningene eller kombinasjoner av disse i en søknad og en post, et datasett eller en melding i disse andre informasjonssystemene eller databasene, eller med personopplysninger i ETIAS-overvåkingslisten, bør søknaden verifiseres manuelt av en medarbeider fra kompetent myndighet. Vurderingen av treff som utføres av kompetent myndighet, bør tas i betraktning ved beslutningen om å utstede et visum for kortvarig opphold, et visum for langvarig opphold eller en oppholdstillatelse.

- 7) I denne forordningen fastsettes hvordan interoperabiliteten og vilkårene for å søke i opplysningene som er lagret i SIS, Eurodac og ECRIS-TCN samt i Europol-opplysninger ved hjelp av den automatiserte prosessen i VIS med sikte på å identifisere treff, skal gjennomføres. Som et resultat av dette er det nødvendig å endre europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 603/2013⁹, (EU) 2016/794¹⁰, (EU) 2018/1862¹¹, (EU) 2019/816¹² og (EU) 2019/818 for å koble VIS til andre EU-informasjonssystemer og til Europol-opplysninger.
- 8) Vilkaene for at visummyndighetene på den ene siden kan søke i opplysninger som er lagret i Eurodac, og på den andre siden at de

⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 603/2013 om opprettelse av «Eurodac» for sammenligning av fingeravtrykk med henblikk på effektiv anvendelse av forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsettelse av kriterier og ordninger for å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av en søknad om internasjonal beskyttelse inngitt i en medlemsstat av en tredjelandsborger eller en statsløs, og om medlemsstatenes rettshåndhevende myndigheters og Europols adgang til å anmode om sammenligning med Eurodac-opplysninger med henblikk på rettshåndheving, og om endring av forordning (EU) nr. 1077/2011 om opprettelse av et europeisk byrå for operativ forvaltning av store IT-systemer på området for frihet, sikkerhet og rettferdighet (EUT L 180 av 29.6.2013, s. 1).

¹⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794 av 11. mai 2016 om Den europeiske unions byrå for politisamarbeid (Europol) og om erstatning og oppheving av rådsvedtak 2009/371/JIS, 2009/934/JIS, 2009/935/JIS, 2009/936/JIS og 2009/968/JIS (EUT L 135 av 24.5.2016, s. 53).

¹¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1862 av 28. november 2018 om opprettelse, drift og bruk av Schengen-informasjonssystemet (SIS) innenfor politisamarbeid og strafferettslig samarbeid, om endring og oppheving av rådsbeslutning 2007/533/JIS og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1986/2006 og rådsbeslutning 2010/261/EU (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 56).

¹² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/816 av 17. april 2019 om opprettelse av et sentralisert system for å identifisere medlemsstater som har opplysninger om domfelte tredjelandborgere og statsløse personer (ECRIS-TCN) for å utfylle det europeiske systemet for opplysninger om strafferegistre, og om endring av forordning (EU) 2018/1726 (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 1).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

utpekte myndighetene for VIS kan søke i Europol-opplysninger, visse SIS-data og opplysninger som er lagret i ECRIS-TCN med henblikk på VIS, bør sikres ved klare og presise regler om disse myndighetenes tilgang til disse opplysningene, typene av forespørsler og kategoriene av opplysninger, som alle bør begrenses til det som er strengt nødvendig for at disse myndighetene skal kunne utføre sine oppgaver. På samme måte bør opplysningene som er lagret i VIS-søknadsmappen, være synlige bare for de medlemsstatene som driver de underliggende informasjonssystemene i samsvar med ordningene for deres deltakelse.

- 9) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1134¹³ tildeler Europol nye oppgaver, for eksempel å avgi uttalelser etter anmodning om samråd fra de utpekte myndighetene for VIS og de nasjonale ETIAS-enhetene. For å gjennomføre disse oppgavene er det derfor nødvendig å endre forordning (EU) 2016/794 tilsvarende.
- 10) For å støtte VIS-målet om å vurdere om en søker om visum for kortvarig opphold, visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse kan utgjøre en trussel mot offentlig orden eller offentlig sikkerhet, bør VIS kunne verifisere om det er samsvar mellom opplysninger i VIS-søknadsmappene og ECRIS-TCN-opplysningene i det felles identitetsregisteret (CIR) som er opprettet ved forordning (EU) 2019/818, med henblikk på hvilke medlemsstater som er i besittelse av opplysninger om domfellelser av tredjelandsborgere og statsløse personer for en terrorhandling eller enhver annen straffbar handling som er oppført i vedlegget til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240¹⁴, dersom den kan straffes med frihetsstraff eller annet frihetsberøvende tiltak på minst tre år i henhold til nasjonal lovgivning.
- 11) Et treff angitt av ECRIS-TCN bør ikke i seg selv forstås som at den berørte tredjelandsborgeren er dømt i de angitte medlemsstatene.

¹³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1134 av 7. juli 2021 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EF) nr. 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 og (EU) 2019/1896 og om oppheving av rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS med henblikk på reform av visuminformasjonssystemet (EUT L 248 av 13.7.2021, s. 11).

¹⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2018/1240 av 12. september 2018 om etablering av et europeisk system for innreiseinformasjon og -tillatelse (ETIAS) og om endring av forordning (EF) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 av 19.9.2018, p. 1).

Om det foreligger tidligere domfellelser bør bare bekreftes på grunnlag av opplysninger som er mottatt fra strafferegistrene i de berørte medlemsstatene.

- 12) Denne forordningen berører ikke europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF¹⁵.
- 13) I samsvar med artikkel 1 og 2 i protokoll nr. 22 om Danmarks stilling, som er vedlagt traktaten om Den europeiske union (TEU) og traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV), deltar Danmark ikke i vedtakelsen av denne forordningen, og er ikke bundet av den eller underlagt anvendelsen. Ettersom denne forordningen, i den grad den berører SIS som fastsatt i forordning (EU) 2018/1862, bygger på Schengen-regelverket, skal Danmark, i samsvar med artikkel 4 i protokollen, innen en frist på seks måneder etter at Rådet har truffet avgjørelse om denne forordningen, gjøre vedtak om hvorvidt den skal gjennomføres i landets nasjonale lovgivning.
- 14) I den grad denne forordningen berører SIS som fastsatt i forordning (EU) 2018/1862, deltar Irland i denne forordningen i samsvar med artikkel 5 nr. 1 i protokoll nr. 19 om Schengen-regelverket innlemmet i Den europeiske union, vedlagt TEU og TEUV, og artikkel 6 nr. 2 i rådsbeslutning 2002/192/EF¹⁶. I den grad denne forordningen berører Europol, Eurodac og ECRIS-TCN følger det videre av artikkel 1 og 2 i protokoll nr. 21 om Det forente kongerikes og Irlands stilling med hensyn til området for frihet, sikkerhet og rettferdighet, vedlagt TEU og TEUV, og uten at det berører artikkel 4 i den nevnte protokollen, at Irland ikke deltar i vedtakelsen av denne forordningen, og ikke er bundet av den eller underlagt anvendelsen.
- 15) Når det gjelder Island og Norge, utgjør denne forordningen, i den grad den berører SIS som fastsatt i forordning (EU) 2018/1862, i henhold til avtalen inngått av Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om sistnevntes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av

¹⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF av 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers rett til å ferdes og oppholde seg fritt på medlemsstatenes territorium, om endring av forordning (EØF) nr. 1612/68 og om oppheving av direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 av 30.4.2004, s. 77).

¹⁶ Rådsbeslutning 2002/192/EF av 28. februar 2002 om begjæring fra Irland om å delta i noen av bestemmelsene i Schengen-regelverket (EFT L 64 av 7.3.2002, s. 20).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Schengen-regelverket¹⁷, en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som faller inn under området nevnt i artikkel 1 bokstav G i rådsbeslutning 1999/437/EF¹⁸.

- 16) Når det gjelder Sveits, utgjør denne forordningen, i den grad den berører SIS som fastsatt i forordning (EU) 2018/1862, i henhold til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket¹⁹, en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som faller inn under området nevnt i artikkel 1 bokstav G i beslutning 1999/437/EF, sammenholdt med artikkel 3 i rådsbeslutning 2008/149/JIS²⁰.
- 17) Når det gjelder Liechtenstein, utgjør denne forordningen, i den grad den berører SIS som fastsatt i forordning (EU) 2018/1862, i henhold til protokollen undertegnet mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltredelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket²¹, en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som faller inn under området nevnt i artikkel 1 bokstav G i beslutning 1999/437/EF, sammenholdt med artikkel 3 i rådsbeslutning 2011/350/EU²².
- 18) For at denne forordningen skal passe inn i den eksisterende rettslige rammen, bør forordning (EU) nr. 603/2013, (EU) 2016/794, (EU) 2018/1862, (EU) 2019/816 og (EU) 2019/818 endres tilsvarende.

¹⁷ EFT L 176 av 10.7.1999, s. 36.

¹⁸ Rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsbestemmelser til avtalen inngått mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om de sistnevnte statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket (EFT L 176 av 10.7.1999, s. 31).

¹⁹ EUT L 53 av 27.2.2008, s. 52.

²⁰ Rådsbeslutning 2008/149/JIS av 28. januar 2008 om inngåelse på vegne av Den europeiske union av avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 53 av 27.2.2008, s. 50).

²¹ EUT L 160 av 18.6.2011, s. 21.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Endring av forordning (EU) nr. 603/2013

I forordning (EU) nr. 603/2013 gjøres følgende endringer:

- 1) Nytt kapittel skal lyde:

«Kapittel VIa

TILGANG FOR VISUMMYNDIGHETENE

Artikkel 22a

Kompetente visummyndigheters tilgang til Eurodac

Kompetente visummyndigheter skal ha tilgang til Eurodac for å søke etter opplysninger i skrivebeskyttet format med henblikk på å foreta manuell verifisering av treff utløst av automatiserte forespørsler utført av VIS i henhold til artikkel 9a i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008²³ og å behandle og treffe beslutning om visumsøknader i samsvar med artikkel 21 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 810/2009²⁴.

Artikkel 22b

Interoperabilitet med VIS

Fra datoen VIS tas i bruk i henhold til artikkel 11 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1134²⁵ skal Eurodac kobles sammen med den europeiske søkeportalen opprettet ved artikkel 6 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/818²⁶ for å muliggjøre automatisk behandling i

²² Rådsbeslutning 2011/350/EU av 7. mars 2011 om inngåelse på vegne av Den europeiske union av protokollen undertegnet mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltredelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, med henblikk på avskaffelse av kontrollen på indre grenser og bevegelighet for personer (EUT L 160 av 18.6.2011, s. 19).

²³ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008 av 9. juli 2008 om visuminformasjonssystemet (VIS) og utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene om visum for kortvarig opphold, visum for langvarig opphold og oppholdstillatelser (VIS-forordningen) (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 60).

²⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 810/2009 av 13. juli 2009 om innføring av fellesskapsregler for visum (visumforordningen) (EUT L 243 av 15.9.2009, s. 1).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

henhold til artikkel 9a i forordning (EF) nr. 767/2008.

2) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 28a

Registreringer eller føring av logger med henblikk på interoperabilitet med VIS

Ved søk i Eurodac i henhold til artikkel 22a i denne forordningen, skal det føres et register eller en logg over hver behandling av opplysninger som utføres i Eurodac og VIS i samsvar med artikkel 28 i denne forordningen og artikkel 34 i forordning (EF) nr. 767/2008.»

Artikkel 2

Endring av forordning (EU) 2016/794

I forordning (EU) 2016/794 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 4 nr. 1 skal ny bokstav lyde:

«q) avgj en uttalelse etter en anmodning om samråd som nevnt i artikkel 9e nr. 4, artikkel 9g nr. 4 og artikkel 22b nr. 14 og 16 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008²⁷.

2) I artikkel 21 gjøres følgende endringer:

a) Overskriften skal erstattes med følgende:

«Tilgang til opplysninger som lagres av Europol for Eurojust, OLAF og, bare i forbindelse med ETIAS, for Det europeiske grense- og kystvaktbyrået og, bare i forbindelse med VIS, for de utpekte myndighetene for VIS».

b) Nytt nummer skal lyde:

«1b. Europol skal treffe alle hensiktsmessige tiltak for å gjøre det mulig for de utpekte myndighetene for VIS, med henblikk på forordning (EF) nr. 767/2008, å få indirekte tilgang på grunnlag av et system med treff/ikke treff, til opplysninger gitt med henblikk på artikkel 18 nr. 2 bokstav a) i denne forordningen, uten at dette berører eventuelle begrensninger angitt av medlemsstaten, unionsorganet, tredjelandet eller den internasjonale organisasjonen som gir de aktuelle opplysningene, i samsvar med artikkel 19 nr. 2 i denne forordningen.

Ved et treff, skal Europol innlede prosedyren for deling av opplysningene som genererte treffet, i samsvar med beslutningen fra den som har gitt opplysningene til Europol. Slike opplysninger kan deles bare i den utstrekning opplysningene som genererer treffet, er nødvendige for at de utpekte myndighetene for VIS skal kunne utføre sine oppgaver knyttet til VIS.

Nr. 2–7 i denne artikkel får tilsvarende anvendelse.»

Artikkel 3

Endring av forordning (EU) 2018/1862

I forordning (EU) 2018/1862 gjøres følgende endringer:

1) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 18a

Føring av logger med henblikk på interoperabilitet med VIS

Hver behandling av opplysninger i SIS og VIS i henhold til artikkel 50a i denne forordningen skal loggføres i samsvar med artikkel 18 i denne forordningen og artikkel 34 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008²⁸.

2) I artikkel 44 nr. 1 skal ny bokstav lyde:

«g) manuelt verifisere treff som utløses av automatiske forespørsler fra VIS, og vurdere om søkeren om visum, visum for langvarig

²⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1134 av 7. juli 2021 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EF) nr. 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 og (EU) 2019/1896 og om oppheving av rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS med henblikk på reform av visuminformasjonssystemet (EUT L 248 av 13.7.2021, s. 11).

²⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/818 av 20. mai 2019 om fastsettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EUs informasjonssystemer på området politisamarbeid og samarbeid mellom rettshåndhevende myndigheter, asyl og migrasjon og om endring av forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 85).»

²⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008 av 9. juli 2008 om visuminformasjonssystemet (VIS) og utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene om visa til kortvarig opphold, visa til langvarig opphold og oppholdstillatelser (VIS-forordningen) (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 60).»

²⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008 av 9. juli 2008 om visuminformasjonssystemet (VIS) og utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene om visa til kortvarig opphold, visa til langvarig opphold og oppholdstillatelser (VIS-forordningen) (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 60).»

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

opphold eller oppholdstillatelse kan utgjøre en trussel mot offentlig orden eller offentlig sikkerhet, i samsvar med artikkel 9d og 9g eller artikkel 22b i forordning (EF) nr. 767/2008.»

3) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 50a

Interoperabilitet med VIS

Fra datoen VIS tas i bruk i henhold til artikkel 11 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1134²⁹ skal det sentrale SIS kobles til ESP for å muliggjøre automatisk behandling i henhold til artikkel 9a og 22b i forordning (EF) nr. 767/2008.

Artikkel 4

Endring av forordning (EU) 2019/816

I forordning (EU) 2019/816 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 1 skal ny bokstav lyde:

«d) vilkårene for hvordan opplysninger i ECRIS-TCN kan brukes av de utpekte myndighetene for VIS som omhandlet i artikkel 9d og artikkel 22b nr. 13 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008³⁰ for å vurdere om en søker om visum, visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse kan utgjøre en trussel mot offentlig orden eller indre sikkerhet som nevnt i artikkel 2 nr. 1 bokstav i) og artikkel 2 nr. 2 bokstav a) i den nevnte forordningen.

2) I artikkel 2 skal nytt nummer lyde:

«Denne forordningen støtter også VIS-målet om å vurdere om søkeren om visum, visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse kan utgjøre en trussel mot offentlig orden eller indre sikkerhet, i samsvar med forordning (EF) nr. 767/2008.»

²⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1134 av 7. juli 2021 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EF) nr. 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 og (EU) 2019/1896 og om oppheving av rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS med henblikk på reform av visuminformasjonssystemet (EUT L 248 av 13.7.2021, s. 11).»

³⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008 av 9. juli 2008 om visuminformasjonssystemet (VIS) og utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene om visa til kortvarig opphold, visa til langvarig opphold og oppholdstillatelse (VIS-forordningen) (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 60).»

3) I artikkel 3 skal nr. 6 erstattes med følgende:

«6) «kompetente myndigheter» de sentrale myndighetene, Eurojust, Europol og EPPO, og de utpekte myndighetene for VIS som omhandlet i artikkel 9d og artikkel 22b nr. 13 i forordning (EF) nr. 767/2008, som har kompetanse til å få tilgang til eller søke i ECRIS-TCN i samsvar med denne forordningen.»

4) I artikkel 5 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal ny bokstav lyde:

«c) et flagg som med henblikk på forordning (EF) nr. 767/2008 viser at den berørte tredjelandsborgeren er dømt for en terrorhandling eller enhver annen straffbar handling som er oppført i vedlegget til forordning (EU) 2018/1240, dersom den kan straffes med frihetsstraff eller annet frihetsberøvende tiltak på minst tre år i henhold til nasjonal lovgivning, herunder koden for medlemsstaten som har avsagt dommen.»

b) Nr. 1a skal erstattes med følgende:

«1a. CIR skal inneholde opplysningene omhandlet i nr. 1 bokstav b) og følgende opplysninger fra nr. 1 bokstav a): etternavn (familienavn), fornavn, fødselsdato, fødested (by og land), nasjonalitet eller nasjonaliteter, kjønn, eventuelt tidligere navn, pseudonymer eller aliaser der dette er aktuelt, type og nummer på personens reisedokumenter dersom dette er tilgjengelig, samt navnet på den utstedende myndigheten.

CIR kan inneholde opplysningene omhandlet i nr. 3 samt, i tilfellene omhandlet i nr. 1 bokstav c), koden for medlemsstaten som har avsagt dommen. De gjenværende ECRIS-TCN-opplysningene skal lagres i det sentrale VIS-systemet.»

c) Nytt nummer skal lyde:

«7. Dersom treff identifiseres etter den automatiserte behandlingen omhandlet i artikkel 27a i forordning (EF) nr. 767/2008, skal flaggene og koden for medlemsstaten som har avsagt dommen omhandlet i nr. 1 bokstav c) i denne artikkelen bare være tilgjengelige og søkbare for det sentrale VIS-systemet med henblikk på verifiseringene i henhold til artikkel 7a i denne forordningen sammenholdt med artikkel 9a nr. 4 bok-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

stav e) eller artikkel 22b nr. 3 bokstav e) i forordning (EF) nr. 767/2008.

Uten at det berører første ledd i dette nummer skal flaggene og koden for medlemsstaten som har avsagt dommen omhandlet i nr. 1 bokstav c), ikke være synlige for noen annen myndighet enn den sentrale myndigheten i den dømmende medlemsstaten som har opprettet den flaggede registreringen.»

- 5) I artikkel 7 skal nr. 7 erstattes med følgende:
- «7. Ved et treff skal det sentrale systemet eller CIR automatisk gi den kompetente myndigheten opplysninger om medlemsstatene som har opplysninger i strafferegisteret om tredjelandsborgeren, sammen med de tilknyttede referansenumrene nevnt i artikkel 5 nr. 1 og eventuelle tilhørende identitetsopplysninger. Slike identitetsopplysninger skal bare brukes til å verifisere den berørte tredjelandsborgerens identitet. Resultatet av et søk i det sentrale systemet skal bare brukes til å
- framsette en anmodning i henhold til artikkel 6 i rammebeslutning 2009/315/JIS,
 - framsette en anmodning som omhandlet i artikkel 17 nr. 3 i denne forordningen, eller
 - vurdere om søkeren om visum, visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse kan utgjøre en trussel mot offentlig orden eller indre sikkerhet, i samsvar med forordning (EF) nr. 767/2008.»
- 6) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 7a

Bruk av ECRIS-TCN for VIS-verifiseringer

- Fra datoen VIS tas i bruk i henhold til artikkel 11 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1134³¹ skal ECRIS-TCN kobles til ESP for å muliggjøre automatisk behandling i henhold til artikkel 9a og 22b i forordning

(EF) nr. 767/2008 for å søke i ECRIS-TCN og sammenligne relevante opplysninger i VIS med relevante ECRIS-TCN-opplysninger i CIR som er flagget i henhold til artikkel 5 nr. 1 bokstav c) i denne forordningen.

- Med henblikk på å utføre oppgavene i henhold til forordning (EF) nr. 767/2008 skal de utpekte myndighetene for VIS som omhandlet i artikkel 9d og artikkel 22b nr. 13 i den nevnte forordningen, bare ha rett til å få tilgang til de ECRIS-TCN-opplysningene i CIR som er blitt flagget i henhold til artikkel 5 nr. 1 bokstav c) i denne forordningen.
- I artikkel 8 gjøres følgende endringer:
 - Nr. 2 skal erstattes med følgende:

«2. Ved utløpet av oppbevaringstiden omhandlet i nr. 1 skal den sentrale myndigheten i den dømmende medlemsstaten slette opplysningene, herunder eventuelle fingeravtrykksopplysninger, ansiktsbilder eller flagg som nevnt i artikkel 5 nr. 1 bokstav c), fra det sentrale systemet og CIR. I tilfeller der opplysningene knyttet til en domfellelse for en terrorhandling eller en annen straffbar handling som nevnt i artikkel 5 nr. 1 bokstav c), slettes fra det nasjonale strafferegisteret, men opplysninger om andre domfellelser av samme person blir beholdt, skal bare flagget nevnt i artikkel 5 nr. 1 bokstav c) fjernes fra registeret. Der det er mulig, skal slettingen foretas automatisk, og under alle omstendigheter senest en måned etter utløpet av oppbevaringstiden.»
 - Nytt nummer skal lyde:

«3. Som unntak fra nr. 1 og 2 skal flaggene nevnt i artikkel 5 nr. 1 bokstav c) slettes automatisk 25 år etter at flagget er opprettet med hensyn til domfellelser knyttet til terrorhandlinger, og 15 år etter at flagget er opprettet med hensyn til domfellelser knyttet til andre straffbare handlinger.»
- I artikkel 24 skal nr. 1 erstattes med følgende:

«1. Opplysningene som legges inn i det sentrale systemet og CIR, skal bare behandles for å identifisere medlemsstatene som oppbevarer opplysninger om tredjelandsborgere i sine strafferegistre, eller for å støtte VIS-målet om å vurdere om søkeren om visum, visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse kan utgjøre en trussel

³¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1134 av 7. juli 2021 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EF) nr. 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 og (EU) 2019/1896 og om oppheving av rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS med henblikk på reform av visuminformasjonssystemet (EUT L 248 av 13.7.2021, s. 11).»

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

mot offentlig orden eller indre sikkerhet i samsvar med forordning (EF) nr. 767/2008. Opplysningene som legges inn i CIR, skal også behandles i samsvar med forordning (EU) 2019/818 for å lette og bistå med korrekt identifisering av personer som er registrert i ECRIS-TCN i samsvar med denne forordningen.»

9) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 31a

Føring av logger med henblikk på interoperabilitet med VIS

Ved søk som omhandlet i artikkel 7a i denne forordningen skal hver behandling av ECRIS-TCN-opplysninger i CIR og VIS loggføres i samsvar med artikkel 34 i forordning (EF) 767/2008.»

Artikkel 5

Endring av forordning (EU) 2019/818

I forordning (EU) 2019/818 gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 4 skal nr. 20 erstattes med følgende:

«20) «utpekte myndigheter» medlemsstatens utpekte myndigheter som definert i artikkel 4 nr. 3a i forordning (EU) 767/2008, artikkel 3 nr. 1 punkt 26) i forordning (EF) nr. 2017/2226 og artikkel 3 nr. 1 punkt 21) i forordning (EU) 2018/1240.»
- 2) I artikkel 18 skal nytt nummer lyde:

«1a. Med henblikk på artikkel 9a og 22b i forordning (EF) nr. 767/2008 skal CIR også lagre, logisk atskilt fra opplysningene omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen, opplysningene omhandlet i artikkel 5 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU) 2019/816.

Opplysningene omhandlet i artikkel 5 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU) 2019/816 skal være tilgjengelige bare på den måten som er omhandlet i artikkel 5 nr. 7 i den nevnte forordningen.»

- 3) I artikkel 68 skal nytt nummer lyde:

«1a. Uten at det berører nr. 1 i denne artikkelen skal ESP, med henblikk på automatisk behandling i henhold til artikkel 9a og 22b i forordning (EF) nr. 767/2008, bare innlede driften fra datoen VIS tas i bruk i henhold til artikkel 11 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1134.³²

Artikkel 6

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen får anvendelse fra datoen VIS tas i bruk i henhold til artikkel 11 i forordning (EU) 2021/1134.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i medlemsstatene i samsvar med traktatene.

Utferdiget i Strasbourg 7. juli 2021.

<i>For Europaparlamentet</i>	<i>For Rådet</i>
D. M. Sassoli	A. Logar
<i>Formann</i>	<i>Formann</i>

³² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1134 av 7. juli 2021 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EF) nr. 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 og (EU) 2019/1896 og om oppheving av rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS med henblikk på reform av visuminformasjonssystemet (EUT L 248 av 13.7.2021, s. 11).»

Vedlegg 4

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1134 av 7. juli 2021 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EF) nr. 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 og (EU) 2019/1896 og om oppheving av rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS med henblikk på reform av visuminformasjonssystemet

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 77 nr. 2 bokstav a), b), d) og e) og artikkel 87 nr. 2 bokstav a),

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹,

etter samråd med Regionkomiteen,
etter den ordinære regelverksprosedyren², og
ut fra følgende betraktninger:

1) Visuminformasjonssystemet (VIS) ble opprettet ved rådsbeslutning 2004/512/EF³ for å fungere som den teknologiske løsningen for utveksling av visumopplysninger mellom medlemsstatene. I europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008⁴ fastsettes formålet med, funksjonene og ansvarsområdene for VIS, samt vilkårene og framgangsmåtene for utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene om visum for kortvarig opphold for å

lette behandlingen av søknader om visum for kortvarig opphold og tilhørende beslutninger. Ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 810/2009⁵ er det fastsatt regler for registrering av biometriske identifikatorer i VIS. Ved rådsbeslutning 2008/633/JIS⁶ ble det fastsatt på hvilke vilkår medlemsstatenes utpekte myndigheter og Den europeiske unions byrå for politisamarbeid (Europol) kan få adgang til å søke i VIS med sikte på å forebygge, avdekke og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare forhold. VIS ble tatt i bruk 11. oktober 2011 og ble gradvis innført i alle medlemsstaters konsulater mellom oktober 2011 og februar 2016.

2) Formålet med VIS er å forbedre gjennomføringen av den felles visumpolitikken, konsulært samarbeid og samråd mellom sentrale visummyndigheter ved å lette utvekslingen av opplysninger mellom medlemsstatene om søknader og om beslutninger knyttet til disse, for å lette prosedyren for søknad om visum, hindre «visumshopping», lette bekjempelsen av identitetssvindel, lette kontrollen ved grenseovergangssteder på de ytre grensene og på medlemsstatenes territorium, bistå ved identifiseringen av enhver person som ikke eller ikke lenger oppfyller vilkårene for innreise til, opphold eller bosted på medlemsstatenes territo-

¹ EUT C 440 av 6.12.2018, s. 154.

² Europaparlamentets holdning av 13. mars 2019 (EUT C 23 av 21.1.2021, s. 286) og Rådets holdning ved første behandling 27. mai 2021 (EUT C 235 av 17.6.2021, s. 1). Europaparlamentets holdning av 7. juli 2021 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

³ Rådsbeslutning 2004/512/EF av 8. juni 2004 om opprettelse av visuminformasjonssystemet (VIS) (EUT L 213 av 15.6.2004, s. 5).

⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008 av 9. juli 2008 om visuminformasjonssystemet (VIS) og utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene om visum for kortvarig opphold (VIS-forordningen) (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 60).

⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 810/2009 av 13. juli 2009 om innføring av fellesskapsregler for visum (visumforordningen) (EUT L 243 av 15.9.2009, s. 1).

⁶ Rådsbeslutning 2008/633/JIS av 23. juni 2008 om tilgang til søk i visuminformasjonssystemet (VIS) for de myndigheter medlemsstatene har utpekt og for Europol med sikte på å forebygge, avdekke og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare handlinger (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 129).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

rium, gjøre det enklere å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av en søknad om internasjonal beskyttelse i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 604/2013⁷, og bidra til å forebygge trusler mot enhver av medlemsstatenes indre sikkerhet.

- 3) I sin melding av 6. april 2016 med tittelen «Stronger and Smarter Information Systems for Borders and Security» beskrev Kommisjonen behovet for at Unionen styrker og forbedrer sine informasjonssystemer, sin datastruktur og sin informasjonsutveksling på områdene grenseforvaltning, rettshåndhevelse og terrorbekjempelse, og understreket behovet for å forbedre interoperabiliteten mellom informasjonssystemene. Meldingen konstaterte også et behov for å utbedre mangler i opplysningene, herunder om tredjelandsborgere som har visum for langvarig opphold.
- 4) I sitt veikart fra 2016 for å forbedre utvekslingen av og forvaltningen av opplysninger, og i sine konklusjoner av 8. juni 2017 om veien videre for å forbedre utvekslingen av opplysninger og sikre interoperabiliteten mellom EUs informasjonssystemer, oppfordret Rådet Kommisjonen til å foreta en mulighetsstudie angående opprettelse av et sentralt EU-register som inneholder opplysninger om visum for langvarig opphold og oppholdstillatelser. På dette grunnlaget foretok Kommisjonen to undersøkelser som konkluderte med at det ville være teknisk mulig å utvikle et register og at gjenbruk av VIS-strukturen ville være det beste tekniske alternativet, og at det ville være nødvendig og forholdsmessig å utvide virkeområdet for VIS til å omfatte opplysninger om visum for langvarig opphold og oppholdstillatelser.
- 5) I sin melding av 27. september 2017 med tittelen «Delivery of the European Agenda on Migration» fastslo Kommisjonen at Unionens felles visumpolitikk ikke bare er avgjørende for å legge til rette for turisme og næringsvirksomhet, men også et viktig verktøy for å forebygge sikkerhetsrisiko og risiko for irregulær innvandring til Unionen. I denne meldingen anerkjente Kommisjonen behovet for å tilpasse den felles visumpolitikken ytterligere til

dagens utfordringer, ta hensyn til nye IT-løsninger og veie fordelene ved visumlettelse opp mot bedre migrasjons-, sikkerhets- og grenseforvaltning. I meldingen fastslo Kommisjonen videre at VIS-regelverket kom til å bli revidert med sikte på ytterligere å forbedre visumbehandlingen, herunder med hensyn til aspekter knyttet til vern av personopplysninger og tilgang for politimyndigheter, utvide bruken av VIS for nye kategorier og bruksområder for opplysninger og for å utnytte instrumentene for interoperabilitet fullt ut.

- 6) I sin melding av 14. mars 2018 om tilpasning av den felles visumpolitikken til nye utfordringer bekreftet Kommisjonen på nytt at VIS-regelverket kom til å bli revidert som et ledd i en mer omfattende drøfting av informasjonssystemenes interoperabilitet.
- 7) I artikkel 21 i konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen av 14. juni 1985 mellom regjeringene i statene i Den økonomiske union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Frankrike om gradvis avskaffelse av kontrollen på de felles grenser⁸ (Schengen-konvensjonen) fastsettes det at innehavere av gyldige oppholdstillatelser eller visum for langvarig opphold fritt kan ferdes på konvensjonspartenes territorium i et tidsrom på høyst 90 dager i løpet av 180 dager, ved å innføre gjensidig anerkjennelse av oppholdstillatelser og visum for langvarig opphold utstedt av disse konvensjonspartene. Det er for tiden ingen mulighet til å kontrollere om personer som søker om eller innehar slike oppholdstillatelser og visum for langvarig opphold kan utgjøre en trussel mot sikkerheten til andre medlemsstater enn den medlemsstaten som behandler søknaden om visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse. For å bøte på den eksisterende informasjonsmangelen bør opplysninger om søkere om og innehavere av visum for langvarig opphold og oppholdstillatelser lagres i VIS. Når det gjelder disse dokumentene, bør formålet med VIS være å støtte et høyt sikkerhetsnivå, noe som er særlig viktig for Schengen-området som et område uten kontroll på de indre grensene, ved å bidra til vurderingen av om en søker anses for å utgjøre en trussel mot den offentlige orden, den indre sikkerhet eller folkehelsen.

⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 604/2013 av 26. juni 2013 om fastsettelse av kriterier og ordninger for å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av en søknad om internasjonal beskyttelse inngitt i en medlemsstat av en tredjestatsborger eller en statsløs (EUT L 180 av 29.6.2013, s. 31).

⁸ Konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen av 14. juni 1985 mellom regjeringene i Den økonomiske union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Frankrike om gradvis avskaffelse av kontrollen på de felles grenser (EFT L 239 av 22.9.2000, s. 19).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Systemet bør også ta sikte på å gjøre kontrollen ved de ytre grensene og kontrollen på medlemsstatenes territorium i samsvar med unionsretten eller nasjonal rett mer effektiv og virkningsfull. VIS bør også bidra til identifiseringen, særlig for å forenkle retur av enhver person som ikke eller ikke lenger oppfyller vilkårene for innreise til, opphold eller bosted på medlemsstatenes territorium. Videre bør systemet bidra til å forebygge, avdekke og etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare handlinger, sikre korrekt identifisering av personer, lette anvendelsen av forordning (EU) nr. 604/2013 og europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/32/EU⁹, og støtte målene for Schengen-informasjonssystemet (SIS).

- 8) Vedtak 2004/512/EF og beslutning 2008/633/JIS bør integreres i forordning (EF) nr. 767/2008 for å konsolidere reglene for opprettelse og bruk av VIS i én enkelt forordning.
- 9) Forordning (EF) nr. 767/2008 bør også fastsette arkitekturen for VIS. Den europeiske unions byrå for operativ forvaltning av store informasjonssystemer på området frihet, sikkerhet og rettferdighet (eu-LISA) bør være ansvarlig for den tekniske utviklingen og operative forvaltningen av VIS og dets komponenter. Dersom eu-LISA samarbeider med eksterne leverandører i forbindelse med VIS-relaterte oppgaver, bør byrået nøye overvåke leverandørens aktiviteter for å sikre overholdelse av forordning (EF) nr. 767/2008, særlig bestemmelsene om sikkerhet, fortrolighet og vern av personopplysninger. Den operative forvaltningen av VIS bør ikke overlates til private foretak eller private organisasjoner.
- 10) Ved vedtakelsen av forordning (EF) nr. 810/2009 ble det anerkjent at spørsmålet om tilstrekkelig pålitelighet når det gjelder identifisering og verifisering av fingeravtrykk fra barn under 12 år, og særlig hvordan fingeravtrykk utvikler seg med alderen, måtte tas opp på et senere tidspunkt på grunnlag av resultatene av en studie som skulle gjennomføres under Kommisjonens ansvar. En studie kalt «Fingerprint Recognition for Children», som ble gjennomført i 2013 av Det felles forskningssenter, konkluderte med at fingeravtrykkgjennkjenning av barn mellom 6 og 12

år kan oppnås med et tilfredsstillende nivå av nøyaktighet under visse forhold. En annen studie med tittelen «Automatic fingerprint recognition: from children to older» bekreftet dette funnet i desember 2017 og ga ytterligere innblikk i hvordan aldring påvirker fingeravtrykks kvalitet. På dette grunnlaget foretok Kommissjonen i 2017 en ytterligere studie med tittelen «Feasibility and implications of lowering the fingerprinting age for children and on storing a scanned copy of the visa applicants' travel document in the Visa Information System (VIS)», som ble avsluttet i 2018 og undersøkte nødvendigheten og forholdsmessigheten av å senke alderen for fingeravtrykk i visumprosedyren for barn til seks år. I den nevnte studien ble det fastslått at å senke alderen for fingeravtrykk vil bidra til bedre å nå målene for VIS, særlig med hensyn til å lette bekjempelsen av identitetssvindel og kontrollen ved overgangsteder ved de ytre grensene. Studien fant også at å senke alderen for fingeravtrykk kan gi ytterligere fordeler ved å styrke forebyggingen og bekjempelsen av overgrep mot barns rettigheter, særlig ved å gjøre det mulig å identifisere eller verifisere identiteten til barn som er tredjelandsborgere i Schengen-området, og som er i en situasjon der deres rettigheter er blitt eller kan bli krenket, for eksempel fordi de er barn som er ofre for menneskehandel, savnede barn eller enslige mindreårige som søker om asyl. Samtidig er barn en særlig sårbar gruppe, og innsamling av biometriske opplysninger om barn bør være underlagt strengere garantier, herunder å begrense lagringsperioden for opplysninger, og formålene som disse opplysningene kan brukes til, bør begrenses til situasjoner der det er til barnets beste. Studien som ble fullført i 2018, viste også at fingeravtrykk fra eldre personer er av lavere kvalitet og middels nøyaktighet, og anbefalte tiltak for å redusere disse manglene. Medlemsstatene bør følge anbefalingene i den nevnte studien med sikte på å forbedre kvaliteten på fingeravtrykk og matching av biometriske opplysninger.

- 11) Barnets beste er et grunnleggende hensyn for medlemsstatene i alle prosedyrer som er fastsatt i denne forordningen. Det skal tas hensyn til barnets velferd, sikkerhet og trygghet og til barnets synspunkter, og det skal legges behørig vekt på barnets alder og modenhet. VIS er særlig relevant dersom det er en risiko for at et barn er offer for menneskehandel.

⁹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/32/EU av 26. juni 2013 om felles prosedyrer for innvilgelse og tilbaketrekking av internasjonal beskyttelse (EUT L 180 av 29.6.2013, s. 60).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- 12) Visumprosedyren og VIS bør dra nytte av den teknologiske utviklingen knyttet til ansikts-gjenkjenning. Å ta ansiktsbilder på stedet ved innlevering av søknader bør være regelen ved registrering av ansiktsbilder av søkere i VIS, også ved behandling av søknader om visum for langvarig opphold og oppholdstillatelser, der dette er tillatt i henhold til nasjonal rett. Å ta ansiktsbilder på stedet ved innlevering av søknader vil også bidra til å håndtere biometriske sårbarheter som «ansiktsmorfing» som brukes til identitetsbedrageri. Bare ansiktsbilder som tas på stedet, bør brukes til matching av biometriske opplysninger.
- 13) Biometriske opplysninger, som innenfor rammen av denne forordningen innebærer fingeravtrykk og ansiktsbilder, er unike og derfor langt mer pålitelige enn alfanumeriske opplysninger når det gjelder å identifisere en person. Imidlertid utgjør biometriske opplysninger sensitive personopplysninger. Ved denne forordningen fastsettes grunnlaget for og sikringstiltakene ved behandling av slike opplysninger med henblikk på å identifisere de berørte personene.
- 14) Personopplysningene som søkeren oppgir for et visum for kortvarig opphold, bør behandles av VIS for å vurdere om søkerens innreise til medlemsstatenes territorium kan utgjøre en trussel mot den offentlige orden, den indre sikkerhet eller folkehelsen, og for å vurdere risikoen for irregulær innvandring. Når det gjelder søkere om visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse, bør slike vurderinger begrenses til å vurdere om tredjelandsborgeren kan utgjøre en trussel mot den offentlige orden, den indre sikkerhet eller folkehelsen.
- 15) Det er ikke mulig å vurdere slike risikoer uten å behandle personopplysninger knyttet til søkerens identitet, reisedokument og andre relevante opplysninger. Hver enkelt personopplysning i en søknad bør sammenlignes med opplysningene i en post, et datasett eller en melding som er registrert i følgende informasjonssystemer og databaser: VIS, SIS, inn- og utreiseprogrammet (EES), det europeiske systemet for reiseinformasjon og framreisetillatelse (ETIAS), Eurodac, det europeiske systemet for opplysninger om strafferegistre for tredjelandsborgere (ECRIS-TCN) når det gjelder domfellelser knyttet til terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold, Europol-opplysningene, Interpols database over stjalne og tapte reisedokumenter (Interpol SLTD), Interpols database over reisedoku-

menter med tilknyttede meldinger (Interpol TDAWN), ETIAS-overvåkingslisten nevnt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240¹⁰, samt opp mot spesifikke risikoindikatorer. Kategoriene av personopplysninger som bør brukes til sammenligning, bør begrenses til kategoriene som finnes i informasjonssystemene og databasene det søkes i, ETIAS-overvåkingslisten eller de spesifikke risikoindikatorer.

- 16) Interoperabiliteten mellom visse informasjonssystemer i EU ble fastsatt ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817¹¹ og (EU) 2019/818¹², slik at disse systemene og deres opplysninger utfyller hverandre med henblikk på å forbedre effektiviteten av grensekontrollen ved Unionens ytre grenser, bidra til å forebygge og bekjempe ulovlig innvandring og bidra til et høyt sikkerhetsnivå innenfor Unionens område for frihet, sikkerhet og rettferdighet, herunder opprettholdelse av den offentlige sikkerhet og den offentlige orden og ivaretagelse av sikkerheten på medlemsstatenes territorium.
- 17) Interoperabilitet mellom EUs informasjonssystemer gjør det mulig for disse systemene å utfylle hverandre for å gjøre det lettere å identifisere personer, bidra til å bekjempe identitetsvindel, forbedre og harmonisere datakvalitetskravene i de relevante informasjonssystemene i EU, lette medlemsstatenes tekniske og operative gjennomføring av eksisterende og framtidige informasjonssystemer i EU, styrke og forenkle sikringstiltakene for datasikkerhet og vern av personopplysninger som gjelder for de relevante informasjonssystemene i EU, strømlinjeforme rettshåndhevende myndigheters til-

¹⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2018/1240 av 12. september 2018 om etablering av et europeisk system for reiseinformasjon og framreisetillatelse (ETIAS) og om endring av forordning (EF) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 av 19.9.2018, s. 1).

¹¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817 av 20. mai 2019 om fastsettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EUs informasjonssystemer på området grenser og visum og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 27).

¹² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/818 av 20. mai 2019 om fastsettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EUs informasjonssystemer på området politisamarbeid og samarbeid mellom rettshåndhevende myndigheter, asyl og migrasjon og om endring av forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 85).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

gang til VIS, EES, ETIAS og Eurodac, og støtte formålene med VIS, SIS, EES, ETIAS, Eurodac og ECRIS-TCN.

- 18) Interoperabilitetskomponentene omfatter VIS, SIS, EES, ETIAS, Eurodac og ECRIS-TCN samt Europol-opplysninger slik at det er mulig å søke samtidig etter opplysninger fra Europol og disse EU-informasjonssystemene. Det er derfor hensiktsmessig å bruke disse interoperabilitetskomponentene til å utføre automatiserte forespørsler og til å få tilgang til VIS for rettshåndhevingsformål. Den europeiske søkeportalen (ESP), opprettet ved forordning (EU) 2019/817, bør brukes til å sikre rask, sømløs, effektiv, systematisk og kontrollert tilgang for medlemsstatenes myndigheter til EUs informasjonssystemer, Europol-opplysninger og Interpols databaser som er nødvendige for å utføre deres oppgaver, i samsvar med deres tilgangsrettigheter, og til å støtte målene for VIS.
- 19) ESP vil gjøre det mulig å foreta parallelle søk i opplysninger som er lagret i VIS og opplysninger som er lagret i de andre berørte EU-informasjonssystemene.
- 20) Sammenligningen av opplysninger som er lagret i VIS opp mot opplysninger i andre informasjonssystemer og databaser, bør automatiseres. Dersom en slik sammenligning viser at det er samsvar, et såkalt «treff», mellom personopplysningene eller kombinasjonen av disse i en søknad og i en post, et datasett eller en melding i disse andre informasjonssystemene eller databasene, eller med personopplysninger i ETIAS-overvåkingslisten, bør søknaden verifiseres manuelt av en medarbeider fra kompetent myndighet. Avhengig av hvilken type opplysninger som utløser treffet, bør treffet verifiseres og vurderes manuelt av kompetent visum- eller innvandringsmyndighet, av den nasjonale ETIAS-enheten nevnt i forordning (EU) 2018/1240 eller av en sentral myndighet som er utpekt av medlemsstaten (den utpekte myndigheten for VIS). Ettersom treff fra systemer eller databaser hos retts-håndhevende eller rettslige myndigheter generelt er mer sensitive, bør slike treff ikke verifiseres og vurderes av konsulater, men snarere av de utpekte myndighetene for VIS eller de nasjonale ETIAS-enhetene. Medlemsstatene bør kunne utpeke mer enn én myndighet som en utpekt myndighet for VIS. Sirenekontoret bør bare utpekes som utpekt myndighet for VIS dersom det tildeles tilstrekkelige tilleggsressurser til at det kan utføre denne oppgaven. Vurderingen av treffene som utføres av kompetent myndighet, bør tas i betraktning ved beslutningen om å utstede et visum for kortvarig opphold eller ved vurderingen av om personen som søker visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse kan utgjøre en trussel mot den offentlige orden, den indre sikkerhet eller folkehelsen i medlemsstatene.
- 21) Ettersom VIS vil inngå i den felles rammen for interoperabilitet, må utviklingen av nye funksjoner og prosesser være fullt ut i samsvar med funksjonene og prosessene i de andre EU-informasjonssystemene som inngår i denne rammen. De automatiske forespørslelene som vil bli foretatt av VIS for å finne ut om opplysninger om personer som søker visum eller oppholdstillatelse er kjent av andre EU-informasjonssystemer, vil føre til treff i disse andre EU-informasjonssystemene. Et lignende system med forespørsler finnes for tiden bare i ett annet system, nemlig ETIAS, mens begrepet treff også finnes i EES, herunder i forbindelse med interoperabiliteten mellom EES og VIS-kompatibilitet, og i SIS.
- 22) Avslag på en søknad om visum for kortvarig opphold bør ikke utelukkende baseres på automatisert behandling av personopplysninger i visumsøknaden.
- 23) Søkere som har fått avslag på søknad om visum for kortvarig opphold på grunnlag av opplysninger som framkommer ved behandling i VIS, bør ha rett til å klage. Klager bør framsettes i medlemsstaten som har truffet beslutningen om søknaden, og i samsvar med medlemsstatens nasjonale lovgivning. Garantiene og reglene om klagerett i henhold til forordning (EF) nr. 810/2009 får anvendelse.
- 24) Bruk av spesifikke risikoindikatorer som svarer til en tidligere identifisert risiko for sikkerheten eller irregulær migrasjon, eller høy epidemirisiko, bør bidra til analysen av søknaden om visum for kortvarig opphold. Kriteriene som brukes til å definere spesifikke risikoindikatorer, bør under ingen omstendigheter baseres utelukkende på søkerens kjønn eller alder. De skal ikke under noen omstendigheter være basert på informasjon som avslører søkerens rase, hudfarge, etniske eller sosiale opprinnelse, genetiske egenskaper, språk, politiske eller andre meninger, religion eller filosofiske overbevisning, fagforeningsmedlemskap, medlemskap av en nasjonal minoritet, eiendom, fødsel, funksjonsnedsettelse eller seksuelle legning. I den utstrekning det er mulig og der det er

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- relevant, bør reglene, prosedyrene og styringsstrukturen for de særlige risikoindikatorer tilpasses de som gjelder for ETIAS-screeningreglene, som fastsatt i artikkel 9, 10 og 33 i forordning (EU) 2018/1240. De særlige risikoindikatorer bør defineres, fastsettes, vurderes på forhånd, gjennomføres, evalueres i etterkant, revideres og slettes av den sentrale ETIAS-enheten nevnt i forordning (EU) 2018/1240 etter samråd med et VIS-screeningråd som består av representanter for de sentrale visummyndighetene og de berørte byråene. For å bidra til å sikre at de grunnleggende rettighetene overholdes ved gjennomføringen av de særlige risikoindikatorer, bør det opprettes et VIS-veiledningsråd for grunnleggende rettigheter. Sekretariatsfunksjonen for møtene bør ivaretas av den ansvarlige for grunnleggende rettigheter i Det europeiske grense- og kystvaktbyrået.
- 25) Den stadige framveksten av nye former for sikkerhetsrisikoer, nye mønstre for irregulær migrasjon og høye epidemirisikoer krever effektive tiltak og må motvirkes med moderne midler. Etersom moderne midler innebærer behandling av betydelige mengder personopplysninger, bør det innføres egnede garantier for å begrense inngrepet i retten til respekt for privatliv og familieliv og til vern av personopplysninger til det som er nødvendig og forholdsmessig i et demokratisk samfunn.
- 26) Det bør sikres at søkere om visum for kortvarig opphold eller tredjelandsborgere som søker om visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse, kontrolleres i minst samme omfang som tredjelandsborgere som søker om en framreisetillatelse i samsvar med forordning (EU) 2018/1240. For dette formål bør ETIAS-overvåkingslisten, som består av opplysninger om personer som mistenkes for å ha begått eller deltatt i en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold, eller personer som det foreligger faktiske indikasjoner for at eller rimelige grunner til å tro at de vil begå en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold, også brukes til å verifisere disse kategoriene av borgere fra tredjeland.
- 27) For å oppfylle sine forpliktelser i henhold til Schengen-konvensjonen bør internasjonale transportører sende en forespørsel til VIS for å verifisere om tredjelandsborgere som er pålagt å inneha visum for kortvarig opphold, visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse, er i besittelse av gyldig visum for kortvarig opphold, visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse. Denne verifiseringen bør kunne foretas gjennom daglig uthenting av VIS-opplysninger i en separat skrivebeskyttet database som gjør det mulig å hente ut et minste nødvendig delsett av opplysninger for å muliggjøre en spørring som fører til et OK/NOT OK-svar. Selve søknadsmappen bør ikke være tilgjengelig for internasjonale transportører. De tekniske spesifikasjonene for tilgang til VIS gjennom nettportalen for transportører bør begrense påvirkningen på passasjerreiser og internasjonale transportører i den grad det er mulig. For dette formål bør integrering med nettportalen for transportører for EES og ETIAS vurderes.
- 28) For å begrense virkningen av forpliktelsene i denne forordningen på internasjonale transportører som transporterer grupper over land med buss, bør brukervennlige mobile løsninger gjøres tilgjengelige.
- 29) Vurderingen av om bestemmelsene nevnt i artikkel 26 i Schengen-konvensjonen er hensiktsmessige, forenlige og sammenhengende, som nevnt i innledningen til forordning (EU) 2018/1240 med hensyn til ETIAS når det gjelder bestemmelsene om landtransport med buss, bør utvides til også å omfatte de relevante bestemmelsene i denne forordningen.
- 30) Forordning (EF) nr. 767/2008 bør angi hvilke myndigheter i medlemsstatene som kan gis tilgang til VIS for å legge inn, endre, slette eller søke i opplysninger om søknader og beslutninger om visum for langvarig opphold og oppholdstillatelser for de særlige formålene som er fastsatt i den nevnte forordningen, og i den utstrekning det er nødvendig for at de skal kunne utføre sine oppgaver.
- 31) Enhver behandling av VIS-opplysninger om visum for langvarig opphold og oppholdstillatelser bør være forholdsmessig i forhold til de målene som etterstrebtes, og være nødvendig for at kompetente myndigheter skal kunne utføre sine oppgaver. Visse kompetente myndigheters tilgang til opplysninger om personer som har hatt gyldige oppholdstillatelser registrert i VIS i en periode på ti år eller mer uten avbrudd, bør derfor begrenses.
- 32) Ved bruk av VIS bør kompetente myndigheter sikre at menneskeverdet og integriteten til personene som det søkes om opplysninger om, respekteres, og at de ikke forskjellsbehandler slike personer på grunnlag av kjønn, rase, hudfarge, etnisk eller sosial opprinnelse, genetiske særtrekk, språk, religion eller tro, politiske eller andre meninger, tilhørighet til

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- en nasjonal minoritet, eiendom, fødsel, funksjonsnedsettelse, alder eller seksuell legning.
- 33) Det er helt nødvendig at rettshåndhevende myndigheter har den mest oppdaterte informasjonen dersom de skal kunne utføre sine oppgaver i kampen mot terrorisme og andre alvorlige former for kriminalitet. Ved beslutning 2008/633/JIS ble det fastsatt at medlemsstatenes rettshåndhevende myndigheter og Europol skal ha tilgang til VIS. Den nevnte beslutningen bør integreres i forordning (EF) nr. 767/2008 for å bringe den i samsvar med de nåværende traktatens rammer.
- 34) Tilgang til VIS-opplysninger for rettshåndhevingsformål har allerede vist seg å være nyttig for å identifisere personer som døde under voldelige omstendigheter, eller for å hjelpe etterforskere med å gjøre betydelige framskritt i saker knyttet til menneskehandel, terrorisme eller narkotikahandel. VIS-opplysninger knyttet til langvarige opphold bør derfor også være tilgjengelige for de utpekte myndighetene i medlemsstatene og for Europol, på de vilkårene som er fastsatt i denne forordningen.
- 35) Ettersom Europol spiller en nøkkelrolle med hensyn til samarbeid mellom medlemsstatenes myndigheter når det gjelder etterforskning av kriminalitet over landegrensene for å støtte kriminalitetsforebygging, analyser og etterforskning i hele Unionen, bør Europols nåværende tilgang til VIS innenfor rammen av sine oppgaver kodifiseres og strømlinjeformes, idet det også tas hensyn til den siste utviklingen i den rettslige rammen, som f.eks. europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794¹³.
- 36) Tilgang til VIS med sikte på å forebygge, avdekke eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold utgjør et inngrep i de grunnleggende rettighetene til respekt for privatliv og familieliv og til vern av personopplysninger om personer hvis personopplysninger behandles i VIS. Alle slike inngrep må skje i samsvar med lovgivningen, som må utformes tilstrekkelig presist til at enkeltpersoner kan tilpasse sin atferd, og som må beskytte enkeltpersoner mot vilkårlighet og angi med tilstrekkelig klarhet hvilken grad av skjønn som gis kompetente myndigheter, og hvordan dette utøves. Et slikt inngrep i grunnleggende rettigheter er bare mulig dersom det er nødvendig i et demokratisk samfunn for å verne en rettmessig og forholdsmessig interesse, og dersom det står i forhold til det legitime formålet som skal nås.
- 37) Forordning (EU) 2019/817 gir en medlemsstats politimyndighet som har fått slik myndighet i henhold til nasjonal lovgivning, mulighet til å identifisere en person ved hjelp av biometriske opplysninger om vedkommende som er innhentet under en identitetskontroll. Det kan imidlertid foreligge særlige omstendigheter der det er nødvendig å identifisere en person av hensyn til vedkommende selv. Slike tilfeller omfatter situasjoner der en savnet eller bortført person eller et offer for menneskehandel blir funnet. I slike tilfeller bør rettshåndhevende myndigheter få rask tilgang til VIS-opplysninger for å gjøre det mulig å identifisere personen raskt og pålitelig, uten at det er nødvendig å oppfylle alle forutsetninger og ytterligere garantier for rettshåndhevende myndigheters tilgang.
- 38) Sammenligningen av opplysninger på grunnlag av et latent fingeravtrykk, som er det fingeravtrykksporet som kan finnes på et åsted, er grunnleggende innenfor politisamarbeid. Muligheten til å sammenligne et latent fingeravtrykk med fingeravtrykksopplysningene som er lagret i VIS, når det er rimelig grunn til å tro at gjerningspersonen eller offeret er registrert i VIS, bør gi de rettshåndhevende myndighetene et svært verdifullt verktøy til å forebygge, oppdage eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold, for eksempel når det eneste beviset på et åsted er latente fingeravtrykk.
- 39) Det er nødvendig å utpeke kompetente myndigheter i medlemsstatene samt det sentrale tilgangspunktet for anmodninger om tilgang til VIS-opplysninger, og å føre en liste over de operasjonelle enhetene innenfor de utpekte myndighetene som har fullmakt til å be om slik tilgang for de særlige formålene å forebygge, avdekke eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold.
- 40) Anmodninger om tilgang til opplysninger som er lagret i det sentrale VIS-systemet bør framsettes av de operasjonelle enhetene innenfor de utpekte myndighetene til det sentrale tilgangspunktet, og bør begrunnes. De operasjonelle enhetene innenfor de utpekte myndighetene som har fullmakt til å anmode om tilgang til VIS-opplysninger, bør ikke fungere som

¹³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794 av 11. mai 2016 om Den europeiske unions byrå for politisamarbeid (Europol) og om erstatning og oppheving av rådsvedtak 2009/371/JIS, 2009/934/JIS, 2009/935/JIS, 2009/936/JIS og 2009/968/JIS (EUT L 135 av 24.5.2016, s. 53).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

verifiserende myndighet. De sentrale tilgangspunktene bør opptre uavhengig av de utpekte myndighetene og bør ha ansvar for uavhengig å sikre at vilkårene for tilgang som fastsatt i denne forordningen, overholdes strengt. I særlige hastetilfeller der tidlig tilgang er nødvendig for å håndtere en spesifikk og aktuell trussel knyttet til terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold, bør det sentrale tilgangspunktet behandle anmodningen om tilgang umiddelbart og først utføre verifiseringen etterpå.

- 41) For å verne personopplysninger og utelukke muligheten for at de rettshåndhevende myndighetene kan foreta systematiske søk, bør behandling av VIS-opplysninger bare finne sted i særlige tilfeller og når det er nødvendig for å forebygge, avdekke eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold. De utpekte myndighetene og Europol bør bare be om tilgang til VIS når de har rimelig grunn til å tro at slik tilgang vil gi opplysninger som i vesentlig grad vil hjelpe dem med å forebygge, avdekke eller etterforske en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold.
- 42) Personopplysningene som er lagret i VIS, bør ikke lagres lenger enn det som er nødvendig for formålet med VIS. Det er hensiktsmessig å lagre opplysninger om tredjelandsborgere i et tidsrom på fem år for å gjøre det mulig å ta hensyn til opplysningene ved vurderingen av søknadene om visum for kortvarige opphold, for å gjøre det mulig å avdekke personer som har blitt værende etter utløpet av gyldighetsperioden og for å foreta sikkerhetsvurderinger av tredjelandsborgere som har fått slike visum. Opplysningene om tidligere bruk av et dokument kan lette utstedelsen av framtidige visum til kortvarige opphold. En kortere lagringsperiode vil ikke være tilstrekkelig for å sikre de angitte formålene. Opplysningene bør slettes etter en periode på fem år, med mindre det er grunn til å slette dem tidligere.
- 43) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679¹⁴ får anvendelse på medlemsstatenes behandling av personopplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 767/2008. Retts-håndhevende myndigheters behandling av

personopplysninger med sikte på å forebygge, etterforske, avdekke eller straffeforfølge straffbare forhold eller iverksette strafferettslige sanksjoner er omfattet av europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/680¹⁵.

- 44) Medlemmer av den europeiske grense- og kystvaktens (EBCG) grupper samt personale som er involvert i returrelaterte oppgaver, har i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1896¹⁶ rett til å konsultere EUs informasjonssystemer og databaser når det er nødvendig for å utføre deres operative oppgaver som er angitt i den operasjonelle planen for grensekontroll, grenseovervåking og retur, under vertsstatens myndighet. For å lette denne søkingen og gi gruppene effektiv tilgang til VIS-opplysninger, bør de gis tilgang til VIS. Slik tilgang bør følge de vilkårene og begrensningene for tilgang som gjelder for kompetente myndigheter i medlemsstatene for hvert særskilt formål som det kan søkes i VIS-opplysninger for.
- 45) Retur av tredjelandsborgere som ikke oppfyller eller ikke lenger oppfyller vilkårene for innreise til, opphold eller bosted på medlemsstatenes territorium i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/115/EF¹⁷, er en vesentlig del av den samlede innsatsen for å håndtere irregulær migrasjon, og utgjør et viktig hensyn av vesentlig allmenn interesse.
- 46) For å styrke tredjelands samarbeid om tilbake-taking av irregulære migranter og for å lette retur av tredjelandsborgere med ulovlig opphold, hvis opplysninger kan være lagret i VIS, bør kopier av søkerens reisedokument lagres i VIS. I motsetning til opplysninger hentet fra VIS, er kopier av reisedokumenter et bevis på nasjonalitet som i større grad anerkjennes av tredjeland.
- 47) Personopplysninger som er lagret i VIS, bør ikke overføres til eller gjøres tilgjengelige for

¹⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning) (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 1).

¹⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/680 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheters behandling av personopplysninger med sikte på å forebygge, etterforske, avsløre eller straffeforfølge straffbare forhold eller iverksette strafferettslige sanksjoner, om fri utveksling av slike opplysninger og om oppheving av Rådets rammebeslutning 2008/977/JIS (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 89).

¹⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1896 av 13. november 2019 om Den europeiske grense- og kystvaktens og om oppheving av forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 av 14.11.2019, s. 1).

¹⁷ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/115/EF av 16. desember 2008 om felles standarder og prosedyrer i medlemsstatene for retur av tredjelandsborgere med ulovlig opphold (EUT L 348 av 24.12.2008, s. 98).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- noe tredjeland eller noen internasjonal organisasjon. Som unntak fra denne regelen bør det imidlertid være mulig å overføre slike personopplysninger til et tredjeland eller til en internasjonal organisasjon dersom en slik overføring er underlagt strenge vilkår og er nødvendig i enkelttilfeller for å bistå med å identifisere en tredjelandsborger i forbindelse med vedkommendes retur eller gjenbosetting. I fravær av en beslutning om tilstrekkelig beskyttelsesnivå ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt i henhold til forordning (EU) 2016/679 eller egnede garantier som overføringer i henhold til den nevnte forordningen, bør det unntaksvis være mulig å overføre VIS-opplysninger til et tredjeland eller en internasjonal organisasjon med sikte på retur eller gjenbosetting bare dersom overføringen er nødvendig av hensyn til viktige allmenne interesser som omhandlet i den nevnte forordningen.
- 48) Det bør også være mulig å overføre personopplysninger innhentet av medlemsstatene i henhold til forordning (EF) nr. 767/2008 til et tredjeland i et unntakstilfelle der det foreligger en overhengende fare knyttet til en terrorhandling eller en overhengende fare for en persons liv knyttet til et alvorlig straffbart forhold. En overhengende fare for en persons liv bør forstås som å omfatte en fare som følger av et alvorlig straffbart forhold som er begått mot vedkommende, for eksempel alvorlig legemsbeskadigelse, ulovlig handel med menneskelige organer eller vev, kidnapping, ulovlig frihetsberøvelse og gisseltaking, seksuell utnyttning av barn og barnepornografi samt voldtekt. Slike opplysninger bør bare overføres til et tredjeland dersom det er sikret gjensidig overføring av de visumopplysningene som det anmodende tredjelandet er i besittelse av, til de medlemsstatene som driver VIS.
- 49) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725¹⁸ får anvendelse på virksomheten til Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer når de utfører oppgavene de er ansvarlige for med hensyn til den operative forvaltningen av VIS.
- 50) Søk i listen over reisedokumenter som gir innehaveren rett til å krysse de ytre grensene
- og som kan påtegnes med et visum, som fastsatt ved europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1105/2011/EU¹⁹, er et obligatorisk element i framgangsmåten for behandling av visum for kortvarige opphold. Visummyndighetene bør systematisk oppfylle denne forpliktelsen, og listen bør derfor innlemmes i VIS for å gjøre det mulig å verifisere anerkjennelsen av søkerens reisedokument automatisk.
- 51) Uten at det berører medlemsstatenes ansvar for at opplysningene som legges inn i VIS er nøyaktige, bør eu-LISA ha ansvar for å styrke datakvaliteten ved å utvikle og vedlikeholde et sentralt verktøy for å overvåke datakvaliteten, og for å framlegge rapporter for medlemsstatene med jevne mellomrom.
- 52) For å muliggjøre bedre overvåking av bruken av VIS til å analysere trender med hensyn til migrasjonspress og grenseforvaltning, bør eu-LISA kunne utvikle en kapasitet for statistisk rapportering til medlemsstatene, Kommisjonen og Det europeiske grense- og kystvaktbyrået uten å sette dataintegriteten i fare. eu-LISA bør derfor lagre visse statistikker i det sentrale registeret for rapportering og statistikk i samsvar med forordning (EU) 2019/817. Ingen av de utarbeidede statistikkene skal inneholde personopplysninger.
- 53) Denne forordningen berører ikke anvendelsen av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF²⁰.
- 54) Særlige bestemmelser bør gjelde for tredjelandsborgere som er underlagt visumkrav, som er familiemedlemmer av en unionsborger som omfattes av direktiv 2004/38/EF, eller av en tredjelandsborger som har rett til fri bevegelighet i henhold til unionsretten, og som ikke har et oppholdskort som omhandlet i direktiv 2004/38/EF. Artikkel 21 nr. 1 i traktat om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) fastsetter at enhver unionsborger har rett til å ferdes og oppholde seg fritt på medlemsstatenes territorium, i samsvar med de vilkår og

¹⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725 av 23. oktober 2018 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av forordning (EF) nr. 45/2001 og beslutning nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 39).

¹⁹ Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1105/2011/EU av 25. oktober 2011 om listen over reisedokumenter som gir innehaveren rett til å krysse medlemsstatenes ytre grenser og som kan påtegnes med et visum, og om opprettelse av en ordning for opprettelse av denne listen (EUT L 287 av 4.11.2011, s. 9).

²⁰ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF av 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers rett til å ferdes og oppholde seg fritt på medlemsstatenes territorium, om endring av forordning (EØF) nr. 1612/68 og om oppheving av direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 av 30.4.2004, s. 77).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

begrensninger som er fastsatt i traktatene og i de gjennomføringsbestemmelser som vedtas i henhold til dem. Disse begrensningene og vilkårene er fastsatt i direktiv 2004/38/EF.

- 55) Som bekreftet av Den europeiske unions domstol har slike familiemedlemmer ikke bare rett til å reise inn på medlemsstatens territorium, men også til å få innreisevisum for dette formålet. Medlemsstatene skal gi disse personene all den hjelpen de trenger for å få de nødvendige visumene, som skal utstedes kostnadsfritt så snart som mulig på grunnlag av en framskyndet framgangsmåte.
- 56) Retten til å få visum er ikke ubetinget, da den kan nektes familiemedlemmer av hensyn til offentlig orden, sikkerhet eller folkehelsen i henhold til direktiv 2004/38/EF. På denne bakgrunnen kan familiemedlemmers personopplysninger bare verifiseres i forbindelse med identifikasjon av dem og deres status, og bare i den grad disse opplysningene er relevante for vurderingen av den sikkerhets- eller folkehelsestrusselen personene kan utgjøre. Behandling av slike familiemedlemmers visumsøknader bør utelukkende skje på grunnlag av hensynet til sikkerhet eller folkehelsen, og ikke av hensyn til migrasjonsrisiko.
- 57) Ettersom målene for denne forordningen ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene, men derimot på grunn av behovet for å sikre gjennomføringen av en felles visumpolitikk, et høyt sikkerhetsnivå i området uten kontroll ved de indre grenser og en gradvis innføring av et integrert system for forvaltning av de ytre grensene bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union (TEU). I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 58) Denne forordningen fastsetter strenge regler for tilgang til VIS og nødvendige vern. Den fastsetter også enkeltpersoners rett til tilgang, retting, sletting og klageadgang, særlig retten til å gjøre bruk av rettsmidler, og uavhengige offentlige myndigheters tilsyn med behandling av opplysninger. Ved denne forordningen innføres ytterligere vern for å dekke de særlige behovene knyttet til de nye kategoriene av opplysninger som vil bli behandlet i VIS. Denne forordningen er derfor forenlig med de grunnleggende rettighetene og prinsippene som er anerkjent i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter, særlig retten til menneskeverd, retten til frihet og sikkerhet, respekten for privatliv og familieliv, retten til beskyttelse av personopplysninger, retten til asyl og beskyttelsen av prinsippet om «non-refoulement» og retten til beskyttelse i tilfelle utsending, utvisning og utlevering, retten til likebehandling, barnets rettigheter og retten til effektiv klageadgang.
- 59) I samsvar med artikkel 1 og 2 i protokoll nr. 22 om Danmarks stilling, vedlagt TEU og TEUV, deltar Danmark ikke i vedtakelsen av denne forordningen, og er ikke bundet av den eller underlagt anvendelsen. Ettersom denne forordningen bygger på Schengen-regelverket, skal Danmark, i samsvar med artikkel 4 i protokollen, innen en frist på seks måneder etter at Rådet har truffet avgjørelse om denne forordningen, gjøre vedtak om hvorvidt den skal gjennomføres i landets nasjonale lovgivning.
- 60) Denne forordningen utgjør en videreutvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som Irland ikke deltar i, i samsvar med rådsbeslutning 2002/192/EF²¹; Irland deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne forordningen, og er ikke bundet av den eller underlagt anvendelsen.
- 61) Når det gjelder Island og Norge, utgjør denne forordningen, i henhold til avtalen inngått av Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om sistnevntes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket²², en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som faller inn under området nevnt i artikkel 1 bokstav A, B, C og F i rådsbeslutning 1999/437/EF²³.
- 62) Når det gjelder Sveits, utgjør denne forordningen, i henhold til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket²⁴, en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som faller inn under

²¹ Rådsbeslutning 2002/192/EF av 28. februar 2002 om begjæring fra Irland om å delta i noen av bestemmelsene i Schengen-regelverket (EFT L 64 av 7.3.2002, s. 20).

²² EFT L 176 av 10.7.1999, s. 36.

²³ Rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsbestemmelser til avtalen inngått mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om de sistnevnte statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket (EFT L 176 av 10.7.1999, s. 31).

²⁴ EUT L 53 av 27.2.2008, s. 52.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- området nevnt i artikkel 1 bokstav A, B, C og F i rådsbeslutning 1999/437/EF, sammenholdt med artikkel 3 i rådsbeslutning 2008/146/EF²⁵ og med artikkel 3 i rådsbeslutning 2008/149/JIS²⁶.
- 63) Når det gjelder Liechtenstein, utgjør denne forordningen, i henhold til protokollen undertegnet mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltrædelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket²⁷, en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som faller inn under området nevnt i artikkel 1 bokstav A, B, C og F i rådsbeslutning 1999/437/EF, sammenholdt med artikkel 3 i rådsbeslutning 2011/350/EU²⁸ og med artikkel 3 i rådsbeslutning 2011/349/EU²⁹.
- 64) Når det gjelder Kypros, Bulgaria, Romania og Kroatia utgjør bestemmelsene i denne forordningen bestemmelser som bygger på eller har tilknytning til Schengen-regelverket som definert i henholdsvis artikkel 3 nr. 2 i tiltrædelsesakten av 2003, artikkel 4 nr. 2 i tiltrædelsesakten av 2005 sammenholdt med rådsbeslutning (EU) 2017/1908³⁰ og artikkel 4 nr. 2 i tiltrædelsesakten av 2011.
- 65) Vedtak 2004/512/EF og beslutning 2008/633/JIS bør derfor oppheves. Henvisninger til de opphevede rettsaktene skal forstås som henvisninger til forordning (EF) nr. 767/2008 og leses som angitt i sammenligningstabellene i henholdsvis vedlegg I og II.
- 66) Forordning (EF) nr. 767/2008, (EF) nr. 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 og (EU) 2019/1896 bør endres.
- 67) EUs datatilsyn har blitt rådspurt i samsvar med artikkel 28 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001³¹ og avga uttalelse 12. desember 2018³².
-
- ²⁵ Rådsbeslutning 2008/146/EF av 28. januar 2008 om inngåelse på vegne av Det europeiske fellesskap av avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 53 av 27.2.2008, s. 1).
- ²⁶ Rådsbeslutning 2008/149/JIS av 28. januar 2008 om inngåelse på vegne av Den europeiske union av avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 53 av 27.2.2008, s. 50).
- ²⁷ EUT L 160 av 18.6.2011, s. 21.
- ²⁸ Rådsbeslutning 2011/350/EU av 7. mars 2011 om inngåelse på vegne av Den europeiske union av protokollen undertegnet mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltrædelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, med henblikk på avskaffelse av kontrollen på indre grenser og bevegelighet for personer (EUT L 160 av 18.6.2011, s. 19).
- ²⁹ Rådsbeslutning 2011/349/EU av 7. mars 2011 om inngåelse på vegne av Den europeiske union av protokollen undertegnet mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltrædelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, med henblikk på avskaffelse av kontrollen på indre grenser og bevegelighet for personer (EUT L 160 av 18.6.2011, s. 1).
- ³⁰ Rådsbeslutning (EU) 2017/1908 av 12. oktober 2017 om iverksettelse i Republikken Bulgaria og Romania av visse bestemmelser i Schengen-regelverket knyttet til visuminformasjonssystemet (EUT L 269 av 19.10.2017, s. 39).
- ³¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1).
- ³² EUT C 50 av 8.2.2019, s. 4.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Endring av forordning (EF) nr. 767/2008

I forordning (EF) nr. 767/2008 gjøres følgende endringer:

1) Overskriften skal erstattes med følgende:

«Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008 av 9. juli 2008 om visuminformasjonssystemet (VIS) og utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene om visum for kortvarig opphold, visum for langvarig opphold og oppholdstillatelser (VIS-forordningen)».

2) I artikkel 1 gjøres følgende endringer:

a) Første ledd skal erstattes med følgende:

«Denne forordningen oppretter visuminformasjonssystemet (VIS), og definerer formålet med, funksjonaliteten til og ansvaret for systemet. I forordningen fastsettes vilkårene og framgangsmåtene for utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene om søknader om visum for kortvarig opphold og om beslutninger som treffes i forbindelse med disse, herunder beslutninger om å annullere, inndra eller forlenge visumet, for å lette behandlingen av slike søknader og tilhørende beslutninger.»

b) Følgende ledd innsettes etter første ledd:

«Forordningen fastsetter også framgangsmåter for utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene om visum for langvarige opphold og oppholdstillatelser, herunder visse beslutninger om visum for langvarige opphold og oppholdstillatelser.»

3) Artikkel 2 skal erstattes med følgende:

«Artikkel 2

Formålet med VIS

1. Formålet med VIS er å forbedre gjennomføringen av den felles visumpolitikken for korte opphold, det konsulære samarbeidet og samråd mellom visummyndigheter ved å lette utvekslingen av opplysninger mellom medlemsstatene om søknader og beslutninger i forbindelse med disse, med henblikk på å

- a) lette prosedyrene for visumsøknader,
- b) hindre omgåelse av kriteriene for å avgjøre hvilken medlemsstat som har ansvaret for å behandle visumsøknaden,
- c) lette bekjempelse av forfalskning og bedrageri,

- d) lette kontrollen ved grenseovergangssteder på de ytre grensene og på medlemsstatenes territorium,
- e) bidra til identifisering og retur av alle personer som ikke eller ikke lenger oppfyller vilkårene for innreise til, opphold eller bosted på medlemsstatenes territorium,
- f) bidra til å identifisere personer under særlige omstendigheter som omhandlet i artikkel 22p,
- g) lette anvendelsen av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 604/2013³³ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/32/EU³⁴,
- h) bidra til å forebygge, avdekke og etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold,
- i) bidra til å forebygge trusler mot enhver av medlemsstatenes indre sikkerhet,
- j) bidra til korrekt identifisering av personer,
- k) støtte målene for Schengen-informasjonssystemet (SIS) med hensyn til meldinger om tredjelandsborgere som er nektet innreise, personer som er ettersøkt for pågripelse eller for overlevering eller utlevering, savnede eller sårbare personer, personer som er etterlyst i forbindelse med en rettslig prosedyre, og om personer for diskret kontroll, undersøkelseskontroll eller målrettet kontroll.

2. Når det gjelder visum for langvarig opphold og oppholdstillatelser, skal VIS ha som formål å lette utvekslingen av opplysninger mellom medlemsstatene om søknader og beslutninger i forbindelse med disse, med henblikk på å

- a) støtte et høyt sikkerhetsnivå i alle medlemsstatene ved å bidra til vurderingen av om søkeren eller innehaveren av et visum for langvarig opphold eller en oppholdstillatelse anses for å utgjøre en trussel mot den offentlige orden, den indre sikkerhet eller folkehelsen,
- b) lette kontrollen ved grenseovergangssteder på de ytre grensene og på medlemsstatenes territorium,

³³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 604/2013 av 26. juni 2013 om fastsettelse av kriterier og ordninger for å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av en søknad om internasjonal beskyttelse inngitt i en medlemsstat av en tredjestatsborger eller en statsløs (EUT L 180 av 29.6.2013, s. 31).

³⁴ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/32/EU av 26. juni 2013 om felles prosedyrer for innvilgelse og tilbaketrekking av internasjonal beskyttelse (EUT L 180 av 29.6.2013, s. 60).»

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- c) bidra til identifisering og retur av alle personer som ikke eller ikke lenger oppfyller vilkårene for innreise til, opphold eller bosted på medlemsstatenes territorium,
- d) bidra til å forebygge, avdekke og etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold,
- e) bidra til korrekt identifisering av personer,
- f) bidra til å identifisere personer under særlige omstendigheter som omhandlet i artikkel 22p,
- g) lette anvendelsen av forordning (EU) nr. 604/2013 og direktiv 2013/32/EU,
- h) støtte målene for SIS med hensyn til meldinger om tredjelandborgere som er nektet innreise, personer som er ettersøkt for pågripelse, overlevering eller utlevering, savnede eller sårbare personer, personer som er etterlyst i forbindelse med en rettslig prosedyre, og om personer for diskret kontroll, undersøkelseskontroll eller målrettet kontroll.
- iv) fleridentitetsdetektoren opprettet ved artikkel 25 i forordning (EU) 2019/817,
- g) en ordning for samråd om søknader og utveksling av opplysninger mellom visummyndigheter (VISMail),
- h) en nettportal for transportører,
- i) en sikker nettjeneste som muliggjør kommunikasjon mellom det sentrale VIS-systemet på den ene siden og nettportalen for transportører og internasjonale systemer (Interpol-databaser) på den andre siden,
- j) et dataregister for rapportering og statistikk.

Det sentrale VIS-systemet, NUI-ene, nettjenesten, portalen for transportører og VIS-kommunikasjonsinfrastrukturen skal så langt det er teknisk mulig dele og gjenbruke maskinvare- og programvarekomponentene i henholdsvis det sentrale systemet i EES, de ensartede nasjonale grensesnittene i EES, portalen for transportører i ETIAS, nettjenesten i EES og kommunikasjonsinfrastrukturen i EES.

Artikkel 2a

Arkitektur

1. VIS skal bygge på en sentralisert arkitektur og skal bestå av
 - a) det felles identitetsregisteret (CIR) opprettet ved artikkel 17 nr. 1 i forordning (EU) 2019/817,
 - b) et sentralt informasjonssystem («det sentrale VIS-systemet»),
 - c) ensartede nasjonale grensesnitt (NUI) i hver medlemsstat, basert på felles tekniske spesifikasjoner og identiske for alle medlemsstater, som gjør det mulig å koble det sentrale VIS-systemet til de nasjonale infrastrukturene i medlemsstatene,
 - d) en kommunikasjonsinfrastruktur mellom det sentrale VIS-systemet og NUI-ene,
 - e) en sikker kommunikasjonskanal mellom det sentrale VIS-systemet og det sentrale systemet i inn- og utreiseprogrammet (EES),
 - f) en sikker kommunikasjonsinfrastruktur mellom det sentrale VIS-systemet og
 - i) de sentrale infrastrukturene i den europeiske søkeportalen (ESP) opprettet ved artikkel 6 i forordning (EU) 2019/817,
 - ii) fellestjenesten for matching av biometriske opplysninger opprettet ved artikkel 12 i forordning (EU) 2019/817,
 - iii) CIR og
2. Det skal være minst to NUI-er som nevnt i nr. 1 bokstav c) for hver medlemsstat, som skal sørge for den fysiske forbindelsen mellom medlemsstatene og det fysiske nettet i VIS. Forbindelsen gjennom kommunikasjonsinfrastrukturen nevnt i nr. 1 bokstav d) skal være kryptert. NUI-ene skal være lokalisert i medlemsstatenes lokaler. NUI-ene skal utelukkende brukes til formål som er fastsatt i Unionsens regelverksakter.
3. Det sentrale VIS-systemet skal utføre tekniske overvåkings- og administrasjonsfunksjoner og ha et reservesystem for det sentrale VIS-systemet, som kan sikre alle funksjoner i det sentrale VIS-systemet dersom dette systemet svikter. Det sentrale VIS-systemet skal ligge i Strasbourg (Frankrike), og reservesystemet for det sentrale VIS-systemet skal ligge i Sankt Johann im Pongau (Østerrike).
4. Kommunikasjonsinfrastrukturen skal støtte og bidra til å sikre uavbrutt tilgjengelighet for VIS. Den skal omfatte redundanser for forbindelsene mellom det sentrale VIS-systemet og reservesystemet for det sentrale VIS-systemet, og redundanser for forbindelsene mellom hver NUI på den ene siden og det sentrale VIS-systemet og reservesystemet for det sentrale VIS-systemet på den andre siden. Kommunikasjonsinfrastrukturen skal ha et kryptert virtuelt privat nettverk som er dedikert til VIS-opplysninger og til kommunikasjon mellom med-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- lemsstatene og mellom medlemsstatene og eu-LISA.
5. eu-LISA skal gjennomføre tekniske løsninger for å sikre uavbrutt tilgjengelighet for VIS, enten ved samtidig drift av det sentrale VIS-systemet og reservesystemet for det sentrale VIS-systemet, forutsatt at reservesystemet fortsatt er i stand til å sikre driften av VIS dersom det sentrale VIS-systemet svikter, eller ved duplisering av systemet eller dets komponenter.
- 4) Artikkel 3 utgår.
 - 5) I artikkel 4 gjøres følgende endringer:
 - a) Nr. 3, 4 og 5 skal erstattes med følgende:
 - «3. «visummyndigheter» de myndighetene i hver medlemsstat som har ansvar for å behandle og treffe beslutninger om visumsøknader eller for å treffe beslutninger om hvorvidt visum skal annulleres, inndras eller forlenges, herunder de sentrale visummyndighetene og myndighetene som har ansvar for å utstede visum ved grensen,
 - 3a. «utpekt myndighet» en myndighet som er utpekt av en medlemsstat i samsvar med artikkel 22l nr. 1 som ansvarlig for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold,
 - 3b. «utpekt myndighet for VIS» en myndighet som er utpekt av en medlemsstat i henhold til artikkel 9d nr. 1 som ansvarlig for den manuelle verifiseringen og oppfølgingen av treffene omhandlet i nevnte nummer,
 - 3c. «den sentrale ETIAS-enheten» enheten opprettet innenfor Det europeiske grense- og kystvaktbyrået i henhold til artikkel 7 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240,³⁵
 4. «søknadsskjema» det harmoniserte søknadsskjemaet for et Schengenvisum som fastsatt i vedlegg I til forordning (EF) nr. 810/2009,
5. «søker» en person som har inngitt en søknad om visum, visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse,
- b) Nr. 12, 13 og 14 skal erstattes med følgende:
 - «12.«VIS-opplysninger» alle opplysninger som er lagret i det sentrale VIS-systemet og i CIR i samsvar med artikkel 9–14 og artikkel 22a–22f,
 13. «identitetsopplysninger» opplysningene omhandlet i artikkel 9 nr. 4 bokstav a) og aa) og artikkel 22a nr. 1 bokstav d),
 14. «fingeravtrykksopplysninger» VIS-opplysninger knyttet til fingeravtrykk,
 15. «ansiktsbilde» et digitalt bilde av ansiktet,
 16. «treff» det forhold at det konstateres et samsvar ved en automatisk sammenligning av personopplysningene som er registrert i en søknadsmappe i VIS, med de særlige risikoindikatorerne omhandlet i artikkel 9j, eller med personopplysningene i en post, et datasett eller en melding som er registrert i VIS, i et annet informasjonssystem i EU som nevnt i artikkel 9a eller 22b (EUs informasjonssystemer), i Europol-opplysninger eller i Interpol-databaser som VIS søker i,
 17. «Europol-opplysninger» personopplysninger behandlet av Europol for formålet nevnt i artikkel 18 nr. 2 bokstav a) i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2016/794³⁶,
 18. «oppholdstillatelse» en oppholdstillatelse utstedt av en medlemsstat i samsvar med standardformatet fastsatt i rådsforordning (EF) nr. 1030/2002³⁷ og et dokument som omhandlet i artikkel 2 nr. 16 bokstav b) i forordning (EU) 2016/399,
 19. «visum for langvarig opphold» en tillatelse utstedt av en medlemsstat i henhold til artikkel 18 i Schengen-konvensjonen,
 20. «tilsynsmyndigheter» tilsynsmyndigheten nevnt i artikkel 51 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/

³⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2018/1240 av 12. september 2018 om etablering av et europeisk system for reiseinformasjon og framreisetillatelse (ETIAS) og om endring av forordning (EF) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 av 19.9.2018, s. 1).»

³⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794 av 11. mai 2016 om Den europeiske unions byrå for politisamarbeid (Europol) og om erstatning og oppheving av rådsvedtak 2009/371/JIS, 2009/934/JIS, 2009/935/JIS, 2009/936/JIS og 2009/968/JIS (EUT L 135 av 24.5.2016, s. 53).

³⁷ Rådsforordning (EF) nr. 1030/2002 av 13. juni 2002 om en standard utforming av oppholdstillatelser til tredjestatsborgere (EFT L 157 av 15.6.2002, s. 1).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

679³⁸ og tilsynsmyndigheten nevnt i artikkel 41 i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/680³⁹,

21. «rettshåndheving» å forebygge, avdekke og etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold,
22. «terrorhandling» enhver av de straffbare handlingene i henhold til nasjonal rett nevnt i artikkel 3–14 i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/541⁴⁰ eller, for medlemsstater som ikke er bundet av det nevnte direktivet, straffbare handlinger i henhold til nasjonal rett som er likeverdige med en av disse straffbare handlingene,
23. «alvorlig straffbart forhold» et straffbart forhold som tilsvarende eller er likestilt med et av de straffbare forholdene nevnt i artikkel 2 nr. 2 i Rådets rammebeslutning 2002/584/JIS⁴¹, dersom det i henhold til nasjonal rett kan straffes med frihetsstraff eller annet frihetsberøvende tiltak på minst tre år.

6) Artikkel 5 og 6 skal erstattes med følgende:

«Artikkel 5

Kategorier av opplysninger

1. Bare følgende kategorier av opplysninger registreres i VIS:
 - a) alfanumeriske opplysninger
 - i) om søkeren og om visum som er søkt om, utstedt, nektet, annullert, inndratt

eller forlenget, omhandlet i artikkel 9 nr. 1–4 og i artikkel 10–14,

- ii) om den som søker om visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse, og om visum for langvarig opphold og oppholdstillatelser som er søkt om, utstedt, nektet, tilbakekalt, inndratt, annullert, forlenget eller fornyet som omhandlet i artikkel 22a og artikkel 22c–22f,
- iii) om treffene omhandlet i artikkel 9a og 22b og de begrunnede uttalelsene omhandlet i artikkel 9e, 9g og 22b,
- b) ansiktsbilder som omhandlet i artikkel 9 nr. 5 og artikkel 22a nr. 1 bokstav j),
- c) fingeravtrykkopplysninger som omhandlet i artikkel 9 nr. 6 og artikkel 22a nr. 1 bokstav k),
- ca) skanninger av siden med personopplysninger i reisedokumentet omhandlet i artikkel 9 nr. 7 og artikkel 22a nr. 1 bokstav h),
- d) lenker til andre søknader som omhandlet i artikkel 8 nr. 3 og 4 og artikkel 22a nr. 4.
- 1a. CIR skal inneholde opplysningene omhandlet i artikkel 9 nr. 4 bokstav a)–ca), nr. 5 og nr. 6 samt i artikkel 22a nr. 1 bokstav d)–g), j) og k). De gjenværende VIS-opplysningene skal lagres i det sentrale VIS-systemet.
- 1b. Verifisering og identifisering i VIS ved hjelp av et ansiktsbilde skal bare være mulig mot ansiktsbilder som er registrert i VIS med en angivelse av at ansiktsbildet ble tatt på stedet da søknaden ble inngitt, i samsvar med artikkel 9 nr. 5 og artikkel 22a nr. 1 bokstav j).
2. Uten at det berører loggføringen av behandling av opplysninger i henhold til artikkel 34, skal meldingene som sendes av VISMail i samsvar med artikkel 16, artikkel 24 nr. 2 og artikkel 25 nr. 2, ikke registreres i VIS.

Artikkel 5a

Liste over anerkjente reisedokumenter

1. Listen over reisedokumenter som gir innehaveren rett til å krysse de ytre grensene og som kan påtegnes med et visum, som fastsatt ved europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1105/2011/EU⁴², skal integreres i VIS.
2. VIS skal ha en funksjonalitet for sentralisert forvaltning av listen over anerkjente reisedo-

³⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning) (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 1).

³⁹ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/680 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheters behandling av personopplysninger med sikte på å forebygge, etterforske, avsløre eller straffeforfølge straffbare forhold eller iverksette strafferettslige sanksjoner, om fri utveksling av slike opplysninger og om oppheving av Rådets rammebeslutning 2008/977/JIS (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 89).

⁴⁰ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/541 av 15. mars 2017 om bekjempelse av terrorisme, erstatning av Rådets rammebeslutning 2002/475/JIS og endring av rådsbeslutning 2005/671/JIS (EUT L 88 av 31.3.2017, s. 6).

⁴¹ Rådets rammebeslutning 2002/584/JIS av 13. juni 2002 om den europeiske arrestordre og om prosedyren for overlevering mellom medlemsstatene (EFT L 190 av 18.7.2002, s. 1).»

⁴² Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1105/2011/EU av 25. oktober 2011 om listen over reisedokumenter som gir innehaveren rett til å krysse medlemsstatenes ytre grenser og som kan påtegnes med et visum, og om opprettelse av en ordning for opprettelse av denne listen (EUT L 287 av 4.11.2011, s. 9).»

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

kumenter og av meldinger om anerkjennelse eller manglende anerkjennelse av de oppførte reisedokumentene i henhold til artikkel 4 i beslutning nr. 1105/2011/EU.

3. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette nærmere regler for forvaltningen av funksjonaliteten omhandlet i nr. 2 i denne artikkelen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 49 nr. 2.

Artikkel 6

Tilgang til å legge inn, endre, slette og søke etter opplysninger

1. Tilgang til VIS for å legge inn, endre eller slette opplysninger omhandlet i artikkel 5 nr. 1 skal utelukkende være forbeholdt behørig autorisert personale hos visummyndighetene samt de myndigheter som er kompetente til å ta imot eller treffe beslutning om en søknad om visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse i samsvar med artikkel 22a–22f. Antallet behørig autoriserte medarbeidere skal være begrenset på grunnlag av deres faktiske tjenestebehov.
2. Tilgang til VIS for å søke etter opplysninger er utelukkende forbeholdt behørig autorisert personale hos de nasjonale myndighetene i hver medlemsstat og hos de unionsorganene som er ansvarlige for formålene fastsatt i artikkel 15–22, artikkel 22g–22m og artikkel 45e i denne forordningen, samt for formålene som er fastsatt i artikkel 20 og 21 i forordning (EU) 2019/817.

Slik tilgang skal begrenses til opplysninger som er nødvendige for at nevnte myndigheter og unionsorganer skal kunne utføre sine oppgaver i samsvar med disse formålene, og stå i forhold til målene som etterstrebes.

- 2a. Som unntak fra bestemmelsene om bruk av opplysninger fastsatt i kapittel II, III og IIIa, skal fingeravtrykksopplysninger og ansiktsbilder av barn bare brukes til å søke i VIS, og ved et treff, skal det bare gis tilgang til dem for å verifisere barnets identitet

- a) i visumsøknadsprosessen i samsvar med artikkel 15, eller
- b) ved de ytre grensene eller på medlemsstatenes territorium i samsvar med artikkel 18, 19 eller 20 eller artikkel 22g, 22h eller 22i.

Dersom søk med alfanumeriske opplysninger ikke kan utføres fordi reisedoku-

ment mangler, kan fingeravtrykksopplysninger om barn også brukes til å søke i VIS i asylprosedyren i samsvar med artikkel 21, 22, 22j eller 22k.

- 2b. Når det gjelder personer som har hatt gyldige oppholdstillatelser registrert i VIS i et tidsrom på ti år eller mer uten avbrudd, skal myndighetene som har ansvar for å utføre kontroller på medlemsstatenes territorium, som unntak fra bestemmelsene om bruk av opplysninger fastsatt i artikkel 22h, bare ha tilgang til VIS for å søke i opplysningene nevnt i artikkel 22c bokstav d), e) og f) og statusopplysningene i oppholdstillatelsen.
- 2c. Når det gjelder personer som har hatt gyldige oppholdstillatelser registrert i VIS i et tidsrom på ti år eller mer uten avbrudd, skal myndighetene som har ansvar for å utføre kontroller på medlemsstatenes territorium, som unntak fra bestemmelsene om bruk av opplysninger fastsatt i artikkel 22i, bare ha tilgang til VIS for å få tilgang til opplysningene nevnt i artikkel 22c bokstav d), e) og f) og statusopplysningene i oppholdstillatelsen. Dersom personen ikke framlegger et gyldig reisedokument, eller det er tvil om det framlagte reisedokumentet er ekte, eller dersom verifiseringen i henhold til artikkel 22h ikke lykkes, skal de kompetente myndighetene også ha tilgang til VIS for å søke i opplysningene omhandlet i artikkel 22a nr. 1 bokstav d)–g) og i).
- 2d. Som unntak fra bestemmelsene om bruk av opplysninger fastsatt i artikkel 22j og 22k, skal kompetente asylmyndigheter ikke ha tilgang til opplysninger i VIS for personer som har hatt gyldige oppholdstillatelser registrert i VIS i samsvar med kapittel IIIa i et tidsrom på ti år eller mer uten avbrudd.
- 2e. Som unntak fra bestemmelsene om bruk av opplysninger fastsatt i kapittel IIIb, skal medlemsstatenes utpekte myndigheter og Europol ikke ha tilgang til opplysninger i VIS for personer som har hatt gyldige oppholdstillatelser registrert i VIS i samsvar med kapittel IIIa i et tidsrom på ti år eller mer uten avbrudd.
- 2f. Som unntak fra bestemmelsene om bruk av opplysninger fastsatt i artikkel 45e og 45f, skal medlemmene av de europeiske grense- og kystvaktgruppene, med unntak for grenseforvaltningsgruppene, ikke ha tilgang til opplysninger i VIS for personer som har hatt gyldige oppholdstillatelser

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

registrert i VIS i samsvar med kapittel IIIa i et tidsrom på ti år eller mer uten avbrudd.

3. Hver medlemsstat skal utpeke de kompetente myndigheter hvis behørig autoriserte personale skal ha tilgang til VIS for å legge inn, endre, slette eller søke etter VIS-opplysninger. Hver medlemsstat skal omgående sende Kommisjonen og eu-LISA en liste over disse myndighetene i samsvar med artikkel 45b. Listen skal angi for hvilket formål hver myndighet kan behandle VIS-opplysninger. Hver medlemsstat kan når som helst endre eller erstatte listen den har oversendt, og skal underrette Kommisjonen og eu-LISA om dette.

Myndighetene som har rett til å søke i eller få tilgang til VIS med sikte på å forebygge, avdekke og etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold, skal utpekes i samsvar med kapittel IIIb.

4. I tillegg til meldingene nevnt i nr. 3 skal hver medlemsstat omgående oversende eu-LISA en liste over de operasjonelle enhetene innenfor de nasjonale kompetente myndighetene som har tilgang til VIS med henblikk på denne forordningen. Listen skal angi for hvilket formål hver operasjonelle enhet skal ha tilgang til VIS-opplysninger. VIS skal ha en funksjonalitet for sentralisert forvaltning av disse listene.
5. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette nærmere regler for å håndtere funksjonaliteten for den sentraliserte forvaltningen av listen omhandlet i nr. 3 i denne artikkelen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 49 nr. 2.

- 7) I artikkel 7 skal nr. 2 erstattes med følgende:

«2. Hver kompetente myndighet skal sikre at behandling av personopplysninger i VIS ikke fører til forskjellsbehandling av søkere eller innehavere av visum, visum for langvarig opphold og oppholdstillatelse på grunnlag av kjønn, rase, hudfarge, etnisk eller sosial opprinnelse, genetiske særtrekk, språk, religion eller tro, politiske eller andre meninger, tilhørighet til en nasjonal minoritet, eiendom, fødsel, funksjonsnedsettelse, alder eller seksuell legning.

Ved behandling av personopplysninger i VIS skal hver kompetente myndighet fullt ut respektere menneskeverdet og de grunnleggende rettighetene og prinsippene som er anerkjent i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter,

herunder retten til respekt for privatliv og vern av personopplysninger.

Det skal tas særlig hensyn til barn, eldre og personer med nedsatt funksjonsevne.

3. Barnets beste skal være et grunnleggende hensyn for medlemsstatene i alle prosedyrer som er fastsatt i denne forordningen, i samsvar med garantiene som er fastsatt i FNs konvensjon om barnets rettigheter.

Det skal tas hensyn til barnets velferd, sikkerhet og trygghet, særlig dersom det er en risiko for at barnet kan være offer for menneskehandel. Det skal også tas hensyn til barnets synspunkter, idet det legges behørig vekt på barnets alder og modenhet.»

- 8) Overskriften i kapittel II skal erstattes med følgende:

«VISUMMYNDIGHETENES INNLEGGING OG BRUK AV OPPLYSNINGER OM VISUM».

- 9) I artikkel 8 gjøres følgende endringer:

- a) Nr. 1 skal erstattes med følgende:

«1. Dersom søknaden kan realitetsbehandles i henhold til artikkel 19 i forordning (EF) nr. 810/2009, skal visummyndigheten opprette søknadsmappen innen tre virkedager ved å legge inn opplysningene omhandlet i artikkel 9 i VIS, i den utstrekning søkeren er pålagt å gi disse opplysningene.»

- b) Nr. 5 skal erstattes med følgende:

«5. Dersom visse opplysninger ikke kreves oppgitt av rettslige grunner, eller ikke kan framskaffes, skal feltene for de aktuelle opplysningene fylles ut med «ikke relevant» (not applicable). Fravær av fingeravtrykk skal angis med «VIS 0», og dessuten skal systemet gjøre det mulig å skille mellom tilfellene i henhold til artikkel 13 nr. 7 bokstav a)–e) i forordning (EF) nr. 810/2009.

6. Når søknadsmappen er opprettet i samsvar med framgangsmåtene nevnt i nr. 1–5 i denne artikkel, skal VIS automatisk foreta søkene i henhold til artikkel 9a og vise resultatene. Kompetent visummyndighet skal søke i VIS ved behandlingen av søknaden i henhold til artikkel 15.»

- 10) I artikkel 9 gjøres følgende endringer:

- a) I nr. 4 gjøres følgende endringer:

- i) Bokstav a)–ca) skal erstattes med følgende:

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- «a) etternavn (familienavn), fornavn, fødselsdato, nåværende nasjonalitet eller nasjonaliteter, kjønn,
- aa) etternavn ved fødselen (tidligere etternavn), fødested og fødeland, nasjonalitet ved fødselen,
- b) reisedokumentets type og nummer,
- c) reisedokumentets utløpsdato,
- ca) landet som har utstedt reisedokumentet og utstedelsesdatoen,»
- ii) Bokstav l) skal erstattes med følgende:
 - «l) nåværende yrke (jobbgruppe) og arbeidsgiver; for studenter: navn på utdanningsinstitusjonen,».
- iii) Ny bokstav skal lyde:
 - «n) dersom det er relevant, det faktum at søkeren søker i egenskap av å være familiemedlem av en unionsborger som omfattes av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF⁴³, eller av en tredjelandsborger som har samme rett til fri bevegelighet som unionsborgere i henhold til en avtale mellom Unionen og dens medlemsstater på den ene siden og et tredjeland på den andre siden,
- b) Nr. 5 og 6 skal erstattes med følgende:
 - «5. et ansiktsbilde av søkeren i samsvar med artikkel 13 i forordning (EF) nr. 810/2009, med en angivelse av om ansiktsbildet ble tatt på stedet da søknaden ble inngitt,
 - 6. søkerens fingeravtrykk i samsvar med artikkel 13 i forordning (EF) nr. 810/2009,
 - 7. en skanning av siden med personopplysninger i reisedokumentet.»
- c) Nye ledd skal lyde:
 - «Søkeren skal angi sitt nåværende yrke (jobbgruppe) fra en forhåndsbestemt liste. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 48a som fastsetter den forhåndsbestemte listen over yrker (jobbgrupper).»

11) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 9a

Søk i andre informasjonssystemer og databaser

1. Søknadsmappene skal behandles automatisk av VIS for å identifisere treff i samsvar med denne artikkel. VIS skal behandle hver søknadsmappe individuelt.
2. Når det opprettes en søknadsmappe, skal VIS kontrollere om reisedokumentet som er knyttet til denne søknaden, er anerkjent i samsvar med beslutning nr. 1105/2011/EU, ved å utføre et automatisk søk på listen over anerkjente reisedokumenter nevnt i artikkel 5a i denne forordningen, og vise et resultat. Dersom søket viser at reisedokumentet ikke anerkjennes av en eller flere medlemsstater, skal artikkel 25 nr. 3 i forordning (EF) nr. 810/2009 gjelde dersom et visum utstedes.
3. Med henblikk på verifiseringene fastsatt i artikkel 21 nr. 1, artikkel 21 nr. 3 bokstav a), c) og d) og artikkel 21 nr. 4 i forordning (EF) nr. 810/2009 og for det formålet som er omhandlet i artikkel 2 nr. 1 bokstav k) i denne forordningen, skal VIS sende en forespørsel ved å bruke ESP til å sammenligne de relevante opplysningene nevnt i artikkel 9 nr. 4, 5 og 6 i denne forordningen med opplysningene i en post, et datasett eller en melding som er registrert i
 - a) SIS,
 - b) EES,
 - c) det europeiske systemet for reiseinformasjon og framreisetillatelse (ETIAS), herunder ETIAS-overvåkingslisten omhandlet i artikkel 34 i forordning (EU) 2018/1240 (ETIAS-overvåkingslisten),
 - d) Eurodac,
 - e) det europeiske systemet for opplysninger om strafferegistre for tredjelandsborgere (ECRIS-TCN),
 - f) Europol-opplysninger,
 - g) Interpols database over stjålne og tapte reisedokumenter (Interpol SLTD), og
 - h) Interpols database over reisedokumenter med tilknyttede meldinger (Interpol TDAWN).

Sammenligningen skal foretas med både alfanumeriske og biometriske opplysninger, med mindre informasjonssystemet eller databasen som er angitt bare inneholder én av disse kategoriene av opplysninger.

4. Særlig skal VIS verifisere følgende:
 - a) når det gjelder SIS, om

⁴³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF av 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers rett til å ferdes og oppholde seg fritt på medlemsstatenes territorium, om endring av forordning (EØF) nr. 1612/68 og om oppheving av direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 av 30.4.2004, s. 77).»

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- i) reisedokumentet som er brukt til søknaden, tilsvarer et reisedokument som er mistet, stjålet, urettmessig tilegnet eller ugyldiggjort,
 - ii) søkeren er gjenstand for en melding om nektet innreise og opphold,
 - iii) søkeren er gjenstand for en melding om retur,
 - iv) søkeren er gjenstand for en melding om personer som er ettersøkt for pågrepelse med sikte på overlevering på grunnlag av en europeisk arrestordre, eller for pågrepelse med sikte på utlevering,
 - v) søkeren er gjenstand for en melding om savnede eller sårbare personer som må hindres i å reise,
 - vi) søkeren er gjenstand for en melding om personer som er etterlyst i forbindelse med en rettslig prosedyre,
 - vii) søkeren eller reisedokumentet er gjenstand for en melding om personer eller gjenstander med henblikk på diskre kontroll, undersøkelseskontroll eller målrettet kontroll,
- b) når det gjelder EES, om
- i) søkeren for øyeblikket er rapportert som en person som har overskredet det tillatte oppholdet, eller tidligere har vært rapportert i EES som en person som har overskredet det tillatte oppholdet,
 - ii) søkeren er registrert i EES som en person som er blitt nektet innreise,
 - iii) søkerens planlagte opphold vil overskride den lengste varigheten av det tillatte oppholdet på medlemsstatenes territorium, uavhengig av eventuelle opphold som er tillatt i henhold til et nasjonalt visum for langvarig opphold eller en oppholdstillatelse,
- c) når det gjelder ETIAS, om
- i) søkeren er en person som det er registrert en utstedt, nektet, annullert eller inndratt framreisetillatelse for i ETIAS, eller søkerens reisedokument tilsvarer en slik utstedt, nektet, annullert eller inndratt framreisetillatelse,
 - ii) opplysningene som framlegges som en del av søknaden, tilsvarer opplysninger på ETIAS-overvåkingslisten,
- d) når det gjelder Eurodac, om søkeren er registrert i denne databasen,
- e) når det gjelder ECRIS-TCN, om søkeren tilsvarer en person hvis opplysninger er blitt registrert i dette systemet i løpet av de foregående 25 årene når det gjelder domfellelser for terrorhandlinger, eller i løpet av de foregående 15 årene når det gjelder domfellelser for andre alvorlige straffbare forhold,
- f) når det gjelder Europol-opplysninger, om opplysningene i søknaden tilsvarer opplysninger i Europol-registeret,
- g) når det gjelder Interpols databaser, om
- i) reisedokumentet som er brukt til søknaden, tilsvarer et reisedokument som er meldt mistet, stjålet eller ugyldiggjort i Interpol SLTD,
 - ii) reisedokumentet som er brukt til søknaden, tilsvarer et reisedokument som er registrert i en mappe i Interpol TDAWN.
5. Søk i SIS-meldinger om savnede eller sårbare personer, personer som er etterlyst i forbindelse med en rettslig prosedyre, og personer eller gjenstander for diskre kontroll, undersøkelseskontroll eller målrettet kontroll skal bare foretas med henblikk på formålet nevnt i artikkel 2 nr. 1 bokstav k).
6. Når det gjelder Interpol SLTD og Interpol TDAWN, skal enhver forespørsel eller verifisering utføres på en slik måte at ingen opplysninger skal avsløres for eieren av Interpol-meldingen. Dersom kravet fastsatt i dette nummer ikke er oppfylt, skal VIS ikke søke i Interpols databaser.
7. Når det gjelder Europol-opplysninger, skal den automatiserte behandlingen motta den relevante meldingen i henhold til artikkel 21 nr. 1b i forordning (EU) 2016/794.
8. Et treff skal utløses dersom alle eller noen av opplysningene i søknadsmappen som brukes til søket, helt eller delvis samsvarer med opplysningene i en post, en melding eller et datasett i informasjonssystemene eller databasene nevnt i nr. 3. Håndboken nevnt i artikkel 9h nr. 2 skal definere delvis samsvar, herunder en grad av sannsynlighet for å begrense antall falske treff.
9. Dersom den automatiske sammenligningen nevnt i nr. 3 rapporterer et treff knyttet til nr. 4 bokstav a) i), ii) og iii), bokstav b), bokstav c) i), bokstav d) og bokstav g) i), skal VIS tilføye en henvisning i søknadsmappen til et treff og, der det er relevant, til medlemsstatene som har lagt inn eller framlagt opplysningene som har utløst treffet.
10. Dersom den automatiske sammenligningen nevnt i nr. 3 rapporterer et treff knyttet til nr. 4 bokstav a) iv), bokstav c) ii), bokstav e) og f) og bokstav g) ii), skal VIS bare angi i søk-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

nadsmappen at ytterligere verifisering er nødvendig.

Ved treff i henhold til nr. 4 bokstav a) iv), bokstav e) og f) og bokstav g) ii) skal VIS sende en automatisk melding om slike treff til den utpekte myndigheten for VIS i medlemsstaten som behandler søknaden. Slike automatiske meldinger skal inneholde opplysningene som er registrert i søknadsmappen i samsvar med artikkel 9 nr. 4, 5 og 6.

Ved treff i henhold til nr. 4 bokstav c) ii) skal VIS sende en automatisk melding om slike treff til den nasjonale ETIAS-enheten i medlemsstaten som har lagt inn opplysningene, eller, dersom opplysningene er lagt inn av Europol, til den nasjonale ETIAS-enheten i medlemsstatene som behandler søknaden. Denne automatiske meldingen skal inneholde opplysningene som er registrert i søknadsmappen i samsvar med artikkel 9 nr. 4.

11. Dersom den automatiske sammenligningen nevnt i nr. 3 rapporterer et treff knyttet til nr. 4 bokstav a) v), vi) og vii), skal VIS verken registrere treffet i søknadsmappen eller angi i søknadsmappen at ytterligere verifisering er nødvendig.
12. Det unike referansenummeret til dataposten som har utløst et treff, skal oppbevares i søknadsmappen med henblikk på loggføring, rapportering og statistikk i samsvar med artikkel 34 og 45a.
13. VIS skal sammenligne de relevante opplysningene nevnt i artikkel 9 nr. 4 bokstav a), aa), g), h), j), k) og l) med de særlige risikoindikatorer nevnt i artikkel 9j.

Artikkel 9b

Særlige bestemmelser for unionsborgere eller andre tredjelandsborgere familiemedlemmer som har rett til fri bevegelse i henhold til unionsretten

1. Når det gjelder en tredjelandsborger som er familiemedlem av en unionsborger som omfattes av direktiv 2004/38/EF, eller en tredjelandsborger som har samme rett til fri bevegelse som unionsborgere i henhold til en avtale mellom Unionen og dens medlemsstater på den ene siden og et tredjeland på den andre siden, skal de automatiske forespørselene i henhold til artikkel 9a nr. 3 utføres utelukkende for å kontrollere at det ikke foreligger faktiske indikasjoner eller rimelige grunner basert på faktiske indikasjoner for å konkludere med at vedkommende tredjelands-

borgeres tilstedeværelse på medlemsstatenes territorium utgjør en risiko for sikkerheten eller en høy epidemirisiko i samsvar med direktiv 2004/38/EF.

2. VIS skal ikke verifisere
 - a) om søkeren for øyeblikket er rapportert som en person som har overskredet det tillatte oppholdet, eller tidligere har vært rapportert som en person som har overskredet det tillatte oppholdet, som følge av et søk i EES,
 - b) om søkeren tilsvarende en person hvis opplysninger er registrert i Eurodac.
3. Dersom den automatiserte behandlingen i henhold til artikkel 9a nr. 3 i denne forordningen har rapportert et treff som svarer til en melding om nektet innreise og opphold som nevnt i artikkel 24 i forordning (EU) 2018/1861, skal visummyndigheten verifisere grunnlaget for beslutningen som førte til at denne meldingen ble registrert i SIS. Dersom grunnen er knyttet til en risiko for ulovlig innvandring, skal det ikke tas hensyn til meldingen ved vurderingen av søknaden. Visummyndighetene skal gå videre i samsvar med artikkel 26 nr. 2 i forordning (EU) 2018/1861.
4. De særlige risikoindikatorer basert på risiko for ulovlig innvandring som er fastsatt i henhold til artikkel 9j, får ikke anvendelse.

Artikkel 9c

Kompetente visummyndigheters manuelle verifisering og oppfølgingstiltak med hensyn til treff

1. Ethvert treff i henhold til artikkel 9a nr. 9 skal verifiseres manuelt av kompetent visummyndighet i medlemsstaten som behandler visumsøknaden.
2. Med henblikk på manuell verifisering i henhold til nr. 1 i denne artikkelen skal den kompetente visummyndigheten ha tilgang til søknadsmappen og eventuelle tilknyttede søknadsmapper, samt til treffene som utløses under den automatiserte behandlingen i henhold til artikkel 9a nr. 9.

Kompetent visummyndighet skal også ha midlertidig tilgang til opplysningene i SIS, EES, ETIAS, Eurodac eller Interpol SLTD som utløste treffet, så lenge verifiseringen nevnt i denne artikkelen og behandlingen av visumsøknaden pågår, og i tilfelle en klagebehandling. Slik midlertidig tilgang skal være i samsvar med de rettslige instrumentene som regulerer SIS, EES, ETIAS, Eurodac og Interpol SLTD.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

3. Kompetent visummyndighet skal verifisere om identiteten til søkeren som er registrert i søknadsmappen, tilsvarende opplysningene i noen av de forespurte informasjonssystemene eller databasene.
 4. Dersom personopplysningene i søknadsmappen tilsvarende opplysningene som er lagret i det relevante informasjonssystemet eller den relevante databasen, skal det tas hensyn til treffet ved behandlingen av visumsøknaden i henhold til artikkel 21 i forordning (EF) nr. 810/2009.
 5. Dersom personopplysningene i søknadsmappen ikke tilsvarende opplysningene som er lagret i det relevante informasjonssystemet eller den relevante databasen, skal den kompetente visummyndigheten slette det falske treffet i søknadsmappen.
 6. Dersom en automatisk sammenligning i henhold til artikkel 9a nr. 13 i denne forordningen gir et treff, skal den kompetente visummyndigheten vurdere risikoen for sikkerheten og ulovlig innvandring eller om det foreligger en høy epidemirisiko og ta hensyn til dette ved behandlingen av en visumsøknad i henhold til artikkel 21 i forordning (EF) nr. 810/2009. Kompetent visummyndighet skal under ingen omstendigheter treffe en beslutning automatisk på grunnlag av et treff basert på særlige risikoindikatorer. Kompetent visummyndighet skal foreta en individuell vurdering i hvert tilfelle av risikoen for sikkerheten og ulovlig innvandring samt av høy epidemirisiko.
2. Den utpekte myndigheten for VIS skal som et minimum være operativ i løpet av vanlig arbeidstid. Myndigheten skal ha midlertidig tilgang til opplysningene i søknadsmappen og opplysningene i SIS, ECRIS-TCN, Europol-opplysninger eller Interpol TDAWN som utløste treffet, så lenge verifiseringen nevnt i denne artikkelen og i artikkel 9g pågår.
 3. Den utpekte myndigheten for VIS skal innen to virkedager fra underretningen som er sendt av VIS, verifisere om identiteten til søkeren som er registrert i søknadsmappen, tilsvarende opplysningene som finnes i noen av de forespurte informasjonssystemene eller databasene.
 4. Dersom personopplysningene i søknadsmappen ikke tilsvarende opplysningene som er lagret i det relevante informasjonssystemet eller den relevante databasen, skal den utpekte myndigheten for VIS slette merknaden i søknadsmappen om at ytterligere verifisering er nødvendig.

Artikkel 9d

Manuell verifisering av treff foretatt av de utpekte myndighetene for VIS

1. Hver medlemsstat skal utpeke en myndighet («den utpekte myndigheten for VIS») for den manuelle verifiseringen og oppfølgingen av treffene i henhold til artikkel 9a nr. 4 bokstav a) iv)–vii), bokstav e) og f) og bokstav g) ii). Medlemsstatene kan utpeke mer enn én myndighet som den utpekte myndigheten for VIS. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og eu-LISA om den utpekte myndigheten for VIS.

Dersom medlemsstatene velger å utpeke Sirene-kontoret som den utpekte myndigheten for VIS, skal de tildele tilstrekkelige tilleggsressurser til at Sirene-kontoret kan utføre de oppgavene som er tillagt den utpekte myndigheten for VIS i henhold til denne forordningen.

Artikkel 9e

Manuell verifisering og oppfølgingstiltak med hensyn til treff på ETIAS-overvåkingslisten

1. Den nasjonale ETIAS-enheten i medlemsstaten som har lagt inn opplysningene på ETIAS-overvåkingslisten, eller, dersom opplysningene er lagt inn av Europol, den nasjonale ETIAS-enheten i medlemsstaten som behandler søknaden, skal manuelt verifisere og gjennomføre oppfølgingstiltak med hensyn til treff i henhold til artikkel 9a nr. 4 bokstav c) ii).
2. Den relevante nasjonale ETIAS-enheten skal innen to virkedager fra underretningen som er sendt av VIS, verifisere om opplysningene som er registrert i søknadsmappen, tilsvarende opplysningene på ETIAS-overvåkingslisten.
3. Dersom opplysningene i søknadsmappen tilsvarende opplysningene i ETIAS-overvåkingslisten, skal den nasjonale ETIAS-enheten avgi en begrunnet uttalelse til den sentrale visummyndigheten i medlemsstaten som behandler visumsøknaden, om hvorvidt søkeren utgjør en risiko for den offentlige sikkerheten, og det skal tas hensyn til denne ved behandlingen av visumsøknaden i henhold til artikkel 21 i forordning (EF) nr. 810/2009.
4. Når opplysningene er lagt inn på ETIAS-overvåkingslisten av Europol, skal den nasjonale ETIAS-enheten i medlemsstaten som behandler søknaden, omgående anmode om en uttalelse fra Europol med henblikk på å utar-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

beide en begrunnet uttalelse. For dette formålet skal den nasjonale ETIAS-enheten sende opplysningene som er registrert i søknadsmappen i samsvar med artikkel 9 nr. 4, til Europol. Europol skal svare innen 60 timer etter datoen for anmodningen. Dersom Europol ikke svarer innen denne fristen, skal det ikke anses å foreligge noen grunn til å motsette seg utstedelse av visum.

5. Den nasjonale ETIAS-enheten skal sende den begrunnede uttalelsen til den sentrale visummyndigheten innen sju kalenderdager etter underretningen som er sendt av VIS. Dersom den nasjonale ETIAS-enheten ikke sender noen begrunnet uttalelse innen denne fristen, skal det ikke anses å foreligge noen grunn til å motsette seg utstedelse av visum.
6. Den begrunnede uttalelsen skal registreres i søknadsmappen på en måte som gjør den tilgjengelig bare for den sentrale visummyndigheten i medlemsstaten som behandler visumsøknaden.
7. Dersom opplysningene i søknadsmappen ikke tilsvare opplysningene i ETIAS-overvåkingslisten, skal den nasjonale ETIAS-enheten underrette den sentrale visummyndigheten i medlemsstaten som behandler visumsøknaden, som skal slette opplysningene om at det er behov for ytterligere verifisering fra søknadsmappen.

Artikkel 9f

Oppfølgingstiltak fra Sirene-kontoret med hensyn til visse treff

1. Ved treff i henhold til artikkel 9a nr. 4 bokstav a) iii)–vii) og etter manuell verifisering skal den kompetente visummyndigheten eller den utpekte myndigheten for VIS melde slike treff til Sirene-kontoret i medlemsstaten som behandler søknaden.
2. Ved treff i henhold til artikkel 9a nr. 4 bokstav a) iii) skal Sirene-kontoret i medlemsstaten som behandler søknaden
 - a) dersom beslutningen om retur ledsages av et innreiseforbud, umiddelbart underrette den utstedende medlemsstaten gjennom utveksling av tilleggsopplysninger, slik at den utstedende medlemsstaten umiddelbart kan slette meldingen om retur og legge inn en melding om nektet innreise og opphold i henhold til artikkel 24 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) 2018/1861,
 - b) dersom beslutningen om retur ikke ledsages av et innreiseforbud, umiddelbart

underrette den utstedende medlemsstaten gjennom utveksling av tilleggsopplysninger, slik at den utstedende medlemsstaten omgående kan slette meldingen om retur.

3. Ved treff i henhold til artikkel 9a nr. 4 bokstav a) iv)–vii) i denne forordningen skal Sirenekontoret i medlemsstaten som behandler søknaden, treffe alle egnede oppfølgingstiltak i samsvar med forordning (EU) 2018/1862.

Artikkel 9g

Oppfølgingstiltak fra de utpekte myndighetene for VIS med hensyn til visse treff

1. Ved verifiserte treff i henhold til artikkel 9a nr. 4 bokstav e) eller f) eller bokstav g) ii) skal den utpekte myndigheten for VIS om nødvendig treffe alle egnede oppfølgingstiltak. For dette formålet skal den om nødvendig rådføre seg med Interpols nasjonale sentralbyrå i medlemsstaten som behandler søknaden, Europol eller den sentrale myndighet i den pådømmende medlemsstaten som er utpekt i samsvar med artikkel 3 nr. 1 i Rådets rammebeslutning 2009/315/JIS⁴⁴.
2. Den utpekte myndigheten for VIS skal avgi en begrunnet uttalelse om hvorvidt søkeren utgjør en trussel mot den offentlige sikkerheten, til den sentrale visummyndigheten i medlemsstaten som behandler visumsøknaden, og det skal tas hensyn til denne ved behandlingen av visumsøknaden i henhold til artikkel 21 i forordning (EF) nr. 810/2009.
3. Ved verifiserte treff i henhold til artikkel 9a nr. 4 bokstav e) i denne forordningen der domfellelsen ble avsagt før ECRIS-TCN ble satt i drift i samsvar med artikkel 35 nr. 4 i forordning (EU) 2019/816, skal den utpekte myndigheten for VIS i den begrunnede uttalelsen nevnt i nr. 2 i denne artikkel ikke ta hensyn til domfellelser for terrorhandlinger som er avsagt mer enn 25 år før datoen for visumsøknaden eller domfellelser for andre alvorlige straffbare forhold som er avsagt mer enn 15 år før datoen for visumsøknaden.
4. Dersom et treff som er manuelt verifisert av den utpekte myndigheten for VIS, gjelder Europol-opplysningene nevnt i artikkel 9a nr. 4 bokstav f), skal den utpekte myndigheten for VIS omgående anmode om en uttalelse fra

⁴⁴ Rådets rammebeslutning 2009/315/JIS av 26. februar 2009 om organisering av medlemsstatenes utveksling av opplysninger fra strafferegisteret og om opplysningenes innhold (EUT L 93 av 7.4.2009, s. 23).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Europol for å utføre sine oppgaver omhandlet i nr. 2 i denne artikkel. For dette formålet skal den utpekte myndigheten for VIS sende opplysningene som er registrert i søknadsmappen i samsvar med artikkel 9 nr. 4, 5 og 6, til Europol. Europol skal svare innen 60 timer etter datoen for anmodningen. Dersom Europol ikke svarer innen denne fristen, skal det ikke anses å foreligge noen grunn til å motsette seg utstedelse av visum.

5. Ved verifiserte treff i henhold til artikkel 9a nr. 4 bokstav a) iv) i denne forordningen og etter å ha rådført seg med Sirene-kontoret i medlemsstaten som har utstedt meldingen, skal den utpekte myndigheten for VIS i medlemsstaten som behandler søknaden, avgi en begrunnet uttalelse om hvorvidt søkeren utgjør en trussel mot den offentlige sikkerheten, til den sentrale visummyndigheten som behandler visumsøknaden, og det skal tas hensyn til denne ved behandlingen av visumsøknaden i henhold til artikkel 21 i forordning (EF) nr. 810/2009.
6. Den begrunnede uttalelsen skal registreres i søknadsmappen på en måte som gjør den tilgjengelig bare for den utpekte myndigheten for VIS omhandlet i artikkel 9d i medlemsstaten som behandler søknaden, og for de sentrale visummyndighetene i den samme medlemsstaten.
7. Den utpekte myndigheten for VIS skal sende den begrunnede uttalelsen til den sentrale visummyndigheten innen sju kalenderdager etter underretningen som er sendt av VIS. Ved verifiserte treff i henhold til artikkel 9a nr. 4 bokstav e) skal fristen for å sende den begrunnede uttalelsen være ti kalenderdager. Dersom den utpekte myndigheten for VIS ikke sender noen begrunnet uttalelse innen denne fristen, skal det ikke anses å foreligge noen grunn til å motsette seg utstedelse av visum.

Artikkel 9h

Gjennomføring og håndbok

1. Med henblikk på gjennomføringen av artikkel 9a–9g skal eu-LISA, i samarbeid med medlemsstatene og Europol, opprette egnede kanaler for underretning og utveksling av informasjon omhandlet i de nevnte artiklene.
2. Kommisjonen skal vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 48a for å fastsette de prosedyrer og regler som er nødvendige for søking, verifisering og vurderinger i en håndbok.

Artikkel 9i

Europols ansvar

Europol skal tilpasse sitt informasjonssystem for å sikre at automatisk behandling av forespørsler i henhold til artikkel 9a nr. 3 og artikkel 22b nr. 2 er mulig.

Artikkel 9j

Særlige risikoindikatorer

1. De særlige risikoindikatorerene skal anvendes som en algoritme som muliggjør profilering som definert i artikkel 4 nr. 4 i forordning (EU) 2016/679, ved sammenligning i samsvar med artikkel 9a nr. 13 i denne forordning av opplysninger som er registrert i en søknadsmappe i VIS, med særlige risikoindikatorer som er fastsatt av den sentrale ETIAS-enheten i henhold til nr. 4 i denne artikkel, og som peker på sikkerhetsrisiko, risiko for ulovlig innvandring eller høy epidemirisiko. Den sentrale ETIAS-enheten skal legge inn de særlige risikoindikatorerene i VIS.
2. Kommisjonen skal vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 48a for ytterligere å definere risikoene knyttet til sikkerhet eller ulovlig innvandring eller en høy epidemirisiko på grunnlag av
 - a) statistikk generert av EES som angir unormale antall personer som har overskredet det tillatte oppholdet og som er blitt nektet innreise for en bestemt gruppe visuminnehavere,
 - b) statistikk generert av VIS i samsvar med artikkel 45a som viser unormale antall avslag på visumsøknader på grunn av en sikkerhetsrisiko, risiko for ulovlig innvandring eller høy epidemirisiko knyttet til en bestemt gruppe visuminnehavere,
 - c) statistikk generert av VIS i samsvar med artikkel 45a og av EES, og som viser sammenhenger mellom opplysninger som er samlet inn gjennom søknadsskjemaet, og det at visuminnehavere overskrider det tillatte oppholdet eller blir nektet innreise,
 - d) opplysninger som underbygges av faktiske og kunnskapsbaserte opplysninger som framlegges av medlemsstatene om særlige indikatorer for sikkerhetsrisiko eller trusler som identifiseres av en medlemsstat,
 - e) opplysninger som underbygges av faktiske og kunnskapsbaserte opplysninger som framlegges av medlemsstatene om unormale antall personer som har overskredet

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

det tillatte oppholdet og som er blitt nektet innreise for en bestemt gruppe visuminnehavere for en medlemsstat,

- f) opplysninger om særlige høye epidemirisikoer som framlegges av medlemsstatene, samt epidemiologiske overvåkingsopplysninger og risikovurderinger som framlegges av Det europeiske senter for forebygging av og kontroll med sykdommer, og sykdomsutbrudd som rapporteres av Verdens helseorganisasjon.
3. Kommisjonen skal vedta en gjennomføringsrettsakt for å angi hvilke risikoer, som definert i denne forordningen og i den delegerte rettsakten nevnt i nr. 2 i denne artikkelen, som de særlige risikoindikatorerne nevnt i nr. 4 i denne artikkelen skal baseres på. Den aktuelle gjennomføringsrettsakten skal vedtas etter undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 49 nr. 2.
- De særlige risikoene nevnt i første ledd i dette nummeret skal gjennomgås minst hver sjette måned, og om nødvendig skal en ny gjennomføringsrettsakt vedtas av Kommisjonen i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 49 nr. 2.
4. På grunnlag av de særlige risikoene som er fastsatt i samsvar med nr. 3, skal den sentrale ETIAS-enheten fastsette et sett med særlige risikoindikatorer som består av en kombinasjon av opplysninger som omfatter ett eller flere av følgende:
- aldersgruppe, kjønn, nasjonalitet,
 - bostedsland og bosted,
 - bestemmelsesmedlemsstatene,
 - første innreisemedlemsstat,
 - formålet med reisen,
 - nåværende yrke (jobbgruppe).
5. De særlige risikoindikatorerne skal være målrettede og forholdsmessige. De skal ikke under noen omstendigheter være basert på en persons kjønn eller alder, eller på informasjon som avslører en persons hudfarge, rase, etniske eller sosiale opprinnelse, genetiske egenskaper, språk, politiske eller andre meninger, religion eller filosofiske overbevisning, fagforeningsmedlemskap, medlemskap av en nasjonal minoritet, eiendom, fødsel, funksjonsnedsettelse eller seksuelle legning.
6. De særlige risikoindikatorerne skal defineres, fastsettes, vurderes på forhånd, gjennomføres, evalueres i etterkant, revideres og slettes av den sentrale ETIAS-enheten etter samråd med VIS-screeningrådet.

Artikkel 9k

VIS-screeningråd

- Det opprettes et VIS-screeningråd med en rådgivende funksjon innenfor Det europeiske grense- og kystvaktbyrået. Det skal være sammensatt av en representant for den sentrale visummyndigheten i hver medlemsstat, for Det europeiske grense- og kystvaktbyrået og for Europol.
- Den sentrale ETIAS-enheten skal rådføre seg med VIS-screeningrådet om definisjonen, opprettelse, forhåndsvurdering, gjennomføring, evaluering i etterkant, revisjon og sletting av de særlige risikoindikatorerne nevnt i artikkel 9j.
- VIS-screeningrådet skal utstede uttalelser, retningslinjer og anbefalinger og fastsette beste praksis for formålene omhandlet i nr. 2. Ved utstedelse av anbefalinger skal VIS-screeningrådet ta hensyn til anbefalingene fra VIS-veiledningsrådet for grunnleggende rettigheter.
- VIS-screeningrådet skal møtes når det er nødvendig, og minst to ganger i året. Kostnadene ved og tjenester i forbindelse med møtene skal dekkes av Det europeiske grense- og kystvaktbyrået.
- VIS-screeningrådet kan rådføre seg med VIS-veiledningsrådet for grunnleggende rettigheter om særlige spørsmål knyttet til grunnleggende rettigheter, særlig med hensyn til personvern, vern av personopplysninger og ikke-diskriminering.
- VIS-screeningrådet skal vedta sin forretningsorden på sitt første møte gjennom simpelt flertall blant medlemmene.

Artikkel 9l

VIS-veiledningsrådet for grunnleggende rettigheter

- Det opprettes herved et uavhengig VIS-veiledningsråd for grunnleggende rettigheter, med en rådgivnings- og vurderingsfunksjon. Uten at det berører deres respektive ansvarsområder og uavhengighet, skal rådet være sammensatt av den ansvarlige for grunnleggende rettigheter for Det europeiske grense- og kystvaktbyrået, en representant for det rådgivende forumet for grunnleggende rettigheter for Det europeiske grense- og kystvaktbyrået, en representant for Det europeiske datatilsynet, en representant for Det europeiske personvernråd opprettet ved forordning (EU) 2016/

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- 679 og en representant for Det europeiske unions byrå for grunnleggende rettigheter.
2. VIS-veiledningsrådet for grunnleggende rettigheter skal foreta regelmessige vurderinger og utstede anbefalinger til VIS-screeningrådet om hvilken innvirkning behandlingen av søknader og gjennomføringen av artikkel 9j har på grunnleggende rettigheter, særlig med hensyn til personvern, vern av personopplysninger og ikke-diskriminering.
- VIS-veiledningsrådet for grunnleggende rettigheter skal også støtte VIS-screeningrådet i utførelsen av dets oppgaver når det rådspørres av sistnevnte om særlige spørsmål knyttet til grunnleggende rettigheter, særlig med hensyn til personvern, vern av personopplysninger og ikke-diskriminering.
- VIS-veiledningsrådet for grunnleggende rettigheter skal ha tilgang til revisjonene nevnt i artikkel 7 nr. 2 bokstav e) i forordning (EU) 2018/1240.
3. VIS-veiledningsrådet for grunnleggende rettigheter skal møtes så ofte som nødvendig, og minst to ganger i året. Kostnadene ved og tjenester i forbindelse med møtene skal dekkes av Det europeiske grense- og kystvaktbyrået. Møtene skal finne sted i lokalene til Det europeiske grense- og kystvaktbyrået. Sekretariatsfunksjonen for møtene skal ivaretas av Det europeiske grense- og kystvaktbyrået. VIS-veiledningsrådet for grunnleggende rettigheter skal vedta sin forretningsorden på sitt første møte gjennom simpelt flertall blant medlemmene.
4. En representant for VIS-veiledningsrådet for grunnleggende rettigheter skal inviteres til å delta på møtene i VIS-screeningrådet som rådgiver. Medlemmene av VIS-veiledningsrådet for grunnleggende rettigheter skal ha tilgang til opplysninger og dokumentasjon fra VIS-screeningrådet.
5. VIS-veiledningsrådet for grunnleggende rettigheter skal utarbeide en årlig rapport. Rapporten skal offentliggjøres.»
- 12) Artikkel 10 nr. 1 bokstav f) skal erstattes med følgende:
- «f) det territorium som visuminnehaveren har rett til å reise på, i samsvar med artikkel 24 og 25 i forordning (EF) nr. 810/2009,»
- 13) Artikkel 11 utgår.
- 14) I artikkel 12 nr. 2 gjøres følgende endringer:
- a) I bokstav a) skal nytt underpunkt lyde:
- «iia) kan ikke godtgjøre formålet med og vilkårene for den planlagte lufthavntransitten,»
- b) Nytt ledd skal lyde:
- «Nummereringen av avslagsgrunnene i VIS skal tilsvare nummereringen av avslagsgrunnene i standardavslagsskjemaet fastsatt i vedlegg VI til forordning (EF) nr. 810/2009.»
- 15) I artikkel 13 skal nytt nummer lyde:
- «4. Når søknadsmappen ajourføres i henhold til nr. 1 og 2 i denne artikkelen, skal VIS sende en underretning til medlemsstaten som har utstedt visumet, med opplysninger om beslutningen om å annullere eller inndra dette visumet og begrunnelsen for denne beslutningen. Slike meldinger skal genereres automatisk av det sentrale VIS-systemet og overføres via VISMail i samsvar med artikkel 16,»
- 16) I artikkel 15 gjøres følgende endringer:
- a) Nr. 1 skal erstattes med følgende:
- «1. Kompetent visummyndighet skal søke i VIS ved behandlingen av søknader og beslutninger knyttet til slike søknader, herunder beslutninger om å annullere, inndra eller forlenge visumet i samsvar med de relevante bestemmelsene. Kompetent visummyndighets søk i VIS skal fastslå
- a) om søkeren har vært gjenstand for en beslutning om å utstede, avslå, annullere, inndra eller forlenge et visum, og
- b) om søkeren har vært gjenstand for en beslutning om å utstede, avslå, tilbakekalle, inndra, annullere, forlenge eller fornye et visum for langvarig opphold eller en oppholdstillatelse.»
- b) I nr. 2 gjøres følgende endringer:
- i) Bokstav c) skal erstattes med følgende:
- «c) reisedokumentets type og nummer, reisedokumentets utløpsdato, landet som har utstedt reisedokumentet og utstedelsesdatoen,»
- ii) Bokstav f) skal erstattes med følgende:
- «ea) ansiktsbilde,
- f) nummeret på visumetiketten, visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen, og utstedelsesda-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

toen for eventuelle tidligere visum, visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelser,»

- c) Nytt nummer skal lyde:
«2a. Ansiktsbildet omhandlet i nr. 2 bokstav ea) skal ikke være det eneste søkekriteriet.»
- d) Nr. 3 skal lyde:
«3. Dersom søket etter en eller flere av opplysningene angitt i nr. 2 i denne artikkel viser at det er registrert opplysninger om søkeren i VIS, skal kompetent visummyndighet, utelukkende for formålene omhandlet i nr. 1 i denne artikkel, gis tilgang til søknadsmappene og de tilknyttede søknadsmappene i henhold til artikkel 8 nr. 3 og 4 og artikkel 22a nr. 4.»

17) Artikkel 16 skal erstattes med følgende:

Artikkel 16

Bruk av VIS for konsultasjon og anmodninger om dokumenter

- Med henblikk på konsultasjon mellom sentrale visummyndigheter om søknader i samsvar med artikkel 22 i forordning (EF) nr. 810/2009, skal anmodninger om konsultasjon og svarene på disse oversendes i samsvar med nr. 2 i denne artikkel.
- Når det i VIS opprettes en søknadsmappe som gjelder en statsborger fra et bestemt tredjeland eller som tilhører en bestemt kategori av slike statsborgere for hvilke det kreves forhåndskonsultasjoner i henhold til artikkel 22 i forordning (EF) nr. 810/2009, skal VIS automatisk sende en anmodning om konsultasjoner til den eller de angitte medlemsstatene via VISMail.

Medlemsstaten eller medlemsstatene som rådspørres, skal sende sitt svar til VIS, som via VISMail skal sende svaret til medlemsstaten som framsatte anmodningen.

I tilfelle et negativt svar skal det i svaret angis om søkeren utgjør en trussel mot den offentlige orden, den indre sikkerhet, folkehelsen eller internasjonale forbindelser.

Utelukkende med henblikk på gjennomføringen av konsultasjonsprosessen skal listen over medlemsstater som krever at deres sentrale myndigheter konsulteres av andre medlemsstaters sentrale myndigheter under behandlingen av søknader om standardvisum som inngis av statsborgere fra bestemte tredje-

land eller bestemte kategorier av slike statsborgere i samsvar med artikkel 22 i forordning (EF) nr. 810/2009, integreres i VIS. VIS skal ha en funksjonalitet for sentralisert forvaltning av denne listen.

- Oversending av opplysninger via VISMail skal også gjelde for
 - oversending av opplysninger om visum som er utstedt til statsborgere fra bestemte tredjeland eller bestemte kategorier av slike statsborgere (etterfølgende underretning) i henhold til artikkel 31 i forordning (EF) nr. 810/2009,
 - oversending av opplysninger om visum som er utstedt med begrenset territorial gyldighet i henhold til artikkel 25 nr. 4 i forordning (EF) nr. 810/2009,
 - oversending av opplysninger om beslutninger om å annullere eller inndra et visum og begrunnelsen for denne beslutningen i henhold til artikkel 13 nr. 4,
 - oversending av anmodninger om retting eller sletting av opplysninger i henhold til henholdsvis artikkel 24 nr. 2 og artikkel 25 nr. 2 samt kontakter mellom medlemsstatene i henhold til artikkel 38 nr. 2,
 - alle andre meldinger knyttet til konsulært samarbeid som innebærer overføring av personopplysninger som er registrert i eller knyttet til VIS, til oversending av anmodninger til den kompetente visummyndigheten om å videresende kopier av dokumenter som støtter søknaden, og til overføring av elektroniske kopier av disse dokumentene.
- Listen over medlemsstater som krever at deres sentrale myndigheter underrettes om visum som andre medlemsstater utsteder til statsborgere fra bestemte tredjeland eller bestemte kategorier av slike statsborgere i henhold til artikkel 31 i forordning (EF) nr. 810/2009, skal integreres i VIS. VIS skal sørge for sentralisert forvaltning av denne listen.
 - Oversending av opplysninger i henhold til nr. 3 bokstav a)–c) skal genereres automatisk av VIS.
 - Kompetente visummyndigheter skal svare på anmodninger i henhold til nr. 3 bokstav e) innen tre virkedager.
- Personopplysningene som oversendes i henhold til denne artikkelen, skal utelukkende brukes til konsultasjon og underretning av sentrale visummyndigheter og til konsulært samarbeid.»

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

18) Artikkelen 17 utgår.

19) Overskriften i kapittel III skal lyde:

«ANDRE MYNDIGHETERS TILGANG TIL VISUMOPPLYSNINGER».

20) I artikkel 17a gjøres følgende endringer:

a) I nr. 3 skal bokstav e) erstattes med følgende:

«e) dersom identiteten til en visuminnehaver verifiseres ved hjelp av fingeravtrykk eller et ansiktsbilde, verifisere identiteten til en visuminnehaver med fingeravtrykk eller, dersom ansiktsbildet er registrert i VIS med angivelse av at det ble tatt på stedet da søknaden ble inngitt, med ansiktsbildet opp mot VIS, i samsvar med artikkel 23 nr. 2 og 4 i forordning (EU) 2017/2226 og artikkel 18 nr. 6 i denne forordningen.»

b) Nye numre skal lyde:

«3a. Interoperabilitet skal gjøre det mulig for VIS å starte prosessen med sletting av ansiktsbildet som nevnt i artikkel 16 nr. 1 bokstav d) i forordning (EU) 2017/2226 fra den individuelle mappen i EES når et ansiktsbilde er registrert i VIS med angivelse av at det ble tatt på stedet da søknaden ble inngitt.

3b. Interoperabilitet skal gjøre det mulig for EES automatisk å underrette VIS i samsvar med artikkel 23 nr. 3 i denne forordningen dersom utreisen til et barn under 12 år er innført i inn- og utreiseregisteret i samsvar med artikkel 16 nr. 3 i forordning (EU) 2017/2226.»

21) I artikkel 18 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 4 skal bokstav b) erstattes med følgende:

«b) ansiktsbilder,»

b) I nr. 5 skal bokstav b) erstattes med følgende:

«b) ansiktsbilder,»

c) I nr. 6 gjøres følgende endringer:

i) I første ledd bokstav a) skal punkt ii) erstattes med følgende:

«ii) identiteten verifiseres på det berørte grenseovergangsstedet ved hjelp av fingeravtrykk eller ansiktsbildet som er tatt på stedet i samsvar med artikkel 23 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2226,»

ii) Andre ledd skal erstattes med følgende:

«Kompetente myndigheter som har ansvaret for å utføre kontroll ved grensene der EES brukes, skal verifisere visuminnehaverens fingeravtrykk eller ansiktsbilde mot fingeravtrykkene eller ansiktsbildet som er tatt på stedet, og som er registrert i VIS. For visuminnehavere hvis fingeravtrykk eller ansiktsbilde ikke kan brukes, skal søket nevnt i nr. 1 foretas med de alfanumeriske opplysningene fastsatt i nr. 1.»

d) Nr. 7 skal erstattes med følgende:

«7. For å verifisere fingeravtrykkene eller ansiktsbildene opp mot VIS som fastsatt i nr. 6, kan den kompetente myndigheten iverksette et søk fra EES til VIS.»

22) I artikkel 19 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal andre ledd erstattes med følgende:

«Dersom identiteten til innehaveren av visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen ikke kan verifiseres ved hjelp av fingeravtrykk, kan kompetente myndigheter også utføre kontrollen ved hjelp av ansiktsbildet.»

b) I nr. 2 skal bokstav b) erstattes med følgende:

«b) ansiktsbilder,»

23) I artikkel 19a skal nr. 4 erstattes med følgende:

«4. Dersom søk med opplysningene nevnt i nr. 2 viser at opplysninger om tredjelandsborgeren er registrert i VIS, skal den kompetente myndigheten som har ansvaret for å utføre kontroll ved grensene der EES brukes, dessuten verifisere tredjelandsborgerens fingeravtrykk eller ansiktsbilde mot fingeravtrykkene eller ansiktsbildet som er tatt på stedet, og som er registrert i VIS. Denne myndigheten kan iverksette verifisering fra EES. For tredjelandsborgere hvis fingeravtrykk eller ansiktsbilde ikke kan brukes, skal søket foretas med bare de alfanumeriske opplysningene fastsatt i nr. 2.»

24) I artikkel 20 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal erstattes med følgende:

«1. Utelukkende for å kunne identifisere enhver person som tidligere kan ha vært registrert i VIS eller som ikke,

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

eller ikke lenger, oppfyller vilkårene for innreise til eller opphold eller bosted på medlemsstatenes territorium, skal kompetente myndigheter som har ansvaret for å utføre kontroll ved grensene der EES brukes, eller på medlemsstatenes territorium for å påse at vilkårene for innreise til eller opphold eller bosted på medlemsstatenes territorium er oppfylt, ha tilgang til VIS for å søke med vedkommende persons fingeravtrykk.

Dersom vedkommendes fingeravtrykk ikke kan brukes, eller søk med fingeravtrykk mislykkes, skal søket foretas med opplysningene nevnt i artikkel 9 nr. 4 bokstav a), aa), b), c) eller ca), eller artikkel 9 nr. 5. Ansiktsbildet skal imidlertid ikke være det eneste søkekriteriet.»

- b) I nr. 2 skal bokstav c) og d) erstattes med følgende:
- «c) ansiktsbilder,
 - d) opplysninger som er lagt inn med hensyn til visum som er utstedt, nektet, annullert, inndratt eller forlenget, omhandlet i artikkel 10–14.»

25) Artikkel 21 og 22 skal erstattes med følgende:

«Artikkel 21

Tilgang til VIS-opplysninger for å fastslå ansvaret for søknader om internasjonal beskyttelse

1. Utelukkende for å fastslå hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av en søknad om internasjonal beskyttelse i samsvar med artikkel 12 og 34 i forordning (EU) nr. 604/2013, skal kompetente asylmyndigheter ha tilgang til VIS for å søke med fingeravtrykkene til søkeren om internasjonal beskyttelse.
Dersom fingeravtrykkene til søkeren om internasjonal beskyttelse ikke kan brukes, eller søk med fingeravtrykk mislykkes, skal søket foretas med opplysningene nevnt i artikkel 9 nr. 4 bokstav a), aa), b), c) eller ca), eller artikkel 9 nr. 5. Ansiktsbildet skal imidlertid ikke være det eneste søkekriteriet.
2. Dersom søket med opplysningene angitt i nr. 1 viser at det er registrert opplysninger i VIS om et utstedt visum med en gyldighetstid som utløper høyst seks måneder før datoen for søknaden om internasjonal beskyttelse, eller et visum som er forlenget slik at det utløper høyst seks måneder før datoen for søknaden

om internasjonal beskyttelse, skal kompetent asylmyndighet utelukkende for formålet nevnt i nr. 1 gis tilgang til VIS for å få tilgang til følgende opplysninger i søknadsmappen, samt med hensyn til bokstav e) i dette nummer, opplysninger om ektefelle og barn i samsvar med artikkel 8 nr. 4:

- a) søknadsnummeret og den myndighet som har utstedt eller forlenget visumet, samt om myndigheten har utstedt visumet på vegne av en annen medlemsstat,
 - b) opplysningene fra søknadsskjemaet omhandlet i artikkel 9 nr. 4 bokstav a) og aa),
 - c) ansiktsbilder,
 - d) opplysningene som er lagt inn i forbindelse med ethvert visum som er utstedt, annullert, inndratt eller forlenget, omhandlet i artikkel 10, 13 og 14,
 - e) opplysningene omhandlet i artikkel 9 nr. 4 bokstav a) og aa) i de tilknyttede søknadsmappene for ektefelle og barn.
3. Søk i VIS i henhold til nr. 1 og 2 i denne artikkel skal bare utføres av de utpekte nasjonale myndighetene omhandlet i artikkel 34 nr. 6 i forordning (EU) nr. 604/2013.

Artikkel 22

Tilgang til VIS-opplysninger for å behandle søknader om internasjonal beskyttelse

1. Utelukkende for å behandle en søknad om internasjonal beskyttelse skal kompetente asylmyndigheter i samsvar med artikkel 34 i forordning (EU) nr. 604/2013 ha tilgang til å søke med fingeravtrykkene til søkeren om internasjonal beskyttelse.
Dersom fingeravtrykkene til søkeren om internasjonal beskyttelse ikke kan brukes, eller søk med fingeravtrykk mislykkes, skal søket foretas med opplysningene nevnt i artikkel 9 nr. 4 bokstav a), aa), b), c) eller ca), eller artikkel 9 nr. 5. Ansiktsbildet skal imidlertid ikke være det eneste søkekriteriet.
2. Dersom søket med opplysningene angitt i nr. 1 viser at det er registrert opplysninger om søkeren om internasjonal beskyttelse i VIS, skal kompetent asylmyndighet ha tilgang til VIS for å få tilgang til følgende opplysninger om søkeren og eventuelle tilknyttede søknadsmapper om søkeren i samsvar med artikkel 8 nr. 3, og, når det gjelder opplysningene angitt i bokstav f) i dette nummer, om ektefelle og barn i samsvar med artikkel 8 nr. 4, utelukkende for formålet nevnt i nr. 1:

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- a) søknadsnummeret,
 - b) opplysningene fra søknadsskjemaene omhandlet i artikkel 9 nr. 4,
 - c) ansiktsbilder som nevnt i artikkel 9 nr. 5,
 - d) skanninger av siden med personopplysninger i reisedokumentet omhandlet i artikkel 9 nr. 7,
 - e) opplysningene som er lagt inn i forbindelse med ethvert visum som er utstedt, annullert, inndratt eller forlenget, omhandlet i artikkel 10, 13 og 14,
 - f) opplysningene omhandlet i artikkel 9 nr. 4 i de tilknyttede søknadsmappene for ektefelle og barn.
3. Søk i VIS i henhold til nr. 1 og 2 i denne artikkel skal bare utføres av de utpekte nasjonale myndighetene omhandlet i artikkel 34 nr. 6 i forordning (EU) nr. 604/2013.»

26) Etter artikkel 22 innsettes følgende kapitler:

«KAPITTEL IIIa

**INNLEGGING OG BRUK AV OPPLYSNINGER
OM VISUM FOR LANGVARIG OPPHOLD OG
OPPHOLDSTILLATELSE**

Artikkel 22a

**Prosedyrer for å legge inn opplysninger ved
søknad om visum for langvarig opphold eller
oppholdstillatelse**

1. Ved søknad om visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse skal myndigheten som har ansvar for å ta imot eller behandle søknaden omgående opprette en søknadsmappe ved å legge inn følgende opplysninger i VIS i den utstrekning søkeren er pålagt å gi disse opplysningene i samsvar med relevant unionsrett eller nasjonal rett:
 - a) søknadsnummeret,
 - b) statusopplysninger som viser at det er søkt om visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse,
 - c) hvilken myndighet som har mottatt søknaden, samt myndighetens beliggenhet,
 - d) etternavn (familienavn), fornavn, fødselsdato, nåværende nasjonalitet eller nasjonaliteter, kjønn, fødested,
 - e) reisedokumentets type og nummer,
 - f) reisedokumentets utløpsdato,
 - g) landet som har utstedt reisedokumentet og utstedelsesdatoen,
 - h) en skanning av siden med personopplysninger i reisedokumentet,

- i) dersom det gjelder mindreårige, etternavn og fornavn på innehaveren av foreldreansvar eller verge for søkeren,
 - j) ansiktsbilde av søkeren, med en angivelse av om ansiktsbildet ble tatt på stedet da søknaden ble inngitt,
 - k) søkerens fingeravtrykk.
2. Når det gjelder fingeravtrykk som omhandlet i nr. 1 bokstav k), skal fingeravtrykkene til barn under seks år ikke føres inn i VIS.
- Når det gjelder ansiktsbilder og fingeravtrykk som omhandlet i nr. 1 bokstav j) og k), skal opplysningene om mindreårige føres inn i VIS bare dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
- a) personalet som innhenter opplysninger om en mindreårig, har fått opplæring i å innhente en mindreårigs biometriske opplysninger på en barnevennlig og barnesensitiv måte og i full respekt for barnets beste og garantiene som er fastsatt i FNs konvensjon om barnets rettigheter,
 - b) alle mindreårige er ledsaget av et voksent familiemedlem eller en verge når opplysningene innhentes,
 - c) det brukes ingen tvang for å innhente opplysningene.
3. Når søknadsmappen er opprettet, skal VIS automatisk foreta forespørslene i henhold til artikkel 22b.
4. Dersom søkeren har søkt som del av en gruppe eller sammen med et familiemedlem, skal myndigheten opprette en søknadsmappe for hver person i gruppen og knytte sammen saksmappene til de personene som har søkt om visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse sammen.
5. Dersom visse opplysninger ikke kreves oppgitt i samsvar med unionsretten eller nasjonal rett, eller ikke kan framskaffes, skal feltene for de aktuelle opplysningene fylles ut med «ikke relevant» (not applicable). Når det gjelder fingeravtrykk, skal systemet gjøre det mulig å skjelle mellom de tilfellene der det ikke kreves fingeravtrykk i samsvar med unionsretten eller nasjonal rett, og de tilfellene der de ikke kan framskaffes.

Artikkel 22b

**Forespørsler i informasjonssystemer og
databaser**

1. Søknadsmappene skal behandles automatisk av VIS for å identifisere treff i samsvar med denne artikkel. VIS skal behandle hver søknadsmappe individuelt.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

2. Med henblikk på å vurdere om personen kan utgjøre en trussel mot offentlig orden, indre sikkerhet eller folkehelsen i medlemsstatene i henhold til artikkel 6 nr. 1 bokstav e) i forordning (EU) 2016/399, og for det formålet som er omhandlet i artikkel 2 nr. 2 bokstav f) i denne forordningen, skal VIS sende en forespørsel ved å bruke ESP til å sammenligne de relevante opplysningene omhandlet i artikkel 22a nr. 1 bokstav d)–g) og bokstav i), j) og k) i denne forordningen med opplysningene i en post, et datasett eller en melding som er registrert i
- SIS,
 - EES,
 - ETIAS, herunder ETIAS-overvåkingslisten,
 - VIS,
 - ECRIS-TCN,
 - Europol-opplysninger,
 - Interpol SLTD, og
 - Interpol TDAWN.
- Sammenligningen skal foretas med både alfanumeriske og biometriske opplysninger, med mindre informasjonssystemet eller databasen som er angitt bare inneholder én av disse kategoriene av opplysninger.
3. Særlig skal VIS verifisere følgende:
- når det gjelder SIS, om
 - reisedokumentet som er brukt til søknaden, tilsvarer et reisedokument som er mistet, stjålet, urettmessig tilegnet eller ugyldiggjort,
 - søkeren er gjenstand for en melding om nektet innreise eller opphold,
 - søkeren er gjenstand for en melding om retur,
 - søkeren er gjenstand for en melding om personer som er ettersøkt for pågrepelse med sikte på overlevering på grunnlag av en europeisk arrestordre, eller for pågrepelse med sikte på utlevering,
 - søkeren er gjenstand for en melding om savnede eller sårbare personer som må hindres i å reise,
 - søkeren er gjenstand for en melding om personer som er etterlyst i forbindelse med en rettslig prosedyre,
 - søkeren eller reisedokumentet er gjenstand for en melding om personer eller gjenstander med henblikk på diskrete kontroll, undersøkelseskontroll eller målrettet kontroll,
 - når det gjelder EES, om søkeren er registrert i EES som nektet innreise på grunnlag av en årsak som tilsvarer punkt B, D, H eller I i vedlegg V del B til forordning (EU) 2016/399,
 - når det gjelder ETIAS, om
 - søkeren er en person som det er registrert en nektet, annullert eller inndratt framreisstillatelse for i ETIAS av en grunn som tilsvarer artikkel 37 nr. 1 bokstav a), b), d) eller e) eller artikkel 37 nr. 2 i forordning (EU) 2018/1240, eller søkerens reisedokument samsvarer med en slik nektet, annullert eller inndratt framreisstillatelse,
 - opplysningene som framlegges som en del av søknaden, tilsvarer opplysninger på ETIAS-overvåkingslisten,
 - når det gjelder VIS, om søkeren tilsvarer en person
 - som det er registrert et nektet, annullert eller inndratt visum for i VIS av en grunn som tilsvarer artikkel 12 nr. 2 bokstav a) i), v) eller vi) eller bokstav b),
 - som det er registrert et nektet, tilbakekalt, inndratt eller annullert visum for langvarig opphold eller en nektet, tilbakekalt, inndratt eller annullert oppholdstillatelse for i VIS av en grunn som tilsvarer artikkel 22d nr. 1 bokstav a), eller
 - hvis reisedokument tilsvarer et visum, et visum for langvarig opphold eller en oppholdstillatelse som er nektet, tilbakekalt, inndratt eller annullert, som omhandlet i punkt i) eller ii),
 - når det gjelder ECRIS-TCN, om søkeren tilsvarer en person hvis opplysninger er blitt registrert i dette systemet i løpet av de foregående 25 årene når det gjelder domfellelser for terrorhandlinger, eller i løpet av de foregående 15 årene når det gjelder domfellelser for andre alvorlige straffbare forhold,
 - når det gjelder Europol-opplysninger, om opplysningene i søknaden tilsvarer opplysninger i Europol-registeret,
 - når det gjelder Interpols databaser, om
 - reisedokumentet som er brukt til søknaden, tilsvarer et reisedokument som er meldt mistet, stjålet eller ugyldiggjort i Interpol SLTD,
 - reisedokumentet som er brukt til søknaden, tilsvarer et reisedokument som er registrert i en mappe i Interpol TDAWN.
4. Søk i SIS-meldinger om savnede eller sårbare personer, personer som er etterlyst i forbindelse med en rettslig prosedyre, og personer

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

eller gjenstander for diskre kontroll, undersøkelseskontroll eller målrettet kontroll skal bare foretas med henblikk på formålet nevnt i artikkel 2 nr. 2 bokstav f).

5. Når det gjelder Interpol SLTD og Interpol TDAWN, skal enhver forespørsel eller verifisering utføres på en slik måte at ingen opplysninger skal avsløres for eieren av Interpol-meldingen.

Dersom kravet fastsatt i dette nummer ikke er oppfylt, skal VIS ikke søke i Interpols databaser.

6. Når det gjelder Europol-opplysninger, skal den automatiserte behandlingen motta den relevante meldingen i henhold til artikkel 21 nr. 1b i forordning (EU) 2016/794.
7. Et treff skal utløses dersom alle eller noen av opplysningene i søknadsmappen som brukes til søket, helt eller delvis samsvarer med opplysningene i en post, en melding eller et datasett i informasjonssystemene eller databasene nevnt i nr. 2. Håndboken nevnt i nr. 18 skal definere delvis samsvar, herunder en grad av sannsynlighet for å begrense antall falske treff.
8. Dersom den automatiske sammenligningen nevnt i nr. 2 rapporterer et treff knyttet til nr. 3 bokstav a) i), ii) og iii), bokstav b), bokstav c) i), bokstav d) og bokstav g) i), skal VIS tilføye en henvisning i søknadsmappen til et treff og, der det er relevant, til medlemsstatene som har lagt inn eller framlagt opplysningene som har utløst treffet.
9. Dersom den automatiske sammenligningen nevnt i nr. 2 rapporterer et treff knyttet til nr. 3 bokstav a) iv), bokstav c) ii), bokstav e) og f) og bokstav g) ii), skal VIS bare angi i søknadsmappen at ytterligere verifisering er nødvendig.

Ved treff i henhold til nr. 3 bokstav a) iv), bokstav e) og f) og bokstav g) ii) skal VIS sende en automatisk melding om slike treff til den utpekte myndigheten for VIS i medlemsstaten som behandler søknaden. Slike automatiske meldinger skal inneholde opplysningene som er registrert i søknadsmappen i samsvar med artikkel 22a nr. 1 bokstav d–g) og bokstav i), j) og k).

Ved treff i henhold til nr. 3 bokstav c) ii) skal VIS sende en automatisk melding om slike treff til den nasjonale ETIAS-enheten i medlemsstaten som har lagt inn opplysningene, eller, dersom opplysningene er lagt inn av Europol, til den nasjonale ETIAS-enheten i medlemsstatene som behandler søknaden. Denne automatiske meldingen skal inneholde opplysningene som

er registrert i søknadsmappen i samsvar med artikkel 22a nr. 1 bokstav d–g) og bokstav i).

10. Dersom den automatiske sammenligningen nevnt i nr. 2 rapporterer et treff knyttet til nr. 3 bokstav a) v), vi) og vii), skal VIS verken registrere treffet i søknadsmappen eller angi i søknadsmappen at ytterligere verifisering er nødvendig.
11. Det unike referansenummeret til dataposten som har utløst et treff, skal oppbevares i søknadsmappen med henblikk på loggføring, rapportering og statistikk i samsvar med artikkel 34 og 45a.
12. Ethvert treff i henhold til nr. 6 skal verifiseres manuelt av den kompetente visum- eller innvandringsmyndigheten i medlemsstaten som behandler søknaden om visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse.

Med henblikk på manuell verifisering i henhold til første ledd skal den kompetente myndigheten ha tilgang til søknadsmappen og eventuelle tilknyttede søknadsmapper, samt til treffene som utløses under den automatiserte behandlingen i henhold til nr. 6.

Den kompetente myndigheten skal også ha midlertidig tilgang til opplysningene i VIS, SIS, EES, ETIAS eller Interpol SLTD som utløste treffet, så lenge verifiseringen nevnt i denne artikkelen og behandlingen av søknaden om visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse pågår, og i tilfelle en klagebehandling.

Den kompetente myndigheten skal verifisere om identiteten til søkeren som er registrert i søknadsmappen, tilsvarende opplysningene i noen av de forespurte informasjonssystemene og databasene.

Dersom personopplysningene i søknadsmappen tilsvarende opplysningene som er lagret i det relevante informasjonssystemet eller den relevante databasen, skal det tas hensyn til treffet ved vurderingen av om søkeren om visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse kan utgjøre en trussel mot den offentlige orden, den indre sikkerhet eller folkehelsen i medlemsstatene som behandler søknaden.

Dersom treffet gjelder en person som en annen medlemsstat har lagt inn en melding i SIS om nektet innreise eller opphold for eller en melding om retur, får den forutgående konsultasjonen i henhold til artikkel 27 i forordning (EU) 2018/1861 eller artikkel 9 i forordning (EU) 2018/1860 anvendelse.

Dersom personopplysningene i søknadsmappen ikke samsvarer med opplysningene som er lagret i det relevante informa-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- sjonssystemet eller den relevante databasen, skal den kompetente myndigheten slette det falske treffet i søknadsmappen.
13. For den manuelle verifiseringen av treff i henhold til nr. 3 bokstav a) iv)–vii), bokstav e) og f) og bokstav g) ii) av den utpekte myndigheten for VIS, får artikkel 9d tilsvarende anvendelse.
 14. For den manuelle verifiseringen og oppfølgingstiltakene med hensyn til treff på ETIAS-overvåkingslisten i henhold til nr. 3 bokstav c) ii) som utføres av nasjonale ETIAS-enheter, får artikkel 9e tilsvarende anvendelse. Henvisningen til den sentrale visummyndigheten skal forstås som en henvisning til den visum- eller innvandringsmyndigheten som er ansvarlig for visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse.
 15. For oppfølgingstiltak av Sirene-kontorene med hensyn til treff i SIS i henhold til denne artikkels nr. 3 bokstav a) iv)–vii), får artikkel 9f tilsvarende anvendelse.
 16. For oppfølgingstiltak av de utpekte myndighetene for VIS med hensyn til treff i henhold til nr. 3 bokstav e) eller f) eller bokstav g) ii), får artikkel 9g tilsvarende anvendelse. Henvisningen til den sentrale visummyndigheten skal forstås som en henvisning til den visum- eller innvandringsmyndigheten som er ansvarlig for visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse.
 17. Med henblikk på gjennomføringen av denne artikkelen skal eu-LISA, i samarbeid med medlemsstatene og Europol, opprette egnede kanaler for underretning og utveksling av informasjon omhandlet i denne artikkelen.
 18. Kommisjonen skal vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 48a for å fastsette de prosedyrer og regler som er nødvendige for forespørsler, verifisering og vurderinger i en håndbok.

Artikkel 22c

Opplysninger som skal legges til for et visum for langvarig opphold eller en oppholdstillatelse som er utstedt

Dersom en kompetent myndighet beslutter å utstede et visum for langvarig opphold eller en oppholdstillatelse, skal den legge til følgende opplysninger i søknadsmappen der opplysningene

samles inn, i samsvar med relevant unionsrett og nasjonal rett:

- a) statusopplysninger som viser at visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse er utstedt,
- b) myndigheten som har truffet beslutningen,
- c) sted og dato for beslutningen om å utstede visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen,
- d) hvilken type dokument som er utstedt (visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse),
- e) nummeret på visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen som er utstedt,
- f) datoene der gyldigheten av visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen begynner og utløper,
- g) opplysninger oppført i artikkel 22a nr. 1, dersom de er tilgjengelige og ikke er oppført i søknadsmappen ved søknad om visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse.

Artikkel 22d

Opplysninger som skal legges til i visse tilfeller ved avslag på søknad om visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse

1. Dersom en kompetent myndighet beslutter å nekte et visum for langvarig opphold eller en oppholdstillatelse fordi søkeren anses for å utgjøre en trussel mot offentlig orden, indre sikkerhet eller folkehelsen, eller søkeren har framlagt dokumenter som er skaffet på bedragerisk vis, eller forfalsket eller manipulert, skal myndigheten legge til følgende opplysninger i søknadsmappen der opplysningene samles inn i samsvar med relevant unionsrett og nasjonal rett:
 - a) statusopplysninger som viser at visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse er nektet fordi søkeren anses for å utgjøre en trussel mot den offentlige orden, den indre sikkerhet eller folkehelsen, eller fordi søkeren har framlagt dokumenter som er skaffet på bedragerisk vis, eller forfalsket eller manipulert,
 - b) myndigheten som har truffet beslutningen,
 - c) dato og sted for beslutningen.
2. Dersom det er truffet en endelig beslutning om avslag på søknad om visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse av andre grunner enn dem som er nevnt i nr. 1, skal søknadsmappen omgående slettes fra VIS.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Artikkel 22e

Opplysninger som skal legges til for et visum for langvarig opphold eller en oppholdstillatelse som er tilbakekalt, inndratt eller annullert

Dersom en kompetent myndighet beslutter å tilbakekalle, inndra eller annullere et visum for langvarig opphold eller en oppholdstillatelse, skal den legge til følgende opplysninger i søknadsmappen der opplysningene samles inn, i samsvar med relevant unionsrett og nasjonal rett:

- a) statusopplysninger som viser at visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse er tilbakekalt, inndratt eller annullert,
- b) myndigheten som har truffet beslutningen,
- c) dato og sted for beslutningen,
- d) dersom det er relevant, grunnene til å tilbakekalle, inndra eller annullere visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen, i samsvar med artikkel 22d.

Artikkel 22f

Opplysninger som skal legges til for et visum for langvarig opphold som er forlenget eller en oppholdstillatelse som er fornyet

1. Dersom en kompetent myndighet beslutter å forlenge et visum for langvarig opphold, skal den legge til følgende opplysninger i søknadsmappen der opplysningene samles inn, i samsvar med relevant unionsrett og nasjonal rett:
 - a) statusopplysninger som viser at visumet for langvarig opphold er forlenget,
 - b) myndigheten som har truffet beslutningen,
 - c) dato og sted for beslutningen,
 - d) visumetikettens nummer,
 - e) datoene der gyldigheten av visumet for langvarig opphold begynner og utløper.
2. Dersom en kompetent myndighet beslutter å fornye en oppholdstillatelse, får artikkel 22c anvendelse.

Artikkel 22g

Tilgang til VIS-opplysninger for verifisering av visum for langvarig opphold og oppholdstillatelser ved overgangssteder ved de ytre grensene

1. Utelukkende for å verifisere identiteten til innehaveren av visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen, eller ektheten og gyldigheten av visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen eller om vilkårene for innreise til medlemsstatenes territorium i samsvar med artikkel 6 i forordning (EU) 2016/

399 er oppfylt, skal kompetente myndigheter som har ansvar for å utføre kontroll ved overgangssteder ved de ytre grensene i samsvar med den nevnte forordningen ha tilgang til å søke i VIS ved hjelp av følgende opplysninger:

- a) etternavn (familienavn), fornavn, fødselsdato, nasjonalitet eller nasjonaliteter, kjønn, reisedokumentets eller reisedokumentenes type og nummer, landskoden med tre bokstaver for landet som har utstedt reisedokumentet eller reisedokumentene, og reisedokumentets eller reisedokumentenes utløpsdato, eller
 - b) nummeret på visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen.
2. Dersom søket med opplysningene angitt i nr. 1 viser at det er registrert opplysninger om innehaveren av visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse i VIS, skal den kompetente grensekontrollmyndigheten, utelukkende for formålene omhandlet i nr. 1, gis tilgang til VIS for å søke etter følgende opplysninger i søknadsmappene og de tilknyttede søknadsmappene i henhold til artikkel 22a nr. 4:
 - a) statusopplysninger om visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen som angir om det/den er utstedt, tilbakekalt, inndratt, annullert, forlenget eller fornyet,
 - b) opplysningene nevnt i artikkel 22c bokstav d), e) og f),
 - c) når det er relevant, opplysningene nevnt i artikkel 22f nr. 1 bokstav d) og e),
 - d) ansiktspilder som omhandlet i artikkel 22a nr. 1 bokstav j).
 3. For formålene nevnt i nr. 1 skal kompetente myndigheter som har ansvar for å utføre kontroll ved overgangssteder ved de ytre grensene, også ha tilgang til VIS for å verifisere fingeravtrykkene eller ansiktspildet til innehaveren av visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen opp mot fingeravtrykkene eller ansiktspildet som er tatt på stedet, og som er registrert i VIS.
 4. Dersom verifiseringen av innehaveren av visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen mislykkes, eller dersom det er tvil om innehaverens identitet eller ektheten av visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen eller reisedokumentet, skal behørig autorisert personale hos kompetente myndigheter som har ansvar for å utføre kontroll ved overgangssteder ved de ytre grensene ha tilgang til opplysninger i VIS i samsvar med artikkel 22i nr. 1 og 2.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Artikkel 22h

Tilgang til VIS-opplysninger for verifisering på medlemsstatenes territorium

1. Utelukkende for å verifisere identiteten til innehaveren av visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen, eller ektheten og gyldigheten av visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen eller hvorvidt vilkårene for innreise til, opphold eller bosted på medlemsstatenes territorium er oppfylt, skal kompetente myndigheter som har ansvar for å utføre kontroll på medlemsstatenes territorium for å påse at vilkårene for innreise til, opphold eller bosted på medlemsstatenes territorium er oppfylt, ha tilgang til VIS for å søke med nummeret til visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen i kombinasjon med verifisering av fingeravtrykkene til innehaveren av visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen, eller nummeret til visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen.

Dersom identiteten til innehaveren av visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen ikke kan verifiseres ved hjelp av fingeravtrykk, kan kompetente myndigheter også utføre verifiseringen ved hjelp av ansiktsbildet.
2. Dersom søket med opplysningene angitt i nr. 1 viser at det er registrert opplysninger om innehaveren av visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse i VIS, skal den kompetente myndigheten, utelukkende for formålene omhandlet i nr. 1, gis tilgang til VIS for å søke etter følgende opplysninger i søknadsmappen og de tilknyttede søknadsmappene i henhold til artikkel 22a nr. 4:
 - a) statusopplysninger om visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen som angir om det/den er utstedt, tilbakekalt, inndratt, annullert, forlenget eller fornyet,
 - b) opplysningene nevnt i artikkel 22c bokstav d), e) og f),
 - c) når det er relevant, opplysningene nevnt i artikkel 22f nr. 1 bokstav d) og e),
 - d) ansiktsbilder som omhandlet i artikkel 22a nr. 1 bokstav j).
3. Dersom verifiseringen av innehaveren av visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen mislykkes, eller dersom det er tvil om innehaverens identitet eller ektheten av visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen eller reisedokumentet, skal behørig autorisert personale hos kompetente myndigheter ha tilgang til opplysninger i VIS i samsvar med artikkel 22i nr. 1 og 2.

Artikkel 22i

Tilgang til VIS-opplysninger for identifisering

1. Utelukkende for å kunne identifisere enhver person som tidligere kan ha vært registrert i VIS eller som ikke eller ikke lenger oppfyller vilkårene for innreise til, opphold eller bosted på medlemsstatenes territorium, skal kompetente myndigheter som har ansvar for å utføre kontroll ved overgangssteder ved de ytre grensene i samsvar med forordning (EU) 2016/399 eller på medlemsstatenes territorium for å påse at vilkårene for innreise til, opphold eller bosted på medlemsstatenes territorium er oppfylt, ha tilgang til VIS for å søke med vedkommende persons fingeravtrykk.

Dersom vedkommendes fingeravtrykk ikke kan brukes, eller søk med fingeravtrykk mislykkes, skal søket foretas med opplysningene nevnt i artikkel 22a nr. 1 bokstav d–g) eller bokstav j). Ansiktsbildet skal imidlertid ikke være det eneste søkekriteriet.
2. Dersom søket med opplysningene angitt i nr. 1 viser at det er registrert opplysninger om søkeren i VIS, skal kompetent myndighet, utelukkende for formålene omhandlet i nr. 1, gis tilgang til VIS for å søke etter følgende opplysninger i søknadsmappen og de tilknyttede søknadsmappene i henhold til artikkel 22a nr. 4:
 - a) søknadens nummer, statusopplysninger og myndigheten som har mottatt søknaden,
 - b) opplysningene nevnt i artikkel 22a nr. 1 bokstav d–g) og bokstav i),
 - c) ansiktsbilder som nevnt i artikkel 22a nr. 1 bokstav j),
 - d) opplysninger som er lagt inn med hensyn til eventuelle visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelser som er utstedt, nektet, tilbakekalt, inndratt, annullert, forlenget eller fornyet, omhandlet i artikkel 22c–22f.
3. Dersom personen har visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse, skal kompetente myndigheter først søke i VIS i samsvar med artikkel 22g eller 22h.

Artikkel 22j

Tilgang til VIS-opplysninger for å fastslå ansvaret for søknader om internasjonal beskyttelse

1. Utelukkende for å fastslå hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av en søknad om internasjonal beskyttelse i samsvar med artikkel 12 og 34 i forordning (EU) nr.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

604/2013, skal kompetente asylmyndigheter ha tilgang til VIS for å søke med fingeravtrykkene til søkeren om internasjonal beskyttelse.

Dersom fingeravtrykkene til søkeren om internasjonal beskyttelse ikke kan brukes, eller søk med fingeravtrykk mislykkes, skal søket foretas med opplysningene nevnt i artikkel 22a nr. 1 bokstav d–g) eller bokstav j). Ansiktsbildet skal imidlertid ikke være det eneste søkekriteriet.

2. Dersom søket med opplysningene angitt i nr. 1 viser at et visum for langvarig opphold eller en oppholdstillatelse er registrert i VIS, skal kompetent asylmyndighet, utelukkende for formålet omhandlet i nr. 1, gis tilgang til VIS for å søke etter følgende opplysninger i søknadsmappen og, når det gjelder opplysningene angitt i bokstav e), i de tilknyttede søknadsmappene for ektefelle og barn i henhold til artikkel 22a nr. 4:
 - a) søknadsnummeret og myndigheten som har utstedt, inndratt, annullert, forlenget eller fornyet visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen,
 - b) opplysningene nevnt i artikkel 22a nr. 1 bokstav d–g) og bokstav i),
 - c) opplysninger som er lagt inn med hensyn til eventuelle visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelser som er utstedt, tilbakekalt, inndratt, annullert, forlenget eller fornyet, omhandlet i artikkel 22c, 22e og 22f,
 - d) ansiktsbilder som nevnt i artikkel 22a nr. 1 bokstav j),
 - e) opplysningene omhandlet i artikkel 22a nr. 1 bokstav d–g) i de tilknyttede søknadsmappene for ektefelle og barn.
3. Søk i VIS i henhold til nr. 1 og 2 skal bare utføres av de utpekte nasjonale myndighetene omhandlet i artikkel 34 nr. 6 i forordning (EU) nr. 604/2013.

Artikkel 22k

Tilgang til VIS-opplysninger for å behandle søknaden om internasjonal beskyttelse

1. Utelukkende for å behandle en søknad om internasjonal beskyttelse skal kompetente asylmyndigheter i samsvar med artikkel 34 i forordning (EU) nr. 604/2013 ha tilgang til VIS for å søke med fingeravtrykkene til søkeren om internasjonal beskyttelse.

Dersom fingeravtrykkene til søkeren om internasjonal beskyttelse ikke kan brukes, eller søk med fingeravtrykk mislykkes, skal sø-

ket foretas med opplysningene nevnt i artikkel 22a nr. 1 bokstav d–g) eller bokstav j). Ansiktsbildet skal imidlertid ikke være det eneste søkekriteriet.

2. Dersom søket med opplysningene angitt i nr. 1 viser at opplysninger om en søker om internasjonal beskyttelse er registrert i VIS, skal den kompetente asylmyndigheten, utelukkende for formålet omhandlet i nr. 1, gis tilgang til VIS for å søke etter følgende opplysninger i søknadsmappen og, når det gjelder opplysningene angitt i bokstav f), i de tilknyttede søknadsmappene for ektefelle og barn i henhold til artikkel 22a nr. 4:
 - a) søknadsnummeret,
 - b) opplysningene nevnt i artikkel 22a nr. 1 bokstav d–g) og bokstav i),
 - c) ansiktsbilder som nevnt i artikkel 22a nr. 1 bokstav j),
 - d) skanninger av siden med personopplysninger i reisedokumentet omhandlet i artikkel 22a nr. 1 bokstav h),
 - e) opplysninger som er lagt inn med hensyn til eventuelle visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelser som er utstedt, tilbakekalt, inndratt, annullert, forlenget eller fornyet, omhandlet i artikkel 22c, 22e og 22f,
 - f) opplysningene omhandlet i artikkel 22a nr. 1 bokstav d–g) i de tilknyttede søknadsmappene for ektefelle og barn.
3. Søk i VIS i henhold til nr. 1 og 2 skal bare utføres av de utpekte nasjonale myndighetene omhandlet i artikkel 34 nr. 6 i forordning (EU) nr. 604/2013.

KAPITTEL IIIb

FRAMGANGSMÅTE OG VILKÅR FOR TILGANG TIL VIS FOR RETTSHÅNDHEVINGSFORMÅL

Artikkel 22l

Medlemsstatenes utpekte myndigheter

1. Hver medlemsstat skal utpeke de myndighetene som har rett til å søke i VIS-opplysningene med henblikk på å forebygge, avdekke og etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold.

Opplysningene som disse myndighetene har tilgang til, skal bare behandles med henblikk på den bestemte saken søket foretas for.
2. Hver medlemsstat skal føre en liste over sine utpekte myndigheter og skal oversende denne listen til Kommisjonen og eu-LISA. Hver med-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

lemsstat kan når som helst endre eller erstatte listen den har oversendt, og skal underrette Kommisjonen og eu-LISA om dette.

3. Hver medlemsstat skal utpeke et sentralt tilgangspunkt som skal ha tilgang til VIS. Det sentrale tilgangspunktet skal verifisere at vilkårene for tilgang til VIS-opplysninger fastsatt i artikkel 22o er oppfylt.

De utpekte myndighetene og det sentrale tilgangspunktet kan være del av samme organisasjon dersom det er tillatt etter nasjonal rett, men det sentrale tilgangspunktet skal opptre helt uavhengig av de utpekte myndighetene når det utfører sine oppgaver i henhold til denne forordningen. Det sentrale tilgangspunktet skal være atskilt fra de utpekte myndighetene og skal ikke motta instruksjoner fra dem om resultatet av verifiseringen, som det skal gjennomføre uavhengig.

Medlemsstatene kan utpeke mer enn ett sentralt tilgangspunkt for å gjenspeile medlemsstatens organisatoriske og administrative struktur i oppfyllelsen av dens forfatningsmessige eller rettslige krav.

4. Hver medlemsstat skal underrette Kommisjonen og eu-LISA om sitt sentrale tilgangspunkt og kan når som helst endre eller erstatte denne underretningen.
5. På nasjonalt plan skal hver medlemsstat føre en liste over de operasjonelle enhetene innenfor de utpekte myndighetene som har fullmakt til å be om tilgang til VIS-opplysninger gjennom det sentrale tilgangspunktet.
6. Bare personale med behørig fullmakt ved det sentrale tilgangspunktet skal ha rett til å få tilgang til VIS-opplysninger i samsvar med artikkel 22n og 22o.

Artikkel 22m

Europol

1. Europol skal utpeke en av sine operasjonelle enheter som «Europolts utpekte myndighet» og skal gi den tillatelse til å be om tilgang til VIS-opplysninger gjennom det utpekte sentrale tilgangspunktet for VIS som omhandlet i nr. 2, for å støtte og styrke medlemsstatenes tiltak for å forebygge, avdekke og etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold.

Opplysningene som Europol har tilgang til, skal bare behandles med henblikk på den bestemte saken søket foretas for.

2. Europol skal utpeke en spesialenhet med behørig bemyndigede Europol-tjenestemenn som det sentrale tilgangspunktet. Det sentrale tilgangspunktet skal verifisere at vilkårene for tilgang til VIS-opplysninger fastsatt i artikkel 22r er oppfylt.

Det sentrale tilgangspunktet skal opptre uavhengig når det utfører sine oppgaver i henhold til denne forordningen, og skal ikke motta instruksjoner fra Europolts utpekte myndighet om resultatet av verifiseringen.

Artikkel 22n

Prosedyre for tilgang til VIS-opplysninger for rettshåndhevingsformål

1. De operasjonelle enhetene omhandlet i artikkel 22l nr. 5 skal inngi en begrunnet elektronisk eller skriftlig anmodning om tilgang til VIS-opplysninger til de sentrale tilgangspunktene omhandlet i nr. 3 i den nevnte artikkelen. Når det sentrale tilgangspunktet mottar en anmodning om tilgang, skal det verifisere om vilkårene i artikkel 22o er oppfylt. Dersom vilkårene er oppfylt, skal det sentrale tilgangspunktet behandle anmodningen. VIS-opplysningene som innhentes skal overføres til de operasjonelle enhetene omhandlet i artikkel 22l nr. 5 på en slik måte at det ikke går ut over datasikkerheten.
2. I et eksepsjonelt hastetilfelle der det er nødvendig å forebygge en overhengende fare for en persons liv knyttet til en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold, skal det sentrale tilgangspunktet behandle anmodningen umiddelbart og først i etterkant verifisere om alle vilkårene i artikkel 22o er oppfylt, herunder om det faktisk forelå et hastetilfelle. Verifiseringen i etterkant skal foretas uten unødig opphold og under alle omstendigheter senest sju virkedager etter at anmodningen er behandlet.
3. Dersom en verifisering i etterkant viser at tilgangen til VIS-opplysninger ikke var berettiget, skal alle myndigheter som har fått tilgang til slike opplysninger, omgående slette opplysningene de har fått tilgang til fra VIS, og underrette det sentrale tilgangspunktet om slettingen.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Artikkel 22o

Vilkår for tilgang til VIS-opplysninger for utpekte myndigheter i medlemsstatene

1. Uten at det berører artikkel 22 i forordning (EU) 2019/817 skal utpekte myndigheter ha tilgang til søking i VIS dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) søking er nødvendig og forholdsmessig med sikte på å forebygge, avdekke eller etterforske en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold,
 - b) søking er nødvendig og forholdsmessig i et bestemt tilfelle,
 - c) det er rimelig grunn til å tro at søk i VIS-opplysninger i vesentlig grad vil bidra til å forebygge, avdekke eller etterforske noen av de aktuelle straffbare forholdene, særlig dersom det foreligger en berettiget mistanke om at den mistenkte, gjerningspersonen eller offeret for en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold faller inn under en kategori som omfattes av denne forordningen,
 - d) et søk i CIR ble innledet i samsvar med artikkel 22 i forordning (EU) 2019/817, og svaret som er mottatt som nevnt i nr. 2 i nevnte artikkel, viser at opplysningene er lagret i VIS.
2. Det skal ikke kreves at vilkåret i nr. 1 bokstav d) er oppfylt når det er behov for tilgang til VIS som et verktøy for å få tilgang til visumhistorikken eller opplysninger om perioden for tillatt opphold på medlemsstatenes territorium for en kjent mistenkt, gjerningsperson eller et mistenkt offer for en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold, eller når kategorien av opplysninger som søket gjøres med, ikke lagres i CIR.
3. Søk i VIS skal være begrenset til søk med følgende opplysninger i søknadsmappen:
 - a) etternavn (familienavn), fornavn, fødselsdato, nasjonalitet eller nasjonaliteter, kjønn,
 - b) reisedokumentets eller reisedokumentenes type og nummer, landet som har utstedt reisedokumentet og reisedokumentets utløpsdato,
 - c) nummeret på visumetiketten, visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen, og utløpsdatoen for eventuelle visum, visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelser,
 - d) fingeravtrykk, herunder latente fingeravtrykk,

e) ansiktsbilde.

4. Ansiktsbildet omhandlet i nr. 3 bokstav e) skal ikke være det eneste søkekriteriet.
5. Søk i VIS skal, i tilfelle av et treff, gi tilgang til opplysningene angitt i nr. 3 i denne artikkelen samt til alle andre opplysninger som er hentet fra søknadsmappen, herunder opplysninger som er lagt inn med hensyn til ethvert dokument som er utstedt, nektet, annullert, inn-dratt, tilbakekalt, fornyet eller forlenget. Tilgang til opplysningene omhandlet i artikkel 9 nr. 4 bokstav l) som er registrert i søknadsmappen, skal bare gis dersom det i en begrunnet anmodning ble bedt uttrykkelig om å få tilgang til opplysningene og dette er godkjent ved en uavhengig verifisering.
6. Som unntak fra nr. 3 og 5 skal opplysningene nevnt i nr. 3 bokstav d) og e) om barn under 14 år bare brukes til å søke i VIS, og i tilfelle av et treff, skal det bare gis tilgang til dem dersom
 - a) det er nødvendig med sikte på å forebygge, avdekke eller etterforske et alvorlig straffbart forhold som disse barna er utsatt for, og å beskytte savnede barn,
 - b) det er nødvendig i et bestemt tilfelle, og
 - c) bruken av opplysningene er i barnets beste interesse.

Artikkel 22p

Tilgang til VIS-opplysninger for å identifisere personer under særlige omstendigheter

1. Som unntak fra artikkel 22o nr. 1 skal utpekte myndigheter ikke være pålagt å oppfylle vilkårene i nevnte nummer for å få tilgang til VIS for å identifisere personer som er forsvunnet, bortført eller identifisert som ofre for menneskehandel, når det er rimelig grunn til å tro at søk i VIS vil bidra til å identifisere slike personer eller bidra til å etterforske spesifikke tilfeller av menneskehandel. Under slike omstendigheter kan de utpekte myndighetene søke i VIS med disse personenes fingeravtrykk.
2. Dersom vedkommendes fingeravtrykk ikke kan brukes, eller søk med fingeravtrykk mislykkes, skal søket foretas med opplysningene nevnt i artikkel 9 nr. 4 bokstav a–ca) eller artikkel 22a nr. 1 bokstav d–g).
3. Søk i VIS skal, i tilfelle av et treff, gi tilgang til opplysningene i artikkel 9 og 22a, samt til opplysningene i tilknyttede søknadsmapper i samsvar med artikkel 8 nr. 3 og 4 eller artikkel 22a nr. 4.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Artikkel 22q

Bruk av VIS-opplysninger for å legge inn meldinger i SIS om savnede eller sårbare personer som må hindres i å reise, og tilgang til disse opplysningene

1. VIS-opplysninger kan brukes til å legge inn meldinger i SIS om savnede eller sårbare personer som må hindres i å reise, i samsvar med artikkel 32 i forordning (EU) 2018/1862. I disse tilfellene skal det sentrale tilgangspunktet nevnt i artikkel 221 nr. 3 sikre overføring av opplysninger ved hjelp av sikre midler.
2. Ved et treff på en SIS-melding ved bruk av VIS-opplysninger som omhandlet i nr. 1, kan barnevernmyndigheter og nasjonale rettsmyndigheter anmode en myndighet med tilgang til VIS om å gi dem tilgang til disse opplysningene for å kunne utføre sine oppgaver. Slike nasjonale rettsmyndigheter skal omfatte de som er ansvarlige for å ta ut offentlig tiltale i straffesaker og for rettslige undersøkelser før en person tiltales, og deres koordinerende myndigheter, som omhandlet i artikkel 44 nr. 3 i forordning (EU) 2018/1862. Vilkårene fastsatt i unionsretten og nasjonal rett får anvendelse. Medlemsstatene skal sikre at opplysningene overføres på en sikker måte.

Artikkel 22r

Prosedyre og vilkår for Europols tilgang til VIS-opplysninger

1. Europol skal ha tilgang til VIS med henblikk på søking dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) søking er nødvendig og forholdsmessig med sikte på å støtte og styrke medlemsstatenes tiltak for å forebygge, avdekke eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold som omfattes av Europols mandat,
 - b) søking er nødvendig og forholdsmessig i et bestemt tilfelle,
 - c) det er rimelig grunn til å tro at søk i VIS-opplysninger i vesentlig grad vil bidra til å forebygge, avdekke eller etterforske noen av de aktuelle straffbare forholdene, særlig dersom det foreligger en berettiget mistanke om at den mistenkte, gjerningspersonen eller offeret for en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold faller inn under en kategori som omfattes av denne forordningen,

d) et søk i CIR ble innledet i samsvar med artikkel 22 i forordning (EU) 2019/817, og svaret som er mottatt som nevnt i nr. 2 i nevnte artikkel, viser at opplysningene er lagret i VIS.

2. Det skal ikke kreves at vilkåret i nr. 1 bokstav d) er oppfylt når det er behov for tilgang til VIS som et verktøy for å få tilgang til visumhistorikken eller opplysninger om perioden for tillatt opphold på medlemsstatenes territorium for en kjent mistenkt, en gjerningsperson eller et mistenkt offer for en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold, eller når kategorien av opplysninger som søket gjøres med, ikke lagres i CIR.
3. Søk i VIS skal være begrenset til søk med følgende opplysninger i søknadsmappen:
 - a) etternavn (familienavn), fornavn, fødselsdato, nasjonalitet eller nasjonaliteter, kjønn,
 - b) reisedokumentets eller reisedokumentenes type og nummer, landet som har utstedt reisedokumentet og reisedokumentets utløpsdato,
 - c) nummeret på visumetiketten, visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen, og utløpsdatoen for eventuelle visum, visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelser,
 - d) fingeravtrykk, herunder latente fingeravtrykk,
 - e) ansiktsbilde.
4. Ansiktsbildet omhandlet i nr. 3 bokstav e) skal ikke være det eneste søkekriteriet.
5. Søk i VIS skal, i tilfelle av et treff, gi tilgang til opplysningene angitt i nr. 3 i denne artikkelen samt til alle andre opplysninger som er hentet fra søknadsmappen, herunder opplysninger som er lagt inn med hensyn til ethvert dokument som er utstedt, nektet, annullert, inndratt, tilbakekalt, fornyet eller forlenget. Tilgang til opplysningene omhandlet i artikkel 9 nr. 4 bokstav l) som er registrert i søknadsmappen, skal bare gis dersom det i en begrunnet anmodning ble bedt uttrykkelig om å få tilgang til opplysningene og dette er godkjent ved en uavhengig verifisering.
6. Som unntak fra nr. 3 og 5 skal opplysningene nevnt i nr. 3 bokstav d) og e) om barn under 14 år bare brukes til å søke i VIS, og i tilfelle av et treff, skal det bare gis tilgang til dem dersom
 - a) det er nødvendig med sikte på å forebygge, avdekke eller etterforske et alvorlig straffbart forhold som disse barna er utsatt for, og å beskytte savnede barn,
 - b) det er nødvendig i et bestemt tilfelle, og

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- c) bruken av opplysningene er i barnets beste interesse.
7. Europols utpekte myndighet kan framlegge for Europols sentrale tilgangspunkt en begrunnet elektronisk anmodning om å søke i alle VIS-opplysninger eller et bestemt sett av VIS-opplysninger. Når Europols sentrale tilgangspunkt mottar en anmodning om tilgang, skal det verifisere om vilkårene i nr. 1 og 2 er oppfylt. Dersom alle vilkårene er oppfylt, skal det behørig autoriserte personalet ved det sentrale tilgangspunktet behandle anmodningen. VIS-opplysningene som innhentes skal overføres til Europols utpekte myndighet på en slik måte at det ikke går ut over datasikkerheten.
8. Behandling av opplysninger innhentet av Europol ved hjelp av VIS-opplysninger forutsetter tillatelse fra opplysningenes opprinnelsesmedlemsstat. Denne tillatelsen skal innhentes via Europols nasjonale enhet i den aktuelle medlemsstaten.
- d) dato og nøyaktig tidspunkt for søknaden om tilgang til VIS fra det sentrale tilgangspunktet,
- e) når det er relevant, bruken av framgangsmåten for behandling av hastesaker omhandlet i artikkel 22n nr. 2 og resultatet av verifiseringen i etterkant,
- f) hvilke av opplysningene eller datasettene omhandlet i artikkel 22o nr. 3 som er benyttet til søk, og
- g) i samsvar med nasjonale regler eller med forordning (EU) 2016/794, identifikasjonsmerket til tjenstepersonen som utførte søket, og til tjenstepersonen som bestilte søket eller overføringen av opplysninger.
4. Loggene nevnt i nr. 1 og 2 i denne artikkel skal bare brukes til å kontrollere at anmodningen kan realitetsbehandles, overvåke lovligheten av databehandlingen og sikre dataintegritet og -sikkerhet. Loggene skal beskyttes mot uautorisert tilgang ved egnede tiltak. De skal slettes ett år etter at oppbevaringsperioden nevnt i artikkel 23 er utløpt, dersom de ikke er nødvendige for overvåkingsprosedyrer som allerede er påbegynt. EUs datatilsyn og kompetente tilsynsmyndigheter skal på anmodning ha tilgang til loggene for å kunne utføre sine oppgaver. Myndigheten som har ansvar for å kontrollere at anmodningen kan realitetsbehandles, skal også ha tilgang til loggene for dette formål. Bortsett fra for slike formål skal personopplysninger slettes i alle nasjonale registre og Europols registre etter en periode på én måned, med mindre disse opplysningene er nødvendige for den konkrete pågående strafferettslige etterforskningen som en medlemsstat eller Europol har anmodet om dem for. Bare logger som inneholder andre opplysninger enn personopplysninger, kan brukes til overvåking og vurdering som omhandlet i artikkel 50.

Artikkel 22s

Loggføring av anmodninger om søk i VIS-opplysninger med sikte på å forebygge, avdekke og etterforske en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold

- eu-LISA skal loggføre alle behandlinger av opplysninger i VIS som innebærer tilgang for de sentrale tilgangspunktene omhandlet i artikkel 22l nr. 3, for formålene i kapittel IIIb. Disse loggene skal vise dato og klokkeslett for hver operasjon, opplysningene som ble brukt til å iverksette søket, opplysningene som ble overført av VIS, og navnet på den autoriserte personen ved de sentrale tilgangspunktene som la inn og hentet ut opplysningene.
- I tillegg skal hver medlemsstat og Europol loggføre all behandling av opplysninger i VIS som følge av anmodninger om søk i VIS-opplysninger eller tilgang til VIS-opplysninger for formålene i kapittel IIIb.
- Loggene omhandlet i nr. 2 skal vise
 - det nøyaktige formålet med anmodningen om innsyn i eller tilgang til VIS-opplysninger, herunder den berørte terrorhandlingen eller det øvrige alvorlige straffbare forholdet, og for Europol det nøyaktige formålet med anmodningen om søk,
 - beslutningen som er truffet med hensyn til om anmodningen kan realitetsbehandles,
 - den nasjonale dokumentreferansen,

Artikkel 22t

Vilkår for tilgang til VIS-opplysninger for utpekte myndigheter i en medlemsstat som denne forordningen ennå ikke er trådt i kraft for

- Tilgang til søk i VIS for utpekte myndigheter i en medlemsstat der denne forordningen ennå ikke er trådt i kraft, skal gis dersom tilgangen
 - ligger innenfor rammen av disse utpekte myndighetenes fullmakter,
 - er underlagt samme vilkår som omhandlet i artikkel 22o nr. 1,

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

c) følger av en behørig begrunnet skriftlig eller elektronisk anmodning til en utpekt myndighet i en medlemsstat som omfattes av denne forordningen; denne myndigheten skal deretter anmode det nasjonale sentrale tilgangspunktet om å søke i VIS.

2. En medlemsstat som denne forordningen ennå ikke er trådt i kraft for, skal gjøre sine visumopplysninger tilgjengelige for medlemsstater som denne forordningen får anvendelse for, på grunnlag av en behørig begrunnet skriftlig eller elektronisk anmodning, forutsatt at vilkårene fastsatt i artikkel 22o nr. 1 er oppfylt.»

27) Artikkel 23 skal erstattes med følgende:

«Artikkel 23

Oppbevaringstid for lagrede opplysninger

1. Hver søknadsmappe skal lagres i VIS i høyst fem år, uten at det berører sletting omhandlet i artikkel 24 og 25 og føringen av logger omhandlet i artikkel 34.

Denne fristen begynner å løpe

- på utløpsdatoen for visumet, visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen, dersom det er utstedt et visum, et visum for langvarig opphold eller en oppholdstillatelse,
- på den nye utløpsdatoen for visumet, visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen, dersom visumet, visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen er forlenget eller fornyet,
- på datoen for opprettelsen av søknadsmappen i VIS, dersom søknaden er trukket tilbake og behandlingen avsluttet,
- på datoen for den ansvarlige myndighetens beslutning, dersom et visum, et visum for langvarig opphold eller en oppholdstillatelse er nektet, tilbakekalt, inndratt eller annullert, alt etter hva som er relevant.

2. Ved utløpet av perioden omhandlet i nr. 1 skal VIS automatisk slette søknadsmappen og lenkene til denne mappen som omhandlet i artikkel 8 nr. 3 og 4 og artikkel 22a nr. 4.

3. Som unntak fra nr. 1 skal fingeravtrykk og ansiktsbilder som gjelder barn under 12 år, slettes når visumet, visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen er utløpt, og dersom det foreligger visum, når barnet har passert de ytre grensene.

Med henblikk på denne slettingen skal EES automatisk underrette VIS når barnets utreise er lagt inn i inn- og utreiseregisteret i samsvar med artikkel 16 nr. 3 i forordning (EU) 2017/2226.»

28) Artikkel 24 skal erstattes med følgende:

«Artikkel 24

Endring av opplysninger

1. Bare den ansvarlige medlemsstaten skal ha rett til å endre opplysninger den har oversendt til VIS, ved å rette eller slette slike opplysninger.

2. Dersom en medlemsstat har bevis som tyder på at opplysninger som er behandlet i VIS, er unøyaktige, eller at opplysninger er behandlet i VIS i strid med denne forordningen, skal den umiddelbart underrette den ansvarlige medlemsstaten om dette. En slik melding skal oversendes via VISMail i samsvar med prosedyren i artikkel 16 nr. 3.

Dersom de unøyaktige opplysningene viser til lenker som er opprettet i henhold til artikkel 8 nr. 3 eller 4 eller artikkel 22a nr. 4, eller dersom det mangler en lenke, skal den ansvarlige medlemsstaten kontrollere de berørte opplysningene og gi et svar innen tre virkedager, og om nødvendig rette opp lenken. Dersom det ikke gis noe svar innen denne tidsfristen, skal den anmodende medlemsstaten korrigere koblingen og underrette den ansvarlige medlemsstaten via VISMail om korrigeringen.

3. Den ansvarlige medlemsstaten skal så snart som mulig kontrollere de berørte opplysningene og om nødvendig umiddelbart rette eller slette dem.»

29) I artikkel 25 gjøres følgende endringer:

a) Overskriften skal erstattes med følgende:
«Sletting av opplysninger før tiden».

b) Nr. 1 og 2 skal erstattes med følgende:

«1. Dersom en søker innvilges statsborgerskap i en medlemsstat før perioden omhandlet i artikkel 23 nr. 1 utløper, skal søknadsmappen og lenkene som er opprettet i henhold til artikkel 8 nr. 3 og 4 eller artikkel 22a nr. 4 angående vedkommende, omgående slettes fra VIS av den medlemsstaten som opprettet de aktuelle søknadsmappen og lenkene.

2. Hver medlemsstat skal omgående underrette de ansvarlige medlemssta-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

tene dersom en søker har fått innvilget denne medlemsstatens statsborger-skap. En slik melding skal oversendes via VISMail i samsvar med prosedyren i artikkel 16 nr. 3.»

30) Artikkel 26 skal erstattes med følgende:

«Artikkel 26

Operativ drift

1. eu-LISA skal være ansvarlig for den tekniske og operative driften av VIS og dets bestanddeler som fastsatt i artikkel 2a. eu-LISA skal i samarbeid med medlemsstatene sikre at den beste tilgjengelige teknologien ut fra en nytte- og kostnadsanalyse, til enhver tid brukes for disse bestanddelene.
2. eu-LISA skal ha ansvar for følgende oppgaver i forbindelse med kommunikasjonsinfrastrukturen mellom det sentrale VIS-systemet og de nasjonale grensesnittene:
 - a) tilsyn,
 - b) sikkerhet,
 - c) samordningen av forbindelsene mellom medlemsstatene og tjenesteyteren,
 - d) oppgaver i forbindelse med gjennomføringen av budsjettet,
 - e) anskaffelse og fornyelse,
 - f) kontraktforhold.
3. Den operative driften av VIS skal bestå av alle oppgaver som er nødvendige for å holde VIS i drift døgnet rundt, sju dager i uken, i samsvar med denne forordningen. Den skal særlig omfatte vedlikeholdsarbeidet og den tekniske utviklingen som er nødvendig for å sikre at VIS fungerer på et tilfredsstillende nivå med hensyn til driftsmessig kvalitet, særlig når det gjelder responstiden for søk i VIS foretatt av visummyndighetene, myndighetene som har ansvar for å treffe beslutning om en søknad om visum for langvarig opphold eller om oppholdstillatelse, samt grensemyndighetene. Disse responstidene skal være så korte som mulig.
- 8a. eu-LISA kan bruke anonymiserte virkelige personopplysninger i VIS til testformål i følgende tilfeller:
 - a) til diagnose og reparasjon når det oppdages feil i det sentrale VIS-systemet,
 - b) for prøving av ny teknologi og nye teknikker som er relevante for å forbedre ytelsen til det sentrale VIS-systemet eller overføring av opplysninger til det.

I tilfellene nevnt i første ledd bokstav b) skal sikkerhetstiltakene, adgangskontrollen og loggføringen i prøvingsmiljøet tilsvare dem som gjelder for VIS. Virkelige personopplysninger som brukes til testing, skal gjøres anonyme på en slik måte at den registrerte ikke lenger kan identifiseres.

9. Uten at det berører artikkel 17 i vedtektene for tjenestemenn i De europeiske fellesskap, fastsatt i rådsforordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68⁴⁵, skal eu-LISA anvende hensiktsmessige regler om taushetsplikt eller andre tilsvarende fortrolighetskrav for alle ansatte som skal arbeide med VIS-opplysninger. Denne plikten får også anvendelse etter at personene har forlatt stillingen eller deres virksomhet er avsluttet.
10. Dersom eu-LISA samarbeider med eksterne leverandører i forbindelse med VIS-relaterte oppgaver, skal byrået nøye overvåke leverandørens aktiviteter for å sikre overholdelse av denne forordningen, særlig når det gjelder sikkerhet, fortrolighet og vern av personopplysninger.

31) Artikkel 27 utgår.

32) Ny artikkel skal erstattes med følgende:

«Artikkel 27a

Interoperabilitet med andre EU-informasjonssystemer og Europol-opplysninger

Det skal etableres interoperabilitet mellom VIS og SIS, EES, ETIAS, Eurodac, ECRIS-TCN og Europol-opplysninger for å muliggjøre automatisk behandling av søk i andre systemer i henhold til artikkel 9a–9g og artikkel 22b. Interoperabilitet skal være basert på ESP.»

33) I artikkel 28 gjøres følgende endringer:

- a) Nr. 1 og 2 skal erstattes med følgende:
 - «1. VIS skal kobles til de nasjonale systemene i hver medlemsstat via det nasjonale grensesnittet i den aktuelle medlemsstaten.
 2. Hver medlemsstat skal utpeke en nasjonal myndighet som skal sørge for at de kompetente myndighetene omhandlet i artikkel 6 nr. 1 og 2 har tilgang til VIS, og koble denne nasjonale myndigheten til det nasjonale grensesnittet.»
- b) I nr. 4 gjøres følgende endringer:

⁴⁵ EFT L 56 av 4.3.1968, s. 1.»

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- i) Bokstav a) skal erstattes med følgende:
«a) utviklingen av det nasjonale systemet og tilpasning av dette til VIS,»
- ii) Bokstav d) skal erstattes med følgende:
«d) kostnadene ved det nasjonale systemet og kostnadene ved dets tilknytning til det nasjonale grensesnittet, herunder investerings- og driftskostnadene for kommunikasjonsinfrastrukturen mellom det nasjonale grensesnittet og det nasjonale systemet.»

34) Artikkel 29 skal erstattes med følgende:

«Artikkel 29

Ansvar for bruk av og kvaliteten på opplysninger

1. Hver medlemsstat skal sikre at opplysningene behandles på lovlig vis, og særlig at bare behørig autorisert personale har tilgang til opplysninger som behandles i VIS, for å kunne utføre sine oppgaver i samsvar med denne forordningen. Den ansvarlige medlemsstaten skal særlig sikre at
 - a) opplysningene samles inn på lovlig vis,
 - b) opplysningene oversendes til VIS på lovlig vis,
 - c) opplysningene er nøyaktige, oppdaterte og av tilstrekkelig kvalitet og fullstendighet når de oversendes til VIS.
2. eu-LISA skal sørge for at VIS drives i samsvar med denne forordningen og dens gjennomføringsbestemmelser omhandlet i artikkel 45. eu-LISA skal særlig
 - a) treffe de nødvendige tiltak for å garantere sikkerheten til det sentrale VIS-systemet og kommunikasjonsinfrastrukturen mellom det sentrale VIS-systemet og de nasjonale grensesnittene, uten at det berører hver medlemsstats ansvar,
 - b) sikre at bare behørig autorisert personale har tilgang til opplysninger som behandles i VIS med henblikk på gjennomføring av eu-LISAs oppgaver i samsvar med denne forordningen.
- 2a. eu-LISA skal utvikle og opprettholde en ordning og prosedyrer for kvalitetskontroll av opplysningene i VIS, og skal framlegge regelmessige rapporter for medlemsstatene. eu-LISA skal framlegge en regelmessig rapport for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om de problemer som oppstår.

Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette og utvikle ordningen og prosedyrene for gjennomføring av kvalitetskontroll og hensiktsmessige krav til datakvalitet. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 49 nr. 2.

3. eu-LISA skal underrette Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om tiltakene som treffes i henhold til nr. 2.
4. I forbindelse med behandling av personopplysninger i VIS skal hver medlemsstat utpeke den myndigheten som skal anses som behandlingsansvarlig i samsvar med artikkel 4 nr. 7 i forordning (EU) 2016/679, og som skal ha det sentrale ansvaret for den behandlingen av opplysninger som den aktuelle medlemsstaten skal utføre. Hver medlemsstat skal underrette Kommisjonen om hvilken myndighet som er utpekt.

Artikkel 29a

Særlige regler for innlegging av opplysninger

1. Opplysningene omhandlet i artikkel 6 nr. 4, artikkel 9–14, artikkel 22a og artikkel 22c–22f skal bare legges inn i VIS etter en kvalitetskontroll utført av de ansvarlige nasjonale myndighetene og skal behandles av VIS etter en kvalitetskontroll utført av VIS i samsvar med nr. 2 i denne artikkel.
2. Kvalitetskontroll av opplysningene nevnt i artikkel 9–14, artikkel 22a og artikkel 22c–22f skal utføres av VIS i samsvar med dette nummer.

Kvalitetskontrollen skal innledes når søknadsmapper opprettes eller oppdateres i VIS. Dersom kvalitetskontrollen ikke oppfyller de fastsatte kvalitetsstandardene, skal den eller de ansvarlige myndighetene automatisk underrettes av VIS. Automatiserte forespørsler i henhold til artikkel 9a nr. 3 og artikkel 22b nr. 2 skal bare utløses av VIS etter en positiv kvalitetskontroll.

Kvalitetskontroll av ansiktsbilder og fingeravtrykk skal utføres når søknadsmapper opprettes eller oppdateres i VIS, for å sikre at minstekravene til datakvalitet for å muliggjøre matching av biometriske opplysninger, er oppfylt.

Kvalitetskontroll av opplysningene omhandlet i artikkel 6 nr. 4 skal utføres når opplysninger om nasjonale kompetente myndigheter lagres i VIS.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

3. Det skal fastsettes kvalitetsstandarder for lagring av opplysningene omhandlet i nr. 1 og 2 i denne artikkel.

Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter spesifikasjoner for disse kvalitetsstandardene. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 49 nr. 2.»

- 35) Artikkel 31 skal erstattes med følgende:

«Artikkel 31

Overføring av opplysninger til tredjeland eller internasjonale organisasjoner

1. Opplysninger som behandles i VIS i henhold til denne forordningen, skal ikke overføres til eller gjøres tilgjengelig for et tredjeland eller en internasjonal organisasjon, unntatt overføringer til Interpol for å utføre søkene omhandlet i artikkel 9a nr. 4 bokstav g) og artikkel 22b nr. 3 bokstav g) i denne forordningen. Overføring av personopplysninger til Interpol er omfattet av bestemmelsene i kapittel V i forordning (EU) 2018/1725 og kapittel V i forordning (EU) 2016/679.
2. Som unntak fra nr. 1 kan kompetente myndigheter ha tilgang til opplysningene omhandlet i artikkel 9 nr. 4 bokstav a), b), ca), k) og m) og nr. 6) og 7) eller artikkel 22a nr. 1 bokstav d)–i) og k) i denne forordningen, og opplysningene kan overføres til eller gjøres tilgjengelige for et tredjeland eller en internasjonal organisasjon som er oppført i vedlegget, forutsatt at det er nødvendig i enkelttilfeller for å bevise identiteten til tredjelandsborgere med henblikk på retur i samsvar med direktiv 2008/115/EF, eller når det gjelder overføringer til en internasjonal organisasjon som er oppført i vedlegget til denne forordningen, med henblikk på gjenbosetting i samsvar med europeiske eller nasjonale ordninger for gjenbosetting, og forutsatt at ett av følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Kommisjonen har vedtatt en beslutning om tilstrekkelig nivå for vern av personopplysninger i det aktuelle tredjelandet eller den internasjonale organisasjonen i samsvar med artikkel 45 nr. 3 i forordning (EU) 2016/679,
 - b) det er gitt egnede garantier som nevnt i artikkel 46 i forordning (EU) 2016/679, for eksempel gjennom en gjeldende tilbaketak-

ingsavtale mellom Unionen eller en medlemsstat og det aktuelle tredjelandet,

- c) artikkel 49 nr. 1 bokstav d) i forordning (EU) 2016/679 får anvendelse.

Dessuten skal opplysningene omhandlet i første ledd bare overføres dersom samtlige av følgende vilkår er oppfylt:

- a) overføringen av opplysningene utføres i samsvar med de relevante bestemmelsene i unionsretten, særlig bestemmelsene om personvern, tilbaketakingsavtaler og nasjonal rett i medlemsstaten som overfører opplysningene,
- b) medlemsstaten som har lagt inn opplysningene i VIS, har gitt sitt samtykke,
- c) tredjelandet eller den internasjonale organisasjonen har samtykket i å behandle opplysningene utelukkende for de formålene de ble innhentet for.

Med forbehold for første og andre ledd i dette nummer skal opplysningene omhandlet i første ledd, dersom det er truffet en beslutning om retur i henhold til direktiv 2008/115/EF med hensyn til en tredjelandsborger, bare overføres dersom fullbyrdelsen av en slik beslutning om retur ikke er utsatt, og forutsatt at det ikke er inngitt noen klage som kan føre til at fullbyrdelsen utsettes.

3. Overføring av personopplysninger til tredjeland eller internasjonale organisasjoner i henhold til nr. 2 skal ikke berøre rettighetene til personer som søker om eller er innvilget internasjonal beskyttelse, særlig med hensyn til non-refoulement.
4. Personopplysninger som er innhentet fra VIS av en medlemsstat eller Europol for rettshåndhevingsformål, skal ikke overføres til eller gjøres tilgjengelige for noe tredjeland, noen internasjonal organisasjon eller noen privat enhet som er etablert i eller utenfor Unionen. Forbudet gjelder også når disse opplysningene behandles videre på nasjonalt nivå eller mellom medlemsstater i henhold til direktiv (EU) 2016/680.
5. Som unntak fra nr. 4 i denne artikkelen kan opplysningene omhandlet i artikkel 9 nr. 4 bokstav a)–ca) og artikkel 22a nr. 1 bokstav d)–g) overføres av den utpekte myndigheten til et tredjeland i enkeltstående tilfeller, bare dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) det dreier seg om en eksepsjonell hastesituasjon der det foreligger
 - i) en overhengende fare knyttet til en terrorhandling, eller,

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- ii) en overhengende fare for en persons liv, og denne faren er knyttet til et alvorlig straffbart forhold,
- b) overføring av opplysninger er nødvendig for å forebygge, avdekke eller etterforske en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold på medlemsstatenes territorium eller i det berørte tredjelandet,
- c) den utpekte myndigheten har tilgang til slike opplysninger i henhold til prosedyren og vilkårene fastsatt i artikkel 22n og 22o,
- d) overføringen utføres i samsvar med de aktuelle vilkårene fastsatt i direktiv (EU) 2016/680, særlig kapittel V,
- e) det er framlagt en behørig begrunnet skriftlig eller elektronisk anmodning fra tredjelandet,
- f) det er sikret gjensidig overføring av eventuelle opplysninger i visuminformasjonssystemene som det anmodende landet er i besittelse av, til medlemsstatene som anvender VIS.

Dersom en overføring skjer i henhold til første ledd i dette nummeret, skal en slik overføring dokumenteres, og dokumentasjonen skal på anmodning gjøres tilgjengelig for tilsynsmyndigheten omhandlet i artikkel 41 nr. 1 i direktiv (EU) 2016/680, herunder dato og klokkeslett for overføringen, opplysninger om den mottakende kompetente myndigheten, begrunnelsen for overføringen og de overførte personopplysningene.»

36) I artikkel 32 gjøres følgende endringer:

- a) I nr. 2 gjøres følgende endringer:
 - i) Ny bokstav skal lyde:
 - «ea) hindre at ikke-autoriserte personer bruker automatiske databehandlingssystemer ved bruk av datakommunikasjonsutstyr,»
 - ii) Nye bokstaver skal lyde:
 - «ja) sikre at installerte systemer kan gjenopprettes til normal drift i tilfelle et avbrudd,
 - jb) sikre pålitelighet ved å sørge for at eventuelle driftsfeil i systemene rapporteres på riktig måte, og at nødvendige tekniske tiltak iverksettes for å sikre at personopplysninger kan gjenopprettes dersom de blir skadet på grunn av feil på systemene.»
- b) Nr. 3 skal erstattes med følgende:
 - «3. eu-LISA skal treffe de tiltak som er nødvendige for å nå målene fastsatt i nr. 2

med hensyn til driften av VIS, herunder innføring av en sikkerhetsplan.»

37) Ny artikkel skal erstattes med følgende:

«Artikkel 32a

Sikkerhetshendelser

1. Enhver hendelse som har eller kan ha innvirkning på sikkerheten til VIS og kan forårsake skade på eller tap av VIS-opplysninger, skal anses som en sikkerhetshendelse, særlig der uautorisert tilgang til opplysninger kan ha forekommet, eller der tilgjengeligheten, integriteten og konfidensialiteten til opplysningene har eller kan ha blitt svekket.
2. Sikkerhetshendelser skal håndteres på en måte som sikrer en rask, effektiv og riktig reaksjon.
3. Uten at det berører meldinger og underretninger om brudd på personopplysningssikkerheten i henhold til artikkel 33 i forordning (EU) 2016/679, artikkel 30 i direktiv (EU) 2016/680, eller begge, skal medlemsstatene underrette Kommisjonen, eu-LISA og Det europeiske datatilsynet om sikkerhetshendelser. Dersom det oppstår en sikkerhetshendelse i forbindelse med det sentrale VIS-systemet, skal eu-LISA underrette Kommisjonen og EUs datatilsyn. Europol og Det europeiske grense- og kystvaktbyrået skal underrette Kommisjonen og EUs datatilsyn i tilfelle en VIS-relatert sikkerhetshendelse.
4. Opplysninger om en sikkerhetshendelse som har eller kan ha innvirkning på driften av VIS eller på tilgjengeligheten, integriteten og fortroligheten til VIS-opplysningene, skal gis til Kommisjonen og, dersom de berøres, til medlemsstatene, Europol og Det europeiske grense- og kystvaktbyrået. Slike hendelser skal også rapporteres i samsvar med planen for håndtering av hendelser som skal framlegges av eu-LISA.
5. Medlemsstatene, Det europeiske grense- og kystvaktbyrået, eu-LISA og Europol skal samarbeide i tilfelle en sikkerhetshendelse.
6. Kommisjonen skal omgående underrette Europaparlamentet og Rådet om alvorlige hendelser og hvilke tiltak som er truffet for å håndtere dem. Disse opplysningene skal, der det er relevant, klassifiseres som EU RESTRICTED/RESTREINT UE i samsvar med gjeldende sikkerhetsregler.»

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

38) Artikkel 33 og 34 skal erstattes med følgende:

«Artikkel 33

Erstatningsansvar

1. Uten at det berører ansvaret til og retten til erstatning fra den behandlingsansvarlige eller databehandleren i henhold til forordning (EU) 2016/679, direktiv (EU) 2016/680 og forordning (EU) 2018/1725 skal
 - a) enhver person eller medlemsstat som har lidd materiell eller ikke-materiell skade som følge av ulovlig behandling av personopplysninger eller enhver annen handling fra en medlemsstats side som er uforenlig med denne forordningen, ha rett til å motta erstatning fra den aktuelle medlemsstaten,
 - b) enhver person eller medlemsstat som har lidd materiell eller ikke-materiell skade som følge av en handling fra en unionsinstitusjon, et unionsorgan, et unionskontor eller et unionsbyrå som er uforenlig med denne forordningen, ha rett til å motta erstatning fra vedkommende unionsinstitusjon, unionsorgan, unionskontor eller unionsbyrå.

Medlemsstaten eller unionsinstitusjonen, unionsorganet, unionskontoret eller unionsbyrået skal helt eller delvis fritas for erstatningsansvar i henhold til første ledd dersom den eller det godtgjør at den eller det ikke er ansvarlig for hendelsen som forvoldte skaden.
2. Dersom en medlemsstats manglende overholdelse av sine forpliktelser i henhold til denne forordningen forårsaker skade på VIS, skal vedkommende medlemsstat holdes ansvarlig for skaden, med mindre og i den utstrekning eu-LISA eller en annen medlemsstat som deltar i VIS, ikke har truffet rimelige tiltak for å hindre at skaden oppstod eller for å redusere dens virkning mest mulig.
3. Krav om erstatning mot en medlemsstat for skader omhandlet i nr. 1 og 2, skal være underlagt den aktuelle medlemsstatens nasjonale rett. Krav om erstatning mot en unionsinstitusjon, et unionsorgan, et unionskontor eller et unionsbyrå for skader omhandlet i nr. 1 og 2, skal være underlagt vilkårene fastsatt i traktatene.»

Artikkel 34

Føring av logger

1. Hver medlemsstat, Det europeiske grense- og kystvaktbyrået og eu-LISA skal føre logger

over all sin behandling av opplysninger i VIS. Disse loggene skal vise

- a) formålet med tilgangen,
- b) datoen og tidspunktet,
- c) hvilken type opplysninger som er lagt inn,
- d) hvilken type opplysninger som brukes til søk, og
- e) navnet på myndigheten som har lagt inn eller hentet ut opplysningene.

Dessuten skal hver medlemsstat føre logger over de ansatte som er behørig autorisert til å legge inn opplysninger i eller hente opplysninger fra VIS.

2. For forespørsel og søk omhandlet i artikkel 9a–9g og 22b skal det føres en logg for hver behandling av opplysninger som foretas i VIS og henholdsvis i EES, ETIAS, SIS, ECRIS-TCN og Eurodac i henhold til denne artikkel og henholdsvis artikkel 28a i forordning (EU) nr. 603/2013, artikkel 46 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2226, artikkel 69 i forordning (EU) 2018/1240, artikkel 18a i forordning (EU) 2018/1861, artikkel 18a i forordning (EU) 2018/1862 og artikkel 31a i forordning (EU) 2019/816.
3. For tiltakene oppført i artikkel 45c i denne forordningen skal det i samsvar med den nevnte artikkelen og artikkel 46 i forordning (EU) 2017/2226 føres en logg over hver behandling av opplysninger som utføres i VIS og EES. For tiltakene oppført i artikkel 17a i denne forordningen skal det føres en logg over hver behandling av opplysninger i VIS og EES i samsvar med denne artikkelen og artikkel 46 i forordning (EU) 2017/2226.
4. Logger som føres i henhold til denne artikkelen, skal bare brukes til å overvåke om databehandlingen er lovlig og for å ivareta datasikkerheten. Loggene skal beskyttes ved egnede tiltak mot uautorisert tilgang og endring og skal slettes ett år etter at lagringsperioden nevnt i artikkel 23 er utløpt, dersom de ikke er nødvendige for overvåkingsprosedyrer som allerede pågår.»

39) Artikkel 36 skal erstattes med følgende:

«Artikkel 36

Sanksjoner

Uten at det berører forordning (EU) 2016/679 og direktiv (EU) 2016/680 skal medlemsstatene fastsette regler for sanksjoner som får anvendelse ved overtredelser av denne forordningen, herunder ved behandling av personopplysninger som utfø-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

res i strid med denne forordningen, og sette inn alle nødvendige tiltak for å sikre at sanksjonene gjennomføres. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.»

40) I kapittel VI skal ny artikkel lyde:

«Artikkel 36a

Vern av personopplysninger

1. Forordning (EU) 2018/1725 skal få anvendelse på behandling av personopplysninger som utføres av Det europeiske grense- og kystvaktbyrået og eu-LISA i henhold til denne forordningen.
2. Forordning (EU) 2016/679 skal få anvendelse på behandling av personopplysninger som utføres av visum-, grense-, asyl- og innvandringsmyndighetene når de utfører oppgaver i henhold til denne forordningen.
3. Direktiv (EU) 2016/680 skal få anvendelse på behandling av personopplysninger som er lagret i VIS, herunder tilgang til disse opplysningene, som utføres for de formålene som er nevnt i kapittel IIIb i denne forordningen av medlemsstatenes utpekte myndigheter i henhold til det nevnte kapittelet.
4. Forordning (EU) nr. 2016/794 skal få anvendelse på behandling av personopplysninger som utføres av Europol i henhold til denne forordningen.»

41) I artikkel 37 gjøres følgende endringer:

- a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:
 - i) Innledningen skal erstattes med følgende:

«1. Uten at det berører retten til opplysninger omhandlet i artikkel 15 og 16 i forordning (EU) 2018/1725, artikkel 13 og 14 i forordning (EU) 2016/679 og artikkel 13 i direktiv (EU) 2016/680, skal søkere og personene omhandlet i artikkel 9 nr. 4 bokstav f) i denne forordningen underrettes om følgende av den ansvarlige medlemsstaten:»
 - ii) Bokstav a) skal erstattes med følgende:

«a) identiteten til den behandlingsansvarlige omhandlet i artikkel 29 nr. 4, herunder vedkommendes kontaktopplysninger,»
 - iii) Bokstav c) skal erstattes med følgende:

«c) kategoriene av mottakere som opplysningene formidles til, herunder

- myndighetene omhandlet i artikkel 22l og Europol,
- ca) det faktum at medlemsstatene og Europol kan ha tilgang til VIS for rettshåndhevingsformål,»
 - iv) Ny bokstav skal lyde:
 - «ea) det faktum at personopplysninger som er lagret i VIS, kan overføres til et tredjeland eller en internasjonal organisasjon i samsvar med artikkel 31 i denne forordningen og til medlemsstatene i samsvar med rådsbeslutning (EU) 2017/1908⁴⁶,
 - v) Bokstav f) skal erstattes med følgende:
 - «f) at de har rett til å anmode om innsyn i opplysninger om dem, til å anmode om at uriktige opplysninger om dem selv blir rettet, at ufullstendige personopplysninger om dem blir komplementert, at ulovlig behandlede personopplysninger om dem blir slettet eller at behandlingen av dem begrenses, samt rett til å motta opplysninger om framgangsmåtene for å utøve disse rettighetene, herunder kontaktopplysningene til tilsynsmyndighetene eller til EUs datatilsyn der dette er aktuelt, som skal behandle klager om vern av personopplysninger.»
 - b) Nr. 2 skal erstattes med følgende:

«2. Opplysningene omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen skal gis skriftlig til søkeren på en kortfattet, transparent, forståelig og lett tilgjengelig måte, på et klart og enkelt språk når opplysningene, ansiktsbildet og fingeravtryksopplysningene omhandlet i artikkel 9 og artikkel 22a samles inn. Barn skal informeres på en alderstilpasset måte, herunder ved hjelp av visuelle verktøy for å forklare fingeravtrykkprosedyren.»
 - c) I nr. 3 skal andre ledd erstattes med følgende:

«I mangel av et slikt skjema som er undertegnet av disse personene, skal disse opplysningene gis i samsvar med artikkel 14 i forordning (EU) 2016/679.»

⁴⁶ Rådsbeslutning (EU) 2017/1908 av 12. oktober 2017 om iverksettelse i Republikken Bulgaria og Romania av visse bestemmelser i Schengen-regelverket knyttet til visuminformasjonssystemet (EUT L 269 av 19.10.2017, s. 39).»

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

42) Artikkel 38–43 skal erstattes med følgende:

«Artikkel 38

Retten til innsyn i, retting, utfylling og sletting av personopplysninger og begrensning av behandlingen

1. For å kunne utøve sine rettigheter i henhold til artikkel 15–18 i forordning (EU) 2016/679 skal enhver person ha rett til å få utlevert opplysninger om seg selv som er registrert i VIS, samt om hvilken medlemsstat som har lagt dem inn i VIS. Medlemsstaten som mottar anmodningen, skal behandle og svare på den så snart som mulig, og senest én måned etter at anmodningen ble mottatt.

2. Enhver person kan be om at unøyaktige opplysninger om vedkommende korrigeres, og at opplysninger som er ulovlig registrert, slettes.

Dersom anmodningen er rettet til den ansvarlige medlemsstaten, og det konstateres at VIS-opplysningene er faktisk uriktige eller er registrert ulovlig, skal den ansvarlige medlemsstaten i samsvar med artikkel 24 nr. 3 korrigere eller slette disse opplysningene i VIS omgående og senest én måned etter å ha mottatt anmodningen. Den ansvarlige medlemsstaten skal omgående bekrefte skriftlig overfor den berørte personen at den har truffet tiltak for å korrigere eller slette opplysningene om vedkommende.

Dersom anmodningen er rettet til en annen medlemsstat enn den ansvarlige medlemsstaten, skal myndighetene i medlemsstaten som anmodningen er rettet til, ta kontakt med myndighetene i den ansvarlige medlemsstaten innen sju dager. Den ansvarlige medlemsstaten skal følge framgangsmåten i andre ledd i dette nummer. Medlemsstaten som har kontaktet myndigheten i den ansvarlige medlemsstaten, skal underrette den berørte personen om at vedkommendes anmodning ble oversendt, til hvilken medlemsstat og om den videre framgangsmåten.

3. Dersom den ansvarlige medlemsstaten ikke er enig i at opplysninger registrert i VIS er faktisk uriktige eller registrert ulovlig, skal den omgående treffe en administrativ beslutning som skriftlig forklarer den berørte personen hvorfor den ikke er villig til å korrigere eller slette opplysninger om vedkommende.

4. Den administrative beslutningen omhandlet i nr. 3 skal også gi den berørte personen opplysninger som forklarer muligheten til å påklage beslutningen, samt der det er aktuelt opplys-

ninger om hvordan en sak eller en klage kan bringes inn for kompetente myndigheter eller domstolene, og opplysninger om eventuell bistand som vedkommende har rett til, herunder fra kompetente tilsynsmyndigheter.

5. Enhver anmodning som framsettes i henhold til nr. 1 eller 2, skal inneholde de opplysningene som er nødvendige for å identifisere den berørte personen. Disse opplysningene skal utelukkende brukes for å gjøre det mulig å utøve rettighetene omhandlet i nr. 1 eller 2.

6. Den ansvarlige medlemsstaten skal føre et register i form av et skriftlig dokument som angir at en anmodning som omhandlet i nr. 1 eller 2 er framsatt, og hvilke tiltak som er truffet. Medlemsstaten skal gjøre dette dokumentet tilgjengelig for kompetente tilsynsmyndigheter omgående og ikke senere enn sju dager etter beslutningen om å korrigere eller slette opplysningene omhandlet i nr. 2 andre ledd eller etter den administrative beslutningen omhandlet i nr. 3.

7. Som unntak fra nr. 1–6 i denne artikkel, og bare når det gjelder opplysninger i de begrunnede uttalelsene som er registrert i VIS i samsvar med artikkel 9e nr. 6, artikkel 9g nr. 6 og artikkel 22b nr. 14 og 16 som følge av søkene i henhold til artikkel 9a og 22b, skal en medlemsstat treffe en beslutning om ikke å gi den berørte personen hel eller delvis informasjon i samsvar med nasjonal rett eller unionsretten, i den utstrekning og så lenge en slik hel eller delvis begrensning utgjør et nødvendig og forholdsmessig tiltak i et demokratisk samfunn, samtidig som det tas behørig hensyn til den berørte personens grunnleggende rettigheter og legitime interesser, for å

a) unngå å hindre offisielle eller rettslige undersøkelser, etterforskninger eller prosedyrer,

b) unngå å skade forebyggelse, avdekking, etterforskning eller straffeforfølgning av straffbare forhold eller iverksettelse av strafferettslige sanksjoner,

c) beskytte den offentlige sikkerheten,

d) beskytte den nasjonale sikkerheten, eller

e) beskytte andres rettigheter og friheter.

I tilfellene nevnt i første ledd skal medlemsstaten uten unødig opphold underrette den berørte personen skriftlig om ethvert avslag eller enhver begrensning av adgangen, og om begrunnelsen for avslaget eller begrensningen. Slike opplysninger kan utelates dersom det å gi dem vil kunne undergrave noen av grunnene fastsatt i første ledd bokstav a)–e). Medlems-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

staten skal underrette den berørte personen om muligheten for å inngi klage til en tilsynsmyndighet eller for rettslig prøving.

Medlemsstaten skal dokumentere de faktiske eller juridiske grunnene som ligger til grunn for beslutningen om ikke å framlegge opplysninger for den berørte personen. Disse opplysningene skal gjøres tilgjengelige for tilsynsmyndigheten.

I slike tilfeller skal den berørte personen også kunne utøve sine rettigheter gjennom kompetente tilsynsmyndigheter.

Artikkel 39

Samarbeid for å sikre rettigheter i forbindelse med personvern

1. De kompetente myndighetene i medlemsstatene skal samarbeide aktivt for å håndheve rettighetene fastsatt i artikkel 38.
2. I hver medlemsstat skal tilsynsmyndigheten omhandlet i artikkel 51 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679 på anmodning bistå og gi råd til den registrerte ved utøvelsen av vedkommendes rett til å få korrigert, komplettert eller slettet personopplysninger som gjelder vedkommende, eller til å begrense behandlingen av slike opplysninger, i samsvar med forordning (EU) 2016/679.

For å nå målene omhandlet i første ledd skal tilsynsmyndigheten i den ansvarlige medlemsstaten og tilsynsmyndigheten i medlemsstaten som anmodningen er rettet til, samarbeide med hverandre.

Artikkel 40

Rettsmidler

1. Uten at det berører artikkel 77 og 79 i forordning (EU) 2016/679, skal enhver person ha rett til å bringe en sak eller en klage inn for kompetente myndigheter eller domstoler i medlemsstaten som har avslått å gi vedkommende tilgang til, få rettet, komplettert eller slettet opplysninger som gjelder vedkommende, som fastsatt i artikkel 38 og artikkel 39 nr. 2 i denne forordningen. Retten til å bringe en slik sak eller en slik klage gjelder også dersom anmodninger om tilgang til, retting, komplettering eller sletting ikke er blitt besvart innen fristene fastsatt i artikkel 38, eller den behandlingsansvarlige aldri har behandlet dem.
2. Bistanden fra tilsynsmyndigheten omhandlet i artikkel 51 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679

skal være tilgjengelig under hele saksbehandlingen.

Artikkel 41

Tilsynsmyndighetenes tilsyn

1. Hver medlemsstat skal sikre at tilsynsmyndigheten omhandlet i artikkel 51 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679 uavhengig overvåker lovligheten av den berørte medlemsstatens behandling av personopplysninger i henhold til denne forordningen.
2. Tilsynsmyndigheten omhandlet i artikkel 41 nr. 1 i direktiv (EU) 2016/680 skal overvåke lovligheten av medlemsstatenes behandling av personopplysninger i samsvar med kapittel IIIb, herunder medlemsstatenes tilgang til personopplysninger og overføringen av disse til og fra VIS.
3. Tilsynsmyndigheten omhandlet i artikkel 51 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679 skal sikre at de ansvarlige nasjonale myndigheter minst hvert fjerde år utfører en revisjon av databehandlingsvirksomheten i samsvar med relevante internasjonale revisjonsstandarder. Det kan tas hensyn til resultatene av revisjonen i evalueringene som foretas i henhold til ordningen som er opprettet ved rådsforordning (EU) nr. 1053/2013⁴⁷. Tilsynsmyndigheten omhandlet i artikkel 51 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679 skal hvert år offentliggjøre antallet anmodninger om korrigerende, komplettering eller sletting, eller begrensninger i behandlingen av opplysninger, de tiltakene som er truffet i denne forbindelse, og antallet korrigeringer, kompletteringer, slettinger og begrensninger i behandlingen som er foretatt som følge av anmodninger fra de berørte personene.
4. Medlemsstatene skal sikre at deres tilsynsmyndigheter har tilstrekkelige ressurser til å ivareta de oppgavene de er pålagt i henhold til denne forordningen, og har tilgang til råd fra personer med tilstrekkelig kunnskap om biometriske opplysninger.
5. Medlemsstatene skal gi alle opplysninger som tilsynsmyndighetene ber om, og skal særlig gi opplysninger om aktivitetene som gjennomføres i samsvar med deres ansvar i henhold til

⁴⁷ Rådsforordning (EU) nr. 1053/2013 av 7. oktober 2013 om opprettelse av en evaluerings- og overvåkningsmekanisme for å kontrollere anvendelsen av Schengen-regelverket, og om oppheving av styringskomiteens beslutning av 16. september 1998 om opprettelse av en fast komité for evaluering og gjennomføring av Schengen (EUT L 295 av 6.11.2013, s. 27).»

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

denne forordningen. Medlemsstatene skal gi tilsynsmyndighetene tilgang til sine logger og til enhver tid gi dem tilgang til alle sine VIS-relaterte lokaler.

Artikkel 42

Tilsyn utøvd av EUs datatilsyn

1. EUs datatilsyn skal ha ansvar for å overvåke personopplysninger som behandles av eu-LISA, Europol og Det europeiske grense- og kystvaktbyrået i henhold til denne forordningen, og for å sikre at slik behandling utføres i samsvar med denne forordningen og forordning (EU) 2018/1725 eller, når det gjelder Europol, med forordning (EU) 2016/794.
2. EUs datatilsyn skal sikre at det minst hvert fjerde år utføres en revisjon av eu-LISAs behandling av personopplysninger i samsvar med relevante internasjonale revisjonsstandarder. En rapport om revisjonen skal sendes til Europaparlamentet, Rådet, eu-LISA, Kommisjonen og tilsynsmyndighetene. eu-LISA skal gis anledning til å komme med merknader før rapportene vedtas.
3. eu-LISA skal framlegge de opplysninger som EUs datatilsyn ber om, gi EUs datatilsyn tilgang til alle dokumenter og logger som omhandlet i artikkel 22s, 34 og 45c og gi EUs datatilsyn tilgang til alle sine lokaler til enhver tid.

Artikkel 43

Samarbeid mellom tilsynsmyndigheter og EUs datatilsyn

1. Tilsynsmyndighetene og EUs datatilsyn skal, innenfor rammene av sine respektive fullmakter, samarbeide aktivt innenfor sine ansvarsområder for å sørge for et samordnet tilsyn med VIS og de nasjonale systemene.
2. EUs datatilsyn og tilsynsmyndighetene skal utveksle relevante opplysninger, bistå hverandre i gjennomføringen av revisjoner og inspeksjoner, utrede eventuelle vanskeligheter med fortolkningen eller anvendelsen av denne forordningen, vurdere problemer knyttet til utøvelsen av uavhengig tilsyn eller den registrertes rettigheter, utarbeide harmoniserte forslag til felles løsninger på eventuelle problemer og om nødvendig fremme bevisstheten om personvernrettigheter.
3. I forbindelse med nr. 2 skal tilsynsmyndighetene og EUs datatilsyn møtes minst to ganger i året innenfor rammen av Det europeiske per-

sonvernråd. Det europeiske personvernråd skal organisere og dekke kostnadene ved disse møtene. Forretningsordenen skal vedtas på det første møtet. Øvrige arbeidsmetoder skal utvikles i fellesskap etter behov.

4. Det europeiske personvernråd skal annet hvert år oversende en felles rapport til Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen, Europol, Det europeiske grense- og kystvaktbyrået og eu-LISA om sin virksomhet i henhold til denne artikkelen. Rapporten skal omfatte et kapittel om hver medlemsstat, som utarbeides av tilsynsmyndigheten i den aktuelle medlemsstaten.

43) Artikkel 44 utgår.

44) Artikkel 45 skal erstattes med følgende:

«Artikkel 45

Kommisjonens gjennomføring

1. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette tiltakene som er nødvendige for utviklingen av det sentrale VIS-systemet, de nasjonale grensesnittene i hver medlemsstat og kommunikasjonsinfrastrukturen mellom det sentrale VIS-systemet og de nasjonale grensesnittene, med hensyn til
 - a) utformingen av den fysiske arkitekturen til det sentrale VIS-systemet, herunder dets kommunikasjonsnett,
 - b) tekniske aspekter som har betydning for vernet av personopplysninger,
 - c) tekniske aspekter som har alvorlige økonomiske konsekvenser for medlemsstatenes budsjetter, eller som har alvorlige tekniske konsekvenser for de nasjonale systemene,
 - d) utviklingen av sikkerhetskrav, herunder biometriske aspekter.
2. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette tiltak som er nødvendige for den tekniske gjennomføringen av funksjonene til det sentrale VIS-systemet, særlig med henblikk på
 - a) innlegging av opplysninger og lenking av søknader i samsvar med artikkel 8, artikkel 10–14, artikkel 22a og artikkel 22c–22f,
 - b) tilgang til opplysningene i samsvar med artikkel 15, artikkel 18–22, artikkel 22g–22k, artikkel 22n–22r og artikkel 45e og 45f,
 - c) endring og sletting av opplysninger og sletting av opplysninger før tiden i samsvar med artikkel 23, 24 og 25,

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- d) føring av og tilgang til loggene i samsvar med artikkel 34,
 - e) konsultasjonsordningen og prosedyrene omhandlet i artikkel 16,
 - f) tilgang til opplysningene for rapportering og statistikk i samsvar med artikkel 45a.
3. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette de tekniske spesifikasjonene for kvaliteten på, oppløsningen til og bruken av fingeravtrykk og ansiktsbilde for biometrisk verifisering og identifisering i VIS.
4. Gjennomføringsrettsaktene omhandlet i nr. 1, 2 og 3 skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren omhandlet i artikkel 49 nr. 2.

Artikkel 45a

Bruk av VIS-opplysninger for rapportering og statistikk

1. Behørig autorisert personale hos kompetente myndigheter i medlemsstatene, Kommisjonen, eu-LISA, Det europeiske støttekontoret på asylfeltet og Det europeiske grense- og kystvaktbyrået, herunder den sentrale ETIAS-enheten i samsvar med artikkel 9j, skal ha tilgang til VIS for å søke etter følgende opplysninger, utelukkende med henblikk på rapportering og statistikk, uten mulighet for identifisering av enkeltpersoner og i samsvar med garantiene for ikke-diskriminering omhandlet i artikkel 7 nr. 2:
 - a) statusopplysninger,
 - b) hvilken myndighet som har mottatt søknaden, samt myndighetens beliggenhet,
 - c) søkerens kjønn, alder og nasjonalitet eller nasjonaliteter,
 - d) søkerens bostedsland og bosted, bare når det gjelder visum,
 - e) søkerens nåværende yrke (jobbgruppe), bare når det gjelder visum,
 - f) første innreisemedlemsstat og bestemmelsesstat, bare når det gjelder visum,
 - g) dato og sted for søknaden og hvilken beslutning som er truffet om søknaden (utstedt, tilbakekalt, avslått, annullert, inndratt, fornyet eller forlenget),
 - h) hvilken type dokument det er søkt om eller som er utstedt, dvs. om det er et lufthavnvisum, et standardvisum eller et visum med begrenset territoriell gyldighet, et visum for langvarig opphold eller en oppholdstillatelse,
 - i) reisedokumentets type og landet som har utstedt reisedokumentet, bare når det gjelder visum,
- j) beslutningen om søknaden og, dersom visum nektes, tilbakekalles, annulleres eller inndras, de grunnene som er angitt for beslutningen,
- k) treff som følge av søk i EUs informasjonssystemer, Europol-opplysninger eller Interpol-databaser i henhold til artikkel 9a eller 22b, differensiert etter system eller database, eller treff opp mot de særlige risikoindikatorene i henhold til artikkel 9j, og treff der søkerens personopplysninger etter manuell verifisering i henhold til artikkel 9c, 9d, 9e eller 22b ble bekreftet å tilsvare opplysningene i et av de forespurte informasjonssystemene eller en av de forespurte databasene,
- l) beslutninger om å nekte et visum, et visum for langvarig opphold eller en oppholdstillatelse som er knyttet til et manuelt verifisert og bekreftet treff i et av de forespurte informasjonssystemene eller en av de forespurte databasene, eller med et treff opp mot de særlige risikoindikatorene,
- m) kompetent myndighet som har truffet beslutning om søknaden, myndighetens beliggenhet og datoen for beslutningen, bare når det gjelder visum,
- n) tilfeller der samme søker har søkt om visum fra mer enn en visummyndighet, med angivelse av disse visummyndighetene, deres beliggenhet og datoene for beslutningene,
- o) reisens hovedformål, bare når det gjelder visum,
- p) visumsøknader som behandles ved representasjon i henhold til artikkel 8 i forordning (EF) nr. 810/2009,
- q) opplysninger som er lagt inn med hensyn til ethvert dokument som er tilbakekalt, annullert, inndratt, fornyet eller forlenget, alt etter hva som er aktuelt,
- r) utløpsdatoen for visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen,
- s) antallet personer som er unntatt fra kravet om å gi fingeravtrykk i henhold til artikkel 13 nr. 7 i forordning (EF) nr. 810/2009,
- t) de tilfellene der opplysningene omhandlet i artikkel 9 nr. 6 ikke kunne framlegges i samsvar med artikkel 8 nr. 5,
- u) de tilfellene der opplysningene omhandlet i artikkel 9 nr. 6 ikke var påkrevd av rettslige grunner i samsvar med artikkel 8 nr. 5,
- v) de tilfellene der en person som ikke kunne framlegge opplysningene omhandlet i

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

artikkel 9 nr. 6, ble nektet visum i samsvar med artikkel 8 nr. 5,

w) lenker til den tidligere søknadsmappen om den aktuelle søkeren samt lenker til søknadsmappene for personer som reiser sammen, bare når det gjelder visum.

Det behørig autoriserte personalet i Det europeiske grense- og kystvaktbyrået skal ha tilgang til VIS for å søke i opplysningene nevnt i første ledd med sikte på å utføre risikoanalyser og sårbarhetsvurderinger som omhandlet i artikkel 29 og 32 i forordning (EU) 2019/1896.

2. Med henblikk på nr. 1 i denne artikkelen skal eu-LISA lagre opplysningene omhandlet i det nevnte nummeret i det sentrale registeret for rapportering og statistikk omhandlet i artikkel 39 i forordning (EU) 2019/817. I samsvar med artikkel 39 nr. 1 i den nevnte forordningen skal statistiske opplysninger på tvers av systemene og analytisk rapportering gjøre det mulig for myndighetene oppført i nr. 1 i denne artikkel å innhente rapporter og statistikk som kan tilpasses, støtte gjennomføringen av de særlige risikoindikatorer omhandlet i artikkel 9j i nærværende forordning, forbedre vurderingen av risikoen for sikkerheten og ulovlig innvandring samt av høy epidemirisiko, effektivisere grensekontrollen og hjelpe visummyndighetene med å behandle visumsøknader.
3. Prosedyrene som eu-LISA innfører for å overvåke virkemåten til VIS omhandlet i artikkel 50 nr. 1, skal omfatte muligheten til å utarbeide regelmessige statistikker for å sikre denne overvåkingen.
4. Hvert kvartal skal eu-LISA utarbeide statistikk basert på VIS-opplysninger om visum, som for hvert sted der en visumsøknad er inngitt, og for hver medlemsstat, særlig viser
 - a) antall søknader om lufthavntransittvisum (A), antall utstedte A-visum, inndelt etter transitt gjennom én lufthavn og transitt gjennom flere lufthavner, antall nektede A-visum,
 - b) antall visum for kortvarige opphold (C) som det er søkt om (og inndelt etter reisens hovedformål); antall C-visum som er utstedt, inndelt etter visum utstedt for én innreise, to innreiser eller flere innreiser, og i sistnevnte tilfelle inndelt etter gyldighetstid (seks måneder eller mindre, ett år, to år, tre år, fire år, fem år); antall visum med begrenset geografisk gyldighet som er utstedt (LTV); antall nektede C-visum.

De daglige statistikkene skal lagres i det sentrale registeret for rapportering og statis-

tikk i samsvar med artikkel 39 i forordning (EU) 2019/817.

5. Hvert kvartal skal eu-LISA utarbeide statistikk basert på VIS-opplysninger om visum for langvarig opphold og oppholdstillatelser som for hvert sted, særlig viser
 - a) samlet antall visum for langvarig opphold som er søkt om, utstedt, nektet, tilbakekalt, inndratt, annullert og forlenget,
 - b) samlet antall oppholdstillatelser som er søkt om, utstedt, nektet, tilbakekalt, inndratt, annullert og fornyet.
6. Ved utgangen av hvert år skal statistiske opplysninger samles i en årsrapport for det aktuelle året. Statistikken skal vise en inndeling av opplysningene for hvert sted og hver medlemsstat. Rapporten skal offentliggjøres og oversendes til Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen, Det europeiske grense- og kystvaktbyrået, EUs datatilsyn og tilsynsmyndighetene.
7. På anmodning fra Kommisjonen skal eu-LISA framlegge statistikk over særlige forhold knyttet til gjennomføringen av den felles visumpolitikken eller av migrasjons- og asylpolitikken, herunder forhold knyttet til anvendelsen av forordning (EU) nr. 1053/2013.

Artikkel 45b

Underretninger

1. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om hvilken myndighet som skal anses som behandlingsansvarlig som omhandlet i artikkel 29 nr. 4.
2. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og eu-LISA om de kompetente myndighetene omhandlet i artikkel 6 nr. 3 som har tilgang til VIS for å legge inn, endre, slette eller søke i opplysninger i VIS, og om den utpekte myndigheten for VIS som omhandlet i artikkel 9d nr. 1 og artikkel 22b nr. 14.

Tre måneder etter at VIS ble tatt i bruk i henhold til artikkel 11 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1134⁴⁸ skal eu-LISA offentliggjøre i *Den europeiske unions tidende* en konsolidert liste over myndigheter som det

⁴⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1134 av 7. juli 2021 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EF) nr. 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 og (EU) 2019/1896 og om oppheving av rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS med henblikk på reform av visuminformasjonssystemet (EUT L 248 av 13.7.2021, s. 11).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

er gitt underretning om i henhold til første ledd i dette nummeret.

Medlemsstatene skal omgående underrette Kommisjonen og eu-LISA om eventuelle endringer av myndighetene det er gitt underretning om. Ved slike endringer skal eu-LISA én gang i året offentliggjøre en ajourført konsolidert liste i *Den europeiske unions tidende*. eu-LISA skal opprettholde et kontinuerlig ajourført offentlig nettsted som inneholder disse opplysningene.

3. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og eu-LISA om sine utpekte myndigheter og om sine sentrale tilgangspunkter som omhandlet i artikkel 221, og skal omgående gi underretning om eventuelle endringer i den forbindelse.
4. Kommisjonen skal offentliggjøre opplysningene omhandlet i nr. 1 og 3 i *Den europeiske unions tidende*. Ved endringer i opplysningene skal Kommisjonen én gang i året offentliggjøre en ajourført konsolidert versjon av opplysningene. Kommisjonen skal opprettholde et kontinuerlig ajourført offentlig nettsted som inneholder disse opplysningene.

Artikkel 45c

Transportørers tilgang til opplysninger med henblikk på verifisering

1. For å oppfylle sine forpliktelser i henhold til artikkel 26 nr. 1 bokstav b) i Schengen-konvensjonen skal luftfartsselskaper, sjøtransportvirksomheter og internasjonale transportører som transporterer grupper over land med buss, sende en forespørsel til VIS for å verifisere om tredjelandsborgere som er underlagt visumkrav eller som er pålagt å inneha visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse, er i besittelse av gyldig visum, visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse, alt etter hva som er relevant.
2. Sikker tilgang til transportørportalen omhandlet i artikkel 2a bokstav h), herunder muligheten til å bruke mobile tekniske løsninger, skal gi transportørene mulighet til å sende en forespørsel omhandlet i nr. 1 i denne artikkel før en passasjer går om bord.

For dette formål skal transportøren, når det gjelder visum, framlegge opplysningene omhandlet i artikkel 9 nr. 4 bokstav a), b) og c), og når det gjelder visum for langvarig opphold og oppholdstillatelser, framlegge opplysningene omhandlet i artikkel 22a nr. 1 bokstav d), e) og f), som angitt i reisedokumentet. Transportø-

ren skal også angi innreisemedlemsstaten eller, når det gjelder lufthavntransitt, transittmedlemsstaten.

Som unntak fra annet ledd i dette nummer skal luftfartsselskapet, når det gjelder lufthavntransitt, ikke være forpliktet til å sende en forespørsel til VIS, med mindre det kreves at tredjelandsborgeren har et lufthavntransittvisum i samsvar med artikkel 3 i forordning (EF) nr. 810/2009.

3. VIS skal gi transportørene et OK/NOT OK-svar, med angivelse av om personen har gyldig visum, visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse, alt etter hva som er relevant.

Dersom et visum med begrenset territoriell gyldighet er utstedt i samsvar med artikkel 25 i forordning (EF) nr. 810/2009, skal svaret fra VIS ta hensyn til medlemsstatene som visumet gjelder for samt til innreisemedlemsstaten som er angitt av transportøren.

Transportørene kan lagre informasjonen som er sendt og svaret som er mottatt i samsvar med gjeldende rett. OK/NOT OK-svaret skal ikke anses som en beslutning om å godkjenne eller nekte innreise i samsvar med forordning (EU) 2016/399.

Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette nærmere regler for vilkårene for driften av transportørportalen og for hvilke regler for vern av personopplysninger og sikkerhetsregler som skal gjelde. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 49 nr. 2.

4. Dersom tredjelandsborgere nektes ombordstigning som følge av et søk i VIS, skal transportørene underrette dem om at dette avslaget skyldes opplysninger som er lagret i VIS, og opplyse dem om deres rettigheter med hensyn til tilgang til og retting eller sletting av personopplysninger som er registrert i VIS.
5. Det skal opprettes en autentiseringsordning som utelukkende er forbeholdt transportører, for å gi behørig autoriserte medlemmer av deres personale tilgang til transportørportalen med henblikk på denne artikkelen. Ved opprettelsen av autentiseringsordningen skal det tas hensyn til risikostyring av informasjonssikkerhet og til prinsippene om innebygd personvern og personvern som standardinnstilling.

Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter autentiseringsordningen for transportører. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 49 nr. 2.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

6. Transportørportalen skal benytte en separat skrivebeskyttet database som ajourføres daglig via en enveisuttrekking av minste nødvendige delmengde av VIS-opplysninger. eu-LISA skal være ansvarlig for sikkerheten til transportørportalen, for sikkerheten til personopplysningene den inneholder og for prosessen med å hente ut personopplysningene til den separate skrivebeskyttede databasen.
7. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen skal verifiseringen i henhold til det nevnte nummeret være valgfri for transportører som transporterer grupper over land med buss, i de første 18 månedene etter at VIS ble tatt i bruk i henhold til artikkel 11 i forordning (EU) 2021/1134.
8. Med henblikk på gjennomføringen av nr. 1 eller for å løse eventuelle tvister som måtte oppstå i forbindelse med anvendelsen av det nevnte nummeret, skal eu-LISA loggføre all behandling av opplysninger som utføres av transportører i transportørportalen. Disse loggene skal vise dato og klokkeslett for hver operasjon, opplysningene som ble brukt til søkingen, opplysningene som ble overført av transportørportalen, og navnet på den aktuelle transportøren.
eu-LISA skal lagre loggene i et tidsrom på to år. eu-LISA skal sikre at loggene beskyttes ved egnede tiltak mot uautorisert tilgang.

Artikkel 45d

Alternative prosedyrer dersom det er teknisk umulig for transportører å få tilgang til opplysninger

1. Dersom det er teknisk umulig å fortsette forespørselen nevnt i artikkel 45c nr. 1 på grunn av svikt i noen del av VIS, skal transportørene være unntatt fra forpliktelsen til å verifisere ved hjelp av transportørportalen om passasjerer er i besittelse av gyldig visum, visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse. Dersom eu-LISA oppdager en slik svikt, skal den sentrale ETIAS-enheten underrette transportørene og medlemsstatene. Den skal også underrette transportørene og medlemsstatene når mangelen er utbedret. Dersom transportørene oppdager en slik feil, kan de underrette den sentrale ETIAS-enheten. Den sentrale ETIAS-enheten skal omgående informere medlemsstatene om underretningen fra transportørene.
2. Dersom det av andre grunner enn svikt i noen del av VIS er teknisk umulig for en transportør

å foreta søket omhandlet i artikkel 45c nr. 1 over lengre tid, skal transportøren underrette den sentrale ETIAS-enheten. Den sentrale ETIAS-enheten skal omgående informere medlemsstatene om underretningen fra den aktuelle transportøren.

3. Kommisjonen skal vedta en gjennomføringsrettsakt for å fastsette nærmere regler for alternative prosedyrer dersom det er teknisk umulig for transportører å få tilgang til opplysninger. Den aktuelle gjennomføringsrettsakten skal vedtas etter undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 49 nr. 2.

Artikkel 45e

Tilgang til VIS-opplysninger for europeiske grense- og kystvaktgrupper

1. For å utøve oppgavene og fullmaktene i henhold til artikkel 82 nr. 1 og 10 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1896⁴⁹ skal medlemmene av de europeiske grense- og kystvaktgruppene samt grupper av personale som er involvert i operasjoner knyttet til retur, innenfor sitt mandat ha rett til å få tilgang til og søke i VIS-opplysninger.
2. For å sikre tilgangen omhandlet i nr. 1 skal Det europeiske grense- og kystvaktbyrået utpeke en spesialenhet med behørig autoriserte europeiske grense- og kystvakttjenestemenn som det sentrale tilgangspunktet. Det sentrale tilgangspunktet skal verifisere at vilkårene for å be om tilgang til VIS fastsatt i artikkel 45f er oppfylt.

Artikkel 45f

Vilkår og prosedyrer for tilgang til VIS-opplysninger for europeiske grense- og kystvaktgrupper

1. Med henblikk på tilgangen omhandlet i artikkel 45e nr. 1 kan en europeisk grense- og kystvaktgruppe inngi en anmodning om å søke i alle VIS-opplysninger eller et bestemt sett av VIS-opplysninger, til det sentrale tilgangspunktet for den europeiske grense- og kystvakten omhandlet i artikkel 45e nr. 2. Anmodningen skal vise til den aktuelle medlemsstatens operative plan for grensekontroll, grenseovervåking eller retur som anmodningen bygger på.

⁴⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1896 av 13. november 2019 om Den europeiske grense- og kystvakten og om oppheving av forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 av 14.11.2019, s. 1).»

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Når det sentrale tilgangspunktet for den europeiske grense- og kystvakten mottar en anmodning om tilgang, skal det verifisere om vilkårene for tilgang omhandlet i nr. 2 i denne artikkelen, er oppfylt. Dersom alle vilkårene for tilgang er oppfylt, skal det behørig autoriserte personalet ved det sentrale tilgangspunktet behandle anmodningen. VIS-opplysningene som innhentes skal overføres til gruppen på en slik måte at det ikke går ut over datasikkerheten.

2. For at tilgang skal kunne gis, gjelder følgende vilkår:
 - a) vertsstaten gir medlemmene av den europeiske grense- og kystvaktgruppen tillatelse til å søke i VIS for å oppfylle de operative målene som er angitt i den operative planen for grensekontroll, grenseovervåking og retur, og
 - b) det er nødvendig å søke i VIS for å kunne utføre de særlige oppgavene som vertsstaten har pålagt gruppen.
3. I samsvar med artikkel 82 nr. 4 i forordning (EU) 2019/1896 skal medlemmer av de europeiske grense- og kystvaktgruppene samt grupper av personale som er involvert i returrelaterte oppgaver, bare handle som reaksjon på opplysninger innhentet fra VIS etter instruks fra og som hovedregel i nærvær av grensevakter eller personale som er involvert i returrelaterte oppgaver i vertsstaten der de er aktive. Vertsstaten kan gi medlemmer av de europeiske grense- og kystvaktgruppene tillatelse til å opptre på dens vegne.
4. I tvilstilfeller, eller dersom det ikke lykkes å verifisere identiteten til innehaveren av visumet, visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen, skal medlemmet av den europeiske grense- og kystvaktgruppen henvise vedkommende til en grensevakt i vertsstaten.
5. Medlemmer av gruppene skal søke i VIS-opplysninger på følgende måte:
 - a) når medlemmer av de europeiske grense- og kystvaktgruppene utøver oppgaver knyttet til grensekontroll i henhold til forordning (EU) 2016/399, skal de ha tilgang til VIS-opplysninger med henblikk på verifisering ved overgangssteder ved de ytre grensene i samsvar med henholdsvis artikkel 18 og artikkel 22g i denne forordningen,
 - b) når medlemmer av gruppene skal verifisere om vilkårene for innreise til, opphold eller bosted på medlemsstatenes territorium er oppfylt, skal de ha tilgang til VIS-opplysninger med henblikk på verifisering på territo-

riet av tredjelandsborgere i samsvar med henholdsvis artikkel 19 eller 22h i denne forordningen,

- c) når medlemmer av gruppene skal identifisere personer som ikke eller ikke lenger oppfyller vilkårene for innreise til, opphold eller bosted på medlemsstatenes territorium, skal de ha tilgang til VIS-opplysninger med henblikk på identifisering i samsvar med artikkel 20 og 22i i denne forordningen.
6. Dersom tilgang og søk i henhold til nr. 5 viser at det er registrert opplysninger i VIS, skal vertsstaten underrettes om dette.
7. Hver logg over behandling av opplysninger i VIS foretatt av medlemmer av de europeiske grense- og kystvaktgruppene eller grupper av personale som er involvert i returrelaterte oppgaver skal oppbevares av eu-LISA i samsvar med artikkel 34.
8. Hver gang de europeiske grense- og kystvaktgruppene får tilgang til eller søker i VIS, skal dette registreres i samsvar med artikkel 34, og all bruk av opplysninger som de europeiske grense- og kystvaktgruppene har fått tilgang til, skal registreres.
9. Med henblikk på artikkel 45e og denne artikkelen skal ingen deler av VIS kobles til noe datasystem for innsamling og behandling av opplysninger som drives av eller ved Det europeiske grense- og kystvaktbyrået, og opplysningene i VIS som Det europeiske grense- og kystvaktbyrået har tilgang til, skal heller ikke overføres til et slikt system. Ingen deler av VIS skal lastes ned. Det at tilgang og søk registreres, skal ikke forstås som nedlasting eller kopiering av VIS-opplysninger.
10. Tiltak for å ivareta datasikkerheten som fastsatt i artikkel 32, skal vedtas og iverksettes av Det europeiske grense- og kystvaktbyrået.

45) Artikkel 46, 47 og 48 utgår.

46) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 48a

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkelen.
2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 9, artikkel 9h nr. 2, artikkel 9j nr. 2 og artikkel 22b nr. 18 gis Kommisjonen

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

for en periode på fem år fra 2. august 2021. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest ni måneder før utgangen av femårsperioden. Den delegerte myndigheten skal stilltiende forlenges med perioder av samme varighet med mindre Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg en slik forlengelse senest tre måneder før utløpet av hver periode.

3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 9, artikkel 9h nr. 2, artikkel 9j nr. 2 og artikkel 22b nr. 18 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Før Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den rådspørre sakkyndige som utpekes av hver medlemsstat i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming.
5. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
6. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 9, artikkel 9h nr. 2, artikkel 9j nr. 2 eller artikkel 22b nr. 18 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen begge har underrettet Kommisjonen om at de ikke kommer til å gjøre innsigelse. Nevnte tidsrom skal forlenges med to måneder etter initiativ fra Europaparlamentet eller Rådet.»

47) Artikkel 49 og 50 skal erstattes med følgende:

«Artikkel 49

Komitéprosedyre

1. Kommisjonen skal bistås av komiteen nedsatt ved artikkel 68 nr. 1 i forordning (EF) nr. 2017/2226. Nevnte komité skal være en komité i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁵⁰.
2. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikkel 49a

Rådgivende gruppe

eu-LISA skal opprette en rådgivende gruppe som skal bistå med ekspertise knyttet til VIS, særlig i forbindelse med utarbeidningen av det årlige arbeidsprogrammet og den årlige aktivitetsrapporten.

Artikkel 50

Overvåking og evaluering

1. eu-LISA skal sørge for at det etableres prosedyrer for å overvåke hvordan VIS fungerer i forhold til målene for resultater, kostnadseffektivitet, sikkerhet og tjenestekvalitet.
2. Med henblikk på teknisk vedlikehold skal eu-LISA ha tilgang til nødvendig informasjon om behandlingen av opplysninger i VIS.
3. Annethvert år skal eu-LISA framlegge for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen en rapport om hvordan VIS fungerer teknisk, herunder sikkerhet og kostnader. Rapporten skal også, når teknologien er tatt i bruk, inneholde en vurdering av bruken av ansiktsbilder for å identifisere personer, herunder en vurdering av eventuelle vanskeligheter.
4. Under overholdelse av bestemmelser i nasjonal rett om offentliggjøring av sensitive opplysninger skal hver medlemsstat og Europol utarbeide årlige rapporter om effektiviteten av tilgang til VIS-opplysninger for rettshåndhevingsformål som inneholder opplysninger og statistikk om
 - a) det nøyaktige formålet med søkingen, herunder typen terrorhandling eller annet alvorlig straffbart forhold,
 - b) de rimelige grunnene som er oppgitt for den begrunnede mistanken om at den mistenkte, gjerningspersonen eller offeret er omfattet av denne forordningen,
 - c) antallet anmodninger om tilgang til VIS for rettshåndhevingsformål og om tilgang til opplysninger om barn under 14 år,
 - d) antallet og arten av tilfeller der prosedyrene for behandling av hastesaker omhandlet i artikkel 22n nr. 2 ble brukt, herunder tilfeller der verifiseringen foretatt i etterkant av det sentrale tilgangspunktet viste at det ikke forelå et hastetilfelle,

⁵⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).»

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

e) antallet og typen tilfeller som har ført til vellykkede identifikasjoner.

Medlemsstatenes og Europols årlige rapporter skal oversendes til Kommisjonen innen 30. juni det påfølgende året.

En teknisk løsning skal gjøres tilgjengelig for medlemsstatene for å lette innsamlingen av disse opplysningene i henhold til kapittel IIIb med henblikk på å utarbeide statistikk nevnt i dette nummer. Kommisjonen skal, ved hjelp av gjennomføringsrettsakter, vedta spesifikasjonene for den tekniske løsningen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 49 nr. 2.

5. Tre år etter at VIS ble tatt i bruk i henhold til artikkel 11 i forordning (EU) 2021/1134 og deretter hvert fjerde år, skal Kommisjonen framlegge en samlet evaluering av VIS. Denne samlede evalueringen skal omfatte en gjennomgang av resultatene som er oppnådd i forhold til målene og kostnadene, en vurdering av om de grunnleggende prinsippene fortsatt er gyldige og hvordan de påvirker grunnleggende rettigheter, anvendelsen av denne forordningen med hensyn til VIS, sikkerheten i VIS, bruken av bestemmelsene omhandlet i artikkel 31 og eventuelle konsekvenser for framtidig drift. Evalueringen skal også omfatte en detaljert analyse av opplysningene i de årlige rapportene fastsatt i nr. 4 i denne artikkelen, med sikte på å vurdere effektiviteten av tilgang til VIS-opplysninger for rettshåndhevingsformål, samt en vurdering av om søk i ECRIS-TCN gjennom VIS har bidratt til å støtte målet om å vurdere om søkeren kan utgjøre en trussel mot den offentlige orden eller den offentlige sikkerhet. Kommisjonen skal oversende evalueringen til Europaparlamentet og Rådet.
6. Medlemsstatene skal gi eu-LISA og Kommisjonen de opplysningene som er nødvendige for å utarbeide rapportene omhandlet i nr. 3, 4 og 5.
7. eu-LISA skal gi Kommisjonen de opplysningene som er nødvendige for å foreta den samlede evalueringen omhandlet i nr. 5.

Artikkel 2

Endring av forordning (EF) nr. 810/2009

I forordning (EF) nr. 810/2009 gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 10 gjøres følgende endringer:
 - a) Nr. 1 skal erstattes med følgende:
 - «1. Når søkerne leverer inn en søknad, skal de, når det kreves i samsvar med artikkel

13, møte personlig for å gi fingeravtrykk eller ansiktsbilde. Uten at det berører første punktum i dette nummer og artikkel 45, kan søkere levere søknaden elektronisk der dette er mulig.»

- b) I nr. 3 gjøres følgende endringer:
 - i) Bokstav c) skal erstattes med følgende:
 - «c) tillate at det tas et ansiktsbilde av vedkommende i samsvar med artikkel 13, eller dersom unntakene omhandlet i artikkel 13 nr. 7a får anvendelse, legge fram et fotografi i samsvar med standardene fastsatt i forordning (EF) nr. 1683/95.»
 - ii) Nytt ledd skal lyde:
 - «Uten at det berører bokstav c) i dette nummer, kan medlemsstatene kreve at søkeren legger fram et fotografi i samsvar med standardene fastsatt i forordning (EF) nr. 1683/95 ved hver søknad.»
- 2) I artikkel 13 gjøres følgende endringer:
 - a) Nr. 1–4 skal erstattes med følgende:
 - «1. Medlemsstatene skal registrere søkerens biometriske identifikatorer, som omfatter et ansiktsbilde og ti fingeravtrykk av søkeren, i samsvar med garantiene fastsatt i Europarådets konvensjon om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter, i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter og i De forente nasjoners konvensjon om barnets rettigheter.
 2. Når den første søknaden inngis, og deretter minst hver 59. måned, skal søkeren møte personlig. På dette tidspunktet skal følgende biometriske identifikatorer for søkeren samles inn:
 - a) et ansiktsbilde tatt på stedet på tidspunktet for søknaden,
 - b) ti fingeravtrykk tatt flatt og registrert digitalt.
 - 2a. Ansiktsbildet og fingeravtrykkene omhandlet i nr. 2 skal tas utelukkende med formål å registrere dem i VIS i samsvar med artikkel 9 nr. 5 og 6 i VIS-forordningen samt i de nasjonale systemene for visumbehandling.
 3. Dersom fingeravtrykk og ansiktsbilde av tilstrekkelig kvalitet tatt på stedet ble tatt av søkeren og lagt inn i VIS som en del av en søknad som ble inngitt mindre enn 59 måneder før datoen for den nye

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

søknaden, skal disse opplysningene kopieres til den etterfølgende søknaden.

Dersom det foreligger rimelig tvil om søkerens identitet, skal konsulatet likevel ta søkerens fingeravtrykk og ansiktsbilde innenfor perioden angitt i første ledd.

Dersom det på tidspunktet da søknaden innleveres, ikke umiddelbart kan bekreftes at fingeravtrykkene ble tatt innenfor perioden angitt i første ledd, kan søkeren dessuten be om at nye fingeravtrykk blir tatt.

4. Ansiktsbildet av tredjelandborgere omhandlet i nr. 2 skal ha tilstrekkelig bildeoppløsning og være av tilstrekkelig kvalitet til å kunne brukes i automatisk matching av biometriske opplysninger. De tekniske kravene til dette ansiktsbildet av søkeren omhandlet i nr. 2 skal være i samsvar med de internasjonale standardene som er fastsatt i dokument 9303, 8. utgave, fra Den internasjonale organisasjon for sivil luftfart (ICAO).»
- b) Nytt nummer skal lyde:
 - «6a. Ved innhenting av biometriske identifikatorer for mindreårige skal alle følgende vilkår være oppfylt:
 - a) personalet som innhenter biometriske identifikatorer for en mindreårig, har fått opplæring i å innhente en mindreårigs biometriske opplysninger på en barnevennlig og barnesensitiv måte og i full respekt for barnets beste og garantiene som er fastsatt i FNs konvensjon om barnets rettigheter,
 - b) alle mindreårige er ledsaget av et voksent familiemedlem eller en verge når de biometriske identifikatorene innhentes,
 - c) det brukes ingen tvang for å innhente de biometriske identifikatorene.»
 - c) I nr. 7 gjøres følgende endringer:
 - i) Bokstav a) skal erstattes med følgende:
 - «a) barn som er under seks år og personer som er over 75 år,»
 - ii) Ny bokstav skal lyde:
 - «e) personer som er pålagt å møte som vitner ved internasjonale domstoler og domstollignende organer på medlemsstatenes territorium, som vil bli satt i alvorlig fare dersom de

personlig møter for å inngi en søknad.»

- d) Nye numre skal lyde:
 - «7a. Søkere som er omhandlet i nr. 7 bokstav c), d) og e), kan også unntas fra å få ansiktsbildene sine tatt på stedet når søknaden framlegges.
 - 7b. I unntakstilfeller der kvalitetsspesifikasjonene og oppløsningsspesifikasjonene som er fastsatt for å ta ansiktsbildet på stedet, ikke kan oppfylles, kan ansiktsbildet hentes ut elektronisk fra brikken i det elektroniske maskinlesbare reisedokumentet (eMRTD). Før opplysningene hentes ut fra brikken, skal ektheten og integriteten til opplysningene på brikken bekreftes ved hjelp av den fullstendige gyldige sertifikatkjeden, med mindre dette er teknisk umulig eller umulig på grunn av manglende gyldige sertifikater. I slike tilfeller skal ansiktsbildet bare settes inn i søknadsmappen i VIS i henhold til artikkel 9 i VIS-forordningen etter elektronisk verifisering av at ansiktsbildet som er registrert på brikken i eMRTD, tilsvarende ansiktsbildet av den berørte tredjelandborgeren som er tatt på stedet.»
 - e) Nr. 8 utgår.
- 3) I artikkel 21 gjøres følgende endringer:
 - a) Nye numre skal lyde:
 - «3a. Med henblikk på vurderingen av innreisevilkårene fastsatt i nr. 3 i denne artikkelen skal konsulatet eller de sentrale myndighetene, der det er relevant, ta hensyn til resultatet av verifiseringene av treff i henhold til artikkel 9c i VIS-forordningen eller den begrunnede uttalelsen som er avgitt i samsvar med artikkel 9e og 9g i den nevnte forordningen av den utpekte myndigheten for VIS som definert i artikkel 4 nr. 3b i VIS-forordningen eller av den nasjonale ETIAS-enheten som omhandlet i artikkel 8 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240⁵¹.
 - Som unntak fra artikkel 4 nr. 1 skal sentralmyndighetene, når det gjelder

⁵¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2018/1240 av 12. september 2018 om etablering av et europeisk system for reiseinformasjon og framreisetillatelse (ETIAS) og om endring av forordning (EF) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 av 19.9.2018, s. 1).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

søknader der den utpekte myndigheten for VIS eller den nasjonale ETIAS-enheten har avgitt en begrunnet uttalelse, enten ha myndighet til selv å treffe beslutning om søknaden eller, etter å ha vurdert den begrunnede uttalelsen, underrette konsulatet som behandler søknaden om at de har innvendinger mot utstedelsen av visumet.

3b. Med henblikk på vurderingen av innreisevilkårene fastsatt i nr. 3 i denne artikkelen skal konsulatet eller de sentrale myndighetene, dersom det finnes en rød lenke i samsvar med artikkel 32 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817⁵², vurdere og ta hensyn til forskjellene i de tilknyttede identitetene.

3c. Ved behandlingen av en søknad skal det tas hensyn til treff opp mot de særlige risikoindikatorene omhandlet i artikkel 9j i VIS-forordningen i henhold til artikkel 9a nr. 13 i den nevnte forordningen. Konsulatet og de sentrale myndighetene skal under ingen omstendigheter treffe en beslutning automatisk på grunnlag av et treff basert på særlige risikoindikatorer. Konsulatet eller de sentrale myndighetene skal foreta en individuell vurdering i hvert tilfelle av risikoen for sikkerheten og ulovlig innvandring samt av høy epidemirisiko.

b) Nr. 4 skal erstattes med følgende:

«4. Konsulatet eller de sentrale myndighetene skal, ved hjelp av opplysningene innhentet fra EES i samsvar med artikkel 24 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226⁵³, verifisere at søkeren med det planlagte oppholdet ikke vil overskride den lengste tillatte

varigheten av opphold på medlemsstatenes territorium, uavhengig av eventuelle opphold som er tillatt i henhold til et nasjonalt visum for langvarig opphold eller en oppholdstillatelse.

c) Nytt nummer skal lyde:

«8a. For å hindre menneskehandel med barn skal konsulatene rette særlig oppmerksomhet mot korrekt verifisering av mindreåriges identitet og forbindelsen til personen som utøver foreldremyndighet eller vergemål.»

4) I artikkel 25 nr. 1 bokstav a) skal nytt punkt lyde:

«iv) å utstede visum i hastetilfeller, selv om verifisering av treff i samsvar med artikkel 9a–9g i VIS-forordningen ikke er fullført,»

5) I artikkel 35 skal nytt nummer lyde:

«5a. En tredjelandsborger som det ikke er fullført verifisering av treff for i samsvar med artikkel 9a–9g i VIS-forordningen, skal i prinsippet ikke få utstedt visum ved den ytre grensen.

I unntakstilfeller kan et visum med begrenset territoriell gyldighet for den utstedende medlemsstatens territorium imidlertid utstedes på den ytre grensen for slike personer i samsvar med artikkel 25 nr. 1 bokstav a).»

6) I artikkel 36 skal nr. 3 erstattes med følgende:

«3. Denne artikkelen får anvendelse uten at det berører artikkel 35 nr. 3-5a.»

7) I artikkel 39 skal nr. 2 og 3 erstattes med følgende:

«2. Ved utførelsen av sine oppgaver skal personalet ved konsulatene og hos de sentrale myndighetene fullt ut respektere menneskerettene og de grunnleggende rettighetene og prinsippene som er anerkjent i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter. Alle tiltak som treffes skal stå i forhold til formålene med slike tiltak.

3. Under utførelsen av oppgavene skal personalet ved konsulatene og hos de sentrale myndighetene ikke forskjellsbehandle noen person på grunnlag av kjønn, rase eller etnisk opprinnelse, religion eller overbevisning, funksjonsnedsettelse, alder eller seksuell legning. De skal ta særlig hensyn til barn, eldre og personer med nedsatt

⁵² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817 av 20. mai 2019 om fastsettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EUs informasjonssystemer på området grenser og visum og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 27).»

⁵³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226 av 30. november 2017 om etablering av et inn- og utreise-system (EES) for å registrere inn- og utreisedata og opplysninger om avvisning av innreise for tredjelandsborgere som krysser medlemsstatenes ytre grenser og for å fastslå vilkårene for tilgang til EES for rettsåndhevede formål, og om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 av 9.12.2017, s. 20).»

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

funksjonsevne. Barnets beste skal være et grunnleggende hensyn.»

8) Artikkel 46 utgår.

9) I artikkel 57 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal erstattes med følgende:

«1. To år etter at alle bestemmelsene i denne forordningen har kommet til anvendelse, skal Kommisjonen framlegge en samlet evaluering av anvendelsen av den. Denne samlede evalueringen skal omfatte en undersøkelse av resultatene som er oppnådd opp mot de fastsatte målene samt av gjennomføringen av denne forordningen.»

b) Nr. 3 og 4 utgår.

10) I vedlegg X punkt C bokstav b) skal andre strekpunkt erstattes med følgende:

- «– respektere søkerens menneskeverd og integritet, og ikke forskjellsbehandle noen person på grunnlag av kjønn, rase eller etnisk opprinnelse, religion eller overbevisning, funksjonsnedsettelse, alder eller seksuell legning,
- overholde bestemmelsene om registrering av biometriske identifikatorer fastsatt i artikkel 13, og»

11) Vedlegg XII utgår.

Artikkel 3

Endring av forordning (EU) 2016/399

I forordning (EU) 2016/399 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 8 nr. 3 gjøres følgende endringer:

a) Ny bokstav skal lyde:

«bb) Dersom tredjelandsborgeren har visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse, skal den grundige innreisekontrollen omfatte verifisering av identiteten til innehaveren av visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen og ektheten og gyldigheten av visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen, ved å søke i VIS i samsvare med artikkel 22g i forordning (EF) nr. 767/2008.

Dersom verifiseringen av identiteten til innehaveren av visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen eller ektheten og gyldigheten av visumet for langvarig opphold eller opp-

holdstillatelsen mislykkes, eller dersom det er tvil om innehaverens identitet eller ektheten av visumet for langvarig opphold eller oppholdstillatelsen eller reisedokumentet, skal behørig autorisert personale hos kompetente myndigheter foreta en verifisering av databrikken i dokumentet.»

b) Bokstav c)–f) utgår.

2) I vedlegg VII skal nr. 6 erstattes med følgende:

«6. Mindreårige

6.1. Grensevaktene skal være særlig oppmerksomme på mindreårige, enten de reiser i følge med andre eller uten følge. Mindreårige som passerer de ytre grensene skal gjennomgå de samme inn- og utreisekontrollene som voksne, som foreskrevet i denne forordningen.

6.2. Dersom mindreårige reiser i følge med noen, skal grensevakten kontrollere at personen som følger de mindreårige har foreldreansvar eller er verge for dem, særlig dersom mindreårige bare reiser sammen med én voksen og det er skjellig grunn til å mistenke at de mindreårige kan ha blitt fratatt ulovlig fra personen(e) som rettmessig har foreldreansvaret eller vergemål for dem. I det sistnevnte tilfellet skal grensevakten foreta ytterligere undersøkelser for å avdekke om opplysningene som er gitt er inkonsekvente eller motstridende.

6.3. Dersom mindreårige reiser uten følge, skal grensevaktene, ved å undersøke reisedokumentene og underlagsdokumentene grundig, sikre at de ikke forlater territoriet mot ønsket til personen(e) som har foreldreansvaret eller vergemål for dem.

6.4. Medlemsstatene skal utpeke nasjonale kontaktpunkter for samråd som gjelder mindreårige, og underrette Kommisjonen om dette. Kommisjonen skal stille en liste over disse nasjonale kontaktpunktene til rådighet for medlemsstatene.

6.5. Dersom det oppstår tvil med hensyn til noen av tilfellene fastsatt i nr. 6.1, 6.2 og 6.3, skal grensevaktene benytte listen over nasjonale kontaktpunkter for samråd som gjelder mindreårige.

6.6. Medlemsstatene skal sikre at grensevakter som verifiserer biometriske opplysninger om barn eller bruker dem til å identifisere et barn, er opplært til å

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

gjøre dette på en barnevennlig og barnesensitiv måte og i full respekt for barnets beste og garantiene som er fastsatt i FNs konvensjon om barnets rettigheter. Når barnet ledsages av en forelder eller en verge, skal vedkommende følge barnet når biometriske opplysninger blir verifisert eller brukt til identifikasjon. Det skal ikke brukes tvang. Medlemsstatene skal om nødvendig sikre at infrastrukturen ved grenseovergangsstedene er tilpasset bruk av biometriske opplysninger om barn.»

Artikkel 4

Endring av forordning (EU) 2017/2226

I forordning (EU) 2017/2226 gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 8 gjøres følgende endringer:
 - a) I nr. 2 skal bokstav e) erstattes med følgende:

«e) dersom identiteten til en visuminnehaver verifiseres ved hjelp av fingeravtrykk eller ansiktsbilde, verifisere identiteten til en visuminnehaver ved grensene der EES brukes, ved å sammenligne visuminnehaverens fingeravtrykk eller ansiktsbilde med fingeravtrykkene eller ansiktsbildet som er tatt på stedet, og som er registrert i VIS, i samsvar med artikkel 23 nr. 2 og 4 i denne forordningen og artikkel 18 nr. 6 i forordning (EF) nr. 767/2008. Bare ansiktsbilder som er registrert i VIS med en angivelse av at ansiktsbildet ble tatt på stedet da visumsøknaden ble inngitt, skal brukes til denne sammenligningen.»
 - b) Nye numre skal lyde:

«3a. Interoperabilitet skal gjøre det mulig å slette ansiktsbildet omhandlet i artikkel 16 nr. 1 bokstav d) fra den individuelle mappen når et ansiktsbilde er registrert i VIS med angivelse av at det ble tatt på stedet da visumsøknaden ble inngitt.

3b. Interoperabilitet skal gjøre det mulig for EES automatisk å underrette VIS i samsvar med artikkel 23 nr. 3 i forordning (EF) nr. 767/2008 dersom utreisen til et barn under 12 år er lagt inn i inn- og utreiseregisteret i samsvar med artikkel 16 nr. 3 i denne forordningen.»
 - c) Nytt nummer skal lyde:

«5. Fra datoen VIS tas i bruk i henhold til artikkel 11 i europaparlaments- og råds-

forordning (EU) 2021/1134⁵⁴ skal EES kobles til ESP for å muliggjøre automatisk behandling i henhold til artikkel 9a og 22b i forordning (EF) nr. 767/2008.

- 2) I artikkel 9 nr. 2 skal nytt ledd lyde:

«EES skal ha en funksjonalitet for sentralisert forvaltning av denne listen. Nærmere regler for forvaltningen av denne funksjonaliteten skal fastsettes i gjennomføringsrettsakter. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 68 nr. 2.»
- 3) I artikkel 13 skal nr. 3 erstattes med følgende:

«3. For å oppfylle sine forpliktelser i henhold til artikkel 26 nr. 1 bokstav b) i konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen skal transportørene bruke nettjenesten til å verifisere om en tredjelandsborger som innehar et visum for kortvarig opphold utstedt for én eller to innreiser, allerede har brukt det antallet innreiser som er tillatt, eller om innehaveren av et visum for kortvarig opphold har nådd den lengste tillatte varigheten av oppholdet.

Transportørene skal framlegge opplysningene oppført i artikkel 16 nr. 1 bokstav a)–c) i denne forordningen. På dette grunnlaget skal nettjenesten gi transportørene et OK/NOT OK-svar. Transportørene kan lagre informasjonen som er sendt og svaret som er mottatt i samsvar med gjeldende rett. Transportørene skal opprette en autentiseringsordning for å sikre at bare autorisert personale kan få tilgang til nettjenesten. Det skal ikke være mulig å anse OK/NOT OK-svaret som en beslutning om å tillate eller nekte innreise i samsvar med forordning (EU) 2016/399.

Dersom tredjelandsborgere nektes ombordstigning som følge av et svar fra nettjenesten, skal transportørene underrette dem om at dette avslaget skyldes opplysninger som er lagret i EES, og opplyse dem om deres rettigheter med hensyn til tilgang til

⁵⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1134 av 7. juli 2021 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EF) nr. 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 og (EU) 2019/1896 og om oppheving av rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS med henblikk på reform av visuminformasjonssystemet (EUT L 248 av 13.7.2021, s. 11).»

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

og retting eller sletting av personopplysninger som er registrert i EES.»

4) I artikkel 15 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal erstattes med følgende:

«1. Dersom det er nødvendig å opprette en individuell mappe eller å oppdatere ansiktsbildet omhandlet i artikkel 16 nr. 1 bokstav d) og artikkel 17 nr. 1 bokstav b), skal ansiktsbildet tas på stedet. Dette skal ikke gjelde for tredjelandsborgere som er underlagt visumkrav, når et ansiktsbilde er registrert i VIS med en angivelse av at det ble tatt på stedet da søknaden ble inngitt.»

b) Nr. 5 utgår.

5) I artikkel 16 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal bokstav d) erstattes med følgende:

«d) ansiktsbildet som omhandlet i artikkel 15, med mindre et ansiktsbilde er registrert i VIS med en angivelse av at det ble tatt på stedet da søknaden ble inngitt.»

b) Nytt nummer skal lyde:

«1a. Dersom et ansiktsbilde av en tredjelandsborger hvis individuelle mappe inneholder et ansiktsbilde som omhandlet i nr. 1 bokstav d), senere blir registrert i VIS med en angivelse av at det ble tatt på stedet da søknaden ble inngitt, skal EES slette ansiktsbildet fra den individuelle mappen.»

6) I artikkel 18 nr. 2 skal nytt ledd lyde:

«Som unntak fra artikkel 15 nr. 1 og artikkel 16 nr. 1 bokstav d) i dette nummer skal ansiktsbildet omhandlet i bokstav a) i denne forordningen, når en tredjelandsborger nektes innreise på et grunnlag som tilsvarer del B punkt B) eller D) i vedlegg V til forordning (EU) 2016/399 og det er tvil om ektheten av ansiktsbildet som er registrert i VIS, tas på stedet og legges inn i den individuelle mappen, uavhengig av hvilket ansiktsbilde som er registrert i VIS.»

7) I artikkel 23 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 2 skal tredje ledd erstattes med følgende:

«Dersom søket i EES med opplysningene angitt i første ledd i dette nummer viser at det er registrert opplysninger om tredjelandsborgeren i EES, skal grensemyndighetene

a) for tredjelandsborgere som ikke er visumpliktige, sammenligne ansiktsbildet tatt på stedet med ansiktsbildet omhandlet i artikkel 17 nr. 1 bokstav b) eller foreta verifisering av fingeravtrykk mot EES, og

b) for tredjelandsborgere som er visumpliktige,

i) sammenligne ansiktsbildet tatt på stedet med ansiktsbildet som er registrert i EES som omhandlet i artikkel 16 nr. 1 bokstav d) i denne forordningen, eller med ansiktsbildet som er tatt på stedet og registrert i VIS i samsvar med artikkel 9 nr. 5 i forordning (EF) nr. 767/2008, eller

ii) foreta verifisering av fingeravtrykk direkte opp mot VIS i samsvar med artikkel 18 i forordning (EF) nr. 767/2008.

For å verifisere visuminnehaveres fingeravtrykk eller ansiktsbilde som er tatt på stedet opp mot VIS, kan grensemyndighetene søke i VIS direkte fra EES som fastsatt i artikkel 18 nr. 6 i forordning (EF) nr. 767/2008.»

b) I nr. 4 andre ledd skal bokstav a) erstattes med følgende:

«a) For tredjelandsborgere som er visumpliktige, dersom søk i VIS med opplysningene nevnt i artikkel 18 nr. 1 i forordning (EF) nr. 767/2008 angir at det er registrert opplysninger om tredjelandsborgeren i VIS, skal det foretas en verifisering av fingeravtrykk eller ansiktsbilde som er tatt på stedet opp mot VIS i samsvar med artikkel 18 nr. 6 i den nevnte forordningen. For dette formålet kan grensemyndigheten foreta et søk fra EES til VIS som fastsatt i artikkel 18 nr. 7 i forordning (EF) nr. 767/2008. Dersom verifiseringen av en tredjelandsborger i henhold til nr. 2 i denne artikkel mislykkes, skal grensemyndighetene få tilgang til VIS-opplysningene for identifisering i samsvar med artikkel 20 i forordning (EF) nr. 767/2008.»

8) I artikkel 24 skal nytt nummer lyde:

«5. Kompetente visummyndigheter og myndighetene som har ansvar for å treffe beslutning om en søknad om visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse, skal ha tilgang til de relevante opplysningene

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

gene i EES med sikte på manuell verifisering av treffene fra søk i EES i samsvar med artikkel 9c og 22b i forordning (EF) nr. 767/2008 samt med sikte på å behandle og treffe beslutning om disse søknadene.»

- 9) I artikkel 35 skal nr. 4 erstattes med følgende:
- «4. Dersom en medlemsstat har bevis som tyder på at visumrelaterte opplysninger som er registrert i EES, er faktisk unøyaktige eller ufullstendige, eller at slike opplysninger er behandlet i EES i strid med denne forordningen, skal den først kontrollere riktigheten av disse opplysningene opp mot VIS, og om nødvendig rette eller supplere dem i eller slette dem fra EES. Dersom opplysningene som er registrert i VIS, er de samme som de som er registrert i EES, skal den underrette medlemsstaten som er ansvarlig for å legge inn disse opplysningene i VIS, umiddelbart i samsvar med artikkel 24 nr. 2 i forordning (EF) nr. 767/2008. Medlemsstaten som er ansvarlig for å legge inn opplysningene i VIS, skal kontrollere disse opplysningene og om nødvendig umiddelbart rette eller supplere dem i eller slette dem fra VIS, og underrette den berørte medlemsstaten, som om nødvendig omgående skal rette eller supplere dem i eller slette dem fra EES, og eventuelt fra listen over identifiserte personer omhandlet i artikkel 12 nr. 3.»

Artikkel 5

Endring av forordning (EU) 2018/1240

I forordning (EU) 2018/1240 gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 4 skal ny bokstav lyde:
- «da) støtte målene for VIS om å lette framgangsmåten for søknad om visum og bidra til å forebygge trusler mot medlemsstatenes indre sikkerhet, ved å tillate søk i ETIAS, herunder ETIAS-overvåkingslisten omhandlet i artikkel 34,»
- 2) I artikkel 7 gjøres følgende endringer:
- a) I nr. 2 gjøres følgende endringer:
- i) Ny bokstav skal lyde:
- «ca) å definere, fastsette, forhåndsvurdere, gjennomføre, evaluere i etterkant, revidere og slette de særlige risikoindikatorene nevnt i artikkel 9j i forordning (EF) nr. 767/2008 etter samråd med VIS-screeningrådet,»

- ii) Bokstav e) skal erstattes med følgende:
- «e) å foreta regelmessige revisjoner av hvordan søknader behandles og av gjennomføringen av artikkel 33 i denne forordningen og artikkel 9j i forordning (EF) nr. 767/2008, herunder ved regelmessig å vurdere hvordan grunnleggende rettigheter påvirkes, særlig med hensyn til personvern og vern av personopplysninger,»

- iii) Bokstav h) skal erstattes med følgende:
- «h) å underrette transportører i tilfelle feil på ETIAS-informasjonssystemet som omhandlet i artikkel 46 nr. 1 i denne forordningen eller i VIS som omhandlet i artikkel 45d nr. 1 i forordning (EF) nr. 767/2008,»

- b) I nr. 3 skal ny bokstav lyde:
- «aa) opplysninger om virkemåten til de særlige risikoindikatorerne for VIS.»

- 3) I artikkel 8 nr. 2 skal ny bokstav lyde:
- «h) å manuelt verifisere treff på ETIAS-overvåkingslisten omhandlet i artikkel 34 i denne forordningen som utløses av automatiske forespørsler utført av VIS i henhold til artikkel 9a og 22b i forordning (EF) nr. 767/2008, og følge opp disse treffene i samsvar med artikkel 9e i den nevnte forordningen.»

- 4) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 11a

Interoperabilitet med VIS

Fra datoen VIS tas i bruk i henhold til artikkel 11 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1134⁵⁵ skal det sentrale ETIAS-systemet og CIR kobles til ESP for å muliggjøre automatisk behandling i henhold til artikkel 9a og 22b i forordning (EF) nr. 767/2008.

- 5) I artikkel 13 skal nytt nummer lyde:
- «4b. Tilgang for visummyndigheter og myndighetene som har ansvar for å treffe beslut-

⁵⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1134 av 7. juli 2021 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EF) nr. 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 og (EU) 2019/1896 og om oppheving av rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS med henblikk på reform av visuminformasjonssystemet (EUT L 248 av 13.7.2021, s. 11).»

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

ning om en søknad om visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse til det sentrale ETIAS-systemet i samsvar med artikkel 9a og 22b i forordning (EF) nr. 767/2008, skal være begrenset til å verifisere om søkeren om visum, visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse eller vedkommendes reisedokument tilvarer en utstedt, nektet, inndratt eller annullert framreisetilatelse i det sentrale ETIAS-systemet, og årsakene til utstedelse, nektelse, inndragning eller annullering.»

6) Nytt kapittel skal lyde:

«KAPITTEL IXa

BRUK AV ETIAS AV VISUMMYNDIGHETENE OG MYNDIGHETENE SOM HAR ANSVAR FOR Å TREFFE BESLUTNING OM EN SØKNAD OM VISUM FOR LANGVARIG OPPHOLD ELLER OPPHOLDSTILLATELSE

Artikkel 49a

Tilgang til opplysninger for visummyndigheter og myndigheter som har ansvar for å treffe beslutning om en søknad om visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse

Med henblikk på verifiseringene fastsatt i artikkel 9c og 22b i forordning (EF) nr. 767/2008 skal de kompetente visummyndighetene og myndighetene som har ansvar for å treffe beslutning om en søknad om visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse, ha rett til tilgang til relevante opplysninger i det sentrale ETIAS-systemet og CIR.»

7) I artikkel 69 nr. 1 skal ny bokstav lyde:

«h) treffene som utløses av automatiske forespørsler utført av VIS i henhold til artikkel 9a og 22b i forordning (EF) nr. 767/2008, opplysningene som behandles av de kompetente visummyndighetene og myndigheter som har ansvar for å treffe beslutning om en søknad om visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse med sikte på manuell verifisering av treffene i samsvar med artikkel 9c og 22b i den nevnte forordningen, og opplysningene som behandles av de nasjonale ETIAS-enhetene i samsvar med artikkel 9e i den nevnte forordningen.»

8) I artikkel 75 nr. 1 skal ny bokstav lyde:

«d) de særlige risikoindikatorer omhandlet i artikkel 9j i forordning (EF) nr. 767/2008.»

Artikkel 6

Endring av forordning (EU) 2018/1860

I forordning (EU) 2018/1860 skal artikkel 19 erstattes med følgende:

«*Artikkel 19*

Anvendelse av bestemmelsene i forordning (EU) 2018/1861

I den utstrekning det ikke er fastsatt i denne forordningen, skal registrering, behandling og ajourføring av meldinger, bestemmelsene om medlemsstatenes og eu-LISAs ansvarsområder, vilkårene for tilgang til og undersøkelsesfrister for meldinger, behandling av opplysninger, vern av personopplysninger, ansvar og overvåking og statistikk, som fastsatt i artikkel 6–19, artikkel 20 nr. 3 og 4, artikkel 21, 23, 32 og 33, artikkel 34 nr. 5, artikkel 36a og artikkel 38–60 i forordning (EU) 2018/1861, få anvendelse på opplysninger som er registrert og behandlet i SIS i samsvar med denne forordningen.»

Artikkel 7

Endring av forordning (EU) 2018/1861

I forordning (EU) 2018/1861 gjøres følgende endringer:

1) Ny artikkel skal lyde:

«*Artikkel 18a*

Føring av logger med henblikk på interoperabilitet med VIS

Logger over hver databehandling i SIS og VIS i henhold til artikkel 36c i denne forordningen skal føres i samsvar med artikkel 18 i denne forordningen og artikkel 34 i forordning (EF) nr. 767/2008.»

2) Ny artikkel skal lyde:

«*Artikkel 36a*

Interoperabilitet med VIS

Fra datoen VIS tas i bruk i henhold til artikkel 11 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1134⁵⁶ skal det sentrale SIS kobles til ESP for å muliggjøre automatisk behandling i henhold til artikkel 9a og 22b i forordning (EF) nr. 767/2008.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Artikkel 8

Endring av forordning (EU) 2019/817

I forordning (EU) 2019/817 gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 4 skal nr. 20 erstattes med følgende:

«20) «utpekte myndigheter» medlemsstatens utpekte myndigheter som definert i artikkel 3 nr. 1 punkt 26) i forordning (EU) 2017/2226, artikkel 4 nr. 3a) i forordning (EF) nr. 767/2008 og artikkel 3 nr. 1 punkt 21) i forordning (EU) 2018/1240,»
- 2) I artikkel 13 nr. 1 skal bokstav b) erstattes med følgende:

«b) opplysningene omhandlet i artikkel 9 nr. 5 og 6 og artikkel 22a nr. 1 bokstav k) og j) i forordning (EF) nr. 767/2008, forutsatt at ansiktsbildet ble registrert i VIS med en angivelse av at det ble tatt på stedet da søknaden ble inngitt.»
- 3) I artikkel 18 nr. 1 skal bokstav b) erstattes med følgende:

«b) opplysningene omhandlet i artikkel 9 nr. 4 bokstav a)–ca), artikkel 9 nr. 5 og nr. 6 samt i artikkel 22a nr. 1 bokstav d)–g), j) og k) i forordning (EF) nr. 767/2008,»
- 4) I artikkel 26 nr. 1 skal bokstav b) erstattes med følgende:

«b) visummyndighetene og myndighetene som har ansvar for å treffe beslutning om en søknad om visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse som omhandlet i artikkel 6 nr. 1 i forordning (EF) nr. 767/2008, når de oppretter eller ajourfører en søknadsmappe i VIS i samsvar med den nevnte forordningen,

ba) de utpekte myndighetene for VIS omhandlet i artikkel 9d og 22b i forordning (EF) nr. 767/2008 ved manuell verifisering av treff utløst av automatiske forespørsler fra VIS til ECRIS-TCN i samsvar med den nevnte forordningen,»
- 5) I artikkel 27 nr. 3 skal bokstav b) erstattes med følgende:

«b) etternavn (familienavn), fornavn, fødselsdato, fødested, kjønn, nasjonalitet eller nasjonaliteter som omhandlet i artikkel 9 nr. 4 bokstav a) og aa) og artikkel 22a nr. 1 bokstav d) i forordning (EF) nr. 767/2008.»
- 6) I artikkel 29 nr. 1 skal bokstav b) erstattes med følgende:

«b) visummyndighetene og myndighetene som har ansvar for å treffe beslutning om en søknad om visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse som omhandlet i artikkel 6 nr. 1 i forordning (EF) nr. 767/2008, for treff som forekommer ved opprettelse eller ajourføring av en søknadsmappe i VIS i samsvar med den nevnte forordningen, med unntak for tilfellene omhandlet i bokstav ba) i dette nummer,

ba) de utpekte myndighetene for VIS omhandlet i artikkel 9d og 22b i forordning (EF) nr. 767/2008, bare for gule lenker som er opprettet mellom opplysninger i VIS og ECRIS-TCN, ved opprettelse eller ajourføring av en søknadsmappe i VIS i samsvar med den nevnte forordningen,»
- 7) I artikkel 39 skal nr. 2 erstattes med følgende:

«2. eu-LISA skal på sine tekniske anlegg opprette, gjennomføre og være vert for CRRS som inneholder opplysninger og statistikk omhandlet i artikkel 63 i forordning (EU) 2017/2226, artikkel 45a i forordning (EF) nr. 767/2008, artikkel 84 i forordning (EU) 2018/1240, artikkel 60 i forordning (EU) 2018/1861 og artikkel 16 i forordning (EU) 2018/1860, logisk atskilt alt etter EU-informasjonssystem. Tilgang til CRRS skal gis via kontrollert, sikker tilgang og spesifikke brukerprofiler, utelukkende med henblikk på rapportering og statistikk, til myndighetene omhandlet i artikkel 63 i forordning (EU) 2017/2226, artikkel 45a i forordning (EF) nr. 767/2008, artikkel 84 i forordning (EU) 2018/1240 og artikkel 60 i forordning (EU) 2018/1861.»
- 8) I artikkel 72 skal nytt nummer lyde:

«1a. Med forbehold for nr. 1 i denne artikkelen skal ESP, med henblikk på automatisk behandling i henhold til artikkel 9a og 22b i forordning (EF) nr. 767/2008, settes i drift, begrenset til disse formålene, fra datoen VIS tas i bruk i henhold til artikkel 11 i

⁵⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1134 av 7. juli 2021 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EF) nr. 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 og (EU) 2019/1896 og om oppheving av rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS med henblikk på reform av visuminformasjonssystemet (EUT L 248 av 13.7.2021, s. 11).»

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1134⁵⁷.

Artikkel 9

Endring av forordning (EU) 2019/1896

I artikkel 10 nr. 1 i forordning (EU) nr. 2019/1896 skal ny bokstav lyde:

«afa) oppfylle de oppgavene og forpliktelsene som er pålagt byrået i henhold til forordning (EF) nr. 767/2008.».

Artikkel 10

Oppheving

Vedtak 2004/512/EF og beslutning 2008/633/JIS oppheves. Henvisninger til disse rettsaktene skal forstås som henvisninger til forordning (EF) nr. 767/2008 og leses som angitt i sammenligningstabellene i henholdsvis vedlegg I og II til nærværende forordning.

Artikkel 11

Idriftsetting

1. Senest 31. desember 2023 skal Kommisjonen treffe en beslutning gjennom en gjennomføringsrettsakt som fastsetter datoen der driften av VIS innledes i henhold til denne forordningen. Kommisjonen skal vedta denne beslutningen når følgende vilkår er oppfylt:

- a) tiltakene omhandlet i artikkel 5a nr. 3, artikkel 6 nr. 5, artikkel 9 nr. 3, artikkel 9h nr. 2, artikkel 9j nr. 2 og 3, artikkel 22b nr. 18, artikkel 29 nr. 2a andre ledd, artikkel 29a nr. 3 andre ledd, artikkel 45, artikkel 45c nr. 3 fjerde ledd, artikkel 45c nr. 5 andre ledd, artikkel 45d nr. 3 og artikkel 50 nr. 4 tredje ledd i forordning (EF) nr. 767/2008 er vedtatt,
- b) eu-LISA har underrettet Kommisjonen om at all testing er fullført,
- c) medlemsstatene har underrettet Kommisjonen om at de har truffet de nødvendige tekniske og juridiske tiltak for å behandle opplysninger i henhold til denne forordningen, og har underrettet Kommisjonen og

eu-LISA om opplysningene omhandlet i artikkel 45b i forordning (EF) nr. 767/2008.

2. Kommisjonen skal nøye overvåke prosessen for gradvis oppfyllelse av vilkårene fastsatt i nr. 1, og skal underrette Europaparlamentet og Rådet om utfallet av testingen omhandlet i nr. 1 bokstav b).
3. Kommisjonen skal innen 3. august 2022 og deretter hvert år inntil Kommisjonen har truffet sin beslutning nevnt i nr. 1, oversende en rapport til Europaparlamentet og Rådet om status for forberedelsene til fullstendig gjennomføring av denne forordningen. Rapporten skal inneholde detaljerte opplysninger om påløpte kostnader og om eventuelle risikoer som kan påvirke de samlede kostnadene ved VIS som skal dekkes av Unionens alminnelige budsjett.
Dersom det er forsinkelser i den fullstendige gjennomføringen av denne forordningen skal Kommisjonen snarest mulig underrette Europaparlamentet og Rådet om årsakene til forsinkelsene og virkningen av dem med hensyn til tid og kostnader.
4. Beslutningen omhandlet i nr. 1 skal kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 12

Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen får anvendelse fra den dagen Kommisjonen fastsetter i samsvar med artikkel 11, med unntak av

- a) følgende bestemmelser som skal gjelde fra 2. august 2021:
 - i) artikkel 1 nr. 6 i denne forordningen, med hensyn til artikkel 5a nr. 3 og artikkel 6 nr. 5 i forordning (EF) nr. 767/2008,
 - ii) artikkel 1 nr. 10 bokstav c) i denne forordningen, med hensyn til artikkel 9 nr. 3 i forordning (EF) nr. 767/2008,
 - iii) artikkel 1 nr. 11 i denne forordningen, med hensyn til artikkel 9h nr. 2 og artikkel 9j nr. 2 og 3 i forordning (EF) nr. 767/2008,
 - iv) artikkel 1 nr. 26 i denne forordningen, med hensyn til artikkel 22b nr. 18 i forordning (EF) nr. 767/2008,
 - v) artikkel 1 nr. 34 i denne forordningen, med hensyn til artikkel 29a nr. 2a andre ledd og artikkel 29a nr. 3 andre ledd i forordning (EF) nr. 767/2008,

⁵⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1134 av 7. juli 2021 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EF) nr. 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 og (EU) 2019/1896 og om oppheving av rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS med henblikk på reform av visuminformasjonssystemet (EUT L 248 av 13.7.2021, s. 11).»

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- vi) artikkel 1 nr. 44 i denne forordningen, med hensyn til artikkel 45, artikkel 45c nr. 3 fjerde ledd, artikkel 45c nr. 5 andre ledd og artikkel 45d nr. 3 i forordning (EF) nr. 767/2008,
- vii) artikkel 1 nr. 46,
- viii) artikkel 1 nr. 47 i denne forordningen, med hensyn til artikkel 49 og artikkel 50 nr. 4 tredje ledd i forordning (EF) nr. 767/2008 og
- ix) artikkel 4 nr. 2 i denne forordningen, med hensyn til artikkel 9 nr. 2 i forordning (EF) nr. 2017/2226,
- b) artikkel 1 nr. 40–43, som får anvendelse fra 3. august 2022,
- c) artikkel 1 nr. 44 i denne forordningen, med hensyn til artikkel 45e og 45f i forordning (EU) nr. 767/2008, som får anvendelse fra 3. august 2023.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i medlemsstatene i samsvar med traktatene.

Utferdiget i Strasbourg 7. juli 2021.

<i>For Europaparlamentet</i>	<i>For Rådet</i>
D. M. Sassoli	A. Logar
<i>President</i>	<i>Formann</i>

Vedlegg I

Sammenligningstabell for vedtak 2004/512/EF

Rådsvedtak 2004/512/EF	Forordning (EF) nr. 767/2008
Artikkel 1 nr. 1	Artikkel 1
Artikkel 1 nr. 2	Artikkel 2a
Artikkel 2	-
Artikkel 3 og 4	Artikkel 45
Artikkel 5	Artikkel 49
Artikkel 6	-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

*Vedlegg II***Sammenligningstabell for beslutning 2008/633/JIS**

Rådsbeslutning 2008/633/JIS	Forordning (EF) nr. 767/2008
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 4
Artikkel 3	Artikkel 22l og 22m, Artikkel 45b
Artikkel 4	Artikkel 22n
Artikkel 5	Artikkel 22o
Artikkel 6	Artikkel 22t
Artikkel 7	Artikkel 22m Artikkel 22r
Artikkel 8	Artikkel 28 nr. 5, artikkel 31 nr. 4 og 5 samt kapittel VI
Artikkel 9	Artikkel 32
Artikkel 10	Artikkel 33
Artikkel 11	Artikkel 35
Artikkel 12	Artikkel 36
Artikkel 13	Artikkel 30
Artikkel 14	Artikkel 38
Artikkel 15	-
Artikkel 16	Artikkel 22s
Artikkel 17	Artikkel 50

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Vedlegg 5

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1150 av 7. juli 2021 om endring av forordning (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/818 med hensyn til fastsettelse av vilkårene for tilgang til andre EU-informasjonssystemer med henblikk på det europeiske systemet for reiseinformasjon og fremreisetillatelse

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 87 nr. 2 bokstav a),

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

etter den ordinære regelverksprosedyren¹ og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240² ble det opprettet et europeisk system for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS) for tredjestatsborgere som er unntatt fra kravet om å være i besittelse av visum når de krysser Unionens ytre grenser. Forordningen fastsatte vilkårene og prosedyrene for å utstede eller avslå en fremreisetillatelse i henhold til ETIAS.
- 2) ETIAS gjør det mulig å vurdere om disse tredjestatsborgernes tilstedeværelse på medlemsstatenes territorium vil utgjøre en risiko for sikkerheten og ulovlig innvandring eller om det foreligger en høy epidemirisiko.
- 3) For at det sentrale ETIAS-systemet skal kunne behandle søknadsmapper som omhandlet i forordning (EU) 2018/1240, er det nødvendig å sørge for interoperabilitet mellom ETIAS-informasjonssystemet på den ene siden og inn- og utreisesystemet («EES»), visuminforma-

sjonssystemet («VIS»), Schengen informasjonssystem («SIS»), Eurodac og det europeiske systemet for opplysninger om strafferegistre for tredjestatsborgere («ECRIS-TCN») (samlet betegnet som «andre EU-informasjonssystemer») og Europol-opplysninger som definert i den nevnte forordningen («Europol-opplysninger») på den andre siden.

- 4) Denne forordningen fastsetter, sammen med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1151³ og (EU) 2021/1152⁴, regler som skal sørge for interoperabilitet mellom ETIAS-informasjonssystemet på den ene siden og andre EU-informasjonssystemer og Europol-opplysninger på den andre siden, og vilkår for når ETIAS kan søke i opplysninger lagret i andre EU-informasjonssystemer og Europol-opplysninger med henblikk på automatisk identifisering av treff. Som et resultat av dette er det nødvendig å endre europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1862⁵ og (EU)

³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1151 av 7. juli 2021 om endring av forordning (EU) 2019/816 og (EU) 2019/818 med hensyn til fastsettelse av vilkårene for tilgang til andre EU-informasjonssystemer med henblikk på det europeiske systemet for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (EUT L 249 av 14.7.2021, s. 7).

⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1152 av 7. juli 2021 om endring av forordning (EU) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861 og (EU) 2019/817 med hensyn til fastsettelse av vilkårene for tilgang til andre EU-informasjonssystemer med henblikk på det europeiske systemet for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (EUT L 249 av 14.7.2021, s. 15).

⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1862 av 28. november 2018 om opprettelse, drift og bruk av Schengen informasjonssystem (SIS) innenfor politisamarbeid og strafferettslig samarbeid, om endring og oppheving av rådsbeslutning 2007/533/JIS og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1986/2006 og kommisjonsbeslutning 2010/261/EU (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 56).

¹ Europaparlamentets holdning av 8. juni 2021 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 28. juni 2021.

² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2018/1240 av 12. september 2018 om etablering av et europeisk system for innreiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS) og om endring av forordning (EF) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 av 19.9.2018, s. 1).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- 2019/818⁶ for å koble det sentrale ETIAS-systemet til andre EU-informasjonssystemer og til Europol-opplysninger og å spesifisere opplysningene som vil bli sendt mellom disse EU-informasjonssystemene og Europol-opplysningene.
- 5) Når det gjelder gjennomføring av interoperabilitet med Eurodac i samsvar med forordning (EU) 2018/1240, vil de nødvendige endringene bli vedtatt når omarbeidingen av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 603/2013⁷ er vedtatt.
 - 6) Den europeiske søkeportalen (ESP), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817⁸ og (EU) 2019/818, vil gjøre det mulig å foreta parallelle søk i opplysninger som er lagret i ETIAS og opplysninger som er lagret i de andre berørte EU-informasjonssystemene.
 - 7) Det bør fastsettes tekniske ordninger for at ETIAS regelmessig og automatisk skal kunne kontrollere i andre EU-informasjonssystemer om vilkårene for oppbevaring av søknadsmapper, som fastsatt i forordning (EU) 2018/1240, fortsatt er oppfylt.
 - 8) Det er mulig å inndra fremreisetillatelse i ETIAS etter at det er registrert nye meldinger i SIS om nektet innreise og opphold, eller nye meldinger om et reisedokument som er rapportert tapt, stjålet, urettmessig tilegnet eller ugyldiggjort. For at SIS automatisk skal informere det sentrale ETIAS-systemet om slike nye meldinger, bør det opprettes en automatisk prosess mellom SIS og ETIAS.
 - 9) Vilkårene, herunder tilgangsrettigheter, for at den sentrale ETIAS-enheten og de nasjonale ETIAS-enhetene kan søke i opplysninger som er lagret i andre EU-informasjonssystemer med henblikk på ETIAS, bør sikres ved klare og presise regler om tilgang for den sentrale ETIAS-enheten og de nasjonale ETIAS-enhetene til opplysninger som er lagret i andre EU-informasjonssystemer, typene av søk og kategoriene av opplysninger, som alle bør begrenses til det som er strengt nødvendig for at den enkelte enhetene skal kunne utføre sine oppgaver. På samme måte bør opplysningene som er lagret i ETIAS-søknadsmappe, være synlige bare for de medlemsstatene som driver de underliggende informasjonssystemene i samsvar med ordningene for deres deltakelse.
 - 10) I henhold til forordning (EU) 2018/1240 skal Den europeiske unions byrå for operativ forvaltning av store informasjonssystemer på området frihet, sikkerhet og rettferdighet (eu-LISA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1726⁹, være ansvarlig for utformings- og utviklingsfasen av ETIAS-informasjonssystemet.
 - 11) Denne forordningen berører ikke europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF¹⁰.
 - 12) I samsvar med artikkel 1 og 2 i protokoll nr. 22 om Danmarks stilling, som er vedlagt traktaten om Den europeiske union (TEU) og traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV), deltar Danmark ikke i vedtakelsen av denne forordningen, og er ikke bundet av den eller underlagt anvendelsen. Ettersom denne forordningen bygger på Schengen-regelverket, skal Danmark, i samsvar med artikkel 4 i protokollen, innen en frist på seks måneder etter at Rådet har truffet avgjørelse om denne forordningen, gjøre
-
- ⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/818 av 20. mai 2019 om fastsettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EUs informasjonssystemer på området politisamarbeid og samarbeid mellom rettsåndhevende myndigheter, asyl og migrasjon og om endring av forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 85).
- ⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 603/2013 om opprettelse av «Eurodac» for sammenligning av fingeravtrykk med henblikk på effektiv anvendelse av forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsettelse av kriterier og ordninger for å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av en søknad om internasjonal beskyttelse inngitt i en medlemsstat av en tredjestatsborger eller en statsløs, og om medlemsstatenes rettsåndhevende myndigheters og Europolis adgang til å anmode om sammenligning med Eurodac-opplysninger med henblikk på rettsåndheving, og om endring av forordning (EU) nr. 1077/2011 om opprettelse av et europeisk byrå for operativ forvaltning av store IT-systemer på området for frihet, sikkerhet og rettferdighet (EUT L 180 av 29.6.2013, s. 1).
- ⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817 av 20. mai 2019 om fastsettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EUs informasjonssystemer på området grenser og visum og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 27).
- ⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1726 av 14. november 2018 om Den europeiske unions byrå for operativ forvaltning av store informasjonssystemer på området frihet, sikkerhet og rettferdighet (eu-LISA), om endring av forordning (EF) nr. 1987/2006 og rådsbeslutning 2007/533/JIS og om oppheving av forordning (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 295 av 21.11.2018, p. 99).
- ¹⁰ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF av 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers rett til å ferdes og oppholde seg fritt på medlemsstatenes territorium, om endring av forordning (EØF) nr. 1612/68 og om oppheving av direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 av 30.4.2004, s. 77).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

vedtak om hvorvidt den skal gjennomføres i landets nasjonale lovgivning.

- 13) I den grad denne forordningen berører SIS som fastsatt i forordning (EU) 2018/1862, deltar Irland i denne forordningen i samsvar med artikkel 5 nr. 1 i protokoll nr. 19 om Schengen-regelverket innlemmet i Den europeiske union, vedlagt TEU og TEUV, og artikkel 6 nr. 2 i rådsbeslutning 2002/192/EF¹¹. I den grad denne forordningens bestemmelser berører Europol, Eurodac og ECRIS-TCN følger det videre av artikkel 1 og 2 i protokoll nr. 21 om Det forente kongerikes og Irlands stilling med hensyn til området for frihet, sikkerhet og rettferdighet, vedlagt TEU og TEUV, og uten at det berører artikkel 4 i den nevnte protokollen, at Irland ikke deltar i vedtakelsen av denne forordningen, og ikke er bundet av den eller underlagt anvendelsen.
- 14) Når det gjelder Kypros og Kroatia utgjør denne forordningen en rettsakt som bygger på eller har tilknytning til Schengen-regelverket som definert i henholdsvis artikkel 3 nr. 2 i tiltrødelsesakten av 2003 og artikkel 4 nr. 2 i tiltrødelsesakten av 2011. Når det gjelder Kroatia, må denne forordningen leses i sammenheng med rådsbeslutning (EU) 2017/733¹².
- 15) Når det gjelder Island og Norge, utgjør denne forordningen, i henhold til avtalen inngått av Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om sistnevntes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket¹³, en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som faller inn under området nevnt i artikkel 1 bokstav G i rådsbeslutning 1999/437/EF¹⁴.
- 16) Når det gjelder Sveits, utgjør denne forordningen, i henhold til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen,

anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket¹⁵, en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som faller inn under området nevnt i artikkel 1 bokstav G i beslutning 1999/437/EF, sammenholdt med artikkel 3 i rådsbeslutning 2008/149/JIS¹⁶.

- 17) Når det gjelder Liechtenstein, utgjør denne forordningen, i henhold til protokollen undertegnet mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltrødelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket¹⁷, en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som faller inn under området nevnt i artikkel 1 bokstav G i beslutning 1999/437/EF, sammenholdt med artikkel 3 i rådsbeslutning 2011/349/EU¹⁸.
- 18) Forordning (EU) nr. 2018/1862 og (EU) 2019/818 bør derfor endres.
- 19) Ettersom målene for denne forordningen, som er å endre forordning (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/818 for å kople det sentrale ETIAS-systemet med EUs øvrige informasjonssystemer og med Europol-opplysninger og å spesifisere hvilke opplysninger som skal utveksles mellom disse EU-informasjonssystemene og Europol-opplysninger, ikke i tilstrekkelig grad kan nås av medlemsstatene, men snarere, på grunn av tiltakenes omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i TEU. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordnin-

¹¹ Rådsbeslutning 2002/192/EF av 28. februar 2002 om begjæring fra Irland om å delta i noen av bestemmelsene i Schengen-regelverket (EFT L 64 av 7.3.2002, s. 20).

¹² Rådsbeslutning (EU) 2017/733 av 25. april 2017 om iverksettelse i Republikken Kroatia av bestemmelsene i Schengen-regelverket knyttet til Schengen informasjonssystem (EUT L 108 av 26.4.2017, s. 31).

¹³ EFT L 176 av 10.7.1999, s. 36.

¹⁴ Rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsbestemmelser til avtalen inngått mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om de sistnevnte statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket (EFT L 176 av 10.7.1999, s. 31).

¹⁵ EUT L 53 av 27.2.2008, s. 52.

¹⁶ Rådsbeslutning 2008/149/JIS av 28. januar 2008 om inngåelse på vegne av Den europeiske union av avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 53 av 27.2.2008, s. 50).

¹⁷ EUT L 160 av 18.6.2011, s. 21.

¹⁸ Rådsbeslutning 2011/349/EU av 7. mars 2011 om inngåelse på vegne av Den europeiske union av protokollen undertegnet mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltrødelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, med henblikk på strafferettslig samarbeid og politisamarbeid (EUT L 160 av 18.6.2011, s. 1).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

gen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

20) EUs datatilsyn er blitt rådspurt i samsvar med artikkel 41 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2018/1725¹⁹.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Endring av forordning (EU) 2018/1862

I forordning (EU) 2018/1862 gjøres følgende endringer:

1) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 18b

Føring av logger med henblikk på interoperabilitet med ETIAS

Hver behandling av opplysninger i SIS og det europeiske systemet for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS) i henhold til artikkel 50b i denne forordningen skal loggføres i samsvar med artikkel 18 i denne forordningen og artikkel 69 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2018/1240.²⁰».

2) I artikkel 44 nr. 1 skal ny bokstav lyde:
«h) den nasjonale ETIAS-enhetens manuelle behandling av ETIAS-søknader, i henhold til artikkel 8 i forordning (EU) 2018/1240.».

3) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 49a

Tilgang til opplysninger i SIS for den sentrale ETIAS-enheten

1. Med sikte på å utføre de oppgavene den har fått tildelt ved forordning (EU) 2018/1240, skal den sentrale ETIAS-enheten opprettet innenfor Det europeiske grense- og kystvaktbyrået i henhold til artikkel 7 i nevnte forord-

ning, ha rett til å få tilgang til og søke i opplysninger i SIS samsvar med artikkel 11 nr. 8 i nevnte forordning. Artikkel 50 nr. 4-8 i denne forordningen får anvendelse på slik tilgang og slike søk.

2. Dersom en verifisering foretatt av den sentrale ETIAS-enheten i samsvar med artikkel 22 og artikkel 23 nr. 2 i forordning (EU) 2018/1240 bekrefter samsvar mellom opplysninger som er registrert i ETIAS-søknadsmappen, og en melding i SIS, eller dersom det fortsatt er tvil etter en slik verifisering, får artikkel 23, 24 og 26 i nevnte forordning anvendelse.».

4) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 50b

Interoperabilitet med ETIAS

1. Fra datoen ETIAS tas i bruk, som fastsatt i samsvar med artikkel 88 nr. 1 i forordning (EU) 2018/1240, skal det sentrale SIS kobles til ESP for å muliggjøre automatisk verifisering i henhold til artikkel 20, artikkel 23, artikkel 24 nr. 6 bokstav c) ii), artikkel 41 og artikkel 54 nr. 1 bokstav b) i nevnte forordning, og de påfølgende verifiseringene i henhold til artikkel 22, 23 og 26 i nevnte forordning.
2. Med sikte på å gjennomføre verifiseringene omhandlet i artikkel 20 nr. 2 bokstav a), d) og m) i) og i artikkel 23 nr. 1 i forordning (EU) 2018/1240, skal det sentrale ETIAS-systemet, som definert i artikkel 3 nr. 1 punkt 25 i nevnte forordning, bruke ESP til å sammenligne opplysningene nevnt i artikkel 11 nr. 5 i nevnte forordning med opplysningene i SIS, i samsvar med artikkel 11 nr. 8 i nevnte forordning.
3. Med sikte på å gjennomføre verifiseringene omhandlet i artikkel 24 nr. 6 bokstav c) ii) og artikkel 54 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) 2018/1240, skal det sentrale ETIAS-systemet bruke ESP til regelmessig å verifisere om en melding om offisielle blankodokumenter eller et identitetsdokument som er registrert i SIS, som nevnt i artikkel 38 nr. 2 bokstav k) og l) i denne forordning, som førte til avslag på, annullering eller tilbakekalling av en fremreisetillatelse, er slettet.
4. Dersom det blir registrert en ny melding i SIS om et reisedokument som er meldt tapt, stjålet, urettmessig tilegnet eller ugyldiggjort, skal det sentrale SIS, i samsvar med artikkel 41 nr. 3 i forordning (EU) 2018/1240, ved hjelp av en automatisert prosess og ESP oversende opplysningene om denne meldingen til det sentrale ETIAS-systemet for at dette systemet

¹⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725 av 23. oktober 2018 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av forordning (EF) nr. 45/2001 og beslutning nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 39).

²⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2018/1240 av 12. september 2018 om etablering av et europeisk system for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS) og om endring av forordning (EF) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 av 19.9.2018, s. 1).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

skal kunne verifisere om den nye meldingen samsvarer med en gyldig fremreisetillatelse.».

Artikkel 2

Endring av forordning (EU) 2019/818

I artikkel 68 i forordning (EU) 2019/818 skal nytt nummer lyde:

«1b.Uten at det berører nr. 1 i denne artikkelen, skal ESP, med henblikk på automatisk verifisering i henhold til artikkel 20, artikkel 23, artikkel 24 nr. 6 bokstav c) ii), artikkel 41 og artikkel 54 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) 2018/1240, bare settes i drift når vilkårene fastsatt i artikkel 88 i nevnte forordning er oppfylt.».

Artikkel 3

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i medlemsstatene i samsvar med traktatene.

Utferdiget i Strasbourg 7. juli 2021.

For Europaparlamentet

D. M. Sassoli

President

For Rådet

A. Logar

President

Vedlegg 6

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1152 av 7. juli 2021 om endring av forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2019/1860, (EU) 2019/1861 og (EU) 2019/817 med hensyn til fastsettelse av vilkårene for tilgang til andre EU-informasjonssystemer med henblikk på det europeiske systemet for reiseinformasjon og fremreisetillatelse

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 77 nr. 2 bokstav a), b) og d),

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

etter den ordinære regelverksprosedyren¹ og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240² ble det opprettet et europeisk system for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS) for tredjestatsborgere som er unntatt fra kravet om å være i besittelse av visum når de krysser Unionens ytre grenser. Forordningen fastsatte vilkårene og prosedyrene for å utstede eller avslå en fremreisetillatelse i henhold til ETIAS.
- 2) ETIAS gjør det mulig å vurdere om disse tredjestatsborgernes tilstedeværelse på medlemsstatenes territorium vil utgjøre en risiko for sikkerheten og ulovlig innvandring eller om det foreligger en høy epidemirisiko.
- 3) For at det sentrale ETIAS-systemet skal kunne behandle søknadsmapper som omhandlet i forordning (EU) 2018/1240, er det nødvendig å sørge for interoperabilitet mellom ETIAS-informasjonssystemet på den ene siden og inn-

og utreisesystemet («EES»), visuminformasjonssystemet («VIS»), Schengen informasjonssystem («SIS»), Eurodac og det europeiske systemet for opplysninger om strafferegistre for tredjestatsborgere («ECRIS-TCN») (samlet betegnet som «andre EU-informasjonssystemer») og Europol-opplysninger som definert i den nevnte forordningen («Europol-opplysninger») på den andre siden.

- 4) Denne forordningen fastsetter, sammen med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1150³ og (EU) 2021/1151⁴, regler for å sørge for interoperabilitet mellom ETIAS-informasjonssystemet på den ene siden og andre EU-informasjonssystemer og Europol-opplysninger på den andre siden, og vilkår for når ETIAS kan søke i opplysninger lagret i andre EU-informasjonssystemer og Europol-opplysninger med henblikk på automatisk identifisering av treff. Som et resultat av dette er det nødvendig å endre europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008⁵, (EU)

³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1150 av 7. juli 2021 om endring av forordning (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/818 med hensyn til fastsettelse av vilkårene for tilgang til andre EU-informasjonssystemer med henblikk på det europeiske systemet for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (EUT L 249 av 14.7.2021, s. 1).

⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1151 av 7. juli 2021 om endring av forordning (EU) 2019/816 og (EU) 2019/818 med hensyn til fastsettelse av vilkårene for tilgang til andre EU-informasjonssystemer med henblikk på det europeiske systemet for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (EUT L 249 av 14.7.2021, s. 7).

⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008 av 9. juli 2008 om visuminformasjonssystemet (VIS) og utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene om visa til kortvarig opphold, visa til langvarig opphold og oppholdstillatelse (VIS-forordningen) (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 60).

¹ Europaparlamentets holdning av 8. juni 2021 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 28. juni 2021.

² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2018/1240 av 12. september 2018 om etablering av et europeisk system for innreiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS) og om endring av forordning (EF) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 av 19.9.2018, s. 1).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- 2017/2226⁶, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860⁷, (EU) 2018/1861⁸ og (EU) 2019/817⁹ for å koble det sentrale ETIAS-systemet til andre EU-informasjonssystemer og til Europol-opplysninger og å spesifisere opplysningene som vil bli sendt mellom disse EU-informasjonssystemene og Europol-opplysningene.
- 5) Den europeiske søkeportalen (ESP), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818¹⁰, vil gjøre det mulig å foreta parallelle søk i opplysninger i ETIAS og opplysninger i de andre berørte EU-informasjonssystemene.
 - 6) Det bør fastsettes tekniske ordninger for at ETIAS regelmessig og automatisk skal kunne kontrollere i andre EU-informasjonssystemer om vilkårene for oppbevaring av søknadsmapper, som fastsatt i forordning (EU) 2018/1240, fortsatt er oppfylt.
 - 7) For å sikre at målene for ETIAS nås fullt ut, og for å fremme målene for SIS, fastsatt i forordning (EU) 2018/1860, er det nødvendig å inkludere en ny meldingskategori innført ved nevnte forordning, nemlig melding om tredjestatsborgere som er gjenstand for en beslutning om retur, i virkeområdet for de automatiserte verifikasjonene.
 - 8) Retur av tredjestatsborgere som ikke oppfyller eller ikke lenger oppfyller vilkårene for innreise til, opphold eller bosted på medlemsstatenes territorium i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/115/EF¹¹, er en vesentlig del av den samlede innsatsen for å håndtere ulovlig innvandring, og utgjør et viktig hensyn av vesentlig allmenn interesse.
 - 9) For at opplysningene skal være så nøyaktige og pålitelige som mulig, er det viktig å rapportere falske treff som genereres til den sentrale ETIAS-enheten.
 - 10) For å utfylle visse detaljerte tekniske aspekter ved forordning (EU) 2018/1240 bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) delegeres til Kommisjonen når det gjelder å spesifisere vilkårene for samsvar mellom opplysninger som finnes i et register, en melding eller en mappe i andre EU-informasjonssystemer som det er søkt om tilgang til, og opplysninger som finnes i en ETIAS-søknadsmappe. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at slike samråd gjennomføres i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming¹². For å sikre lik deltakelse i utarbeidningen av delegerede rettsakter mottar Europaparlamentet og Rådet alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes sakkyndige, og deres sakkyndige har systematisk adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper der det arbeides med å utarbeide delegerede rettsakter.
 - 11) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av forordning (EU) 2018/1240 bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette tekniske ordninger for gjennomføringen av visse bestemmelser om oppbevaring av opplysninger og til å utdype reglene for støtte til transportører som skal gis av den sentrale ETIAS-enheten. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011¹³.

⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226 av 30. november 2017 om etablering av et inn- og utreise-system (EES) for registrering av inn- og utreiseopplysninger og opplysninger om nektet innreise for tredjestatsborgere som passerer medlemsstatenes ytre grenser, om fastsettelse av vilkårene for tilgang til inn- og utreiseprogrammet for rettshåndhevende formål og om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 av 9.12.2017, s. 20).

⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1860 av 28. november 2018 om bruk av Schengen informasjonssystem for retur av tredjestatsborgere med ulovlig opphold (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 1).

⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1861 av 28. november 2018 om opprettelse, drift og bruk av Schengen informasjonssystem (SIS) på området inn- og utreisekontroll, om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og om endring av og oppheving av forordning (EF) nr. 1987/2006 (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 14).

⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817 av 20. mai 2019 om fastsettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EUs informasjonssystemer på området grenser og visum og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 27).

¹⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/818 av 20. mai 2019 om fastsettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EUs informasjonssystemer på området politisamarbeid og samarbeid mellom rettshåndhevende myndigheter, asyl og migrasjon og om endring av forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 85).

¹¹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/115/EF av 16. desember 2008 om felles standarder og prosedyrer i medlemsstatene for retur av tredjestatsborgere med ulovlig opphold (EUT L 348 av 24.12.2008, s. 98).

¹² EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

¹³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godkallelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- 12) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av forordning (EU) 2017/2226 bør Kommissjonen gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette tekniske ordninger for alternative fremgangsmåter dersom det er teknisk umulig for transportører å få tilgang til opplysninger og til å utdype reglene for støtte til transportører som skal gis av den sentrale ETIAS-enheten. Nevnte myndighet bør utøves i samsvar med forordning (EU) nr. 182/2011.
- 13) Det er mulig å inndra fremreisetillatelse i ETIAS etter at det er registrert nye meldinger i SIS om nektet innreise og opphold, eller om et reisedokument som er rapportert som tapt, stjålet, urettmessig tilegnet eller ugyldiggjort. For at SIS automatisk skal informere det sentrale ETIAS-systemet om slike nye meldinger, bør det opprettes en automatisk prosess mellom SIS og ETIAS.
- 14) Med henblikk på å rasjonalisere og forenkle grensevaktens arbeid ved å innføre en mer ensartet grensekontrollprosess for alle tredjestatsborgere som ønsker å reise inn på medlemsstatenes territorium for et kort opphold, og etter vedtakelsen av forordning (EU) 2017/2226 og (EU) 2018/1240, er det ønskelig å samordne måten EES og ETIAS samarbeider på med måten EES og VIS er integrert med hverandre, med henblikk på grensekontroll og registrering av grensekryssinger i EES.
- 15) Vilkårene, herunder tilgangsrettigheter, for at den sentrale ETIAS-enheten og de nasjonale ETIAS-enhetene kan søke i opplysninger som er lagret i andre EU-informasjonssystemer med henblikk på ETIAS, bør sikres ved klare og presise regler om tilgang for den sentrale ETIAS-enheten og de nasjonale ETIAS-enhetene til opplysninger som er lagret i andre EU-informasjonssystemer, typene av søk og kategoriene av opplysninger, som alle bør begrenses til det som er strengt nødvendig for at de nente enhetene skal kunne utføre sine oppgaver. Medlemsstatenes tilgang til de andre EU-informasjonssystemene via de nasjonale ETIAS-enhetene bør være i samsvar med deltakelsen i de respektive rettslige instrumentene. På samme måte bør opplysningene som er lagret i ETIAS-søknadsmappene, være synlige bare for de medlemsstatene som driver de underliggende informasjonssystemene i samsvar med ordningene for deres deltakelse. Som et eksempel utgjør bestemmelsene i denne forordningen knyttet til SIS og VIS bestemmelser som bygger på alle bestemmelsene i Schengen-regelverket, som rådsbeslutning 2010/365/EU¹⁴, (EU) 2017/733¹⁵, (EU) 2017/1908¹⁶ og (EU) 2018/934¹⁷ om anvendelse av bestemmelsene i Schengen-regelverket knyttet til SIS og VIS er relevante for.
- 16) Når tekniske problemer gjør det umulig for transportører å få tilgang til ETIAS-informasjonssystemet gjennom nettportalen for transportører, bør den sentrale ETIAS-enheten yte operativ støtte til transportører for å begrense påvirkningen på passasjerreiser og transportører i den grad det er mulig. Av den grunn er det nødvendig å samordne de alternative fremgangsmåtene dersom det er teknisk umulig å få tilgang til opplysningene, herunder operativ støtte, som er fastsatt i VIS, ETIAS og EES.
- 17) I henhold til forordning (EU) 2018/1240 skal Den europeiske unions byrå for operativ forvaltning av store informasjonssystemer på området frihet, sikkerhet og rettferdighet (eu-LISA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1726¹⁸, være ansvarlig for utformings- og utviklingsfasen av ETIAS-informasjonssystemet.
- 18) Denne forordningen berører ikke europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF¹⁹.
- 19) I samsvar med artikkel 1 og 2 i protokoll nr. 22 om Danmarks stilling, vedlagt traktaten om Den europeiske union (TEU) og TEUV, deltar

¹⁴ Rådsbeslutning 2010/365/EU av 29. juni 2010 om iverksettelse i Republikken Bulgaria og Romania av bestemmelsene i Schengen-regelverket knyttet til Schengen informasjonssystem (EUT L 166 av 1.7.2010, s. 17).

¹⁵ Rådsbeslutning (EU) 2017/733 av 25. april 2017 om iverksettelse i Republikken Kroatia av bestemmelsene i Schengen-regelverket knyttet til Schengen informasjonssystem (EUT L 108 av 26.4.2017, s. 31).

¹⁶ Rådsbeslutning (EU) 2017/1908 av 12. oktober 2017 om iverksettelse i Republikken Bulgaria og Romania av visse bestemmelser i Schengen-regelverket knyttet til visuminformasjonssystemet (EUT L 269 av 19.10.2017, s. 39).

¹⁷ Rådsbeslutning (EU) 2018/934 av 25. juni 2018 om iverksettelse i Republikken Bulgaria og Romania av de gjenværende bestemmelsene i Schengen-regelverket knyttet til Schengen informasjonssystem (EUT L 165 av 2.7.2018, s. 37).

¹⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1726 av 14. november 2018 om Den europeiske unions byrå for operativ forvaltning av store informasjonssystemer på området frihet, sikkerhet og rettferdighet (eu-LISA), om endring av forordning (EF) nr. 1987/2006 og rådsbeslutning 2007/533/JIS og om oppheving av forordning (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 295 av 21.11.2018, p. 99).

¹⁹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF av 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers rett til å ferdes og oppholde seg fritt på medlemsstatenes territorium, om endring av forordning (EØF) nr. 1612/68 og om oppheving av direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 av 30.4.2004, s. 77).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Danmark ikke i vedtakelsen av denne forordningen, og er ikke bundet av den eller underlagt anvendelsen. Ettersom denne forordningen bygger på Schengen-regelverket, skal Danmark, i samsvar med artikkel 4 i protokollen, innen en frist på seks måneder etter at Rådet har truffet avgjørelse om denne forordningen, gjøre vedtak om hvorvidt den skal gjennomføres i landets nasjonale lovgivning.

- 20) Denne forordningen utgjør en videreutvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som Irland ikke deltar i, i samsvar med rådsbeslutning 2002/192/EF²⁰; Irland deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne forordningen, og er ikke bundet av den eller underlagt anvendelsen.
- 21) Når det gjelder Island og Norge, utgjør denne forordningen, i henhold til avtalen inngått av Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om sistnevntes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket²¹, en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som faller inn under områdene nevnt i artikkel 1 bokstav A, B, C og G i rådsbeslutning 1999/437/EF²².
- 22) Når det gjelder Sveits, utgjør denne forordningen, i henhold til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket²³, en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som faller inn under områdene nevnt i artikkel 1 bokstav A, B, C og G i rådsbeslutning 1999/437/EF, sammenholdt med artikkel 3 i rådsbeslutning 2008/146/EF²⁴.
- 23) Når det gjelder Liechtenstein, utgjør denne forordningen, i henhold til protokollen under-

tegnet mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltredelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket²⁵, en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som faller inn under områdene nevnt i artikkel 1 bokstav A, B, C og G i rådsbeslutning 1999/437/EF, sammenholdt med artikkel 3 i rådsbeslutning 2011/350/EU²⁶.

- 24) Når det gjelder Kypros, Bulgaria, Romania og Kroatia utgjør denne forordningen en rettsakt som bygger på eller har tilknytning til Schengen-regelverket som definert i henholdsvis artikkel 3 nr. 2 i tiltredelsesakten av 2003, artikkel 4 nr. 2 i tiltredelsesakten av 2005 og artikkel 4 nr. 2 i tiltredelsesakten av 2011, sammenholdt med beslutning 2010/365/EU, (EU) 2017/733, (EU) 2017/1908 og (EU) 2018/934.
- 25) Forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861 og (EU) 2019/817 bør derfor endres.
- 26) Ettersom målene for denne forordningen, som er å endre forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861 og (EU) 2019/817 for å kople det sentrale ETIAS-systemet med EUs øvrige informasjonssystemer og med Europol-opplysninger og å spesifisere hvilke opplysninger som skal utveksles mellom disse EU-informasjonssystemene og Europol-opplysninger, ikke i tilstrekkelig grad kan nås av medlemsstatene, men snarere, på grunn av tiltakenes omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i TEU. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne

²⁰ Rådsbeslutning 2002/192/EF av 28. februar 2002 om begjæring fra Irland om å delta i noen av bestemmelsene i Schengen-regelverket (EFT L 64 av 7.3.2002, s. 20).

²¹ EFT L 176 av 10.7.1999, s. 36.

²² Rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsbestemmelser til avtalen inngått mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om de sistnevnte statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket (EFT L 176 av 10.7.1999, s. 31).

²³ EUT L 53 av 27.2.2008, s. 52.

²⁴ Rådsbeslutning 2008/146/EF av 28. januar 2008 om inngåelse på vegne av Det europeiske fellesskap av avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 53 av 27.2.2008, s. 1).

²⁵ EUT L 160 av 18.6.2011, s. 21.

²⁶ Rådsbeslutning 2011/350/EU av 7. mars 2011 om inngåelse på vegne av Den europeiske union av protokollen undertegnet mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltredelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, med henblikk på avskaffelse av kontrollen på indre grenser og bevegelighet for personer (EUT L 160 av 18.6.2011, s. 19).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

27) EUs datatilsyn er blitt rådspurt i samsvar med artikkel 41 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2018/1725²⁷.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Kapittel I

Endring av forordning (EU) 2018/1240

Artikkel 1

Endring av forordning (EU) 2018/1240

I forordning (EU) 2018/1240 gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 3 nr. 1 skal nytt punkt lyde:
 - «28) «andre EU-informasjonssystemer» inn- og utreiseprogrammet («EES»), opprettet ved forordning (EU) 2017/2226, visuminformasjonssystemet («VIS»), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008,²⁸ Schengen informasjonssystem («SIS»), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1860,²⁹ (EU) 2018/1861³⁰ og (EU) 2018/1862,³¹ Eurodac, opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 603/

²⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725 av 23. oktober 2018 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av forordning (EF) nr. 45/2001 og beslutning nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 39).

²⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008 av 9. juli 2008 om visuminformasjonssystemet (VIS) og utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene om visa til kortvarig opphold, visa til langvarig opphold og oppholdstillatelser (VIS-forordningen) (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 60).

²⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1860 av 28. november 2018 om bruk av Schengen informasjonssystem for retur av tredjestatsborgere med ulovlig opphold (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 1).

³⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1861 av 28. november 2018 om opprettelse, drift og bruk av Schengen informasjonssystem (SIS) på området inn- og utreisekontroll, om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og om endring av og oppheving av forordning (EF) nr. 1987/2006 (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 14).

³¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1862 av 28. november 2018 om opprettelse, drift og bruk av Schengen informasjonssystem (SIS) innenfor politisamarbeid og strafferettslig samarbeid, om endring og oppheving av rådsbeslutning 2007/533/JIS og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1986/2006 og kommisjonsbeslutning 2010/261/EU (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 56).

2013³² og det europeiske systemet for opplysninger om strafferegistre for tredjestatsborgere («ECRIS-TCN»), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/816³³»

2) I artikkel 4 gjøres følgende endringer:

a) Bokstav e) skal lyde:

«e) støtte målene for SIS med hensyn til meldinger om tredjestatsborgere som er nektet innreise og opphold, meldinger om personer som er ettersøkt for pågripelse med henblikk på overlevering eller utlevering, meldinger om savnede personer, meldinger om personer som er etterlyst i forbindelse med rettslig prosedyre, meldinger om personer for diskret kontroll eller målrettede kontroller og meldinger om tredjestatsborgere som er gjenstand for en beslutning om retur,».

b) Ny bokstav skal lyde:

«ea) støtte målene for EES.».

3) I artikkel 6 nr. 2 skal ny bokstav lyde:

«da) en sikker kommunikasjonskanal mellom det sentrale ETIAS-systemet og det sentrale systemet i inn- og utreiseprogrammet (EES),».

4) I artikkel 7 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 2 skal bokstav a) lyde:

«a) dersom den automatiske søknadsprosessen har resultert i et treff, å verifisere i samsvar med artikkel 22 om søkerens personopplysninger samsvarer med personopplysningene for personen som har utløst treffet i det sentrale

³² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 603/2013 om opprettelse av «Eurodac» for sammenligning av fingeravtrykk med henblikk på effektiv anvendelse av forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsettelse av kriterier og ordninger for å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av en søknad om internasjonal beskyttelse inngitt i en medlemsstat av en tredjestatsborger eller en statsløs, og om medlemsstatenes rettshåndhevende myndigheters og Europols adgang til å anmode om sammenligning med Eurodac-opplysninger med henblikk på rettshåndheving, og om endring av forordning (EU) nr. 1077/2011 om opprettelse av et europeisk byrå for operativ forvaltning av store IT-systemer på området for frihet, sikkerhet og rettferdighet (EUT L 180 av 29.6.2013, s. 1).

³³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/816 av 17. april 2019 om opprettelse av et sentralisert system for å identifisere medlemsstater som har opplysninger om domfellede tredjestatsborgere og statsløse personer (ECRIS-TCN) for å utfylle det europeiske systemet for opplysninger om strafferegistre, og om endring av forordning (EU) 2018/1726 (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 1).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

ETIAS-systemet, alle EU-informasjonssystemer som det søkes i, Europol-opplysninger, i noen av Interpols databaser nevnt i artikkel 12 eller de særlige risikoindeksene nevnt i artikkel 33, og når samsvar bekreftes, eller det fortsatt er tvil etter en slik verifisering, å iverksette den manuelle behandlingen av søknaden som nevnt i artikkel 26,».

b) Nytt nummer skal lyde:

«4. Den sentrale ETIAS-enheten skal fremlegge periodiske rapporter for Kommisjonen og eu-LISA om falske treff som nevnt i artikkel 22 nr. 4 som genereres under den automatiske verifiseringen i henhold til artikkel 20 nr. 2.».

5) Artikkel 11 skal lyde:

«Artikkel 11

Interoperabilitet med andre EU-informasjonssystemer og Europol-opplysninger

1. Det skal etableres interoperabilitet mellom ETIAS-informasjonssystemet på den ene siden og andre EU-informasjonssystemer og Europol-opplysninger på den andre siden for å muliggjøre automatisk verifisering i henhold til artikkel 20, artikkel 23, artikkel 24 nr. 6 bokstav c) ii), artikkel 41 og artikkel 54 nr. 1 bokstav b) i denne forordningen, og den skal baseres på den europeiske søkeportalen («ESP»), opprettet ved artikkel 6 i forordning (EU) 2019/817 og artikkel 6 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/818,³⁴ fra datoen nevnt i artikkel 72 nr. 1b i forordning (EU) 2019/817 og artikkel 68 nr. 1b i forordning (EU) 2019/818.

2. Med sikte på å gjennomføre verifiseringene nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav i), skal de automatiske verifiseringene i henhold til artikkel 20, artikkel 24 nr. 6 bokstav c) ii) og artikkel 54 nr. 1 bokstav b) gjøre det mulig for det sentrale ETIAS-systemet å søke i VIS med følgende opplysninger fra søkere i henhold til artikkel 17 nr. 2 bokstav a), aa), c) og d):

- a) etternavn (familienavn),
- b) etternavn ved fødselen,

- c) for- og mellomnavn,
- d) fødselsdato,
- e) fødested,
- f) fødeland,
- g) kjønn,
- h) nåværende nasjonalitet,
- i) eventuelle andre nasjonaliteter,
- j) reisedokumentets type, nummer og utstedelsesland.

3. Med sikte på å gjennomføre verifiseringene nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav g) og h), skal de automatiske verifiseringene i henhold til artikkel 20, artikkel 24 nr. 6 bokstav c) ii), artikkel 41 og artikkel 54 nr. 1 bokstav b) gjøre det mulig for det sentrale ETIAS-systemet å søke i EES med følgende opplysninger fra søkere i henhold til artikkel 17 nr. 2 bokstav a–d):

- a) etternavn (familienavn),
- b) etternavn ved fødselen,
- c) for- og mellomnavn,
- d) fødselsdato,
- e) kjønn,
- f) nåværende nasjonalitet,
- g) andre navn (alias),
- h) kunstnernavn,
- i) daglignavn,
- j) eventuelle andre nasjonaliteter,
- k) reisedokumentets type, nummer og utstedelsesland.

4. Med sikte på å gjennomføre verifiseringene nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav c), bokstav m) ii) og o) samt i artikkel 23 i denne forordningen, skal de automatiske verifiseringene i henhold til artikkel 20, artikkel 23, artikkel 24 nr. 6 bokstav c) ii), artikkel 41 og artikkel 54 nr. 1 bokstav b) i denne forordningen gjøre det mulig for det sentrale ETIAS-systemet å søke i SIS, som opprettet ved forordning (EU) 2018/1860 og (EU) 2018/1861, med følgende opplysninger fra søkere i henhold til artikkel 17 nr. 2 bokstav a–d) og bokstav k):

- a) etternavn (familienavn),
- b) etternavn ved fødselen,
- c) for- og mellomnavn,
- d) fødselsdato,
- e) fødested,
- f) kjønn,
- g) nåværende nasjonalitet,
- h) andre navn (alias),
- i) kunstnernavn,
- j) daglignavn,
- k) eventuelle andre nasjonaliteter,
- l) reisedokumentets type, nummer og utstedelsesland,

³⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/818 av 20. mai 2019 om fastsettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EUs informasjonssystemer på området politisamarbeid og samarbeid mellom rettshåndhevende myndigheter, asyl og migrasjon og om endring av forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 85).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- m) for mindreårige, etternavn og fornavn til personen som utøver foreldremyndighet eller til søkerens verge.
5. Med sikte på å gjennomføre verifiseringene nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav a), d) og m) i) samt i artikkel 23 nr. 1 i denne forordningen, skal de automatiske verifiseringene i henhold til artikkel 20, artikkel 23, artikkel 24 nr. 6 bokstav c) ii), artikkel 41 og artikkel 54 nr. 1 bokstav b) i denne forordningen gjøre det mulig for det sentrale ETIAS-systemet å søke i SIS, som opprettet ved forordning (EU) 2018/1862, med følgende opplysninger fra søkere i henhold til artikkel 17 nr. 2 bokstav a–d) og bokstav k):
- etternavn (familienavn),
 - etternavn ved fødselen,
 - for- og mellomnavn,
 - fødselsdato,
 - fødested,
 - kjønn,
 - nåværende nasjonalitet,
 - andre navn (alias),
 - kunstnernavn,
 - daglignavn,
 - eventuelle andre nasjonaliteter,
 - reisedokumentets type, nummer og utstedelsesland,
 - for mindreårige, etternavn og fornavn til personen som utøver foreldremyndighet eller til søkerens verge.
6. Med sikte på å gjennomføre verifiseringene nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav n), skal de automatiske verifiseringene i henhold til artikkel 20, artikkel 24 nr. 6 bokstav c) ii) og artikkel 54 nr. 1 bokstav b) gjøre det mulig for det sentrale ETIAS-systemet å søke i ECRIS-TCN med følgende opplysninger fra søkere i henhold til artikkel 17 nr. 2 bokstav a–d):
- etternavn (familienavn),
 - etternavn ved fødselen,
 - for- og mellomnavn,
 - fødselsdato,
 - fødested,
 - fødeland,
 - kjønn,
 - nåværende nasjonalitet,
 - andre navn (alias),
 - kunstnernavn,
 - daglignavn,
 - eventuelle andre nasjonaliteter,
 - reisedokumentets type, nummer og utstedelsesland.
7. Med sikte på å gjennomføre verifiseringene nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav j), skal de automatiske verifiseringene i henhold til artikkel 20, artikkel 24 nr. 6 bokstav c) ii) og artikkel 54 nr. 1 bokstav b) gjøre det mulig for det sentrale ETIAS-systemet å søke i Europol-opplysninger med opplysningene omhandlet i artikkel 17 nr. 2 bokstav a), aa), b), c), d), f), g), j), k) og m) samt i artikkel 17 nr. 8.
8. Dersom den automatiske verifiseringen i henhold til artikkel 20 og 23 resulterer i treff, skal ESP gi den sentrale ETIAS-enheten midlertidig skrivebeskyttet tilgang til resultatene av den automatiske verifiseringen. Når det gjelder de automatiske verifiseringene i henhold til artikkel 20, skal denne tilgangen gis i søknadsmappen frem til avslutningen av den manuelle behandlingen i henhold til artikkel 22 nr. 2. Dersom opplysningene som er gjort tilgjengelige, samsvarer med opplysningene til søkeren, eller dersom det etter den automatiske verifiseringen i henhold til artikkel 20 og 23 fortsatt foreligger tvil, skal det enkeltstående referansenummeret til oppføringen i de forespurte EU-informasjonssystemene som inneholder opplysningene som har utløst trefet, oppbevares i søknadsmappen.
- Dersom den automatiserte verifiseringen i henhold til artikkel 20 resulterer i treff, skal den automatiserte verifiseringen meldes på en hensiktsmessig måte i samsvar med artikkel 21 nr. 1a i forordning (EU) 2016/794.
9. Et treff skal utløses dersom alle eller noen av opplysningene i søknadsmappen som brukes til søket, helt eller delvis samsvarer med opplysningene i et register, en melding eller en mappe i de andre EU-informasjonssystemene det er søkt i. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 89 for å fastsette vilkårene for samsvar mellom opplysningene i et register, en melding eller en mappe i de andre EU-informasjonssystemene det er søkt i, og en søknadsmappe.
10. Med henblikk på nr. 1 i denne artikkel skal Kommisjonen ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt fastsette de tekniske ordningene for gjennomføring av artikkel 24 nr. 6 bokstav c) ii) og artikkel 54 nr. 1 bokstav b) vedrørende lagring av opplysninger. Den aktuelle gjennomføringsrettsakten skal vedtas etter undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 90 nr. 2.
11. Med henblikk på artikkel 25 nr. 2, artikkel 28 nr. 8 og artikkel 29 nr. 9 skal det ved registrering av opplysninger knyttet til treff i søknadsmappen gis følgende nærmere opplysninger:

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- a) typen av melding, med unntak for meldingene omhandlet i artikkel 23 nr. 1,
- b) kilden til opplysningene, nærmere bestemt det andre EU-informasjonssystemet som opplysningene stammer fra, eller Europol-opplysninger, alt etter hva som er relevant,
- c) referansenummeret i det forespurte EU-informasjonssystemet til oppføringen som har utløst treffet, og medlemsstaten som har registrert eller levert opplysningene som har utløst treffet,
- d) der det er tilgjengelig, dato og klokkeslett da opplysningene ble registrert i det andre EU-informasjonssystemet eller Europol-opplysningene.

Opplysningene nevnt i første ledd bokstav a)–d) skal bare være tilgjengelige og synlige for den sentrale ETIAS-enheten dersom det sentrale ETIAS-systemet ikke er i stand til å identifisere den ansvarlige medlemsstaten.»

- 6) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 11b

Støtte til målene for EES

Med henblikk på artikkel 6, 14, 17 og 18 i forordning (EU) 2017/2226 skal en automatisert prosess, ved hjelp av den sikre kommunikasjonskanalen omhandlet i artikkel 6 nr. 2 bokstav da) i denne forordning, søke etter og importere fra det sentrale ETIAS-systemet opplysningene som er nevnt i artikkel 47 nr. 2 i denne forordning, samt søknadsnummeret og utløpsdatoen for ETIAS-fremreisetillatelsen, og opprette eller oppdatere inn-/utreiseregistreringen eller registreringen av nektet innreise i EES i samsvar med dette.

Artikkel 11c

Interoperabilitet mellom ETIAS og EES med henblikk på tilbakekalling av en ETIAS-fremreisetillatelse på anmodning fra en søker

1. Med henblikk på gjennomføringen av artikkel 41 nr. 8 skal en automatisert prosess, ved hjelp av den sikre kommunikasjonskanalen omhandlet i artikkel 6 nr. 2 bokstav da), søke i det sentrale EES-systemet for å verifisere at søkere som ber om å få tilbakekalt sine fremreisetillatelser, ikke befinner seg på medlemsstatenes territorium.
2. Dersom utfallet av verifiseringen i det sentrale EES-systemet i henhold til nr. 1 viser at søkeren ikke befinner seg på medlemsstatenes ter-

ritorium, skal tilbakekallingen tre i kraft umiddelbart.

3. Dersom utfallet av verifiseringen i henhold til nr. 1 i denne artikkel viser at søkeren befinner seg på medlemsstatenes territorium, får artikkel 41 nr. 8 anvendelse. Det sentrale EES-systemet skal registrere at det skal sendes en melding til det sentrale ETIAS-systemet så snart det er opprettet en inn- og utreiseregistrering som viser at søkeren som har anmodet om tilbakekalling av fremreisetillatelsen, har forlatt medlemsstatenes territorium.»

- 7) Artikkel 12 skal lyde:

«Artikkel 12

Søk i Interpols databaser

1. Det sentrale ETIAS-systemet skal søke i Interpols database over stjålne og tapte reisedokumenter (SLTD) og Interpols database over reisedokumenter med tilknyttede meldinger (TDAWN).
 2. Eventuelle søk eller verifiseringer skal utføres på en slik måte at ingen opplysninger skal avsløres for eieren av Interpol-meldingen.
 3. Dersom gjennomføringen av nr. 2 ikke er sikret, skal det sentrale ETIAS-systemet ikke søke i Interpols databaser.»
- 8) I artikkel 17 nr. 4 skal bokstav a) lyde:
- «a) om vedkommende i løpet av de foregående 25 årene er blitt dømt for en terrorhandling eller i løpet av de foregående 15 årene er blitt dømt for et annet straffbart forhold som er oppført i vedlegget, og i så fall når og i hvilket land.»

- 9) Artikkel 20 nr. 2 skal lyde:

«2. Det sentrale ETIAS-systemet skal iverksette et søk ved å bruke ESP til å sammenligne de relevante opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav a), aa), b), c), d), f), g), j), k) og m) og i artikkel 17 nr. 8 med opplysningene i et register, en mappe eller en melding som er registrert i en søknadsmappe lagret i det sentrale ETIAS-systemet, SIS, EES, VIS, Eurodac, ECRIS-TCN, Europol-opplysningene eller i Interpols databaser SLTD og TDAWN. Det sentrale ETIAS-systemet skal særlig verifisere

- a) om reisedokumentet som er brukt til søknaden, samsvarer med et reisedokument som er meldt tapt, stjålet, urettmessig tilegnet eller ugyldiggjort i SIS,

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- b) om reisedokumentet som er brukt til søknaden, samsvarer med et reisedokument som er meldt tapt, stjålet eller ugyldiggjort i SLTD,
 - c) om søkeren er gjenstand for en melding i SIS om nektet innreise eller opphold,
 - d) om søkeren er gjenstand for en melding i SIS om personer som er ettersøkt for pågrepelse med sikte på overlevering på grunnlag av en europeisk arrestordre, eller ettersøkt for pågrepelse med sikte på utlevering,
 - e) om søkeren og reisedokumentet samsvarer med en avslått, inndratt eller annullert fremreisetillatelse i det sentrale ETIAS-systemet,
 - f) om opplysningene i søknaden om reisedokumentet samsvarer med en annen søknad om fremreisetillatelse knyttet til andre identitetsopplysninger omhandlet i artikkel 17 nr. 2 bokstav a), i det sentrale ETIAS-systemet,
 - g) om søkeren for øyeblikket er registrert i EES som en person som har overskredet det tillatte oppholdet, eller tidligere har vært registrert som en person som har overskredet det tillatte oppholdet,
 - h) om søkeren er registrert i EES som en person som er nektet innreise,
 - i) om søkeren har vært gjenstand for en beslutning om å avslå, annullere eller inndra et visum for kortvarig opphold registrert i VIS,
 - j) om opplysningene i søknaden samsvarer med Europol-opplysningene,
 - k) om søkeren er registrert i Eurodac,
 - l) om reisedokumentet som er brukt til søknaden, samsvarer med et reisedokument som er registrert i en mappe i TDAWN,
 - m) dersom søkeren er mindreårig, om innehaveren av foreldremyndigheten eller vergen
 - i) er gjenstand for en melding i SIS om personer som er ettersøkt for pågrepelse med sikte på overlevering på grunnlag av en europeisk arrestordre, eller ettersøkt for pågrepelse med sikte på utlevering,
 - ii) er gjenstand for en melding i SIS om nektet innreise eller opphold,
 - n) om søkeren samsvarer med en person hvis opplysninger er registrert i ECRIS-TCN og flagget i samsvar med artikkel 5 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU) 2019/816; disse opplysningene skal bare brukes til verifisering foretatt av den sentrale ETIAS-enheten i henhold til artikkel 22 i denne forordningen og av de nasjonale ETIAS-enhetene til å søke i de nasjonale strafferegistrene i henhold til artikkel 25a nr. 2 i denne forordningen; de nasjonale ETIAS-enhetene skal søke i de nasjonale strafferegistrene før vurderingene og beslutningene omhandlet i artikkel 26 i denne forordningen og, dersom det er relevant, før vurderingene og uttalelsene i henhold til artikkel 28 i denne forordningen,
 - o) om søkeren er gjenstand for en melding om retur i SIS.».
- 10) I artikkel 22 gjøres følgende endringer:
- a) Nr. 2 skal lyde:
 - «2. Når den sentrale ETIAS-enheten rådspørres, skal den ha tilgang til søknadsmappen og eventuelle tilknyttede søknadsmapper, samt til alle treff utløst under den automatiske verifiseringen i henhold til artikkel 20 nr. 2, 3 og 5, og til opplysningene som det sentrale ETIAS-systemet har identifisert i henhold til artikkel 20 nr. 7 og 8.».
 - b) I nr. 3 skal bokstav b) lyde:
 - «b) opplysningene i det sentrale ETIAS-systemet.».
 - c) Nr. 5 skal lyde:
 - «5. Dersom opplysningene samsvarer med søkerens opplysninger, dersom det fortsatt hersker tvil om søkerens identitet, eller dersom den automatiske verifiseringen i henhold til artikkel 20 nr. 4 har gitt treff, skal søknaden behandles manuelt etter fremgangsmåten i artikkel 26.».
 - d) Nytt nummer skal lyde:
 - «7. ETIAS-informasjonssystemet skal føre register over all behandling av opplysninger som utføres av den sentrale ETIAS-enheten med henblikk på verifisering i henhold til nr. 2–6. Disse registreringene skal opprettes og legges inn automatisk i søknadsmappen. De skal vise dato og klokkeslett for hver operasjon, opplysningene knyttet til treffet som ble rapportert, den ansatte som har utført den manuelle behandlingen i henhold til nr. 2–6, utfallet av verifiseringen og den tilhørende begrunnelsen.».

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

11) I artikkel 23 gjøres følgende endringer:

- a) I nr. 1 skal bokstav c) lyde:
 - «c) en melding om personer med henblikk på diskret kontroll, undersøkelseskontroll eller målrettet kontroll.».
- b) I nr. 2 gjøres følgende endringer:
 - i) Første ledd skal lyde:
 - «2. Dersom sammenligningen nevnt i nr. 1 resulterer i ett eller flere treff, skal det sentrale ETIAS-systemet sende en automatisert melding til den sentrale ETIAS-enheten. Når den sentrale ETIAS-enheten er underrettet, skal den i samsvar med artikkel 11 nr. 8 ha tilgang til søknadsmappen og eventuelle tilknyttede søknadsmapper for å verifisere om søkerens personopplysninger samsvarer med personopplysningene i meldingen som har utløst treffet, og dersom sammenfall bekreftes, skal det sentrale ETIAS-systemet sende en automatisert melding til SIRENE-kontoret i medlemsstaten som registrerte meldingen. Det berørte SIRENE-kontoret skal videre kontrollere om søkerens personopplysninger samsvarer med personopplysningene i meldingen som har utløst treffet, og treffe eventuelle egnede oppfølgingstiltak.».
 - ii) Nytt ledd skal lyde:
 - «Når treffet gjelder en melding om retur, skal SIRENE-kontoret i den innmeldende medlemsstaten i samarbeid med sin nasjonale ETIAS-enhet kontrollere om det er nødvendig å slette meldingen om retur i samsvar med artikkel 14 nr. 1 i forordning (EU) 2018/1860 og registrere en melding om nektet innreise og opphold i samsvar med artikkel 24 nr. 3 i forordning (EU) 2018/1861.».
- c) Nr. 4 skal lyde:
 - «4. Det sentrale ETIAS-systemet skal tilføye til søknadsmappen en henvisning til ethvert treff som fremkommer i henhold til nr. 1. Denne henvisningen skal bare være synlig for og tilgjengelig for den sentrale ETIAS-enheten og SIRENE-kontoret som er underrettet i samsvar med nr. 3, med mindre det er fastsatt andre begrensninger i denne forordningen.».

12) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 25a

De nasjonale ETIAS-enhetenes bruk av andre EU-informasjonssystemer for manuell behandling av søknader

1. Uten at det berører artikkel 13 nr. 1, skal behørig autorisert personale ved de nasjonale ETIAS-enhetene ha direkte tilgang til og kan søke i et skrivebeskyttet format i de andre EU-informasjonssystemene med henblikk på å behandle søknader om fremreisetillatelse og treffe beslutninger om slike søknader i samsvar med artikkel 26. De nasjonale ETIAS-enhetene kan søke i
 - a) opplysningene omhandlet i artikkel 16, 17 og 18 i forordning (EU) 2017/2226,
 - b) opplysningene omhandlet i artikkel 9–14 i forordning (EF) nr. 767/2008,
 - c) opplysningene omhandlet i artikkel 20 i forordning (EU) 2018/1861, behandlet med henblikk på artikkel 24, 25 og 26 i nevnte forordning,
 - d) opplysningene omhandlet i artikkel 20 i forordning (EU) 2018/1862, behandlet med henblikk på artikkel 26 og artikkel 38 nr. 2 bokstav k) og l) i nevnte forordning,
 - e) opplysningene omhandlet i artikkel 4 i forordning (EU) nr. 2018/1860, behandlet med henblikk på artikkel 3 i nevnte forordning.
 2. I den grad verifiseringen i henhold til artikkel 20 nr. 2 bokstav n) fører til treff, skal det behørig autoriserte personalet ved de nasjonale ETIAS-enhetene også, direkte eller indirekte, i samsvar med nasjonal lovgivning, ha tilgang til de relevante opplysningene fra de nasjonale strafferegistrene i sin egen medlemsstat for å innhente opplysninger om tredjestatsborgere, som definert i forordning (EU) 2019/816, som er dømt for en terrorhandling eller ethvert annet straffbart forhold som er oppført i vedlegget til denne forordningen, for de formål som er omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen.».
- 13) I artikkel 26 gjøres følgende endringer:
- a) I nr. 3 skal bokstav b) lyde:
 - «b) vurdere sikkerhetsrisikoen eller risikoen for ulovlig innvandring og treffe beslutning om en fremreisetillatelse skal utstedes eller avslås dersom treffet samsvarer med en av verifikasjonene nevnt i artikkel 20 nr. 2.».

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

b) Nytt nummer skal lyde:

«3a. Når den automatiserte behandlingen i henhold til artikkel 20 nr. 2 bokstav o) har ført til treff, skal den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten

a) nekte søkeren fremreisetillatelse dersom verifiseringen i henhold til artikkel 23 nr. 2 tredje ledd førte til at meldingen om retur ble slettet og det ble registrert en melding om nektet innreise eller opphold,

b) vurdere sikkerhetsrisikoen eller risikoen for ulovlig innvandring og avgjøre om en innreisetillatelse skal utstedes eller avslås i alle andre tilfeller.

Den nasjonale ETIAS-enheten i den innmeldende medlemsstaten skal i samarbeid med sitt nasjonale SIRENE-kontor kontrollere om det er nødvendig å slette meldingen om retur i samsvar med artikkel 14 nr. 1 i forordning (EU) 2018/1860 og, der det er relevant, registrere en melding om nektet innreise og opphold i samsvar med artikkel 24 nr. 3 i forordning (EU) 2018/1861.».

c) I nr. 4 skal nytt ledd lyde:

«Når den automatiserte behandlingen i henhold til artikkel 20 nr. 2 bokstav n) har ført til treff, men ikke har ført til treff i henhold til bokstav c) i nevnte nummer, skal den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten ta særlig hensyn til fraværet av et slikt treff i sin vurdering av sikkerhetsrisikoen når den skal treffe beslutning om en fremreisetillatelse skal utstedes eller avslås.».

14) I artikkel 28 nr. 3 skal nytt ledd lyde:

«I forbindelse med den manuelle behandlingen i henhold til artikkel 26 skal den begrunnede positive eller negative uttalelsen bare være synlig for den nasjonale ETIAS-enheten i den berørte medlemsstaten og for den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten.».

15) Artikkel 37 nr. 3 skal lyde:

«3. Søkere som er blitt nektet fremreisetillatelse skal ha rett til å klage. Klager skal fremsettes i medlemsstaten som har truffet beslutningen om søknaden, og i samsvar med medlemsstatens nasjonale rett. Under

klageprosedyren skal den klagende part gis tilgang til opplysningene i søknadsmappen i samsvar med personvernreglene omhandlet i artikkel 56 i denne forordning. Den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten skal gi søkere opplysninger om klageprosedyren. Opplysningene skal gis på et av de offisielle språkene i de landene som er oppført i vedlegg II til forordning (EF) nr. 539/2001, og som søkeren er statsborger i.».

16) Artikkel 41 nr. 3 skal lyde:

«3. Uten at det berører nr. 2 skal SIS underrette det sentrale ETIAS-systemet dersom det registreres en ny melding i SIS om nektet innreise eller opphold, eller om at et reisedokument er meldt forsvunnet, stjålet, urettmessig tilegnet eller ugyldiggjort. Det sentrale ETIAS-systemet skal kontrollere om den nye meldingen samsvarer med en gyldig fremreisetillatelse. Dersom dette er tilfelle, skal det sentrale ETIAS-systemet overføre søknadsmappen til den nasjonale ETIAS-enheten i medlemsstaten som har registrert meldingen. Dersom en ny melding om nektet innreise eller opphold er registrert, skal den nasjonale ETIAS-enheten tilbakekalle fremreisetillatelsen. Dersom fremreisetillatelsen er knyttet til et reisedokument som er meldt tapt, stjålet, urettmessig tilegnet eller ugyldiggjort i SIS eller Interpol SLTD-databasen, skal den nasjonale ETIAS-enheten behandle søknadsmappen manuelt.».

17) I artikkel 46 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Dersom det er teknisk umulig å fortsette søket nevnt i artikkel 45 nr. 1 på grunn av svikt i noen del av ETIAS-informasjonssystemet, skal transportørene være unntatt fra forpliktelsen til å verifisere om passasjerer er i besittelse av gyldig fremreisetillatelse. Dersom eu-LISA oppdager en slik svikt, skal den sentrale ETIAS-enheten underrette transportørene og medlemsstatene. Den skal også underrette transportørene og medlemsstatene når svikten er utbedret. Dersom transportørene oppdager en slik svikt, kan de underrette den sentrale ETIAS-enheten. Den sentrale ETIAS-enheten skal straks infor-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

mere medlemsstatene om underretningen fra transportøren.».

b) Nr. 3 skal lyde:

«3. Dersom det av andre grunner enn svikt i noen del av ETIAS-informasjonssystemet er teknisk umulig for en transportør å foreta søket omhandlet i artikkel 45 nr. 1 over lengre tid, skal transportøren underrette den sentrale ETIAS-enheten. Den sentrale ETIAS-enheten skal straks informere medlemsstatene om underretningen fra den aktuelle transportøren.».

c) Nytt nummer skal lyde:

«5. Den sentrale ETIAS-enheten skal yte operativ støtte til transportører i forbindelse med nr. 1 og 3. Den sentrale ETIAS-enheten skal fastsette standardiserte prosedyrer for hvordan slik støtte skal ytes. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter vedta nærmere regler for støtten som skal ytes, og for virkemidlene til å yte slik støtte. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 90 nr. 2.».

18) I artikkel 47 nr. 2 skal bokstav a) lyde:

«a) om personen har en gyldig fremreisetillatelse eller ikke, herunder hvorvidt persons status tilsvarende den som er nevnt i artikkel 2 nr. 1 bokstav c), og, dersom det foreligger en fremreisetillatelse med begrenset territoriell gyldighet utstedt i henhold til artikkel 44, hvilke medlemsstater den er gyldig i,».

19) I artikkel 64 skal nytt nummer lyde:

«7. Retten til innsyn i personopplysninger i henhold til denne artikkelen berører ikke artikkel 53 i forordning (EU) 2018/1861 eller artikkel 67 i forordning (EU) 2018/1862.».

20) I artikkel 73 nr. 3 skal tredje ledd lyde:

«eu-LISA skal utvikle og gjennomføre det sentrale ETIAS-systemet, herunder ETIAS-overvåkingslisten, de nasjonale ensartede grensesnittene, kommunikasjonsinfrastrukturen og den sikre kommunikasjonskanalen mellom det sentrale ETIAS-systemet og det sentrale EES-systemet, så snart som mulig etter at denne forordningen er trådt i kraft og Kommisjonen har vedtatt

a) tiltakene fastsatt i artikkel 6 nr. 4, artikkel 16 nr. 10, artikkel 17 nr. 9, artikkel 31, artikkel 35 nr. 7, artikkel 45 nr. 2, artikkel 54 nr. 2, artikkel 74 nr. 5, artikkel 84 nr. 2 og artikkel 92 nr. 8, og

b) tiltak vedtatt etter undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 90 nr. 2 som er nødvendige for utviklingen og den tekniske gjennomføringen av det sentrale ETIAS-systemet, de nasjonale ensartede grensesnittene, kommunikasjonsinfrastrukturen, den sikre kommunikasjonskanalen mellom det sentrale ETIAS-systemet og det sentrale EES-systemet og portalen for transportører, særlig gjennomføringsrettsakter om

i) tilgang til opplysninger i samsvar med artikkel 22–29 og artikkel 33–53,

ii) endring, sletting og forhåndssletting av opplysninger i samsvar med artikkel 55,

iii) føring av og tilgang til loggene i samsvar med artikkel 45 og 69,

iv) krav til ytelse,

v) spesifikasjoner for tekniske løsninger for tilkobling av sentrale tilgangspunkter i samsvar med artikkel 51, 52 og 53.».

21) I artikkel 88 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:

i) Bokstav a) skal lyde:

«a) De nødvendige endringene av rettsaktene om opprettelse av de andre EU-informasjonssystemene som det skal etableres interoperabilitet med ETIAS-informasjonssystemet med i henhold til artikkel 11 i denne forordningen, har trådt i kraft, med unntak av omarbeidingen av forordning (EU) nr. 603/2013.».

ii) Bokstav d) skal lyde:

«d) Tiltakene omhandlet i artikkel 11 nr. 9 og 10, artikkel 15 nr. 5, artikkel 17 nr. 3, 5 og 6, artikkel 18 nr. 4, artikkel 27 nr. 3 og 5, artikkel 33 nr. 2 og 3, artikkel 36 nr. 3, artikkel 38 nr. 3, artikkel 39 nr. 2, artikkel 45 nr. 3, artikkel 46 nr. 4, artikkel 48 nr. 4, artikkel 59 nr. 4, artikkel 73 nr. 3 bokstav b), artikkel 83 nr. 1, 3 og 4 og artikkel 85 nr. 3 er vedtatt.».

b) Nye numre skal lyde:

«6. Interoperabilitet, som nevnt i artikkel 11, med ECRIS-TCN skal starte når CIR settes i drift. ETIAS skal starte driften

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

uavhengig av om denne interoperabiliteten med ECRIS-TCN er etablert.

7. ETIAS skal starte driften uavhengig av om det er mulig å søke i Interpols databaser nevnt i artikkel 12.».

22) I artikkel 89 gjøres følgende endringer:

- a) Nr. 2 skal lyde:

«2. Myndigheten til å vedta de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 6 nr. 4, artikkel 11 nr. 9, artikkel 17 nr. 3, 5 og 6, artikkel 18 nr. 4, artikkel 27 nr. 3, artikkel 31, artikkel 33 nr. 2, artikkel 36 nr. 4, artikkel 39 nr. 2, artikkel 54 nr. 2, artikkel 83 nr. 1 og 3 og artikkel 85 nr. 3 skal gis Kommisjonen for en periode på fem år fra 9. oktober 2018. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om delegeringen av myndighet innen ni måneder før utløpet av femårsperioden. Den delegerte myndigheten skal stilltiende forlenges med perioder av samme varighet, med mindre Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg en slik forlengelse senest tre måneder før utløpet av hver periode.».

- b) Nr. 3 skal lyde:

«3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 6 nr. 4, artikkel 11 nr. 9, artikkel 17 nr. 3, 5 og 6, artikkel 18 nr. 4, artikkel 27 nr. 3, artikkel 31, artikkel 33 nr. 2, artikkel 36 nr. 4, artikkel 39 nr. 2, artikkel 54 nr. 2, artikkel 83 nr. 1 og 3 og artikkel 85 nr. 3 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Beslutningen trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.».

- c) Nr. 6 skal lyde:

«6. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 6 nr. 4, artikkel 11 nr. 9, artikkel 17 nr. 3, 5 eller 6, artikkel 18 nr. 4, artikkel 27 nr. 3, artikkel 31, artikkel 33 nr. 2, artikkel 36 nr. 4, artikkel 39 nr. 2, artikkel 54 nr. 2, artikkel 83 nr. 1 eller 3 og artikkel 85 nr. 3 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble

meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen begge har underrettet Kommisjonen om at de ikke kommer til å gjøre innsigelse. Denne fristen skal forlenges med to måneder på Europaparlamentets eller Rådets initiativ.».

23) Artikkel 90 nr. 1 skal lyde:

«1. Kommisjonen skal bistås av komiteen nedsett ved artikkel 68 nr. 1 i forordning (EF) nr. 2017/2226. Nevnte komité skal være en komité i samsvar med forordning (EU) nr. 182/2011.».

24) I artikkel 92 skal nytt nummer lyde:

«5a. Ett år etter utløpet av overgangsperioden nevnt i artikkel 83 nr. 1 og deretter hvert fjerde år skal Kommisjonen vurdere hvordan søkingen i ECRIS-TCN gjennom det sentrale ETIAS-systemet fungerer. Kommisjonen skal oversende disse vurderingene, sammen med uttalelsen fra ETIAS-veiledningsrådet for grunnleggende rettigheter og eventuelle nødvendige anbefalinger, til Europaparlamentet og Rådet.

For å vurdere i hvilken grad søkingen i ECRIS-TCN gjennom det sentrale ETIAS-systemet har bidratt til å oppnå formålet med ETIAS, skal evalueringene nevnt i første ledd omfatte følgende:

- a) En sammenligning av antall samtidige treff, for samme søknad, i ECRIS-TCN med hensyn til dommer for terrorhandlinger som oppført i vedlegget til denne forordningen, og i SIS med hensyn til meldinger om nektet innreise og opphold.
- b) En sammenligning av antall samtidige treff, for samme søknad, i ECRIS-TCN med hensyn til eventuelle andre straffbare forhold som er oppført i vedlegget til denne forordningen, og i SIS med hensyn til meldinger om nektet innreise og opphold.
- c) For søknader der det eneste treffet er i ECRIS-TCN, en sammenligning av antall avslag på fremreisetilatelser med det samlede antallet treff rapportert fra søket i ECRIS-TCN.

ETIAS-veiledningsrådet for grunnleggende rettigheter skal avggi uttalelser om evalueringene nevnt i dette nummer.

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Uttalelsene kan om nødvendig ledsages av forslag til regelverk.».

25) I artikkel 96 tilføyes følgende ledd etter andre ledd:

«Artikkel 11b får anvendelse fra 3. august 2021.».

Kapittel II

Endring av andre unionsrettsakter

Artikkel 2

Endring av forordning (EF) nr. 767/2008

I forordning (EF) nr. 767/2008 gjøres følgende endringer:

1) Artikkel 6 nr. 2 skal lyde:

«2. Tilgang til VIS for å søke etter opplysninger er utelukkende forbeholdt behørig autorisert personale hos

- a) de nasjonale myndighetene i hver medlemsstat og hos de unionsorganene som er ansvarlige for formålene som er nevnt i artikkel 15–22, artikkel 22g–22m og artikkel 45e i denne forordningen,
- b) den sentrale ETIAS-enheten og de nasjonale ETIAS-enhetene som er utpekt i henhold til artikkel 7 og 8 i forordning (EU) 2018/1240, med henblikk på artikkel 18c og 18d i denne forordningen og med henblikk på forordning (EU) 2018/1240, og
- c) de nasjonale myndighetene i hver medlemsstat og hos de unionsorganene som er ansvarlige for formålene fastsatt i artikkel 20 og 21 i forordning (EU) 2019/817.

Slik tilgang skal begrenses til opplysninger som er nødvendige for at nevnte myndigheter og unionsorganer skal kunne utføre sine oppgaver i samsvar med disse formålene, og stå i forhold til målene som etterstrebes.».

2) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 18b

Interoperabilitet med ETIAS

1. Fra datoen ETIAS tas i bruk, som fastsatt i samsvar med artikkel 88 nr. 1 i forordning (EU) 2018/1240, skal VIS kobles til ESP for å muliggjøre automatisk verifisering i henhold til artikkel 20, artikkel 24 nr. 6 bokstav c) ii) og artikkel 54 nr. 1 bokstav b) i nevnte forordning.

2. De automatiske verifiseringene i henhold til artikkel 20, artikkel 24 nr. 6 bokstav c) ii) og artikkel 54 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) 2018/1240 skal muliggjøre verifiseringene fastsatt i artikkel 20 i nevnte forordning og de påfølgende verifiseringene fastsatt i artikkel 22 og 26 i nevnte forordning.

Med sikte på å gjennomføre verifiseringene som er nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav i) i forordning (EU) 2018/1240, skal det sentrale ETIAS-systemet bruke ESP til å sammenligne opplysningene som er lagret i ETIAS, med opplysningene som er lagret i VIS, i samsvar med artikkel 11 nr. 8 i nevnte forordning, ved hjelp av opplysningene som er oppført i sammenligningstabellen i vedlegg II til denne forordningen.

Artikkel 18c

Tilgang til VIS-opplysninger for den sentrale ETIAS-enheten

1. Med sikte på å utføre oppgavene den har fått tildelt ved forordning (EU) 2018/1240, skal den sentrale ETIAS-enheten ha rett til å få tilgang til og søke i relevante VIS-opplysninger i samsvar med artikkel 11 nr. 8 i nevnte forordning.
2. Dersom en verifisering foretatt av den sentrale ETIAS-enheten i samsvar med artikkel 22 i forordning (EU) 2018/1240 bekrefter samsvar mellom opplysninger som er registrert i ETIAS-søknadsmappen, og VIS-opplysninger, eller dersom det fortsatt er tvil etter en slik verifisering, får fremgangsmåten fastsatt i artikkel 26 i nevnte forordning anvendelse.

Artikkel 18d

De nasjonale ETIAS-enhetenes bruk av VIS for manuell behandling av søknader

1. De nasjonale ETIAS-enhetene som nevnt i artikkel 8 nr. 1 i forordning (EU) 2018/1240, skal søke i VIS ved hjelp av de samme alfanumeriske opplysningene som ble brukt til de automatiske verifiseringene i henhold til artikkel 20, artikkel 24 nr. 6 bokstav c) ii) og artikkel 54 nr. 1 bokstav b) i samme forordning.
2. De nasjonale ETIAS-enhetene skal ha midlertidig tilgang til å søke i VIS, i et skrivebeskyttet format, med henblikk på å behandle søknader om fremreisetillatelse i henhold til artikkel 8 nr. 2 i forordning (EU) 2018/1240. De nasjonale ETIAS-enhetene kan søke i opplysningene

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

gene nevnt i artikkel 9–14 i denne forordningen.

- 3) Etter at de nasjonale ETIAS-enhetene har søkt i VIS som omhandlet i artikkel 8 nr. 1 i forordning (EU) 2018/1240, skal behørig bemyndiget personale ved de nasjonale ETIAS-enhetene bare registrere resultatet av søket i ETIAS-søknadsmappene.».

3) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 34a

Føring av logger med henblikk på interoperabilitet med ETIAS

Logger over hver behandling av opplysninger i VIS og ETIAS i henhold til artikkel 20, artikkel 24 nr. 6 bokstav c) ii) og artikkel 54 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) 2018/1240 skal føres i samsvar med artikkel 34 i denne forordningen og artikkel 69 i forordning (EU) 2018/1240.».

- 4) Vedlegget skal nummereres som vedlegg I, og nytt vedlegg skal lyde:

«Vedlegg II

Sammenligningstabell

Opplysninger som omhandlet i artikkel 17 nr. 2 i forordning (EU) 2018/1240, sendt av det sentrale ETIAS-systemet	Tilsvarende VIS-opplysninger nevnt i artikkel 9 nr. 4 i denne forordningen som opplysningene i ETIAS skal sammenlignes med
etternavn (familienavn)	etternavn
etternavn ved fødsel	etternavn ved fødselen (tidligere familienavn)
for- og mellomnavn	fornavn
fødselsdato	fødselsdato
fødested	fødested
fødeland	fødeland
kjønn	kjønn
nåværende nasjonalitet	nåværende nasjonalitet eller nasjonaliteter og nasjonalitet ved fødselen
eventuelle andre nasjonaliteter	nåværende nasjonalitet eller nasjonaliteter og nasjonalitet ved fødselen
type reisedokument	type reisedokument
reisedokumentets nummer	reisedokumentets nummer
reisedokumentets utstedelsesland	landet som har utstedt reisedokumentet»

Artikkel 3

Endring av forordning (EU) 2017/2226

I forordning (EU) 2017/2226 gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 6 nr. 1 skal ny bokstav lyde:
«k) støtte målene for det europeiske systemet for reiseinformasjon og fremreisetillatelse

(ETIAS), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240³⁵.».

³⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2018/1240 av 12. september 2018 om etablering av et europeisk system for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS) og om endring av forordning (EF) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 av 19.9.2018, s. 1).».

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

2) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 8a

Automatisert prosess med ETIAS

1. En automatisert prosess, ved bruk av den sikre kommunikasjonskanalen omhandlet i artikkel 6 nr. 2 bokstav da) i forordning (EU) 2018/1240, skal gjøre det mulig for EES å opprette eller oppdatere inn-/utreiseregistreringen eller registreringen av nektet innreise i EES for en tredjestatsborger som er fritatt for visum, i samsvar med artikkel 14, 17 og 18 i denne forordningen.

Dersom det opprettes en inn-/utreiseregistrering eller en registrering av nektet innreise for en tredjestatsborger som er fritatt for visum, skal den automatiserte prosessen nevnt i første ledd gjøre det mulig for inn- og utreise-systemets sentrale system å

- a) søke etter og importere fra det sentrale ETIAS-systemet opplysningene nevnt i artikkel 47 nr. 2 i forordning (EU) 2018/1240, søknadsnummeret og utløpsdatoen for ETIAS-fremreisetillatelsen,
- b) ajourføre inn- og utreiseregistreringen i EES i samsvar med artikkel 17 nr. 2 i denne forordningen, og
- c) oppdatere registreringen i EES av nektet innreise i samsvar med artikkel 18 nr. 1 bokstav b) i denne forordningen.

2. En automatisert prosess, ved hjelp av den sikre kommunikasjonskanalen nevnt i artikkel 6 nr. 2 bokstav da) i forordning (EU) 2018/1240, skal gjøre det mulig for EES å behandle forespørsler mottatt fra det sentrale ETIAS-systemet og sende de aktuelle svarene i samsvar med artikkel 11c og artikkel 41 nr. 8 i nevnte forordning. Om nødvendig skal det sentrale EES-systemet registrere at det skal sendes en melding til det sentrale ETIAS-systemet så snart det er opprettet en inn- og utreiseregistrering som viser at søkeren som har anmodet om tilbakekalling av fremreisetillatelsen, har forlatt medlemsstatenes territorium.»

Artikkel 8b

Interoperabilitet med ETIAS

1. Fra datoen da ETIAS tas i bruk, som fastsatt i samsvar med artikkel 88 nr. 1 i forordning (EU) 2018/1240, skal det sentrale EES-systemet kobles til ESP for å muliggjøre automatisk verifisering i henhold til artikkel 20,

artikkel 24 nr. 6 bokstav c) ii), artikkel 41 og artikkel 54 nr. 1 bokstav b) i nevnte forordning.

2. Uten at det berører artikkel 24 i forordning (EU) 2018/1240, skal de automatiske verifiseringene i henhold til artikkel 20, artikkel 24 nr. 6 bokstav c) ii), artikkel 41 og artikkel 54 nr. 1 bokstav b) i den nevnte forordningen muliggjøre verifiseringene fastsatt i artikkel 20 i nevnte forordning og de påfølgende verifiseringene fastsatt i artikkel 22 og 26 i nevnte forordning.

Med sikte på å gjennomføre verifiseringene som er nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav g) og h) i forordning (EU) 2018/1240, skal det sentrale ETIAS-systemet bruke ESP til å sammenligne opplysningene som er lagret i ETIAS, med EES-opplysningene, i samsvar med artikkel 11 nr. 8 i nevnte forordning, ved hjelp av opplysningene som er oppført i sammenligningstabellen i vedlegg III til denne forordningen.

Kontrollene som er nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav g) og h) i forordning (EU) 2018/1240, skal ikke berøre de særlige reglene fastsatt i artikkel 24 nr. 3 i nevnte forordning.»

3) I artikkel 9 skal nytt nummer lyde:

«2a. Det behørig autoriserte personalet ved de nasjonale ETIAS-enhetene som er utpekt i henhold til artikkel 8 i forordning (EU) 2018/1240, skal ha tilgang til EES for å søke i opplysningene i EES i et skrivebeskyttet format.»

4) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 13a

Alternative fremgangsmåter dersom det er teknisk umulig for transportører å få tilgang til opplysninger

1. Dersom det er teknisk umulig å fortsette kontrollen som er nevnt i artikkel 13 nr. 3 på grunn av svikt i noen del av EES, skal transportørene være unntatt fra forpliktelsen til å kontrollere om tredjestatsborgeren som innehar et visum for kortvarig opphold utstedt for én eller to innreiser, allerede har brukt det antallet innreiser som er tillatt ifølge visumet. Dersom eu-LISA oppdager en slik svikt, skal den sentrale ETIAS-enheten underrette transportørene og medlemsstatene. Den skal også underrette transportørene og medlemsstatene når svikten er utbedret. Dersom transportørene oppdager en slik svikt, kan de under-

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- rette den sentrale ETIAS-enheten. Den sentrale ETIAS-enheten skal straks informere medlemsstatene om underretningen fra transportørene.
2. Dersom det av andre grunner enn svikt i noen del av EES er teknisk umulig for en transportør å foreta søket omhandlet i artikkel 13 nr. 3 over lengre tid, skal transportøren underrette den sentrale ETIAS-enheten. Den sentrale ETIAS-enheten skal straks informere medlemsstatene om underretningen fra den aktuelle transportøren.
 3. Kommisjonen skal ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt fastsette nærmere regler for de alternative fremgangsmåtene nevnt i denne artikkel. Den aktuelle gjennomføringsrettsakten skal vedtas etter undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 68 nr. 2.
 4. Den sentrale ETIAS-enheten skal yte operativ støtte til transportører i forbindelse med nr. 1 og 2. Den sentrale ETIAS-enheten skal fastsette standardiserte prosedyrer for hvordan slik støtte skal ytes. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter vedta nærmere regler for støtten som skal ytes, og for virkemidlene til å yte slik støtte. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 68 nr. 2.».
 - 5) I artikkel 17 nr. 2 skal nytt ledd lyde:

«Følgende opplysninger skal også føres i inn- og utreiseregistreringen:

 - a) Søknadsnummeret i ETIAS.
 - b) Utløpsdatoen for ETIAS-fremreisetillatelsen.
 - c) Når det gjelder en ETIAS-fremreisetillatelse med begrenset territoriell gyldighet, den eller de medlemsstatene der den er gyldig.».
 - 6) I artikkel 18 nr. 1 skal bokstav b) lyde:

«b) for ikke-visumpliktige tredjestatsborgere, de alfanumeriske opplysningene som kreves i henhold til artikkel 17 nr. 1 og 2 i denne forordning.».
 - 7) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 25a

Tilgang til EES-opplysninger for den sentrale ETIAS-enheten

1. Med sikte på å utføre de oppgavene den har fått tildelt ved forordning (EU) 2018/1240,

skal den sentrale ETIAS-enheten ha rett til å få tilgang til og søke i EES-opplysninger i samsvar med artikkel 11 nr. 8 i nevnte forordning.

2. Dersom en verifisering foretatt av den sentrale ETIAS-enheten i samsvar med artikkel 22 i forordning (EU) 2018/1240 bekrefter samsvar mellom opplysninger som er registrert i ETIAS-søknadsmappen, og EES-opplysninger, eller dersom det fortsatt er tvil etter en slik verifisering, får fremgangsmåten fastsatt i artikkel 26 i nevnte forordning anvendelse.

Artikkel 25b

De nasjonale ETIAS-enhetenes bruk av EES for manuell behandling av søknader

1. De nasjonale ETIAS-enhetene som nevnt i artikkel 8 nr. 1 i forordning (EU) 2018/1240, skal søke i EES ved hjelp av de samme alfanumeriske opplysningene som ble brukt til de automatiske verifiseringene i henhold til artikkel 20, artikkel 24 nr. 6 bokstav c) ii), artikkel 41 og artikkel 54 nr. 1 bokstav b) i samme forordning.
2. De nasjonale ETIAS-enhetene skal ha tilgang til og kunne søke i EES, i et skrivebeskyttet format, med henblikk på å behandle søknader om fremreisetillatelse i henhold til artikkel 8 nr. 2 i forordning (EU) 2018/1240. Uten at det berører artikkel 24 i forordning (EU) 2018/1240 kan de nasjonale ETIAS-enhetene søke i opplysningene nevnt i artikkel 16–18 i denne forordningen.
3. Etter at de nasjonale ETIAS-enhetene har søkt i EES som omhandlet i artikkel 8 nr. 1 i forordning (EU) 2018/1240, skal behørig bemyndiget personale ved de nasjonale ETIAS-enhetene bare registrere resultatet av søket i ETIAS-søknadsmappene.».

- 8) Artikkel 28 skal lyde:

«Artikkel 28

Lagring av opplysninger som er hentet fra EES

Opplysninger som er hentet fra EES i henhold til artikkel 24, 25, 26 og 27, kan lagres i nasjonale registre, og opplysninger som er hentet fra EES i henhold til artikkel 25a og 25b, kan oppbevares i ETIAS-søknadsmappene bare når det er nødvendig i et konkret tilfelle i samsvar med formålet de er innhentet for, og i samsvar med relevant unionsrett, særlig om personvern, og ikke lenger enn det som er strengt nødvendig i det konkrete tilfellet.».

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

9) I artikkel 46 nr. 2 skal nytt ledd lyde:
«Logger over hver behandling av opplysninger i EES og ETIAS i henhold til artikkel 8a,

8b og 25a i denne forordningen skal føres i samsvar med denne artikkel og artikkel 69 i forordning (EU) 2018/1240.».

10) Nytt vedlegg skal lyde:

«Vedlegg III

Sammenligningstabell

Opplysninger som omhandlet i artikkel 17 nr. 2 i forordning (EU) 2018/1240, sendt av det sentrale ETIAS-systemet	Tilsvarende EES-opplysninger omhandlet i artikkel 17 nr. 1 i denne forordningen som opplysningene i ETIAS skal sammenlignes med
etternavn (familienavn)	etternavn
etternavn ved fødsel	etternavn
for- og mellomnavn	for- og mellomnavn
andre navn (alias, kunstnernavn, daglignavn)	for- og mellomnavn
fødselsdato	fødselsdato
kjønn	kjønn
nåværende nasjonalitet	nasjonalitet eller nasjonaliteter
eventuelle andre nasjonaliteter	nasjonalitet eller nasjonaliteter
type reisedokument	type reisedokument
reisedokumentets nummer	reisedokumentets nummer
reisedokumentets utstedelsesland	landskoden med tre bokstaver for landet som har utstedt reisedokumentet»

Artikkel 4

Endring av forordning (EU) 2018/1860

I forordning (EU) 2018/1860 skal artikkel 19 lyde:

«Artikkel 19

Anvendelse av forordning (EU) nr. 2018/1861

I den grad det ikke er fastsatt i denne forordningen, skal registrering, behandling og ajourføring av meldinger, bestemmelsene om medlemsstate-

nes og eu-LISAs ansvarsområder, vilkårene for tilgang til og frister for ny vurdering av meldinger, behandling av opplysninger, vern av personopplysninger, ansvar og overvåking og statistikk, som fastsatt i artikkel 6–19, artikkel 20 nr. 3 og 4, artikkel 21, 23, 32 og 33, artikkel 34 nr. 5, artikkel 36a, 36b og 36c og artikkel 38–60 i forordning (EU) 2018/1861, få anvendelse på opplysninger som er registrert og behandlet i SIS i samsvar med denne forordningen.».

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Artikkel 5

Endring av forordning (EU) 2018/1861

I forordning (EU) 2018/1861 gjøres følgende endringer:

1) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 18b

Føring av logger med henblikk på interoperabilitet med ETIAS

Hver behandling av opplysninger i SIS og ETIAS i henhold til artikkel 36a og 36b i denne forordningen skal loggføres i samsvar med artikkel 18 i denne forordningen og artikkel 69 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240.³⁶».

2) I artikkel 34 nr. 1 skal ny bokstav lyde:

«h) den nasjonale ETIAS-enhetens manuelle behandling av ETIAS-søknader, i henhold til artikkel 8 i forordning (EU) 2018/1240.».

3) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 36b

Tilgang til SIS-opplysninger for den sentrale ETIAS-enheten

1. Med sikte på å utføre de oppgavene den har fått tildelt ved forordning (EU) 2018/1240, skal den sentrale ETIAS-enheten opprettet innenfor Det europeiske grense- og kystvaktbyrået i henhold til artikkel 7 i nevnte forordning, ha rett til å få tilgang til og søke i relevante opplysninger i SIS samsvar med artikkel 11 nr. 8 i nevnte forordning. Artikkel 36 nr. 4-8 i denne forordningen får anvendelse på slik tilgang og slike søk.
2. Uten at det berører artikkel 24 i forordning (EU) 2018/1240, får fremgangsmåten fastsatt i artikkel 26 i nevnte forordning anvendelse dersom en verifisering foretatt av den sentrale ETIAS-enheten i samsvar med artikkel 22 i forordning (EU) 2018/1240 bekrefter samsvar mellom opplysninger som er registrert i ETIAS-søknadsmappen, og en melding i SIS,

eller dersom det fortsatt er tvil etter en slik verifisering.

Artikkel 36c

Interoperabilitet med ETIAS

1. Fra datoen ETIAS tas i bruk, som fastsatt i samsvar med artikkel 88 nr. 1 i forordning (EU) 2018/1240, skal det sentrale SIS kobles til ESP for å muliggjøre automatisk verifisering i henhold til artikkel 20, artikkel 23, artikkel 24 nr. 6 bokstav c) ii), artikkel 41 og artikkel 54 nr. 1 bokstav b) i nevnte forordning, og de påfølgende verifiseringene i henhold til artikkel 22 og 26 i nevnte forordning.
2. Med sikte på å gjennomføre verifiseringene omhandlet i artikkel 20 nr. 2 bokstav c), m) ii) og o) i forordning (EU) 2018/1240, skal det sentrale ETIAS-systemet bruke ESP til å sammenligne opplysningene nevnt i artikkel 11 nr. 4 i nevnte forordning med opplysningene i SIS, i samsvar med artikkel 11 nr. 8 i nevnte forordning.
3. Med sikte på å gjennomføre verifiseringene omhandlet i artikkel 24 nr. 6 bokstav c) ii) og artikkel 54 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) 2018/1240, skal det sentrale ETIAS-systemet bruke ESP til regelmessig å verifisere om en melding om nektet innreise eller opphold som er registrert i SIS og førte til avslag på, annullering eller tilbakekalling av en fremreisetillatelse, er slettet.
4. I henhold til artikkel 41 nr. 3 i forordning (EU) 2018/1240 skal det sentrale SIS, når det registreres en ny melding om nektet innreise og opphold i SIS, overføre opplysningene nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav a-d), f-i) og s-v) i denne forordningen til det sentrale ETIAS-systemet ved hjelp av ESP for å verifisere om den nye meldingen samsvarer med en gyldig innreisetillatelse.».

Artikkel 6

Endring av forordning (EU) 2019/817

I artikkel 72 i forordning (EU) 2019/817 skal nytt nummer lyde:

«1b.Uten at det berører nr. 1 i denne artikkelen, skal ESP, med henblikk på automatisk verifisering i henhold til artikkel 20, artikkel 23, artikkel 24 nr. 6 bokstav c) ii), artikkel 41 og artikkel 54 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) 2018/1240, bare settes i drift når vilkårene fastsatt i artikkel 88 i nevnte forordning er oppfylt.».

³⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2018/1240 av 12. september 2018 om etablering av et europeisk system for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS) og om endring av forordning (EF) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 av 19.9.2018, s. 1).

Endringer i grenseloven og utlendingsloven mv. (interoperabilitet og visuminformasjonssystemet mv.) og samtykke til godtakelse av forordningene (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 om interoperabilitet mellom EU-informasjonssystemer og forordning (EU) 2021/1134 om endringer i visuminformasjonssystemet m.fl. (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Kapittel III

Sluttbestemmelser

Artikkel 7

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i medlemsstatene i samsvar med traktatene.

Utferdiget i Strasbourg 7. juli 2021.

For Europaparlamentet For Rådet

D. M. Sassoli

A. Logar

President

President

Bestilling av publikasjoner

Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon

publikasjoner.dep.no

Telefon: 22 24 00 00

Publikasjonene er også tilgjengelige på

www.regjeringen.no

Trykk: Aksell AS – 04/2024

